

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

## Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

### **About Google Book Search**

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

TU: 



## CLAUDII GALENI PERGAMENI

## SCRIPTA MINORA.

RECENSUERUNT

# IOANNES MARQUARDT IWANUS MUELLER GEORGIUS HELMREICH.

VOL. III.

ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙΣ. ΘΡΑΣΤΒΟΤΛΟΣ. ΠΕΡΙ ΦΤΣΙΚΩΝ ΔΤΝΑΜΕΩΝ.

EX RECOGNITIONE

GEORGII HELMREICH.



LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCXCIII.

Το μηδέποτε άμαφτάνειν μείζον ἢ κατ' ἄνθοωπον.

GALENUS.

60394

LIPSIAE: TYPIS B. G TEUBRERI.



## PRAEFATIO.

I. In libello, qui Περὶ αίρέσεων inscribitur, iterum recensendo eisdem codicibus usus sum, quos in paranda priore editione Actorum Seminarii philolog. Erlangensis volumini alteri (p. 239-310) inserta adhibui. Quorum optimus est Laurentianus (L), cod. chartaceus, saec. XIV, plut. LXXIV 5, qui fol. 123-129 hunc librum continet. Ipse eum contuli. Huic fide proximus est Mosquensis 283 (M), chartaceus, saec. XV, ex monasterio sancti Dionysii, quod est in monte Atho, Mosquam in bibliothecam sanctissimae Synodi translatus. Bonitate paulo inferior est alter codex Mosquensis 51 (m), chartaceus, saec. XV, qui ex monasterio sancti Παντοποάτορος in eodem monte posito in eandem bibliothecam pervenit; cf. accurata cod. graec. mss. bibliothecarum Mosquensium S. Synodi notitia et recensio ed. Chr. Fr. Matthaei Lips. 1804 I, p. 167 et 54, qui horum codicum alterum numero 270, alterum numero 52 signavit. Collati sunt a viro doctissimo. A. Luther. Deterioris notae existimandi sunt codices Marciani duo, alter (V) append. class. V cod. 9 chartaceus saec. XV, alter (v) membranaceus, eiusdem saeculi, elegantissime scriptus, olim Bessarionis. Utrumque ipse contuli.

Hunc libellum, quem discipulis artis medicae studiosis primum legendum esse Galenus ipse in libris περὶ τῶν ἰδίων βιβλίων et περὶ τῆς τάξεως τῶν ἰδίων βιβλίων conscriptis (Script. min. vol. II 84. 93 sq.) monuit, a medicis aliisque viris doctis posterioris tem-

poris, veluti a Photio patriarcha (cf. Phot. bibl. cod. 164), lectitatum esse mirandum non est. Inde factum esse puto, ut textus glossematis interpretandi causa inculcatis multis locis perturbaretur. Eiusmodi glossemata cum aliis indiciis tum diversa plerumque in codicibus verborum collocatione produntur. Itaque in hac editione pluribus quam in priore locis hoc mendorum genus statuendum esse putavi, veluti p. 1, 14. 3, 26. 5, 3. 19. 6, 25. 8, 8. 14, 8. 25. 16, 6. 17, 23. 18, 1. 24, 22. 26, 6. 28, 24 huius editionis.

II. Libellus, quem altero loco edidi, ex deterioris codicis Parisini et editionis principis auctoritate vulgo inscribitur Πρός Θρασύβουλον πότερον Ιατρικής ή γυμναστικής έστι τὸ ὑνιεινόν. Sed cum codex Laurentianus praebeat inscriptionem Γαληνοῦ Θοασύβολος (sic). πότερον ζατρικής ή γυμναστικής έστι το ύγιεινόν eamque Galenus ipse confirmare videatur, qui pluribus locis hunc libellum commemorat his fere usus verbis: vol. VI 12 μάλιστα δ' άνεγνωκέναι βούλομαι τον δμιλήσοντα τοΐσδε τοῖς γράμμασι τὸ βιβλίον, ἐν οδ σκέπτομαι, τίνος έστι τέχνης μέρος το ύγιεινόν, έπιγράφεται δε Θοασύβουλος ατλ., ib. 136 ύπεο ων έπι πλείον έν ένὶ βιβλίω τον λόγον έποιησάμην, δ Θοασύβουλος έπιγοάφεται, ib. 143 κατ' έκεῖνο το βιβλίον, δ Θρασύβουλον ἐπιγράφομεν, titulum, qui est in optimo codice, restituere non dubitavi inclusis quae subsequuntur vocabulis. Ea enim ab interpolatore explicandi causa addita atque ex ipsius libelli contextu (cf. p. 33. 75 huius editionis πότερον ζατρικής έστιν ή γυμναστικής μόριον τὸ καλούμενον ύγιεινόν) hausta esse putaverim.

Fundamentum recensionis meae est codex Laurentianus plut. LXXIV 3, membranaceus, saeculi duodecimi vel tertii decimi, qui fol. 110<sup>b</sup>-129 hunc libellum continet. Cuius de natura et bonitate cum et ipse in praefatione editionis meae libelli, qui est περί τοῦ διὰ τῆς σμικρᾶς σφαίρας γυμνασίου (Augsburg 1878)

dixerim et I. Marquardt in praefatione vol. I Scriptorum minorum Galeni p. XI—XIII copiose disputaverit, ne acta agere videar, nihil amplius addo. Hoc codice multo inferior est Parisinus (P) chartaceus saec. XVI nr. 2164. Qui cum fere nihil exhibeat, quod non sit in Laurentiano, ex illo ipso aut eius apographo descriptus esse videtur. Idem iudicandum est de codice Marciano append. V 4 membranaceo saec. XV, qui cum multis aliis Galeni scriptis in fol. 256a-267b libellum de quo quaerimus continet. Quem ubi vitiis plurimis, quae in libris manuscriptis recentioris aetatis reperiri solent, depravatum esse vidi neque quidquam memoria dignum inveni, quod non praeberet Laurentianus, celeriter consilium totius libelli cum illo codice conferendi abieci. Ex eiusdem generis codice expressa est editio princeps Aldina vol. IV f. 37 sqq., quae codicis instar habenda est.

III. In recensendis tribus libris, qui Περὶ φυσικῶν δυνάμεων inscribuntur, his codicibus adiutus sum: Laurentiano (L), cod. chartaceo saec. XIV plut. LXXIV 5 bene scripto, qui fol. 55—91 hoc opus Galenianum continet; Marciano (M), cod. membran. saec. XV nr. 275, in quo insunt Galeni ἰατρικὴ τέχνη, περὶ στοιχείων, περὶ κράσεων, περὶ φυσικῶν δυνάμεων, περὶ διαφορᾶς νοσημάτων, περὶ τῶν συμπτωμάτων διαφορᾶς, περὶ αἰτίων συμπτωμάτων; Oxoniensi Bodleiano 709 sive Laudensi 58 (O), cod. membran. saec. XV eleganter scripto, qui Galeni libros περὶ πεπονθότων τόπων, περὶ στοιχείων, περὶ κράσεων, περὶ ἀνωμάλου δυσκρασίας, περὶ φυσικῶν δυνάμεων, περὶ κρισίμων ἡμερῶν, περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν complectitur; Parisino (P), cod. chartac. saec. XV nr. 2267, qui omnibus fere locis ita cum Marciano consentit¹),

<sup>1)</sup> Quamobrem in apparatu critico Marciani et Parisini codicum consensus ubique sigillo M significatur, nisi dissentire alterum ab altero aperte monui.

ut ex eo ipso aut eius apographo descriptus esse videatur. Hos quattuor codices ipse contuli totos. Praeterea adhibui specimine collationis facto codicem Vaticanum 282 chartaceum saec. XV, qui gemellus est codicis Oxoniensis, Vaticanum Ottobonianum 311 chartaceum recentissimae aetatis male scriptum, qui ex eodem fonte quo Marcianus derivatus est, Cantabrigiensem 360 chartaceum saec. XVI, cuius partem Iwanus Mueller rogatu meo contulit, ut appareret, quam levis esset auctoritatis.

Codicum, quos enumeravi, longe praestantissimus est Laurentianus, cum quo permultis locis Marcianus ita consentit, ut facile appareat utrumque ex eodem archetypo originem duxisse, sed Marcianum ut recentioris aetatis ita minoris fidei esse. Ad horum codicum fidem proxime accedit Trivultianus 685 (T). cod. bombyc. saec. XV, qui Mediolani in bibliotheca Trivultiana asservatur. Cuius de auctoritate ut iudicare possem, factum est insigni liberalitate principis illustrissimi gentis Trivultianae, qui aditum bibliothecae suae facile concessit, et benignitate collegae humanissimi, Henrici Beckh, qui precibus meis libentissime obsecutus exordium primi, secundi, tertii libri cum hoc codice comparavit lectionumque varietatem mecum communicavit, quam paucis in apparatum criticum receptis, ne eius molem nimis augerem, hoc loco subicere malui. Trivultiani codicis lectionum variarum specimen hoc est:

p. 101 (huius editionis', 4 τῆς ante φύσεως om., 11 verba ώς ὁπὸ τῶν — τοῖς πολλοῖς ἔθος omissa add. in marg. superiore, 12 ὡς pro οὕτως, 14 τό τε αὐξάνεσθαί τε, 16 ζητήσωμεν, 17 γίγνεται, ib. ἑαντῷ δὴ pro αὐτὰ δὴ sed suprascript. m. rec. γρ. αὐτὰ, p. 102, 2 post λόγον add. ὁπὸ τίνων γίγνεται δυνάμεων, 7 ἐξίσταται τῆ τὸ πη κατ' ἐκεῖνο, 9 ὑπάρχει, 10 κατα χοὸαν κινεῖται, 11 ἢ αὖ πάλιν, 12 γίγνοιτο, ib. ταῦτ' ἀν, 14 τὴν ποιότητα, 15 τὰ οπι., ib. ἢ τὸν χυμὸν, 16 κινεῖσθαι ἐξαλλαττόμενα, 17 γιγνόμενον, ib. ἢ ψυχοὸν, ib. καὶ τοῦτο κινεῖσθαι, 19 γίγνοιτο, 22 ἀμοίβουσι, 23 λεγόμενον, ib. τοῦτο, 25 τε οπ.,

ib. έλάττονός τε τί, 103, 1 γίγνηται, 2 δε om., 4 κοινον ή έξάλλαξις, 8 γιγνόμενα, 9 κατά, ib. τοῦτο, 11 τινάς είναι καὶ παραγωγάς, 13 δεχόμενος, 14 μεν είναι, ib. βούλονται φύσει, 15 τε pro δε, 16 άλλοιώσεις έν αύτη τη δ., 17 γίγνεσθαι, ib. φασιν ώς Αναξαγόρας om., 18 εί δή τι τούτοις, ib. έλέγχοιμι, 19 γένοιτο 1 m. corr. ex γίνοιτο, ib. καὶ γὰρ εί μεν, 21 ἀριστοτέλη τε καὶ μετὰ τοῦτον χρησίππφ, 23 γινώσκοντες, 24 τὴν χείρω, 104, 1 ἐγίνωσκεν, ib. ἔτι ὢν πρότερος, 2 ἐπιδέδεικται, 4 είς ἄλληλα, 5 γίνεται, 6 καὶ πάνθ', 7 αὐτὰς όλας, 9 ἔγνω κατὰ τὰς άρχάς γε, 10 ἐκείνω πρότερον, 12 δι' όλων om., 14 τούτων, 15 μόνον, 19 οίονεί μισγγαγγείαν τινά τῶν ἄρτων, 19 σώματι περιέγεσθαι διακρινόμενον ώς τὸ, 20 καίτοι γε πρό γε, 21 γιγνόμενος, 105, 1 τὰ om., ib. ώσπερ γε, 3 γίγν., 4 τό γε, ib. αὐτούς, 6 τούτο, 15 και τὸ νεῦρον, 19 και pro κάν, 21 φασι, 24 καιεῖν ἔργον τῆς φύσεως, 26 γ' om., 106, 1 ἐνέργεια. και δήλον ώς, 5 έν om., ib. τεττάρων ποιοτήτων ποιάν, 6 είσι δέ ούα, 8 largol τῷ, 10 τὸ ξηρόν τε καὶ, 15 τε om., 16 θερμόν τε nal, 17 ταίς τέσσαρσι, 19 αίτίας ἀπάσας ταύτας (είς om.), 21 τέσσαρσι, 23 τοις ζώοις και φυτοίς, 24 δράν (ut videtur), 107, 1 έχη, 3 άλλ' ούδε, 10 πρώτης, 11 της ένεργείας ή δύναμις αίτία, 15 άγνοωμεν, 16 ταύτην, 17 αίματοποιητικήν δύναμιν, ib. κάν τῆ κοί, 21 είσιν om., 22 ἔργων ἡμιν ἀρκτέον, 24 ἔργα δή της φ., 108, 2 δε τούτον, 3 ή om., 4 τουδε αὐτοῦ pro τοῦ δυνατοῦ, ib. ἐνέργεια δὲ, 13 ἀποφήσεις, ib. τὰ post τάλλα om., 17 ή δε δή, 18 είς μήπος και βάθος και πλ., 20 πρόθεσις έστι, 25 συνίστασθαι ut M, 109, 1 γινομένης, ib. ξηρότητος και ύγρότητος και θερμότητος και ψυχρότητος, 5 διαφορών, 6 πρώταις, 9 βαρύτης και κουφότης και παχύτης άπται διαφοραί ceteris omissis, 12 post καλώς add. όμοίως και λεπτότης και άραιότης και λειότης και τραγύτης άπται διαφοραί. οίσθα δε δήπου καί τὰς γευστάς τὲ καί τὰς ὀσφοητάς καὶ ὁρατὰς διαφοράς, 14 ζητήσεις, 15 ύγρότης έστί, ib. καὶ θερμότης καὶ ψυχρότης, 16 εί δε γάρ τάς, ib. γενομένας, 17 έσονται om., 17-18 αίσθητικά, 18 καλείται δὲ τὰ αίσθητικά, 110, 1 τε om., 2 καὶ ογραντική τε καί ξηραντική, 3 γινομέναις, 4 όστοποιητικήν τέ τινα και νευροποιητικήν και χονδροποιητικήν, 5 και τοιούτοις ονόμασι, 6 έστιν ούν, ib. ίδία om., 10-11 της ύστέρας. 11 τι pro τε, 12 έθέλης, 13 τε om., 16 σύγκεινται, 18 χιτώνες corr. ex χιτώνων, ib. τε om., 19 και τοῦ στομάχου om., 20 και om. Liber II. p. 154, 22 μέλλουσί τι, ib. εύφεζν χρηστόν, 155, 3 ἀποδέδειπται, 6 είς ἄπαντα τοῦ ζώου μόρια, 8 έφ' ένὸς έναργως. 11 μεν om., ib. έδωκέ τινα τοιαύτην δύναμιν ή φύσις. 12 τὸ om., 17 μηδὲ ἀσιληπιάδης, ib. πάντως, 23 ἔσεσθαι, ib. άθρόον, 24 ακολουθείν ή σταλήσεσθαι, 156, 4 είς αύτον, 7 μα Δία, 8 Ερασιστράτου, 9 άληθές, ib. περιττόν, 10 κοίλης (per compendium) ένθλ, ταῖς φλ περί τὸν δυνάμενον ὡς αὐτὸς, 13 της πρός τὸ κενούμενον ἀκολουθίας μόνης, 15 ή μὲν οὖν ή, 17 δὴ pro δεῖ, ib. εἰς τὸ πάντη φὴ τοῦ, 18 ἀναγκαίως, 20 ἡπαρ παρέσται, 24 πρὸς τὸν πνεύμονα, ib. τῶν γὰρ ἄλλων, ib. ὁ οm.,

26 γ' οπ., 26-27 φυλάξωμεν, 27-157, 1 την κοί ἐνθλίψεως, 2 ὑποθοίμεθα, 3 καὶ τοῦτο πάλιν αὐτὸν ἀφέσκειν τὸν ἐφασίστφατον, 5 αὐτῶν, 6 ἐστιν, 7 οὖτος, 11 βαίνεσθαι, ib. φείσαιμεν,

12 της om., 13 ἀκολου, ib. ληφώδεις μέν ούσας, 14 ἀδυνάτους δε ήλιθίους, 18 αίματος τὰ στόματα, 20 φησίν, 21-22 σοφώτατε, 25 αλλήλως ταῦτα ἄμφω, 158, 1-2 δόξη ἐπιτρέπειν συναναμίγνυσθαι, 3 το μέγιστον δε, 5 μέν om., 8 στενώτερα, ib. μέν om., ib. στενωτέροις, 10 δήλον δε ώς, ib. τοῦτο om., 11 έπουήσεται. 12 δσον, 13 δτι ταχύτατον νη Δία έστὶ, 18 εί pro δεί, 20 περίττωμα κατά, 24 ότι αν τις, 25 μή pro μήπω, 26 ίδιώταις παλαισταίς, 159, 1 τοσούτου, 3 έωντας, 5 μαπρός απασα πόρων, 9 τοσούτων έτῶν ἀριθμόν, 11 μόναις ταῖς, 15 τῶν om., 16 διαλεγόμενοι οπ., 17 συμπασι γε τοις ζώοις, 20 έλπτιης των ολπείων χρήσεται δυνάμεως, 21 μήτ' ἀποποιτιπη των άλλοτοίων οπ., 22 άλλοιωτικής, 23 καί μεγάλων, 24 έξ ύποθέσεως om., ib. λαμβανόμενα, 27 τεθείναι, 160, 1-2 είπερ απολουθήσειεν, 3 εύρήσει διαπλάσασάν τε και διαθείσαν, 5 Ελιπεν τισί, 7 και om., ib. προσαύξειν άχρι του, 10 έπιτρέπει, ib. γάρ om., 12 δήπου δι', ib. έπτέτακται, 14 τε om., 15 άλλος om., 18 και άπρονόητον και απρονόητον (repetitum) και απερίληπτον ώς αν μή δυναμένου. 19 θίγειν, 21 απασαν ώστει ἀποτελεί, 22 πιμελή, 23 αὐτή ἄψαυστον, 161, 3 ούτως οπ., ib. απαντα τὰ τοῦ ζώου τὰ μόρια (sic), 4 έπιρουέν, 5 όλη (sic) μία και μονοειδής υποβεβλημένη, 6 γίγνεται γούν αὐτῆς, 7 όστοῦν γὰς καὶ ἀρτηρία καὶ φλέψ καὶ νεύρον και χόνδρος, 10 δ' om., ib. αὐτὸ om., 12 μοι om., 13 μέν γάο αν είπεν η την, 14 λέγω καθ' έκάτερον διαφόραις, 15 γάρ

ἄν ἦν, 17 γὰο οπ., 18-19 ἐνεῷ δ' αὐταῖς, 22 ἔμαθεν, 25 γίγνοιτο, ib. μὴ pro μήτε, 162, 1 γένηται, 2 ἐπιροεῖν αὐτοῦ τοῦ
αἴματος ἀναγκαῖον, 3 ὁλίγον λέγειν χρὴ, 5 τίς ὁ προτρέπων οπ.,
6 μὴ οπ., 7-8 τῷ σπέρματι τὸ σύμμετρον αἰμα, 11 οὕκονν
πρέπει, 13 δὴ τοσοῦτον αἰμα, 14 προσέχειν ἤδη χρὴ, 17 οὐδὲ
σπέρμα, ib. οὐδὲ φύσιν, 18 φυλάξοιμεν, 19 τὸ χωρὶς, 20 ὁ λίδος, 21 ὑπάρχειν, 163, 1 δηλονότι ἡ δραστική. ἡ γὰρ ὑλικὴ,
3 ἔνα φύσει γένωνται τῆς ὑπ' αὐτοῦ τί δεδημιουργημένον,
4 ἄμοιρον ἔσται τῆς ἰδίας δύν., 7 τὸ οπ., ib. πρὸς αὐτὸ τὸ
σύμμετρον, 8 οὕτω οπ., 9 ἐλκομένον, 11 γὰρ ἀν αὐτοῦ καὶ
κρατήση, 12 ἐξομοιώση, ib. ποιήσηται, 17 οἰον οπ., 19 ἐπὶ
οπ., 20 εἰ καθ' ἐν τι χιτῶνι, 22 γράμματος, 23 μένει ἐν σμικῶς,
164, 1 διατεινόμενον τε ἄμα καὶ τρεφόμενον, 4 ἀναμνησθέντες
μὴ θήση, 5 εἰρησομένων, 6 οῦτω μὲν, 8 αῦτη ἄλλως, 8-9 διαπεινομένον, 9 αὐτῆς, ib. δλίγω πρόσθεν, 11 ὁ οπ., 13 κρισέραν,
16 τοῦτο γε, 20 ἔχη pro ἢ, 22 τὲ τινα. Liber III. p. 204,

17 ἐπιτήδειος, 19 τε οm., 205, 1 ἐνεργείας οm., 2 παραγίνεσθαι, ib. ἐπ ἔπαστον τῶν μορίων ἐπ τῶν φλεβῶν τῆς, 5 αὐτό corr. ex αὐτῷ, 9 προσφῦναί τε, 10 τὸ τρεφόμενον, 12 μένοι, 13 ὁ om., ib. οὐτος ὁ χυμός, 13—14 μεθίσταται, 14 παραρρέει (sic), 15 πατ οὐδενὸς, 15—16 πρόφασις 1 m. πρόσθεσις 2 m., 19 τρεφομένω, 23 ἀπολον, 24 βεβαίως, ib. εἴπωμεν, 206, 1 προαποδεδειγμένον, ib. τεχνικήν corr. ex τεχνικοῦ, 2 εἶναι pro ὑπάρχειν, 5 προστίθεται δὲ αὐτῷ, 6 ἐνεργειῶν pro ἐναργῶς, 7—8 ἀφιξώμεθα, δ δείξωμεν, 9 ἐναργῶς, 10 διαγινώσκειν, 12 δυναμένη, 13 ἀπ αὐτοῦ τούτον τέως πρώτον μεθύδω, 15 ἐστὶ βασανίσασθαι παὶ ζητήσαι, 16 ἄμεινον ἄν τις ἐτέρωθεν, 17 τε οm., 18 ἄρξαιτο, ib. οὐν οm., 19 δοκῆ, 20 τὰ τε μικρὰ τάχα, 21 ἔχη, 22 οὐπ ὰν αἰσθήσει γε ἐτοίμως διαγινώσκεσθαι, 24—25 γαστήρ αὶ μῆτραι τὲ παὶ ὑστέραι, 26 πρῶτα om., 207, 1 αὐτῶν om., 2 ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν, 4 τῷ γε, 5—6 ἐνδειξομένων ἀλὶ ὡς ἔν' ἄμα τῷ ποινῷ, 7 νοσημάτων αὐτῶν, 10 ὑπ ἑκατέρου 1 m. ὑφ' ἑκ. 2 m., 13 πέψὴ,

Ex hoc variarum lectionum conspectu apparet codicem Trivultianum modo cum Laurentiano, modo cum Marciano, nonnumquam cum Oxoniensi consentire, veras autem lectiones aliunde non cognitas praestare paene nullas, quamobrem mihi necessarium visum non est totum codicem conferre.

Praeter hos codices egregium in arte critica factitanda adiumentum mihi attulerunt excerpta, quae ex his Galeni libris in opus suum amplissimum contulit Oribasius, quod Ἰατρικῶν συναγωγῶν ἐβδομηκοντά-βιβλος inscribitur.

His expositis restat, ut viris de hoc volumine bene meritis, Iwano Mueller, praeceptori carissimo, cuius consilio saepe usus sum, Henrico Beckh, qui codicis Mediolani explorandi laborem suscepit, Ludovico Bauer, collegae humanissimo, qui me in plagulis corrigendis adiuvit, gratias agam publicas.

## INDEX NOTARUM.

#### Ι. ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙΣ.

L = cod. Laurentianus LXXIV 5, L¹ = eius manus prima, L² = eiusdem manus altera; M = cod. Mosquensis 283; m = cod. Mosquensis 51; V = cod. Venetus bibliothecae Marcianae V 9; v = cod. Venetus eiusdem bibliothecae 282; C = consensus codicum. A = editio Aldina (vol. I fol. 6 sqq.); B = ed. Basileensis (vol. I f. 10 sqq.); G = ed. Goulstoni (p. 40 – 65); Ch. = ed. Charteriana (vol. II f. 286 sqq.); K = ed. Kuehniana (vol. I p. 64 sqq.).

#### ΙΙ. ΘΡΑΣΤΒΟΥΛΟΣ.

L = cod. Laurentianus LXXIV 3, L<sup>t</sup> = eius manus prima, L<sup>2</sup> = eiusdem manus altera; P = cod. Parisinus 2164; C = consensus codicum. A = ed. Aldina (vol. IV f. 37 sqq.); B = ed. Basileensis (vol. IV f. 287 sqq.); Ch. = ed. Charteriana (vol. VI f. 8 sqq.); K = ed. Kuehnii (vol. V p. 806 sqq.).

## ΙΙΙ. ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ.

L = cod. Laurentianus LXXIV 5; M = Marcianus 275; O = Oxoniensis Bodleianus 709; P = Parisinus 2267; T = Trivultianus 685; C = consensus codicum. A = ed. Aldina (vol. I f. 25 sqq.); B = ed. Basileensis (vol. I f. 87 sqq.); Ch = ed. Charteriana (vol. Vf. 8 sqq.); Orib. = Oeuvres d'Oribase par Bussemaker et Daremberg.

( ) inclusi quae addenda censui.

[] inclusi quae delenda sunt.

\* asterisco mea notavi.

#### ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙΣ.

Cap. I. Τῆς ἰατρικῆς τέχνης σκοπὸς μὲν ἡ ὑγίεια,  $_{\rm p.}^{\rm K}$  τέλος δ' ἡ κτῆσις αὐτῆς. ἐξ ὧν δ' ἄν τις ἢ μὴ παροῦσαν ὑγίειαν ἐργάζοιτ' ἢ παροῦσαν διαφυλάττοι, γιγνώσκεσθαι μέν άναγκαῖον τοῖς ζατροῖς καλεῖται δέ 5 τὰ μὲν ἐργαζόμενα τὴν μὴ οὖσαν ὑγίειαν ἰάματά τε καλ βοηθήματα, τὰ δὲ φυλάττοντα τὴν οὖσαν [ὑγίειαν] ύγιεινὰ διαιτήματα. ταῦτ' ἄρα καὶ αὐτὴν τὴν ἰατρικην επιστήμην ύγιεινων και νοσερών ο παλαιός λόγος φησίν, ύγιεινα μεν καλών τά τε φυλάττοντα την οδσαν 10 ύγίειαν καὶ τὰ τὴν διεφθαρμένην ἀνασώζοντα, | νοσερὰ 6! δὲ τάναντία τούτων δεῖται γὰρ άμφοῖν δ ἰατρὸς τῆς γνώσεως ύπερ τοῦ τὰ μεν ελέσθαι, τὰ δε φυγεῖν. ὅθεν δ' ⟨αν⟩ την τούτων έπιστήμην έκπορίσαιτο, οὐκέθ' [δμοίως] δμολογείται παρά πασιν, άλλ' οί μεν την έμ-15 πειρίαν μόνην φασίν άρκεῖν τῆ τέχνη, τοῖς δὲ καὶ δ λόγος οὐ σμικοὰ δοκεῖ συντελεῖν. ὀνομάζονται δ' οί μεν άπο της έμπειρίας μόνης δομώμενοι παρωνύμως έκείνης έμπειρικοί, δμοίως δε καὶ οί ἀπὸ τοῦ λόγου

<sup>4.</sup> μèν om. L.  $\parallel$  5. τὴν LM om. cett.  $\parallel$  6. [ὑγίειαν]\*  $\parallel$  8. ἐπιστήμην post νοσερῶν colloc.  $\lor$   $\parallel$  11. ἀμφοῦν τῆς γν. ὁ. ἰ. L  $\parallel$  12. ἐλέσθαι L ἐλεῖν cett.  $\parallel$  13. ⟨ἀν⟩\*  $\parallel$  ἐππορίσαιτο\* ἐππορίσαιντο G ἐπορίσαντο C  $\parallel$  14. ὁμοίως post πᾶσιν colloc. Mm  $\lor$   $\parallel$  ὡμολόγηται M  $\parallel$  15. ἀρκεῖν φασι  $\lor$   $\parallel$  17. μόνης om. M  $\parallel$  18. ἐπείνης\* ἐπείνη C

λογικοί καὶ δύο εἰσὶν αὖται πρῶται τῆς ἰατρικῆς αἰρέσεις, ἡ μὲν ἐτέρα διὰ πείρας ἰοῦσα πρὸς τὴν τῶν 
ἰαμάτων εὕρεσιν, ἡ δ' ἐτέρα δι' ἐνδείξεως. καὶ ὀνόματά γε ταῖς αἰρέσεσιν ἔθεντο ἐμπειρικήν τε καὶ λογικήν καλεῖν δ' εἰσὶν εἰθισμένοι τὴν μὲν ἐμπειρικὴν 
τηρητικήν τε καὶ μνημονευτικήν, τὴν δὲ λογικὴν δογματικήν τε καὶ ἀναλογιστικήν καὶ τοὺς ἄνδρας ὁμοίως 
ταῖς αἰρέσεσιν ἔθεντο ἐμπειρικοὺς μὲν καὶ τηρητικοὺς 
καὶ μνημονευτικοὺς τῶν φαινομένων, ὅσοι τὴν ἐμπειρίαν εἴλοντο, λογικοὺς δὲ καὶ δογματικοὺς καὶ ἀναλογιστικούς, ὅσοι τὸν λόγον προσήκαντο.

Cap. II. Συστήσασθαι δὲ τὴν τέχνην οί μὲν ἐμ-66 πειρικοί τόνδε του τρόπου φασίν. ἐπειδή πολλά τοῖς άνθοώποις έώρων πάθη τὰ μὲν ἀπὸ ταὐτομάτου γιγνόμενα νοσούσί τε καὶ ὑγιαίνουσιν, οἶον αίματος ῥύσιν 15 έκ δινών η ίδοωτας η διαρφοίας ή τι τοιούτον άλλο βλάβην ή ἀφέλειαν φέρον, οὐ μὴν τό γε ποιήσαν αίτιον αίσθητον έχον, έτερα δ' ων το μεν αίτιον εφαίνετ', ού μην έκ προαιρέσεως ημετέρας άλλα κατά τινα συντυγίαν, οἶον συνέβη πεσόντος τινὸς ἢ πληγέντος ἢ 20 άλλως πως τρωθέντος αξμα δυήναι και πιείν έν νόσω γαρισάμενον τη έπιθυμία ψυχρον ύδωρ η οίνον ή τι τοιοῦτον ἄλλο, ὧν εκαστον είς ἀφέλειαν ἢ βλάβην ἐτελεύτα, τὸ μὲν [οὖν] πρότερον εἶδος τῶν ἀφελούντων ἢ βλαπτόντων ἐκάλουν φυσικόν, τὸ δὲ δεύτερον τυχικόν. 25 έκατέρου δ' αὐτῶν τὴν πρώτην θέαν περίπτωσιν ώνόμαζον ἀπὸ τοῦ περιπίπτειν ἀβουλήτως τοῖς πράγμασι

τούνομα θέμενοι. τὸ μὲν οὖν περιπτωτικὸν εἶδος τῆς έμπειρίας τοιόνδε τί έστι, τὸ δ' αὐτοσχέδιον, ὅταν έχον τες έπλ το πειράζειν αφίκωνται ή υπ' ονειράτων 67 προτραπέντες ή άλλως πως δοξάζοντες. άλλὰ και τρίετον της έμπειρίας είδός έστι τὸ μιμητικόν, όταν των φφελησάντων η βλαψάντων δτιοῦν η φύσει η τύχη η αὐτοσγεδίως έπλ τῶν αὐτῶν παθῶν αὖθις εἰς πεῖραν άγηται, και τοῦτ' ἐστι τὸ μάλιστα τὴν τέχνην αὐτῶν συστησάμενον οὐ γὰο δὶς μόνον ἢ τοὶς ἀλλὰ καὶ πλει-10 στάκις μιμησάμενοι τὸ πρόσθεν ώφελῆσαν, εἶτ' ἐπὶ τῶν αὐτῶν παθῶν τὸ αὐτὸ ποιοῦν εὑρίσκοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολύ την τοιαύτην μνήμην θεώρημα καλέσαντες ήδη πιστὸν ήγοῦνται καὶ μέρος τῆς τέχνης. ὡς δὲ πολλά θεωρήματα τοιαῦτ' ήθροίζετ' αὐτοῖς, ίατρική μὲν ἦν 15 τὸ σύμπαν ἄθροισμα καὶ ὁ ἀθροίσας ἰατρός. ἐκλήθη δ' ύπ' αὐτῶν αὐτοψία τὸ τοιοῦτον ἄθοοισμα, μνήμη τις ούσα των πολλάκις και ώσαύτως δφθέντων. ωνόμαζον δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ έμπειρίαν, ίστορίαν δὲ τὴν έπαγγε-Μαν αὐτοῦ· τὸ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τῷ μὲν τηρήσαντι n αὐτοψία, τῷ δὲ μαθόντι τὸ τετηρημένον ίστορία ἐστίν.

Έπεὶ δὲ καὶ νοσήμασί τισιν ενετύγχανον ἔστιν ὅτε 68 πρόσθεν οὐχ ἑωραμένοις ἤ τισιν ἐγνωσμένοις μὲν ἀλλ' ἐν χωρίοις, ἐν οἶς οὐκ ἦν ἰαμάτων εὐπορία τῶν διὰ τῆς πείρας τετηρημένων, ὅργανόν τι βοηθημάτων εὑρεετικὸν ἐποιήσαντο τὴν τοῦ ὁμοίου μετάβασιν, ῷ χρώμενοι πολλάκις καὶ ἀπὸ πάθους ἐπὶ πάθος [ὅμοιον] τὸ αὐτὸ βοήθημα μεταφέρουσι καὶ ἀπὸ τόπου ἐπὶ τό-

<sup>2.</sup> τοιούτον Mm | τί om. Mm v V || 4. ἢ καὶ ά. LMm || 7. αδδις anto ἐπὶ colloc. L || 8. ἄγηται\* λέγεται V ἄγοιτο cett. || 9. πλειστάκις L πολλάκις cett. || 14. τοιαῦτ' om. L || 16. δ' om. L || 21. ἐπειδὴ δὲ V || 26. ὡς ὅμοιον LMm, inclusi

πον και άπὸ τοῦ πρόσθεν έγνωσμένου βοηθήματος έπὶ τὸ παραπλήσιον ἔργονται, ἀπὸ μὲν πάθους ἐπὶ πάθος, ώς εί ἀπ' ἐρυσιπέλατος ἐφ' ἔρπητα μεταβαίνοιεν, ἀπὸ δε τόπου έπι τόπου, ώς ἀπὸ βραχίονος έπι μηρόν, ἀπὸ δε βοηθήματος επί βοήθημα, ώς εν διαρροίαις από 5 μήλου έπὶ μέσπιλου. ἄπασα δ' ή τοιαύτη μετάβασις όδὸς μέν έστιν ἐπὶ τὴν εύρεσιν, εύρεσις δ' οὐδέπω πρὸ τῆς πείρας, ἀλλ' ἡνίκ' ἂν τὸ ἐλπισθὲν εἰς πεῖραν ἀχθῆ. πιστον ήδη το μαρτυρηθέν ύπ' αὐτῆς έστιν οὐδέν ήττον η εί πλειστάκις και ωσαύτως έχον έτετήρητο. 10 την δε πείραν ταύτην την επομένην τη του δμοίου 69 μεταβάσει τριβικήν καλούσιν, δτι χρή τετρίφθαι | κατά την τέχνην τον μέλλοντά τι ούτως εύρησειν αί δ' έμπροσθεν απασαι πείραι αί πρό της έμπειρίας, ών είς σύστασιν έδεζθ' ή τέχνη, καὶ περί τὸν τυχόντα δύναν- 15 ται γενέσθαι. τοιαύτη μεν ή διά τῆς πείρας πρός τὸ τέλος τῆς τέγνης δδός.

Cap. III. 'Η δὲ διὰ τοῦ λόγου φύσιν ἐκμαθεῖν παρακελεύεται τοῦ τε σώματος, οὖ ἐπιχειρεῖ ἰᾶσθαι, καὶ τῶν αἰτίων ἀπάντων τὰς δυνάμεις, οἶς ὁσημέραι να περιπῖπτον τὸ σῶμα ἢ ὑγιεινότερον ἢ νοσερώτερον αὐτὸ ἑαυτοῦ γίγνεται. μετὰ δὲ ταῦτ' ἤδη καὶ ἀέρων [φύσεις] καὶ ὑδάτων καὶ χωρίων καὶ ἐπιτηδευμάτων καὶ ἐδεσμάτων καὶ πομάτων καὶ ἐθῶν ἐπιστήμονα, φασίν, εἶναι δεῖ τὸν ἰατρόν, ὅπως τῶν τε νοσημάτων ἁπάντων τὰς αἰτίας ἐξευρίσκη καὶ τῶν ἰαμάτων τὰς δυνάμεις

καὶ παραβάλλειν οἶός τ' ή καὶ λογίζεσθαι, ὅτι τῷ τοι**ῷδε τῆ**ς αἰτίας εἴδει τὸ τοιάνδε δύναμιν ἔχον προσαγθέν [φάρμακον] τοϊόν τι έργάζεσθαι πέφυκε πρίν γαο εν τούτοις πασι γυμνάσασθαι πολυειδώς ούχ οξόν · 5 τε, φασίν, λαμάτων εύπορησαι αύτόν. οἶον, ἵν' έκ || μι- 7( κρού παραδείγματος ίδης τὸ πᾶν, ἔστω τι μέρος τοῦ σώματος δδυνώμενόν τε και σκληρον και αντίτυπον καλ έν όγκο μείζονι. ένταῦθα δεῖ τὸν Ιατρὸν έξευρεῖν πρώτον μέν την αίτίαν, δτι φυέν ύγρον τι πλέον τοῦ 10 κατά φύσιν είς τὸ μέρος έξηρε τ' αὐτὸ καὶ διατεῖναν είς όδύνην ήγαγεν, έφεξης δ' εί μεν ετ' έπιρρέοι, [τοῦτο είργειν τοῦ ἐπιροεῖν, εί δὲ μή, κενοῦν ἤδη τὸ μέρος. πῶς οὖν τὸ μὲν ἐπιρρέον ἔτι κωλύσεις, τὸ δ' ήδη περιεχόμενον κενώσεις; ψύχων μέν καλ στύφων ι τὸ μέρος είρξεις τὸ έπιρρέον, άλεαίνων δε και χαλών κενώσεις τὸ ήθροισμένον, ούτω μεν οὖν ἀπ' αὐτῆς τῆς διαθέσεως ή ενδειξις αὐτοῖς τοῦ συμφέροντος γίγνεται, οὐ μὴν ἀρχεῖν μόνην γε ταύτην φασίν, ἀλλὰ καλ παρά τῆς δυνάμεως τοῦ νοσοῦντος έτέραν [ἔνδειξιν] » είναι και παρά τῆς ἡλικίας ἄλλην και παρά τῆς ἰδίας αὐτοῦ τοῦ κάμνοντος φύσεως άλλην οὕτω δὲ καὶ παρὰ της ώρας του έτους και του χωρίου της φύσεως και των έπιτηδευμάτων και των έθων ενδειξιν [ἀφ' έκά-

στου τούτων] γίγνεσθαι τοῦ συμφέροντος ίδίαν. οίον, ίνα και τούτο σαφέστερον έπι παραδείγματος έκμάθης, 71 έστω τινά πυρέττειν δξέως | δανούντά τε αινείσθαι καί βαρέος τοῦ σώματος αἰσθανόμενον ἔστω δὲ καὶ εὐογκότερος νῦν ἢ πρόσθεν καὶ ἔρευθος πλέον ἐχέτω, 5 έστωσαν δ' αὐτῷ καὶ φλέβες ἐν ὅγκῷ μείζονι. παντί που δήλον, ώς τω τοιούτω πλήθος αίματος θερμοτέρου πλεονάζει. τίς οὖν ή ἴασις; ἢ δῆλον ὅτι κένωσις; ἐναντίον γάρ τοῦτο τῶ πλήθει τὰ δ' ἐναντία τῶν ἐναντίων [έστιν] ιάματα. πῶς οὖν αὐτὸ κενώσομεν ἢ μέχοι 10 πόσου; τοῦτ' οὐκέτι δυνατὸν ἀπὸ τῆς αἰτίας μόνης είδέναι χρή γάρ και δύναμιν και ήλικίαν και ώραν και χώραν και τάλλα πάντα τὰ μικοῷ πρόσθεν είρημένα προσεπισκοπείν. εί μεν γάρ ίσχυρος είη την δύναμιν και άκμάζων την ηλικίαν και ή ώρα του έτους 15 έαρινή και τὸ χωρίον εύκρατον, οὐκ ἂν άμάρτοις, εί φλέβα τεμών κενώσαις τοῦ αΐματος όσον ή αίτία κελεύει αρρώστου δε της δυνάμεως ούσης και της ήλικίας ή παιδός κομιδή σμικρού ή πρεσβύτου πάνυ καί (τοῦ) χωρίου των κατεψυγμένων, οἶα τὰ περί τὴν 20 Σκυθίαν, ή διακεκαυμένων, οία τὰ περί την Αίθιοπίαν, και της ώρας του έτους η σφόδρα θερμής η σφόδρα 72 ψυχράς, οὐκ ἄν τις ἔτι τολμήσειε φλέβα τεμεῖν. || οὕτω δε και έθη και έπιτηδεύματα και φύσεις σωμάτων έπισκοπείσθαι κελεύουσι γίγνεσθαι γὰο [αὐτοῖς] έξ ἀπάν- 25 των αὐτῶν ἔνδειξιν τοῦ συμφέροντος ίδίαν.

Cap. IV. 'Αφ' ών δ' ή τοῦ συμφέροντος ένδειξις τοίς δογματικοίς, από τούτων ή τήρησις τοίς έμπειρικοῖς. τὸ γὰο προειρημένον ἄθροισμα τῶν συμπτωμάτων έπλ τοῦ πυρέττοντος, δ συνδρομήν καλείν είσιν 5 είθισμένοι, τω μεν δογματικώ την κένωσιν ύπαγορεύει, τῷ δ' ἐμπειρικῷ τὴν ὑπόμνησιν τῆς τηρήσεως ἐκὶ γὰρ τῶν οὕτως ἐχόντων πολλάχις ἑωραχώς τὴν χένωσιν ώφελοῦσαν έλπίζει καὶ νῦν χρησάμενος ὀνήσειν. άλλὰ καὶ τοὺς ἀκμάζοντας τῆ ἡλικία τὴν ίκανὴν κένωσιν 10 άλύπως φέροντας οίδεν έξ ὧν πολλάκις έώρακεν. οῦτω δε και ήρος μαλλον ή θέρους και εν χωρίω εύκράτω καλ εί έθος δέ τινος κενώσεως είη τῷ κάμνοντι, οίον δι' αίμορροϊδος ή διά φινών, δ μεν δογματικός άφέλοι αν και δια τουτο πλέον του αίματος από της του πράγιι ματος φύσεως δρμώμενος, δ δ' έμπειρικός, δτι ούτω τετήρημεν, καί | καθόλου φάναι τὰς αὐτὰς ἐπὶ τῶν αὐ- 78 τῶν παθῶν ἰάσεις οῖ τε δογματικοί καὶ οἱ έμπειρικοί παραλαμβάνουσι περί τοῦ τρόπου τῆς εύρέσεως αὐτῶν άμφισβητοῦντες έπὶ γὰο τοῖς αὐτοῖς φαίνομένοις κατά η τὸ σῶμα συμπτώμασιν ἔνδειξις μὲν τῆς αἰτίας γίγνεται τοις δογματικοίς, έξ ής την θεραπείαν εύρίσκουσιν, ύπόμνησις δε τοῖς έμπειριχοῖς τῶν πλειστάχις χαὶ ώσαύτως τετηρημένων. έφ' ών δε μηδεν έχουσιν οί δογματικοί φαινόμενον σύμπτωμα το την αίτίαν ένδεικνύκ μενον, έπλ τούτων έρωταν ούκ όκνουσι τὸ προκαταρκτικὸν καλούμενον αἴτιον, οἶον εἰ κύων λυττῶν ἦν δ δακών ἢ ἔχιδνα ἤ τι τοιοῦτον ἄλλο, τὸ μὲν γὰρ ἔλκος

<sup>1.</sup>  $\dot{\eta}$  ξυδειξις τοῦ σ. ν  $\parallel$  4. ἐπὶ τοῦ πυρέττοντος om. L  $\parallel$  10. εΙσέν L  $\parallel$  11. ἔαρος L in ras.  $\parallel$  12. τινος\* τῆς L¹ τι cett.  $\parallel$  14. πλεϊον L V  $\parallel$  φύσεως τ. πρ. L V  $\parallel$  18. αἰρέσεως L¹  $\parallel$  22. πολλάκις καὶ ώσ. M V πολλάκις ώσ. ν  $\parallel$  24. σύμπτωμα φαινόμενον L  $\parallel$  27. ἐνδακών ν

αὐτὸ οὐδὲν ἀλλοιότερον μέχρι παντὸς φαίνεται τῶν άλλων έληων ή πάντως γε κατ' άρχάς, έπὶ μὲν γὰρ τοῦ λυττώντος κυνός μέχοι παντός δμοιον φαίνεται (τω) τοις ύπ' άλλου τινός δηγθείσι γεγενημένω έπλ δε των έχιδυων έν μεν ταις πρώταις ήμέραις δμοιον 5 τοις άλλοις, ύστερον δ' ήνίκ' αν ήδη μοχθηρώς έχωσι, παθήματά τινα περί τὸ σῶμα προσγίγνεται αὐτοῖς δλέθοια. τὰ δή τοιαῦτα [πάντα] συμπτώματα, όσα 74 ύπὸ τῶν | ἰοβόλων καλουμένων ζώων γίγνεται, μὴ θεραπευόμενα καλώς εὐθὸς έξ άργης ἐσγάτως ὁλέθρια 10 καθίσταται. τίς οὖν ή ὀρθή θεραπεία; ή δήλον ὅτι κενώσαι τὸν ἰὸν τὸν ᾶμα τῆ δήξει τῶ σώματι τοῦ δηγθέντος έμπεσόντα; ούκουν έπ' ούλην άγειν δεί και κλείειν τὰ τοιαύτα σπεύδειν, άλλὰ τούναντίου έπιτέμνειν πολλάκις, εί σμικοά παντελώς, ήδη δε καί 15 θερμοίς και δριμέσι και δυναμένοις έλκειν τε και ξηοαίνειν τὸν ἰὸν φαρμάποις γρησθαι διὰ τὴν αὐτὴν αίτίαν. τὰ δ' αὐτὰ φάρμακα καὶ οί έμπειρικοί προσφέρουσιν ούχ ύπὸ τῆς φύσεως αὐτοῦ τοῦ πράγματος ποδηγούμενοι πρὸς τὴν εύρεσιν αὐτῶν, ἀλλὰ τῶν διὰ 20 τῆς πείρας φανέντων μεμνημένοι. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ ταῖς ήλικίαις και ταζε ώραις και ταζε χώραις έκάστου των είοημένων ή θεραπεία δι' έμπειρίας έγιγνώσκετ' αὐτοῖς, ούτω και έπι τοις προκαταρκτικοίς δνομαζομένοις αίτί-

<sup>1.</sup> αὐτὸ] αὐτῶν M  $\parallel$  μέχρι παντὸς om. M  $\parallel$  τῶν ἄλλων έλιῶν om. L<sup>4</sup> add, s. l. L<sup>2</sup>  $\parallel$  3, μέχρι παντὸς om. L<sup>1</sup> add, L<sup>2</sup>  $\parallel$  4.  $\langle$  τῷ⟩\*  $\parallel$  γεγενημένω\* γεγενημένου L V γεγενημένοις M om. v  $\parallel$  6. ἄν om. v  $\parallel$  7. δλέθρια προσγ. αὐ. L  $\parallel$  8. δὴ] δὲ L γὰρ M  $\parallel$  συμπτ. πάντα M v πάντα om. V  $\parallel$  12. τῷ σώματι L τοῦ σώματος cett.  $\parallel$  13. δεῖ om. v V  $\parallel$  14. σπεύδειν L M σπεύδουσιν L<sup>2</sup>v V  $\parallel$  ἐπιτέμνουσι L<sup>2</sup>v V  $\parallel$  5. παντελῶς εἴη v  $\parallel$  ἤδη δὲ om. v V  $\parallel$  16. τε L om. cett.  $\parallel$  17. χρησθαι L¹ χρῶνται cett.  $\parallel$  19. αὐτοῦ om. L¹Mv  $\parallel$  21. ἐπὶ  $\parallel$  ἐν L  $\parallel$  23. δι ἐμπειρίας om. L

οις. εἰ μὲν δὴ οὖν συνεχώρουν ἀλλήλοις τὰς δδοὺς τῆς εὐρέσεως ἀμφοτέρας ἀληθεῖς εἶναι, οὐδὲν ἂν αὐτοῖς ἔδει μακροτέρων λόγων. ||

Cap. V. Έπεὶ δὲ τῆς μὲν έμπειοίας οί δογματικοί 7t ι κατηγορούσιν οί μεν ώς άσυστάτου, οί δ' ώς άτελούς, οί δ' ως ατέχνου, τοῦ λόγου δ' οί έμπειρικοί πάλιν ώς πιθανού μέν ούκ άληθούς δέ, διὰ τοῦτο διπλούς έκατέροις δ λόγος καὶ μακρὸς πάνυ περαίνεται κατηγορούσί τε καὶ ἀπολογουμένοις ἐν μέρει. τὰ μὲν οὖν ιο ύπ' 'Ασκληπιάδου κατά της έμπειρίας είρημένα, δεικνύντος ώς φετο μηδεν πλειστάκις και ωσαύτως δωθηναι δύνασθαι, παντάπασιν αὐτὴν ἀσύστατον είναι βούλεται μηδε τὸ σμικρότατον εύρεῖν οὖσαν ίκανήν, τὰ δ' ὑπ' Έρασιστράτου, τὰ μὲν ἀπλᾶ καὶ ἐφ' ἀπλοῖς εὐρίσκεσθαι ι διά της έμπειρίας δμολογούντος, οἶον δτι ή άνδράγνη της αίμωδίας ἴαμά έστιν, οὐ μην τά γε σύνθετα καὶ έπλ συνθέτοις έτι συγχωρούντος, ούκ άδύνατον μέν αυτήν τὸ παράπαν έξευρίσκειν, οὐ μήν εἰς ἄπαντά γ' ίκανην είναι βούλεται, τὰ δ' (ὑπὸ) τῶν τὰ μὲν τοι-» αύτα συγχωρούντων εύρίσκεσθαι διὰ τῆς έμπειρίας, αίτιωμένων δ' αὐτῆς τὸ ἀπεριόριστόν τε καὶ μακρὸν καὶ τος αὐτοί φασιν ἀμέθοδον, ∥εἶθ' οὕτω τὸν λόγον τε είσαγόντων, οὐκ ἀσύστατον μεν οὐδ' ἀνύπαρκτον, οἶον άτεχνον δέ τι ποᾶγμα την έμπειοίαν είναι βούλεται. Πρός ταύτας οὖν τὰς ἐφόδους τῶν λόγων ἀπολο-

1.  $\delta\eta$  om.  $L^1V\parallel$  ov om.  $Mv\parallel$  4.  $\ell\pi\epsilon\iota\delta\eta$   $\delta \dot{\epsilon}$   $V\parallel$   $\mu\dot{\epsilon}\nu$  V om. cett.  $\parallel$  6.  $\delta \dot{\epsilon}$   $\pi \dot{\alpha} \ell\iota\nu$  of  $\dot{\epsilon}$ .  $L\parallel$  9. ov LV  $\gamma\dot{\alpha}\varrho$  cett.  $\parallel$  11.  $\tilde{\omega}\epsilon\tau$ 0  $L^1$  obeta MV of or  $\tau\epsilon$   $L^2v\parallel$   $\pi \dot{\alpha}$ 1 LM om. cett.  $\parallel$  13.  $\tau\delta$  sminor m0 MV  $\tau\iota$  sminor  $\tau$ 15.  $\pi\dot{\alpha}$ 1  $\eta$ 16.  $\dot{\epsilon}$ 0  $\tau\iota$ 1  $\tau\dot{\alpha}$ 2  $\tau\dot{\alpha}$ 3  $\tau\dot{\alpha}$ 4  $\tau\dot{\alpha}$ 4  $\tau\dot{\alpha}$ 4  $\tau\dot{\alpha}$ 5  $\tau\dot{\alpha}$ 5  $\tau\dot{\alpha}$ 5  $\tau\dot{\alpha}$ 6  $\tau\dot{\alpha}$ 7  $\tau\dot{\alpha}$ 6  $\tau\dot{\alpha}$ 7  $\tau\dot{\alpha}$ 7  $\tau\dot{\alpha}$ 8  $\tau\dot{\alpha}$ 9  $\tau\dot{\alpha}$ 

γούμενοι καὶ συστατικὴν καὶ αὐτάρκη καὶ τεχνικὴν ἐπιδεικνύναι πειρῶνται τὴν ἐμπειρίαν καὶ αὐτοὶ δὲ τοῦ ἀναλογισμοῦ καθάπτονται πολυειδῶς, ὥστε πάλιν ἀπολογεῖσθαι πρὸς ἕκαστον εἶδος τῆς κατηγορίας τοῖς δογματικοῖς ἀναγκαῖον. ἐπαγγελλομένοις γὰρ αὐτοῖς τοῦ τε σώματος τὴν φύσιν ἐπίστασθαι καὶ τῶν νοσημάτων ἀπάντων τὰς γενέσεις καὶ τῶν ἰαμάτων τὰς δυνάμεις ὁμόσε χωροῦντες οἱ ἐμπειρικοὶ πάντα διαβάλλουσιν, ὡς ἄχρι μὲν τοῦ πιθανοῦ καὶ εἰκότος προξύντα, βεβαίαν δὲ γνῶσιν οὐδεμίαν ἔχοντα. ἔστι δ' 10 ὅτε καὶ τὴν γνῶσιν αὐτῶν συγχωρήσαντες τὸ ἄχρηστον αὐτῆς ἐπιδεικνύναι πειρῶνται καὶ τοῦτό ποτε δόντες αῦθις τὸ περιττὸν ἔξελέγχουσι.

Τοιαύτα μὲν δὴ καθόλου πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητοῦσιν ἐμπειρικοί τε καὶ δογματικοί· ἐν μέρει δὲ πολλὰ 15
77 καθ' ἔκαστον αὐτῶν, οἶον ἐν ταῖς περὶ || τῆς εὐρέσεως
τῶν ἀφανῶν ζητήσεσι, τῶν μὲν τὴν ἀνατομὴν καὶ τὴν
ἔνδειξιν καὶ τὴν διαλεκτικὴν θεωρίαν ἐπαινούντων·
ὅργανα γὰρ αὐτοῖς ταῦτα τῶν ἀδήλων θηρατικά· τῶν
δ' ἐμπειρικῶν μήθ' εὐρίσκειν τι τὴν ἀνατομὴν συγχω- 20
ρούντων μήτ', εἰ καὶ εὐρίσκοιτ', ἀναγκαῖον εἰς τὴν
τέχνην εἶναι τοῦτο, ἀλλὰ μηδ' ἔνδειξιν ὑπάρχειν τὸ
παράπαν μηδ' ἔτερον ἐξ ἐτέρου δύνασθαι γνωσθῆναιπάντα γὰρ δεῖσθαι τῆς ἐξ αὐτῶν γνώσεως μηδ' εἶναί
τι σημεῖον ἀδήλου φύσει πράγματος οὐδενός· ἀλλὰ 25
μηδὲ διαλεκτικῆς δεῖσθαι μηδεμίαν τέχνην. εἶτα καὶ
πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς διαλεκτικῆς λέγουσί τι καὶ

πρός τούς δρους και οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀπόδειξιν είναι φασιν [άδήλου φύσει πράγματος οὐδενός]. ήδη δὲ καλ περί των μοηθηρών τρόπων της αποδείξεως, οίς είώθασιν οί δογματικοί γρησθαι, λέγουσί τι καί περί πανετὸς τοῦ ἀναλογισμοῦ, καὶ ὡς οὖτος μὲν ἀδύνατος έξευρίσκειν, ὰ έπαγγέλλεται, καὶ οὔτ' ἄλλη τις τέχνη συνίσταται κατ' αὐτὸν οὕθ' δ βίος τῶν ἀνθρώπων πρόεισιν. δ δ' έπιλογισμός, δυ | δή (των) φαινομένων : λόγον είναι φασι, χρήσιμος μέν είς εύρεσιν των προσ-10 καίρων άδήλων ούτω γάρ αύτολ καλοῦσιν, ὅσα τοῦ γένους μέν έστι των αίσθητων, ού μὴν ήδη γέ πω πέφηνε· χρήσιμος δὲ καὶ πρὸς ἔλεγγον τῶν κατὰ τοῦ φαινομένου τι λέγειν τολμώντων. χρήσιμος δε και τὸ παρορώμενον έν τοῖς φαινομένοις δείξαι καὶ σοφίσμα-15 σιν απαντήσαι μηδαμού των έναρνων αφιστάμενος. άλλ' έν τούτοις ἀελ διατρίβων, οὐ μὴν ο γ' ἀναλογισμός, φασίν, άλλ' άρχεται μεν άπο των φαινομένων, προέρχεται δ' έπὶ τὰ διὰ παντὸς ἄδηλα καὶ διὰ τοῦτο πολυειδής έστιν ἀπὸ γὰο τῶν αὐτῶν φαινομένων 20 άλλοτ' έπ' άλλο τῶν ἀδήλων παραγίγνεται. καὶ τὴν διαφωνίαν ένταῦθα προχειρίζονται την ανεπίκριτον, ήν δή σημεῖον εἶναι τῆς ἀκαταληψίας φασίν· οὕτω γὰρ αὐτοὶ καλοῦσι τὴν μὲν ἀληθῆ καὶ βεβαίαν γνῶσιν κατάληψιν, ακαταληψίαν δε τουναντίον ταύτης και την 25 μεν ακαταληψίαν αιτίαν είναι φασι της διαφωνίας της άνεπικρίτου, την διαφωνίαν δ' αξ πάλιν της άκατα-

<sup>1.</sup> εἶναί φασιν ἀπ.  $\nabla V \parallel 2$ . οὐδενός om. L  $\parallel 5$ . τοῦ om.  $\nabla \parallel 6$ . εὑρίσκειν  $\nabla V \parallel \delta \nabla \parallel 8$ .  $\langle \tau \tilde{\omega} \nu \rangle^* \parallel \varphi$ αινόμενον  $L^1 M \nabla \parallel 13$ . λέγειν om. L  $M V \parallel 14$ . ἐν om.  $\nabla \parallel 16$ . ἀεὶ om. L  $\parallel 17$ . εὑθὺς ἀπὸ L  $\parallel 18$ . προέρχεται] λήγει  $\nabla \parallel 19$ . αὐτῶν om.  $M \parallel 20$ . ἄλλοτ'\* ἄλλι  $M \nabla$  ἄλλο L  $V \parallel$  ἄλλον L  $\parallel 24$ . ταύτης L ταύτη cett.

79 ληψίας σημείον. ἀνεπίχριτον δὲ τὴν περὶ | τῶν ἀδήλων ἀνομολογίαν εἶναί φασιν, οὐ τὴν περὶ τῶν φαινομένων. ἐνταῦθα γὰρ ἔκαστον φανὲν οἶόν ἐστι μαρτυρεῖ μὲν τοῖς ἀληθεύουσιν, ἐξελέγχει δὲ τοὺς ψευδομένους. τοιαῦτα μυρία πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητοῦσιν ἐμπειρικοί 5 τε καὶ δογματικοὶ τὴν αὐτὴν θεραπείαν ἐπὶ τῶν αὐτῶν παθῶν ποιούμενοι, ὅσοι γε νόμῷ καθ' ἑκατέραν τὴν αἵρεσιν ἤσκηνται.

Cap. VI. Οί δε μεθοδικοί καλούμενοι, ούτω γάρ έαυτούς ώνόμασαν, ώσπερ ούχλ καλ των έμπροσθεν δογ- 10 ματικών μεθόδω την τέχνην μεταχειρίσασθαι φασκόντων, οὐ μέχοι λόγου μοι δοκοῦσι ταῖς παλαιαῖς ἀμφισβητείν αίρέσεσιν, άλλ' ήδη καί των έργων της τέγνης πολλά μετακοσμείν, οί γ' ούτε τόπον πεπονθότα γρήσιμου οὐδεν έγειν φασίν είς θεραπείας ενδειξιν ούτ' 15 αίτίαν ούθ' ήλικίαν ούθ' ώραν ούτε χώραν ούτε τοῦ νοσούντος της δυνάμεως την επίσκεψιν η της φύσεως η της έξεως αὐτοῦ. παραιτοῦνται δὲ καὶ [τὰς ώρας καὶ τὰς χώρας καί] τὰ ἔθη, παρὰ μόνων τῶν παθῶν τὴν ἔνδειξιν τοῦ συμφέροντος ἀρκεῖν αὐτοῖς φάσκοντες οὐδὲ 20 παρά τούτων κατ' είδος, άλλά κοινή και καθόλου τι-80 θέμενοι. | και δή και καλούσι κοινότητας αὐτά δή ταύτα τὰ διὰ πάντων διήκοντα τῶν ἐν μέρει καὶ πειοωνταί γ' οί μεν των κατά δίαιταν νοσημάτων, ένιοι

<sup>1.</sup> περί LMm ἐπὶ ν V  $\parallel$  2. ἀνομολογίαν L ἀνομοιολογίαν m ὁμολογίαν M ν ἀναλογίαν V  $\parallel$  3. φανὲν Mm φαμὲν cett.  $\parallel$  5. ἀμφισβητοῦσιν  $\parallel$  ἐρίζονσιν ν  $\parallel$  6. τὴν θεραπείαν ἐ. τ. αὐ. π. τὴν αὐτὴν ν  $\parallel$  8. αἰρεσιν αὐτῶν L  $\parallel$  11. μεταχειρήσασθαι L μεταχειρίζεσθαι cett.  $\parallel$  12. ταῖς παλαιαῖς ἀμφισβητεῖν L ἀμφ. τ. π. cett.  $\parallel$  14. post μετακοσμεῖν add. οἴονται LMmV  $\parallel$  15. χρήσιμον εἶναί φ. L  $\parallel$  16. αἴτιον ν  $\parallel$  17. τῆς δυν. τοῦ ν. L  $\parallel$  18. τὰς ἄρας καὶ τὰς χώρας καὶ οm. V  $\parallel$  20. αὐτοῖς\* αὐτοῖς C  $\parallel$  24. τῶν γε οἱ μὲν A  $\parallel$  νοσημάτων ἀπάντων ν V

δὲ καὶ πάντων άπλῶς δύο κοινότητας ἐπιδεικνύναι καί τινα τρίτην μικτήν. δυόματα δ' αὐταῖς Εθευτο στέγνωσιν και δύσιν και παν υόσημά φασιν ή στεγνον η φοώδες είναι η έξ άμφοϊν έπιπεπλεγμένον. εί μεν 5 γὰρ αί φυσικαὶ τῶν σωμάτων κενώσεις ἴσγοιντο, στεγνὸν καλούσιν, εί δέ τι μαλλον φέροιντο, δοωδες ήνίκα δὲ καὶ ζοχοιντο καὶ φέροιντο, τὴν ἐπιπλοκὴν ἐν τούτφ συνίστασθαι, καθάπερ έπ' δφθαλμοῦ φλεγμαίνοντός θ' αμα καλ φευματιζομένου. την γαρ φλεγμονην στεγνον οδσαν 10 πάθος, δτι μὴ μόνη νῦν, ἀλλὰ σὺν τῷ δεύματι περί ενα καλ του αυτου τόπου έγένετο, το σύμπαν ποιείν πάθος έπιπεπλεγμένον. Ενδειξιν δε τοῦ συμφέροντος έπλ μεν τῶν στεγνῶν τὴν χάλασιν, ἐπὶ δὲ τῶν ροωδῶν τὴν στάλσιν ὑπάρχειν. γόνατος μὲν γάρ, εἰ τύχοι, φλεγμαίνοντος 15 χαλᾶν φασι χρῆναι, ρέουσαν δὲ τὴν κοιλίαν ἢ τὸν ὀφθαλ- 8 μον έπέγειν τε και στέλλειν, έν δε τοῖς έπιπεπλεγμένοις πρός τὸ κατεπείγον ϊστασθαι· τῷ γὰρ μᾶλλον ένογλοῦντι και τον κινδυνον έπιφέροντι, τοῦτ' ἔστι τῷ ἰσχυροτέρω, έναντιοῦσθαί φασι δεῖν μᾶλλον ἢ θατέρω. τί 20 δή οὖν οὐχὶ δογματικούς έαυτούς έκάλεσαν ένδείξει τὰ βοηθήματα ποριζόμενοι; διότι, φασίν, οί δογματικοί τὸ ἄδηλον έρευνῶσιν, ήμεῖς δ' έν τοῖς φαινομένοις διατρίβομεν. αμέλει και όλην την αίρεσιν έαυτων ούτως δρίζονται γνωσιν φαινομένων κοινοτήτων, καλ 25 ΐνα μη ποινός δ δρος εἶναι δοκῆ ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις

<sup>1.</sup> ποινότητας δύο L  $\parallel$  2. ἔθεντο post δύσιν colloc.  $v \parallel$  5. πενώσεις τ. σ. M τῶν σωμάτων om.  $v \parallel$  στεγνὸν LV στέγνωσιν  $Mv \parallel$  7. ἐπὶ (ἐν m) τούτοις Lm ἐπὶ τούτων  $M \parallel$  9. verba τὴν γὰρ φλεγμονὴν ... πάθος ἐπιπεπλεγμένον spuria iudicat Marquardt  $\parallel$  10. νῦν $\rfloor$  ἦν  $Lv \parallel$  14. φλεγμήνωντος  $mv \parallel$  17. διοχλοῦντι  $Mv \mid$  18. τῷ κινδ.  $L^2 \parallel$  τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἰσχυρότερον  $LV \parallel$  20. οὖν δὴ  $v \parallel$  23. αὐτῶν  $v \parallel$  25. δοκῆ post μὴ colloc.  $v \parallel$ 

τέγναις, και γάο κάκείνας γνώσεις είναι νομίζουσι φαινομένων κοινοτήτων, διά τοῦτο προστιθέασιν, άκολούθων τω της Ιατρικής τέλει. τινές δ' αὐτων ούχ Απολούθων άλλά συμφώνων προσέθεσαν, οί πλεϊστοι Α' Εμφω συνθέντες γνώσιν είναι φαινομένων χοινοτήτων την μέθοδόν φασι συμφώνων καὶ ἀκολούθων τῶ την Ιατρικής τέλει, τινές δ' άσπερ και δ Θεσσαλός απουσεχών και άναγκαίων πρός ύγίειαν. ταύτα δή άξιουσι μήτε δογματικοί καλείσθαι, μηδέ γάρ δείσθαι του άδηλου, καθάπες έκείνοι, μήτ' έμπειρικοί, κάν ότι μάλιστα πιοί το φαινόμενον διατρίβωσιν, τη γαο ένπείξει πεγωρίσθαι αύτων. ού μην ούδ' έν αύτω τω τρόπω της περί το φαινόμενον διατριβής δμολογείν ξαυτούς φασι τοίς έμπειρικοίς έκείνους μέν γάρ ώς άγνώστων ἀποχωρήσαι των ἀδήλων, έαυτούς δ' ώς άγρηστων, και τούς μέν έμπειρικούς τήρησιν έπι τοίς φαινομένοις, αύτους δ' ενδειξιν έχειν. έν τ' οὖν τούτοις διαφέρειν έαυτούς έκατέρων φασί και μάλιστ' έν οίς ώρας και χώρας και ήλικίας και τὰ τοιαύτα σύμπαντα περικόπτουσιν, άχρηστα μεν όντα φανερώς, ώς αύτοι νομίζουσι, δόξης δε χάριν τοίς έμπροσθεν ίατροίς τετιμημένα. και τουτ' είναι το μέγιστον άγαθον της μεθοδικής αίρέσεως φασι καί σεμνύνονταί γε διά τούτο και θαυμάζεσθαι δικαιούσι και τώ γε βραγύν [είναι] του βίου είπόντι, την δε τέχνην μακράν έπιτι-

<sup>5.</sup> δ' αὐτῶν ἄμφω LM  $\parallel$  φασι τὴν μέθ. φαιν. ποιν. M  $\nu$   $\parallel$  6. τε παὶ άχ.  $\nu$  V  $\parallel$  8. παὶ  $\rfloor$  τε παὶ  $\nu$   $\parallel$  ταῦτα  $L^1$ m διὰ ταῦτα  $L^2$ M V ταύτη  $\nu$   $\parallel$  post δὴ add. παὶ MmV  $\nu$  om. L  $\parallel$  9. μὴ γὰρ  $\nu$  V  $\parallel$  12. οὐδ' om.  $\nu$   $\parallel$  15. ἑαντοὺς L αὐτοὺς cett.  $\parallel$  18. ἑαντῶν ἑπατέφους  $\nu$   $\parallel$  19. τὰ om.  $\nu$   $\parallel$  21. αὐτοὶ om. M $\nu$  ἐπεῖνοι L  $\parallel$  23. φασι post ἀγαθὸν colloc. L  $\parallel$  δι' αὐτὸ  $\nu$  δι' αὐτὸ τοῦτο  $\nu$   $\parallel$  25. εἶναι om.  $\nu$  post βίον colloc.  $\nu$   $\parallel$  τὴν δὲ] καὶ τὴν  $\nu$ 

μῶσι τοὐναντίον γὰο ᾶπαν αὐτὴν μὲν βοαχεῖαν εἶναι, τὸν δὲ βίον μακρόν. || ἀφαιρεθέντων γὰρ ἀπάντων τῶν 8 ψευδως ύπειλημμένων την τέχνην ώφελεϊν και πρός μόνας τὰς κοινότητας ἀποβλεπόντων ἡμῶν οὕτε μακρὰν ε έτι την ζατρικήν ούτε χαλεπήν είναι, φάστην δε καλ σαφή και μησίν ξξ δλην [τάχιστα] γνωσθήναι δυναμένην. ούτω μεν γαρ έπι των κατα διαιταν νοσημάτων είς στενον κομιδή συνήκται το παν. ωσαύτως δέ κάπὶ τῶν κατὰ χειφουργίαν τε καὶ φαρμακείαν. καὶ 10 γάρ ἐν ἐκείνοις καθόλου τινάς κοινότητας ἐξευρίσκειν πειρώνται καὶ σκοπούς ύποτίθενται των Ιαμάτων όλίγους τον άριθμόν, ώστ' έμοι μέν δοκείν οὐδ' έν τοίς πολυθουλήτοις εξ μησίν άλλα και πολύ θαττον όλην αὐτῶν τὴν τέχνην έκμαθεῖν ὑπῆοξεν, καὶ χοὴ χάοιν 15 ούτω γιγνώσκειν αὐτοῖς τῆς συντόμου διδασκαλίας, εἴ γε μη ψεύδονται, ψευδομένοις δ' όλιγωρίαν έγκαλεῖν.

Cap. VII. Όπως δ' ἄν τις μάλιστα δοκοίη μοι κοῖναι δικαίως ἢ τυφλώττοντας αὐτοὺς περὶ τὸ χρήσιμον ἢ μόνους τὸ περιττὸν ὀρθῶς φεύγοντας, ἤδη φράσω. καὶ γὰρ οὐδὲ σμικρὸν ἔοικεν εἶναι τοῦτο τὸ σκέμμα οὐδὲ μέχρι λόγου μοι ∥ προϊέναι μόνον δοκοῦ- 8 σιν, ὥσπερ τῶν δογματικῶν τε καὶ ἐμπειρικῶν ὅσοι περὶ τῆς πρώτης τῶν βοηθημάτων εὐρέσεως φιλονεικοῦσι περὶ τῆς νῦν χρήσεως δμολογοῦντες ἀλλήλοις, 15 ἀλλ' ἤτοι μεγάλα βλάπτεσθαι τὰ τῆς τέχνης ἔργα πρὸς

<sup>2.</sup> πάντων  $\forall \parallel 6$ . καὶ τάχιστα  $\forall V$ ,  $\tilde{\eta}$  καὶ τ. Lm  $\parallel 7$ . μὲν οὖν V μὲν οπ. L $\parallel$  δίαιταν M τὴν δ. cett.  $\parallel 8$ . εἰς ] ὡς  $\forall \parallel$  συνῆχθαι L $^3M$   $\forall \parallel 9$ . καὶ γὰρ καὶ ἐν M  $\parallel 12$ . δοκεῖν\* δοκεῖ C  $\parallel 13$ . πολλῷ L $\parallel$  15. οὖτω ] δντως M m  $\parallel 16$ . ψενδομένοις δ' αὐτοῖς M m  $\parallel 17$ . όπως L $^1$  ὡς cett.  $\parallel 20$ . γὰρ οm. L $\parallel 21$ . μοι om. L $\parallel$  δοκοῦσιν om.  $\forall \parallel 22$ . τῶν δογματικῶν τε καὶ ἐμπειρικῶν\* τοῖς δογματικῶς τ. Έμπειρικοῖς L τοῖς ἔ. τ. κ. δογματικοῖς cett.  $\parallel$  δσοι G δσα 23. φιλονεικοῦσι  $L^1$  m  $\forall$  διαφωνοῦσι  $L^2$  M V

τῆς μεθοδικῆς αίρέσεως ἀναγκαῖον ἢ μεγάλ' ἀφελεῖσθαι. διττῆς δὲ τῆς ἐν τοῖς πράγμασι κρίσεως οὕσης τῆς μὲν διὰ τοῦ λόγου μόνου, τῆς δὲ διὰ τῶν φαινομένων ἐναργῶς, ἡ μὲν ἑτέρα ἡ διὰ μόνου τοῦ λόγου μείζων ἢ κατὰ τοὺς εἰσαγομένους ἐστίν· οὕκουν αὐτῆς νῦν ὁ 5 καιρός· ἡ δ' ἐτέρα ἡ διὰ [μόνου] τοῦ φαίνεσθαι κοινὴ πάντων ἀνθρώπων ὑπάρχει. τί οὖν κωλύει ταύτη χρήσασθαι πρώτη σαφεῖ θ' ἄμα τοῖς εἰσαγομένοις οὔση καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν μεθοδικῶν τετιμημένη; διὰ παντὸς γοῦν οὐδὲν ἄλλ' ἢ τὸ φαινόμενον ὑμνοῦσι καὶ 10 τοῦτο πρεσβεύουσιν ἐπὶ παντὶ καὶ τὸ ἄδηλον ἄπαν ἄχρηστον εἶναι λέγουσι. φέρε δὴ πρῶτον ἐπισκεψώμεθα περὶ τῶν προκαταριτικῶν καλουμένων αἰτίων κανόνα τῆς κρίσεως τὸ φαινόμενον τιθέμενοι.

Καὶ πρῶτός γ' ὁ μεθοδικὸς παρελθών ὧδέ πως 15

δεγέτω· Τί δή ποτε ψύξεις || τε καὶ ἐγκαύσεις καὶ μέθας

καὶ ἀπεψίας καὶ πλησμονὰς καὶ ἐνδείας καὶ κόπους

καὶ ἀργίας καὶ ἐδεσμάτων ποιότητας καὶ ἐθῶν ὑπαλλα
γάς, ὧ δογματικοί τε καὶ ἐμπειρικοί, μάτην πολυ
πραγμονεῖτε; πότερον ταῦτ' ἰᾶσθαι μέλλετε τὰς ἐν τῷ 20

σώματι παρέντες διαθέσεις, ὰ τὴν ἀρχὴν οὐδὲ πάρεστιν

[οὐκέτι τῶν τοιούτων οὐδέν], ἀλλ' αὐτὰ μὲν οίχεται, τὸ δ'

ὑπ' αὐτῶν γενόμενον ἐν τῷ σώματι μένει καὶ τοῦτο χρὴ

ἰᾶσθαι· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πάθος. ἐπισκεπτέον οὖν αὐτό,

οἶόν τί ἐστιν. εἰ μὲν γὰρ στεγνόν, χαλαστέον, εἰ δὲ ὁοῶ- 25

δες, σταλτέον, ὑφ' ὅτου ἀν αἰτίου γεγονὸς ἐκάτερον ἦ. τί

δὴ οὖν ἔτι τὸ αἴτιὸν ἀφελεῖ, μήτε τοῦ ὁοώδους χαλά-

<sup>6.</sup> μόνον om. Mm V ν  $\|$  8. πρώτη χρ. M ν  $\|$  12. δη οὖν  $L^2$  M  $\|$  13. καλονμένων L Μ δνομαζομένων V λεγομένων V  $\|$  16. δη om. L  $\|$  18. άργίας  $\|$  έντργείας  $\|$  20. τῷ om.  $\|$  22.  $\|$  οὖκέτι τῷν τοιοὖτων οὐδίν $\|$ \*  $\|$  24. αὐτὸ add.  $\|$  L $^2$  s. 1.  $\|$  26. η add.  $\|$  L $^2$   $\|$  τί  $\|$  L $^1$ m  $\|$  νίς τί  $\|$  L $^2$  M V  $\|$  27. ποτὸ  $\chi$ . M V V

σεώς ποτε δεομένου μήτε τοῦ στεγνοῦ στάλσεως; ή πάντως οὐδέν, ως γε τὸ πρᾶγμα αὐτὸ δείκνυσιν.

Όμοιος δ' δ λόγος τοῖς μεθοδικοῖς καλ περλ τῶν άδήλων καί συνεκτικών ονομαζομένων αίτίων καί γάρ ε κάκεῖνα περιττά φασιν εἶναι, τοῦ πάθους τὴν οἰκείαν θεραπείαν ένδεικνυμένου καλ χωρίς τοῦ γνωσθηναι την αιτίαν, ύφ' ής έγένετο. τῶ δ' αὐτῷ τρόπῳ τῶν λόγων ἐπί τε | τὰς ὥρας καὶ τὰς χώρας καὶ τὰς ἡλικίας 8 μεταβαίνουσι, θαυμάζοντες κάνταῦθα τῶν παλαιῶν 10 ίατρων, εί μη συνιασιν ούτως έναργούς πράγματος ή γάρ τοι φλεγμονή, φασί, πάθος οὖσα στεγνόν, οὐ δήπου, θέρους μεν εί γένοιτο, των χαλώντων δεϊται βοηθημάτων, χειμώνος δ' άλλων τινών, άλλ' έν άμφοτέραις ταῖς ὥραις τῶν αὐτῶν, οὐδ' ἐπὶ μὲν τῆς τῶν 15 παίδων ήλικίας των χαλαστικών, έπὶ δὲ τῆς των πρεσβυτέρων των στελλόντων, οὐδ' έν Αίγύπτω μέν των χαλώντων, 'Αθήνησι δε των επεχόντων. ανάπαλιν δὲ τῆ φλεγμονῆ τὸ δοῶδες πάθος οὐδέποτε τῶν χαλώντων άλλ' άελ των στελλόντων δεϊται καλ χειμώνος καλ το ήρος και θέρους και φθινοπώρου και παιδός όντος τοῦ νοσοῦντος καὶ ἀκμάζοντος καὶ γέροντος καί, εί τύχοι, περί την Θράκην η την Σκυθίαν η την Ίωνίαν [είναι δ άρρωστων]. ούκουν ούδεν των τοιούτων είς οὐδὲν χρήσιμον εἶναί φασιν ἀλλὰ μάτην ταῦτα πάντα 25 πολυπραγμονεῖσθαι.

<sup>1.</sup> ἦ\* ἢ Lm ἢ πάντως om. M v V || 2. οὐδέν L¹ εἰς οὐδέν cett. || αὐτὸ τὸ πρ. M || 5. κἀκεῖνα Mm ἐκεῖνα cett. || 8. καὶ τὰς χώρας post ἡλικίας colloc. V v || 10. ἰατρῶν om. L¹ || 11. φασί om. v || post στεγνόν add. ὡς φασιν v || 14. τὰς τ. π. ἡλικίαις L || 15. δὲ ταῖς L || 17. ἐπεχόντων L στελλόντων cett. || 18. post σος add. ὑπάρχον v || 19. δεῖσθαι L M m V || 22. Ιωνίαν Č Λίθυπίαν Λ || 28. εἶναι om. L M m V εἶναι ὁ ἀρρωστῶν del. Marquan

Τό δε καὶ τὰ μέρη τοῦ σώματος [ἐπισκοπῆσαι];

Το οὐχὶ καὶ ταὐτα μάταια πρὸς ἔνδειξιν θεραπείας;

Το οὐχὶ καὶ ταὐτα μάταια πρὸς ἔνδειξιν θεραπείας;

Τὸ φλεγμονὴν χαλαστέον, ἐν δὲ τῷ ἀρτηριώδει ἢ φλεγμονὴν χαλαστέον. ἢ ὅλως εἴ τι στεγνὸν τὰ τιπ μέρει τοῦ σώματος γένοιτο, τολμησάτω τις εἰπεῖν, ὡς οὐ χαλαστέον αὐτὸ ἢ οὐ σταλτέον τὸ ροῶδες.

εἴ τοίνυν ἡ τοῦ μέρους φύσις οὐδὲν ὑπαλλάττει τῆς θεραπείας τὸν τρόπον, ἀλλ' ἀεὶ κατὰ τὸ γένος τοῦ πάθους ἡ τῶν βοηθημάτων εὕρεσις, ἄχρηστος φανερῶς 10 ἡ τοῦ μέρους ἐπίσκεψις. ὁ μὲν δὴ μεθοδικὸς τοιοῦτος, ὡς τύπφ φάναι.

Cap. VIII. Παρίτω δ' ἐπ' αὐτῷ δεύτερος δ ἐμπειρικὸς ὡδέ πως λέγων Ἐγὼ τῶν φαινομένων οὐδὲν οἰδα πλέον οὐδ ἐπαγγέλλομαί τι σοφώτερον ὧν πολλά- 15 κις ἐθεασάμην. εἰ μὲν δὴ ἀτιμάζεις τὸ φαινόμενον, ιστερ τινὸς ἔμπροσθεν ἀκοῦσαί μοι δοκῶ σοφιστοῦ, ιμών μὲν ιδρα πρὸς τοὺς τιμῶντας αὐτὸ τὸ φαινόμενον καλλάττεσθαι, σὸ δ' ἄν ἤδη νικώης νίκην Καδμείαν.

Εσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς ἤκουσά σου, τὸ μὲν ἄδη-20

Επεριστον εἰναι φάσκεις, ἔπε σθαι δ' ὁμολογεῖς

τὰχ' ἄν σοι δείξαιμι τὸ παρορώμενον φαινομένου.

έπο κυνός λυττώντος ἄνθοωποι δύο με το εκατέρου το Ελκος, ως μηδε το και την θεραπείαν ο μεν ετερος

ν || 2. ἀρ' οὐ ν || 3. μορίω ν οπ. m | ν || 14. πλέον οὐδὲν οἶδα ν | ωὶ ἡμἔν C || 19. σὺ δ'] οὐδ' Α | ωι τοντος C || ὁμολογεῖς\* ὁμολο-

αὐτῶν ἐποιεῖτο τοῦ ἔλκους μόνου μηδὲν ἄλλο πολυπραγμονών και δι' όλίγων γ' ήμερων ύγιες απέφηνε τὸ μέρος · ὁ δ' ἔτερος, ἐπειδή λυττώντ' ἔγνω τὸν κύνα. τοσούτον απέδει τού σπεύδειν είς οὐλὴν άγειν τὸ έλs xog, ώστ' αὐτὸ τοὐναντίον ἀεὶ καὶ μᾶλλον εἰργάζετο μεζίον ισχυροίς τε και δριμέσι χρώμενος φαρμάκοις ξως χρόνου συχνοῦ καὶ πίνειν δ' αὐτὸν κατηνάγκαζεν έν τῷ χρόνῳ τούτῳ φάρμακα τὰ λύττης ἰάματα, ὡς έφασκεν αὐτός. καὶ δὴ καὶ οὕτως ἐτελεύτα τὸ συμβάν 10 άμφοτέροις. δ μεν έσώθη τε και ύγιης έγένεθ' δ πιων τὰ φάρμακα, δ δ' έτερος οὐδεν έχειν κακὸν οἰόμενος έξαίφνης έδεισέ τε τὸ ύδωρ και σπασθείς ἀπέθανεν. άρα σοι δοκεί μάτην το προκατάρξαν αίτιον έν τούτοις έρευνᾶσθαι; ἢ δι' άλλο τι ἀπέθανεν || δ άνθρωπος 89 15 πλην διὰ την όλιγωρίαν τοῦ ζατροῦ μήτε πυθομένου περί της αίτίας μηδεν μήτε την τετηρημένην έπ' αὐτῶ θεραπείαν παραλαβόντος; έμοι μεν γάρ οὐ δι' άλλο τι φαίνεται ή διὰ τοῦτο.

Έπει δε τῷ φαινομένῷ ἔπομαι, παρελθεῖν οὐ δύτο ναμαι τοιοῦτον οὐδεν αἴτιον· οὕτω δε καὶ ἡλικίαν οὐ δύναμαι παραδραμεῖν οὐδ' ἀτιμάσαι· καὶ γὰρ κἀνταῦθ' ἀναγκάζει με πιστεύειν τὸ φαινόμενον, τῶν αὐτῶν [κατὰ πάντα] παθῶν οὐ πάντοτε τὴν αὐτὴν θεραπείαν ἐν-δεικνυμένων ἀλλ' ἔστιν ὅτε τοσοῦτον διαφέρουσαν ἐν

<sup>2.</sup>  $\delta\iota$  om.  $v \parallel 3$ .  $\lambda v \tau \tau \tilde{\omega} v \tau$   $\tilde{v} \wedge \lambda v \tau \tilde{\omega} v$  cett.  $\parallel 5$ .  $\alpha \delta \tau \delta \rceil$   $\tilde{m} \tilde{\alpha} v \wedge \tilde{v} \vee \tilde{v}$  om.  $L \parallel \pi \varrho \sigma \sigma \eta v \dot{\alpha} \gamma \kappa \alpha \dot{\xi} \varepsilon v \quad \alpha \delta \tau \delta v \quad v \vee \parallel 8$ .  $\tau \dot{\alpha} \rceil$   $\kappa a l \wedge \tilde{c} \wedge \tilde{c}$ 

δωθαλμών ή του γαργασεώνος ή των ώτων. εί δ' ότι και την έν τοις σκέλεσεν ή ταις γερσίν ούκ έξ απαντος τρόπου γαλαστέον ύπομνήσαιμι, τάχ' αν γνοίητε, εί σωφρονήσετε, όσον διαρτάνετε, έσται δε και νύν δ λάνος άναμνησις του φαινομένου των γάρ έπι μηδεμιά 5 πληνή φλεγμηνάντων ότιοῦν μέρος άλλ' αὐτομάτως διαφέσιμένων, της πληθωρικής καλουμένης διαθέσεως παρούσης, ούδελς γρήζει γαλάσεως του μορίου πρό της του όλου σώματος κενώσεως οὐ μόνον γὰρ οὐδὲν μειώσεις άλλά και προσαυξήσεις την ούσαν φλεγμονήν, 10 εί τοῦτο δράσειας. όθεν έν τούτω μέν τω καιρώ τὰ στύφοντα καὶ ψύγοντα τῶ μέρει προσφέρομεν, ἡνίκα δ' Αν το δλον σώμα κενώσωμεν, τηνικαύτα και το φλεγμαϊνου μόριου ανέχεται των χαλώντων, εί δ' ύμας μη πείθω ταύτα λέγων, όπες έφην άργόμενος του 15 Αύνου, καιρός αν είη μοι πρός τούς τιμώντας [αὐτό] τα φαινόμενον απαλλάττεσθαι. [

Ο Τάρ. ΙΧ. Ταῦτ' εἰπόντος τοῦ ἐμπειρικοῦ παρελθών Α δινματικὸς ὅδέ πως λεγέτω Τάχα μὲν εὖ φρονοῦντί Θυ καὶ ταῦτ' ἦν Ικανὰ περὶ τοῦ μήθ' ἡλικίαν μήθ' 20 Φραν μήτε χώραν ἀλλὰ μηδὲ προκαταρκτικὸν αἰτιον μόλ μέρος τι τοῦ σώματος ἄχρηστον ὑπολαμβάνειν τοῦ σωμπω πέπεικεν ὁ ἐμπειρικὸς ὑπομιμνήσκων τοῦ φαινομένων, ἀλλά τινος ἔτι καὶ λόγου δέει, τοῦτόν μω δυκώ προσθήσειν ἐγὰ καὶ τὴν ὑπόθεσίν σου τῆς 25 πράτιως ἀποδείξω σαθράν οὖσαν. ἀκούω μὲν γὰρ

ύμῶν λεγόντων γνῶσιν φαινομένων κοινοτήτων, έρωτῶν δ' ἐκάστοτε, περὶ τί μάλισθ' ἡ κοινότης αὕτη συνίσταται καὶ πῶς αὐτὴν γνωριοῦμεν, οὐδέπω καὶ νῦν μοι δοκῶ γνῶναι δύνασθαι. τὸ δ' αἴτιον ἄχρι τῶν ὀνομάτων ἀλλήλοις δμολογεῖτε περὶ τῶν πραγμάτων διαφερόμενοι. τινὲς μὲν γὰρ ὑμῶν ταῖς κατὰ φύσιν ἐκκρίσεσι παραμετροῦσι τὸ στεγνὸν καὶ τὸ ρο-ῶδες, ἰσχομένων μὲν αὐτῶν στέγνωσιν ὀνομάζοντες τὸ πάθος, ἀμέτρως δ' ἐκκρινομένων, ρύσιν. ἄλλοι δέ τινες ἐξ ὑμῶν, οὐκ ὀλίγος χορός, ἐν αὐταῖς τῶν σωμάτων ταῖς διαθέσεσι || τὰ πάθη φασίν εἶναι καὶ μέμ- 9 φονταί γε δεινῶς τοῖς εἰς τὸ κενούμενον ἀποβλέπουσιν.

Ἐμοὶ δ' ὅπη δοκοῦσιν ἐκάτεροι σφάλλεσθαι, τάχ' ἄν ἤδη δηλώσαιμι. γιγνέσθω δ' ἡμῖν ὁ λόγος πρὸς 15 ἐκείνους πρότερον, ὅσοι ταῖς κατὰ φύσιν ἐκκρίσεσι κρίνουσι τὰ πάθη. θαυμάζω γὰρ αὐτῶν, εἰ μήθ' ίδρῶτάς ποτε μήτ' οὖρα μήτ' ἐμέτους μήτε διαχωρήματα πλείω τῶν κατὰ φύσιν εἶδον ἐν ταῖς νόσοις χρηστῶς κενούμενα, καὶ τὸ πάντων ἀτοπώτατον, εἰ μηδ' ἐκ κρίνῶν αίμορραγίαν ποτὲ κρίνασαν ἐθεάσαντο. ταύτης μὲν γὰρ οὐ τὸ ποσὸν μόνον ἀλλ' ὅλον τὸ γένος παρὰ φύσιν, ίδρώτων δ' ἢ οὕρων ἢ ὅσα κατὰ γαστέρα ἢ δι' ἐμέτων δρμᾳ, τὸ μὲν γένος οὐ παρὰ φύσιν, οῦτω γε μὴν ἄμετρόν ἐστί ποτε τὸ πλῆθος, ὥστ' ἐγὰ μὲν

<sup>1.</sup> ἐρωτῶν C ἐρωτῶ  $Ch \parallel 3$ . αὐτὴν  $L^1$  αὐτοὶ  $L^2 \parallel γνωρίσομεν <math>L^1$  γνωριοῦμεν  $L^2 \parallel 4$ . δοκοῦσι  $L^1$  δοκῶ  $L^2 \parallel$  ἄχρι  $\Im$  διι μέχρι  $M \parallel 6$ . μὲν οπ.  $v \parallel$  κατὰ] παρὰ  $L^2 \parallel 10$ . verba οὐκ ὀλίγος χορός οπ.  $v \parallel$  ἐν ταῖς λοιπαῖς  $\tau$ . σ. διαθέσει  $v \parallel 14$ . γίνεται  $L^1$  γενέσθω  $L^2 \parallel 15$ . προτέρως  $L^1$  ν προτέρους V πρότερος  $M \parallel$  κατὰ] παρὰ  $L^2v \parallel 16$ . αὐτοὺς  $LMm \parallel 18$ . τῶν] τοῦ  $Mm \parallel 20$ . μείνασθαι  $Ch \parallel$  ταὺτ  $L^1$  τ τοῦτο  $L^2 \parallel 21$ . γὰρ] γε  $v \parallel 22$ . post φύσιν add. ὑπάρχει  $L^2$  24. ἐστὶν ὅλον (ποτὲ add.  $L^2$  s. l.)  $\tau$ . πλ. LM ἔστιν ὅτε  $\tau$ . πλ.  $\tau$ . πλ. ποτὲ (om. ἐστί) V

είδον τινας είς τοσούτον ίδοώσαντας άγρι του καί τά γυάφαλα διαβρέξαι και άλλους δε κατά γαστέρα κενωθέντας ύπλο τρίακοντα κοτύλας, άλλ' ούκ έδόκει τούτων οὐδεν παύειν, ὅτι τὸ λυποῦν ἐκενοῦτο. καίτοι τῶ γε ταῖς κατὰ φύσιν έκκρίσεσιν εἰς ἄπαντα κανόνι 5 95 γρωμένω | κωλυτέον ήν τὰ τοιαῦτα συμπτώματα. διὸ καί πιθανώτεροί πως είναί μοι δοκούσιν οί τὰς διαθέσεις έν αὐτοῖς τοῖς σώμασι τὰς κοινότητας ὑποτιθέμενοι, θαυμάζω δε και τούτων, όπως αὐτὰς φαινομένας ετόλμησαν είπειν. εί γαο μή το δέον έκ τῆς 10 κοιλίας ή δύσις έστιν άλλ' ή διάθεσις των σωμάτων, έξ ής τὸ δέον, οὐκ ἐνδέχεται δὲ ταύτην οὐδεμιᾶ τῶν αίσθήσεων φαίνεσθαι, πως αν είεν αι κοινότητες έτι φαινόμεναι; και γάο έν κώλω δυνατόν την της δύσεως διάθεσιν είναι και έν λεπτοίς έντέροις και περί 15 την νήστιν καί [περί] την γαστέρα καί το μεσάραιον και άλλα πολλά των έντός, ών ούδεν ούτ' αύτο δυνατὸν αίσθήσει λαβεῖν ούτε τὸ πάθος αὐτοῦ. πῶς οὖν έτι φαινόμεναι λέγοιντ' αν αί κοινότητες, εί μή τι άρα καί τὸ διὰ σημείων γνωρίζεσθαι φαίνεσθαί τις έθέλοι 20 καλείν; άλλ' εί τούτο, τίνι των παλαιών ίατοων έτι διαφέρουσιν, ούκ οίδα. πῶς δὲ [ταχέως καί] ἐν ξξ μησίν έπαγγέλλονται την τέχνην εκδιδάσκειν; ού γὰο αν οίμαι σμικοάς δέοιντο μεθόδου πρός το γνωναί τι τῶν ἐκφευγόντων τὴν αἴσθησιν, ἀλλὰ τῷ τοῦτο 25

<sup>1.</sup> εἶδον  $\mathbf{M}$  οἶδα cett.  $\parallel$  τὰ γνάφαλα  $\mathbf{L}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{V}$  τὰ κνάφαλα  $\mathbf{M}$  γνάφαλλα (τὰ om.)  $\mathbf{v}$   $\parallel$  2. δὲ] καὶ  $\mathbf{L}$  om.  $\mathbf{v}$   $\parallel$  6. κολυτέον  $\mathbf{L}$   $\mathbf{M}$  κολυτέα  $\mathbf{v}$   $\mathbf{V}$   $\parallel$  σύμπαντα  $\mathbf{L}$   $\mathbf{M}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{V}$   $\parallel$  7. μοι  $\mathbf{L}$  om. cett.  $\parallel$  8. τοῖς σώμασιν αὐτοῖς  $\mathbf{v}$  αὐτοῖς om.  $\mathbf{V}$   $\parallel$  ἐπιτιθέμενοι  $\mathbf{v}$   $\parallel$  13. πῶς ἄν εἶεν αἶ κ. ἔ. φ.  $\mathbf{L}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{L}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{m}$   $\mathbf{v}$   $\mathbf{v$ 

καλῶς ἐργασομένφ καὶ ἀνατομῆς χρεία τῆς ἕκαστον 9
τῶν ἐντὸς ὡς ἔχει φύσεως ἐκδιδασκούσης καὶ φυσικῆς
θεωρίας οὐ σμικρᾶς, ἵνα τό τ' ἔργον ἑκάστου καὶ τὴν
χρείαν ἐπισκέψηται πρὶν γὰρ ταῦθ' εὐρεθῆναι τῶν ἐν
τῷ βάθει τοῦ σώματος μορίων οὐδενὸς οἶόν τε διαγνῶναι τὸ πάθος. τί δεῖ λέγειν, ὅτι καὶ διαλεκτικῆς
ἐνταῦθα χρεία μεγάλη, ἵν' ἐκ τίνων τί περαίνεται
σαφῶς εἰδῆς καὶ μὴ παρακρουσθῆς ποτε σοφίσμασι
μήθ' ὑφ' ἐτέρου μήθ' ὑφ' αὐτοῦ; καὶ γὰρ καὶ ἡμᾶς
το αὐτοὺς ἄκοντες ἔστιν [ἰδεῖν] ὅτε σοφιζόμεθα.

Καὶ μὴν καὶ οἶόν τι ἐστιν ἡ δύσις, ἡδέως ἂν αὐτοὺς ἐφοίμην, εἰ διαλέγεσθαι μεμαθήκεσαν. οὐ γὰφ δὴ τοῦτό γε μόνον ἀφκεῖν ἡγοῦμαι τό τισιν ἐξ αὐτῶν εἰφημένον, ὅτι διάθεσίς τις παφὰ φύσιν ἡ δύσις ἐστί. 
15 τίς γὰφ ἡ διάθεσις εἰ μὴ μάθοιμεν, οὐδὲν ἂν οὐδὲπω πλέον εἰδείημεν, ἄφά γε χάλασίς τις ἢ μαλακότης ἢ ἀφαιότης οὐδὲ γὰφ ἔστιν ἀκοῦσαί τι σαφὲς οὐδὲν αὐτῶν λεγόντων, ἀλλ' ὅ τι ἂν ἐπέλθη, νῦν μὲν τοῦτο, αὐθις δ' ἐκείνο, πολλάκις δὲ καὶ ‖ πάνθ' ἄμα, ὥσπεφ 9 οὐδὲν διαφέφοντα, καὶ εἰ τις ἐπιχειρήσειε διδάσκειν αὐτῶν ἰδίας δεῖται θεφαπείας, οὐ μόνον οὐχ ὑπομένουσιν ἀκούειν ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἐπιπλήττουσιν ὡς μάτην τὰ τοιαῦτα διοριζομένοις. οὕτως ἀταλαιπώφως

<sup>1.</sup> ἐργασομένω\* ἐργασαμένω Vm ἐργαζομένω LM v  $\parallel$  2. διδασκούσης v  $\parallel$  4. εὐρεθήναι ταῦτα v V  $\parallel$  5. τῷ expunx. L²  $\parallel$  οὐσθεν L¹  $\parallel$  6. διαλεκτικής μὲν L  $\parallel$  9. δφ' ἔτέρου] ὑπ' ἄλλου v  $\parallel$  10. ἄποντες\* ἄκοντας C  $\parallel$  ἔστιν ἰδεῖν ποτε σοφιζομένους Marquardt  $\parallel$  [ίδεῖν]\*  $\parallel$  12. ἡρώμην L¹  $\parallel$  εἴ γε V  $\parallel$  13. μόνον τοῦτο (αὐτὸ add. L³) Lm αὐτό γε μόνον V τοῦτο γε μόνον Mv  $\parallel$  17. οὐδὲ Mm οὐ V οὐδὲν L  $\parallel$  τι om. V  $\parallel$  οὐδὲν VmM οὐδὲ καὶ L  $\parallel$  18. ἐπέλθη VmM ἐπέλθοι L  $\parallel$  21. ὅπη MmV ὅπως L v  $\parallel$  22. Θεραπείας L²MmV θεωρίας L¹  $\parallel$  οὐ μόνον οὐχ V οὐχ cett.

έγουσι περί την της άληθείας ζήτησιν. άλλ' οὐδ' ότι τῷ μὲν χαλαρῷ τὸ συντεταμένον ἐστίν ἐναντίον, τῷ δὲ μαλακῶ τὸ σκληρόν, τῷ δ' ἀραιῶ τὸ πυκνόν, ἀκούειν ανέχονται, καί ώς παρά ταῦτα πάνθ' ετερόν τί έστι τὸ ἐπέχεσθαι τὰς φυσικάς ἐκκρίσεις καὶ τὸ ὁεῖν. και ώς ύφ' Ίπποκράτους ταῦτα πάντα [πάλαι] διώρισται, προπετώς δε περί τε τούτων αὐτών ἀποφαίνονται καί την φλεγμονήν, ούτω δε καλούσι τον σκληρούν καί άντίτυπον και όδυνηρον και θερμόν όγκον, έτρίμως πάνυ και άσκέπτως στεγνόν είναι πάθος φασίν. είτ' 10 αθθις έτέρας φλεγμονάς έπιπεπλεγμένας δνομάζουσιν. ώσπερ τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς, ὅταν μετὰ ρεύματος ὧσι. καί τὰς ἐν παρισθμίοις καὶ γαργαρεῶνι καὶ οὐρανίσκο 98 και ούλοις. | είθ' ύποτίθενται πόρους τούς μεν άραιούς γεγονέναι, τούς δε μεμυχέναι καλ διά τοῦτ' ἀμφότερα 15 τὰ πάθη πεπουθέναι, τινές δ' οὐκ ὀκνοῦσι πεοί ενα καί του αύτου πόρου άμα συνίστασθαι λέγειν δύσιν τε καί στέγνωσιν, δ μηδ' έπινοήσαι δάδιον. ούτως έπὶ πῶν τόλμης ήκουσιν. δλίγοι δέ τινες ἐξ αὐτῶν ύπομεζναι δυνηθέντες έπὶ πλέον ύπερ άπάντων τούτων 20 άκοῦσαί τε καὶ διασκέψασθαι μόλις ποτε μεταγνόντες έπὶ τὸ άληθέστερον τρέπονται, τούτοις μέν οὖν καὶ όσοι μετ' αποιβείας τινός βούλονται μαθείν τι περί των πρώτων και γενικών παθών, ίδια γέγραπται. τὸ δε νῦν είναι (ἐπεί) τοῖς είσαγομένοις χρήσιμον, βραχέα 25 πρός αύτους είπειν δίκαιον, εύξαίμην δ' αν τι κάκείνους ἀπ' αὐτῶν ὄνασθαι γένοιτο δ' ἄν τοῦτο, εί τοῦ

<sup>1.</sup> περὶ] πρὸς L  $\parallel$  6. καὶ ὡς] καίτοι γε V  $\parallel$  πάλαι om. Lm διώρισται πάλαι M  $\parallel$  17. ᾶμα πόρον V  $\parallel$  19. ἐφ' ᾶπαν ν V  $\parallel$  20. τούτων ἀπάντων L  $\parallel$  22. ἀληθέστερον LMm ἀληθές ν V  $\parallel$  23. ἀκριβείας] in hoc vocabulo desinit cod. V  $\parallel$  24. τὸ] τῷ m  $\parallel$  25. ἐπεὶ add. G  $\parallel$  26. ηὐξάμην ν  $\parallel$  27. ἀπ'] ὑπ' M m

φιλονεικείν αποστάντες αὐτὸν τὸν λόγον έξετάσειαν έφ' έαυτων. Εχει δ' δ λόγος ώδε ή καλουμένη καλ πρὸς αὐτῶν ἐκείνων φλεγμονὴ παρὰ φύσιν ὄγκος ἐστὶν όδυνηρός και αντίτυπος και σκληρός και θερμός, οὐδέν sτι μᾶλλον ἀραιότερον έργαζομένη κατὰ τὸν | ξαυτῆς 99 λόγον ἢ πυκνότερον έαυτοῦ τὸ μέρος ἢ σκληρότερον άλλα μεστον φεύματος περιττοῦ καὶ διά τοῦτο τεταμένον. οὐ μὴν πάντως, εἴ τι τέταται, τοῦτο πυκνότερον η σκληρότερου γέγονεν έαυτοῦ. μάθοις δ' αν έπί τε κ βυρσών και ίμαντων και πλοκάμων, εί πάντη διατείνειν έπιζειρήσαις. ούτω δε καὶ ή ἴασις τῶν πεπληρωμένων κένωσίς έστιν έναντίον γάο τοῦτο τῆ πληρώσει. πενουμένοις δ' εύθύς επεται τοις μορίοις χαλαρωτέροις γίγνεσθαι. τάσις μέν δή τοῖς πεπληρωμένοις έξ ἀνάγις κης ώσπες τοῖς κενουμένοις ή χάλασις έπεται, πύκνωσις δ' η άραίωσις ούκ έξ άνάγκης, άλλ' οὐδε δύσις η έπίσχεσις ούτε γάρ, εί άραιόν, ήδη τι καί δεῖν έξ αὐτοῦ πάντως ἀναγκαῖον· τί γὰο εἰ παχύ καὶ ὀλίγον είη τὸ περιεχόμενον; οὕτ', εί πυκνόν, ἴσχεσθαι τὸ γὰρ ο πολύ και λεπτόν και διά πυκνών έκρει των πόρων. βέλτιον οὖν ἦν καὶ αὐτοὺς τὰς τῶν παλαιῶν ἀναγνόντας βίβλους μεμαθηκέναι, κατά πόσους τρόπους τὸ πρότερον έν τῷ μορίᾳ στεγόμενον αὖθις έκκρίνεται.

<sup>2. &</sup>lt;code>favtõv</code> M <code>favto</code> L¹m <code>favtò</code> L² <code>favto</code> s || <code>åðe\*</code> ås LM v oỹtas: ås m oỹtas G || 6. <code>favto</code> om. M ||  $\tilde{\eta}$  salqoteqov post lóyov colloc. v || 8. πάντως ante τοῦτο colloc. v || 9. γέγονεν post πυπνότερον colloc. v || 10. post βυρσῶν add. καὶ σειρῶν L¹Mm del. L² αὐτὸ καὶ σηρῶν add. v || 11.  $\hat{\eta}$  om Lm || τῶν φλεγμαινόντων v || post πεπληρωμένων add. φλεγμοινῶν L¹ παὶ φλεγμαινόντων add. L²Mm || 13. δ' L δ' αὐτοῖς cett. || 15.  $\hat{\eta}$  χάλασις post ∞σπερ colloc. LM || 16. οὐπ L οὐδέτερον cett. || 17. οὐδὲ LM || 21. καὶ om. Mv || τὰ τῶν π. ἀ. (om. βἰβλους) Μτῶν π. ἀ. (om. τὰς βίβλους) ||

100 και γάρ άραιουμένου τοῦ | περιέχοντος αὐτὸ και αὐτοῦ τοῦ περιεγομένου λεπτυνομένου τε καλ πλείονος γιγνομένου και σφοδρότερον κινουμένου και ύπό τινος των έπτος έφελκομένου ή πρός τινος των έντος ωθουμένου και οίον άναρφοιβδουμένου [πρός τινος των έντός]. εί 5 δέ τις ταύτα πάντα παρείς μίαν αίτίαν ήγοῖτο κενώσεως είναι την άραίωσιν των πόρων, δόξει μηδε τὰ φαινόμενα γιγνώσκειν. ἔριον γοῦν ἢ σπογγιὰν ἤ τι τῶν ούτως άραιων δρωμεν έναργως, εί μεν όλίγον έντος έαυτων ύγρον έχει, στέγοντα καί μή μεθιέντα, το 10 πλεον δ' ἀποχέοντα, τί δήποτ' οὖν οὐχὶ κάπὶ τῶν δφθαλμών και των μυκτήρων και του στόματος και τῶν ἄλλων τῶν οὕτως ἀραιῶν τὸ αὐτὸ τοῦτ' ἐνενόησαν, ώς ενδέχοιτό ποτε τω πλήθει της περιεχομένης έν αύτοις ύγρότητος, ούκ άραιώσει των πόρων έκρειν τι; 15 καί μεν δή και κεράμους είδομεν πολλάκις άραιούς ούτως, ώς διηθείσθαι τὸ ύδωρ. άλλ' εί μέλιτος έγχέοις, οὐ διηθείται παγυτέρα γὰρ ή τοῦ μέλιτος οὐσία τῶν τοῦ περάμου πόρων, ούκουν οὐδε τοῦτ' ἀπεικὸς ἦν έννοήσαι, ώς διά λεπτότητα πολλάκις έκρει τι, κάν 20 101 μηδ' αὐτὸ τὸ πε ριέγον σῶμα τετρημένον ἐκ τῆς φύσεως ή άλλ' οὐδ' ὅτι πολλάκις ἡ φύσις, ἡπερ διοικεί τὸ ζώου, δομή σφοδροτέρα χρησαμένη το περιττον άπαν έκένωσε [δι' αὐτοῦ], καθάπερ ἐκθλίψασά τε καὶ ἀπωσαμένη, χαλεπον ήν έννοήσαι τῷ γ' ἀκριβῶς τοῖς τῆς 25 τέχνης έργοις ωμιληκότι τὰ πολλά γάρ αί κρίσεις των

δ. πρός τίνος τῶν ἐντός οπ. Μ  $\parallel$  6. κενώσεως ἡγοῖτο  $v \parallel$  8. οὖν  $L \parallel$  σπογγιὰν Μπ σπογγίαν cett.  $\parallel$  9. ἐναργῶς ὀρ.  $v \parallel$  δγρ. ἐντὸς ἐ,  $L \parallel$  10. ἔχοι  $v \parallel$  13. τὸ οπ. L Μπ  $\parallel$  15. πόρων  $v \parallel$  σωμάτων L Μπ  $\parallel$  16. καὶ μὴν  $L^1$  κ. μὲν δὴ  $L^2 \parallel$  πολλάκις  $L^2$  ποτὲ  $L^1 \parallel$  17. ἀιηθείν  $L^1$  Μ  $\parallel$  24.  $[δι^*$  αὐτοῦ $]^* \parallel$  post ἀπωσαμένη add τί οὖν Lν v εἰ δὴ οὖν M οπ. m  $\parallel$  25. τῆς οπ. v  $\parallel$  26. αἷ γὰρ L

νοσημάτων ὧδέ πως γίγνονται. καὶ παρίημι τὰς λοιπάς τῶν κενουμένων αίτίας, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἰσχομένων ίσας του άριθμου έναντίας ταύταις ούσας οὐ γάρ έστι τῶν ἐκείνων ἀκοῶν ὁ τοιοῦτος λόγος ἄκουσμα. δ δέ μοι δοχούσι τάχ' άν ποτε συνήσειν, έπὶ τοῦτ' αδθις ἐπάνειμι, τὸ δύνασθαί ποτε φευματίζεσθαι τὸν όφθαλμον ή πολλού του δέοντος ή λεπτου γεγονότος η ύπο της φύσεως διὰ τοῦδε τοῦ μέρους ἀπωθουμένου, μηδεν αὐτῶν τῶν σωμάτων παρὰ τὸ κατὰ φύσιν ἀλλοι-10 ότερον έχόντων, καλ χρή δηλονότι το μεν λεπτον δεύμα παγύνειν, τὸ δὲ πολὺ κενοῦν, τὴν δ' δομὴν τῆς φύσεως, έὰν ἐν καιρῷ γένηται, δέχεσθαι, μηδὲν περὶ τὰ σώματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὰ πραγματευόμενον, ὅτι μηδὲ τῆς όύσεως ήν αίτια. τὸ | δ' οἴεσθαί τινα μὲν φλεγμονήν 10 15 στεγνον είναι πάθος, έτέραν δ' έπιπεπλεγμένην οὐκ οίδ' δπως σωφρονούντων έστί. πρώτον μεν γαρ έπελάθοντο των σφετέρων λόγων, ως οὐ τῆ κενώσει κριτέον τὸ φοῶδες ἢ ταῖς ἐπισχέσεσι τὸ στεγνόν, ἀλλ' εἰς αὐτὰς τῶν σωμάτων τὰς διαθέσεις χρη βλέπειν. ὅταν οὖν ο κατὰ πᾶν δμοιαι τυγχάνωσιν αὖται καὶ μηδενὶ φαίνηται διαφέρειν ή νῦν φλεγμονή τῆς πρόσθεν άλλω γ' η το της μέν ἀπορρείν τι, της δ' ού, πως οὐ δεινως άτοπον έπιπεπλεγμένην μέν ταύτην, στεγνήν δ' έκείνην είναι νομίζειν; έπειτα δὲ πῶς οὐδὲ τοῦθ', ὅπεο ἦν 25 προχειρότατον, έπηλθεν αύτοις λογίσασθαι, ὅτι μήτ' έν γειοί μήτ' έν ποδί μήτ' έν πήχει μήτ' έν βραχίονι μήτ' εν κνήμη μήτ' εν μηρο μήτ' εν άλλο τινί μέρει

<sup>3.</sup> παὶ ἐναντίας LM || 6. post ἐπάνειμι add. δηλώσων LMm, sed L expunx. || 7. δέοντος LMm δεύματος v || 12. ἐὰν LM ἄν m v || 13. ὅτι m ἄτε L v ὰ M || 16. οἶδα πῶς LM || 20. καθ' ἄπαν v || 25. λογίζεσθαι L || 26. μήτ' ἐν πήχει om. LMm

τοῦ σώματος συστάν ἄφθη ποτε φλεγμονῆς είδος τοιοῦτον οἶον ἐκτὸς ἀπογεῖν τι, μόναις δὲ ταῖς ἐν τῶ στόματι και τοις δφθαλμοίς και ταις δισίν υπάρχει τοῦτο; πότερον ὁ Ζεύς προσέταξε ταῖς κοινότησιν ἀπά-103 σαις ταῖς ἐπιπεπλεγμέναις, ώστε μηδεπώποτε μηδεμίαν 5 αὐτῶν εἰς ἄλλο μηδὲν ἀφικνεϊσθαι τῶν τοῦ σώματος μορίων, άλλ' δφθαλμοίς μόνον και δινί και στόματι πολεμείν; ή φλεγμονή μέν γάο άπαντα δύναται καταλαμβάνειν, δσα γε τὰ τῆς γενέσεως αὐτῆς αἴτια δέχεσθαι πέφυκεν. τω δ' είναι τινα μεν άραια την φύσιν, 10 τινά δὲ πυχνά τῶν μὲν ἀποχεῖταί τι τοῦ δεύματος, έν δε τοῖς ἴσγεται. καὶ γὰρ εἰ πληρώσειας ἀσκὸν ἢ άλλο τι των ούτω στεγανών ούσίας ύγρας, ούδεν άποροεί σπογγιάν δ' ή τι των ούτως άραιων, εύθυς άπαν τὸ περιττου ἀπογεῖται. τί δη οὖυ γαλεπου ἦυ ἐννοή- 15 σαντας αὐτούς, όσω τὸ άλλο δέρμα πᾶν στεγανώτερόν έστι τοῦ κατά τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τοὺς μυκτῆρας καὶ τὸ στόμα, τῆ τῶν μορίων φύσει τὴν αἰτίαν ἀναθείναι, παρέντας έπιπλοκήν και λήρους μακρούς; ότι γαο τουθ' ούτως έχει, δηλούσιν αί μεθ' έλκώσεως έν τοῖς άλλοις 20 μορίοις γιγνόμεναι φλεγμοναί. και γάρ και έπ' έκείνων άποροεί το λεπτότερον, ώσπερ έν δφθαλμοίς και δινί και στόματι. έως δ' αν απαθές ή και πάντη στεγανον το

<sup>1.</sup> συστὰν om.  $v \parallel 2$ . οἶον  $L^2$  ἄστε  $L^1 \parallel 3$ . ὑπάρχειν  $L \parallel 4$ . ταύταις add.  $L^2$  ante ἀπάσαις  $\parallel 5$ . μηδέποτε  $L^1v \parallel 6$ . μηδέν τ. σ. μόριον  $mv \parallel$  ἀφικνεἰσθαι post σώματος colloc.  $v \parallel 7$ . ἐν ὀφθαλμοῖς  $v \parallel$  ὁιοὶ  $Mm \parallel 8$ . γὰρ om.  $Lm \parallel 10$ . τινα LM τὰ  $mv \parallel 11$ . τινα LM τὰ  $mv \parallel 12$ . ἐν ὸὲ τοῖς  $\parallel$  τῶν δὲ Lm τοῖς δὲ  $M \parallel 13$ . post στεγανῶν add. ἀγγείων  $LM \parallel 14$ . ἤ τι  $L^2$  καί τι  $L^1Mm$  καὶ  $v \parallel 15$ . δὴ om.  $L \parallel 16$ . ὅσον  $L^1$  ὅσα  $L^2$  ὅσον γε  $A \parallel$  στεγνότερον  $mv \parallel 19$ . οὖτω τοῦτὸ  $v \parallel 22$ . λεπτότερον Lm λεπτομερές  $v \parallel 23$ . πάντως  $A \parallel$  στεγνὸν  $L^1Mmv$ 

δέρμα, του μηδέν ἀπογεισθαι τουτ' αίτιον, οὐ τὸ τῆς φλεγμονής είδος ώσπες αξ πάλιν, εί μέλιτι δεύσειας 104 η ύγοα πίττη μη πάνυ το πληθος αμέτοφ σπογγιαν ή έριον, οὐδεν ἀπορρεῖ διὰ τὸ τῆς ὑγρότητος πάχος, ι ή υδατι μεν ή τινι των ούτω λεπτων, άλλ' έλαχίστω, τούτων οὐδὲν πάλιν ἀποροεῖ διὰ τὴν όλιγότητα τοῦ ύγροῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν οἶμαι λόγον οὐ διὰ παντὸς έχχεταί τι των δφθαλμών η διά τὸ πάχος της ύγρότήτος ή τῷ μὴ περιττεύειν, ὥσπερ γε καὶ ἐπὶ τῶν » κατὰ φύσιν έχόντων. ώστ' ένδέχεται ταὐτὸν εἶδος τῆς φλεγμονής μηδενί διαφέρον άλλω γε πλην τω πάγει της έπιροεούσης οὐσίας ὀφθαλμίαν ἐργάσασθαι χωρίς **δεύματος, ην** οί σοφώτατοι μεθοδικοί στεγνην ονομάζουσι καλ διαφέρειν οδονται της έπιπεπλεγμένης έπιι λανθανόμενοι των ιδίων λόγων, οθς άνω και κάτω μεταφέρουσι, σωματικάς άξιοῦντες είναι τὰς κατασκευὰς τῶν παθῶν, οὐκ ἐν τοῖς ὑγροῖς συνίστασθαι. πῶς οὖν, ὅταν μὲν ἐν τοῖς σώμασιν ἡ αὐτὴ διάθεσις  $\tilde{\eta}$ οὐδενὶ ἄλλφ γε διαφέρουσα, μόνη δὲ τῆ τῶν ὑγρῶν ο φύσει λεπτών ή παχέων όντων επηται ποτε μεν απορ**ρεΐν τι, ποτε δ' επέχεσθαι, || διαφερούσας ύπολαμβά- 105** νετ' είναι τὰς κοινότητας; ούτω μέν δή και τὸ έπιπεπλεγμένον ύμῶν ἀδιανόητόν ἐστι. τὰ δ' ἄλλα πάντα τὰ κατὰ μέρος οὐκ ἐν τοῖς κατὰ δίαιταν μόνον ἀλλὰ 25 κάν τοξς κατά χειρουργίαν τε καὶ φαρμακείαν όσα σφάλλεσθε, τάχ' ἂν αὖθις μάθοιτε, εί μήπω διὰ τού-

<sup>2.</sup> αδ] δὲ LMm  $\|$  6. τούτων Lm τούτω Mv  $\|$  verba οὐδὲν πάλιν — τοῦ ὑγροῦ om. v  $\|$  8. τι $\|$  τινι v  $\|$  9. τ $\hat{\wp}\|$  τὸ L¹M διὰ τὸ L²  $\|$  γε om. mv  $\|$  16. σωματικὰς $\|$  ἐν τοὶς σώμασιν LM  $\|$  18. δταν L ὅταν ἡ Mmv  $\|$  ἡ om. L¹Mmv add. L²  $\|$  21. ἴσχεθαι v  $\|$  23. πάντα τὰ om. v  $\|$  25. καὶ ἐν v  $\|$  26. μάθοιτε mv μαθήσετε L  $\|$  μηδέπω v

## 32 ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣΑΓΟΜΈΝΟΙΣ.

των έπείσθητε. νυνὶ δ' έπεὶ τοῖς είσαγομένοις ίκανὰ καὶ ταῦτα, καταπαύσω τῆδε τὸν παρόντα λόγον.

1. vèr LM  $\|$  2. xal post éxel colloc. A  $\|$  x.  $\tau \tilde{\eta} \delta \epsilon \|$  dde x. L  $\|$  subscriptio:  $\tau \acute{\epsilon} los$   $\tau \tilde{o} \tilde{v}$  xeel algéseur L  $\tau \acute{\epsilon} los$   $\tau \tilde{o} \tilde{v}$  xeel algéseus lóyov  $\tau \tilde{o} \tilde{v}$  sogutátov átómov (sic) M

## II.

## ΓΑΛΗΝΟΥ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ.

[πότερον ζατρικής ή γυμναστικής έστι τὸ ὑγιεινόν.]

Cap. I. Οὐκ ἄλλα μέν, ὁ Θρασύβουλε, παραχρημα Κ περὶ τοῦ προβληθέντος ὑπὸ σοῦ ζητήματος εἶπον, ἄλλα δὲ συγγράψασθαι τοῖσδε τοῖς ὑπομνήμασιν ἔχω· πάντως γάρ που γιγνώσκεις, ὡς ἀεί τε τὰ αὐτὰ περὶ τῶν 5 αὐτῶν διεξέρχομαι καὶ ὡς εἰς οὐδὲν ἐπιχειρῶ λέγειν, ὡν οὕτε μέθοδον ἔμαθον οὕτ' ἐγυμνασάμην πω κατ' αὐτήν. ἀρχὴ τοίνυν εὑρέσεως οὐ τούτῳ μόνῳ τῷ νῦν προκειμένῳ σκέμματι τὸ γνῶναι, τί || ποτ' ἐστὶ τὸ ζη-80' τούμενον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν. αὐτὸ δὲ δὴ 10 τοῦτο τὸ γνῶναι διττόν ἐστιν' ἢ γὰρ τὴν ἔννοιαν μόνην τοῦ πράγματος ἢ καὶ τὴν οὐσίαν γιγνώσκομεν. ὅτῳ δ' ἀλλήλων ταῦτα διαφέρει, γέγραπται μὲν ἐπὶ πλέον ἐν τοῖς περὶ ἀποδείξεως, ἵναπερ καὶ τὰς ἄλλας ἀπάσας μεθόδους ἐκτιθέμεθα, γένοιτο δ' ἂν καὶ νῦν 15 δῆλον ἔξ αὐτῆς τῆς χρήσεως.

Inscriptio: Γαληνοῦ θρασύβολος (sic). πότερον λατρικῆς  $\tilde{\eta}$  γυμναστικῆς ἔστι τὸ ὑγιεινόν L Γαληνοῦ πρὸς Θρασύβουλον  $\pi$ .  $\ell$ .  $\tilde{\eta}$  γ.  $\dot{\ell}$ .  $\tau$ .  $\dot{\nu}$ . P manu recentiore  $\|$  3. τοῖσδε C om. B  $\|$  4. τε C om. K  $\|$  5. καὶ ὡς εἰς B καὶ εἰς C καὶ ὡς K  $\|$  13. ἀπό (sic) L 14. ἐπτιθέμεθα C ἐξετιθέμεθα C

GALEN. SCRIPT. MIN. III.

εινου, καὶ σοῦ διὰ ταῦτ' ἀξιώσαντος ἀκοῦσαι τὴν έμὴν έπλο αθτού δόξαν, δτι πολλάκις ζατροίς τε και γυμνασταις έφησθα παραγεγονέναι διαμφισβητούσιν, αποχοίνεσθαί μοι πρότερον ήξίωσά σε, τίνα ποτέ την έτιτοιαν έκάστου των ονομάτων έχεις, λατρικής τε καί ε γιαντστικής και ύγιεινού, μή που σύ μεν ύπερ άλλων πραγμάτων απούειν ποθής, έγω δ' ύπερ άλλων σοι διαλέγωμαι, κάπειτα πρός τούνομα μόνον δ λόγος ήμιν αν οι πρός αύτο γίγνηται το πράγμα. σύ μεν | οὖν πρός τοιτ απεσιώπησας ολόμενος έμε χρηναι λέγειν αὐτὸν 10 ύπλο άπάντων απαντα, τὸ δ' άληθες οὐχ ὧδ' ἔχει. πολλά γάο αν είης ούχ εν προβεβληκώς, πρώτον μέν τί ποτ' έστιν ιατρική, δεύτερον δε τί ποτε γυμναστική παὶ τρίτον έπὶ τούτοις τί ποτε τὸ ύγιεινόν, ἢ τοῦτο 🔌 🖚 μάλιστα προβεβλημένον, όποτέρας αὐτῶν είη. 15 καίτω τουτ' αὐτὸ τὸ τέταρτον οὐη ἀπλῶς ἔφασκον δείν κλίτκι προβάλλειν, [δποτέρας είη αὐτῶν τῶν τεχνῶν τὸ ήνωμανίν] άλλ' εὐθὺς προστιθέντας, εἴτ' ἴδιον εἴτ' νάλομη είτε μέρος είθ' όπωσοῦν άλλως έθέλοι τις· τον τον τίνα κανταῦθ' ἀρχὴν τῆς εὐρέσεως τῷ 20 τονιμένο. προβληθέντος γαρ αύτοῦ τελέως ὧθέ πως των τη Τ΄ έρωτηθέντος, ἄρά γε τῆς Ιατρικῆς έστιν 🖟 😘 ΜΑΝΚΟΤΙΝής οίκετου τὸ ύγιεινόν, ἐπειδὰν ἐκάστου ιών ιγιών εκείνων ονομάτων είπωμεν το σημαινόμενον, ... ... જે ' મેરબેંડ દેદે ηγήσασθαι το οίκειον ο τι σημαίνει ... τις ο κανών αὐτοῦ τῆς διαγνώσεως. ἀλλὰ τοῦτο

<sup>3.</sup> έφησθαι P' corr. P\* ¶ 7. ποθείς C corr. Ch | 8. διαλέγομετι C corr. Ch || ήμων C ήμων Β || 9. γίγνεται C corr. K || 10. αότου L αότου P cm. A || 15. αότων L &ν PA || 17. [ὁποτέρας εγτεινου]\* || 20. των ζητουμένων P¹ || 28. οίπεῖον L cm. PA || επειδών\* ἐπειδών δὸ C || ἐπάστου\* ἐπάστω C || 25. δεήση L

μὲν ἰδιον αὐτοῦ τοῦ προβλήματος ὑπάρχει, τὸ δ' ἰατρικὴν ἐξηγήσα σθαι τί ποτ' ἐστὶ καὶ γυμναστικὴν καὶ 80 ὑγιεινὸν οὐκ ἰδιον μὲν τοῦ προβλήματος [ὑπάρχει], ὑμολογεῖσθαι δ' ἀναγκαῖον. ὅθεν, ἐπειδὴ τοῦθ' εν μόνον, ὁ προὕβαλες, σὰ διελθεῖν ἐβουλήθης τότε καί σε κινδυνεύειν ἐν ταῖς ἀποκρίσεσιν ἑώρων ὀκνοῦντα, τῶν τινα γεγυμνασμένων ἐν λογικῆ θέωρία φιλοσόφων ἐπιφανέντα πως τοῖς λόγοις κατὰ τύχην ἡξίουν ἀποκρίνασθαί μοι. προθύμως δ' ἐκείνου τοῦτο ποιήσαντος νασθαί μοι. προθύμως δ' ἐκείνου τοῦτο ποιήσαντος ναιλ πάντ' ὀρθῶς ἀποκριναμένου ῥαδίως, ὡς οἰσθα, διεπεράνθη τὸ πρόβλημα.

Cap. III. Και μην κατάδηλος ήσθα και τότε μεν εὐθὺς Ικανῶς χαίρων ἐπὶ τῆ τῶν λόγων μεθόδω και γὰρ θᾶττον ἢ κατὰ τὴν προσδοκίαν εὐρέθη τὸ ζητού15 μενον ἔξ ὑστέρου δὲ προσκείμενος ἀεὶ λιπαρῶς ἐβιάσω τε καὶ κατηνάγκασας οὐ πάνυ τί με πρόθυμον ὄντα γράψασθαι τοὺς λόγους οὔτε γὰρ ἕν τουτὶ τὸ πρόβλημα μόνον ἀκριβῶς ἐρευνηθὲν ὤμην χρῆναι διασώξειν ἐν γράμμασιν οὔθ ὁμοίως τῷδε τὰ λοιπὰ πάντα κο διεξέρχεσθαι σχοκὴν ἤγον. ὅθεν, ὅπερ ‖ αὐτὸς ἐπ' 81 ἐμαυτοῦ πράξας ἔτυχον, Ικανὸν ὤμην ἔσεσθαι καὶ πρὸς ὑμᾶς τοὺς φίλους, δεῖξαι τὴν ὁδόν, ἡ χρώμενος ἄν τις οὐ τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ τἄλλα πάντα διαιροῖτο προβλήματα.

Σ Cap. IV. Τὴν γὰο λογικὴν ὀνομαζομένην παρὰ τοῖς φιλοσόφοις θεωρίαν ὅστις ἂν ἱκανῶς ἀσκήσῃ, πᾶν οὖτος ὁμοίως δυνήσεται μεταχειρίζεσθαι ζήτημα τὸ δ'

<sup>8. [</sup>ὑπάρχει]\* || 5. δ L δ καὶ PA || 6. τῶν τινα LP¹A τινὰ τῶν P²B || 8. ἡξίου C ἡξίουν Κ || 18. καὶ γὰρ L καὶ PA || 15. δὶ\* τε C || 16. τι με\* μέ τοι LP¹A μέ πω P² τοί με Κ || 18. χρῆτα P¹ corr. P² || 23. τἄλλα\* τὰ ἄλλα C || διαιρεῖται PA

ἄνευ ἐκείνης ἀναγιγνώσκειν ὑπομνήματα προβλημάτων οὐδὲν ἄλλ' ἢ χρόνον ἀπολλύειν ἐστὶν οὕτε κρίνειν εἰ-δότα, τίνα μὲν ἐν αὐτοῖς ἀληθῶς εἴρηται, τίνα δὲ ψευδῶς, οὕτε πάντων τῶν γεγραμμένων μυημονεύειν δυνάμενον. ἀλλ' ἐπειδὴ κατέστην ἄπαξ εἰς τὸ λέγειν 5 περὶ τοῦ προβλήματος, ὅθενπερ ὀλίγον ἔμπροσθεν ὁ λόγος ἔδειξεν, ἄρχεσθαι δεῖ.

Cap. V. Καὶ νὴ Δι' εί τις ἐρωτηθείς, ὅ τί ποτ' έστιν ιατρική, φαίη τέχνην είναι θεραπευτικήν μέν νοσούντων, φυλακτικήν δ' ύγιαινόντων, άντικους αν 10 ούτος δοχοίη το ζητούμενον είληφέναι μέρος αύτῆς 811 αποφαίνων | τὸ ύγιεινόν. ώσπεο αὖ καὶ ὅστις ἰατικὴν αρρωστούντων μόνον είναι λέγει την ζατρικήν, έτέρω τρόπω και ούτος έξ ετοίμου λαμβάνει το ζητούμενον άφαιοών αὐτῆς τὸ ὑγιεινόν, οῦτω δὲ καὶ τὴν γυμνα- 15 στικήν εί τις ύγιείας φυλακτικήν είναι φήσειεν, έκ προγείρου τὸ ζητούμενον λήψεται, ώσπερ γε καί ος αν εθεξίας αθτήν αποφαίνηται δημιουργόν, έτέρω τρόπω καί όδε το ζητούμενον ώς δμολογούμενον θήσεται. γρη γάρ, είθ' δρισμόν τις της τέχνης είθ' ύπογραφήν 20 έγγειρήσειεν ἀποδιδόναι, μή τὸ ζητούμενον ἀναποδείπτως τούτον αναιρείν ή τίθεσθαι αλλ' ετέρωθέν ποθεν έξ διολογουμένων άρξάμενον αποδειχνύναι πειρασθαι. αρ' οδυ αμεινου ζατρικήν μέν είναι λέγειν, ής τέλος ή ύγιεια, γυμναστικήν δ', ής τέλος (ή) εὐεξία, καί 25 ταύτας τὰς ὑπογραφὰς ἀρχὰς τίθεσθαι τῆς ζητήσεως;

<sup>2.</sup> ἀπολύειν PA || 4. ψευδή PA || 6. δθενπες LP ὅπες A || 8. Καὶ οπ. LA add. P 8. l. || νη Δ΄ εἰ L² in ras. || 12. ἀποφαίνον LP¹ corr. P² || ἰατικήν\* ἰατρικήν L ἰατρικήν μὲν PA || 14. οῦτως PA || 16. φυλακήν L¹ φυλακτικήν L² || εἶναι L οπ. PA || 19. ὁδε P¹ ὅδε P³ || 21. μή Κ μήτε C || 25. ⟨ή⟩ εὐεξία\* εὐεξία C

άλλά τοι καλ ούτως έκ προχείρου μέν της γυμναστικής ἀφαιοησόμεθα τὸ ὑγιεινόν, ἐπὶ δ' αὖ τῆς ἰατρικῆς ἔτ' άδηλόν τε καλ ζητούμενον απολείψομεν εί γαρ δή τέλος ή υγίεια της τέχνης έστι ταύτης, τάχ' αν έχοι ε λαβὴν δ λόγος ∥είς διορισμόν, οὐ φυλακὴν τῆς οὔσης 812 άλλὰ ποίησίν τε καὶ γένεσιν τῆς οὐκ οὔσης τέλος είναι τιθέμενος αὐτῆς. εὐπορία γὰρ εἰς έκάτερον έντευθεν έπιχειφείν έπαγωγαίς χρωμένους, εί μέν της αὐτῆς τέχνης τό τε ποιῆσαί τι πρότερον οὐκ ὂν καὶ 10 τὸ φυλάξαι σῶον, ἐπειδὰν γένηται, δεικνύναι βουληθείημεν, οίκοδομικής τε και ναυπηγικής και τεκτονικής τε καλ χαλκευτικής μνημονεύοντας, εί δ' άλλης μέν τὸ δημιουργείν, άλλης δε τὸ διαφυλάττειν σῶον, ύφαντικής τε και δαπτικής και πρός ταύταις σκυτοτομίας 15 τε καὶ νευρορραφίας ούτω γὰρ ὀνομάζουσι τὴν τὰ πεπονημότα των υποδημάτων έπανορθουμένην. άλλου μεν γάο είναι δοκεί τεχνίτου ποιείν Ιμάτιον, άλλου δ' ηπήσασθαι φαγέν, ώσπες αὖ καὶ ὑπόδημα δημιουςγησαι μεν του σκυτοτόμου, πονησαν δ' έπανορθώσαο σθαι τοῦ νευρορράφου. δέδεικται δ' ήμιν έν τοῖς περί ἀποδείξεως, ώς οὐ χοηστέον έπαγωγαῖς είς ἀποδείξεις έπιστημονικάς ωσθ' ωστις έν έκείνοις έγυ μνάσατο, 813 καταφοονήσει μέν της τοιαύτης όδου, ζητήσει δ' έτέραν βελτίω, δ μη γυμνασάμενος δε θάτερον των μερών 25 έλόμενος, δπότερον αν βουληθή, δι' δλης ήμέρας έρί-Leiv Ekei.

<sup>1.</sup>  $\alpha \lambda \lambda \dot{\alpha}^{z}$  L  $\dot{\alpha}\lambda \lambda \dot{\alpha}$  to P  $\dot{\alpha}\lambda \dot{\alpha}$  to A || 3.  $\dot{\alpha}\pi o \lambda \dot{\eta}\psi o \mu \epsilon \nu$  C corr. Ch || 4.  $\dot{\eta}$  ante  $\dot{\psi}\gamma \dot{\epsilon}\epsilon \alpha$  om. L || 7.  $\dot{\epsilon}\kappa \dot{\alpha}\tau \epsilon \rho \alpha$  P || 8.  $\chi \rho \omega \mu \dot{\epsilon}\nu o \nu \varsigma^{*}$   $\chi \rho \dot{\omega} \mu \dot{\epsilon}\nu o \nu$  C || 12.  $\mu \nu \eta \mu o \nu \epsilon \dot{\nu}o \nu \tau \epsilon \varsigma$  P  $\dot{\epsilon}\lambda$  || 18.  $\dot{\eta}\kappa \dot{\kappa} \dot{\kappa} \dot{\kappa} \dot{\kappa} \dot{\kappa} \dot{\kappa}$  || 20.  $\tau o \dot{\epsilon}\varsigma$  ||  $\tau \dot{\eta}$  P sed  $\tau o \dot{\epsilon}\varsigma$  eado manu || 22.  $\dot{\epsilon}\nu$  B  $\mu \dot{\epsilon}\nu$  C || 26.  $\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\epsilon$  Ch  $\dot{\epsilon}\chi \dot{\epsilon}$  C

816 μηκέτ' ασθενώς ένεργείν έτι και όώμην τιν' αξιόλογον προσλάβοιτο, μέση γάρ ή καθ' έξιν ύγίεια ταζε ένεργείαις έστι της τε κατά σχέσιν ύγιείας και της εθεξίας, ή μεν γάρ κατά σγέσιν άρρώστους έγει τάς ένεργείας, ή δ' εὐεξία όωμαλέας, ή δ' αὖ καθ' έξιν 5 ούπω μεν εὐρώστους, ἀρρώστους δ' οὐκέτι, κὰν τῶδε δήλου, ώς, εί και μέση τέτακται, πλέου της κατά σγέσιν ύγιείας γρήσιμος είς πάσας τοῦ βίου τὰς ποάξεις ἐστὶν ή καθ' έξιν, οὐ μὴν ἤδη τὸ κατ' ἀρετὴν ἔχουσα: μόνη γάο τουθ' υπάρχει τη εύεξια. καί μοι νόει κατά στίγον 10 τινά το μέν βλάβην ένεργείας, οπερ έν τω νοσείν γίγνεται, έτερον δ' έξω μεν της βλάβης, άγρηστον δ' ύπ' ἀσθενείας, ὅπερ ἐν τῷ κατὰ σχέσιν ὑγιαίνειν, ἄλλο δε τρίτον ασθενείας μεν απηλλαγμένον, εὐρωστίαν δ' ουπω κεκτημένον, οπερ έν τω καθ' έξιν, έφ' ὧ τέταρ- 15 τον οίον άρετή τίς έστι των ένεργειών ή εὐεξία. [καὶ ή απρότης τε και ή τελειότης αὐτῶν ή ἐπ' ακρον ἐστίν αὐτων εύεξία.] ή τοίνυν είς έξιν ύγιεινην άγουσα τέγνη 817 του ἄνθοωπου | έτέρα δηλουότι τῆς λασαμένης αὐτον ύπαοξει, συγκεχωρημένου γ' απαξ τοῦ τε δείν έπὶ δια- 20 φόροις τέλεσι διαφόρους είναι τὰς τέγνας τοῦ τε δύο καθ' έκαστον έτέραν μέν την δημιουργούσαν, έτέραν δε την διαφυλάττουσαν, ο και δήλου, ώς ή περί τέλους έννοια περιείληφεν απασαν την νύν ημίν προκει-

<sup>2.</sup> προσλάβοιο L || 7. ὧς καὶ P¹ ὧς εἰ καὶ P² || 8. τὰς ante πάσας add. L, etsì sequitur articulus ante πράξεις; corr. Ch || 10. στοίχον L (vocabulo ante στοίχον eraso) P¹ στίχον P² || 12. γίνεται L || 14. εὐρωστίας C || 16. verba καὶ ἡ ἀκρότης usque εὐεξία ab interpolatore profecta esse ratus uncis inclusi || 19. ἰασαμένης C ἰασομένης K || 20. τοῦ τε\* τοῦ L τοῦτο τὸ P τοῦ το cum asterisco A τοῦ τε τὸ B || 21. τοῦ τε\* τοῦ L τοῦτο τὸ P τοῦ τὸ P τοῦ τὸ A ut supra τοῦ τε τὸ B || 23. ὧ Ch ἃ C

μένην ζήτησιν, καὶ διὰ τοῦθ' ὅσοι τῶν δρισμῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τὴν σύστασιν ἔχουσιν, οὐ σμικρὰς γεννῶσιν ἀπορίας.

Cap. VIII. "Ισως οὖν ἄμεινον ἐπ' αὐτὴν ἀφικόμεενον την οὐσίαν της τέχνης ἀρχην της ζητήσεως έχείνην ποιήσασθαι. τί οὖν έστιν ζατρική; εἴποι ἄν τις είναι έπιστήμην ύγιεινῶν τε καὶ νοσερῶν. ἀλλὰ κάν τούτω δόξει προχείρως είληφθαι το ύγιεινον ώς μέρος δηλονότι τῆς Ιατρικῆς ὑπάρχον. ὅθεν οἶμαι τῶν τάναν-10 τία τιθεμένων ενιοι μόνων των νοσερών επιστήμην είναι συγχωρήσουσι την ίατρικήν. άλλ' οὖτοί γε πρῶτον μέν άγνοοῦσιν, ώς έστι μία των έναντίων άπάντων έπιστήμη καλ δστις γιγνώσκει τὰ νοσερά, τοῦτον άνάγκη πάσα μη άγνοεῖν τὰ ύγιεινά. τουτί μεν ώς 15 μεζίον ἢ κατ' έκείνους παρείσθω, λεγέσθω δ' ἤδη τὸ δεύτερον ὧν ∥άγνοοῦσιν, ὧ τάχ' ἂν ἴσως ἀκολουθή-81 σειεν, ότι μή περιλαμβάνεται κατά τον όρον τῆς ίατρικής έξ ανάγκης το ζητούμενον ενεστι γάρ τινι διαστειλαμένω την δμωνυμίαν, είτα δείξαντι σωμάτων μέν 20 τῶν ἐχόντων ὑγίειαν καὶ σημείων τῶν δηλούντων καὶ αίτίων των ποιούντων έπιστήμην είναι την ίατρικήν, οὐ μὴν τῶν γε φυλαττόντων αὐτήν, ἀντιλαμβάνεσθαι κατά τάναντία τοῦ προβλήματος. ἐοίκασιν οὖν οί τὰ τοιαύτα σοφιζόμενοι μήτε τὸ ζητούμενον ἀκριβῶς ἐπί-25 στασθαι μήθ' ότι καί σημεῖον ύγιεινόν τι λέγομεν, δ τοῖς νοσοῦσιν ἐπιφαινόμενον ὑγιείας μελλούσης ἐστὶ γνώρισμα, μήτ' αίτιον, δ τοῖς νοσοῦσι προσαγόμενον

<sup>1.</sup>  $\tau \delta v$  δρισμόν  $LP^1$  corr.  $P^3\parallel 5$ .  $\tau \eta c$  οὐσίας  $L^1$   $\tau \eta v$  οὐσίας (sic)  $L^2\parallel 6$ .  $\tau \ell$  L  $\tau \ell c$   $PA\parallel \epsilon \ell \pi o \iota$  αν\*  $\epsilon \ell \pi o \iota$  (sic) L in ras.  $\parallel 7$ .  $\epsilon \ell v \alpha \iota$  for tasse delendum  $\parallel \tau c$  add.  $L^2$  s. 1.  $\parallel 8$ . δόξη  $C\parallel 16$ .  $\dot{\omega}_c$  pr  $\dot{\omega}_c$   $PA\parallel \tau \dot{\alpha}_c \chi$   $\dot{\alpha}_c v$ \*  $\tau \dot{\alpha}_c \chi \alpha$   $C\parallel 20$ .  $\dot{\nu}_c \ell \iota \alpha v$  L  $\dot{\nu}_c \nu \epsilon \ell \alpha v$   $PA\parallel 26$ .  $\dot{\nu}_c \epsilon \ell \alpha c$  L  $\dot{\nu}_c \nu \epsilon \ell \alpha c$   $PA\parallel 26$ .  $\dot{\nu}_c \nu \epsilon \ell \alpha c$  L  $\dot{\nu}_c \nu \epsilon \ell \alpha c$  L

ύγιείας έστι ποιητικόν, ὥσπερ ἀμέλει τὰ βοηθήματα σύμπαντα, μήθ' ὡς καὶ τὸ δεδεγμένον ὑγίειαν σὥμα καλοῦμεν ὑγιεινόν, ὧν πάντων ἐπιστήμην ὁ ἰατρὸς ἔχει μηδὲν κοινωνούντων τῷ προβλήματι πλὴν ὀνόματι. καὶ γὰρ εἰ τῆς τῶν ὑγιαινόντων φυλακῆς ὁ ἰατρὸς ὁ ἐπιστάτης ἐστὶν ἢ γυμναστοῦ τὸ τοιοῦτον ἰδιον, ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν προϋκειτο ζητεῖν, ὅπερ, ὡς ὀλίγον ἔμπρο-19 σθεν ἐδείχθη, ‖ τὴν κρίσιν ἐν τῆ τοῦ τέλος ἔχει ζητήσει. πότερον γὰρ ἀπλῶς ὑγίεια τὸ τέλος ἔστὶ τῆς ἰατρικῆς οὐδὲν διαφέρον εἰτε ποιοῦντός τινος αὐτὴν 10 οὐκ οὖσαν εἰτε φυλάττοντος οὖσαν ἢ τὸ ποιῆσαι μὲν μόνον ἰατρικῆς ἐστι, τὸ φυλάξαι δὲ τῆς γυμναστικῆς [αὐτῆς]; οὕτω δὲ καὶ περὶ τῆς γυμναστικῆς, ἄρά γ' εὐεξία τὸ τέλος ἐστὶν ἢ ὑγίεια ἢ ποίησις ὁποτέρας τούτων ἢ φυλακή.

Cap. IX. Κινδυνεύσομεν γάρ, ὡς ὁ λόγος ἔδειξεν, ἐὰν ὑπερβῶμεν τὴν μίαν, ἐπτὰ ποιῆσαι περὶ τὸ σῶμα τὰς τέχνας, τὴν μὲν πρώτην καὶ σαφεστάτην καὶ σχε-δὸν μόνην ἀναμφισβήτητον ἰωμένην τὰ νοσήματα, δύο δ' ἄλλας, τὴν μὲν ἐκ τῆς κατὰ σχέσιν ὑγιείας εἰς τὴν 20 καθ' ἔξιν ἄγουσαν, τὴν δ' ἐν ταύτη φυλάττουσαν καὶ δύο ἄλλας ὁμοίως περὶ τὴν εὐεξίαν, δημιουργικὴν μὲν τὴν ἐτέραν, φυλακτικὴν δὲ τὴν ἐτέραν, ἔτι τε πρὸς ταύταις ἄλλας δύο περὶ τὴν ἀθλητικὴν εὐεξίαν. ἁπλῶς

<sup>3.</sup> ὧν  $L^2$  δ  $L^1$  || 4. μηδὲν PA μηδὲ B || δνόμα L || 7. προύκειται PA || ὅπερ ὡς L ὥσπερ PA || 8. ἔχει\* ἔχειν C || 10. διαφέρον LP (in L compendio scr.) διαφέρει A || verba ποιοῦντος usque ad εἶτε οm.  $L^1$  add.  $L^2$  in marg. || 11. μὲν οm. L || 13.  $[αὐτῆς]^*$  || οὕτως δὲ καὶ L οῦτω PA || τῆς γυμναστικῆς L γυμναστικῆς PA || verba οῦτω - γυμναστικῆς PA || PA ||

μέν γάο την ετέραν την κατά φύσιν δνομάζομεν εύεξίαν, οὐχ άπλῶς δὲ τὴν οὐ φύσει, || τὴν ἀθλητικήν, 85 άλλ' άελ μετά προσθήκης, ώσπερ και Ίπποκράτης δτέ μέν ώδι πως λέγων 'διάθεσις άθλητική οὐ φύσει, ιξις ύγιεινη πρείσσων, ότε δ' αὖ πάλιν. 'έν τοῖσι γυμναστικοῖσιν αί ἐπ' ἄκρον εὐεξίαι σφαλεραί'... άλλ' έν τοῖς άθλητικοῖς τε καὶ γυμναστικοῖς σώμασιν. άκούειν γάο σε χρή γυμναστικά σώματα λέγεσθαι νῦν οὐ τὰ τῶν ὁπωσοῦν γυμναζομένων, οἶον ἤτοι σκαπτόνωτων ἢ ἐρεσσόντων ἢ ἀμώντων ἤ τι τῶν ἄλλων, ὅσα κατὰ φύσιν ἀνθοώποις ἔργα, πραττόντων, ἀλλ' οἶς αὐτὸ τοῦτ' ἔστιν ἀγώνισμα τὸ γυμνάζεσθαι καταβλητικήν των αντιπάλων ίσχυν έπασκοῦσιν. διά τί μέν ούν ή τοιαύτη διάθεσις οὐ φύσει, δι' έτέρων έξηγήις μεθα· τὸ δ' οὖν έκ τοῦ λόγου χρηστὸν εἰς τὰ παρόντα τοῦτ' ἔστιν αὐτὸ τὸ νῦν είρημένον, ὡς έπτὰ γενήσονται περί τὸ σῶμα τέχναι τὴν μίαν ὑπερβᾶσιν ἢ καὶ νη Δι' έννέα. τί γαο οὐ χοη δύο άλλας τέχνας τίθεσθαι, έτέραν μεν της άκρας εὐεξίας δημιουργόν, n έτέραν δε τῆς αὐτῆς ταύτης φυλακτικήν; | ἐπὶ μεν γὰρ 82

<sup>1.</sup> δνομάζομεν\* όνομαζομένην  $C \parallel 2$ . δὲ add.  $L^2$  s. l.  $\parallel 4$ . διάθεσις άθλητική κτλ. Hipp. d. alim. 34 (t. IX 110 L.) cf. Gal. XV 397. IV 752. I 25 (= Script. min. I 119) διάθεσις άθλητική ού φύσει. Εξις L διάθεσιν άθλητικήν άφύσει Ε.  $P^1$  διαθέσεως άθλητικής ού φύσει Ε.  $P^2$  διάθεσιν (cum asterisco) άθλητικής E.  $P^2$  διάθεσιν (cum asterisco) άθλητικής E.  $P^2$  διάθεσιν κατα κτιρρ. aphor. I 3 t. IV 458 E. cf. Gal. XVII E 361 E τοῖς γυμναστικοῖς E. E. E. E. E. εὐεξία σφαλερά E1 corr. E1 post σφαλεραί nonnihil intercidisse videtur; cf. Gal. IV 752, E10 E11 E2 σώματα E2 οπ. E12. παταβλητικήν E2 καταβλητικήν E3 για την μίαν ὑπερβάσιν E4 καὶ νή Διέννέα. τί γὰς οὐ χρή δύο άλλας τέχνας τίθεσθαι, quae et in editionibus desiderantur, ex codice E2 restitui E3 και E4 μαι E5 γαι E6 δημιονογόν E7 δημιονογός E8 και E7 ετέραν E7 έτέρα E1 φυλαπτικήν E2 φυλαπτική E3 δημιονογός E3 γαι E4 ετέραν E4 έτέρα E4 φυλαπτικήν E4 συλαπτική E5 γυλαπτική E5 γυλαπτικήν E5 γυλαπτική E5 γυλαπτικήν E5 γυλαπτική

5.5

των γημικατικών εὐεξίας ὅτι χοὴ φεύγειν τε καὶ Ακόμενα, την αποίτητα, ποδος Ίπποπράτους εξοηται σασεστάτα της δ΄ άπλως λεγομένης εὐεξίας της κατά στιστι σύχ διπως φυλάττεσθαι προσήκει το ακρον άλλά καὶ πατὶ τράπο σπουδάζειν. οὕτως οὖν αί σύμπασαι 5 γένοιντ το κινέα περί το σώμα τέχναι και τούτων έπτα μέν, ας αν και έπαινέσειέ τις, αί δύο δ' αί λοιπαί κακοτεγνίαι δηλονότι καθάπες καλ ή κομμωτική. ταύτας ut: οἶν, εἰ βούλει, παραλίπωμεν, ἐπέλθωμεν δ' αὖθις τας έπτά. την κέν πρώτην άπασων, ην ίασθαι τάς 10 γήσους έλέγομεν άλλας δ' έφεξης αύτη, δύο μέν πεοί τι γηθ ξη δρίειαν, δύο δε περί την εὐεξίαν καί ล... หมาดว พลด พลง สนอลบ อย่อรู้เลบ. ที่อีก แอบ อย่บ หล่น τη εξθηλικι ώς, εί μή τις θείη περί το σωμα ----- τη Επηγείτ δηλουότι καὶ τὸ τέλος, ἀναγκαϊόν 15 των έπτα προϊέναι και ώς οὐδεν 

πετιτικό δ' ίσως αποιβέστερου έπεξελθείν

πετιτικό μέν τοῦτ' αναμυήσαντας, ὁ μηδείς

πετιτικό μέν τοῦτ' αναμυήσαντας, ὁ μηδείς

πετιτικό τοῦν ἀναμυήσαντας δὲ τὸ

πετιτικό τοῦν ὅντων, τὰς τέχνας δὲ τὸ

πετιτικό ὑπάρχου, ἐφεξῆς δὲ τούτω

πετιτικό πομμωτική καλουμένη νόθου

πετιτικό κύτη μὲν ἄν είη κακοτεχυία

περιτικό δὲ τις ἐτέρα συστήσεται περί 25

ul. ab interprete quodam scriptum est

l. om. PA || γένοιτ' L¹P γένοιντ' L²||

octor l' nal τοῦτο A || 14. εί μή LP

mic το τελος l.P om. A || 16. τοῦτο P¹ τοῦ
lua νουμμή ἀναμνήσαντας add, L² || μηδ'

<sup>... ... .</sup> Chaggar to and L | tovto LP

τὸ γνήσιόν τε καὶ ὄντως ἀληθινὸν κάλλος, ὅπερ ἐστὶν εὕχροιά τε καὶ εὐσαρκία καὶ συμμετρία τῶν μορίων, ἃ τῆ κατὰ φύσιν εὐεξία συμβέβηκεν, ἢν καὶ δι' ἄλλου μὲν λόγου τῆς γυμναστικῆς διωρισάμεθα, καὶ νῦν δ' εὰν ἴσως ἐπὶ κεφαλαίων οὐδὲν ἀν εἴη χεῖρον ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν ἀρχὴν τῷ λόγῷ τήνδε ποιησαμένους.

Cap. XI. "Ητοι γάρ τὸ κατὰ φύσιν ένεργεῖν έκάστω των μορίων ύγιαίνειν έστιν ή τοῦτο μεν έξ ανάγκης έπεται τη κατά φύσιν τοῦ σώματος κατασκευή, τὸ δ' ω ύγιαίνειν αὐτὸ τοῦτ' ἔστι τὸ κατὰ φύσιν κατεσκευάσθαι. τούτων δπότερον αν έθελήσης υποθέμενος ύγιειαν, οὐδὲν γὰο είς τὰ παρόντα διαφέρει, τῶν έξῆς λόγων ούτως ἄκουε προσέχων ∥ τὸν νοῦν. πότερα τοῦ 85 κατεσκευάσθαι κατά φύσιν ξκαστον τῶν μορίων ἢ τῆς 15 ένεργείας αὐτοῦ χρήζομεν; έμοὶ μὲν πάντες δοχοῦσιν οὐδ' ἄν ὅλως θελῆσαι μόριον ἔχειν οὐδὲν ἀργὸν ἔργου τινός, ούτ' οὖν ὀφθαλμούς μὴ βλέποντας ούτε δῖνας όσμασθαι μη δυναμένας ούτε σκέλη μη βαδίζοντα ούτ' άλλο τῶν πάντων οὐδὲν ἢ μηδ' ὅλως ἐνεργοῦν ἢ κακῶς ω ένεργοῦν. οὐδενὸς γὰρ ἀπάντων, ὧν χρήζομεν, ἀτελοῦς χρήζομεν ούτ' οίκίας ούθ' ύποδήματος ούτε σκίμποδος ούθ' ίματίου, άλλ' αμα τε χρήζομεν καὶ τελείου χρήζομεν. ούτως οὖν οὐδε τοῦ περιπατεῖν ἀσθενῶς καί άρρώστως οὐδε τοῦ βλέπειν ἢ ἀκούειν ἀμβλέως οὕτ' 25 άλλου τῶν πάντων οὐδενὸς ἐλλιποῦς ὀρεγόμεθα. τίς γὰο εύχοοιαν ἢ εὐσαομίαν ἢ μάλλος ἀπλῶς τοῦ σώμα-

<sup>1.</sup> nά L  $πάλος <math>P^1$  || 3. πατὰ φύσει  $L^1$  π. φύσιν  $L^2$  || η̄ν παλ δι' ἄλλον μὲν λόγον L παλ νὴ Δία ἄλλον μὲν λόγον PA || 7. Ήτοι τὸ  $L^1$  γὰρ add.  $L^2$  || 10. πατασπενάσθαι C, item paulo infra || 15. πάντες om.  $L^1$  add.  $L^2$  s. l. || 16. θελήση  $LP^1$  corr.  $P^2$  || 18. βαδίζειν  $L^1$  corr.  $L^2$  || 20. ἀτελοῦς χρήζομεν om.  $P^1$  ad  $P^2$  in marg. || 24. ἀμβλαίως C || 26. πάλος  $LP^1$  corr.  $P^2$ 

τις ή οφητι ελλιπή σχείν εύχεται; καὶ μὴν είπερ οὐκ ελλιπούς ἐπεργείας ἀλλὰ τελέας χρήζομεν, οὐδὲ τῆς κατασκετής τοῦ σώματος, ἀφ' ἦς ἐνεργούμεν, ἐλλιπούς δεησόμεδα. τούτων δ' ἦν θάτερον ὑγίεια δῆλον οὖν, εμίσς ἀλλ' ὡς ἔνι μάλιστα τελειο- 5 τάτης ἄπαντες χρήζομεν.

Cap. XII. Ελ μεν οδυ άλλο τι την εθεξίαν οίεταί τις είναι καρά την τελείαν ύγίειαν, άλλην μεν τέχνην juneine, indam & rieklas Enteltar el d' Ev nal tautor έκτις έποτα. μέων ανάγκη και τέχνην είναι. πώς οὐν 10 τ. τη πιθερή έκτιν εὐεξία τε καὶ ή παντελής ὑγίεια; σηλοκο κάτη ταύτης αίτίαν κατασκευήν την αύτην η του της είνξίας είναι πεπιστεύκαμεν, άμφω \_\_\_\_ δου θεντερον δ' έξ αὐτῆς τῆς οὐσίας. εὐεξία , ... ... Αλλ' έστιν η εδ έχουσα έξις, η δ' έξις 15 , ἐφτως · ναν μυνιμος, ώστε, ούπερ έξις, τούτου καί \*\*\* και άλλος έν άριθμητική και άλλος έν ... ...... ή διάθεσις δύσλυτος ή, έξις ονομά- 20 .... κ. η υχουιν. είπερ ούν, ούπερ έξις, τούτου ... ... . ου πύτου γε, οδ καί ή έξις. άλλ' ήμεν νῦν นาง เล่า เพนะเดเหลือ อัริเอร ที่ นอบธเหลือ ที่ ขอสมุนส- 25 .... τομί της ύγισινής δ λόγος έστίν. οὐκοῦν. το του το εξίαν, ου γραμματικήν ή μουσικήν ή

γεωμετοικήν άλλ' ύγιεινήν λέγομεν. εύθυς δ' αυτό τοῦτο παρορώσιν οί πολλοί και νομίζουσι τὸ τῆς εὐεξίας δνομα τῷ τῆς ὑγιείας ὁμοίως λέγεσθαι. καίτοι τὸ μὲν τῆς ὑγιείας ὄνομα διαθέσεως τινός έστι, τὸ δὲ τῆς ι εύεξίας ούχ άπλως την διάθεσιν, άλλα το κατ' αὐτην άριστόν τε καλ μόνιμον ένδείκνυται άρίστη γάρ έστιν έξις έκείνης της διαθέσεως, ην ύγιειαν δνομάζομεν, ή εὐεξία. ούκουν — αὖθις γάρ που καὶ αὖθις ἀνάγκη ταὐτὸν είπεῖν, εί μέλλοι τις έξαιρήσεσθαι τῶν πολλῶν **ιο άγνοιαν παλαιάν — ούτε διαθέσεως ούτε κατασκευῆς** ούτ' ένεργείας έστὶ τὸ τῆς εὐεξίας ὄνομα δηλωτικόν, ώσπερ οὖν οὐδὲ τὸ τῆς έξεως, άλλὰ τοῦτο μὲν αὐτοῦ μόνου τοῦ | δυσλύτου τε καὶ μονίμου τῆς διαθέσεως, 82 ή δ' εὐεξία πλέον οὐδεν αὐτῷ προστίθησι τοῦ εὖ. 15 σύγκειται γοῦν ἐκ τοῦ τῆς ἔξεως ὀνόματος τὸ εὖ προσλαβόντος, δπερ είωθαμεν έπαινοῦντες απασιν έπιφέρειν, δσα καλῶς καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν διάκειται. τίνος οὖν ὀρεγόμεθα καὶ τί τῷ σώματι διὰ παντὸς ὑπάρχειν βουλόμεθα; πότερον διάθεσιν ύγιεινην αὐτὸ τοῦτο ο μόνον ίσχειν ή τοῦτό γε παραπλήσιον τῷ ζητεῖν, ἇρά γ' ολκίας μογθηράς καλ μελλούσης δσον ούπω καταπεσείν χρήζομεν ή καὶ πρὸς τὴν χρείαν, ης ενεκα γέγονεν, άριστα διακειμένης καλ ώς ένι μάλιστα πολυγρονιωτάτης; οὐδείς γάρ έστιν οὔτ' έλλιπῶς οὔτ' όλι-25 γοχοονίως ύγιαίνειν βουλόμενος. άλλ' οὐδ' έστί τις όλως τέχνη σκοπὸν έχουσα τὸ χεῖρόν τε καὶ όλιγο-

<sup>1.</sup> γεωμετρίαν LP γεωμετρικήν  $P^2 \parallel 6$ . γάρ add. C om. B  $\parallel$  8. ή εὐεξία\* ή εὐεξίαν C  $\parallel$  9. μέλλοι L μέλλει PA  $\parallel$  14. αὐτῷ αὐτὸ LP¹ corr.  $P^3 \parallel$  15. γοῦν L οὖν PA  $\parallel$  20. τὸ ζητεῖν C τῷ ζ. Ch  $\parallel$  22. ἡς ἔνεκα γέγονεν add. L² s. l.  $\parallel$  23. διακειμ΄ (sic) L διακειμένην PA corr. Ch  $\parallel$  πολυχρονιωτά L πολυχρονιωτατ PA corr. Ch  $\parallel$  26. δλη L¹

χουνιώτερου, ἀλλ' ὅπερ ἀυ ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης ἄριστόν τε μέλλη καὶ πολυχρουιώτατου ἔσεσθαι, τοῦτο ταῖς ποιητικαῖς ἀπάσαις τέχυαις ὁ σκοπός. οὐ μὴν οὐδὲ τέλος ἄλλο τι παρὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἐστὶ τοῦ σκοποῦ 27 καὶ δῆλου ἐκ τῶν εἰρημένων, ∥ ὡς καὶ τέλος ἕν ἐστι τῆς περὶ τὸ σῶμα τέχυης καὶ σκοπὸς εἶς. εἴτ' οὖν ἀρτιότητά τις ἐθέλοι τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀνομάζειν εἰτ' εὐεξίαν εἰθ' ὑγίειαν εἴτε τὴν κατὰ φύσιν κατασκευὴν τοῦ σώματος εἴτε τὴν κατὰ φύσιν ἐνέργειαν εἴτε διάθεσιν ἢ κατασκευήν, ἀφ' ῆς ἐνεργοῦμεν τελέως ταύτας 10 τὰς κατὰ φύσιν ἐνεργείας, οὐδὲν εἴς γε τὰ παρόντα δέομαι διαιρεῖν.

Cap. XIII. Έν γάο μοι πρόκειται δείξαι τὸ πᾶσαν τέχνην καὶ σκοποῦ καὶ τέλους ἐφίεσθαι. τέλος δ' ἐν ξκάστφ τῶν ὅντων ἔν, ὅπερ οὐδὲν ἄλλ' ἐστὶν ἢ τὸ ις κατ' ἐκείνην τὴν οὐσίαν ἀγαθόν. ἀμπέλου γοῦν οὐκ ἄλλο μὲν τελειότης, ἄλλο δὲ τὸ ἀγαθόν, οὐ μὴν οὐδ' ἄλλο τι παρὰ τοῦτο πρόκειται σκοπεῖσθαι τῆ περὶ τὰς ἀμπέλους τέχνη, καθάπερ οὐδὲ τῆ περὶ τὰς ἐλαίας, ἀλλὰ καὶ ἥδε τὴν τελειότητα τῆς ἐλαίας φύσεως ἔχει το σκοπόν. Εν δή τι τῶν ὅντων ἐστὶ τὸ τὰνθρώπου σῶμα καὶ τίς ἐστι καὶ τοῦδε πάντη τελειότης, ἢν καὶ κειταί τινι τέχνη. ταύτης δ' εἴπερ τι κατωτέρω ποιήσομεν ἔτερον τέλος, ὁ προειρημένος ἡμᾶς ἐκδέξεται τὸ λόγος. ἔσται γὰρ ἡ μὲν τῆς εὐεξίας, ἡ δ' ἄκρας εὐεξίας, ἔτέρα δὲ τῆς ὑγιεινῆς ἕξεως καὶ τετάρτη τις ἄλλη

<sup>2.</sup> wills: PA corr. K  $\parallel$  3.  $\tau \acute{e}\chi \nu \alpha \iota \varsigma$  add. L² s. l.  $\parallel$  7.  $\acute{e}\vartheta \acute{e}\lambda \iota$  L levels: PA  $\parallel$  13.  $\dot{\tau} \acute{o}$   $\pi \acute{a}$  . . (lacuna sex septemve litterarum) return L' car supplievit L'  $\parallel$  15.  $\dot{\tau} \acute{o}$  ante nat' om, PA  $\parallel$  20.  $\dot{\tau} \eta \varsigma$  have wisens C  $\dot{\tau} \eta \varsigma$  the  $\dot{\tau} \acute{e}\lambda \iota \alpha \iota \varsigma$   $\varphi$ . K  $\parallel$  21.  $\dot{\tau} \acute{e}\nu \vartheta \varrho \acute{o}\pi \sigma \upsilon^*$   $\dot{\tau}$  and C  $\parallel$  24. The supplication PA

τέχνη σχέσεως ύγιεινης δημιουργός έξωθέν τε τούτων ἄλλη πέμπτη της άθλητικης εὐεξίας. εἰ δὲ καὶ δημιουργετν μὲν ἄλλαις τὰ τέλη, φυλάττειν δ' ἄλλαις έπιτρέψομεν, οὐ ταύτας μόνον άλλὰ καὶ σὺν αὐταῖς ἄλλας τοσαύτας ἐπιζητήσομέν τε καὶ συστησόμεθα περὶ τὸ σῶμα τέχνας.

Cap. XIV. 'Qι καὶ δῆλον, ώς οὔτε πολλὰ τὰ τοῦ σώματος άγαθά χρη ποιείν ούτ' άλλην μέν τιν' αὐτοῦ δημιουργόν, άλλην δε φύλακα. τῷ μεν δὴ σκοπεῖσθαι η δυναμένο δια κεφαλαίων το σύμπαν ουδεν έτι προσδετ τῷ δὲ τοῦτο μὴ δυναμένο δοᾶν ἢ καὶ πάντ' έξαλείψαι της διανοίας, δσα τοις κακώς ύπειλημμένοις έπεται, δεομένω παμπόλλων έθ' ήγουμαι δείν. δτι τε γὰο οὐχ εν έστι τὸ τοῦ σώματος ἀγαθόν, ἀλλ' ὑγίειά 15 τε καλ δώμη καλ κάλλος δτι τε δυνατόν έτέραν μέν είναι δημιουργόν τού του τέχνην, έτέραν δὲ φυλακτι-85 κὴν ὅσα τ' ἄλλα τούτοις ἐπόμενα κακῶς έγνώκασιν ένιοι, διελέγξαι χρή. καλ πρωτόν γε, ότι του σώματος ξυ άγαθόν έστι, διελθείν άμεινον πρώτως τε και κυρί-20 ως λεγόμενον, έφ' δ πάντα την αναφοράν έχει. τα δ' άλλα τὰ λεγόμενα σώματος άγαθὰ τὰ μὲν ὡς μόρια έκείνου λέγεται, τὰ δ' ὡς αἴτια, τὰ δ' οἶον καρπός τις. ώσπερ γάρ τὸ κάλλος ή τ' εὔχροια καὶ ή εὐσαρκία καλ ή συμμετρία καθάπερ καλ άλλα τινά συμπληροί, 25 τί κωλύει και το τοῦ σώματος άγαθον έξ ύγιείας καί φώμης και κάλλους συμπληροῦσθαι; τί δε κωλύει πάλιν αὐτοῦ μὲν τοῦ σώματος ἀγαθὸν εἶναι τὴν ὑγίειαν,

<sup>1.</sup> ἔξωθεν τὰ L ἔξωθεν δὰ PA  $\parallel$  7. Γαι] δ LP¹  $\phi$  P²  $\parallel$  12. ὁπη-λειμένοις LP  $\parallel$  14. ἀλλ²\* ἀλλὰ καὶ C  $\parallel$  17. ὅσα τ' ἄλλα C καὶ ὅσα ἄλλα Ch  $\parallel$  19. διελθεῖν ἄμεινον add. L² s. l.  $\parallel$  24. καὶ ἄλλ² add. L² s. l.  $\parallel$  25. σώματος ἀγαθὸν L ἀγαθὸν om. PA

οἶον δὲ καρπόν τινα τὸ κάλλος αὐτοῦ καὶ τὴν ἐνέργειαν ὑπάρχειν; τί δὲ κωλύει τὴν μὲν ἐνέργειαν εἶναι
το πρῶτον ἀγαθὸν τοῦ σώματος, αἰτίαν δ' αὐτοῦ τὴν
ἐγιειαν: οὐ γὰρ ἔξ ἄλλων μέν τινων ὑγιαῖνον ἀκριβῶς
ἐσται (τὸ) σῶμα, δι' ἄλλων δ' ἰσχυρὸν ἢ καλόν \* \* \* \* \*
κὰτι μέλλει ποιήσειν, εὐθὺς [δὲ] τοῦτο καὶ ἀκριβῶς
ἐγιεινον.

ταρ. ΧV. Αστε και διά τοῦτο μία τέχνη περί τὸ τα γαο αύτα πράττοντες ίσχυροί θ' αμα κατά res in exerciae econeda nal nalllove dodinal nal vyi- 10 ειννεικά και εθεκτικώτεροι, καθάπερ εί και σφαλείη-🚧 🕶 🕬 τὸ σώμα, καὶ τῶν ἐνεργειῶν τὴν δώμην το κάλλει λυμανούμεθα και την σειών την δημερήσομεν και την δηίειαν μειώσομεν. Στων ταθτα συναυξάνεταί τε καί συμμειοῦται 15 🛶 τοι κατά φύσιν ἐνέργεια δεῖται νων γυσεν του σώματος κατασκευής, υφ' ής γίσονος ωνον αιτίας έχούσης ποὸς αὐτήν. ώστ' οὐκ μεν ετερον αὐτῶν είναι, τὸ δ' που ση και συναυζανεται καί συναυζανεται καί και συναυζανεται και συναυζανεται και και συναυζανεται και συνανεται και συναυζανεται και συναυζανεται και συνανεται και συνανεται και συναυζ -ι κάτος το δε φώμη κέκληται. τον αὐτον γάρ την ενέργειαν έχει λόγον, δυπερ ή τι κία 'το δινίταν' επάτερον γάρ έπατέρφ γίγνε-... το και ή δώμη. 25 .) We were reger elte naragneung | elte dia-

θάκως δυομάζειν έθέλοις άρετή τις ή εὐεξία, τῆς δ' ένεργείας ή δώμη. ταὐτὸν δ' άρετή τε καὶ τελειότης έσι και τὸ καθ' εκαστον των όντων άγαθόν, ὅπεο κότοῦ πρώτως τε καὶ άπλῶς άγαθὸν ονομάζεται. καὶ ιμέν δη και χείρω γίγνεται διά των αὐτων άμφότερα. και ή μεν ύγιεινή διάθεσις, ώσπερ έμπροσθεν είπομεν, εὐεξία προσαγορεύεται, εί δ' αὖ τις ένεργεῖ ἀσθενῶς, φώμης άρρωστία τε καὶ άσθένεια. καὶ δὴ καὶ κάλλος μέν τοις προτέροις, αίσχος δε τοις δευτέροις έξ ανάνnang επεται. πάντ' οὖν ταῦτα καὶ συναύξεται καὶ συμμειούται και τελειούται και καθαιρείται πάνθ' αμα και τὸ βλάπτον δτιοῦν εν έξ αὐτῶν εὐθὺς καὶ τἆλλα σύμπαντα βλάπτει τό τ' φφελοῦν ωσαύτως απαντ' φφελεί. και δήλον, ώς και διά τοῦτο μίαν άνάγκη τέχνην είναι ι περί σύμπαντα ταῦτα. τί δη τούτων έστι τὸ πρῶτόν τε και άπλως άγαθον του σώματος, ούδεν μεν έπείνει τό γε νῦν είναι λέγειν, ϊνα δὲ μηδὲ τοῦτ' ἐνδέη, προσθήσω. σώματος | άγαθον άπλῶς καὶ πρῶτον, οὖ 83: μάλιστα δεόμεθα, τελειότης της ένεργείας έστίν, ὅπερ n δη δώμην τε καὶ ἰσχὺν ὀνομάζουσιν έλλειπτικώς έρμηνεύοντες έχοην γαο αύτους ου δώμην άπλως άλλ' ένεργείας δώμην οὐδ' ίσχὺν ἁπλῶς ἀλλ' ένεργείας ἰσχὺν είπετν. έξης δε τούτφ δεύτερον ούχ άπλῶς οὐδε καθ' έαυτὸ τοῦ σώματος άγαθόν, άλλ' ὅτι γε τὸ πρῶτόν ε τε καλ καθ' έαυτὸ τοιούτου δείται πάντως είς γένεσιν.

<sup>3.</sup> ὅπερ ἀν C (sed ὁνομάζεται) ἀν del. K || 5. χεῖρον C χείρω Ch || 7. ἐνερ ἀσθενῶς L ἐνεργῶς ἀσθενῶς P¹ ἐνεργῶς ἀσθενῆς P². Corruptum esse hunc locum hiatu quoque monomur; suspicor legendum ἡ δ' αὐ τῆς ἐνεργείας ἀσθένεια || 16. ἐπείγει L Cobet Mnemos. X 191. ἐγείρει PA || 18. προσθήσω om. C add. Ch || 19. τῆς ante ἐνεργείας om. L τελειότητος ἐνεργείας P¹ A τελειότης τῆς ἐν. P² || 23. τούτω L τούτο

ή της ύγιείας έστιν εὐεξία, ήν και αὐτήν πάλιν έλλειπτικώς δυομάζουτες άφορμην σοφισμάτων παρέχουσιν δέον γαο εὐεξίαν ύγιείας εἰπεῖν, οὐχ οὕτως ἀλλ' άπλος εὐεξίαν δνομάζουσιν. Επεται δ' έξ ανάγκης τηδε τὸ κάλλος [άλλο τι γένος Επεται ἐκείνοις], τρίτον ἀγαθὸν 5 σώματος, ώστ' ούθ' δμογενή τὰ τοῦ σώματος άγαθά καθάπεο οὐδε τὰ τῆς ψυχῆς οὕθ' δμοίως λέγεται απαντα, άλλα το μεν ως πρωτόν τε καί καθ' έαυτό, τὸ δ' ὡς αἴτιον ἐκείνου, τό δ' ὡς ἐξ ἀνάγκης ἐπόμενον, τίνος οὖν τούτων τῶν τριῶν ἡ περὶ τὸ σῶμα 10 833 τέχνη πρώτως έστι δη μιουργός; ἄρά γε τῆς ύγιείας η της ένεργείας η του κάλλους; ότι μεν γάρ έξ ανάγκης ώφελήσει τε καί ποιήσει τὰ τρία, κὰν εν έξ αὐτων ότιουν ωφελή, πρόδηλον ήδη γέγονεν είτε γάρ την ένέργειαν, έξ ανάγκης και την ύγιειάν τε και το 15 κάλλος· ή μεν γάρ ούχ οία τ' έστι χωρίς της ποιούσης αὐτὴν αίτίας γενέσθαι, τὸ κάλλος δ' έξ ἀνάγκης Επεται είτε την ύγιειαν, εύθυς και την ένέργειαν και το κάλλος: ἄμφω γὰο ην ταύτης έγγονα, καὶ μην εί το κάλλος ποιεί, πάντως που καί την δγίειαν προπε- 20 ποίτκεν, εί δε τούτο, και την ένεργειαν.

Cap. XVI. 'Αλλά τί τὸ πρώτως ἐστὶν ὑπὸ τοῦ τερνίτου γιγνόμενον, ὁ λόγος ἐπόθει θηρᾶσαι. καὶ δὴ τενεται σαρῶς ἤδη διὰ τῶν εἰρημένων ἡ μὲν τέχνη τὰν ὑγὶειαν ἐργαζομένη, ταύτη δ' ἔξ ἀνάγκης ἐνέργειά 25 τε καὶ τὸ φυσικὸν κάλλος ἀκολουθεῖ. ὅπου γὰρ πρῶτο τὸ τεργίτης ἵσταται, τοῦτ' ἔστιν αὐτοῦ τὸ

L τ τις LP' A ante ή add. οἶον P'B || 5. [ἄλλο τι γένος L (ut videtur) PA πρώτης Ch και και και και και και Γ' ποιοῖ P' ποιοῖ P' ποιοῖ P' ποιοῖ P' ποιοῖ P' ποιοῖ P' και L || 25. ταύτης L P' και P' | Ενέγγεια L'P'



τέλος, ϊσταται δ' έν τῷ τὴν κατὰ φύσιν έργάσασθαι δώθεσιν, ἀφ' ής ἐνεργοῦμεν, ὅπερ | ἦν ὑγίεια ταύτην 83 δ' έργασάμενος οὐδεν έτι πονεί περί την ενέργειαν ή τὸ κάλλος, Επεται γὰρ έξ ἀνάγκης ἐκεῖνα, κὰν ὁ τεχνίτης ιμή θέλη, καλ κωλύσαι γ' αὐτὰ τῷ τεχνίτη παντάπασιν αδύνατον απαξ γε την ύγίειαν έργασαμένω, αὐτην μέντοι την υγίειαν έπ' αυτώ κωλύειν έστίν. εί δέ γέ πη διαφθείρειεν αὐτήν, οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ τὴν κατὰ φύσιν ένέργειαν ή τὸ κάλλος έκπορίσαι τῷ σώματι. ιο την οδυ περί τὸ σῶμα τέχνην, ήτις ἀν ή, περί μέν την ύγιειαν απάντων πρώτην τε και καθ' έαυτην πραγματεύεσθαι φατέον, έφεξης δε κατά τι συμβεβηκός τήν τ' ένεργειαν και τὸ κάλλος, οὐ μὴν ἀτελές γέ τι τούτων οὐδεν οὐδ' έλλιπές, άλλὰ τέλεά τε καὶ πλήρη 15 καὶ ἄκρα. ὅπως μὲν οὖν έστι πολλὰ τοῦ σώματος άναθά και πῶς εν ότι τε μὴ πάντων ώσαύτως ἡ περί τὸ σῶμα τέχνη πεφρόντικεν, ἀλλὰ τοῦ μὲν καθ' αύτό, τοῦ δὲ κατὰ συμβεβηκός, αὐτάρκως δέδεικται.

Cap. XVII. Διὰ τί ở οὐκ ἐνδέχεται κατ' οὐδεκο μίαν ὕλην ἄλλην μὲν τέχνην τοῦ τέλους δημιουργόν,
έτέραν ở εἶναι ∥ τὴν φυλάττουσαν, ἤδη καὶ ταῦτα 8ἐ
πειράσομαι δεικνύναι. καὶ πρῶτον μὲν ὡς οὐδὲ τὸ
παράδειγμα αὐτοῖς δμολογεῖ τὸ σφέτερον, ἐπιδείξω,
μετὰ ταῦτα ở ὡς οὐδ' ἡ τῶν πραγμάτων αὐτῶν φύσις.
κ εἴπερ γὰρ ἄλλης μέν ἐστι τέχνης ὑπόδημα ποιήσασθαι,
τὸ δ' ἠπήσασθαι τοῦτο παθὸν ἑτέρας, οὕπω τὴν τρίτην ἐνταῦθα τέχνην ἐπέδειξαν ἡμῖν τὴν φυλακτικήν.
ώσαύτως δὲ κἀπὶ τῶν ίματίων, εἴπερ ἐτέρας μέν ἐστι

<sup>5.</sup> θέλει PA || καλύση L καλύσει P || 9. ἐκπορῆσαι C ἐκπορίσαι Ch || 13. εὐτελές PA || 14. τε add. L om. PA || 24. αξ add. L² s. l. || 26. ἡπίσασθαι L ἐπίστασθαι P¹ corr.  $\mathbf{P}^2$ 

τέχνης ήπήσασθαι, δημιουργήσαι δ' έτέρας, ή τρίτη κάνταῦθα τίς έστιν ή φυλακτική, λέγειν ούχ έξουσιν. έπὶ μὲν γὰο τῶν ἡμετέρων σωμάτων καὶ ὅλως τῶν ύπο φύσεως διοικουμένων ή μεν οίον δημιουργός ή φύσις έστιν ανάλογον ύφαντική τε και σκυτοτομική, 5 τὸ πονήσαν δ' ἐπανορθοῦται γεωργός τε καὶ Ιατρός. άνάλογον αὖ καὶ οίδε τῷ δάπτοντι τὰ ζμάτια καὶ τῶ τὰ παλαιὰ τῶν ὑποδημάτων ἐπανορθουμένω. τὸ δε φυλάττειν ζμάτιον ή υπόδημα καταθέμενον έπλ της οίκίας, όπως μη κλαπείη πρός τινος η ύπο 10 μυών καταβρωθείη, τάχα μεν οὐδε τέχνης έστιν οὐ-836 δεμιάς άλλ' έπιμελείας μόνης. εί δ' άρα | και τέχνην τινές είναι βούλονται φυλακτικήν αὐτῶν, αί τοιαῦται τέχναι τοῖς ἀνθρώποις ή στρατηγική τ' είσι και ή πολιτική και πρός ταύταις ή τε των θυρωρών, 15 εί βούλει, και των άλλων φυλάκων. ΐνα γάρ μήτ' έπὶ τοῖς πολεμίοις ὧμεν ἢ ὅλως τοῖς πονηροῖς ἀνθρώποις μήτ' έπὶ τοῖς θηρίοις, οἰκίας τε καὶ πόλεις οίκοδομησάμεθα καί τείχη περιεβαλόμεθα καί στρατηγούς και ἄρχοντας ἀπεδείξαμεν, άλλ' οὐ τοιαύτην 20 τιν' έξητούμεν τέχνην ύγιείας φυλακτικήν, άλλ' ήτις οίμαι περί τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου πραγματευομένη τι, μή κατά συμβεβηκός άλλά καθ' αύτό, σώου αύτο και ύγιαϊνον αποδείκνυσιν. εκάστη δε των νύν είρημένων ούκ αὐτή καθ' αύτην ύγιείας έστι φύλαξ, 25 άλλ' έπειδή συμβέβημεν τω μή σφαγέντι μηδ' ύπο θηρίου καταβρωθέντι φυλάττεσθαι την ύγίειαν, ώσπερ

<sup>1.</sup> ἡπίσασθαι L ἡπίστασθαι  $PA \parallel 4$ . δημιουργός L δημιουργική  $PA \parallel 7$ . αδ L οδυ  $PA \parallel 14$ . τ' L τε  $P \parallel 16$ . φυλάκων\* φυλακών  $C \parallel \mu \eta \tau$  L μήτε  $P^{a}$  μή τις  $P^{1} \parallel 17$ . πολεμιποῖς  $A \parallel 19$ . περιεβαλλόμεθα C corr.  $K \parallel 26$ .  $\mu \eta \delta$ '\*  $\mu \eta \delta$  C

ούν καὶ ὅλην τὴν ζωήν, διὰ τοῦτο κατά τι συμβεβηκός, οὐ πρώτως οὐδὲ κατὰ τὸν ἴδιον λόγον, ἐκάστη τῶν τοιούτων τεχνῶν ὑγιείας γίγνεται φύλαξ.

Cap. XVIII. 'Η πρώτη οὖν ύγίειαν φυλάττουσα ιατά του έαυτης λόγου εν τίσιν έξει την πραγματείαν; 837 έμοι μεν δοκεί μήτ' έν τοις ούκ έξ άνάγκης δμιλοῦσι το σώματι μήτ' [έξ ανάγκης] έν τοῖς οὐδεν διατιθεῖσιν, άλλ' έν οξε διατρίβει πάντως τὸ σῶμα, κὰν ἡμεῖς μή βουλώμεθα, καὶ τούτων τοῖς ἀφελεῖν ἡ βλάπτειν ηδυναμένοις, έν τούτοις τε καί περί ταῦτα πραγματεύεσθαι. Είφεσι μεν οδυ και θηρίοις και κρημυοίς και βρόχοις οὐκ έξ ἀνάγκης περιπίπτει τὸ σῶμα, ἀλλὰ τῷ περιέγοντι άέρι κατά διττόν τρόπον έξ άνάγκης δμιλεί αιλ πάντη περικεχυμένω καλ διὰ τῆς είσπνοῆς έλκοι μένφ. και μεν δή και υπνος και έγρηγορσις ήσυχία τε και κίνησις έκ των τοιούτων έστίν άνάγκη γαο ή ύπνοῦν ἢ ἐγρηγορέναι ἢ ἡσυχάζειν ἢ κινεῖσθαι, ὥσπερ οδυ και λιμώττειν ή έσθίειν και διψην ή πίνειν ή τινα μεταξύ τούτων έχειν κατάστασιν. αί δὲ τῆς κοίτης κοιαφοραί και των ιματίων ούκ αναγκαται πασαι κλίνη γὰο έλεφαντόπους οὐδεν οὕτ' ἀφελεῖ τὴν ὑγίειαν οὕτε βλάπτει, κατὰ ταὐτὰ δὲ καὶ σκίμπους εὐτε λης ἢ ίμα-838 τίοις εὐτελέσιν ἢ πολυτελέσιν ἢ τοῖς σκεύεσιν ὑαλίνοις η γρυσοίς η άργυροίς η ξυλίνοις χρησθαι και παίδας ει έχειν εύμορφους ή αίσχρούς τούς ύπηρετουμένους ή μηδ' όλως έχειν άλλ' έαυτω διακονεϊσθαι. ταῦτα μέν γὰο οὐδὲν οὕτ' ἀφελεῖν οὕτε βλάπτειν ἡμᾶς πέφυκεν

<sup>2.</sup> ếπάστη L έπάτερον PA έπατέρα B  $\parallel$  7. μήτε τῶν ἐξ ἀνάγτης LP¹ (τῶν del. P²) μήτε ἐξ ἀ. A ἐξ ἀνάγτης inclusi  $\parallel$  8. οἰς\* οἰς τε C  $\parallel$  17. παὶ ἡσυχάζειν PA  $\parallel$  18. ἢ ἐσθίειν L παὶ ἐσθ. PA  $\parallel$  διψῆν LP διψᾶν A  $\parallel$  22. ταὐτὰ P² ταῦτα LP¹A  $\parallel$  ἢ ἱματίοις αλὶ ἱματ. B

Ο ΧΙΧ. Ταῦτ' οὖν, δσα καθ' αὐτὰ δύναμιν ερει βλάβης τινός η ἀφελείας, δ της ὑγιείας προνοουμένος επισκοπείται. πῶς καὶ τίνα τρόπον; ἐπειδάν μ μον εκανώς ήδη το σώμα κενώσεως έχη και κίνδυνος ήκη βλάβης αίσθητής, τρέφεσθαι κελεύων, έπειδαν δε ξη-\$30 ομένηται μάλλον | τοῦ μετρίου και κίνδυνος ή κάντευθεν ήδη βλαβήναι, πίνειν άξιων ούτω δε καί γυμικέζων μέν, έπειδαν όωσαι μεν βούληται την διοιχούσαν 1 φαίς δύναμιν, έκκαθήραι δέ τούς κατά λεπτον πόρους, βαυχάζειν δε προστάττων, έπειδαν ήτοι κάμνειν πρός των γυμνασίων αἴσθηται η διαφορεῖσθαι τὸ σῶια πέρα του προσήκοντος, άλλα και την γαστέρα λαπάττων μέν, ην ζοχηται, κατέχων δέ, ην έκταράττηται, 20 και τάλλα δή πάντα κατά τὸν αὐτὸν τρόπου ξκαστα πραγματευόμενος, έν κεφαλαίω τωδε ποοσέγων του υσον, επειδάν μεν απριβώς ύγιεινώς έχη το σώμα, μηδέν

νεωτερίζειν, ἐπειδάν δὲ κατά τι τῆς ἀκριβοῦς ἐξιστῆται συμμετρίας, εὐθύς ἀντεισάγειν τὸ λεῖπον, πρὶν μεγάλην γενέσθαι την είς τὸ παρά φύσιν έκτροπήν, ώσπερ αν εί τὰς πρόπας ἐπρεούσας ίματίου τινὸς οὐχ ἄμα πάσας ιούδ' άθρόας άλλὰ καθ' έκάστην ήμεραν μίαν δ τοῦτ' έργον πεποιημένος ίωτο παρεδρεύων, ώς λανθάνειν τούς πολλούς την έπανδοθωσιν ύπο σμικρότητος. τοιούτον γάρ τινα χρή καὶ τὸν τοῖς ὑγιαίνουσιν ἐφεστῶτα τεχνίτην είναι σμι χρας διαφθοράς και βλάβης αίσθη-84 10 τικόν δ' αμα καλ έπανορθωτικόν. ελ δέ ν' απαθές έμενε πάντη τὸ σῶμα καὶ τοιοῦτον, οἶόνπερ ὁ ποιήσας αὐτὸ τεχνίτης ἀπέλιπεν, οὐκ ἂν έδεῖτο τοῦ διὰ παντὸς έπανορθουμένου. νυνί δ' έπειδή διαρρεί τε καί φθείρεται, δείται τινος επιστάτου παρεδρεύοντος, δς καλ 15 γνωριεί τὸ κενούμενον δποϊόν τ' έστὶ καὶ δπόσον ἰάσεταί τε παραχρημα τοιοῦτόν τε καὶ τοσοῦτον ἕτερον άντεισάγων. ἀπορρεῖ τὸ κατὰ φύσιν ὑγρόν ἐπάρδειν γρη την ίσην ύγρότητα πόμα παρέχοντα. διαφορείται τὸ θερμόν άντεισάγειν χρή τοσοῦτον έτερον. έκκενοῦ-20 ται τὸ ξηρόν. ήδη καιρὸς τρέφειν. ένὶ λόγφ τὸ διαφορούμενον και απολλύμενον έπανορθοῦσθαι κατά βραχύ πρὸ τοῦ τοῖς πολλοῖς γενέσθαι κατάφωρον.

Cap. XX. "Ωσπεο οὖν εί δύο τινὲ πίθω νοήσαις τετρημένω πολλαχόθι, μεστὼ μὲν ἄμφω τὰ πρῶτα, κενουμένω δ' όμοίως ὑπὸ τῶν ἐκροῶν, είη δὲ τῷ μὲν ἐπιστατῶν τις ἀεὶ προσεδρεύων ἐπαντλῶν ἴσον ἐκάστοτε

<sup>1.</sup> ἐξέσταται C corr.  $K \parallel 5$ . τοῦτ' LP τοῦτο  $A \parallel 7$ . σμικρότητα  $P^1$  corr.  $P^2 \parallel 9$ . διαφοράς  $PA \parallel 12$ . ἀπέλειπεν C ἀπέλιπεν  $Ch \parallel 13$ . διαφορέται καὶ  $PA \parallel 20$ . ξηρόν C στερεόν coniecit Crassus in ed. Iunt., quod recepit  $Ch \parallel 21$ . καὶ ἀπολλύμενον T s. l.  $\parallel 28$ . εί $\parallel$  of  $PA \parallel$  τινὲ C τινὲς  $Ch \parallel$  νοήσαις  $LP^1$  ὄντε T 26. τις add.  $L^2$  s. l.

841 τῷ κενουμένῳ, ∥ θατέρῷ δέ, πρὶν ⟨ἄν⟩ ἰκανῶς ἐκκενωθῆ, μηδεὶς παρείη, τηνικαῦτα δ' ἐξαίφνης ἐπιστάς τις
ἀθρόως πληρώσειεν, εὕδηλον, ὡς τὸν μὲν ἔτερον τῶν
πίθων οὐδέποτε ἐκκενοῦσθαί τε καὶ πληροῦσθαι, τὸν
δ' ἔτερον ἄμφω ταῦτα πάσχειν οἱ πολλοὶ τῶν θεωμέ- 5
νων ἐροῦσιν, οῦτως ἔχει κἀπὶ τῶν ὑγιαινόντων τε καὶ
νοσούντων σωμάτων. ἐπανορθοῦται μὲν ἄμφω ταῦτα
μία τέχνη καθ' ἕνα τρόπον ἀντεισάγουσα τὸ λεῖπον,
ἡ διαφορὰ δ' ἐν τῷ ποσῷ τῆς ἐπανορθώσεως, οὐκ ἐν
τῷ ποιῷ.

Cap. XXI. Καὶ μὴν ἡ κατὰ τὸ ποσὸν ἐν τοῖς γιγνομένοις διαφορὰ μιᾶς ἐστι τέχνης εἰ δε γ' ἄλλης ἔσεσθαι μέλλοι, πάντως χρὴ παραλλάξαι τῷ ποιῷ. εἰ δ', ὅτι τοῦ μὲν ἔφθασεν ἐκρυῆναι πολλά, πρὶν ἀφικέσθαι τὸν τεχνίτην, ὁ δ' ἔτερος ἀεὶ παρεδρεύοντος 15 εὐτυχήσας αὐτῷ μεστὸς διαφυλάττεται, τούτου χάριν ἡγῷ διττὸν εἶναι τὸν τρόπον τῆς ἐπανορθώσεως, οὐκ ὀρθῶς ἔγνωκας οὐ γὰρ ἄλλη μὲν τέχνη μίαν 842 ἀντεισάγει κρόκην ἐκρυεῖσαν, ἄλλη β δὲ τρεῖς ἢ τέτταρας ἢ πεντακοσίας οὐδ' ἄλλη μὲν τέχνη σμικρόν τι 20 τοῦ τοίχου πονῆσαν ἐπανορθοῦται, μεῖζον δ' αὐτοῦ πάθος ἐτέραν ἐπιζητεῖ τέχνην καθόλου γὰρ ῷ τρόπῷ γέγονεν ἔκαστον τῶν ὄντων, τούτῳ καὶ φθειρόμενον ἐπανορθοῦται. κρόκαι στήμοσι διαπλακεῖσαι ποιοῦσιν ἱιάτιον. ἔρ' οὖν ἢ παθεῖν ἔξω τούτων ἱιάτιον ἢ 25

<sup>1.</sup>  $\langle \tilde{\alpha} \nu \rangle^* \parallel 8$ . καὶ ante καθ' add. PA om. L  $\parallel$  16. αὐτῷ K αὐτῷν P¹ αὐτῷ LP²A  $\parallel$  19. ἀντεισάγειν PA  $\parallel$  τέσσαρας L  $\parallel$  21. verba μείζον δ' αὐτοῦ usque ad ἐπανορθοῦται a L¹P¹ omissa in marg. add. L²P³, eadem in A desiderantur, asteriscus autem appictus hiare orationem significat  $\parallel$  22. καθόλον γὰο ῷ τρόπῷ L καθὸ γ. ῷ τρ. P ἐπὶ γὰρ τῷ τρ. B ἐπὶ γ. τῷ τρόπῷ ῷ K,  $\parallel$  23. τοῦτο L

αθήναι δυνατόν; δεῖ δὴ πάντως, εἴ γε πάσχει τι πάθος, ἤτοι στήμονα παθεῖν ἢ κοόκην ἢ συναμφότερα ἴασίν τε μίαν εἶναι τῆς κοόκης ἀεὶ διαπλεκομένης τῷ στήμονι μιμήσει τῆς γενέσεως.

Cap. XXII. 'Αλλ' αί κατὰ μέρος ἐνέργειαι τοὺς πολλούς έξαπατῶσιν οὐ δυναμένους θεάσασθαι τὸ καθόλου μεθόδου γάο ήδη λογικής τὸ τοιούτου, ήν ούτ' ξμαθον ούτ' ήσκησαν οι τολμώντες εκάστης ημέοας είς τὰ προβλήματα λέγειν. ἄμεινον γὰρ ἦν, εἴπερ ιο ήδεσαν έκείνην, διδάξαι τοὺς μαθητὰς απαξ, οὐ μυρία προβλήματα διέρχεσθαι. δ μέν γάρ έκείνην μαθών οὐδὲν ἔτι δεῖται τῶν μυρίων έαυτῷ γε πάντα καλῶς διαιρείσθαι δυνάμενος, | δ δ' άγνοῶν ἔτι τὴν μέθοδον 843 πρός τῷ μὴ γιγνώσκειν, εί κακῶς εἴρηται τὰ μυρία, ις παμπόλλων έτι προβλημάτων, δυ ούκ ακήκοεν, έπιδεής έστιν. άλλὰ τοῦτο μὲν όδοῦ τι πάρεργον ημῖν εἰρήσθω πρός γε τοὺς έκάστης ημέρας είς τὰ προβλήματα λέγοντας τοίς μαθηταίς, ούτε δ' αὐτοὺς είδότας, ὅ τι λέγουσιν, έστ' αν άμαθεῖς θ' αμα καλ αγύμναστοι θεωρίας υ υπάρχωσι λογικής, έξαπατωντάς τε τους μαθητάς άγνοία τοῦ κριτηρίου. καὶ γὰρ οὖν κάνταῦθα πότερον ταῖς κατὰ μέρος ένεργείαις ἢ ταῖς καθόλου διακριτέον έστὶ τὰς τέχνας ἀπ' ἀλλήλων, ἢ τοῦτο μὲν οὐχί, τοῖς σκοποῖς δὲ καὶ τοῖς τέλεσιν ἢ μηδὲ τούτοις, ἀλλὰ ταῖς ε ύλαις τε και τοῖς δργάνοις και ταῖς άρχαῖς και τῆ θεωρία, μηδ' όλως σκεψάμενοι ληρούσιν ύπερ ων ούκ

<sup>1.</sup> δεῖ  $L^2$  εἶ  $L^1$  || 2. εἴτοι L || 3. τῆς πρόπης ἀεὶ διαπλεπομένης L τῆν πρόπην ἀ. διαπλεπομένης (sic)  $P^1$  διαπλεπομένην corr.  $P^2$  || 10. εἴδεσαν PA || 11. γὰς om. PA || 17. ἐπατέςας  $P^1$  ἔπάστης  $P^2$  || 19. verba θεωρίας ὁπάρχωσι λογικῆς ἐξαπατῶντάς τε τοὺς μαθητὰς ἀγνοίς e codice L restistui, PA om || 20. ὑπάρχονσι L

ἴσασιν. ἄμεινον οὖν ἴσως ἐστὶ καὶ ἡμᾶς, ἐπειδήπες ἄπαξ ὑπέστημέν σοι τὸν ἄθλον τοῦτον ἐπτελέσαι, διελθεῖν τι καὶ περὶ τῶν ἡηθέντων ἀπάντων ὡς οἶόν τε διὰ βραχυτάτων ἀρξαμένους αὖθις ἀπὸ τῶν κατὰ μέρος ἐνεργειῶν.

Cap. XXIII. "Εστιν οὖν τις ἐνέργεια κατὰ μέρος, ή γρώμενοι τὰ βλέφαρα τῶν ὀφθαλμῶν ἀναρράπτομεν, 844 έτέρα | δε τηδε μηδεν έρικυζα, δι' ής υποχύματα παράγομεν, άλλαι δε τρίτη καὶ τετάρτη μήτ' άλλήλαις τι μήτε ταϊσδε προσεοικυΐαι, καθ' ας όστοῦν κατεαγός έκ 10 μεν της κεφαλης έκκοπτομεν, έν άλλω δε μέρει τοῦ σώματος, οίον βραχίονι και πήχει, κατατείναντές τε και διαπλάσαντες έπιδούμεν. ὧν ἁπασῶν ἐνεργειῶν άποκεχώρηκε πάμπολυ κήλης χειρουργία καὶ ταύτης ή των πιοσων και πασων όμου των είρημένων ή του 15 κατά την κύστιν λίθου. και τούτων μέν έτι τα πλείστα μετά σμίλης ένεργούμεν ύπαλεϊψαι δ' δφθαλμον ή άρθρον έμβαλεῖν ἢ καταπλάσαι τι μέρος ἢ καθετῆρι γρήσθαι καλώς ή σικύαν κολλήσαι γίγνεται μεν άνευ σμίλης, ἀποκεχώρηκε δε καὶ ἀλλήλων πάμπολυ καὶ 20 των προειρημένων, ώσπερ γε και τὸ φλέβα τεμείν και άρτηρίαν διελείν και άποσχάσαι το δέρμα και παρακεντήσαι τούς ύδεριώντας άλλήλων διενήνογε καί συμπάντων των προειρημένων, και αύται μέν έτι και πρός ταύταις έτεραι μυρίαι γειρουργίαι τινές ένερ- 25 845 γούνται δι' αὐτῶν (τῶν χειοῶν). τῶν δὲ φαρμακευόντων όλως έτερον τὸ γένος άλλήλων τε καὶ προσέτι

<sup>13.</sup> δν P om. L¹ ή L² ὡς A ὧν ὡς B  $\parallel$  14. πάμπολν L (per compendium scr.) πάμπολλα PA, item v. 20  $\parallel$  26.  $\langle \tau$ ῶν χειρῶν $\rangle$ \* cf. Gal. XV 425. XIX 358; αψτῶν tollendum videtur $\parallel$  27. τὸ ante γένος om. P¹ add. P²

τών κατά χειφουφγίαν οὐδεν γὰφ ἔοικεν ελλεβόφου πόσις καλ έδωδή σιτίων οὐδ' ἀσιτία κλυστῆρι καλ τρῖψις λουτρώ. τούτων δ' έπλ πλέον αποκεχώρηκεν έλκος πλύναι τε και καθήραι και φάρμακον ύγρον έπιθείναι ι και αδθις ξηρον αίωρηθηναί τε και περιπατήσαι και παλαϊσαι καλ σκαμμωνίαν ή μελίκρατον πιεΐν. οἷς ἄπασιν οὐδεν ἔοικεν ή τῶν σφυγμῶν τε καὶ τῆς θερμασίας διάγνωσις, καίτοι δι' άκρων των χειρων ένεργουμεν, καθάπερ οίμαι καὶ ή των έν τοῖς ἀφισταμένοις μέρεσι 10 περιεχομένων ύγρων ή των όγκων των ύδερικων ή γαγγλίων η άθερωμάτων η μελικηρίδων η στεατωμάτων οὐ γὰο ταῖς αὐταῖς ἐπιβολαῖς τε καὶ κινήσεσι των δακτύλων καὶ μεταγωγαῖς καὶ δλίψεσιν άλλ' ένίστε πάμπολυ διαφερούσαις έπὶ τῶν εἰρημένων χρώμεθα. 15 κινδυνεύομεν γοῦν όλης ημέρας οὐδεν άλλο λέγειν ή τῶν ἐνεργειῶν τὰς διαφοράς οὕτω πάμπολυ τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐστιν. ||

Cap. XXIV. 'Αλλ' ἤδη κάκ τούτων Ικανῶς ἄν τις 8ε γνωρίζοι, πηλίκον άμαρτάνουσιν, ὅσοι ταῖς κατὰ μέρος ενεργείαις ἡγοῦνται χρῆναι διακρίνειν τὰς τέχνας. οὐδείς γοῦν οὕτως ἠλίθιος οὐδ' ἔμπληκτός ἐστιν, ὡς ἀφαιρήσεται μὲν τῆς ἰατρικῆς τὰς εἰρημένας ἐνεργείας, ἄλλην δέ τινα καθ' ἐκάστην αὐτῶν ἐπιστήσει τεχνην ἤτοι κηλοτομικήν, ὡς νῦν ὀνομάζουσί τινες, ἢ λιθοτομικήν ἢ παρακεντητικήν. εἰ γὰρ καὶ ὅτι μάλιστα τόνδε μέν τινα κηλοτόμον εἶναί φασι, παρακεντητὴν δὲ τόνδε, λιθοτόμον δὲ τόνδε, πάντας γοῦν ἰατροὺς αὐτοὺς ὀνο-

<sup>1.</sup> êleβόρου PA  $\parallel$  12. αὐταῖς $\mid$  αὐτῶν PA  $\parallel$  15. ὅλης ἡμέρας L ὅλης τῆς ἡμέρας PA  $\parallel$  25. και post γὰρ add. L om. PA  $\parallel$  26. κη-λοτό $^{\mu}$  (i. e. κηλοτόμον) L κηλοτομικὸν PA  $\parallel$  παρακεντητ (i. παρακεντητὸν) L παρακεντητὸν  $^{2}$  Α

μάζουσιν, ώσπερ οίμαι καὶ τοὺς ἀπὸ μορίων τινών ώνομασμένους, ών έξαιρέτως προνοούνται. καί γάρ οὖν καὶ τούτους ὀφθαλμικούς τε καὶ ἀτικούς καὶ δδοντικούς Ιατρούς δνομάζουσιν, ετέρους δ' ἀπὸ τῆς ύλης προσηγόρευσαν ήτοι διαιτητικούς και φαρμακευ- 5 τικούς ή και νη Δία βοτανικούς είσι δ' οί και οίνοδότας και έλλεβοροδότας Ιατρούς τινας έκάλεσαν έκ τοῦ πολλάκις αὐτούς θεάσασθαι ταῖς τοιαύταις ύλαις 847 χοωμένους. Εχουσι γάο οίμαι | λογικάς άρχας απαντες ανθοωποι φύσει και γιγνώσκουσιν οί μεν μαλλον, οί δ' 10 ήττον, ώς έστι μέν τι καί ταύτον έν ταῖς ένεργείαις, έστι δέ τι και διαφέρου. οδ μεν οδυ ένεκα γίγνονται, ταὐτόν [ύγεία παρά πᾶσιν δ σκοπός], δ τρόπος δ' ούγ είς άπασων, άλλ' είς άριθμον έξήκει πάμπολυν. εί μεν δή τις, ώσπερ και Πλάτων έκάστου τὸν τρόπον τε 15 καί καθόλου σκοπου μίαν επιστήσας τέχνην, είτ' είς είδη τε και διαφοράς τέμνων αὐτην αὖθις ἐκείνων τῶν τμημάτων έκαστον δνομάζει τέχνην, ούτω και αύτὸς έθελήσειε διαιτητικήν τινα καί φαρμακευτικήν καί χειρουργικήν δνομάζειν τέχνην, ούκ αν έχοιμι τούτω 20 γ' οὐδεν έγκαλεῖν. οΰτω δε καν εί των είρημένων έχαστον τέμνων, οίον την δίαιταν είς τε τὰ προσφεοόμενα και κενούμενα και ποιούμενα και έξωθεν προσπίπτουτα, καθ' έκαστου αὐτῶν ἰδίαν τινὰ τέγνην έπιστήσειεν, οὐδ' ἄν τούτω τι μεμψαίμην. οὐδε γὰρ 25

<sup>7.</sup> ἐλεβοροδόντας P¹ ἐλεβοροδότας P²A || 8. ταὶς οm. A || τοιαύταις οm. L P¹ add. P² in marg. || 11. μέν τι L μέν τοι PA 
ἔν τι B || 12. οὖν οm. L¹ add. L² || 13. verba ὖγεία παρὰ πᾶσιν ό σκοπός ab interprete addita esse ratus inclusi || 14. πάμπο L πάμπολν A || 21. κὰν εἰ L¹ (nunc εἰ erasum) κὰν PA || 25. τούτον PA || μεμψαίμην L μεμφαίμην (sic) PA μεμφοίμην Ch

ούδ' εί πάλιν αὐτὰ ταῦτα κατατέμνοι πολυειδῶς ἄγρι τῶν κατὰ μέρος, οὐκ ἂν κωλύσαιμι λέγειν αὐτόν, ὡς έν τοῖς ∥ προσφερομένοις ἄλλη μέν έστι τέχνη φαρμά-84 κων, άλλη δ' έδεσμάτων, άλλη δε πομάτων, και καθ' ι εκαστον αὐτῶν ἐδέσματος τοῦδε καὶ τοῦδε καὶ πόματος τοῦδε και τοῦδε και φαρμάκου τοῦδε και τοῦδε συγχωρήσαιμ' αν ίδίαν είναι λέγειν την τέχνην εί δ' οζεται ταύτας άλλήλων διαφέρειν τὰς τέχνας, ὡς άριθμητικήν, εί τύχοι, δητορικής ή ταύτην οίκοδομι-10 κής τε καί τεκτονικής, οὐκ ἂν ἔτι συγγωρήσαιμι. ταύταις μέν γάρ οὐδείς έστι σκοπός κοινός, έκείναις δέ ταις δλίγον έμπροσθεν είρημέναις είς κοινός απάσαις πρόκειται σκοπός, ύγιεια. ώσπες οὖν ἐπὶ τῆς ζητοςικής, μιας ούσης τέχνης, άλλην μέν τινα προοιμίου, 15 διηγήσεως δ' άλλην και πίστεών γε και των καλουμένων έπιλόγων άλλην είναι συγχωρήσω τέχνην, εί μοι μόνον εν γε τοῦτο φυλάττοιτο, μιᾶς εἶναι τέχνης αὐτά, εἴτ' εἴδη βούλει καλεῖν εἴτε μέρη, κατὰ τὸν αὐτὸν οἶμαι τρόπον ἔχει κάπὶ τῆς ἰατρικῆς άλλην μέν τινα τέχνην έρω χειρουργικήν, άλλην δε διαιτητικήν, άλλην δε φαρμακευτικήν, εί τοῦδ' εν μοι φυλάττοιτο μόνον, ώς εξς ταύταις άπάσαις σκοπός, δι' δυ άναγκάζονται μιᾶς || εἶναι τέχνης μόρια. τὰ γοῦν ἀνομοιότατα 84 συνάγειν οδτος φαίνεται καλ συνδεῖν καλ άναγκάζειν 25 είς μίαν απαντα τέχνην συντελεῖν. έκκόπτει τις ή άποκόπτει τὸ σεσηπός, άλλος δ' άνατρέφει τε καὶ σαρκοί τὸ κοίλον, έναντία μεν ούτως καλ πάντη διαφέ-

<sup>1.</sup> κατατέμνοι L τέμνοι PA || 11. οὐδείς C οὐχ εἶς K || κοινός post σκοπὸς add. C om. K || 17. ἔν γε τοῦτο in rasura L² || 22. δι' δν P² δι' δν L || 24. οὖτος\* οὖτως C || 27. ἐναντία\* ἐναντίον C || post οὖτως in L scriptum erat εἶπόντι nunc expunctum || πάντη\* πάντα C

μάζουσιν, ώσπες οίμαι καὶ τοὺς ἀπὸ μορίων τινών ώνομασμένους, ών έξαιρέτως προνοούνται. και γάρ οὖν και τούτους δφθαλμικούς τε και ώτικούς και όδοντικούς ζατρούς δνομάζουσιν, έτέρους δ' άπο της ύλης προσηγόρευσαν ήτοι διαιτητικούς και φαρμακευ- 5 τικούς η και νη Δία βοτανικούς είσι δ' οί και οίνοδότας και έλλεβοροδότας ιατρούς τινας έκάλεσαν έκ τοῦ πολλάκις αὐτοὺς θεάσασθαι ταῖς τοιαύταις ύλαις 847 χρωμένους. Εγουσι ναρ οίμαι | λογικάς άργας απαντες άνθρωποι φύσει και γιγνώσκουσιν οί μεν μαλλον, οί δ' 10 ήττον, ώς έστι μέν τι καλ ταύτον έν ταις ένεργείαις, έστι δέ τι καὶ διαφέρον. οδ μεν οδυ ένεκα γίγνονται, ταὐτόν [ύγεία παρά πᾶσιν ὁ σκοπός], ὁ τρόπος δ' οὐγ είς άπασων, άλλ' είς άριθμον έξήκει πάμπολυν. εί μεν δή τις, ώσπερ και Πλάτων εκάστου του τρόπου τε 15 καί καθόλου σκοπου μίαν ἐπιστήσας τέχνην, εἶτ' εἰς είδη τε και διαφοράς τέμνων αὐτην αὖθις ἐκείνων τῶν τμημάτων εκαστον δνομάζει τέγνην, ούτω και αύτὸς έθελήσειε διαιτητικήν τινα καί φαρμακευτικήν καί χειρουργικήν δνομάζειν τέχνην, ούκ αν έχοιμι τούτω 20 γ' οὐδεν έγκαλεῖν. οὕτω δε κὰν εί τῶν εἰρημένων έκαστον τέμνων, οἶον τὴν δίαιταν εἴς τε τὰ προσφεοόμενα και κενούμενα και ποιούμενα και έξωθεν προσπίπτουτα, καθ' ξκαστου αὐτῶυ ἰδίαυ τινὰ τέγυηυ έπιστήσειεν, οὐδ' αν τούτω τι μεμψαίμην, οὐδε γαο 25

<sup>7.</sup> ἐλεβοροδόντας  $P^1$  ἐλεβοροδότας  $P^2A \parallel 8$ . ταῖς om.  $A \parallel$  τοιαύταις om.  $LP^1$  add.  $P^2$  in marg.  $\parallel$  11, μέν τι L μέν τοι PA ἔν τι  $B \parallel 12$ . οὖν om.  $L^1$  add.  $L^2 \parallel 13$ . verba ὑγεία παρὰ πᾶσιν ὁ σκοπός ab interprete addita esse ratus inclusi  $\parallel$  14. πάμπο L πάμπολν  $A \parallel 21$ . κὰν εἰ  $L^1$  (nunc εἰ erasum) κὰν  $PA \parallel 25$ . τούτον  $PA \parallel$  μεμφαίμην L μεμφαίμην (sic) PA μεμφοίμην Ch

ούδ' εί πάλιν αὐτὰ ταῦτα κατατέμνοι πολυειδῶς ἄγοι τῶν κατὰ μέρος, οὐκ ἂν κωλύσαιμι λέγειν αὐτόν, ὡς έν τοις | προσφερομένοις άλλη μέν έστι τέχνη φαρμά-84 κων, άλλη δ' έδεσμάτων, άλλη δε πομάτων, και καθ' ι έκαστον αὐτῶν ἐδέσματος τοῦδε καὶ τοῦδε καὶ πόματος τοῦδε και τοῦδε και φαρμάκου τοῦδε και τοῦδε συγχωρήσαιμ' αν ίδιαν είναι λέγειν την τέχνην εί δ' οἴεται ταύτας άλλήλων διαφέρειν τὰς τέχνας, ὡς άριθμητικήν, εί τύχοι, όητορικής ή ταύτην οίκοδομιιο κής τε και τεκτονικής, οὐκ ἂν ἔτι συγγωρήσαιμι. ταύταις μέν γάρ οὐδείς έστι σκοπός κοινός, έκείναις δέ ταζς δλίγον έμπροσθεν είρημέναις είς κοινός απάσαις πρόκειται σκοπός, ύγιεια. ώσπερ οὖν ἐπὶ τῆς ρητορικης, μιας ούσης τέχνης, άλλην μέν τινα προοιμίου, ι διηγήσεως δ' άλλην και πίστεών γε και των καλουμένων ἐπιλόγων ἄλλην είναι συγχωρήσω τέχνην, εί μοι μόνον εν γε τοῦτο φυλάττοιτο, μιᾶς εἶναι τέχνης αὐτά, εἴτ' εἴδη βούλει καλεῖν εἴτε μέρη, κατὰ τὸν αὐτὸν οἶμαι τοόπον ἔχει κάπὶ τῆς ἰατοικῆς άλλην μέν ω τινα τέχνην έρω χειρουργικήν, άλλην δε διαιτητικήν, άλλην δε φαρμακευτικήν, εί τοῦθ' εν μοι φυλάττοιτο μόνον, ώς εξς ταύταις άπάσαις σκοπός, δι' δυ άναγκάζονται μιᾶς || εἶναι τέχνης μόρια. τὰ γοῦν ἀνομοιότατα 84! συνάγειν οδτος φαίνεται καλ συνδεῖν καλ άναγκάζειν us els μίαν απαντα τέχνην συντελεῖν. ἐκκόπτει τις ἢ άποκόπτει τὸ σεσηπός, άλλος δ' άνατρέφει τε καί σαρκοί τὸ κοίλον. έναντία μέν ούτως και πάντη διαφέ-

<sup>1.</sup> natatémoi L témpoi PA  $\parallel$  11. oddeis C odz els K  $\parallel$  noives post snowds add. C om. K  $\parallel$  17. Ep ye touto in rasura L²  $\parallel$  22. di' dv P² di' dv L  $\parallel$  24. odtos\* outus C  $\parallel$  27. évanta\* évantov C  $\parallel$  post outus in L scriptum erat elnónti nunc expunctum  $\parallel$  nánty\* nánta C

οοντα δόξει τὰ πράγμαθ' ὑπάρχειν. αί τε γὰρ ἐνέργειαι διαφέρουσι πολύ και το γιγνόμενον ύπ' αὐτῶν ἐναντίου. δ μεν γάρ [καί] των όντων άφαιρεί τι, τω δ' έργον γεννήσαί τιν' οὐσίαν οὐκ οὖσαν. άλλ' οὐδετέρω γε τοῦτ' αὐτὸ πρόκειται καθ' αύτό, τῷ μὲν ἐκκόψαι 5 τι, τῶ δὲ γεννῆσαι, ώσπερ οὐδὲ καῦσαί τι καὶ τεμεῖν οὐδ' ἄλλο τῶν πάντων οὐδὲν αὐτὸ δι' έαυτὸ μεταχειρίζεται τις, άλλ' ώς άνευ τούτου τυχείν ύγιείας ού δυνάμενος, έφ' ην έπείγονται μεν απαντες, ού μην ταζε αὐταζε δδοζε χρώμενοι. διὰ μὲν δή τὸ κοινὸν 10 τοῦ σκοποῦ πάντες λατροί καλοῦνται, διὰ δὲ τὸ τῆς ένεργείας ή της ύλης ή του μορίου διάφορον ήτοι γειρουργός ή φαρμακευτής ή δφθαλμικός, γειρουργός μεν από της ένεργείας, φαρμακευτής δ' από της ύλης, 850 δφθαλμικός δ' ἀπὸ τοῦ μορίου. τῶ γὰρ καὶ τὰ | μόρια 15 θεραπευόμενα διαφέρειν αλλήλων ούκ όλίγον αὐτούς τε τούς θεραπεύοντας ένεργείαις τε καί ύλαις χρήσθαι διαφόροις οί μεν από των ένεργειών, οί δ' από των μορίων, οί δ' ἀπὸ τῶν ύλῶν ἀνομάσθησαν ὀφθαλμικοί τε και γειρουργικοί και φαρμακευταί, κοινή δ' 20 απαντες από του τέλους ιατροί. δέδεικται γάρ έμπροσθεν, ως απασα τέχνη περί το της υποβεβλημένης ούσίας άγαθον έσπευκεν, ένθ' έν τι καθ' εκάστην αὐτων έστι τὸ πρώτον άγαθόν. εί δ', ὅτι καλώς άναροάπτων δδε τις τὰ βλέφαρα κακῶς, εὶ τύχοι, φαρμα- 25 κεύει καί τις άριστος ών έν φαρμακεία διαιτάν δρθώς ούκ έπίσταται καὶ τοῦτ' άλλος ήσκηκῶς οὐκ έγυμνά-

πράγμαθ' L πράγματα PA || 3. [καl]\* || 5. τῷ μὲν] τὸ μὲν LP¹ || 6. τῷ δὲ] τὸ δὲ LP¹ || 10. αὐτῶν P¹ αὐταῖς P² ||
 14. δ' L δὲ PA || 15. τῷ ante γὰς in rasura L || 16. αὐτούς τε καl PA καl del. Ch || 23. ἔνθέν τοι (τοι add. L² s. l.) L ἔνθ' ἔν τι PA

σατο τὰς χεζοας, έτέρας άλλήλων πάντη τὰς τέγνας ύποληψόμεθα, πρώτον μέν οὐ τρεῖς μόνον άλλά καί τριακοσίας ούτω γε ποιήσομεν δ μεν γάρ τις καθετηρι γρηται καλώς, δ δε κλυστήρι, φλεβοτομεί δ' άλλος, ε άρτηριοτομεί δ' έτερος είθ' όταν εύρεθή τις άπαντα καλώς ποιών, ούτως αὖ πάλιν ἄπασαι μία γενήσονται. καί μην έκατέρως | μογθηρόν, η διά την άφυζαν των 851 τεχνιτών είς πολλάς κατακερματίζειν την μίαν η διά την εύφυταν είς μίαν ανάγειν τὰς πολλάς. δ μεν γὰο υ πρότερος λόγος ούτε την δητορικήν ἐάσει μίαν εἶναι τέχνην ούτε την αριθμητικήν ή γεωμετρίαν ή μουσικήν οὐδ' άλλην τινά τῶν ἀξιολόγων, ᾶς διὰ τὸ μέγεθος οί πολλοί των μεταχειριζομένων άδυνατούσιν όλας έκμανθάνειν δ δε δεύτερος είς μίαν ανάξει τέχνην ενίστε 15 τὰς μηδαμώς κοινωνούσας εί γὰο δ αὐτὸς ἄνθοωπος άριθμητικός θ' άμα καί γραμματικός είη καί φιλόσοφος, έξέσται τινί μιᾶς είναι νομίζειν άπάσας μόρια.

Cap. XXV. Μὴ τοίνυν μήτε τῷ πλήθει τῶν ἐργαξομένων τὰς τέχνας ἀλλὰ τοῖς προκειμένοις σκοποῖς

διαιρώμεθα μήτ' εἰς τὰς κατὰ μέρος ἐνεργείας ἀποβλέπωμεν ἀλλ' εἰς τὰς καθόλου. κοινὸν γὰρ εν ἐπὶ
πάσαις ταῖς κατὰ μέρος ἐνεργείαις ἐκάστη τῶν τεχνῶν
εὐρήσεις τι· διὸ καίτοι πάμπολυ δοκοῦσαι διαφέρειν
διως οὐ κεκώλυνται μιᾶς εἶναι τεχνης μόρια. τὸ γοῦν

ὑφαίνειν ἱμάτιον οὐδὲν ἄλλ' ἐστὶν || ἢ κρόκας στήμοσι 852
διαπλέκειν. ἄρ' οὖν ἔτερόν τι τοῦδε τὸ ῥάπτειν ἐστίν;
οὐδαμῶς, ἀλλὰ κὰν τούτῷ διαπλέκονται κρόκαι στή-

<sup>8.</sup> τεχνῶν  $PA \parallel 9$ , ἀνάγειν\* ἄγειν  $C \parallel 10$ , verba οὕτε τὴν ὁητορικὴν ἐ. μ. εἶ. τέχνην om,  $L^1$  add,  $L^2$  in marg,  $\parallel$  11, οὕτε τὴν ἀριθμ. ἢ in rasura  $L^2 \parallel 13$ , ἀδυνατοῦντες  $P^1$  ἀδυνατοῦσιν  $P^2 \parallel$ 

<sup>23.</sup> καίτοι\* καί τι C || πάμπο L || 26. τοῦ φάπτειν PA

μοσιν. ώς εί γε και κατ' άρχας εύθυς έβούλετό τις άνευ της υφαντικής ένεργείας έτέρω τρόπω διαπλέξαι τάς πρόπας τοῖς στήμοσιν, ήτοι παθ' δυ υδυ ήπωνται τὰ δαγέντα τῶν ίματίων ἢ καθ' ὂν τοὺς ταλάρους ἢ τας σπυρίδας η τα δίκτυα πλέκουσιν, έποίησε μεν αν 5 οὐδὲν ἦττον εμάτιον, ἀλλ' ἐν χρόνφ παμπόλλφ. στοχαζόμενοι τοίνυν ούχ άπλῶς τοῦ τέλους, άλλὰ τοῦ θᾶττον έξικέσθαι πρός αὐτὸ τὴν διὰ τῶν ίστῶν ἐπενόησαν ύφαντικήν οὐκ ἐν τῷ καθόλου τῶν εἰρημένων διαλλάττουσαν άλλ' έν τω κατά μέρος. ούτω δε κάπι της 10 ίατρικής ανάριθμα μέν οδυ ώς ούτω φάναι τὰ κατά μέρος, άλλὰ τό γε καθόλου πᾶσιν ἔργον κοινόν. ὅ τε γὰο ἀφαιοῶν τι τοῦ σώματος ὡς περιττὸν ὅ τε προστιθείς ώς λείπου εν άμφω ποιούσι καθόλου την κατά φύσιν έκπορίζοντες τῶ σώματι συμμετρίαν, ήτις ἦν 15 ύγίεια ούτω δε και ό θερμαίνων και ό ψύχων και ό ξηραίνων και δ δγραίνων. |

53 Cap. XXVI. 'Ως γάρ, εί και κατ' ἀρχὰς εὐθὺς οἶόν τ' ἦν ἡμῖν γεννῆσαι ζῷον, οὐκ ἄλλῷ μὲν [οὖν] ἄν τινι λόγῷ τὴν γενεσιν αὐτοῦ τὴν πρώτην, ἄλλῷ δ' ἄν 20 ἐποιούμεθα τὴν ἐπανόρθωσιν, οὕτως, ἐπεὶ μηδέτερον τούτων αὐτοὶ πρώτως ποιοῦμεν, ἀλλ' ἡ φύσις ἐστὶν ἡ καὶ δημιουργοῦσα πρώτη τὸ ζῷον καὶ νῦν ἰωμένη νοσοῦν, οὐκ ἄλλῷ μὲν τρόπῷ σάρκα πρότερον ἐδημιούργησεν, ἄλλῷ δὲ νῦν, οὐδ' ἄλλῷ μὲν τρόπῷ τὴν τροφὴν 25

<sup>3.</sup> καθ' δν L¹ καθὸ L²P, item v. 4  $\parallel$  ἡπῶντο PA  $\parallel$  5. μὲν add. L om. PA  $\parallel$  7. τοῦ ante θᾶντον om. PA  $\parallel$  11. post ἀνάριθμα librarius repetivit πολλὰ καὶ ἀνάριθμα, quae verba nunc erasa sunt L  $\parallel$  13. προστιθεὶς L προσθείς PA  $\parallel$  15. ἐκπορίζοντες P²  $\parallel$  18. γὰρ εἶ in rasura L  $\parallel$  19. [οὖν]\*  $\parallel$  22. αὐτοὶ LP αὐτὴν A αὐτῶν Ch  $\parallel$  πρώτως LP² πρῶτοι P¹A  $\parallel$  24. verba σάρκα πρότερον ἐδημιούργησεν ἄλλφ δὲ νῦν οὐδ' ἄλλφ μὲν τρόπω e cod. L restitui, PA om.

έπι των κυουμένων, άλλω δε νῦν έπισπαται, άλλα και ταῦθ' δμοίως έργάζεται και τρέφει και διακρίνει και άποκρίνει και πάνθ' άπλῶς είπεῖν ώσαύτως έργάζεται νύν τε καὶ τότε. ὅτι δ' ὁ ἰατρὸς τῆς φύσεώς ἐστιν 5 ύπηρέτης [οὐδὲ πρώτη τέχνη τις έκείνης] καὶ ὅτι καλῶς εξρηται 'φύσις έξαρχεῖ πάντα πᾶσιν', άλλὰ καὶ ὡς τὰς νόσους αὐτή κρίνει καὶ ὡς εἰσὶν αί φύσεις τῶν νούσων *lατροί, παλαιοῖς ἀνδράσιν αὐτάρχως εἰρημένα, τί ἂν* έτι δεοίμην έγω διέρχεσθαι; το γάρ είς τα παρόντα 10 γρήσιμον άναμιμνήσκω μόνον, ώς οὐκ άλλης μὲν τέχνης τὸ ποιείν, άλλης δ' έπαν Ιορθοῦσθαι τὸ πεπουθός άλλὰ 85 τῆς αὐτῆς εί δὲ καὶ μὴ τῆς αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν ἰατρικην έδείξαμεν εμπροσθεν ούχ ώσπες την ίματιουργικήν είς οὐσίαν ἄγουσαν δ πρότερον οὐκ ἦν, ἀλλὰ τῆ τὰ 15 πεπονηκότα των ίματίων έπανορθουμένη προσεοικυΐαν. έδείξαμεν δε καί, ως το φυλάττειν οτιούν διττόν έστι καλ ώς θάτερον αὐτοῦ γένος, έξ οὖπέρ έστι καλ τὸ προκείμενον ήμιν νύν τὸ ύγιεινόν, έπανορθούται κατά βραγύ τὰ πονοῦντα καὶ ταύτη λανθάνει τοὺς πολλοὺς η ώς ετερον ον τῷ γένει τοῦ θεραπευτιχοῦ.

Cap. XXVII. Το δ' οἰεσθαι τέλος εἶναί τινι τοῦτ' αὐτὸ τὸ ποιεῖν οἰκίαν ἢ ἱμάτιον ἢ σκεῦος ἢ ὑγίειαν, ἀνθρώπων έστὶ μὴ δυναμένων ἀπὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ διακρῖναι τὴν πρὸ τοῦ τέλους ἐνέργειαν οὐ γὰρ οἰκο-

<sup>1.</sup> ἐπισπᾶται\* ἐπίσταται C || 5. ὁπηρέτης cf. Hipp. Epid. I 5 (t. II 636 L.) || [οὐδὲ πρώτη τέχνη τις ἐπείνης]\* || οὐδὲ οὐ δὲ Α cum asterisco ἡ δὲ οὐδὲ Β ἡ δὲ Ch || 6. φύσις κτλ. Hipp. d. alim. 15 (t. IX 102 L.); cf. Gal. V 791. XV 306. || παντάπασιν C || 7. αὐτὴ\* αὐτῶν C || 8. ἰατροί] cf. Hipp. Epid. VI 5 (t. V 314 L.) Gal. V 790 extr. || 12. ἀλλὰ add. L² s. l. || 16. δὲ L οὖν PA || 17. οὖπέρ L οδ PA || 19. ταύτη L ταῦτα PA || 24. πρὸ add. C om. B || verba γὰρ οἰκοδομεῖν usque ad τέλος ἐστὶ om L¹ add. in marg. L²

δομείν οικίαν αὐτὸ δή τοῦτο τέλος ἐστὶ τῆς οικοδομικής, άλλ' οίκία, καθάπερ οὐδ' ὑφαίνειν ἐσθήτα καί ναῦν συμπήττειν και σκίμποδα και των άλλων έκαστον. άλλ' αὐτὸ τὸ δημιουργηθέν, ὁ δή και παυσαμένων τῆς ένεογείας των τεχνιτων έτι διαμένει. και ταύτη γε 5 855 διήνεγκαν αί ποιητικαί τέχναι | των μόνον πρακτικών, ότι των μεν πρακτικών, όταν ένεργούσαι παύσωνται, πέπαυται καὶ τὸ τέλος. οὐδὲν γοῦν ἔστι δεῖξαι τῆς δοχηστικής παρ' αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν, οἶον τῆς τεκτονικής του σκίμποδα καί της οίκοδομικής την οίκίαν 10 καί της ιατοικής την ύγιειαν. ούκ οικοδόμησις ούν, ώσπεο δοχησις, έστι τὸ τέλος τῆς οἰκοδομικῆς, ἀλλ' οίκία, της ένεργείας έτερον τι κατά ταύτά δε καί της ύφαντικής ούθ' υφανσις ούθ' ύφαίνειν ούτ' έσθήτος ποίησις η γένεσις, άλλ' έσθής, ώσαύτως δ' οὐδὲ ποί- 15 ησις η γένεσις η έπανόρθωσις ύγιείας έστι το τέλος της ζατοικής άλλα ταυτα μεν ένεργειά τις ή γε καθόλου τοῦ τεχνίτου, καθάπεο αί κατά μέρος ήσαν έν τῶ τέμνειν καὶ καίειν καὶ κατατείνειν ἄρθρα καὶ κῶλα και διαπλάττειν και έπιδείν και τούτων έτ' άνωτέρω 20 καί γενικώτεραι χειρουργείν καί φαρμακεύειν καί διαιταν, αλλ' υγίεια το τέλος έστίν, δ και παυσαμένου της ένεργείας τοῦ τεχνίτου δεικνύειν έχομεν, οὐδ' οὖν οὐδὲ τὸ φυλάττειν ὑγίειαν ἢ ἐπανορθοῦσθαι τέλος οὐδ' ὅλως τὸ ὑγιάζειν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐνέργεια, τέλος 25 856 δ' | (ή) ύγίεια. την δε ποινήν και γενικήν έπι πάσαις ταϊς κατά μέρος ένεργείαις άλλος μεν άλλως δνομάζει.

<sup>3.</sup> συμπίττειν C corr. B  $\parallel$  7. παύσονται C corr. Ch  $\parallel$  14. ύφάντησις PA  $\parallel$  15. ἐσθής $\mid$  ἐσθήτες L ἐσθήτος P¹ corr. P²  $\parallel$  18. του τεχνίτου L τῆς τέχνης PA  $\parallel$  20. ἔτ' L ἔτι PA  $\parallel$  ἀνωτέρω L¹ ἀνώτερα L²  $\parallel$  22. τὸ τέλος L τέλος PA  $\parallel$  26.  $\langle \dot{\eta} \rangle^*$ 

δηλούσι δ' ἄπαντες εν καὶ ταὐτὸν ὅ θ' ὑγιάζειν λέγων ὅ θ' ὑγίειαν ποιεῖν ὅ τε ποίησιν ὑγιείας ὅ θ' ὑγίανσιν. ἐτέρω δὲ τρόπω καὶ οίδε ταὐτὸν τούτοις λέγουσιν ὅ τε τὴν ἴασιν τῶν νοσημάτων εἰπὼν ἢ τὴν θεραπείαν τῆ τὴν θεράπευσιν τῶν νοσούντων ἢ τὸ ἰἄσθαι νὴ Δί' ἢ τὸ τὰς νόσους ἐκκόπτειν ἢ τὸ τὴν ὑγίειαν ἀντεισάγειν ὅ τε πάντα τὰ δέοντα πράττειν ὅ τε τὰς νοσοποιοὺς αἰτίας ἐξάγειν. οὐδεὶς γὰρ τούτων τὸ τέλος ἀλλὰ τὴν πρὸ τοῦ τέλους ἐνέργειαν λέγει, καθάπερ εἰ ναὶ πρακτική τις ἦν ἡ τέχνη περὶ τὸ σῶμα παραπλησίως ὀρχηστικῆ τε καὶ ὑποκριτικῆ.

Cap. XXVIII. Έπεὶ τοίνυν πολυειδῶς ἀποδέδεικται τὸ μὴ δεῖν κρίνειν τὰς τέχνας ταῖς κατὰ μέρος ἐνεργείαις ἀλλ' εἰς τὰς καθόλου τε καὶ πλησίον τοῦ τέλους τὰνάγειν, εἶτ' αὐτῶν ἐκείνων πειρᾶσθαι διορίζειν τὸ τέλος, έξῆς ἰδωμεν, ∥ εἰ καὶ περὶ τὰς ὕλας αὐτῶν ὁμοίως 857 ἔχει. φαίνεται γοῦν ὕλη τε μία πολλαῖς ὑποβεβλημένη τέχναις καὶ τέχνη μία παμπόλλαις ὕλαις χρωμένη. ξύλον μὲν γὰρ ὕλη κοινὴ καὶ ναυπηγῷ καὶ τέκτονι καὶ μηχανοποιῷ καὶ οἰκοδόμῳ καὶ ἄλλοις μυρίοις καὶ πηλὸς δὲ πολλῶν τεχνῶν ἐστιν ὕλη καὶ λίθοι καὶ τἄλλα σύμπαντα. ἰατρικῆς δ' αὖ τέχνης μιᾶς οὕσης ὁλαι μυρίαι, τό τε σῶμα αὐτὸ τὸ τὴν ὑγίειαν δεχόμενον ἐδέσματά τε καὶ πόματα καὶ φάρμακα σύμπαντα καὶ διαιτήματα. ταυτὶ μὲν οὖν ἰατρῶν δλαι, τὸ σῶμα δ'

<sup>1.</sup> ὖγιάζων  $P \parallel 3$ . τούτοις add.  $L^2 \parallel 6$ . Δℓ  $L^1 \parallel \Delta$ ία  $L^2 \parallel$  11. δοχηστικής τ. κ. ὑποκριτικής C corr.  $K \parallel 16$ . post ἰδωμεν in L vocula exstitit nunc erasa  $\parallel 18$ . post τέχναις add. καὶ τέχνη μία παμπόλλαις ὑποβεβλημένη τέχναις  $P^1$  del.  $P^2 \parallel$  post παμπόλλαις repetita vocabula ὑποβεβλημένη τέχναις καὶ τέχνη μία παμπόλλαις expunx.  $L^2 \parallel 22$ . post μιᾶς in L initio scriptum erat τὲ nunc erasum  $\parallel 25$ . ἐατρῶν Ch αἶτιῶν C

ώς έξ οὖ τὸ τέλος ἢ ἐν ὧ. δῆλου οὖν, ὡς οὐδ' ἐχ

τῶν ὑλῶν χοὴ κρίνειν τὰς τέχνας. οὐδὲ γὰρ εἴ τις έτέρας μέν τὰς κοινὰς ύλας καὶ ὡς ἄν εἴποι τις κατά συμβεβηκός, έτέρας δε τάς οίκείας τε καὶ προσεχείς ύποθέμενος έκάστη των τεγνων, ή μέν έστι φυσικόν 5 σώμα τὸ ημέτερον, ύλην αὐτὸ φαίη τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης υπάρχειν, ή δ' υγιαστόν έστι, της λατρικής, ή δ' εὐεκτικὸν ή εὐεξίας δεκτικόν, τῆς γυμναστικῆς, 858 οὐδ' ούτως έτέρω τινὶ πλην τῶ τέλει | διακρίνει τὰς τέχνας το γαο ύγιαστον τόδε τι λέγειν σωμα γιγνώ- 10 σκοντός έστιν ήδη το τέλος. ού μην ούδ' εί τοῖς θεωοήμασι διαχρίνει τις τὰς τέγνας, έτερωθέν ποθεν άρχεται, τη δυνάμει τοῦ τέλους τὰ γὰρ οἰκεῖα τῶν τεχνών εκάστης θεωρήματα το τέλος δρίζει τε καί κρίνει. ταύτα γούν οίκετα της τέχνης έστίν, ὰ γι- 15 γνώσκων τις είς τὸ τέλος ώφελεῖται καὶ γραμματικής δε και μουσικής και τεκτονικής και των άλλων εκάστης όσα μεν αν η αὐτὸ τὸ τέλος άντικους η αὐτὸ τὸ βέλτιον ή το θάττον έν αὐτῷ δύνηται παρέγειν, οἰκεῖα της τέχνης έστίν, δσα δ' οὐδεν ώφελει πρός την τοῦ 20 τέλους ποίησιν, ούκ οίκετα.

Cap. XXIX. Πανταχόθεν οὖν ὁ λόγος ἐπὶ τὸ τέλος ἔφχεσθαι κελεύει καὶ τούτω κρίνειν τὰς τέχνας διὰ τοῦτο γὰο ἐν ταῖς ἐνεργείαις ταῖς καθόλου καὶ τοῖς οἰκείοις θεωρήμασι καὶ ταῖς ἀρχαῖς (διαλλάττουσιν). 25 ἔξαλλάττονται γὰο οὖν καὶ αἴδε κατὰ τὰ τέλη τῶν

<sup>1.</sup> οὐδ' L οὐκ PA  $\parallel$  6. τῆς\* τις C  $\parallel$  7. ὑγιαστόν L ὑγεία PA ὑγιεινόν Ch  $\parallel$  9. fort. οὐδ' οὖτος  $\parallel$  10. ὑγιαστόν L in ras. P² ὑγιαστικὸν P' ὑγιεινὸν A  $\parallel$  12. ἐτέρωθέν ποθεν L ἐτέρωθί ποθι PA  $\parallel$  13. τῆ δννάμει C η τοῦ δννάμει Ch  $\parallel$  17. δὲ LP τε A  $\parallel$  18. τὸ ante τέλος om. PA  $\parallel$  24. ταῖς ante καθόλον add. C om. B  $\parallel$  25.  $(διαλλάττονσιν)* <math>\parallel$  26. κατὰ L καὶ PA

τεχνών. ή γάο ύγίεια τὸ τέλος έστίν, έν θερμοῖς δ' αύτη καλ ψυγροίς και ξηροίς και ύγροις. | έν τούτοις 859 δηλουότι καλ ή της ύλης άρχη και ή της θεωρίας άρχη περί την τούτου γνωσιν, άλλ' ούχ ωσαύτως ίατρω τε εκαί φυσικώ. καί τοῦτο δ' αὐτὸ τὸ οὐχ ώσαύτως ἀπὸ τοῦ τέλους τῶν ἐπιστημῶν ἐγνώσθη τε καὶ διεκρίθη καί προσηκόντως ἀεί τὸ τέλος ὁ λόγος έξευρίσκει κανόνα τε καλ κριτήριον άπάντων των κατά τὰς τέχνας. ἡ γάρ τοι σύστασις απάσης τέχνης την άρχην έντεῦθεν είληιο φεν. ούτε γάρ λατρικήν άν τις έσπευσε συστήσασθαι, μή προποθέσας ύγιείας, οὔτ' οἰκοδομικήν, εἰ μὴ κάνταῦθα οίκίας ἀρέγθη, οὔθ' ὑφαντικήν, εί μὴ πρότερον έσθητος. άλλα μην και ή τας τέχνας απάσας συνιστασα την αρχην έντεῦθεν είληφεν. έπιδέδεικται δ' έτέρωθι, ις πῶς ἄν τις ὑποκειμένου τοῦ τέλους τὴν τέχνην αὐτοῦ κατὰ μέθοδον έξευρίσκοι, και χρή πρότερον έν έκείνω γυμνάσασθαι τῷ λόγω τὸν ἀκριβῶς θέλοντα τοῖς ἐνεστώσιν άπολουθείν. είσεται γάρ έναργώς ύπο μίαν τε και την αὐτην θεωρίαν ἄμφω πίπτοντα τὰ μόρια ω τὸ ύνιεινὸν καὶ τὸ θεραπευτικόν. ἐγὰ δ' ἄν εἰς τόδε τὸ γράμμα πάντα μεταφέρων τὰ | δι' έτέρων ἐπὶ 860 πλείστον ημοιβωμένα λάθοιμ' αν έμαυτον ύπεο τας Μενεμάχου και Μηνοδότου βίβλους αποτείνας αὐτό.

Cap. XXX. 'All' ότι μεν ή περί το τοῦ σώματος κάγαθον τέχνη μία πάντως έστίν, ἔκ τε τῶν είρημένων ἔμπροσθεν αὐτάρκως οἶμαι δεδεῖχθαι κάκ τῶν έξῆς δηθησομένων οὐδεν ἦττον δειχθήσεται. οὐ μὴν ὅ τί γε προσῆκεν ὀνομάζειν αὐτήν, ἤδη πω πέφανται τάχα

<sup>1.</sup>  $\tau \delta$  ante  $\tau \ell los$  om.  $P^1 \parallel 2$ .  $\kappa \alpha l$   $\ell \eta \varrho o is$   $\kappa \alpha l$   $\delta \gamma \varrho o is^*$   $\kappa$ .  $\delta \gamma \varrho o is$   $\kappa$ .  $\delta \eta \varrho o is$   $\delta \eta \varrho o is$ 

γάο οὖτ' ἰατρικήν οὖτε γυμναστικήν άλλ' ἔτερόν τι.

τάγα δ' οὐχ ἔστιν όλως ὄνομα τῆς τέγνης ἐκείνης ώσπερ οὐδ' ἄλλων πολλών. άλλὰ τοῦτο μεν όλίγον ύστερου έπισκεψόμεθα, τὸ δ' οὖυ εν μεν είναι τὸ τοῦ σώματος ήμων αγαθόν, ο τί περ αν ή, καθάπερ και 5 των άλλων ώπασων ούσιων, είναι δε και τέγνην αύτου μίαν, είπεο τι καὶ άλλο των πάντων, άληθες είναί φημι καὶ την αὐτήν γε μέθοδον ἀμφοῖν ὑπάργειν. μιᾶς οὖν οὕσης περὶ τὸ τοῦ σώματος άγαθὸν τέγνης ήδη σχοπώμεθα σύμπαντ' αὐτῆς τὰ μόρια: πάντως γάρ 10 861 που | κατοψόμεθα καὶ τὸ καλούμενον ύγιεινὸν ήντιν' έγει την δύναμιν. ΐνα δε κάνταῦθα μεθόδω τινί ποιώμεθα την τομήν, επισκεψώμεθα το γένος της περί το σώμα τέγνης. ὅτι μεν οὖν οὐκ ἐν αὐτῶ μόνω τῶ θεωοήσαι το τέλος αυτής έστιν ώσπερ της άριθμητικής τε 15 και άστρουομικής και φυσικής, άλλά τι και πράττει περί τὸ σῶμα, παντί δῆλον. ὅτι δ' οὐδ' ἐν αὐτῶ τῶ πράττειν τελευτά καθάπεο ή δοχηστική, μηδέν, δταν ένεργούσα παύσηται, δείξαι δυναμένη, καὶ τοῦτ' εύδηλον είναι νομίζω. δήλον ούν, ως ήτοι των ποιητι- 20 κῶν ἢ τῶν κτητικῶν ἐστι τεγνῶν, ἐπειδή μήτε τῶν θεωρητικών εύρέθη μήτε των πρακτικών, άλλ' ούκ έστι των ατητικών ώσπες ή άσπαλιευτική τε καί ή άνχιστρευτική και το σύμπαν είπειν ή θηρευτική γειρούνται γάρ αύται των όντων τι καί κτωνται, ποιούσι 25 δ' οὐδὲν [αὖται] πρότερον οὐκ ὄν. ἐκ λοιπῶν οὖν τῶν ποιητικών έστιν ή περί τὸ σώμα τάνθρώπου τέγνη.

<sup>3.</sup> τοῦτο L² in rasura | 4. ἐπισκεψώμεθα PA | 5. ἡμῶν\* ἡμῖν P; codicis L scriptura ob compendii ambiguitatem incerta est | 9. οὖν add, L² || 10. σκοπούμεθα C corr. Ch || 12. ἔνα δὲ L ἔνα PA || 13. ἐπισκεψώμεθα L ἐπισκεψόμενοι PA || 26. αὧται in rasura L, inclusi

διττον δε και τούτων έστι το έργον. ή γάρ όλον τι ποιούσι πρότερον οὐκ ον ἢ κατὰ μέρος ἐπανορθοῦν-86 ται πεπουγκός. άλλ' ή ζητουμένη νῦν τέγνη ποιεῖν μὲν άδύνατος όλον άνθρώπου σωμα, κατά μέρη δ' έπανορ-5 θουσθαι δύναται παραπλησίως τῆ τῶν ίματίων ἀκεστικῆ και οὐδ' ένταῦθα πάντα τὸν αὐτὸν ἐκείνη τρόπον. ή γὰο φύσις ούτω γε καὶ ποιεῖ τὸ σῶμα καὶ αὖθις έπανορθοῦται κάμνον ώς ή περί την έσθητα τέχνη. ταύτης δ' ύπηρετική τίς έστιν ή νῦν ζητουμένη. συγ-10 χωρείσθω οὖν, ἵν' δ λόγος προίη, καλεῖν ἡμᾶς αὐτὴν έπανορθωτικήν. άλλ' ήτοι κατά μεγάλα την έπανόρθωσιν ή κατά σμικρά ποιείται. το μέν δή κατά μεγάλα μόρια αὐτῆς Ιατρικόν τε καὶ θεραπευτικὸν ὀνομαζέσθω, τὸ δὲ κατὰ σμικρὰ φυλακτικόν. ἔστι μὲν οὖν καὶ αὐ-15 τοῦ τοῦ κατὰ μεγάλα παμπόλλη τις ή διαφορά πᾶν γὰο ποσὸν εἰς ἀνάριθμόν τι πληθος ἐγχωρεῖ τέμνειν. άλλ' έπειδή μή πρόκειται νῦν ὑπὲρ αὐτῶν λέγειν, άφείσθω μέν τοῦτο, τεμνέσθω δὲ τὸ κατὰ σμικρά. δοκει δε και τούτο τέμνεσθαι διαφοραίς επισήμοις τρι-20 7.56ς. η γάρ τὸν ἄκρως τε καὶ τελέως ὑγιαίνοντα παραλαβὸν έν τούτω φυλάττει καὶ || τουτὶ μέν αὐτὸ τὸ 86 τμήμα προσαγορεύουσιν εὐεκτικόν. ἔτερον δ' ἀναθρεπτικόν των νενοσηκότων, δ δή και καλούσιν ένιοι των νεωτέρων ζατρών άναληπτικόν έν τῷ μέσφ δ' ἀμφοῖν 25 έστι τὸ καλούμενον ὑπ' αὐτῶν ἰδίως ὑγιεινόν κοινῶς γάο καλ τοῦτο φυλακτικόν αμα καλ ύγιεινον όνομάζεται. ταῦτ' οὖν τὰ τρία μόρια τοῦ φυλακτικοῦ τὰ νῦν είρημένα τὸ ἀναληπτικόν, τὸ ὑγιεινόν, τὸ εὐεκτικόν έστι μέν τοῦ κατά σμικρά έπανορθωτικοῦ μέρους τῆς

<sup>5.</sup> laμάτων pro lματίων PA  $\parallel$  19. ἐσήμοις LP ἐπισήμοις 26. καl ante δγιεινόν om. L εl P $^1$  καl P $^2$  in marg.

δε θάτερον, δνομάζεσθαι δε τὸ φυλακτικόν τοῦτο καί ύγιεινόν είναι δ' αὐτοῦ τρία τμήματα, τὸ μὲν ἀναληπτικόν, τὸ δ' εὐεκτικόν, τὸ δ' δμωνύμως τῶ παντί προσαγορευόμενον ύγιεινόν. είτ' οὖν τὸ σύμπαν φυλακτικόν είτε τὸ μόριον αὐτοῦ ζητεῖ τις ὁποτέρας ἐστί 5 τέγνης, ἄρ' λατρικής ή γυμναστικής, όλον αὐτὸν γρή τὸ πράγμα διελθόντα, καθάπερ έγὰ νῦν ἐποίησα, λέγειν ούτως έφεξης, ώς μιᾶς ούσης τῆς περί τὸ σῶμα τέχνης έξεστιν, ὧ τάν, εί βούλει, καλεῖν αὐτὴν ίατοικήν, εί δ' οὐκ έθέλεις οὕτω, γυμναστικήν εί δ' οὐδὲ 10 τούτο, την όλην ανώνυμον είπων είναι το μεν έτερον αὐτῶν τμημα κάλει Ιατρικήν, τὸ δ' ετερον γυμναστικήν εί δε μηδ' ούτως έθέλεις, ύγιεινήν τινα τέχνην, την άντιδιαιρουμένην τη θεραπευτική, και ταύτης, εί 867 βούλει, μέρη διαιτητικήν είπε και γυμνα στικήν. εί γάρ 15 καθ' έκαστον έξηγήση των δνομάτων, ούτως ακολουθήσει σοι τὸ σύμπαν.

Cap. XXXII. Ίω, φασί τινες έπὶ τούτοις, ἀλλ' οὐχ, ὡς ἀν ἐγὼ φάναι βουληθῶ, διαιρεῖσθαι χρὴ περὶ τῶν ὀνομάτων, ἀλλ' ὡς ὀρθῶς ἔχει διελθεῖν. αὐθις 20 οὖν ἡμῖν ἐστι καὶ τούτοις ἀποκριτέον ὡδί πως εἰ μέλλεις μνημονεύειν, ὡ οὖτος, ὡς οὐκέτι περὶ πραγμάτων ἡ σκέψις, ἀλλ' ἐξήγησιν ὀνομάτων μοι προβέβληκας, οὐδὲ τοῦτ' ἀναδύομαι. φημὶ δή σοι καθόλου περὶ τῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τούτων ἀλλὰ καὶ τῶν 25 ἄλλων ἀπάντων οὐδὲν ἔχειν εἰπεῖν σοφόν, ἀλλ' εἰτ' ἐκ τῆς τῶν ᾿Ασσυρίων εἴη φωνῆς τοὕνομα, παρὰ τῶν

<sup>1.</sup> δνομάζεσθαι  $P^1$  δνομάζεται  $P^2 \parallel$  6. ἄρα  $L \parallel$  αὐτὸν\* αὐτὸ  $C \parallel$  χρῆναι  $LP^1$  χρὴ  $P^2 \parallel$  9. Τάν L όταν P om.  $A \parallel$  13. μήθ' L 16. ἐξηγήσει  $P^1$  ἔξηγήση  $P^2 \parallel$  17. σοι add. LP om.  $A \parallel$  23. προβέβλημας  $L^1$  προύβέβλημας  $L^2P$  προύβέβλημεν  $A \parallel$  24. καθ' δλου add. L om.  $PA \parallel$  27. εἴη\*  $\frac{\pi}{2}$  P

'Ασσυρίων αὐτων μανθάνειν χρηναι τὸ πραγμα, καθ' οὖ τὸ ὄνομα λέγουσιν, εἴτ' ἐκ τῆς τῶν Περσῶν ἢ Ίνδῶν ἢ ᾿Αράβων ἢ Αἰδιόπων ἢ ὅλως ὡντινωνοῦν, έκείνων πυνθάνεσθαι. το γαο όνομα οηθέν αυτο καθ' s αύτὸ μόνον οὐδεν ενδείκνυται. τὸ μεν οὖν εμὸν ἀκήκοας. είσι δ' οι λέγουσιν ένδείκνυσθαι σφίσι τούνομα καλ τούτους έγω | πάμπολλα συναθροίσας ονόματα 86 Κελτών και Θρακών και Μυσών και Φρυγών εκέλευον έφ' έκάστου λέγειν τὸ δηλούμενον πρᾶγμα τῶν δ' έν 10 τη των Ελλήνων φωνη μόνη δύνασθαι τοῦτο ποιεῖν είπόντων, έξης προύτεινα λιμένα των δ' είπόντων, ϊναπερ αί νῆες δρμοῦσιν, ἀλλὰ Θετταλούς γ' ἔφην τὴν ύφ' ήμῶν προσαγορευομένην άγορὰν οὕτως ὀνομάζειν. οί δ' ηρνούντο την των Θετταλών έπίστασθαι διά-15 λεμτον, ώσπερ οὐκ αὐτὸ δὴ τοῦδ' δμολογοῦντες, ὅπερ έξ άρχης έλέγετο, μηδεν των ονομάτων, έφ' οδ κεῖται πράγματος, άλλως δύνασθαι μαθεῖν ἢ παρ' αὐτῶν τῶν θεμένων διδαχθέντα. πρός μέν δή τούς ούτως έμπλήκτους ετερός μοι γέγραπται λόγος ίδία, τῷ δὲ τὰ **20 πρ**άγματ' αὐτὰ μαθεῖν έθέλοντι μάλιστά τε καὶ ποῶτα καὶ τοῦθ' ὡς ἔργον χρηστὸν σπουδάζοντι, τὰ δ' ἐπ' αὐτοῖς ὀνόματα τῆς πρὸς ἀλλήλους ἕνεκα διαλέκτου μαθείν έπιποθούντι την των Έλληνων έξηγήσομαι χρησιν οὐδ' οὖν τούτων ἀπάντων ἐπὶ πᾶσιν ὀνόμασιν 25 — τουτί μεν γαρ ερμηνευτικής τινός έστιν | ή γραμ-86

**k**. . .

<sup>3.</sup> ἀντινοῦν  $L^2PA$  ἀντινωνοῦν  $L^1$  || 7. τούτονς\* τον  $L^2$  Γούτων P τούτον A || 11. νετὸα ἐξῆς — ὀρμοῦσιν  $L^2$  in rasura || προὅτινα C || 12. ὀρμοῦσιν\* ὀρμῶσιν C || γ' L γε PA || 15. ὅπερ || ὅσπερ PA || 17. τῶν post αὐτῶν add.  $L^2P^2$  || 20. πραάγματ L πράγματα PA || ἐθέλοντι L θέλειν  $P^1$  θέλοντι  $P^2A$  || 21. τὰ δ' ἐπ' αὐτοῖς L τῷ δὲ ἐπ' αὐ. PA τῷ τε δ' ἐπ' αὐ. B τῷ τε τὰ ἐ· αὐ. CA

ματικής έμπειρίας — άλλα των 'Αττικών μεν μάλιστα, δεύτερον δ' ήδη και των Ίωνικων έχειν έμπειρίαν όμολογήσω τινά και των Δωρικών ονομάτων ώσπερ γε και των Αιολικών. άλλ' έν ταύταις μεν ταίς διαλέκτοις άγνοεῖν μάλλον ή γιγνώσκειν τὰ πλείστα, τῆς 5 'Ατθίδος δ' αὖ γιγνώσκειν τὰ πλείω ή άγνοεῖν όμολογήσαιμ' ἄν. εἰ δε βούλει σὰ και περί των ονομάτων είπεῖν, Όμηρος μεν οὕτω φησίν.

'ίητρος γὰρ ἀνήρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων Ιούς τ' ἐκτάμνειν ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν'.

έτέρωθι δέ φησι.

'φάρμακα, πολλά μεν έσθλά μεμιγμένα, πολλά δε λυγρά.

10

ώς της Ιατρικής τέχνης Ιωμένης τὰ κάμνοντα σώματα διά τε φαρμάκων καὶ χειρουργίας.

Cap. XXXIII. Εἰ δ' ἔτι καὶ τρίτον ἄλλο μόριον ἰάσεως ὑπῆρχε τὸ διαιτητικὸν ἐν τοῖς καθ' Όμηρον χρόνοις, ἐγὰ μὲν οὐκ ἔχω συμβαλεῖν, ὁ δ' ἐμοῦ πρεσβύτερος δ' ἄμα καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα πιθανώτερος ἐπίστασθαι Πλάτων ὁ φιλόσοφος οὐ πάνυ 20 870 τι χρῆσθαί φησι τοὺς πα λαιοὺς ᾿Ασκληπιάδας τούτω τῷ μέρει τῆς τέχνης. ἀλλ' ὅτι γε τῆς ἰατρικῆς ἐστι μέρη ταῦτα τὰ τρία καὶ ὡς ἡ τὰ παρὰ φύσιν ἔχοντα σώματα θεραπεύουσα τέχνη πρὸς ἀπάντων Ἑλλήνων

<sup>2.</sup> Ιόνων L Ιόνων PA Ἰωνιπῶν K || 5. verba τῆς Ἰπτθίδος — ἀγνοεῖν om, L¹ add, L² || 7. σοι C σὸ Ch || 8. οῦτω add, LP om, A || 9. 10. ἰητρὸς πτλ.] Π. ΧΙ 514. 515 || alterum versum ἰούς τ᾽ πτλ. om, L¹ add, in marg, L² || ἰοὺς τάμνειν P || 11. verba ἐτέρωθι δέ φησι om, PA || 12. 13. φάρμακα πτλ.] Od. IV 230, 231 || φάρμακα om, PA || 21. χρῆσθαι] χρῆμα P¹ χρῆσθαι P²

**λατοική καλεῖται. σχεδὸν οὐδεὶς ἀντιλέγει. γυμναστικῆς** δε τέχνης ούπω μεν ήν τούνομα καθ' Όμηρον οὐδε καλείται τις όλως γυμναστής, ώσπερ ιατρός, όπου γε καί παρά Πλάτωνι το μέν τῆς γυμναστικῆς ὄνομα οὐ 5 πολλάκις εύφεῖν ἔστι, παιδοτρίβην μέντοι καλεῖ μᾶλλον η γυμναστήν τὸν τεχνίτην αὐτῆς. ἤοξατο γὰο ὀλίγον ξμπροσθεν των Πλάτωνος χρόνων ή τέχνη των γυμναστων, ότε πεο και το των άθλητων έπιτήδευμα συνέστη. πάλαι μέν γὰο είς ἀνήο έργάτης τῶν κατὰ φύσιν ἔο-10 γων άληθώς εὐεκτικός είς άγωνα καταβαίνων οὐ πάλην μόνον άλλὰ καὶ δρόμον ήγωνίζετο καί τις ἐνίκα πολλάκις είς άμφω τε ταῦτα και ακοντίζων και τοξεύων και δισκοβολών καὶ ἄρματος ἐπιστατών, ὕστερον δὲ διεκρίθη καὶ οἶόνπερ ενα πεποίηκεν Όμηρος Ἐπειὸν είς 15 μεν πάντα τὰ κατὰ φύσιν ἔργα πάντων ὕστατον, ἀγαθον δὲ πυγμήν, ἦς ∥ ἐν ἄθλοις μόνοις ἡ γρεία, τοι-871 οῦτοι πάντες έγένοντο, μήτ' ἀρόσαι μήτε σκάψαι μήθ' δδον ανύσαι μηδ' άλλο μηδεν είρηναζον ξογον, ξτι δε μαλλον πολέμιον έργάσασθαι καλώς δυνάμενοι.

π Cap. XXXIV. Την τούτων των ανθρώπων εὐεξίαν εμπροσθεν εμεμψάμεθα καὶ την επιστατούσαν αὐτοῖς δμοίως γυμναστικήν, ἄλλην δ' εὐεξίαν επηνεσαμεν ἀσφαλη δ' ἄμα καὶ πρὸς τὰς κατὰ φύσιν ἀπάσας ενεργείας χρηστήν, ης ὅλαι ποιητικαί θ' ἄμα καὶ φυκλακτικαὶ δύο εστόν, η δ' ὑγιεινη προσαγορευομένη δίαιτα καὶ γυμνάσια. τεττάρων γὰρ οὐσων των πασων

<sup>2.</sup>  $\tilde{\eta}\nu$  add. L² s. l.  $\parallel$  5. naleëv C corr. Ch  $\parallel$  9. loyáth $_{S}$  C loyáth $_{S}$  (sic) Ch loyáth $_{S}$  K  $\parallel$  12. els pro els L  $\parallel$  taáth $_{S}$  P¹ taáth P  $\parallel$  14. lnlv P  $\parallel$  15. dyadóv de nuyuhv C nomeov d'els n. Ch (dyadóv om. B)  $\parallel$  17. dosai C dosai Ch  $\parallel$  19. for noleminov ut Gal. III 3, 6  $\parallel$  21. adtois P; codicis L scriptura explicare non potui  $\parallel$  25. ante déo add. nal P¹ del. P²

ύλων κατά γένος, ύφ' ών άλλοιοῦται το σώμε, χειφουφγίας και φαρμακείας και διαίτης και γυμπακώση, ή μία μέν άχρηστος τοις νοσούσιν, αι δύο δε τοις κατά φύσιν έχουσιν. ὁ μέν γάρ νοσών είς πολλά και φαρμάκων και χειφουργίας και διαίτης δεόμενος είς οὐδεν s δείται γυμνασίων, ὁ δ' ύγιαίνων ἀκριβώς γυμνασίων μέν χρήζει και διαίτης τινός, οῦτε δε φαρμάκων οῦτε χειφουργίας προσδείται.

872 Cap. XXXV. Τῆς οὖν ὑγιεινῆς τέχνης μέρος ἐστὶν ή γυμναστική και αθτάρκως ύπερ άμφοδυ ήμας έδί-10 δαξεν Ίπποκράτης, δοα τε χρή γιγνώσκειν δέρων τε πέρι και γωρίων και ύδάτων και άνέμων και ώρων. ώσαύτως έδεσμάτων τε πέρι και πομάτων και έπιτηδευμάτων αποιβέστατα γράψας απαντα συμπληφούται γάο έχ τούτων ή δίαιτα. κατά δε του αυτον τούπου 15 ύπέο τε καιρού και ποσότητος και ποιότητος ού γυμνασίων μόνον άλλά και τρίψεως αὐτάρκως διεξήλθεν. ἔοικε δὲ Πλάτων ἀπὸ μέρους ὀνομάζειν τὸ σύμπαν [μόριον] ούχ ύγιεινην τέχνην άλλα γυμναστικήν προσαγορεύων, δτι τ' έξαίρετον ίδιον υπάργει τοίς 20 ύγιαίνουσιν, ως αν μηδ' όλως αὐτο γρωμένων των νοσούντων, δτι τε τούτο μόνον ενόμιζεν επιστάτου δείσθαι, το γάρ ύγιαϊνον άπριβώς σώμα ταϊς κατά φύσιν δρέξεσι χρώμενον οὕτ' ἐν ταῖς ποιότησιν οὕτ' έν τῷ καιρῷ τῆς χρήσεως έξαμάρτοι ἄν τι περί τὰ 25 σιτία. περί μέν δή τούτου λόγος έτερος. άλλ' ότι γε και Πλάτων έτέραν μεν οίδε την ώς μέρος της περί το σωμα τέγνης γυμναστικήν, έτέραν δε την νύν εὐδο-873 πιμούσαν, έκ τωνδ' αν μάλιστα μάθοις ὑπογοάψω γάρ

<sup>19. [</sup>μόριον]\* | 21. μηδ' Κ μήθ' LA | 23. γὰρ L μὲν γὰρ PA

σοι τὰς δήσεις αὐτοῦ, πρώτην μὲν τὴν ἐκ Γοργίου τόνδε τὸν τρόπον έχουσαν. 'δυοίν ὄντοιν (τοίν) πραγμάτοιν δύο λέγω τέχνας την μεν έπι τη ψυχη πολιτικήν καλώ, την δ' έπι τω σώματι μίαν μέν ούτως 5 ονομάσαι ούκ έχω σοι, μιᾶς δ' ούσης τῆς τοῦ σώματος θεραπείας δύο μόρια λέγω, την μεν γυμναστικήν, την δ' λατοικήν'. Ενταύθα μεν οὖν ὅτι τε μία τοῦ σώματός έστιν ή θεραπευτική τέχνη δύο έχουσα τὰ πρώτα μόρια, σαφως έδήλωσεν δ Πλάτων δτι δε των μεν 10 μορίων αὐτῆς ἐστιν ὀνόματα, τῆς δ' ὅλης οὐκ ἔστιν ότι τε καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἀποβλέπει καὶ ὡς ἡ εὐεξία τοῦτ' ἔστιν, ἐκ τῶν τοιῶνδε φανερόν, ὧν ἕκαστα έν ταύτῷ βιβλίω διῆλθε. 'Σῶμά που καλεῖς τι καί ψυχήν; Πῶς γὰο ού; Οὐκοῦν καὶ τούτων οἴει τινὰ 15 είναι έκατέρου εὐεζίαν; "Εγωγε. Τί δέ; δοκοῦσαν μεν εὐεξίαν, οὖσαν δ' οὕ; οἶον τοιόνδε λέγω πολλοί δοχούσιν εὖ έχειν τὰ σώματα, οθς οὐκ ἂν ραδίως αἴσθοιτό τις, ότι οὐκ εὖ ἔχουσιν, ἄλλος ἢ Ιατρός τε καί των γυμναστικών τις'. Εν τε τοίς έξης ότι τε πρός 874 10 τὸ βέλτιστον μὲν ἀποβλέπουσιν οίδε, πρὸς δ' αὖ τὸ ηδιστον όψοποιός τε καὶ κομμωτής, αὐτός νε διεξέργεται.

Cap. XXXVI. Την μέν των τους άθλητας γυμναζόντων γυμναστικήν, υποδυομένην μέν δνόματι σεμνώ, κακοτεχνίαν δ' οὖσαν, οὔπω μέν εἰς τοσοῦτον ἀποκε-

<sup>2.</sup> δυοῖν ὄντοιν] Plat. Gorg. p. 464 B || τοῖν om. C || 4. τῷ om. codd. Plat. BT || 12. verba ὧν ἕπαστα — διἢλθεν om. L¹ add. in marg. L² || 13. ἐν ταὐτῷ βιβλίᾳ\* τῷ βιβλίᾳ C ἐν ταὐτῷ Ch || διἢλθε L διἢλθον PA || Σῶμά πτλ. Plat. Gorg. 463 E || 15. τί δέ Ch τὴν δὴ LA τὴν δὲ P || 16. οἶον τοιόνδε LP οἶον τε τοιόνδε A οἶον δὲ τοῖον B || 18. ἄλλος ἢ ι. Ch ἀλλὰ ὁ ι. L ἀλλ² ὁ ι. PA || 21. articulum et ante ὁψοποιός et ante πομμωτής add. PA om. L || 22. τὴν μὲν C τὴν μὲν γὰρ B

γωρηχυίαν τοῦ κατά φύσιν, είς όσον αὐτην νῦν προήγασιν, ήδη δ' ἀργομένην οὐ πρὸς τὸ βέλτιον ἀποβλέπειν, [άλλ' άπλῶς] ώς ίσγὸν τῶν ἀντιπάλων καταβλητικήν έν τῷ τρίτῷ τῆς Πολιτείας ἐμέμψατο λέγων ώδί ' ναλ μὰ τὸν Δία, η δ' ός, σχεδόν γέ τι πάντων 5 μάλιστα ή γε περαιτέρω γυμναστικής ή περιττή αθτη έπιμέλεια του σώματος και γάρ πρός οίκονομίας και πρός στρατείας και πρός έδραίους έν πόλει άργας δύσχολος, τὸ δὲ δὴ μέγιστον, ὅτι καὶ πρὸς μαθήσεις άστινασούν και έννοήσεις τε και μελέτας πρός έαυτον 10 γαλεπή, κεφαλής τινας αεί διατάσεις και ιλίγγους 875 ύποπτεύουσα καὶ αίτιωμένη έκ φιλοσοφίας έγγίγνεσθαι. ώστε, όπη ταύτη άρετη άσκεϊται καί δοκιμάζεται, πάντη έμπόδιος κάμνειν γάρ οἴεσθαι ποιεῖ ἀεὶ καὶ ωδίνοντα μήποτε λήγειν περί τοῦ σώματος', ἔτι δὲ σαφέστερον 15 έν τοῖς έξης, ὡς οὐκ ἰσχὺν καταβλητικήν οἴεται τέλος είναι της γυμναστικής, άλλά την πρός τὰς κατά φύσιν ένεργείας χρείαν, ένεδείξατο λέγων ώδί. 'αὐτὰ μὴν τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς πόνους πρὸς τὸ θυμοειδές τῆς φύσεως βλέπων κάκειν' έπεγείρων πονήσει μαλλον ή 20 ποὸς ἰσγύν, οὐγ ὥσπεο οί ἄλλοι ἀθληταί δώμης ἕνεκα

<sup>1.</sup> προήχασιν\* προήγχασιν C προαγηόχασιν Ch  $\parallel$  2. ἀρχομένης PA  $\parallel$  ἀποβλέπει LP¹ corr. P²  $\parallel$  3. ἀλλ' ἀπλῶς inclusi  $\parallel$  4. Πολιτείας] Plat. rep. 407 B  $\parallel$  5. καλ pro ναλ codd. edd. Gal.  $\parallel$  τὸν in L erasum om. PA  $\parallel$  τί γε codd, edd. Gal.  $\parallel$  6. ῆ γε  $\tilde{i}$  γε codd. edd. Gal.  $\parallel$  7. καλ γὰρ c αλλ ρὰρ αλλ Β  $\parallel$  8. ἐδρίωνς Ε έδρίας PA ἑδραίονς Β  $\parallel$  ἀρχὰς ἐν πόλει codd. edd. Gal.  $\parallel$  9. δὴ om. C add. B  $\parallel$  10. ἑαντὸν L¹ ἑαντὴν L²PA  $\parallel$  11. τινὸς C corr. B  $\parallel$  12. ὑποπταίονσα LP  $\parallel$  ἐγγίγνεσθαι L ἐγγιν. PA  $\parallel$  13. ὡς ταύτης άρετ $\parallel$  L¹ ὡστε ὁ τῆ ταύτης άρ. L²PA; correxi  $\parallel$  ἀσκεῖται LP ἀσκῆται Α ἀσκεῖσαι Β  $\parallel$  δοικμάζεται C δοικμάζεσαι Β  $\parallel$  14. ἐμπόδιος L¹ ἐμπόδιον L²PA  $\parallel$  15. λήγειν LPB λέγειν Α  $\parallel$  18. αὐτὰ κτλ. Plat. rep. 410 B  $\parallel$  μὴν P μὲν LA γε μὴν B  $\parallel$  20. ἐπεγείρων Gal. codd. ἐγείρων Plat. codd.

στία καὶ πόνους μεταχειρίζονται'. δῆλος οὖν ἐξ ἀπάντων ὁ Πλάτων ἐστὶ τὴν Ἱπποκράτους ἀκριβῶς φυλάττων γνώμην ὑπὲρ τῆς γυμναστικῆς τέχνης ταύτης, ἦς τὸ τέλος ἐστὶν ἡ τῶν ἀθλητῶν εὐεξία μέμφεται γὰρ καὐτὴν ὡς ἄχρηστον εἰς τὰς πολιτικὰς πράξεις ἀπάσας, ὅπερ ἐνὶ λόγω περιλαβὼν ἐκεῖνος ὡδί πως ἀπεφήνατο 'διάθεσις ἀθλητικὴ οὐ φύσει, ἔξις ὑγιεινὴ κρείσσων'. ὅτι δὲ καὶ σφαλερὰ πρὸς ὑγίειαν ἡ μά λίστα κατωρ-876 θωμένη διάθεσις αὐτῶν ἐστιν, ἐφ' ἢν σπεύδουσι, καὶ τοῦτ' ἐγίγνωσκον Ἱπποκράτης τε καὶ Πλάτων, εἰρηται μὲν καὶ δι' ἄλλων.

Cap. XXXVII. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδήπερ ἄπαξ κατέστην είπειν τι περί τῆς μοχθηρᾶς εὐεξίας τε καί γυμναστικής, ύπομνησθήσομαι καὶ τούτων ώς ἔνι μά-15 **λιστα διὰ βραγυτάτων.** τῆς ὑγιείας ἐν συμμετρία τινὶ τεταγμένης άμετοίας έστι δημιουργός ή τοιαύτη γυμναστική πολλήν και πυκνήν αύξουσα σάρκα και πλήθος αίματος ώς ενι μάλιστα γλισγροτάτου παρασκευάζουσα. βούλεται γὰο οὐ τὴν ἰσχὺν αὐξῆσαι μόνον ἀλλὰ καὶ η τὸν ὄγκον τε καὶ τὸ βάρος τοῦ σώματος, ώστε καὶ ταύτη γειοούσθαι τὸν ἀνταγωνιστήν. οὔκουν ἔτι χαλεπον οὐδεν έξευρεῖν, ὡς διὰ τοῦτ' ἄχρηστός τε πρὸς τὰς κατὰ φύσιν ένεργείας έστι και άλλως σφαλερά. οπερ γαρ εν απάσαις ταῖς ὄντως τέχναις αγώνισμά ε έστι μέγιστον είς άμρον άφικέσθαι τοῦ σκοποῦ, τοῦτ' έν ταύτη μοχθηρότατόν έσειν, ώς οὐ φυσικήν τινα διάθεσιν, άλλ', | ώς Ίπποχράτης έλεγεν, οὐ φύσει 877

į

<sup>1.</sup> nóvove codd. Platon. nótove  $C \parallel 7$ . διάθεσις άθλητική  $LP^1$  διαθέσιος άθλητικής  $P^2 \parallel 8$ . κατορθωμένη  $LP \parallel 15$ . όγείας  $LP_{\parallel}$  18. γλισχροτάτην  $P^1$  corr.  $P^2 \parallel 26$ . καλ ante ώς add.  $PA \parallel$  ob ante φυσικήν om.  $P^1A$  add.  $LP^2$ 

κατασκευαζούση, τὰ μεν γὰο τῆς φύσεως ἀγαθὰ προτόντα τε καὶ ἐπιδιδόντα καὶ αὐξανόμενα γίγνεται βελτίω. τὰ δ' οὐ φύσει πάντα τοσούτω γαλεπώτερα όσω καί μείζω, όθεν ἄφωνοί τινες αὐτῶν έξαίφνης, έτεροι δ' άναισθητοι και ακίνητοι και τελέως απόπληκτοι γί- 5 γνονται του παρά φύσιν δγκου τουδε και του πλήθους αποσβέσαντός τε την έμφυτον θερμασίαν έμφράξαντός τε τὰς διεξόδους τοῦ πνεύματος. ὅσοι δ' ἂν αὐτῶν τὰ πραύτατα πάθωσιν, άγγεῖον βήξαντες έμοῦσιν ή πτύουσεν αίμα. τούς μέν δή τῆς τοιαύτης εὐεξίας δη- 10 μιουργούς, ών έστι τὰ θαυμαστά ταυτί συγγράμματα νῦν ὑπὸ τῶν τὰ ὧτα κατεαγότων περιφερόμενα, τελέως ήδη τούδε του γράμματος αποδιοπομπησόμεθα. γιγνώσκεις γάρ δήπου καὶ σύ, Θρασύβουλε φίλτατε, μηδ' ἀποκρίσεως αὐτοὺς ἀξιουμένους ὑπ' ἐμοῦ. τί γὰρ 15 αν και πλέον είη τοις χθές μέν και πρώην πεπαυμένοις τοῦ παρά φύσιν ἐμπίπλασθαί τε καὶ κοιμάσθαι, τόλμης δ' είς τοσούτον ηχουσιν, ωσθ' ύπεο ων οὐδ' οί 878 ίκανῶς ήσκηκότες (τὴν) ἀκολού θων τε καὶ μαγομένων διάγνωσιν έγουσιν εύπετως άποφήνασθαι, περί 20 τούτων αναισγύντως διατείνεσθαι; τί μάθοιεν αν ούτοι βαθύ και σοφόν και ακριβές ακούσαντες θεώρημα; θαυμαστου μέντ' αν ήν, εί τοις μεν έκ παίδων άσκουμένοις έν τοις αρίστοις μαθήμασιν ούχ απασιν ύπ-

<sup>1.</sup> ματασκευαζούσης  $LP^1A$  corr.  $P^2 \parallel 2$ . γίγνεται L γίνεται  $P \parallel 3$ . τοσοῦ L (τοσοῦτον)  $\parallel$  13. ἀποδιοπομπησόμεθα L ἀποδιαπομπησόμεθα  $P \parallel$  γιγνώσκεις L γιν.  $P \parallel$  18. ούδ $^2$  οἱ  $^1$ . ἡσκηκότες $^2$  οὐδὲ τοὺς  $^1$ . ἡσκηκότας  $C \parallel$  19.  $\langle \tau \dot{\eta} v \rangle^* \parallel$  ἀποδού L ἀποδουθίαν  $P^1A$  -ίας  $P^2 \parallel$  μαχο $^1$  L μαχομένην  $P^1A$  μάχης  $P^2$  in marg.  $\parallel$  20. ἔχονσιν $^*$  ἔχειν C ἔχει  $K \parallel$  εὐπετὲς  $P^2$ 

άρχει κριταζε άγαθοζε είναι τῆς τοιαύτης θεωρίας, ὅσοι δ' άσκουνται μέν, ώστ' έν άθλοις νικάν, άφυεις δ' όντες κάκει στεφάνων μεν ήτύχησαν, έξαίφνης δ' άνεφάνησαν γυμνασταί, τούτοις ἄρα μόνοις ὑπάρξει νοῦς περιττός. ε και μην έγρηγορσις μαλλον και φροντίς οὐκ ἀμαθής η υπνος δεύν τον νουν απεργάζονται και τουτο πρός άπάντων σχεδον άνθοώπων ἄδεται, διότι πάντων έστιν άληθέστατου, ώς γαστήρ ή παχεία του νοῦν οὐ τίκτει τὸν λεπτόν. ἴσως οὖν ή κόνις ἔτι μόνη σοφίαν αὐτοῖς 10 έδωρήσατο. του μεν γάρ πηλόν, έν ώ πολλάκις έκυλινδούντο, τίς ὑπολαμβάνει σοφίας είναι δημιουργόν όρου γε καὶ τοὺς σῦς ἐν αὐτῷ διατρίβοντας; ἀλλ' ' οὐδ' ἐν τοῖς ἀποπάτοις εἰκός, ἐν || οἶς διημέρευον, ἀγ-87 γίνοιαν φύεσθαι. καὶ μὴν παρὰ ταῦτ' οὐδὲν ἄλλο 15 πρότερον έπραττον. ὅλον γὰρ έωρῶμεν αὐτῶν τὸν βίον έν ταύτη τη περιόδω συστρεφόμενον ή έσθιόντων ή πινόντων ή κοιμωμένων ή αποπατούντων ή κυλινδουμένων εν κόνει τε καὶ πηλώ.

Cap. XXXVIII. Τούτους οὐν ἀποπέμψαντες — οὐ το γὰο κακοτεχνίας ἀλλὰ τέχνας ἥκομεν ἐπισκεψόμενοι — τοὺς τῆς ὅντως γυμναστικῆς ἐπιστήμονας ῆδη καλῶμεν, Ἱπποκράτην τε καὶ Διοκλέα καὶ Πραξαγόραν καὶ Φιλότιμον Ἐρασίστρατόν τε καὶ Ἡρόφιλον ὅσοι τ' ἄλλοι τὴν ὅλην περὶ τὸ σῶμα τέχνην ἔξέμαθον. ἤκουσας δήπου τὰ ἀρτίως Πλάτωνος λέγοντος, ὡς οὐδέν ἐστιν ἰδιον ὄνομα. μὴ τοίνυν ξήτει ἕν ὄνομα κατὰ πάσης τῆς περὶ

<sup>5.</sup> ἀγαθης pro ἀμαθης  $P^1 \parallel 6$ . και pro η  $LP^1$  corr.  $P^2 \parallel$  άπεργάζεται  $P^1$  corr.  $P^2 \parallel$  8. ἀληθέστατος  $P^1$ A corr.  $P^2 \parallel$  ώς γαστηρ η (add.  $L^2$ ) παχεῖα τὸν νοῦν οὐ τίπτει τὸν λεπτόν C παχεῖα γαστηρ λεπτόν οὐ τίπτει νόον Ch  $\parallel$  18. οὐδ  $L^1$  οὐ ir ras.  $L^2$  οὐκ  $AP \parallel$  περιπάτοις Cobet Mnem. N. S. X 191  $\parallel$  -  $\parallel$  πατούντων Cobet l. l.  $\parallel$  21. ὄντας  $P^1$ A corr.  $P^2$ 

τὸ σῶμα τέχνης, οὐ γὰο εύρήσεις ἀλλ' εἴπεο ποτέ κατασταίης ύπεο αὐτῆς είπεῖν, ἀρκείτω σοι Πλάτωνα μιμησαμένω διελθείν, ως μιᾶς ούσης της τοῦ σώματος θεραπείας δύο μόρια λέγω, την μεν γυμναστικήν, την δ' ζατρικήν, ύγιαινόντων μέν δηλονότι την γυμναστι- 5 880 κήν, νοσούντων δε την Ιατρικήν. άλλ' έκεῖνο μαλλον έπισκέψεως άξιου, ότι μη την ύγιεινην τέχνην δ Πλάτων άντιδιείλε τη Ιατρική, καθάπερ έποίησαν οί προεισημένοι πάντες άνδοες, ών, εί βούλει, μνημονεύσωμεν ένός, έπειδή και πρόχειρα πασίν έστιν αὐτοῦ τὰ συγ- 10 γράμματα. λέγει τοίνυν Ἐρασίστρατος έν τῶ προτέρω τῶν Υγιεινῶν 'οὐδε γὰρ Ιατρον εύρεῖν ἔστιν, ὅστις δέδωκεν αύτον είς την [περί] των ύγιεινων πραγματείαν'. εἶτ' ἐφεξῆς. 'αί μὲν γὰο παρά τι πάθος γιγνόμεναι απεψίαι καί αί τούτων θεραπεΐαι είς ίατοι- 15 κήν και ούκ είς την των ύγιεινων πραγματείαν πίπτουσιν'. εἶτ' αὖθις ἔτι προελθών: εἰ δέ τις εἴη φαυλότης περί τὸ σῶμα, δι' ἢν τὰ προσφερόμενα αίεὶ διαφθαρή-\* σεται, και ούτως είς την αυτήν κακοχυμίαν τοῖς προϋπάρχουσιν ήξει, την τοιαύτην διάθεσιν ίατρου καί 20 ούν ύγιεινοῦ λύειν'. εἶτ' ἐφεξῆς 'τὸ λέγειν περὶ τούτων ή λύειν ταύτας Ιατροίς και ούχ ύγιεινοίς έπιβάλλει'. φαίνεται γάρ ούτος οὐ μόνον ύγιεινήν τιν' όνο-881 μάζων τέχνην δμοίως τοῖς ἄλλοις ᾶπασιν, ἀλλὰ | καὶ τὸν τεγνίτην αὐτῆς ὑγιεινόν, ὥσπερ οἶμαι καὶ τὸν τῆς 25 ιατρικής ιατρόν, ίνα τής περί τὸ σώμα θεραπευτικής

<sup>10.</sup> αὐτὰ συγγοάμμ.  $P^1$  αὐτῶν σ.  $P^2A$  αὐτοῦ σ.  $Ch \parallel 11$ . προτέρω L πρώτω  $PA \parallel 12$ . οὐδὲ\* οὕτε  $C \parallel l$ ατρῶν  $P^1$  corr.  $P^2 \parallel 13$ . περί om.  $L^1$  add.  $L^2$  inclusi  $\parallel 14$ . γιγνόμεναι P γιγνόμενον A, codicis L lectionem non enotavi  $\parallel 15$ . αί ante τούτων add.  $L^2 \parallel l$ ατρικὴν LP lατρικῶν  $A \parallel 19$ . καὶ οὕτως  $\parallel$  καὶ οὐκ C κ. οῦτως B in marg.  $\parallel$  αὐτὴν add.  $L^2P^2$  s. l.

τέχνης, ής οὐδὲν ἡν ὄνομα τοῖς Έλλησιν ἰδιον, εἰς δύο τὰ πρῶτα τμηθείσης, ὥσπερ αὐτὰς τὰς τέχνας ἰατρικήν τε καὶ ὑγιεινήν, οὕτω καὶ τοὺς τεχνίτας αὐτῶν ὀνομάζωμεν ὑγιεινόν τε καὶ ἰατρόν ὡσαύτως δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἰατρῶν ἐχρήσαντο τοῖς ὀνόμασιν.

Cap. XXXIX. 'Αλλ', ώς ἔοικεν, οὔπω κατὰ Πλάτωνα σύνηθες ήν τοῖς Ελλησιν οὔθ' ὑγιεινὴν τὴν τέχνην ούτε τὸν ἐπιστήμονα καλεῖν ὑγιεινόν οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὸ τοῦ Ἱπποκράτους ὑγιεινὸν ὑγιεινόν, ἀλλὰ τὸ 10 μεν τι περί διαίτης έπιγέγραπται, τὸ δέ τι περί ὑδάτων τε καὶ ἀέρων καὶ τόπων. τάχα δ', ὡς ἔφην, οὐδὲ χρείαν είναι διαίτης δ Πλάτων ένόμιζε τοις ύγιαίνουσιν, άλλ' άρχεῖν μόνην γυμναστικήν. οὐδὲ γὰρ τὸ άναληπτικόν μόριον ή τὸ προφυλακτικόν ἴσως ήγεῖται 15 προσήκειν τη γυμναστική μέσα γάρ, ως έφην, αὐτὰ τεταγμένα δυνατόν έστιν, δποτέρω τις βούλεται, προσνέμειν. άλλ' εί καὶ ταῦτά τις τοῖς ἰατροῖς ἐπιτρέψειεν, ! δλίνου έστι τὸ ύγιεινὸν ἀέρων τε πέρι και ύδάτων και 882 χωρίων και γυμνασίων και σιτίων έπισκοπούμενον. 20 καίτοι γ' οὐδὲ περὶ σιτίων ἀπάντων, ἀλλ' ὅσα τοῖς ύγιαίνουσιν άρμόττει μόνον. τάχα δ', έπειδή καὶ τὰ των άέρων τε και χωρίων και ύδάτων έφθανεν ήδη γιγνώσκεσθαι τοῖς ἰατροῖς, ὡς ἂν καὶ πρώτου τοῦ θεραπευτικοῦ μορίου συστάντος, οὐδὲν ἔτι προσεπι-25 μαθεΐν αὐτῶν ἐνέλιπεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἰατροῖς ἀλλὰ καλ ύγιεινοῖς γενέσθαι πλὴν τῆς περλ τὰ γυμνάσια

τέχνης. οὔκουν οὐδ' ἀπεικὸς οὐδ' ἀπὸ μοριου τοῦ προσαγορευθέντος ὀνομασθῆναι τὸ σύμπαν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὑπὲρ ὀνόματός ἐστιν, οὐ περὶ πράγματος σκοπεῖσθαι.

Cap. XL. Καὶ εἴ τις, ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶπον, 5 αὐτὸ δη τοῦτο γιγνώσκων, ὅτι μη [καί] περί πράγματος δ λόγος άλλ' δυόματός έστιν, έμε πελεύσειεν άποφαίνεσθαί τι και περί τοῦδε, βέλτιον δνομάζειν έρω τούς δύο τὰ πρώτα μόρια φάσκοντας τῆς όλης τέγνης ύγιεινόν τε και θεραπευτικόν, εί γ' έν ταῖς μεθόδοις 10 883 ταϊς διαιρετικαϊς έμάθομεν | άντιδιαιρείν άλλήλοις δμογενή πράγματα, τῷ γάρ, εἰ τύχοι, τῶν ζώων εἰπόντι τὰ μὲν ἐναέρια, τὰ δ' ἔνυδρα προσθεῖναι τούτοις τὰ λογικά προφανώς ἄτοπον. ἡ μέν γὰο προτέρα διαίρεσις έμπυρά τε καὶ έγγεια προσκεϊσθαι ποθεί 15 ταύτα γὰο ἀνάλογόν ἐστι τοῖς ἐναερίοις τε καὶ ἐνύδροις ή δ' αὖ δευτέρα τοῖς λογικοῖς ἀντιδιαιρεῖσθαι βούλεται τὰ ἄλογα, κατὰ ταὐτὰ δὲ καὶ τῷ μὲν θνητῷ τὸ ἀθάνατον, ἀγρίω δὲ τὸ ἡμερον καὶ πεζῶ τὸ πτηνὸν καὶ τὸ νηκτόν ἐσχάτη γὰο ἀτοπία τῶν ζώων, εἰ τύχοι, 20 τὰ μὲν ἀθάνατα λέγειν εἶναι, τὰ δὲ πεζά, τὰ δὲ δίποδα. κατά δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τῆς περὶ τὸ σωμα τέχνης εί τις έθέλοι τέμνων έξευρίσκειν τὰ μόοια, το μέν τους νοσούντας ίωμενον ιατρικής τέχνης λεχθήσεται, τὸ δὲ τῶν ὑγιαινόντων προνοούμενον 25 ύγιεινής, και τούτου γ' έτι κάλλιον, ώς ήμεζς έμπροσθεν έλέγομεν, της περί τὸ σωμα τέχνης έπανορ-

<sup>1.</sup> οὐδὲν L ut videtur οὐδὲ cett.  $\parallel$  μόνον  $P^1$ L A μορίον  $P^2$  in marg.  $\parallel$  2. προσωρενθέντος  $LP^1$  προενφεθέντος  $P^2$  προσωγορενθέντος  $A \parallel$  6.  $\lceil \kappa \alpha \rceil^* \parallel$  13. ἀέρια  $LP^1$ A ἐναέρια  $P^2 \parallel$  ἔννγρα  $P^1$  ἔννδρα  $P^2 \parallel$  15. ἔγγια  $L \parallel$  18. ταῦτα  $LP^1$  ταὖτὰ  $P^2 \parallel$  20. τύχει PA

θωτικής τινος ούσης το μέν κατά μεγάλα την έπανόρθωσιν ποιούμενον ζατικόν τε καλ ζατρικόν δνομασθήσεται, τὸ δὲ κατὰ σμικοὰ καὶ διὰ τοῦτο λανθάνον, εί την άρχην έπανορθοῦται, φυλακτικόν. έτι δε κάλλιον 8 5 δνομάσεις ἀπὸ τῶν ὑλῶν αὐτά, νοσερὸν μὲν τὸ ἔτερον. ύγιεινον δε θάτερον, εί δ' αξ πάλιν έθέλοις τέμνειν τὸ ὑγιεινὸν ἢ φυλακτικόν — εἴοηται γάο, ὡς έκατέρως έγχωρεί προσαγορεύειν — ἀπὸ μὲν τῆς ὑποκειμένης ύλης είς τρία τεμείς, ώς έμπροσθεν είρηται, τό τ' 10 ἀναληπτικόν ὀνομαζόμενον καὶ τὸ κατ' εἶδος ὑγιεινὸν καὶ πρὸς τούτοις τὸ εὐεκτικόν. ὑποβέβληται γὰρ ή ίδιος έχάστω των είρημένων ύλη, τῷ μὲν τὸ κατὰ σχέσιν ύγιαϊνον σώμα, τώ δὲ τὸ καθ' έξιν, τώ τρίτω δὲ τὸ καλούμενον εὐεκτικόν συμβέβηκε γὰο δμωνύμως λέγε-15 σθαι τοῖς μορίοις τῆς τέχνης αὐτὰ τὰ σώματα. κατὰ δέ τὰς ὅλας τῶν βοηθημάτων εἴπερ ἡ τομή σοι γίγνοιτο. τετραγή διαιρήσεις την φυλακτικήν τε και ύγιεινην ταύτην τέχνην. έσται γάρ αὐτῆς ή μεν έν προσφερομένοις, ή δ' εν ποιουμένοις, ή δ' εν κενουμένοις, ή 20 δ' έν τοῖς έξωθεν προσπίπτουσιν αναστρεφομένη διά τούτων γάο ή ύγίεια φυλάττεται. το μεν ούν έν τοίς προσφερομένοις της ύγιεινης τέγνης μέρος έδεσμάτων τ' έστι και πομάτων | έπιστήμη των είς ύγιείας φυλα-8 κην άνηκόντων, τὸ δ' ἐν τοῖς κενουμένοις ίδρώτων τε 25 και διαγωρημάτων ούρων τε και όλως απάντων των έκ τοῦ σώματος ήμων έκκενοῦσθαι δεομένων, τὸ δὲ των έξωθεν προσπιπτόντων, άέρος ύδατος, άλμης θα-

<sup>1.</sup> μεγάλων  $P^1$  μεγάλα  $P^2$  || 2. Ιατικόν τε καὶ Ιατοικόν Ιατοικόν τε κ. Ιατοικόν (sic) B Ιατοικόν τε καὶ Ιατοική 7. Εκάτερον  $P^1$  Εκατέρως  $P^2$ , in L exitus vocabuli compescriptus est || 8. έγχωρεί L έγχωρείσει P έγχωρήσει A || γνοιτο L γένοιτο PA || 20. άναστρεφομένοις P

λάττης, έλαίου τῶν τ' ἄλλων ἀπάντων τῶν τοιούτων. ἔτι δὲ τὸ τέταρτόν τε καὶ λοιπὸν ὅπερ ἐν τοῖς ποιουμένοις ἐτέτακτο μέρος τῆς τέχνης ἐν γυμνασίοις ἐστὶ καὶ τοῖς καλουμένοις ἐπιτηδεύμασι. καὶ γὰρ ἐγρήγορσις καὶ ἀγρυπνία καὶ ὕπνος καὶ ἀφροδίσιά τε καὶ 5 θυμὸς καὶ φροντὶς καὶ λουτρὸν ἐκ τούτου τοῦ γένους ἐστὶ καὶ χρὴ διαγιγνώσκειν τὸν ὑγιεινὸν ἑκάστου τῶν εἰρημένων ποσότητά τε καὶ ποιότητα καὶ καιρόν.

Cap. XLI. Πολλοστον οὖν μέρος γίγνεται τῆς ύγιεινής τέχνης ή περί των γυμνασίων ἐπιστήμη. δι- 10 καιότερου γάρ οξικαι καλεΐν έστι γυμναστικήν τέγνην. ήτις αν έπιστήμη της έν απασι τοις γυμνασίοις ή δυνάμεως, ώς τό γε περί των κατά παλαίστραν έπίστασθαι μόνον έσχάτως τε μικρόν έστι καὶ πᾶσιν ήκιστα 886 χρήσιμον. ἐρέσσειν γοῦν ἄμει νόν ἐστι καὶ σκάπτειν 15 καί θερίζειν και ακοντίζειν και τρέχειν και πηδάν και ιππάζεσθαι και κυνηγετείν δπλομαχείν τε και σχίζειν ξύλα και βαστάζειν και γεωργείν απαντά τε τάλλα κατά φύσιν έργάζεσθαι κρεΐττον ή κατά παλαίστραν γυμνάζεσθαι. καί σοι πάρεστιν ήδη σκοπείν, ού 20 μόνον ότι πολλοστόν έστι μόριον (τῆς) ύγιεινῆς τέχνης ή γυμναστική, έλάχιστον δ' αδ πάλιν έστι της γυμναστικής τὸ περί των κατά παλαίστραν μόριον ότι τε τούτω παράκειται τὸ τῶν ἀθλητῶν ἐπιτήδευμα,

<sup>1.</sup> τ' om. LP  $\parallel$  7. διαγιγνώσκειν L διαγιν. PA  $\parallel$  τον δηιεινον\* τῶν ὑγιεινῶν C  $\parallel$  9. γίγνεται L γίν. PA  $\parallel$  10. librarius codicis P ab altero ἐπιστήμη ad alterum aberravit omissis quae interiecta sunt verbis, add. in marg. P²  $\parallel$  13. κατά παλαίστοαν C περὶ τῶν τὴν κατά παλ. (sic) Β κατὰ τὴν π. Ch  $\parallel$  14. τε C πό Β πα Ch  $\parallel$  15. γοῦν L οὖν PA  $\parallel$  19. τᾶλλα (sic) L  $\parallel$  21. μόριον P²B μόνον LP¹A  $\parallel$   $\langle$  τῆς  $\rangle$ \*  $\parallel$  23. verba γυμναστικῆς τὸ περὶ τῶν om. L¹ add. in marg. L²  $\parallel$  24. τοῦτο P¹ corr. P²

[καλ] διαθέσεώς τινος ἀπεργαστικόν οὐ φύσει καλ κακοτεχνίαν έπιστατούσαν έχον, ύποδυόμενον μέν τέλει χοηστώ της εὐεξίας, άλλο δέ τι μαλλον η εὐεξίαν έργαζόμενον. άλλὰ τῆς μὲν τοιαύτης κακοτεχνίας οί δυστυ-5 γῶς ἀθλήσαντες έξαίφνης ἐπιστήμονες ἀναφαίνονται, τῆς δ' ὄντως γυμναστικῆς Ἱπποκράτης καὶ δ προειρημένος αμ' αὐτῷ γορὸς ἐπιστήμων ἐστίν. ὥσπερ δ' ἐν τοῖς κατ' ἰατρικὴν οὐχ ἄπασιν ὀρθῶς [ἄμα] εἴρηται πάντα, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον οὐδὲ περὶ γυμνασίων. 10 άλλὰ νῦν οὐ πρόκειται διελέγγειν τοὺς κακῶς ὑπὲρ αὐτῶν έγνωκότας, ἀλλ' έξηγεῖσθαι τοὔνομα τῆς γυμνα- 88 στικής, ως έστιν έπιστήμη τις ήδε των έν γυμνασίοις δυνάμεων, ώσπες ή φαρμακευτική των έν φαρμάκοις άμφω γὰο ταῦτα τὰ μόρια τὴν κλῆσιν ἀπὸ τῶν ὑλῶν 15 έσχηκεν όμοίως τοῖς ἄλλοις, οἶς ὀλίγον ἔμπροσθεν εἶπου.

Cap. XLΠ. <sup>\*</sup>Ωι καὶ δῆλον, ὡς ὅσοι τὴν γυμναστικὴν ἀντιδιαιροῦσι τῆ ἰατρικῆ, κακῶς γιγνώσκουσιν ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ὕλης, ἡ δ' ἀπὸ τῆς καθόλου τε καὶ γενικῆς ἐνεργείας ἀνόμασται. πρῶται μὲν γάρ εἰσιν αί κατὰ μέρος ἐνέργειαι, καθῆραι δι' ἑλλεβόρου καὶ σκαμμωνίας, εἰ τύχοι, καὶ τεμεῖν φλέβα καὶ ὀστοῦν ἐκκόψαι καὶ ἀσιτῆσαι προστάξαι καὶ δοῦναι τροφήν ἐπ' αὐταῖς δ' ἔτεραι γενικώτεραί τε καὶ ἤδη καθόλου, 25 φαρμακεῦσαι καὶ χειρουργῆσαι καὶ διαιτῆσαι καὶ τούτων ἀπασῶν κοινή, τὸ ἰάσασθαι, καθάπερ οἶμαι πάλιν

<sup>1.</sup>  $[n\alpha l]^*\parallel 2$ .  $\acute{v}\pi o \delta v \acute{o}\mu \epsilon v o v^* \acute{v}\pi o \delta v o \mu \acute{e}v \eta v$   $C\parallel 3$ .  $\acute{o}\acute{e}$   $\tau i^*$   $\acute{o}$ '  $\acute{e}$   $\tau i$   $C\parallel 4$ .  $\acute{a}ll\grave{a}$   $\tau \mathring{\eta}_S$   $LP^1A$   $\acute{a}ll\grave{a}$   $\acute{o}$   $\iota$   $\iota$   $\tau \mathring{\eta}_S$   $P^2B\parallel 8$ . post  $\acute{o}o d \mathring{o}o d \mathring{o$ 

έπὶ ταῖς περὶ τὰ ὑγιαίνοντα γιγνομέναις ἐνεργείαις ἀπάσαις κοινὴ ἡ φυλακή. καὶ ὅστις ἀντιδιαιρεῖται τῷ 888 ἰατρικῷ τὸ φυλακτικόν, ὁμογενῶν ποιεῖται τὴν ∥ ἀντίθεσιν. ἄμφω γὰρ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας ἀνόμασται, καθάπερ αὖ πάλιν ἀπὸ τῆς ὑποκειμένης ὅλης τό τε νοσερὸν ταὶ ὑγιεινόν, ἀπὸ δὲ τῆς τῶν βοηθημάτων ὅλης τό τε φαρμακευτικὸν [ἀνόμασται] καὶ τὸ γυμναστικόν τὸ μὲν γὰρ τοῦ νοσεροῦ τε καὶ ἰατρικοῦ μέρος ὑπάρχει, τὸ δὲ τοῦ ὑγιεινοῦ τε καὶ φυλακτικοῦ.

Cap. XLIII. Προσέχειν δ' ένταῦθα τὸν νοῦν χρή, 10 μή πη λάθωμεν του αὐτον ἀποδείξαντες τῷ γυμναστικώ του έπιστάτην των παλαισμάτων και μόριου τι ποιήσαντες όλης της γυμναστικής την ώς αν είποι τις παλαιστρικήν δ γάρ επιστάμενος τά τε παλαίσματα σύμπαντα καὶ τῶν τρίψεων ἀπάσας καλῶς ἐργάζεσθαι 15 τάς κατά μέρος ένεργείας ανάλογόν έστι σιτοποιώ καί μαγείοω και οικοδόμω, δημιουργείν μεν επισταμένοις άρτους τε και όψα και οίκίας, οὐ μην ἐπαΐουσί γ' οὐδεν ούδε γιγνώσκουσιν, δ τί τε χρηστον εν αὐτοῖς καλ μή χρηστον ήντινά τε δύναμιν έχον εκαστον αὐτῶν 20 έστι πρός ύγίειαν. ή μεν οὖν προνοουμένη τοῦ σώμα-889 τος ήμῶν τέχνη μία, καθάπερ εἴοηται πολλάκις, | αί δ' άλλαι τὰς ύλας ταύτη παρασκευάζουσιν. ούτε γὰρ οίς αμεινόν έστιν υποδεδέσθαι [μέν] και ανυποδέτοις είναι σχυτοτόμος οίδεν ούθ' οίς ύποδεδέσθαι μέν, άλλά 25 τοΐον ή τοΐον ύπόδημα, τούτο μεν γάρ Ίππουράτης

<sup>2.</sup> ποινὴν  $P^1$  ποινὴ  $P^2$ . An legendum ποινὸν? cf. Gal. II 3 | 5. τε] γε C τε  $K \parallel 7$ . [ἀνόμασται]\*  $\parallel 8$ . γὰο om.  $LP^1$  add.  $P^2$  12. τῶν παλαισμάτων L (compendio scr.) τοῦ παλαίσματος PA 16. ἐνεογείας  $P^2$  ἐργασίας  $P^1 \parallel 19$ . γιγνώσπονσιν L γιν. P 20. ἔχον  $P^2$  ἔχει  $P^1$  ἔχ  $L \parallel 24$ . [μὲν]\*  $\parallel$  ἀννποδέτοις LP ἀννποδέτονς A

γιγνώσκει καὶ κελεύει γε τῷδέ τινι φορεῖν ἀρβύλας τὰς πηλοπάτιδας, οὐ μὴν αὐτός γε δημιουργήσει τὰς άρβύλας, οὐ μᾶλλον ἢ ὁ στρατηγὸς τὸ κράνος καὶ τὸν θώρακα και τὸ δόρυ και την ἀσπίδα και την μάχαιραν 5 καὶ τὰς κνημίδας. οὐδὲ γὰρ ὁ οἰκοδόμος οἶδεν ὑψηλῆς πέρι καὶ ταπεινής οἰκήσεως οὐδε τῆς πρὸς ἀνατολήν η δύσιν έστραμμένης οὐδέ γε τῆς πρὸς βορράν τε καὶ ψυγοᾶς ή νοτίου και θερμής ούδε σκοτεινής ή φωτεινης οὐδε καταγαίου τε και ύπερώου και νοτεράς και 10 ξηράς, άλλ' όλως άγνοεί, τίνα μεν ἀφέλειαν εκαστον τούτων έχει, τίνα δὲ βλάβην, ώσπερ γε καὶ δ σιτοποιός ούκ οίδεν, ότω χρή καθαρόν άρτον διδόναι καί ότω συγκομιστον οὐδ' ότω πολύν ἢ όλίγον οὐδ' ἐν ότω καιρώ, κατασκευάζει μέντοι καλώς αὐτούς. | ώσ-89 15 αύτως δε και δ μάγειρος ή φακήν ή πτισάνην ή χόνδρον ή τεύτλον ή τι των άλλων ἐπίσταται σκευάζειν ούπ είδως ούδενος αύτων την δύναμιν. αί μεν δή τοιαύται τέγναι τὰς ἀπάσας ύλας παρασκευάζουσι τῆ θεραπευτική του σώματος, ώσπερ αύταις ταύταις έτεραι, 20 τῷ μὲν σιτοποιῷ τοὺς πυροὺς ὁ γεωργὸς καὶ κρίβανον δ Ιπνοπλάστης και δ ύλοτόμος τὰ ξύλα και δ τέκτων τον άβακα, τω τέκτονι δ' αὐτω πάλιν άλλος μεν άξίνην, άλλος δε στάθμην, άλλος δ' αδ τὰ ξύλα, καὶ σκυτοτόμω δε κατά ταὐτά την μεν σμίλην ή γαλκευ-25 τική, τὰ σκύτη δ' ή βυρσοδεψική, τὸν καλόποδα δ' ή τεκτονική και οικοδόμω δε λατύποι τε και λιθοτόμοι και πλινθουργοί και τέκτονες, οι μέν λίθους, οι δέ

<sup>6.</sup> οὐδὲ τῆς\* οὐδὲ ὅτι LP οὐδὲν ἔτι A οὐδ' ἔτι Ch  $\parallel$  20. κρίβανον L κλίβανον PA  $\parallel$  21. verba καὶ ὁ τέκτων usque ad τὰ ξύλα om. P¹ add. in marg. P²  $\parallel$  25. δ' ἡ βυρσοδεψική L δὲ βυρσ. PA  $\parallel$  δ' ἡ τεκτονική L ἡ τεκτ. PA

πλίνθους, οἱ δ' ἐπιτήδεια ξύλα προπαρασκευάζουσιν. αἱ μὲν οὖν τοιαῦται τέχναι σύμπασαι προσδέονταὶ τ' ἀλλήλων καὶ παρασκευάζουσι ταῖς τελεωτέραις τάς θ' ΰλας αὐτάς, ἔξ ὧν ἐργάζονται τὸ τέλος, ὄργανά τε χρηστά, δι' ὧν ἐκείνας κοσμοῦσιν.

Cap. LXIV. 'Απάσαις δ' αὐταῖς ἐφέστηκεν οἶον άρχιτεκτονική τις ή θεραπευτική του σώματος καί 591 κελεύει τῆ | μέν οἰκοδομικῆ τοιάνδε τινὰ τὴν οἰκίαν ποιήσαι, τη δε σκυτοτομική το υπόδημα και τη μεν σιτοποιητική του άρτου, τή δ' αὖ μαγειρική τοὖψου 10 έκάστη τε των άλλων, ως έκάστη πέφυκεν. άλλά ταύτης της περί τὸ σώμα θεραπευτικής ή ύγιεινή μόριον ην και ταύτης τετραχή τεμνομένης ένος των μορίων ή γυμναστική μόριον. αύτη τοίνυν οἶον ἀρχιτεκτονική τίς έστι τοσώνδε τεχνών, ίππευτικής μέν, δταν ίππά- 15 ζεσθαι δέη, διδάσκουσα μέτρον και καιρον και ποιότητα, κυνηγετικής δε καί συμπάσης θηρευτικής, όταν αὖ τούτων ή χοεία καλή, κατά ταὐτά δὲ καὶ σκαπτόντων και θεριζόντων και ύλοτομούντων και έρεσσόντων και δργουμένων και παν δτιούν ένεργούντων έπιστατεί 20 τε καὶ ἄρχει καὶ προστάττει.

Cap. XLV. Μία τῶν τοιούτων ἐστὶ τεχνῶν καὶ ή περὶ τὰ παλαίσματα — καλῶμεν δ' αὐτήν, εἰ βούλει,

<sup>3.</sup> τὰς τελεωτέρας  $PA \parallel 7$ . ἀρχή τεκτονική L ἀρχή τις τεκτονική τις P, sed prius τις expunctum est  $\parallel 8$ . verba τοιάνδε τινὰ τὴν οἰκίαν ποιῆσαι τῆ δὲ σκυτοτομικῆ in L omissa altera manu inter versus addita sunt  $\parallel 9$ . ποιήσαι (sic) L om.  $PA \parallel$  verba τὸ ὑπόδημα καὶ τῆ μὲν σιτοποιητικῆ om.  $P^1$  add.  $P^2$  in marg.  $\parallel 14$ . ἡ γυμναστική L ἡ γυμναστικὴν PA ἡν γ.  $Ch \parallel 17$ . Θεραπευτικῆς  $LP^1A$  Θηρατικῆς  $P^2$  Φρευτικῆς  $B \parallel 18$ . οὖν  $P^2$  αὖ  $P^2 \parallel$  κατὰ ταὑτὰ δὲ  $L^2$ , ταῦτα delevi 190. ἐπιστατῶν  $P^1$  έπιστατεῖ τε B in marg. 1900. ἐπιστατῶν 1900. ἐπιστατεῖ τε 1900. ἐπιστατοῦν 1900. ἐπιστατεῖ τε 1900. ἐπιστατοῦν 1900.

παιδοτριβικήν — αύτη μέν οὐδ' έπαΐουσα τῶν πρὸς ώφελειάν τε και βλάβην τοῦ σώματος, εὐσχήμονας δὲ καλ πολυειδεῖς καλ καταβλητικάς καλ ἀπόνους έξευοίσκουσα λαβάς δ' αμα καί κινήσεις οὐδεν ἦττον τῆς 892 5 δοχηστικής. άλλ' έκείνη μέν ούκ άντιποιείται τής πεοί τὸ σῶμα θεραπείας ή παιδοτριβική δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ύπ' αναισθησίας έσχάτης οίον ξμπλημτός τις οικέτης έπανίσταται δεσπότη χοηστώ, τη γυμναστική, καθάπερ εί καί τις δπλίτης η ίππευς η τοξότης η σφευδονήτης 10 ή άκοντιστής άντιλέγοι τῷ στρατηγῷ παρατάττοντί τε καλ δπλίζουτι καλ πρός του πόλεμου έξάγουτι καλ αδθις ήσυχάζειν κελεύοντι μαίνοιτο γάρ άν που κάκεινος, εί τὸν στρατηγὸν είς τὰς κατὰ μέρος ένεργείας προκαλούμενος, είτα βελτίων εύρισκόμενος ή κοινωνείν 15 άξιοῖ τῆς ἀρχῆς ἢ μέρος ἀποφαίνοι τὴν αύτοῦ τέχνην της στρατηγικής. μαίνοιτο δ' αν ουδεν ήττον, οίμαι, καλ δ παιδοτρίβης ἢ κοινωνεῖν γυμναστικῆς ἢ μέρος έχειν αὐτῆς οἰόμενος ὑπηρέτης γάρ έστι μόνον, ὥσπερ γ' δ στρατιώτης της στρατηγικής, ούτω καὶ δ παιδο-20 τρίβης [αὐτὸς γάρ], ή μὲν γυμνάζει, τῆς γυμναστικῆς, ή δ' άσκει τέχνην παλαισμάτων, έτέρας αὐ τινός έστιν έπιτηδεύσεως ύπηρέτης, ην έγω μεν ονομάζω | κατα-893 βλητικήν, οὐ μήν γ' αύτοὺς οὕτω καλοῦσιν οί τοὺς άθλητας άσκοῦντες, άλλα γυμναστας ονομάζουσι. καί-25 τοι κατά γε την άλήθειαν έτερον μέν έστι παιδοτριβική καθάπερ ή τοξευτική, καταβλητική δ' οἰόνπερ ή

<sup>6.</sup> ἡ παιδοτριβικὴ δ' LP ἡ π. A ἡ δὲ π. Ch  $\parallel$  9. εl καί τις lokέτης PA εl καί τις Ch  $\parallel$  14. προσκαλούμενος PA  $\parallel$  19. γὰρ pro γ' PA  $\parallel$  τῆς add. L²  $\parallel$  post παιδοτρίβης add. αὐτὸς L αὐτὸς γὰρ PA, utrumque delendum  $\parallel$  20. τῆ γυμναστικῆ L  $\parallel$  22. ἐγὰ μὲν L μὲν ἐγὰ PA  $\parallel$  23. οὐ μὴν γ' αὐτοὺς L οὐ μόνον δ' αὐτοὺς PA  $\parallel$  25. κατὰ om. P¹ add. P² in marg.

στρατηγική, γυμναστική δ' οίον ή Ιατρική, και διτταίς ύπηρετεί τέχναις έφεστώσαις έκάστη των τοιούτων. ούτω γάο και ή σκυτοτομική το μέν ώς στρατιώτη τωδέ τινι χρηστον υπόδημα παρά της στρατηγικής έκδιδάσκεται, τὸ δ' ὡς εἰς ὑγίειαν ἐπιτήδειον ὑπὸ τῆς 5 περί τὸ σῶμα τέχνης έργάζεσθαι κελεύεται. ώσαύτως δε και ή μαγειρική το μεν είς υγίειαν όψον ίατοῦ τε καὶ ύγιεινῷ παρασκευάζει, τὸ δ' εἰς ἡδονὴν τέχνη μέν οὐκέτι τοῦτό γ' οὐδεμιᾶ, κολακεία δέ τινι τὸ τέλος οὐ την ύγίειαν, άλλα την ήδονην πεποιημένη. καί δη ούν 10 καί (ή) παλαιστική το μέν είς ύγίειαν χρηστον ύγιεινοίς τε καί γυμνασταίς παρασκευάζει, τὸ δ' εἰς διάθεσιν άθλητικήν έκείνη τη κακοτεχνία τη πολλάκις είοημένη, τη καλούση μεν έαυτην γυμναστικήν, κάλλιον δ' αν δνομασθείη καταβλητική, και γαρ οδυ και 15 ονομάζουσιν αὐτὴν οί Λάκωνες καββαλικὴν καὶ καββα-894 λικώτερον έαυτων | γέ φασιν είναι τον έν ταύτη τεθραμμένον, ούκ ζσχυρότερον.

Cap. XLVI. "Όπου γε καὶ ἡ ὑγιαίνουσα πολιτεία μισεῖ τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα καὶ βδελύττεται, πάσης μὲν 20 τῆς εἰς τὸν βίον ἰσχύος ἀνατρεπτικὸν ὑπάρχον, εἰς οὐκ ἀγαθὴν δὲ τοῦ σώματος ἄγον διάθεσιν. ἐγὰ γοῦν ἐπειράθην ἐμαυτοῦ πολλάκις ἰσχυροτέρου τῶν ἀρίστων εἶναι δοκούντων καὶ πολλοὺς στεφανίτας ἀγῶνας ἀνηρημένων ἀθλητῶν. ἔν τε γὰρ ὁδοιπορίαις ἀπάσαις 25 ἄχρηστοι τελέως ἦσαν ἔν τε [ταῖς] πολεμικαῖς πράξεσιν,

<sup>2.</sup> ἐφεστῶσα  $L^1$  ἐφεστώσαις  $L^2$  || ἑκάστη\* ἑκάστη A (e LP nihil notavi) || 3. στρατιώτη τῷδέ τινι\* στρατιώτη τὸ δέ τινι LP¹ (τόδε del. P²) || 5. εἰς add.  $L^2$  s. l. || 10. δὴ om. L || 11. ⟨ὴ⟩\*|| 19. καὶ ἡ add.  $L^2$  s. l. || 21. ὑπάρχει  $P^1$  ὑπάρχον  $P^2$  || εἰς οὐκ ἀγαθὴν L οὐκ εἰς ἀγ. PA || 22. ἐγώγ' οὖν L || 26. ταῖς om.  $L^1$  add.  $L^2$  s. l. || πολιτικαῖς  $P^1$  πολεμικαῖς  $P^2$ 

έτι δε μαλλον έν πολιτικαϊς τε καί γεωργικαϊς, εί δέ που καλ φίλω νοσούντι παραμείναι δέοι, πάντων άχρηστότατοι συμβουλεῦσαί τε καλ συσκέψασθαι καλ συμπράξαι, ταύτη μέν, ἦπέρ γε καί οί σύες. ἀλλ' ὅμως 5 οί τούτων άτυχέστατοι καί μηδεπώποτε νικήσαντες έξαίφνης έαυτούς δνομάζουσι γυμναστάς, εἶτ' οἶμαι καὶ κεκράγασιν οὐδεν ήττον τῶν συῶν ἐκμελεῖ καὶ βαρβάρω φωνή, τινές δ' αὐτῶν και γράφειν ἐπιγειροῦσιν η περί τρίψεως η εὐεξίας η ύγιείας η γυμνασίων, εἶτα 895 10 προσάπτεσθαι τολμῶσι καὶ ἀντιλέγειν οἶς οὐδ' ὅλως έμαθον, οίος και δ πρώην μεν Ίπποκράτει έγκαλῶν ώς ούκ δοθώς ἀποφηναμένω περί τρίψεως. ἐπεί δ' ήμας αφικομένους ήξίωσαν τινες των παρόντων Ιατρών τε καί φιλοσόφων απαντα διελθείν αὐτοίς τὸν λόγον, 15 είτ' έφαίνετο απάντων πρώτος ύπερ αυτής Ίπποκράτης άποφηνάμενος άριστα, παρελθών είς το μέσον έξαίφνης ό αὐτοδίδακτος ἐκεῖνος γυμναστής ἐκδύσας παιδάριον έχελευσεν ήμας τρίβειν τε τοῦτο καλ γυμνάζειν ή σιωπαν περί τρίψεως και γυμνασίων, είτ' έφεξης έβόα: 20 ποῦ γὰρ Ἱπποκράτης εἰσῆλθεν εἰς σκάμμα; ποῦ δ' εἰς παλαίστραν: ίσως οὐδ' ἀναγέασθαι καλῶς ἡπίστατο. οδτος μεν οδν έκεκράγει τε και άλλως ούδε σιωπών άπούειν έδύνατο καὶ μανθάνειν τὰ λεγόμενα, ήμεῖς δὲ κατά σγολήν τοῖς παροῦσι διελέγθημεν, ὡς ὅμοιον ὁ 25 κακοδαίμων έκεῖνος έργάζοιτο μαγείρω τε καὶ σιτοποιώ περί πτισάνης ἢ ἄρτου διαλέγεσθαι τολμῶντι κἄπειτα!

<sup>3.</sup> συνσκέψασθαι C corr. K  $\parallel$  4. ταύτη\* ταῦτα C  $\parallel$  7. ἐμμελῆ LP¹  $\parallel$  9. ὁγιείας C ὀγείας Ch  $\parallel$  10. καὶ ἀντιλέγειν add. P² in marg.  $\parallel$  11. οἰος καὶ Ι. οἰος PA  $\parallel$  ἱπποκράτ L ἱπποκράτης P¹ ἱπποκράτη P²  $\parallel$  21. ἀναχέασθαι LP¹ ἀναχέεσθαι P² A

Ενε φάσκοντι΄ ποῦ γὰς Ἰπποκράτης ἐν μαγειρείφ διέτριψεν ἢ ἐν μυλώνι; σκευασάτω γοῦν μοι πλακοῦντα καὶ ἔρτον καὶ ζωμόν καὶ λοπάδα, ἔπειθ' οὕτως ὑπὲς αὐτῶν διαλεγέσθω.

Can XLVII. Τέ ποτ' ούν, φήσεις, Ιατρούς όνο- 5 μείζουση Ίπποκράτην τε καὶ τὸν ἀπ' αὐτοῦ γορόν, είπερ ού κατά πάσης της περί το σώμα τέχνης τούνομα φέρουεν, άλλα κατά μόνου τοῦ μέρους αὐτῆς, ὁ τοὺς κάμνοντας ίδται; φαίνονται μέν γάο δλην μεταχειοισάμενοι την τέχνην, ώς μηδέ τὸ περί τὰ γυμνάσια 10 μέρος αὐτής ἀπολιπείν, ὅτι πρώτου συστάντος ὅλης τὸς τέγνης μέρους τοῦ θεραπευτικοῦ, διότι καὶ μάλιστα κατήπειγεν, θστερον δε κατά πολλήν σχολήν αὐτῷ προστεθέντος του φυλακτικού τε και ύγιεινού προσανορευομένου, την όλην τέγνην από του μέρους όνο- 15 μασθήναι συνέβη, καθάπεο έπ' άλλων πολλών έγένετο. καί γάο γεωμέτρας δυομάζομεν ού τούς περί των έπιπέδων σχημάτων μόνου, άλλα και τούς περί των στεφεών έπισταμένους οὐδ' ἔστιν οὐδείς νῦν ὥσπεο γεωμέτρης ούτω και στερεομέτρης ονομαζόμενος, άλλ' 20 εντ έκλελοιπε τουνομα, κα θάπερ καὶ τὸ τῶν ὑγιεινῶν, οὐ των σωμάτων οδόε των διαιτημάτων λέγω των ύγιεινων, αλλά των επισταμένων ανδρών ταύτα, των ύπ' Ερασιστράτου τοῖς ἐατροῖς ἀντιδιηρημένων. ὡσαύτως δέ και τριηράργας μέν ἀνόμαζον οί παλαιοί τούς 25 άρχοντας των τριήρων, νῦν δ' ήδη πάντας ούτω κα-

<sup>1.</sup> μαγείοω PA μα L μαγειοείω Ch  $\parallel$  2. έν ante μυλώνι add. L $^{\sharp}$   $\parallel$  γοῦν add. L $^{\sharp}$   $\parallel$  9. φαίνονται L φαίνεται PA  $\parallel$  μεταγειοιαμένοι LP $^{\sharp}$  -os P $^{\sharp}$   $\parallel$  13. σχολήν om. P $^{\sharp}$  add. in marg. P $^{\sharp}$   $\parallel$  αὐτό LP $^{\sharp}$  αὐτώ P $^{\sharp}$   $\parallel$  14. προτεθέντος P $^{\sharp}$   $\parallel$  19. οδδείς L οὐδ $^{\sharp}$  εξ PA

λοῦσι τοὺς δπωσοῦν ἡγουμένους στόλου ναυτικοῦ, κἂν μη τοιήσεις ὧσιν αί νηες. δμοιόν τι τούτφ περί την *lατρικήν έγένετο και τούς lατρούς* άπο γάρ τοῦ πρώτου συστάντος μέρους ὅλην τε τὴν περὶ τὸ σῶμα 5 τέχνην δνομασθήναι συνέβη του χρόνου προϊόντος *lατρικήν αὐτόν τε τὸν ἐπιστήμονα τῆς τέχνης ἰατρόν.* ούκουν οὐδ' ἀπεικός έστιν έρωτηθέντα τινὰ νῦν. ήστινός έστι τέχνης μέρος τὸ ύγιεινόν, ἀποκρίνασθαι της ιατοικής έκταθείσης γαο έπι πλέου της προσηγο-10 ρίας και μηκέτι τὸ μέρος άλλ' ὅλην τὴν περί τὸ σῶμα τέχνην σημαινούσης Ίπποκράτης τε δικαίως καλ οί νῦν απαντες ζατροί δνομάζονται ζαστι γάρ μόρια τῆς τέχνης αὐτῆς δύο τὰ μέγιστα, θεραπευτικόν τε καί ύγιεινόν. αὐτοῦ δ' αὖ πάλιν τοῦ ὑγιεινοῦ μέρους 15 ίσασι τὸ γυμναστι κόν, ώς καὶ πρόσθεν έπιδέδεικται. 89 καθάπεο οὖν Ἱπποκοάτης καὶ Διοκλῆς καὶ Ποαξαγόοας και Φιλότιμος και 'Ηρόφιλος όλης της περί τὸ σωμα τέχνης επιστήμονες ήσαν, ως δηλοί τὰ συγγράμματα αὐτῶν, οὕτως αὖ πάλιν οί περί Θέωνα καὶ Τού-20 φωνα την περί τούς άθλητας κακοτεχνίαν μετεχειρίσαντο, καθάπερ αὖ καὶ τὰ τούτων δηλοῖ συγγράμματα, παρασκευήν τέ τι γυμνάσιον δνομαζόντων και αδθις ετερόν τι μερισμόν, επειτ' άλλο τι τέλειον, αποθεραπείαν δ' άλλο, καλ ζητούντων, είτε κατά την τοιαύτην 25 περίοδου άσκητέου έστι και γυμναστέου του άθλητην είτε κατ' άλλον τινὰ τρόπον. ή καὶ θαυμάζειν έπέρ-

<sup>7.</sup> οὔκουν\* οὖκοῦν C  $\parallel$  8. ἦστινος  $\mid$  εἴς τινος  $\mid$  LP¹ corr. P² $\mid$  12. ἰατροὶ\* ἰατρὸν C  $\mid\mid$  ὀνομάζονται\* ὁνομάζονσιν C  $\mid\mid$  γὰρ\* τε C  $\mid\mid$  18. συγγράμματα L γράμματα PA  $\mid\mid$  20. μετεχειρίσαντο\* μεταχειρίσαντες C  $\mid\mid$  22. τι\* τινὰ C  $\mid\mid$  26. post εἶτε quae sequuntur verba κατ' ἄλλον usque ad ὅταν e codice L restitui, in PA desiderantur  $\mid\mid$  ¾\* ἢ L cf. Gal. X 152, 1

χεταί μοι τῶν νῦν τοὺς ἀθλητὰς γυμναζόντων, ὅταν ἀμφισβητούντων ἀχούσω μέρος εἶναι τῆς ἑαυτῶν τέχνης τὸ ὑγιεινόν. ὅπου γὰρ οὐδὲ τῆς ὅντως γυμναστικῆς μέρος ἐστὶν ἀλλ' ἔμπαλιν ἐκείνη μέρος ὑγιεινοῦ, τί χρὴ περὶ τῆς τούτων κακοτεχνίας ἀμφιβάλλειν, ἢ μήτε μερος δέστὶν ὅλως τῆς περὶ τὸ σῶμα τέχνης ἐπιτηδεύματός τε προέστηκεν οὐχ ὑπὸ Πλάτωνος μόνον ἢ Ἱπποκράτους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἰατρῶν τε καὶ φιλοσόφων ἀτιμαζομένου;

4. verba ὑγιεινοῦ — μέρος om. P¹ add. P² in marg.

## TIT.

## ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Cap. I. Ἐπειδὴ τὸ μὲν αισθάνεσθαι τε καὶ κινεῖ- Κ σθαι κατὰ προαίρεσιν ίδια τῶν ζώων ἐστί, τὸ δ' αὐ- ξάνεσθαι τε καὶ τρέφεσθαι κοινὰ καὶ τοῖς φυτοῖς, εἶη ἄν τὰ μὲν πρότερα τῆς ψυχῆς, τὰ δὲ δεύτερα τῆς φύσεως ἔργα. εἰ δε τις καὶ τοῖς φυτοῖς ψυχῆς μετα-δίδωσι καὶ διαιρούμενος αὐτὰς ὀνομάζει φυτικὴν μὲν ταύτην, αἰσθητικὴν δὲ τὴν ἐτέραν, λέγει μὲν οὐδ' οὖτος ἄλλα, τῆ λέξει δ' οὐ πάνυ τῆ συνήθει κέχρηται. ἀλλ' ἡμεῖς γε μεγίστην λέξεως ἀρετὴν σαφήνειαν εἶναι 10 πεπεισμένοι καὶ ταύτην εἰδότες ‖ ὑπ' οὐδενὸς οὕτως 2 ὡς ὑπὸ τῶν ἀσυνήθων ὀνομάτων διαφθειρομένην, ὡς τοῖς πολλοῖς ἔθος, οὕτως ὀνομάζοντες ὑπὸ μὲν ψυχῆς δ' ᾶμα καὶ φύσεως τὰ ζῷα διοικεῖσθαί φαμεν, ὑπὸ δὲ φύσεως μόνης τὰ φυτὰ καὶ τό γ' αὐξάνεσθαί τε καὶ 15 τρέφεσθαι φύσεως ἔργα φαμέν, οὐ ψυχῆς.

Cap. II. Καλ ζητήσομεν κατὰ τόνδε τὸν λόγον, ὑπὸ τίνων γίγνεται δυνάμεων αὐτὰ δὴ ταῦτα καλ εἰ δή τι ἄλλο φύσεως ἔργον ἐστίν. ἀλλὰ πρότερόν γε

Inscriptio: Γαληνοῦ περὶ φυσικῶν δυνάμεων λόγος α΄ L Γ. περὶ φυσικῶν δυνάμεων βιβλίον πρῶτον Μ΄ Γ. π. φ. δ. Ο  $\parallel$  4. τῆς ante φύσεως om. Μ  $\parallel$  6. φυσικὴν Μ  $\parallel$  8. κέχρηται L Ο χρῆται Μ  $\parallel$  11. τῶν om. Μ  $\parallel$  ἀσυνήθων L ἀήθων ΜΟ  $\parallel$  14. μόνη om. Μ  $\parallel$  16. ξητήσωμεν Μ  $\parallel$  17. δὴ γε AP om. Μ

διελέσθαι τε χρή και μηνύσαι σαφώς έκαστον τών δυομάτων, οίς χρησόμεθα κατά τόνδε του λόγου, καί έφ' ὅ τι φέρομεν πράγμα, γενήσεται δὲ τοῦτ' εὐθύς ξογων φυσικών διδασκαλία σύν ταῖς τῶν ὀνομάτων ξεηγήσεσιν. όταν ούν τι σώμα κατά μηδέν έξαλλάττη- 5 ται των προϋπαρχόντων, ήσυγάζειν αὐτό φαμεν εί s' εξίσταιτό πη, κατ' έκείνο κινείσθαι. καὶ τοίνυν έπει πολυειδώς έξίσταται, πολυειδώς και κινηθήσεται. και γάρ εί λευκον ύπάρχου μελαίνοιτο και εί μέλαν λευκαίνοιτο, κινείται κατά χρόαν, και εί γλυκό τέως 10 3 ύπάρχου αύθις | αύστηρου ή ξυπαλιν έξ αύστηρου νλυκύ γένοιτο, και τουτ' αν κινείσθαι λέγοιτο κατά του χυμόν. άμφω δε ταθτά τε και τὰ προειοημένα κατά την ποιότητα κινείσθαι λεχθήσεται καὶ οὐ μόνον νε τὰ κατά την χρόαν ή τὸν χυμον έξαλλαττόμενα 15 πινείσθαί φαμεν, άλλά και το θεομότερον έκ ψυγροτέρου γενόμενον ή ψυχρότερον έκ θερμοτέρου κινείσθαι καί τοῦτο λέγομεν, ώσπες γε καί εί τι ξηρον έξ ύνροῦ ἢ ύγρὸν ἐκ ξηροῦ γίγνοιτο. κοινὸν δὲ κατὰ τούτων απάντων όνομα φέρομεν την αλλοίωσιν. Εν τι 20 τούτο γένος πινήσεως. έτερον δε γένος έπλ τοίς τὰς γώρας άμείβουσι σώμασι καὶ τόπου έκ τόπου μεταλλάττειν λεγομένοις, ὄνομα δε καλ τούτω φορά, αὐται μέν ούν αί δύο κινήσεις άπλαϊ καὶ πρώται, σύνθετοι δ' έξ αὐτῶν αὕξησίς τε καὶ φθίσις, δταν έξ ἐλάττονός 25

<sup>3.</sup> post πράγμα add. τοὕνομα L || 4. τῶν om. L || 7. ἔξίστα-Μο || post πη add. τοὕτο Ο || μινηθήσεται Μ || 8. ἐπειδή Μ ||

ποινειδῶς om. Μο || 11. ἢ αὖ πάλιν L || 12. γένοιτο L

14. τὴν LM om. Ο || 15. ἢ] καὶ Ο || 17. γιγνόμε
των L || 19. γίγνοιτο om. M || 20. πάντων τού
που δὲ καὶ τοῦτο φορά Μ || 24. οὖν om. L

τι μείζον ή έκ μείζονος έλαττον γένηται φυλάττον τὸ οίκετον είδος. Ετεραι δε δύο κινήσεις γένεσις και φθορά, γένεσις μεν ή είς οὐσίαν άγωγή, φθορά δ' ή έναντία. πάσαις δε ταϊς κινήσεσι κοινὸν έξάλλαξις 5 τοῦ | προϋπάρχοντος, ώσπερ οὖν καὶ ταῖς ἡσυχίαις ἡ 4 φυλακή των προϋπαρχόντων. άλλ' δτι μεν έξαλλάττεται καί πρός την όψιν καί πρός την γεύσιν καί πρός την άφην αίμα γιγνόμενα τὰ σιτία, συγγωρούσιν δτι δέ καί κατ' άλήθειαν, οὐκέτι τοῦθ' δμολογοῦσιν οί σο-10 φισταί. οί μεν γάρ τινες αὐτῶν ἄπαντα τὰ τοιαῦτα των ήμετέρων αίσθήσεων ἀπάτας τινάς καὶ παραγωγάς νομίζουσιν άλλοτ' άλλως πασχουσών, της υποκειμένης οὐσίας μηδεν τούτων, οἶς ἐπονομάζεται, δεχομένης οί δέ τινες είναι μεν έν αὐτη βούλονται τὰς ποιότητας. 15 άμεταβλήτους δε και άτρέπτους έξ αίωνος είς αίωνα καί τὰς φαινομένας ταύτας [έν αὐτῆ] άλλοιώσεις τη διακρίσει τε καὶ συγκρίσει γίγνεσθαί φασιν ίως 'Αναξαγόρας]. εί δή τούτους έπτραπόμενος έξελέγγοιαι. μείζου άν μοι τὸ πάρεργον τοῦ ἔργου γένοιτο, εί μέν 20 γὰο οὐκ ἴσασιν, ὅσα περί τῆς καθ' ὅλην τὴν οὐσίαν άλλοιώσεως 'Αριστοτέλει τε καί μετ' αὐτὸν Χουσίππω γέγοαπται, παρακαλέσαι χρή τοῖς ἐκείνων αὐτοὺς δμιλήσαι γράμμασιν εί δε γιγνώσκοντες έπειθ' εκόντες τὰ χείρω πρὸ τῶν βελτιόνων | αίροῦνται, μάταια δή- 5 25 που και τὰ ἡμέτερα νομιούσιν. ὅτι δὲ και Ἱπποκράτης

<sup>1.</sup> γίγνηται Μ γίνηται Ο || 4. άπάσαις Μ || ή ἐξάλλαξις Μ ή οπ. LO || 11. εἶναι add. post πινὰς Μ post παραγωγὰς add. Ο οπ. L || 14. post βούλονται add. τῆ φύσει Μ φύσει Ο οπ. L || 16. ἐν αὐτῆ post ἀλλοιώσεις colloc. ΜΟ || 17. ὡς ἀναξαγόρας οπ. L || 18. εἰ δὴ | καὶ εἰ L || ἐπτρεπόμενος L || ἐξελέγχοιμι L ἐλέγχ. ΜΟ || 19. γένηται Μ γενήσεται L || καὶ γὰρ εἰ μὲν LO || 21. μετὰ τοῦτον Ο || 23. συγγράμμασιν Μ

ούτως έγίγνωσκεν 'Αριστοτέλους έτι πρότερος ών, έν έτέροις ημίν ἀποδέδεικται. πρώτος γὰρ οὖτος ἀπάντων ών ίσμεν λατρών τε καλ φιλοσόφων αποδεικυύειν έπεγείρησε τέτταρας είναι τὰς πάσας δραστικάς είς άλλήλας ποιότητας, ύφ' ὧν γίγνεταί τε καὶ φθείρεται 5 πάνθ', δσα γένεσίν τε καὶ φθοράν ἐπιδέχεται. καὶ μέντοι καί τὸ κεράννυσθαι δι' άλλήλων αὐτὰς όλας δι' δλων Ίπποκράτης ἀπάντων [ὧν ἴσμεν] πρώτος έγνω και τὰς ἀρχάς γε τῶν ἀποδείξεων, ὧν ὕστερον Αριστοτέλης μετεχειρίσατο, παρ' έκείνω πρώτω γε- 10 γραμμένας έστιν εύρειν, εί δ' ώσπερ τὰς ποιότητας οθτω και τὰς οὐσίας δι' ὅλων κεράννυσθαι χρή νομέζειν, ως υστερον απεφήνατο Ζήνων δ Κιττιεύς, ούχ ήνουμαι δείν έτι περί τούτου κατά τόνδε του λόγον έπεξιέναι, μόνην γάρ είς τὰ παρόντα δέομαι γιγνώ- 15 σκεσθαι την δι' όλης της οὐσίας άλλοίωσιν, ίνα μή τις όστου και σαρκός και νεύρου και των άλλων έχαστου μορίων οίονεὶ μισγάγκειάν τινα τῷ ἄρτω νοθ μίση περιέχεσθαι κάπειτ' έν | τῶ σώματι διακρινόμενον ώς τὸ δμόφυλον έκαστον ζέναι. καίτοι πρό γε τῆς 20 διακρίσεως αίμα φαίνεται γιγνόμενος δ πᾶς ἄρτος, εί γούν παμπόλλω τις χρόνω μηδεν άλλ' είη σιτίον προσφερόμενος, οὐδεν ήττον εν ταϊς φλεψίν αίμα περιεχόμενον έξει, και φανερώς τούτο την των αμετάβλητα

<sup>1.</sup> Free protects of LM do Free pr. O, sed eadem manusuperson fre  $\parallel 2$ . Épidédeintai O  $\parallel$  do l'ouer ànartor LM  $\parallel 4$ . Totothese etc àll. L  $\parallel 7$ . Slag adtàs O  $\parallel 8$ . Înpanaaths mèr L  $\parallel$  do l'oner àn. M ànartor protes dr l'ouer L  $\parallel 9$ . Ye L te M am O  $\parallel 10$ , protec L protére MO  $\parallel 12$ , Irr  $\parallel 9$ . Ye L te M am O  $\parallel 10$ , protec L protére MO  $\parallel 12$ , Irr  $\parallel 15$ , moror M maron L  $\parallel 17$ , had revolve had sagnès O  $\parallel 18$ . Olorel L² olor L¹ alor és MO  $\parallel$  mesayyelar L¹ mesayyela tivl L²  $\parallel 19$ . Pareta protec to same O  $\parallel 20$ . En pros O

τὰ στοιχεῖα τιθεμένων έξελέγχει δόξαν, ώσπες οἶμαι καλ τούλαιον είς τὴν τοῦ λύχνου φλόγα καταναλισκόμενον απαν και τὰ ξύλα πῦρ μικρὸν υστερον γιγνόμενα. καίτοι τό γ' ἀντιλέγειν αὐτοῖς ἠονησάμην, ἀλλ' 5 έπεὶ τῆς ἰατρικῆς ὕλης ἦν τὸ παράδειγμα καὶ χρήζω πρός τὸν παρόντα λόγον αὐτοῦ, διὰ τοῦτ' ἐμνημόνευσα. καταλιπόντες οὖν, ὡς ἔφην, τὴν πρὸς τούτους ἀντιλογίαν, (ένον) τοις βουλομένοις τὰ τῶν παλαιῶν ἐκμανθάνειν κάξ ὧν ήμεῖς ίδία περί αὐτῶν ἐπεσκέμμεθα, 10 τὸν ἐφεξῆς λόγον ἄπαντα ποιησόμεθα ζητοῦντες ὑπὲρ ών έξ άρχῆς προύθέμεθα, πόσαι τε καλ τίνες είσλν αί της φύσεως δυνάμεις και τί ποιείν έργον έκάστη πέφυκεν. ἔργον δὲ δηλονότι καλῶ τὸ γεγονὸς ἤδη καλ συμπεπλη ρωμένον ύπὸ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, οἶον τὸ 7 15 αξμα, την σάρκα, τὸ νεῦρον ἐνέργειαν δὲ την δραστικην δυομάζω κίνησιν και την ταύτης αιτίαν δύναμιν. έπει νὰο έν τῶ τὸ σιτίον αίμα γίγνεσθαι παθητική μέν ή τοῦ σιτίου, δραστική δ' ή τῆς φλεβὸς γίγνεται κίνησις, ωσαύτως δε καν τῷ μεταφέρειν τὰ κῶλα κινεῖ 20 μεν ό μῦς, πινεῖται δε τὰ όστᾶ, τὴν μεν τῆς φλεβὸς καί των μυων κίνησιν ενέργειαν είναι φημι, την δε τῶν σιτίων τε καὶ τῶν ὀστῶν σύμπτωμά τε καὶ πάθημα· τὰ μὲν γὰρ ἀλλοιοῦται, τὰ δὲ φέρεται. τὴν μέν οὖν ένέργειαν έγχωρεῖ καλεῖν καὶ ἔργον τῆς φύ-25 σεως, οίον την πέψιν, την ανάδοσιν, την αιμάτωσιν, ού μην τό γ' ξογον έξ απαντος ένέργειαν η γάρ τοι

<sup>1.</sup> ὅσπες γ' Ο  $\parallel$  2. πᾶν καταναλισκόμενον  $M \parallel$  8.  $\langle \ell \nu \delta \nu \rangle^* \parallel$  τὰ τε L τά τε παςὰ M Ο  $\parallel$  9. ἐσκεψάμεθα  $L \parallel$  10. ἐφεξῆς LM ἑξῆς Ο  $\parallel$  ποιησώμεθα  $M \parallel$  12. ἔςγον post πέφυκεν colloc.  $M \parallel$  13. καλῶ σλρονότι  $L \parallel$  15. καλ τὸ νεῦςον  $M \parallel$  21. κίνησιν portulaçõe colloc.  $M \parallel$  φαμὲν  $M \parallel$  22. τε καλ τῶν LM 24. τῆς LM τι O

σάοξ έργου μέν έστι της φύσεως, οὐ μην ἐνέργειά γε. δηλου σύν, ως θάτερου μέν των ὀνομάτων διχώς λέγεται, θάτερου δ' οῦ.

Cap. III. Euol uev ouv nal h plev nal tov άλλων άπάντων έκαστον διά την έκ των τεττάρων 5 ποιάν πράσιν ώδί πως ένεργείν δοκεί. είσι δέ γε μήν 8 οὐχ ὁλίγοι τινὲς ἄνδρες | οὐδ' ἄδοξοι, φιλόσοφοί τε και ίατροί, τῷ μὲν θερμῷ και τῷ ψυχρῷ τὸ δρᾶν άναφέρουτες, υποβάλλουτες δ' αυτοίς παθητικά το ξηρόν τε και τὸ ύγρόν. και πρῶτός γ' 'Αριστοτέλης 10 τὰς τῶν κατὰ μέρος ἀπάντων αίτίας εἰς ταύτας ἀνάγειν πειράται τὰς ἀρχάς, ἡχολούθησε δ' ὕστερον αὐτῶ και ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς γορός. καίτοι τούτοις μέν, ὡς ἂν καὶ αὐτῶν τῶν στοιχείων τὴν εἰς ἄλληλα μεταβολὴν γύσεσί τέ τισι καὶ πιλήσεσιν άναφέρουσιν, εύλογον ήν 15 άργας δραστικάς ποιήσασθαι το θερμον και το ψυχρόν, Αριστοτέλει δ' ούχ ούτως, άλλα ταις τέτταρσι ποιότησεν είς την των στοιχείων γένεσιν χρωμένω βέλτιον ήν και τὰς τῶν κατὰ μέρος αίτίας ἀπάσας εἰς ταύτας ανάγειν, τί δήποτ' ούν έν μεν τοίς περί γενέσεως καί 20 φθοράς ταις τέτταροι χρήται, έν δε τοις μετεωρολογικοίς και τοίς προβλήμασι και άλλοθι πολλαγόθι ταϊς δύο μόναις; εί μεν γάο ώς έν τοῖς ζώοις τε καὶ τοῖς φυτοίς μάλλον μέν δοά το θερμον και το ψυγρόν, ήττον δε το ξηρον και το ύγρον αποφαίνοιτό τις, ίσως 25

<sup>1.</sup> της om. Μ || γε om. LM || 2. καὶ δηλον Ο || 3. θάτερον δὲ καθ' ἔνα τρόπον Μ || 4. ή om. Ο || 6. ποιοτήτων ποιὰν L ποιότητα ποιὰν Μ || δέ γε μὴν L δὲ ΜΟ || 8. οἱ τῷ μὲν Ο || 9. τὸ ὁγρῶν τ. κ. ξ. L τό τε ξ. κ. τὸ ὑ. Ο || 12. τὰς ἀρχάς πειρᾶται L || 13. μὲν om. L || 15. τε om. L || 17. ταῖς om. Ο || 19. τῶν om. L || απάσας αἰτίας L Ο || 20. ἀναγαγεῖν Μ || 23. τοῖς ante ξούσις et φυτοῖς om. Ο || 25. ξηρὸν κ. τ. ὑ. L τὸ θ' ὑγρὸν κ. τ. ξ. ΜΟ

ἄν ἔχοι καὶ τὸν Ἱπποκράτην σύμψηφον εἰ δ' ὡσαύτως ἐν ‖ ἄπασιν, οὐκέτ' οἶμαι συγχωρήσειν τοῦτο μὴ ὅτι 9 τὸν Ἱπποκράτην ἀλλὰ μηδ' αὐτὸν τὸν ᾿Αριστοτέλην μεμνῆσθαί γε βουλόμενον ὧν ἐν τοῖς περὶ γενέσεως 5 καὶ φθορᾶς οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ μετ' ἀποδείξεως αὐτὸς ἡμᾶς ἐδίδαξεν. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων κἀν τοῖς περὶ κράσεων, εἰς ὅσον ἰατρῷ χρήσιμον, ἐπεσκεψάμεθα.

Cap. IV. 'Η δ' οὖν δύναμις ή ἐν ταῖς φλεψὶν ή αίματοποιητική προσαγορευομένη καὶ πᾶσα δ' άλλη 10 δύναμις έν τῷ πρός τι νενόηται πρώτως μέν γὰρ τῆς ἐνεογείας [ἡ δύναμις] αἰτία, ἤδη δὲ καὶ τοῦ ἔργου κατὰ συμβεβηκός. ἀλλ' εἴπερ ἡ αἰτία πρός τι, τοῦ γὰο ὑπ' αὐτῆς γενομένου μόνου, τῶν δ' ἄλλων οὐδενός, εύδηλον, ότι και ή δύναμις έν το πρός τι. και 15 μέχρι γ' αν αγνοώμεν την ούσίαν της ένεργούσης αίτίας, δύναμιν αὐτὴν ὀνομάζομεν, εἶναί τινα λέγοντες έν ταῖς φλεψιν αίματοποιητικήν, ώσαύτως δὲ κάν τῆ κοιλία πεπτικήν καν τη καρδία σφυγμικήν και καθ' ξκαστον τῶν ἄλλων ἰδίαν τινὰ τῆς || κατὰ τὸ μόριον 10 20 ένεργείας. είπερ οδυ μεθόδω μέλλοιμεν έξευρήσειν, δπόσαι τε καλ δποϊαί τινες αλ δυνάμεις ελσίν, ἀπό τῶν ἔργων αὐτῶν ἀρκτέον. ξκαστον γὰρ αὐτῶν ὑπό τινος ἐνεργείας γίγνεται καὶ τούτων έκάστης προηγεϊταί τις αίτία.

Cap. V. "Εργα τοίνυν τῆς φύσεως ἔτι μὲν κυου-

<sup>1.</sup> ἔχοι ] εῦςοι L εῦςη M  $\parallel$  2. συγχωςῆσαι M  $\parallel$  3. οἶμαι add. post αὐτὸν LM  $\parallel$  4. γε om. M  $\parallel$  5. τε καὶ M  $\parallel$  9. καλουμένη M  $\parallel$  δ' om. L  $\parallel$  10. πρώτως M πρῶτος O¹ πρώτης LO²  $\parallel$  11. ἡ δύναμις τῆς ἐν. O  $\parallel$  12. κατά τι σ. MO  $\parallel$  13. γενομένου L γινομένου MO  $\parallel$  15. γ' ] γὰς L om. M  $\parallel$  ἄν om. L  $\parallel$  άγνοοῦμεν C  $\parallel$  17. αἵματος ποιητικὴν Μ αἵματος ποιητικὴν δύναμιν O  $\parallel$  20. ἐξεςευνῆσαι L  $\parallel$  22. αὐτῶν L ἡμὶν MO  $\parallel$  24. verba Έργα usque ad ἀλλοιουμένην οὐσίαν excerps. Orib. XXII 1, 1—3  $\parallel$  τοίνυν L μὲν οὖν M δὴ O om. Orib.  $\parallel$  ἔτι μὲν  $\parallel$  ἔτι δὴ M ἔτι Orih

μένου τε καὶ διαπλαττομένου τοῦ ζώου τὰ σύμπαντ' έστὶ του σώματος μόρια, γεννηθέντος δὲ κοινὸν ἐφ' απασιν έργον ή είς το τέλειον έκάστω μέγεθος άγωγή καί μετά ταθθ' ή μέχοι του δυνατού διαμονή. ενέφγειω δ' έπὶ τρισὶ τοῖς είρημένοις ἔργοις τρεῖς ἔξ 5 συστικά κλλ ή μεν γένεσις ούχ άπλη τις ένέργεια της ψενεως, αλλ' εξ αλλοιώσεώς τε και διαπλάσεώς έστι συνθετος. Ένα μέν γάρ όστοῦν γένηται καί νεῦρον και φλέψ και των άλλων εκαστον, άλλοιούσθαι χρή 10 την Εποβεβλημένην ουσίαν, έξ ής γίγνεται το ζώον. ίνα δέ και στημα το δέον και θέσιν και κοιλότητάς 1 τινας καὶ αποφύσεις καὶ συμφύσεις καὶ τάλλα [ τὰ τοιαθτα κτήσηται, διαπλάττεσθαι χρή την άλλοιουμένην ούσίαν, ην δη καὶ ύλην τοῦ ζώου καλῶν, ὡς τῆς 15 νεώς τὰ ξύλα καὶ τῆς εἰκόνος τὸν κηρόν, οὐκ ἂν άμάφτοις. ή δ' αύξησις επίδοσίς έστι και διάστασις κατά μήκος και πλάτος και βάθος των στερεών τοῦ ζωου μορίων, ὧνπερ καὶ ή διάπλασις ἦν, ή δὲ θρέψις πυνοθεσις [έστί] τοῖς αὐτοῖς ἄνευ διαστάσεως.

γεννωμένης οὐσίας ύγρότητι καὶ ξηρότητι καὶ ψυχρότητι και θεομότητι και τοῖς άλλοις άπασιν, δσα τούτοις έπεται, διαφέροντα. τὰ δ' έπόμενα γιγνώσκεις, είπερ όλως έφιλοσόφησάς τι περί γενέσεως καί φθοράς. 5 αί λοιπαλ γὰο τῶν ἀπτῶν ὀνομαζομένων διαφορῶν ταῖς είοημέναις επονται πρώται καὶ μάλιστα, μετά δὲ ταύτας αί γευσταί τε καὶ ὀσφοηταὶ καὶ ὁραταί. σκληρότης 15 μέν οὖν καὶ μαλακότης καὶ γλισχρότης καὶ κραυρότης καλ κουφότης καλ βαρύτης καλ πυκνότης καλ άραιότης 10 καλ λειότης καλ τραχύτης καλ παχύτης καλ λεπτότης άπται διαφοραί και είρηται περί πασων 'Αριστοτέλει καλώς. οίσθα δε δήπου και τας γευστάς τε και όσφοητὰς καὶ δρατὰς διαφοράς. ὥστ', εί μὲν τὰς πρώτας τε καί στοιχειώδεις άλλοιωτικάς δυνάμεις ζητοίης, 15 ύγρότης έστι και ξηρότης και ψυχρότης και θερμότης. εί δε τας έκ της τούτων κράσεως γενομένας, τοσαύται καθ' εκαστον εσονται ζώον, ωσαπερ αν αυτού τα αίσθητά στοιχεία υπάρχη· καλείται δ' αίσθητά στοιχεία τὰ δμοιομερή πάντα τοῦ σώματος μόρια καὶ ταῦτ' 20 οὐκ ἐκ μεθόδου τινὸς ἀλλ' αὐτόπτην γενόμενον ἐκμαθείν χρή διά των άνατομων. όστουν δή και χόνδρον καλ νεύρον καλ ύμένα καλ σύνδεσμον καλ φλέβα καλ πάνθ' δσα τοιαῦτα κατά την πρώτην τοῦ ζώου γένεσιν ή φύσις απεργάζεται δυνάμει χρωμένη καθόλου μέν

<sup>1.</sup> γενομένης  $L^1M$   $\parallel$   $\xi$ ,  $\varkappa$ ,  $\dot{\vartheta}$ ,  $\varkappa$ ,  $\dot{\vartheta}$ ,  $\varkappa$ ,  $\psi$ , O  $\xi$ ,  $\tau \varepsilon$  καὶ  $\dot{\vartheta}$ ,  $\varkappa$ ,  $\psi$ , L  $\parallel$  2. ἄπασιν om, L  $\parallel$  5. διαφορών LM διαφοραὶ O  $\parallel$  6. πρώται L πρώταις M πρώτως O  $\parallel$  7. post ταύτας add. ἕπονται L  $\parallel$   $\tau \varepsilon$  om, LM  $\parallel$  δσφραντικαὶ M  $\parallel$  12. γενοτάς  $\tau \varepsilon$  καὶ τὰς δσφρ,  $\varkappa$ ,  $\dot{\vartheta}$ ,  $\dot{\varrho}$ ,  $\dot{\varrho}$ ,  $\dot{\varrho}$   $\dot{\varrho}$  δσφρ,  $\dot{\tau}$ ,  $\dot{\varepsilon}$   $\dot{\varrho}$ ,  $\dot{$ 

13 είπεϊν τῆ γεννητική τε καὶ άλλοιω τική, κατά μέρος δε θεομαντική τε και ψυκτική και ξηραντική και ύγραντική και ταίς έκ της τούτων κράσεως γενομέναις, οίον όστοποιητική τε και νευροποιητική και χονδροποιητική σαφηνείας γαρ ένεκα και τούτοις τοίς 5 δυόμασι γρηστέου. έστι γοῦν καὶ ή ίδία σὰρξ τοῦ ήπατος έκ τούτου τοῦ γένους και ή τοῦ σπληνός και ή των νεφοών και ή του πνεύμονος και ή της καρδίας. ούτω δε και του έγκεφάλου το ίδιον σωμα και της γαστρός και τοῦ στομάχου και τῶν ἐντέρων και τῶν 10 ύστερου αίσθητον στοιχεζόν έστιν δμοιομερές τε καί άπλουν και ασύνθετον έαν γαο έξέλης έκάστου των είρημένων τὰς ἀρτηρίας τε καὶ τὰς φλέβας καὶ τὰ νεύρα, τὸ ὑπόλοιπον σῶμα τὸ καθ' ἔκαστον ὄργανον άπλοῦν ἐστι καὶ στοιχειώδες ὡς πρὸς αἴσθησιν. ὅσα 15 δε των τοιούτων δονάνων έκ δυοίν σύγκειται γιτώνων ούχ δμοίων μεν άλλήλοις, άπλοῦ δ' έκατέρου, τούτων οί χιτωνές είσι τὰ στοιχεῖα καθάπεο τῆς τε γαστρὸς καί του στομάγου καί των έντέρων καί των άρτηριών. καί καθ' έκατερόν γε των χιτώνων ίδιος ή άλλοιωτική 20 14 δύναμις ή έκ τοῦ παρά τῆς μητρός ἐπιμηνίου γεννήσασα τὸ μόριον, ώστε τὰς κατὰ μέρος άλλοιωτικάς δυνάμεις τοσαύτας είναι καθ' έκαστον ζώον, δσαπερ αν έγη τὰ στοιχειώδη μόρια, καὶ μέν γε καὶ τὰς ένεργείας ίδίας έκάστω των κατά μέρος άναγκαζον ύπ- 25 άρχειν ώσπερ και τὰς γρείας, οἶου και τῶυ ἀπὸ τῶυ

<sup>2. \*</sup>  $\delta\gamma\rho$  \* . §. MO || 3. yerrwhérais L² || 4. té tiri M te con L || 5. tologrous drómasi M toútois dr. P || 6. yoûr L odr M adr odr O || idia L M idios O om. T || 10. ths votégas L || 12. èş thatoor L || 13. tr om. L M || nal tà r. \*, tàs ql. L || 18. tr om. M || 23. ¿dor L yéros ¿dor MO || 24. hér ye L M hértoi O || 24. post sigos add. égywr L hogíwr O om. M

νεφοών είς την αύστιν διηκόντων πόρων, οί δη καί ούρητήρες καλούνται. ούτοι γάρ ούτ' άρτηρίαι είσίν, ότι μήτε σφύζουσι μήτ' έκ δυοίν χιτώνων συνεστήκασιν, ούτε φλέβες, ότι μήθ' αίμα περιέχουσι μήτ' ἔοικεν 5 αὐτῶν ὁ γιτὼν κατά τι τῷ τῆς φλεβός· ἀλλὰ καὶ νεύρων έπι πλέον αφεστήκασιν ή των είρημένων. τί ποτ' οὖν είσιν; έρωτα τις, ώσπερ άναγκαῖον ὂν άπαν μόριον η ἀρτηρίαν η φλέβα η νεύρον υπάρχειν η έκ τούτων πεπλέγθαι καί μή τοῦτ' αὐτὸ τὸ νῦν λεγόμε-10 νον, ώς ίδιος έκάστω των κατά μέρος δργάνων έστιν ή οὐσία. και γάρ και αί κύστεις έκάτεραι ή τε τὸ οδρου ύποδεχομένη και ή την ξανθήν χολήν ού μόνον των άλλων απάντων άλλα και αλλήλων διαφέρουσι καί of είς τὸ ήπαο ἀποφυόμενοι | πόροι, καθάπερ στό- 15 15 μαχοί τινες ἀπὸ τῆς χοληδόχου κύστεως, οὐδὲν οὕτ' άρτηρίαις ούτε φλεψίν ούτε νεύροις έρικασιν. άλλά πεοί μεν τούτων έπὶ πλέον έν άλλοις τέ τισι κάν τοῖς περί τῆς Ίππουράτους ἀνατομῆς εἴρηται. αί δε κατά μέρος απασαι δυνάμεις της φύσεως αι άλλοιωτικαί 20 αὐτην μέν την οὐσίαν τῶν χιτώνων τῆς κοιλίας καὶ των έντέρων και των ύστερων απετέλεσαν, οίαπέρ έστι την δε σύνθεσιν αὐτῶν και την τῶν εμφυομένων πλοκήν και την είς το έντερον έκφυσιν και την της ένδον κοιλότητος ίδέαν και τάλλ' δσα τοιαύτα δύναμίς 25 τις έτέρα διέπλασεν, ην διαπλαστικήν δνομάζομεν, ην

<sup>3,</sup>  $\mu\eta\tau\epsilon$ ]  $\mu\eta\delta\dot{\epsilon}$  M  $\mu\dot{\eta}$  O  $\parallel$  6.  $\pi\lambda\epsilon\dot{\epsilon}$ ov L  $\parallel$  7.  $\eth v$  om. LO  $\parallel$  10.  $i\delta\dot{\epsilon}$  M  $\parallel$   $\delta\rho\gamma\dot{\epsilon}\nu\omega\nu$  om. M  $\parallel$  11.  $\dot{\eta}$   $\kappa\dot{\nu}$   $\sigma\tau\iota_{\delta}$   $\dot{\epsilon}$   $\kappa\dot{\epsilon}$   $\dot{\epsilon}$   $\kappa\dot{\epsilon}$   $\dot{\epsilon}$   $\dot{\epsilon$ 

δή καὶ τεχνικήν είναι λέγομεν, μάλλον δ' άρίστην καὶ ἄκραν τέχνην καὶ πάντα τινὸς ἔνεκα ποιούσαν, ὡς μηθὲν ἀργὸν είναι μηθὲ περιττὸν μηδ' ὅλως οὕτως ἔχον, ὡς δύνασθαι βέλτιον ἐτέρως ἔχειν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐν τοῖς περὶ χρείας μορίων ἀποδείξομεν. ||

Cap. VII. Έπὶ δὲ τὴν αὐξητικὴν ήδη μεταβάντες δύναμιν αὐτὸ τοῦθ' ὑπομνήσωμεν πρῶτον, ὡς ὑπάργει μέν και αὐτή τοῖς κυουμένοις ώσπερ και ή θρεπτική. άλλ' οίον ύπηρετιδές τινές είσι τηνικαύτα των προειοημένων δυνάμεων, ούχ έν αύταις έχουσαι το παν 10 κύρος. ἐπειδὰν δὲ τὸ τέλειον ἀπολάβη μέγεθος τὸ ζώου, έν τώ μετά την άποκύησιν γρόνω παντί μέγρι της άκμης ή μεν αθξητική τηνικαύτα κρατεί. βοηθοί δ' αὐτῆς καὶ οἶον ὑπηρέτιδες ή τ' ἀλλοιωτική δύναμίς έστι και ή θρεπτική. τί ούν τὸ ίδιόν έστι τῆς αὐ-15 ξητικής δυνάμεως; είς παν μέρος έπτειναι τα πεφυκότα. καλείται δ' ούτω τὰ στερεὰ μόρια τοῦ σώματος, ἀρτηοίαι και φλέβες και νεύρα και δστά και χόνδροι και ύμένες και σύνδεσμοι και οί χιτώνες απαντες, οθς στοιχειώδεις τε και δμοιομερείς και άπλους δλίγον έμ- 20 προσθεν έκαλουμεν. ότω δε τρόπω την είς παν μέρος έκτασιν ζσχουσιν, έγω φράσω παράδειγμά τι πρότερον 17 είπων ένεκα του σαφούς. | τὰς κύστεις των ύων λαβόντες οί παίδες πληροῦσί τε πνεύματος καὶ τρίβουσιν έπὶ τῆς τέφρας πλησίον τοῦ πυρός, ὡς ἀλεαί- 25

νεσθαι μέν, βλάπτεσθαι δε μηδέν και πολλή γ' αυτη ή παιδιά περί τε την Ιωνίαν και έν άλλοις έθνεσιν ούκ όλίγοις έστίν. ἐπιλέγουσι δὲ δὴ καί τιν' ἔπη τρίβοντες έν μέτοφ τέ τινι και μέλει και δυθμφ και έστι πάντα τά 5 φήματα ταῦτα παραχέλευσις τῆ χύστει πρὸς τὴν αὕξησιν. έπειδαν δ' Ικανώς αὐτοῖς διατετάσθαι δοκή, πάλιν έμφυσῶσί τε καὶ ἐπιδιατείνουσι καὶ αὖθις τρίβουσι καὶ τοῦτο πλεονάκις ποιοῦσιν, ἄχρις ἂν αὐτοῖς ἡ κύστις ίκανῶς ἔγειν δοκῆ τῆς αὐξήσεως. ἀλλ' ἐν τούτοις γε τοῖς 10 ξονοις τῶν παίδων έναργῶς, ὅσον εἰς μέγεθος ἐπιδίδωσιν ή έντὸς εὐρυγωρία τῆς κύστεως, τοσοῦτον ἀναγκαῖον είς λεπτότητα καθαιρεϊσθαι τὸ σῶμα καὶ εί γε τὴν λεπτότητα ταύτην άνατρέφειν οίοι τ' ήσαν οι παίδες. δμοίως αν τη φύσει την κύστιν έκ μικοάς μεγάλην απ-15 ειργάζουτο. νυνί δὲ τοῦτ' αὐτοῖς ἐνδεῖ τὸ ἔργον οὐδὲ καθ' ενα τρόπον είς μίμησιν ενδεγόμενον άγθηναι μή ότι τοῖς παισίν άλλ' οὐδ' άλλω τινί [τῶν τελείων] 1 μόνης γὰρ τῆς φύσεως ἴδιόν έστιν. ὥστ' ἤδη σοι δῆλον, ως αναγκαία τοῖς αὐξανομένοις ή θρέψις. εί γὰρ 20 διατείνοιτο μέν, άνατρέφοιτο δε μή, φαντασίαν ψευδη μᾶλλον, οὐκ αὔξησιν ἀληθῆ τὰ τοιαῦτα σώματα κτήσεται. καίτοι καὶ τὸ διατείνεσθαι πάντη μόνοις τοῖς ύπὸ φύσεως αὐξανομένοις ὑπάρχει. τὰ γὰρ ὑφ' ἡμῶν διατεινόμενα σώματα κατά μίαν τινά διάστασιν τοῦτο 25 πάσγοντα μειοῦται ταῖς λοιπαῖς οὐδ' ἔστιν εύρεῖν οὐδέν, δ συνεχές ἔτι μένον καὶ ἀδιάσπαστον είς τὰς

<sup>1.</sup> οὐδὲν L || 2. τε om. L M || 3. δὴ καὶ om. L || ἔπη om. L ||
4. ἐμμέτοω C corr. K || ταῦτα τὰ δήματα M O || 5. παρακελεύσεις
L || 8. αὐτοῖς om. M || 11. ἀναγκαῖον om. M || 12. γε om. L'
13. οἱ παῖδες post ἀνατρέφειν colloc. O || 17. τῶν τελείων οι
L M || 21. ἀληθῆ om. M || 25. τοῖς λοιποῖς O || οὐδ' L καὶ οὐκοὐδὲ γὰρ O || 26. τὰς om. L

τοείς διαστάσεις έπεκτείναι δυνάμεθα, μόνης οὖν τῆς φύσεως τὸ πάντη διιστάναι συνεχὲς έαυτῷ μένον ἔτι καὶ τὴν ἀρχαίαν ἄπασαν ἰδέαν φυλάττον τὸ σῶμα, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἡ αὕξησις ἄνευ τῆς ἐπιροεούσης τε καὶ προσπλαττομένης τροφῆς μὴ δυναμένη γενέσθαι.

Cap. VIII. Καὶ τοίνυν ὁ λόγος ήκειν ἔοικεν ὁ περὶ τῆς θρέψεως, δς δὴ λοιπός ἐστι καὶ τρίτος ὧν ἔξ ἀρχῆς προὐθέμεθα. τοῦ γὰρ ἐπιρρέοντος ἐν εἴδει 19 τροφῆς παντὶ || μορίω τοῦ τρεφομένου σώματος προσπλαττομένου θρέψις μὲν ἡ ἐνέργεια, θρεπτικὴ δὲ δύ- 10 ναμις ἡ αἰτία. ἀλλοίωσις μὲν δὴ κἀνταῦθα τὸ γένος τῆς ἐνεργείας, ἀλλ' οὐχ οἵαπερ ἡ ἐν τῆ γενέσει. ἐκεῖ μὲν γὰρ οὐκ ὂν [ὀστοῦν] πρότερον ὕστερον ἐγένετο, κατὰ δὲ τὴν θρέψιν τῷ ἤδη γεγονότι συνεξομοιοῦται τὸ ἐπιρρέον καὶ διὰ τοῦτ' εὐλόγως ἐκείνην μὲν τὴν 15 ἀλλοίωσιν γένεσιν, ταύτην δ' ἐξομοίωσιν [τε καὶ ὁμοίωσιν] ἀνόμασαν.

Cap. IX. Έπειδη δὲ περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων τῆς φύσεως αὐτάρκως εἴρηται καὶ φαίνεται μηδεμιᾶς ἄλλης προσδεἴσθαι τὸ ζῷον, ἔχον γε καὶ ὅπως αὐξηθῆ ναὶ ὅπως τελειωθῆ καὶ ὅπως ἔως πλείστου διαφυλαχθῆ, δόξειε μὲν ἀν ἴσως ἰκανῶς ἔχειν ὁ λόγος οὖτος ἥδη καὶ πάσας έξηγεῖσθαι τὰς τῆς φύσεως δυνάμεις. ἀλλ' εἴ τις πάλιν ἐννοήσειεν, ὡς οὐδενὸς οὐδέπω τῶν τοῦ ζῷου μορίων ἐφήψατο, κοιλίας λέγω καὶ εἕντέρων καὶ ἤπατος καὶ τῶν ὁμοίων, οὐδ' ἔξηγήσατο

<sup>2.</sup> καὶ ἔτι Μ || 7. τῆς L τε P om. ΜΟ || ὧν L Μ ὧν γ' Ο || 8. verba τοῦ γὰρ — ἀνομασαν excerps. Orib. XXII 1, 4—5 || 12, ἡ ἐν Orib. ἡ om. C || 13. μὲν om. L || [ὀστοῦν]\* || 14. ἐξομοιοῦται Orib. || 16. τε καὶ ὁμοίασιν om. Orib. || 17. ἀνόμασαν L ἀνομάζουσιν Μ ὀνομάζομεν Ο || 18. ἐπειδὴ L ἐπεὶ ΜΟ || 22. δόξει L δόξης Μ || 26. τῶν ἐντέρων Μ

τὰς ἐν αὐτοῖς δυνάμεις, αὖθις δόξειεν ἂν οἶον προοιμιόν τι μόνον εἰρῆσθαι τῆς χρησίμου διδασκαλίας. 
τὸ γὰρ σύμπαν ὧδ' ἔχει. γένεσις καὶ αὕξησις καὶ 20
θρέψις τὰ πρῶτα καὶ οἶον κεφάλαια τῶν ἔργων ἐστὶ
5 τῆς φύσεως. ὥστε καὶ αἱ τούτων ἐργαστικαὶ δυνάμεις
αἱ πρῶται τρεῖς εἰσι καὶ κυριώταται. δέονται δ' εἰς
ὑπηρεσίαν, ὡς ἤδη δέδεικται, καὶ ἀλλήλων καὶ ἄλλων.
τίνων μὲν οὖν ἡ γεννητική τε καὶ αὐξητικὴ δέονται,
εἰρηται, τίνων δ' ἡ θρεπτική, νῦν εἰρήσεται.

Cap. X. Δοκῶ γάο μοι δείξειν τὰ πεοὶ τὴν 10 [φυσικήν] της τροφης οίκονομίαν ὄργανά τε καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν διὰ ταύτην γεγονότα. ἐπειδή γὰο ή ένέργεια ταύτης της δυνάμεως έξομοίωσίς έστιν, δμοιοῦσθαι δὲ καὶ μεταβάλλειν εἰς ἄλληλα πᾶσι τοῖς οὖσιν 15 άδύνατον, εί μή τινα έχοι κοινωνίαν ήδη καί συγγένειαν έν ταῖς ποιότησι, διὰ τοῦτο πρῶτον μέν οὐκ έκ πάντων έδεσμάτων πᾶν ζώον τρέφεσθαι πέφυκεν, έπειτα δ' οὐδ' έξ ὧν οἶόν τ' έστλν οὐδ' έκ τούτων παραχρημα, καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀνάγκην πλειόνων 20 δογάνων άλλοιωτικών της τροφης εκαστον | των ζώων 21 γρήζει. ΐνα μεν γάο τὸ ξανθὸν έρυθρὸν γένηται καί τὸ ἐρυθρὸν ξανθόν, ἀπλῆς καὶ μιᾶς δεῖται τῆς ἀλλοιώσεως τνα δε το λευκον μέλαν και το μέλαν λευκόν, άπασῶν τῶν μεταξύ, καὶ τοίνυν καὶ τὸ μαλακώτατον 25 οὐκ ἂν ἀθρόως σκληρότατον καὶ τὸ σκληρότατον οὐκ

<sup>1.</sup> δόξειεν ἂν LM ἂν δ.  $O \parallel 3$ . δὲ pro γὰο L  $\parallel 7$ . δέδειαται LM λέλεαται  $O \parallel 8$ . καὶ τίνων μὲν L  $\parallel$  τε om. L  $\parallel 9$ . εἴοηται LM λέλεαται  $O \parallel 11$ . φυσικὴν om. M  $\parallel$  τὴν τῆς τοοφῆς φυσικὶ οἰκ. L  $\parallel 13$ . verba ὁμοιοῦσθαι — χρήζει excerps. Orib. XXII 1, (15. ἐστιν ἀδύνατον MO Orib.  $\parallel$  ἔχοι LM ἔχει  $O \parallel$  ἤδη om. N 18. οὐδ' ἐξ LM οὐκ ἐξ O Orib.  $\parallel 23$ . καὶ  $\rrbracket$  η LO

αν αθρόως μαλακώτατον γένοιτο, ώσπερ οὐδὲ τὸ δυσωδέστατον εὐωδέστατον οὐδ' ἔμπαλιν τὸ εὐωδέστατον δυσωδέστατον έξαίφνης γένοιτ' άν. πῶς οὖν έξ αίματος δστούν άν ποτε γένοιτο μή παχυνθέντος γε πρότερου έπι πλεϊστου αὐτοῦ και λευκαυθέντος ή πῶς 5 έξ ἄρτου τὸ αίμα μη κατά βραχύ μεν ἀποθεμένου την λευκότητα, κατά βραχύ δε λαμβάνοντος την έουθούτητα; σάρχα μέν γαρ έξ αίματος γενέσθαι δάστον εί γάο είς τοσούτον αὐτὸ παχύνειεν ή φύσις, ὡς σύστασίν τινα σχεῖν καὶ μηκέτ' εἶναι δυτόν, ή πρώτη καὶ 10 νεοπαγής ούτως αν είη σάοξ. όστοῦν δ' ίνα γένηται. πολλού μέν δείται χρόνου, πολλής δ' έργασίας και μεταβολής τω αίματι. ότι δε και τω άρτω και πολύ 22 μάλλον θοιδα κίνη και τεύτλω και τοῖς δμοίοις παυπόλλης δείται της άλλοιώσεως είς αίματος γένεσιν, 15 ούδε τοῦτ' άδηλον, εν μεν δή τοῦτ' αἴτιον τοῦ πολλά γενέσθαι τὰ περί τὴν τῆς τροφῆς ἀλλοίωσιν ὄργανα. δεύτερον δ' ή των περιττωμάτων φύσις. ως γαρ ύπο βοτανών οὐδ' όλως δυνάμεθα τρέφεσθαι, καίτοι των βοσκημάτων τρεφομένων, ούτως ύπὸ δαφανίδος τρεφό- 20 μεθα μέν, άλλ' ούχ ώς ύπὸ τῶν κοεῶν. τούτων μὲν γὰο δλίγου δεῖν όλων ή φύσις ήμων πρατεί και μεταβάλλει καὶ άλλοιοί καὶ χρηστον έξ αὐτῶν αἶμα συνίστησιν. έν δε τη δαφανίδι το μεν οίπειον τε και μεταβληθηναι δυνάμενον, μόγις καὶ τοῦτο καὶ σύν πολλη τη 25

<sup>1.</sup> ἀθρόως LM εὐθέως Ο  $\parallel$  γένοιτο post σκληρότατον colloc. MO  $\parallel$  2. verba οὐδ' ἔμπαλιν τ. εὐ. δνσωδ. om. L  $\parallel$  3.ᾶν om. MO  $\parallel$  4. γε om. Ο  $\parallel$  7. λαβόντος Ο  $\parallel$  9. εἰς LM ἐς Ο  $\parallel$  παχύνοιεν M παχύνει LO  $\parallel$  12. χρόνον δεῖται LM  $\parallel$  τε καὶ M  $\parallel$  13. πολὸ L πολλῷ Ο ἔτι  $\mu$ . M  $\parallel$  15. τῆς om. L  $\parallel$  16. verba ἕν  $\mu$ ὲν — φύσις excerps, Orib. XXII 1, 7  $\parallel$  17. γίνεσθαι Orib.  $\parallel$  18. δὲ τῶν π, ἡ φόσις M  $\parallel$  20. ἑαφανίδος LM ἑαφανίδων Ο  $\parallel$  25.  $\mu$ όλις καὶ τοῦτο σὸν π, M  $\mu$ όλις κ, τ. καὶ σὸν Ο

κατεργασία, παντάπασιν έλάχιστον όλη δ' όλίγου δείν έστι περιττωματική και διεξέρχεται τα της πέψεως δογανα, βραχέος έξ αὐτῆς είς τὰς φλέβας ἀναληφθέντος αίματος και οὐδε τούτου τελέως χρηστού. δευτέρας 5 οὖν αὖθις ἐδέησε διακρίσεως τῆ φύσει τῶν ἐν ταῖς φλεψί περιττωμάτων. και χρεία και τούτοις δδών τέ τινων έτέρων έπὶ τὰς έχχρίσεις αὐτὰ παραγουσών, ώς 23 μή λυμαίνοιτο τοις χρηστοίς, ύποδοχων τέ τινων οίον δεξαμενών, έν αίς όταν είς ίκανον [άθοοιζόμενον] 10 πλήθος αφίνηται, τηνικαύτ' έκκριθήσεται. δεύτερον δή σοι και τούτο τὸ γένος τῶν ἐν τῶ σώματι μορίων έξεύρηται τοῖς περιττώμασι τῆς τροφῆς ἀνακείμενον. άλλο δε τρίτον ύπερ τοῦ πάντη φέρεσθαι, καθάπερ τινές όδοι πολλαί διά τοῦ σώματος όλου κατατετμη-15 μέναι. μία μέν γαρ εἴσοδος ή δια τοῦ στόματος απασι τοίς σιτίοις, ούχ εν δε τὸ τρεφόμενου άλλα πάμπολλά τε και πάμπολυ διεστώτα, μη τοίνυν θαύμαζε τὸ πλήθος των δογάνων, όσα θρέψεως ένεκεν ή φύσις έδημιούργησε. τὰ μέν γὰρ άλλοιοῦντα προπαρασκευ-20 άζει την έπιτηδειον έκάστω μορίω τροφήν, τὰ δὲ διακρίνει τὰ περιττώματα, τὰ δὲ παραπέμπει, τὰ δ' ὑποδέχεται, τὰ δ' ἐκκρίνει, τὰ δ' όδοὶ τῆς πάντη φορᾶς είσι τῶν χρηστῶν γυμῶν, ὥστ', εἴπερ βούλει τὰς δυνάμεις της φύσεως απάσας έκμαθείν, ύπερ εκάστου 25 τούτων αν είη σοι των δργάνων έπισκεπτέον. άργη δ' αὐτῶν τῆς διδασκαλίας, ὅσα | τοῦ τέλους έγγὺς 24

<sup>4.</sup> αἴματος om. L post βραχέος colloc. M  $\parallel$  5. post αὖθις add. ἐτέρας L  $\parallel$  6. χρεία δὲ καὶ M  $\parallel$  8. λυμαίνοιντο LM  $\parallel$  9. ἐν αἶς om. M  $\parallel$  εἰς L om. M O  $\parallel$  [ἄθροιζόμενον]\*  $\parallel$  10. verba δεὐτερον — κατατετμημέναι excerps. Orib. XXII 1, 7  $\parallel$  11. τδ L om. M O  $\parallel$  17. πολύ L  $\parallel$  24. ἀπάσας post δυνάμεις colloc. O  $\parallel$  26. ὅσα τε M O

ἔργα τε τῆς φύσεώς ἐστι καὶ μόρια καὶ δυνάμεις αὐτῶν.

Cap. XI. Αὐτοῦ δὲ δὴ πάλιν ἀναμνηστέον ἡμῖν τοῦ τέλους, οὖπεο ἕνεκα τοσαῦτά τε καὶ τοιαῦτα τῆ φύσει δεδημιούργηται μόρια. το μεν οδν ονομα τοῦ 3 πράγματος, ώσπερ και πρότερον είρηται, θρέψις δ δε κατά τούνομα λόγος δμοίωσις του τρέφοντος τω τρεφομένω. ΐνα δ' αύτη γένηται, προηγήσασθαι χοή πρόσφυσιν, ΐνα δ' έκείνη, πρόσθεσιν. έπειδάν γάρ έκπέση των άγγείων δ μέλλων θρέψειν ότιουν των 10 τοῦ ζώου μορίων χυμός, είς άπαν αὐτὸ διασπείρεται πρώτον, έπειτα προστίθεται μάπειτα προσφύεται καί τελέως δμοιούται. δηλούσι δ' αί καλούμεναι λεύκαι την διαφοράν δμοιώσεώς τε καί προσφύσεως, ώσπερ τὸ γένος ἐκεῖνο τῶν ὑδέρων, ὅ τινες ὀνομάζουσιν ἀνὰ 15 σάρκα, διορίζει σαφώς πρόσθεσιν προσφύσεως, οὐ γὰρ ένδεία δήπου της έπιροεούσης ύγρότητος, ώς Ενιαι των άτροφιων τε και φθίσεων, ή του τοιούτου γένεσις 25 ύδέρου | συντελεϊται. φαίνεται γάρ ίκανῶς [αὐτοῖς] ή τε σάοξ ύγοὰ καὶ διάβροχος έκαστόν τε τῶν στερεῶν 20 τοῦ σώματος μορίων ώσαύτως διακείμενον, άλλά πρόσθεσις μέν τις γίγνεται της έπιφερομένης τροφης, άτε δ' ύδατωδεστέρας ούσης έτι και μή πάνυ τι κεχυμωμένης μηδε το γλίσχοον έκεῖνο και κολλώδες, δ δή της έμφύτου θεομασίας οίχονομία προσγίγνεται, κεκτη- 25

<sup>3.</sup> ἡμῖν ἀν. LM  $\parallel$  6. ὧς γε καὶ πρόσθεν M ὧσπερ οὖν καὶ πρότερον O ὧσπερ καὶ τὸ πρότερον L  $\parallel$  8. προηγεῖσθαι δεῖ O 9. verba ἐπειδὰν γὰρ — ὁμοιοῦται excerps. Orib. XXII 1, 7  $\parallel$  13. τελέως L τέλος L Orib.  $\parallel$  14. τῆς ὁμοιώσεως L L εδιος L ωροίων τοῦ σώματος L L 22. ἐπιροφονμένης L  $\parallel$  23. τι L τε L τοι L L 24. δὴ οm. L 25. θερμότητος L L προσεγίνετο L προσεγγίγνεται L

μένης ή πρόσφυσις αδύνατός έστιν έπιτελεΐσθαι πλήθει λεπτης ύγρότητος απέπτου διαρρεούσης τε και δαδίως δλισθαινούσης από των στερεών του σώματος μορίων της τροφης. έν δε ταϊς λεύχαις πρόσφυσις μέν τις 5 γίγνεται της τροφης, οὐ μην έξομοίωσίς γε. και δηλον έν τῷδε τὸ μικοῷ πρόσθεν όηθεν ὡς ὀρθῶς έλέγετο τὸ δεῖν ποόσθεσιν μὲν ποῶτον, ἐφεξῆς δὲ ποόσφυσιν, έπειτ' έξομοίωσιν γενέσθαι τῶ μέλλοντι τρέφεσθαι. κυρίως μέν οὖν τὸ τρέφον ήδη τροφή, τὸ δ' οἶον μέν 10 τροφή, ούπω δε τρέφον, δποϊόν έστι το προσφυόμενον η προστιθέμενον, τροφή μεν ού κυρίως, όμωνύμως δε τροφή τὸ δ' ἐν ταῖς φλεψὶν ἔτι περιεγόμενον | καὶ 2 τούτου μᾶλλον ἔτι τὸ κατὰ τὴν γαστέρα τῷ μέλλειν ποτε θρέψειν, εί καλώς κατεργασθείη, κέκληται τροφή. 15 κατά ταὐτά δὲ καὶ τῶν ἐδεσμάτων ἕκαστον τροφήν δνομάζομεν ούτε τῷ τρέφειν ήδη τὸ ζῷον ούτε τῷ τοιοῦτον ὑπάρχειν οἶον τὸ τρέφον, ἀλλὰ τῷ δύνασθαί τε και μέλλειν τρέφειν, εί καλῶς κατεργασθείη. τοῦτο γὰρ ἦν καὶ τὸ πρὸς Ἱπποκράτους λεγόμενον: 'τροφή 20 δε τὸ τρέφον, τροφή και τὸ οίον τροφή και τὸ μέλλον'. τὸ μὲν γὰρ δμοιούμενον ἤδη τροφὴν ἀνόμασε, τὸ δ' οίον μεν έκεινο προστιθέμενον ή προσφυόμενον οίον τροφήν τὸ δ' ἄλλο πᾶν, ὅσον ἐν τῆ γαστρὶ καὶ ταῖς φλεψὶ περιέχεται, μέλλον.

Cap. XII. Ότι μεν οδυ αναγκατου δμοίωσίν τιν'

25

<sup>6.</sup> τὸ LO ὅτι τὸ Μ || ὡς ὀςθῶς LO ὀςθῶς Μ || 9. οὖν οπ. L οὖν δὴ Μ || 10. τροφὴ LM τρέφον Ο || τρέφον LM θρέψαν Ο || 11. ἢ τὸ Ο || 12. ἔτι οπ. Ο || 13. μαλλον ἔτι L ἔ. μ. Μ μάλισα Ο || τῶ μέλλειν L τὸ μέλλον Μ ὡς μέλλον Ο || 15. ἔπαστον τροφὴν LM ἔπαστα τροφὸς Ο || 19. τροφὴ δὲ πτλ.] Hipp. ἀ lim. 8 (t. IX 100 L), cf. Gal. XV 267. XVII B 831 || 20. οπ. Ο || παὶ ante τὸ οἶον οπ. Ο || 21. γὰς οπ. L || 23. τῷ γαστρὶ ταῖς φλεψὶ LM τ. φλ. π. τ. γ. Ο || 25. τινα εἶναι LM εἶναί τινα \

έργα τε τῆς φύσεώς έστι καὶ μάρο αὐτῶν.

Cap. XI. Actor de di malan in ante τοῦ τέλους, οὖπερ ἔνεκα τοσαῦτι φύσει δεδημιούργηται μόρια. το μιν πράγματος, ώσπερ και πρότερον είρη: ματά τούνομα λόγος δμοίωσις του φομένω. ΐνα δ' αύτη γένηται. πρόσφυσιν, ΐνα δ' έκείνη, πρόσο έκπέση των άγγείων ὁ μέλλων τοῦ ζώου μορίων χυμός. Με πο πρώτου, έπειτα προστίθεται :τελέως δμοιούται. δηλούσι δ' την διαφοράν δμοιώσεώς τε τὸ γένος ἐκεῖνο τῶν ὑδίοων. σάρκα, διορίζει σαφώς ποδού ένδεία δήπου της έπιρρειιιιι των ατροφιών τε και φολο. 25 δδέρου | συντελείται. 1011 τε σάρξ ύγρα και διάβουσο τοῦ σώματος μορίων (α πρόσθεσις μέν τις γίγνιετε δ' ύδατωδεστέρας υπο μωμένης μηδέ το γλίστη της έμφύτου θεομασίας ...

3. naiv av. LM | 6. ... ποότερον Ο ώσπες και το 9. verba žneičáv yáo - 1 13. τελέως L τέλος ΜΟΟΙ post σὰρξ colloc. L, inch 22. Επιροφουμένης L | 21 25. θερμότητος Ο [ πρυσεγι

The section of the second To illyonon E MAN S ADDRESS TOWER OFFICE The Engerone. Shire Terrore we our ci dro intededean in or periods and Lincoundai deeme, Austástangeryv elg - ผูนแล้งทุน ที่ พ ε των ύπο-Tiper aigente main ovolay auvidu tāv - ruteleichen : ου ούχ δοτέρα

> O h. Igneто ман білек потил ббо L 0 | 17, 0' L TOUCHON T.M.

τότων ή φύσις, άλλὰ πολύ προτέρα τε καί . ... καλ τοίνυν κατά μεν τούτους αθτη τά τον τε φυτών και των ζώων συνίστησι δυτινάς έχουσα τὰς μέν έλκτικάς δ' ἄμα καλ κάς των οίκείων, τὰς δ' ἀποκριτικάς των άλλοκαλ τεχνικώς απαντα διαπλάττει τε γεννώσα μεσι, στερατική μέν τινι καλ προνοητική των έγυ, κοινωνική δε και φιλική των δμογενών. κατά ι τους έτέρους ούτε τούτων οὐδεν υπάρχει ταϊς πεσιν ούτ' έννοιά τίς έστι τῆ ψυχῆ σύμφυτος έξ γής ούκ ακολουθίας ού μάχης, ού διαιρέσεως ού ισχοων, αλλ' έξ αίσθήσεως τε καί δι' αίσθήσεως απαντα τὰ τοιαῦθ' ἡμῖν ἐγγίγνεσθαί φασι καὶ φαντασίαις τισί καὶ μνήμαις ολακίζεσθαι τὰ ζῷα. ἔνιοι δ' αὐτῶν καὶ δητῶς ἀπεφήναντο μηδεμίαν εἶναι τῆς 29 ψυγης δύναμιν, ή λογιζόμεθα, άλλ' ύπὸ τῶν αἰσθητῶν ανεσθαι παθών ήμας καθάπεο βοσκήματα πρός μηδέν 20 άνανεῦσαι μηδ' άντειπεῖν δυναμένους. καθ' οῦς δηλονότι καλ ανδρεία καλ φρόνησις καλ σωφροσύνη καλ έγκράτεια λήρος έστι μακρός και φιλούμεν ούτ' άλλήλους ούτε τὰ ἔγγονα καὶ τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἡμῶν μέλει. καταφρονούσι δε και των δνειράτων και των οιωνων 25 καλ τῶν συμβόλων καλ πάσης ἀστρολογίας, ὑπὲρ ὧν

<sup>1.</sup>  $\pi$ old LM  $\pi$ olds O  $\parallel$  3.  $\tau$ ãν τε φυτῶν καὶ τῶν ξώων LM τῶν ξ. κ. τ. φ. O  $\parallel$  7.  $\tau$ τισι om. L  $\parallel$  8. στερκτικῆ L στερκτικῆ O στοργικῆ M  $\parallel$   $\tau$ ινι] ἄμα L  $\parallel$  15.  $\tau$ οιαῦθ om. O ante ἡμῖν add. γινόμενα LO om. M  $\parallel$  φασι ante ἡμῖν colloc. C 16.  $\tau$ ισὶ post μνήμαις colloc. L  $\parallel$  17.  $\tau$ ῆς ψυχῆς LM  $\tau$ ῆ ψυχῆ ψυχῆ Ch

quele uer idia di étépor pountitor en aléar éaxetá-LEVE MED. TET ASKLIMACOU TOO METPOT GROTOLULEVOL despuisson, interi de rois Borioninous noncipous nev Quilifica voie Lorgie zai viv d' her success. Sous τινών δυοίν όδων ήμεν προκειμένων, οποτέρου δέλτιου ς हेडर. रक्ष्ट्रेस्टिनेटा. Іннократта цат раз тұт ноотеран histolice explanere, and he hearen new i ordin and Chimanital zel ciumpory olog esti zel siggory to Since Ral i grisie Exerte teppizoe ral diraise apartei durause syonea. Rud de succesor tor modior sure 10 uer eg écreo cor oixelor écres pruor. Elkar de जञ्चित पर जाताची पर्द्वरा प्रकेश हो द्रांपके प्रदी पर्दाहकर εξομοιοί, το δε μή πρατηθέν έν τούτω μηδέ την παντελή δυνηθέν ελλοίωσην τε και ομοιότητα του τρεφο-עבייסע אבידכלבבבסלבו לו בידבים בי דושם: באאפנדואון וה δυνάμεως άποτο: Βεται.

Cap. XIII. Μαθείν δ' ενεστιν οὐ μόνον εξ ων ος τάναντία τιθέμενοι διαφέρονται τοις έναργως φαινομένοις, είς όσον δοθότητός τε καὶ άληθείας ήκει τὰ Ιπποκράτους δόγματα, άλλὰ κάξ αὐτῶν τῶν κατὰ μέρος νο ἐν τῆ, φυσικῆ, θεωρία ζητουμένων τῶν τ' ἄλλων ἀπάντων καὶ τῶν ἐν τοις ζώοις ἐνεργειῶν. ὅσοι γὰρ οὐδεμίαν οὐδενὶ μορίω νομίζουσιν ὑπάρχειν ἐλκτικὴν τῆς οἰκείας ποιότητος δύναμιν, ἀναγκάζονται πολλάκις ἐναντία λέγειν τοις ἐναργῶς φαινομένοις, ὅσπερ καὶ ᾿Ασκληπιά- 25

<sup>1.</sup> post ldiα add. καὶ Ο ίδία om. Μ  $\|$  έτέρων γραμμάτων LM έτέρων γράμματος ()  $\|$  έσκεψάμεθα L έσκέμμεθα ΜΟ  $\|$  3. τῷ βουλομένω ()  $\|$  5. ἡμῖν om. Ο  $\|$  προσκειμένων L ὑποκειμένων Ο 6. ἡμῖν τραπέσθαι () διατρέπεσθαι A  $\|$  προτέραν ΜΟ πρότερον I.  $\|$  12. τὶ παντὶ μέρει τῶν L τὰ καὶ π. μ. τῷ Μ παντὶ τῷ μ. τῷ Ο  $\|$  αὐτῷ αὐτῷ C  $\|$  15. ἐκκριτικῆς LM ἀποκριτικῆς Ο  $\|$  20. Ἱπποκράτια ()

δης δ ίατρὸς έπλ των νεφρων έποίησεν, ους ού μόνον 'Ιπποκράτης ἢ Διοκλῆς ἢ Έρασίστρατος ἢ Πραξαγόρας ή τις άλλος ζατρός άριστος δργανα διακριτικά των ούρων πεπιστεύκασιν υπάρχειν, άλλα και οί | μάγειροι 31 5 σχεδον απαντες Ισασιν, δσημέραι θεώμενοι τήν τε θέσιν αὐτῶν καὶ τὸν ἀφ' έκατέρου πόρον εἰς τὴν κύστιν έμβάλλοντα, τὸν οὐοητῆρα καλούμενον, έξ αὐτης της κατασκευης αναλογιζόμενοι την τε χρείαν αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν. καὶ πρό γε τῶν μαγείρων 10 απαντες ανθρωποι καλ δυσουρούντες πολλακις καλ παντάπασιν Ισχουροῦντες, ὅταν ἀλγῶσι μὲν τὰ κατὰ τὰς ψόας, ψαμμώδη δ' έξουρῶσιν, νεφριτικούς δνομάζουσι σφας αὐτούς. 'Ασκληπιάδην δ' οἶμαι μηδε λίθον ούρηθέντα ποτε θεάσασθαι πρός τῶν οὕτω πασχόντων 15 μηδ' ώς προηγήσατο κατά την μεταξύ των νεφρων καλ της κύστεως χώραν όδύνη τις όξεῖα διερχομένου τοῦ λίθου τὸν οὐρητῆρα μηδ' ὡς οὐρηθέντος αὐτοῦ τά τε της όδύνης καὶ τὰ της Ισχουρίας έπαύσατο παραχοημα. πῶς οὖν εἰς τὴν κύστιν τῷ λόγῳ παράγει 20 τὸ οὐρον, ἄξιον ἀκοῦσαι καὶ θαυμάσαι τὰνδρὸς τὴν σοφίαν, δε καταλιπών ούτως εύρείας δδούς έναργῶς φαινομένας άφανεῖς καὶ στενάς καὶ παντάπασιν άναισθήτους || ὑπέθετο. βούλεται γὰο είς ἀτμοὺς ἀναλυ- 32 όμενον τὸ πινόμενον ύγρὸν είς τὴν κύστιν διαδίδοσθαι 25 κάπειτ' έξ έκείνων αὖθις άλλήλοις συνιόντων οὕτως άπολαμβάνειν αύτὸ τὴν ἀρχαίαν ίδέαν καὶ γίγνεσθαι

<sup>3.</sup>  $\ddot{\eta}$  τις C  $\ddot{\eta}$  ε $\ddot{l}$  τις K  $\parallel$   $\ddot{l}$  ατρός LP om. MO  $\parallel$  4. πεπιστεύ- πασιν M έπεπιστεύπεισαν LO  $\parallel$  10. παl δυσουροῦντες τε  $\pi$ . παl παντάπ. M π. δ. γε  $\pi$ .  $\ddot{\eta}$  παντ. L  $\parallel$  13.  $\mu\eta\delta$ έ)  $\mu\eta\delta$ ένα L  $\parallel$  15. τ $\dot{\eta}$ ν . χώραν L M τάς . χώρας O  $\parallel$  17. τὸν ούρητήρα L M τάν ούρητήρα O  $\parallel$  18. τὰ post καl om. L  $\parallel$  19. παράγει τῷ λόγῳ L  $\parallel$  20. τὰν-δρός τὴν  $\sigma$ . L M τὴν  $\sigma$ . τοῦ ά. O  $\parallel$  25. ἀπολαμβάνειν οὕτως O

πάλιν ύγρον έξ άτμων άτεχνως ώς περί σπογγιάς τινος η έρίου [περί] της κύστεως διανοούμενος, άλλ' οὐ σώματος απριβώς πυπνού καὶ στεγανού δύο χιτώνας ίσχυροτάτους κεκτημένου, δι' ων είπερ διέρχεσθαι φήσομεν τούς άτμούς, τί δήποτ' ούχλ διά τοῦ περι- 5 τουαίου και των φρενών διελθόντες ένέπλησαν ύδατος τό τ' ἐπιγάστοιον ἄπαν καὶ τὸν θώρακα; ἀλλὰ παγύτερος, φησίν, έστι δηλαδή και στεγανώτερος δ περιτόναιος χιτών της κύστεως και διά τοῦτ' ἐκεῖνος μέν αποστέγει τους ατμούς, ή δε κύστις παραδέγεται. άλλ' 10 είπεο ανατετμήκει ποτέ, τάχ' αν ηπίστατο του μέν έξωθεν χιτώνα της κύστεως ἀπὸ τοῦ περιτοναίου πεφυκότα την αύτην έκείνω φύσιν έχειν, τον δ' ένδοθεν τον αὐτῆς τῆς κύστεως ίδιον πλέον ἢ διπλάσιον ἐκείνου 33 τὸ πάχος ὑπάρχειν. ἀλλ' ἴσως οὕτε τὸ | πάγος οὕθ' 15 ή λεπτότης των χιτώνων, άλλ' ή θέσις της κύστεως αίτία του φέρεσθαι τούς άτμούς είς αὐτήν. καὶ μὴν εί και διά τάλλα πάντα πιθανόν ήν αύτους ένταυθοί συναθροίζεσθαι, τό γε της θέσεως μόνης αύταρχες κωλύσαι. κάτω μεν γάο ή κύστις κείται, τοίς δ' 20 άτμοζε σύμφυτος ή πρός τὸ μετέωρον φορά, ώστε πολύ πρότερον αν επλησαν απαντα τα κατά του θώφακά τε και του πυεύμουα, πρίυ έπι την κύστιν άφικέσθαι, καίτοι τί θέσεως κύστεως καὶ περιτοναίου

<sup>\*\*</sup> περί om. L¹O add. L² καὶ Μ || 4. διέρχεσθαι LM 
\*\* Δείνχεσθαι Ο || 5. ούχὶ οὖν καὶ L οὖν ούχὶ Μ || 8. φησίν
\*\* ΜΟ || δηλαδή om. Ο || 11. ἀνατετμήπει LM ἀνετετμ. Ο ||
\*\* ΜΟ || Δηλαδή om. Ο || 11. ἀνατετμήπει LM ἀνετετμ. Ο ||
\*\* ΜΟ || Δηλαδή om. ΜΟ || μος πάντα αδά, τὰ τοῦ σώμα\*\* Μο || Δηλαδή από LM ἐνταῦθα Ο || 22. ἀνέπλησαν
\*\* Μο || Δηλαδή από με Μελικοί από από με δεπλ.\*|
\*\* Μο || Μο || Δηλαδή από με παλαδή από με με καὶ περιτοναίον Μ

καί θώρακος μνημονεύω; διεκπεσόντες γάρ δήπου τούς τε της ποιλίας παλ των έντέρων χιτωνας οί άτμολ πατά την μεταξύ χώραν αὐτῶν τε τούτων καὶ τοῦ περιτοναίου συναθροισθήσονται και ύγρον ένταυθοί γενή-5 σονται, ώσπερ και τοῖς ύδερικοῖς ἐν τούτω τῷ χωρίω τὸ πλείστον άθροίζεται τοῦ ὕδατος, ἢ πάντως αὐτοὺς γρή φέρεσθαι πρόσω διά πάντων των δπωσούν διιλούντων και μηδέποθ' ίστασθαι. άλλ' εί και τοῦτό τις ύπόθοιτο, διεκπεσόντες αν ούτως οὐ τὸ περιτόναιον 10 μόνον άλλά και τὸ ἐπιγάστριον, είς τὸ περιέχον σκεδασθείεν ἢ πάντως ἀν ὑπὸ τῷ δέρματι | συναθροι- 34 σθείεν. άλλά και πρός ταῦτ' ἀντιλέγειν οι νῦν Ασκληπιάδειοι πειρώνται, καίτοι πρός άπάντων άεὶ των παρατυγχανόντων αὐτοῖς, ὅταν περὶ τούτων ἐρί-15 ζωσι, καταγελώμενοι. ούτως άρα δυσαπότριπτόν τι κακόν έστιν ή περί τὰς αίρέσεις φιλοτιμία καί δυσέκνιπτον έν τοῖς μάλιστα καὶ ψώρας ἀπάσης δυσιατότερον. των γουν καθ' ήμας τις σοφιστών τά τ' άλλα καί περί τούς έριστικούς λόγους ίκανῶς συγκεκροτη-20 μένος και δεινός είπειν, είπεο τις άλλος, άφικόμενος έμοί ποθ' ύπεο τούτων είς λόγους, τοσούτον ἀπέδει τοῦ δυσωπεϊσθαι πρός τινος τῶν εἰρημένων, ώστε καὶ θαυμάζειν έφασκεν έμου τὰ σαφώς φαινόμενα λόγοις ληρώδεσιν άνατρέπειν έπιχειρούντος. έναργως γάρ 25 δσημέραι θεωρεϊσθαι τὰς κύστεις ἀπάσας, εἴ τις αὐτὰς έμπλήσειεν ύδατος η άέρος, είτα δήσας τον τράχηλον πιέζοι πανταχόθεν, οὐδαμόθεν μεθιείσας οὐδέν, άλλ'

<sup>3.</sup> τοῦ om. L || 4. γενήσεται M || 8. μηδέποθ' L M || 11. τὸ δέρμα M || 18. γοῦν] γὰρ L || τις om. L || 19. καὶ om. L 23. ἐμοῦ M ὡς ἐμοῦ L² μου ὡς Ο || 27. πιέζοι L πιέζει ΜΟ οὐδὲν L M μηδὲν Ο

Applied and were sevends stervisors, natrol y' etaen lornbold estrond estron els rangues rate de estre de de .... ισμέντη τημή. παντώς αν. έφη, δι' έχείνων, ώσπερ ε κόμες τι Ινημόν είς αυτάς, ούτω και θλιβόντων Soundern ratta nai tà tolaut' eladou ékaloung s , το τρείτατα και σα τεί το στόματι τελευτών αναπηδήσας εκτρο μεταλιπών ήμας ώς οὐδε πιθανής τινος άντιλαγικές εδπορήσαι δυναμένους. ούτως ού μόνον ύγιες κάλλη ίσασιν οί ταις αίρέσεσι δουλεύοντες, άλλ' οὐδε μεθείν έπομένουσι. δέον γαρ απούσαι την αίτίαν, δι' 10 ην είσιέναι μεν δύναται διά των ούρητήρων είς την κύστιν το έγρου, έξιέναι δ' αύθις οπίσω την αύτην ιδόν οικέθ' οίον τε, και θαυμάσαι την τέγνην της στίσεως, οδιτε μαθείν έθέλουσι και λοιδορούνται προσέτι μάτην δπ' αὐτῆς ἄλλα τε πολλά καὶ τοὺς νεφρούς 15 γεγουτιαι φάσχοντες. είσι δ' οί και δειχθηναι παρόντων αύτων τούς άπο των νεφοών είς την κύστιν πανομένους ούρητήρας ύπομείναντες ετύλμησαν είπειν τι μεν. δτι μάτην και ούτοι γεγόνασιν, οί δ', δτι σπερμ.π.π. τινές είσι πόροι καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸν τρά- 20 ική κάτης, ούα είς το αυτος έμφύονται. δείξαντες - Μες κίτοις τούς ως άληθως σπερματικούς πόρους τον οδοητήρων | εμβάλλοντας είς τον τράγηυπο κάται εί και μή πρότερου, φήθημεν απάξειν

απὶ () | 4. ἐκθλιβόντων ΜΟ || 5. ἐξαίφνης Ο |
απι () || 7. οὐδὲ LM μηδὲ Ο || 8. οὐδὲν αιρέσεσι add. ΜΟ οπ. L || 11. μὲν |
απι () απ. L || 13. οὐκέτι οἰόν τε L οὐχ ()
απ. L || 14. οὖτε LM οἱ δ' οὕτε Ο in ras. |
απ. με () || 16. δ' οῦ καὶ L δ' οἶον καὶ Μ
απ. με () || 16. δ' οῦ καὶ L δ' οἶον καὶ Μ
απ. με ()| 16. δ' οῦ καὶ LM ὡς οπ. Ο || 24. γοῦν

τε τῶν ψευδῶς ὑπειλημμένων ἐπί τε τἀναντία μεταστήσειν αὐτίκα. οί δὲ καὶ πρὸς τοῦτ' ἀντιλέγειν ἐτόλμων οὐδεν είναι θαυμαστον είπόντες, εν εκείνοις μεν ώς αν στενανωτέροις οὖσιν έπὶ πλέον ὑπομένειν τὸ 5 σπέρμα, κατά δὲ τοὺς ἀπὸ τῶν νεφρῶν ὡς ἀν ίκανῶς άνευρυσμένους έκρειν διά ταχέων. ήμεις οὖν ήναγκάσθημεν αύτοῖς τοῦ λοιποῦ δεικνύειν είσρέον τῆ κύστει διὰ τῶν οὐρητήρων τὸ οὖρον έναργῶς έπλ ζωντος έτι τοῦ ζώου, μόγις ἂν ούτω ποτέ τὴν φλυ-10 αρίαν αὐτῶν ἐπισγήσειν ἐλπίζοντες. δ δὲ τρόπος τῆς δείξεως έστι τοιόσδε. διελεῖν χρη τὸ πρὸ τῶν οὐρητήρων περιτόναιον, είτα βρόχοις αὐτοὺς έκλαβεῖν κάπειτ' έπιδήσαντας έᾶσαι τὸ ζῷον οὐ γὰο ἂν οὐοήσειεν έτι. μετά δὲ ταῦτα λύειν μὲν τοὺς έξωθεν 15 δεσμούς, δεικυύναι δε κενήν μεν την κύστιν, μεστούς δ' ίκανῶς και διατεταμένους τοὺς οὐρητῆρας και κινδυνεύοντας φανήναι κάπειτα τούς βρόγους αὐτῶν ἀφελόντας έναργως δραν ήδη πληρουμένην ούρου την κύστιν. έπλ δὲ τούτω | φανέντι, πρλν οὐρῆσαι τὸ 3 20 ζώου, βρόχου αὐτοῦ περιβαλεῖν χρη τῷ αἰδοίῳ κἄπειτα θλίβειν πανταγόθεν την κύστιν, οὐδε νὰρ ἄν οὐδεν έτι διὰ τῶν οὐρητήρων ἐπανέλθοι [ποτέ] πρὸς τοὺς νεφρούς. κάν τούτω δηλον γίγνεται τὸ μη μόνον έπλ τεθνεώτος άλλα και περιόντος έτι τοῦ ζώου κωλύεσθαι 25 μεταλαμβάνειν αὖθις έκ τῆς κύστεως τοὺς οὐρητῆρας

<sup>6.</sup> εύρημένους  $L^1$  άνευρυσμένους  $L^2$  || 7. είσρυὲν  $L^1$  είσρεον  $L^2$  || 8. έπι ο m. M || 10. έπισχήσειν M έπισχίσειν L έπισχεῦν O || 12. βρόχον αὐτοῖς ξμβαλεῖν  $L^1$  || post έπλαβεῖν add. ἰδία O || 13. post πάπειτ' add. τοὺς οὐρητικοὺς πόρους L || 15. δεικνύναι L M δεικνύειν O || 18. πεπληρωμένην M || 20. αὐτοῦν ο m. M || 21. οὐδὲ L οὐ M O || 22. ποτὲ ο m. L M || 24. ἀλλὰναι περιόντος ἔτι ο m. L post οὖρον colloc. O

το ούρου, επί τούτοις δφθείσιν έπιτρέπειν ήδη το εώου ούμεδο λύοντας αύτοῦ τὸν ἐπὶ τῷ αίδοίω βρόγον. ειτ αίθις επιβαλείν μέν θατέρω των ούρητήρων, έασαι όλ του έτερου είς την χύστιν συρρείν καί τινα διαλιπόντως γρώνου έπιδεικνύειν ήδη, πῶς ὁ μὲν ετερος 5 αυτών ὁ δεδεμένος μεστός καὶ διατεταμένος κατά τὰ πρός των μεφοών μέρη φαίνεται, δ δ' έτερος δ λελυμένος αύτος μέν χαλαρός έστι, πεπλήρωπε δ' ούρου των κύστιν, είτ' αύδις διατεμείν πρώτον μέν τον πίπου και δείξαι, πως έξακοντίζεται το οδοον έξ αυ-10 σε του εν ταις φλεβοτομίαις τὸ αἶμα, μετά ο και του έτερου αύδις διατεμείν κάπειτ' έπιτου Εωθεν, αμφοτέρων διηρημένων, | είθ' σος έχων δοχή, λύσαι του δεσμόν. εύρεθήαρου το 15 τε και του περιτουαίου χωρίου ούν το ζφον. ταῦτ' ούν αυτον βουληθείη βασανίζειν έπλ કે છે કે મારા જોપ લોરાંલા μάθοι. 20 είς τούς οὐοητῆρας ἀντο μοι δοκεί και διὰ τοῦδε την είς τῆς φύσεως. Ίπποεπεν επερών τε και φιλοσόφων ο το ποδιτος [ἀποιβῶς] ἐπι- 25 θαυμάζει τε καὶ διὰ παν-

iq oyu pivr... ofor si Indoo. of om LM oos

μα Ι ήδη τὸ ζ. οὐ. L οὐρεῖν Επιβείλειν LM || 4. διαλεί-Δι εντευρεῖ L² ἀνατρέχει L¹ || αια post πρώτος Μ post

τὸς αὐτὴν ὑμνεῖ δικαίαν ὀνομάζων καὶ μόνην έξαρκεῖν είς απαντα τοῖς ζώοις φησίν, αὐτὴν έξ αὑτῆς ἀδιδάκτως πράττουσαν απαντα τὰ δέοντα τοιαύτην δ' οὖσαν αὐτὴν εὐθέως καὶ δυνάμεις ὑπέλαβεν ἔχειν έλκτικὴν 5 μεν των οίκείων, αποκριτικήν δε των αλλοτρίων καλ τρέφειν τε καλ αύξειν αύτην τὰ ζῶα καλ κρίνειν τὰ 39 νοσήματα καὶ διὰ τοῦτ' ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν σύμπνοιάν τε μίαν εἶναί φησι καὶ σύρροιαν καὶ πάντα συμπαθέα. κατά δὲ τὸν 'Ασκληπιάδην οὐδὲν οὐδενλ 10 συμπαθές έστι φύσει, διηρημένης τε καλ κατατεθραυσμένης είς ἄναρμα στοιχεῖα καὶ ληρώδεις ὄγκους ἁπάσης τῆς οὐσίας. έξ ἀνάγκης οὖν ἄλλα τε μυρία τοῖς έναργῶς φαινομένοις έναντίως ἀπεφήνατο καὶ τῆς φύσεως ήγνόησε τήν τε τῶν οἰκείων ἐπισπαστικὴν δύ-15 ναμιν καλ την των άλλοτρίων άποκριτικήν. έπλ μέν οὖν τῆς ἐξαιματώσεώς τε καὶ ἀναδόσεως έξεῦρέ τινα ψυγράν άδολεσγίαν είς δε την των περιττωμάτων κάθαρσιν οὐδὲν ὅλως εύρων είπεῖν οὐκ ὤκνησεν όμόσε χωρήσαι τοῖς φαινομένοις, ἐπὶ μὲν τῆς τῶν οὔρων 20 διακρίσεως αποστερήσας μέν των τε νεφρών καὶ των οὐρητήρων τὴν ἐνέργειαν, ἀδήλους δέ τινας πόρους είς την χύστιν ύποθέμενος τοῦτο γάρ ήν δηλαδή μέγα καὶ σεμνὸν ἀπιστήσαντα τοῖς φαινομένοις πιστεῦσαι τοῖς ἀδήλοις: ἐπὶ || δὲ τῆς ξανθῆς χολῆς ἔτι μεῖζον 40 25 αὐτῷ καὶ νεανικώτερόν έστι τὸ τόλμημα γεννᾶσθαι γὰρ αὐτὴν ἐν τοῖς χοληδόχοις ἀγγείοις, οὐ διακρίνε-

<sup>1.</sup> ὑμνεῖ ταύτην  $O \parallel$  ἀρκεῖν L; cf. Hipp. de alim. 15 (t. IX 102 L.)  $\parallel$  4. εὐθέως LΜ εὐθὺς  $O \parallel$  δύναμιν  $L \parallel$  5. post οἰκείων add. μίαν  $O \parallel$  post δὲ add. ἑτέραν  $O \parallel$  6. τε om. MO  $\parallel$  7. post νοσήματα add. ταύταις ἡγεῖτο ταῖς δυνάμεσι MO om.  $L \parallel$  σύμπνοιάν τε κτλ.] Hipp. de alim. 23 (t. IX 106 L.)  $\parallel$  16. οὖν om.  $L \parallel$  τῆς ἀναδόσεως  $M \parallel$  18. ἀπώκνησεν  $M \parallel$  25. τοῦτο τὸ τάλμημας L

τὸ οὖρον. ἐπὶ τούτοις ὀφθείσιν ἐπιτρέπειν ήδη τὸ ζώου οὐρεῖν λύοντας αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶ αἰδοίω βρόχου, είτ' αὐθις ἐπιβαλεῖν μὲν θατέρω τῶν οὐρητήρων, ἐᾶσαι δε του έτερου είς την κύστιν συρρείν καί τινα διαλιπόντας γρόνον επιδεικνύειν ήδη, πῶς δ μεν ετερος 5 αὐτῶν ὁ δεδεμένος μεστὸς καὶ διατεταμένος κατά τὰ πρός των νεφοών μέρη φαίνεται, δ δ' έτερος δ λελυμένος αὐτὸς μὲν χαλαρός ἐστι, πεπλήρωκε δ' ούρου την αύστιν. εἶτ' αὖθις διατεμεῖν πρώτον μὲν τὸν πλήρη και δείξαι, πῶς έξακοντίζεται τὸ οὖρον έξ αὐ-10 τού, καθάπεο έν ταϊς φλεβοτομίαις το αίμα, μετά ταύτα δε και του έτερου αύδις διατεμείν κάπειτ' έπι-38 δήσαι το ζώον έξωθεν, αμφοτέρων διηρημένων, | είθ' όταν ίκανως έχειν δοκή, λύσαι τον δεσμόν. εύρεθήσεται γάο ή μεν κύστις κενή, πλήρες δ' ούρου το 15 μεταξύ των έντέρων τε καί του περιτοναίου χωρίον απαν, ως αν εί και ύδερικον ην το ζωον, ταυτ' ούν εί τις αὐτὸς καθ' έαυτὸν βουληθείη βασανίζειν έπλ ζώου, μεγάλως μοι δοκεί καταγνώσεσθαι τῆς 'Ασκληπιάδου προπετείας. εί δε δή και την αίτίαν μάθοι. 20 δι' ην ούδεν έκ της κύστεως είς τούς ούρητηρας άντεκρεί, πεισθηναι άν μοι δοκεί και διά τοῦδε την είς τὰ ζῶα πρόνοιάν τε καὶ τέχνην τῆς φύσεως. Ίπποπράτης μεν οδυ δυ ίσμεν ιατρών τε και φιλοσόφων πρώτος ἀπάντων, ὡς ἀν καὶ πρώτος [ἀκριβώς] ἐπι- 25 γνούς τὰ τῆς φύσεως ἔργα, θαυμάζει τε καὶ διὰ παν-

<sup>1.</sup> οὐρον ἀλλ' ἔτι τοῦ ζῶντος L  $\parallel$  ἤδη τὸ ζ. οὐ. L οὐρεῖν οm. M οὐρεῖν ἢ. τὸ ζῷον Ο  $\parallel$  3, ἐπιβάλλειν LM  $\parallel$  4. διαλείποντα LM  $\parallel$  17. ὡς ἂν LM ὡς Ο  $\parallel$  21. ἀντεκρεῖ L² ἀνατρέχει L¹  $\parallel$  22. ἀν LM γοῦν Ο  $\parallel$  25. ἀκριβῶς add. post πρῶτος M post ἔπιγνοὺς add. L om. Ο

τος αυτήν ύμνει δικαίαν ονομάζων καὶ μόνην έξαρκειν είς επαιτα τοις ζώοις φησίν, αὐτην έξ αὐτης άδιδάκτως πράττουσαν απαντα τὰ δέοντα: τοιαύτην δ' ούσαν αύτην εύθέως και δυνάμεις υπέλαβεν έχειν έλκτικήν ε μεν των οίκείων, αποκριτικήν δε των αλλοτρίων καλ τρέφειν τε καὶ αύξειν αύτην τὰ ζῷα καὶ κρίνειν τὰ 39 νοδημέτε καὶ διὰ τοῦτ' ἐν τοῖς σώμασιν ήμῶν σύμπνοιάν τε μίων είναι φησι καὶ σύρροιαν καὶ πάντα συμπιώτει. πατα δε τον Ασκληπιάδην οὐδεν οὐδενδ 10 συμπείτες εστι σύσει. διηρημένης τε καί κατατεθορανσμέτης είς έπερμε στοιγεία και ληρώδεις όγκους απάστο της καισικό. Εξ κυκήνετο υξυ άλλα το μυρία τοίς eregies variouspois evertion exemploato nai the Tived the the the tend of the obside the same Breug ze. The two clients wer expeditively. Ent use our tre Elementores to un inchiseus ifeboe tiva vizor edicetyan ele to the too resittowitor uidage a trades being engin eines a thu éureses dubs: IDOISE THE ELEMBERION, IT WAS THE THE WOOD in dicagness configurate in the time of the paint of the OUR TIGHT TES BESTELD STUDIES IN THE TOTAL TOPE. ili era erena entrelaria entre era la consta With the State of BUTTE BETWEEN EN TOTAL ENTRY OF THE SAME SCITO ZL. PLENZERY --- ...

700 com 2 2 To- 9000 10 - 112

GALES SEED TO THE

<sup>102 -</sup> Tour Tail Tourist Tips Considering II

σθαι λέγει. πῶς οὖν τοῖς ἐκτερικοῖς ἄμ' ἄμφω συμπίπτει, τὰ μὲν διαχωρήματα μηδὲν όλως ἐν αύτοῖς έχουτα χολής, ανάπλεων δ' αὐτοῖς γιγνόμενον όλον τὸ σωμα; ληρείν πάλιν ένταῦθ' ἀναγκάζεται τοῖς ἐπὶ των ούρων είρημένοις παραπλησίως. ληρεί δ' ούδεν ήττον 5 και περί τῆς μελαίνης χολῆς και τοῦ σπληνός οὕτε τί ποθ' ύφ' Ίπποκράτους είρηται συνιείς αντιλέγειν τ' έπιχειρών οίς ούκ οίδεν έμπλήκτω τινί και μανικώ στόματι. τί δή τὸ κέρδος ἐκ τῶν τοιούτων δογμάτων είς τὰς θεραπείας ἐκτήσατο; μήτε νεφριτικόν τι νόσημα 10 δύνασθαι θεραπεύσαι μήτ' Ικτερικόν μήτε μελαγχολικόν, άλλά και περί του πάσιν άνθρώποις ούχ Ίπποκράτει μόνον δμολογουμένου τοῦ καθαίρειν τῶν φαρμάκων ένια μεν την ξανθήν χολήν, ένια δε την μέλαιναν, άλλα δέ τινα φλέγμα καί τινα τὸ λεπτὸν 15 και δδατώδες περίττωμα, μηδέ περί τούτων συγχωρείν, άλλ' ὑπ' αὐτῶν [γε] τῶν φαρμάκων γίγνεσθαι λέγειν τοιούτον έκαστον των κενουμένων, ώσπες ύπο των 41 χολη δόχων πόρων την χολήν και μηδέν διαφέρειν κατά τὸν θαυμαστὸν 'Ασκληπιάδην ἢ ύδραγωγὸν δι-20 δόναι τοις ύδεριωσιν ή χολαγωγόν φάρμακον. απαντα γάο δμοίως κενούν καὶ συντήκειν τὸ σώμα καὶ τὸ σύντηγμα τοιόνδε τι φαίνεσθαι ποιείν, μή πρότερον ύπάργον τοιούτον. ἄρ' οὖν οὐ μαίνεσθαι νομιστέον αὐτὸν ἢ παντάπασιν ἄπειρον εἶναι τῶν ἔργων τῆς 25 τέχνης; τίς γάρ οὐκ οἶδεν, ώς, εί μὲν φλέγματος άγω-

<sup>2.</sup>  $\mu\eta\delta$ èv őlws év αὐτοῖς ἔχοντα χολῆς LM  $\mu\eta\delta$ όλως ἔχολῆν ἐν αὐτοῖς Ο  $\parallel$  4. πάλιν om. L  $\parallel$  5. εἰρημένοις  $\parallel$  6ταμένοις L  $\parallel$  7. ὑφ' om. L  $\parallel$  1πποκράτει L  $\parallel$  8.  $\mu$ ανικῷ L  $\mu$ αινομέν $\mu$  MO 10. τι L om. MO  $\parallel$  12. lπποκράτονς L l M corr. L²  $\parallel$  15. φλέγ $\mu$ μα C φλέγ $\mu$ ματα A  $\parallel$  17. γε om. LM  $\parallel$  18. τὸ τοιοῦτον L  $\parallel$  20. ἤ om. L  $\parallel$  24. οὖν om. L  $\parallel$  26. εἰ  $\mu$ èν L εἰ  $\mu$ η M εἰ O

γον δοθείη φάρμακον τοῖς ἐκτεριῶσιν, οὐκ ἂν οὐδὲ τέτταρας κυάθους καθαρθείεν ούτω δ' οὐδ' εί τῶν ύδραγωγών τι γολαγωγώ δε φαρμάκω πλείστον μεν έκκενούται γολής, αὐτίκα δὲ καθαρός τοῖς ούτω κα-5 θαρθείσιν ό χρώς γίγνεται. πολλούς γοῦν ήμεῖς μετά τὸ θεραπεύσαι την έν τῷ ήπατι διάθεσιν ἄπαξ καθήραντες απηλλάξαμεν τοῦ παθήματος. οὐ μὴν οὐδ' εί φλέγματος άγωγῷ καθαίροις φαρμάκω, πλέον ἄν τι διαπράξαιο, και ταῦτ' οὐχ' Ίπποκράτης μεν οῦτως 10 οίδε γιγνόμενα, τοῖς δ' ἀπὸ τῆς ἐμπειρίας μόνης δριωμένοις έτέρως έγνωσται, άλλα κάκεί νοις ώσαύτως καί 42 πάσιν ζατροίς, οίς μέλει των έργων της τέχνης, ούτω δοκεί πλην 'Ασκληπιάδου, προδοσίαν γαρ είναι νενόμικε των στοιχείων ων υπέθετο την άληθη περί των 15 τοιούτων δμολογίαν. εί γὰρ ὅλως εύρεθείη τι φάρμαχον έλατικον τοῦδέ τινος τοῦ χυμοῦ μόνου, κίνδυνος πρατείν δηλαδή τῷ λόγω τὸ ἐν ἐπάστω τῶν σωμάτων είναι τινα δύναμιν επισπαστικήν της οίκείας ποιότητος. διά τοῦτο κυῆκου μὲυ καὶ κόκκου τὸυ 20 κυίδιου και ίπποφαές ούχ έλκειν έκ τοῦ σώματος άλλα ποιείν το φλέγια φησίν άνθος δε γαλκού και λεπίδα και αὐτὸν τὸν κεκαυμένον χαλκὸν και χαμαίδουν και χαμαιλέοντα είς ύδωρ αναλύειν το σωμα καί τούς ύδερικούς ύπὸ τούτων οὐ καθαιρομένους όνί-25 νασθαι άλλὰ κενουμένους συναυξόντων δηλαδή τὸ

<sup>4.</sup> χολῆς LM τῆς χ. O  $\parallel$  5. γοῦν LP οὖν O  $\parallel$  7. οὁ μὴν οὖδ' L οὐδ' om. MO  $\parallel$  8. καθαίροις L καθαίρεις MO  $\parallel$  13. εἶναι om. M  $\parallel$  14. τούτων pro τῶν τοιού, M  $\parallel$  15, εἶ μὴ (μὲν P) γὰρ M  $\parallel$  17. κρατεῖν δηλαδὴ LM δ, κρ, O  $\parallel$  ἐν om. M  $\parallel$  18. σωμάτων LM O νοσημάτων O¹  $\parallel$  19. κνῖκον C  $\parallel$  τὸν om. MO  $\parallel$  20. κνίδιον κνίδον M κνίδειον LO  $\parallel$  24. οὐ LM οὐχὶ O  $\parallel$  25. post κενουμένου add. μὴ κενουμένους δὲ O  $\parallel$  συναύξεσθαι O συναυξανόντων L

πάθος. εί γὰο οὐ κενοῖ τὸ περιεχόμενον ἐν τοῖς σώμασιν ύδατώδες ύγρον άλλ' αὐτο γεννά, τῷ νοσήματι προστιμωρείται. και μέν γε και ή σκαμμωνία πρός τῶ μὴ κενοῦν ἐκ τοῦ σώματος τῶν ἐκτερικῶν τὴν χολήν έτι καὶ τὸ χοηστὸν αἶμα χολήν ἐογαζομένη 5 43 καλ συντήκουσα τὸ σώμα καλ τηλικαῦτα κακά δρώσα καὶ τὸ πάθος ἐπαύξουσα κατά γε τὸν ᾿Ασκληπιάδου λόγον δμως έναργως δράται πολλούς ώφελουσα. ναί, φησίν, δυίνανται μέν, άλλ' αὐτῷ μόνῷ τῷ λόγῷ τῆς κενώσεως. καὶ μὴν εἰ φλέγματος ἀγωγὸν αὐτοῖς δοίης 10 φάρμακον, ούκ δυήσονται. καὶ τοῦθ' ούτως ἐναργές έστιν, ώστε και οί από μόνης της έμπειρίας δρμώμενοι γιγνώσκουσιν αὐτό. καίτοι τούτοις γε τοῖς ἀνδράσιν αὐτὸ δὴ τοῦτ' ἔστι φιλοσόφημα, τὸ μηδενὶ λόγω πιστεύειν άλλα μόνοις τοῖς έναργως φαινομένοις. έκει- 15 νοι μέν οδυ σωφρονούσιν 'Ασκληπιάδης δέ παραπαίει ταις αίσθήσεσιν ήμας απιστείν κελεύων, ένθα τὸ φαινόμενον άνατρέπει σαφώς αὐτοῦ τὰς ὑποθέσεις. καίτοι μακοώ γ' ην άμεινον ούχ δμόσε χωρείν τοίς φαινομένοις άλλ' έκείνοις άναθέσθαι το πάν. ἄρ' οὖν 20 ταύτα μόνον έναργως μάχεται τοῖς 'Ασκληπιάδου δόγμασιν ή και το θέρους μέν πλείονα κενούσθαι την ξανθήν χολήν ύπὸ τῶν αὐτῶν φαρμάκων, χειμῶνος δε τὸ φλέγμα, καὶ νεανίσκω μεν πλείονα την χολήν, 44 πρεσβύτη δὲ τὸ φλέγμα; φαίνεται | γὰρ εκαστον ελκειν 25 την οδσαν, ούκ αὐτὸ γενναν την ούκ οδσαν. εί γοῦν

<sup>2.</sup> post yervä add. πρώτως  $O \parallel 3$ . προστιμωρεί  $O \parallel$  μέν τοι καὶ  $M \parallel 6$ . καὶ ante συντήκουσα add. L M om.  $O \parallel 9$ . αύτος om.  $L \parallel$  10. αὐτοῖς δοίης L δώη τις αὐτοῖς M δοίη τις  $O \parallel$  11. καὶ τοῦθ' καίτοι γε  $L \parallel$  13. γε om.  $L \parallel$  19. γ' om.  $L \parallel$  22. τοῦ θέρους  $L \parallel$  πλείονα μὲν  $O \parallel$  25. πρεσβυτέρω  $O \parallel$  τὸ om.  $L \parallel$  26. τὴν οὖσαν ξλκειν M

έθελήσαις νεανίσκο τιν των ίσχνων και θερμων ωρα θέρους μήτ' άργως βεβιωκότι μήτ' έν πλησμονή φλέγματος άγωγον δοῦναι φάρμακον, ολίγιστον μεν και μετά βίας πολλής έκκενώσεις τοῦ χυμοῦ, βλάψεις δ' δεχάτως τον ἄνθρωπον Εμπαλιν δ' εί χολαγωγον δοίης, και πάμπολυ κενώσεις και βλάψεις οὐδέν. ἄρ' ἀπιστοῦμεν ἔτι τῷ μὴ οὐχ ἕκαστον τῶν φαρμάκων ἐπάγεσθαι τὸν οἰκεῖον ἑαυτῷ χυμόν; ἴσως φήσουσιν οἱ ἀπ' ᾿Ασκληπιάδου, μᾶλλον δ' οὐκ ἴσως, ἀλλὰ πάντως το ἀπιστεῖν ἐροῦσιν, ἵνα μὴ προδῶσι τὰ φίλτατα.

Cap. XIV. Πάλιν οὖν καὶ ἡμεῖς ἐφ' ἐτέραν μεταβώμεν άδολεσχίαν ού γάρ έπιτρέπουσιν οί σοφισταί των άξίων τι ζητημάτων προγειρίζεσθαι καίτοι παμπόλλων ύπαρχόντων, άλλά κατατρίβειν άναγκάζουσι 15 τον χρόνον είς την των σοφισμάτων, ὧν προβάλλουσι, λύσιν. τίς οὖν ή ἀδολεσγία; ή ἔνδοξος αΰτη καὶ πολυθρύλητος λίθος ή τὸν σίδηρον | ἐπισπωμένη, τάγα γὰο 45 αν αύτη ποτε την ψυχην αύτων επισπάσαιτο πιστεύειν είναι τινας έν έκάστω των σωμάτων έλκτικάς των 20 οίκείων ποιοτήτων δυνάμεις. Έπίκουρος μεν οὖν καίτοι παραπλησίοις 'Ασκληπιάδη στοιχείοις πρός την φυσιολογίαν χρώμενος δμως δμολογεί, πρὸς μὲν τῆς ήρακλείας λίθου του σίδηρου έλκεσθαι, πρός δε των ηλέκτρων τὰ κυρήβια καὶ πειράται γε καὶ τὴν αιτίαν 25 ἀποδιδόναι τοῦ φαινομένου. τὰς γὰρ ἀπορφεούσας ἀτόμους ἀπὸ τῆς λίθου ταῖς ἀποροεούσαις ἀπὸ τοῦ

<sup>2.</sup> μετὰ πλησμονῆς  $L^1$  ἐν πλησμονῆ  $L^2$   $\parallel$  6. καὶ πολὸ O πάμπολν τε M  $\parallel$  7. ἐπάγεσθαι LM ἐπισπᾶσθαι O  $\parallel$  10. προδίδωσιν M προδώσωσιν L  $\parallel$  αὐτῶν τὰ φίλτατα L  $\parallel$  11. καὶ L M om. O  $\parallel$  μεταβῶμεν post ἡμεὶς colloc. O  $\parallel$  12. σοφισταὶ ἡμῖν M  $\parallel$  15. προβάλλονται O  $\parallel$  16. οὖν $\parallel$  γοῦν L  $\parallel$  17. ἡ λίθος ἡ L  $\parallel$  20. οὖν om. M 21. πρὸς L M εἰς L M 24. γε καὶ om. L M 26. τοῦ λίθον L τῶν λίθων

σιδήρου τοις σχήμασιν οίκείας είναί φησιν, ώστε περιπλέκεσθαι φαδίως. προσκρουούσας οὖν αὐτὰς τοῖς συγκοίμασιν έκατέροις της τε λίθου και τοῦ σιδήρου κάπειτ' είς τὸ μέσον ἀποπαλλομένας ούτως άλλήλαις τε περιπλέκεσθαι καί συνεπισπάσθαι τον σίδηρον. το 5 μεν οδυ των υποθέσεων είς την αιτιολογίαν απίθανον άντικους δήλον, όμως δ' ούν δμολογεί την δλκήν. καί ούτω γε καί κατά τὰ σώματα τῶν ζώων φησί γίγνεσθαι τάς τ' άναδόσεις και τάς διακρίσεις των περιττωμάτων και τάς των καθαιρόντων φαρμάκων 10 ένεργείας. 'Ασκληπιάδης δε τό τε της είρημένης αίτίας 16 ἀπίθανον | ὑπιδόμενος καὶ μηδεμίαν ἄλλην ἐφ' οἶς ύπέθετο στοιχείοις έξευρίσκων πιθανήν έπὶ τὸ μηδ' όλως έλκεσθαι λέγειν ύπο μηδενός μηδεν αναισχυντήσας ετράπετο, δέου, εί μήθ' οίς Έπίκουρος είπευ ἡρέ- 15 σκετο μήτ' άλλα βελτίω λέγειν είχεν, αποστήναι των ύποθέσεων και την τε φύσιν είπειν τεχνικήν και την οὐσίαν τῶν ὄντων ένουμένην τε πρὸς έαυτην ἀεὶ καὶ άλλοιουμένην ύπὸ τῶν έαυτῆς μορίων εἰς άλληλα δρώντων τε καὶ πασχόντων. εὶ γὰρ ταῦθ' ὑπέθετο, 20 χαλεπου ούδευ ην την τεχνικήν έκείνην φύσιν δμολογήσαι δύναμεις έχειν επισπαστικήν μεν των οίκείων, άποκριτικήν δε των άλλοτρίων, ού γάρ δι' άλλο τί γ' ήν αύτη τὸ τεχνική τ' είναι καὶ τοῦ ζώου διασω-

<sup>3.</sup> της τε λίθου Μ τοὶς τε λ. L τοὶς τε τοῦ λ. O  $\parallel$  5. ὅτι μὲν οὖν τὸ O  $\parallel$  12. ὁπειδόμενος C correxi  $\parallel$  post ἄλλην add. ἰσχύν O  $\parallel$  13. ἀντιλογίαν post έξευρίσκων add. Μ post πιθανήν add. s. l. L²  $\parallel$  17. καλ τὴν LM ἔτι τε O  $\parallel$  18. ἡνωμένην M $\parallel$  19. ὑπὸ LM πρὸς O  $\parallel$  20. ταῦθ' L ταῦθ' οὖτως MO  $\parallel$  22. δυνάμεις MO δύναμιν L  $\parallel$  ἐπισπαστικὴν LM -ὰς O  $\parallel$  23. ἀπουριτικὴν LM -ὰς O  $\parallel$  δι' L δὴ MO  $\parallel$  24. τεχνικήν τε LM  $\parallel$  διασωστικὴν LM

στική και των νοσημάτων κριτική παρά το προσίεσθαι μεν και φυλάττειν το οίκετον, αποκρίνειν δε το άλλότριον. άλλ' 'Ασκληπιάδης κάνταῦθα τὸ μὲν ἀκόλουθον ταζε άρχαζε αξε ύπέθετο συνείδεν, ού μην την γε πρός το φαινόμενον έναργως ήδέσθη μάχην, άλλ' δμόσε χωρεί και περί τούτου πάσιν ούκ ιατροίς μόνον άλλ' 47 ήδη και τοις άλλοις ανθρώποις ούτε κρίσιν είναι τινα λέγων ούθ' ημέραν κρίσιμον ούθ' όλως οὐδεν έπί σωτηρία του ζώου πραγματεύσασθαι την φύσιν. ἀεὶ γὰρ 10 τὸ μὲν ἀπόλουθον φυλάττειν βούλεται, τὸ δ' ἐναργῶς φαινόμενον άνατρέπειν έμπαλιν Έπικούρω, τιθείς γάρ έχείνος ἀεὶ τὸ φαινόμενον αίτίαν αὐτοῦ ψυγράν ἀποδίδωσι. τὰ γὰο ἀποπαλλόμενα σμικοὰ σώματα τῆς ήρακλείας λίθου τοιούτοις έτέροις περιπλέκεσθαι μο-15 ρίοις του σιδήρου κάπειτα δια της περιπλοκής ταύτης μηδαμού φαινομένης έπισπασθαι βαρεΐαν ούτως οὐσίαν ούκ οίδ' όπως άν τις πεισθείη, και γάρ εί τοῦτο συγχωρήσομεν, τό γε τῷ σιδήρῷ πάλιν ἔτερον προστεθέν τι συνάπτεσθαι την αὐτην αἰτίαν οὐκέτι προσ-20 ίεται, τί γὰρ ἐροῦμεν; ἢ δηλαδὴ τῶν ἀπορρεόντων της λίθου μορίων ένια μεν προσκρούσαντα τῷ σιδήρω πάλιν ἀποπάλλεσθαι και ταῦτα μεν είναι, δι' ών κοεμάννυσθαι συμβαίνει τον σίδηρον, τὰ δ' εἰς αὐτον είσδυόμενα διὰ τῶν | κενῶν πόρων διεξέρχεσθαι τάχι- 48 25 στα κάπειτα τῷ παρακειμένω σιδήρφ προσκρούοντα

<sup>1.</sup> αριτικήν LM  $\parallel$  4. συνείδεν LM σύνοιδεν OP  $\parallel$  7. ήδη om, M  $\parallel$  8. ούδὲν LM om, O  $\parallel$  9. τοῦ om, MO  $\parallel$  πραγματεύσασθαι L πραγματεύεσθαι MO  $\parallel$  15. ταύτης L τῆς M ταύτης τῆς O  $\parallel$  17. οἶδα πῶς M  $\parallel$  18. συγχωρήσομεν LM συγχωρήσαιμεν O  $\parallel$  Ετερον LM Ετερα O  $\parallel$  προστεθέν τι\* προστιθέντας LM προστιθέντι O  $\parallel$  23. αρεμάννυσθαι LM αρέμασθαι O  $\parallel$  24. διὰ τῶν κενῶν πόρων om, M  $\parallel$  διεξέρχεσθαι LM διέρχεσθαι O

μήτ' ἐκεῖνον διαδῦναι δύνασθαι, καίτοι τόν γε πρώτον διαδύντα, παλινδρομούντα δ' αὖθις ἐπὶ τὸν πρότερου έτέρας αδθις έργάζεσθαι ταζε προτέραις δμοίας περιπλοκάς; έναργῶς γὰρ ένταῦθα τὸ ληρῶδες τῆς αίτίας έλέγχεται. γραφεία γοῦν οἶδά ποτε σιδηρά 5 πέντε κατά τὸ συνεχές άλλήλοις συναφθέντα, τοῦ πρώτου μέν μόνου της λίθου ψαύσαντος, έξ έκείνου δ' είς τάλλα της δυνάμεως διαδοθείσης και οὐκ ἔστιν είπειν, ώς, εί μεν τῷ κάτω τοῦ γραφείου πέρατι προσάγοις έτερου, έχεταί τε καί συνάπτεται καί κρέ- 10 μαται τὸ προσενεχθέν· εἰ δ' άλλω τινὶ μέρει των πλαγίων προσθείης, οὐ συνάπτεται. πάντη γὰο δμοίως ή της λίθου διαδίδοται δύναμις, εί μόνον άψαιτο κατά τι τοῦ πρώτου γραφείου. και μέντοι κάκ τούτου πάλιν είς τὸ δεύτερον όλον ή δύναμις άμα νοήματι 15 διαρρεί κάξ έκείνου πάλιν είς το τρίτον όλον. εί δή νοήσαις σμικράν τινα λίθον ήρακλείαν έν οίκο τινί ποεμαμένην, εἶτ' ἐν πύκλω ψαύοντα πάμπολλα σιδήρια κάκείνων πάλιν έτερα κάκείνων άλλα και τοῦτ' άγοι 49 πλείονος, άπαντα | δήπου πίμπλασθαι δεῖ τὰ σιδήρια 20 των ἀποροεόντων τῆς λίθου σωμάτων, καὶ κινδυνεύει διαφορηθήναι τὸ σμικρὸν έκεῖνο λιθίδιον εἰς τὰς άπορροάς διαλυθέν. καίτοι, κάν εί μηδεν παρακέοιτ' αὐτῷ σιδήριον, εἰς τὸν ἀέρα σκεδάννυται, μάλιστ' εί και θερμός ύπάργοι. ναί, φησί, σμικρά γάρ αὐτά 25 γρή πάνυ νοείν, ώστε των έμφερομένων τω άέρι ψηγμάτων τούτων δή των σμικροτάτων έκείνων ένια μυοιοστόν είναι μέρος. είτ' έξ ούτω σμικρών τολμάτε

<sup>1.</sup> διαδύεσθαι L || καίτοι LM καί Ο¹ || 10. προσθείης M || 17. σμικράν M μικράν LO || 18. πάμπολλα ψαύοντα O || 20. δεί L χρή O om. M || 22. μικρόν L || 25. ὑπάρχοι L ὑπάρχει M || 26. ἐμφαινομένων L

λέγειν κοεμάννυσθαι βάρη τηλικαύτα σιδήρου; εί γάρ ξααστον αὐτῶν μυριοστόν έστι μέρος τῶν ἐν τῷ ἀέρι φερομένων ψηγμάτων, πηλίχον γρη νοήσαι το πέρας αύτων τὸ άγχιστροειδές, ὧ περιπλέκεται πρὸς άλληλα; 5 πάντως γάρ δήπου τοῦτο σμικρότατόν έστιν δλου τοῦ ψήγματος, εἶτα μικρον μικρώ, κινούμενον κινουμένω περιπλακέν ούκ εύθύς αποπάλλεται. και γάρ δή καί άλλ' άττα πάντως αὐτοῖς, τὰ μὲν ἄνωθεν, τὰ δὲ κάτωθεν, και τὰ μεν έμπροσθεν, τὰ δ' ὅπισθεν, τὰ δ' 10 έκ τῶν δεξιῶν, τὰ δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν | ἐκρηγνύμενα 50 σείει τε καὶ βράττει καὶ μένειν οὐκ έἄ. καὶ μέντοι καί πολλά χρή νοείν έξ ανάγκης έκαστον έκείνων των σμικοῶν σωμάτων ἔχειν ἀγκιστρώδη πέρατα. δι' ένὸς μέν γὰο ἀλλήλοις συνάπτεται, δι' έτέρου δ' ένὸς τοῦ 15 μεν ύπερκειμένου τη λίθω, τοῦ δ' ύποκειμένου τῷ σιδήρω. εί γαρ άνω μεν έξαφθείη της λίθου, κάτω δε τῷ σιδήρω μὴ συμπλακείη, πλέον οὐδέν. ώστε τοῦ μεν ύπερχειμένου τὸ ἄνω μέρος έχχρέμασθαι χρή τῆς λίθου, τοῦ δ' ὑποκειμένου τῷ κάτω πέρατι συνῆφθαι 20 του σίδηρου. έπει δε κάκ των πλαγίων άλλήλοις περιπλέκεται, πάντως που κάνταῦθα έγει τὰ ἄγκιστρα. καὶ μέμνησό μοι πρὸ πάντων, ὅπως ὅντα σμικρὰ τὰς τοιαύτας και τοσαύτας αποφύσεις έχει. και τούτου μαλλον έτι [μέμνησο], πως, ίνα τὸ δεύτερον σιδήριον 25 συναφθή τῷ πρώτω καὶ τῷ δευτέρω τὸ τρίτον κάκείνω

<sup>3.</sup> φαινομένων  $M \parallel 4$ . άγκιστροειδές L -ῶδες  $MO \parallel 8$ . αὐτοῖς om.  $O \parallel$  κάτωθεν τὰ δ' ἄνωθεν  $O \parallel 11$ . βράττει  $L^1$  βλάπτει M ταράττει  $L^2O \parallel 13$ . σμικρῶν LM μικρῶν  $O \parallel 14$ . οὐ ante συνάπτεται add.  $L^1$  om. MO del.  $L^2 \parallel$  συναφθήσεται  $L \parallel 22$ . τὰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας L τοσ. κ. τοι. M τὰς τοσ. τε κ. τοι.  $O \parallel 24$ . μέμνησο L δεῖ μεμνῆσθαι O μεμνῆσθαι M, inclusi  $\parallel$  πῶς L δπως  $MO \parallel 25$ . καὶ om. L

τὸ τέταρτον, αμα μεν διεξέρχεσθαι χρή τους πόρους ταυτί τὰ σμικοὰ καί ληρώδη ψήγματα, ᾶμα δ' ἀπο-51 πάλλεσθαι του μετ' αὐτὸ || τεταγμένου, καίτοι κατά παν δμοίου την φύσιν ύπάρχοντος. οὐδὲ γὰρ ή τοιαύτη πάλιν υπόθεσις άτολμος, άλλ', εί γρη τάληθες 5 είπειν, μακρώ των έμπροσθεν αναισγυντοτέρα, πέντε σιδηρίων δμοίων άλλήλοις έφεξης τεταγμένων διά τοῦ πρώτου διαδυόμενα δαδίως τῆς λίθου τὰ μόρια κατά τὸ δεύτερον ἀποπάλλεσθαι καὶ μή διὰ τούτου κατά τον αὐτον τρόπον έτοίμως διεξέρχεσθαι. καὶ μὴν έκα- 10 τέρως άτοπον. εί μεν γαρ αποπάλλεται, πως είς τὸ τρίτον ώπέως διεξέρχεται; εί δ' ούπ αποπάλλεται, πώς κρεμάννυται τὸ δεύτερον έκ τοῦ πρώτου; τὴν γὰρ ἀπόπαλσιν αὐτὸς ὑπέθετο δημιουργὸν τῆς δλκῆς. ἀλλ', όπεο έφην, είς αδολεσχίαν αναγκαΐον έμπίπτειν, έπει- 15 δάν τις τοιούτοις ανδράσι διαλέγηται. σύντομον οὖν τινα καὶ κεφαλαιώδη λόγον είπων ἀπαλλάττεσθαι βούλομαι. τοῖς [γὰρ] 'Ασκληπιάδου γράμμασιν εί τις έπιμελώς δμιλήσειε, τήν τε πρός τάς άρχας απολουθίαν τῶν τοιούτων δογμάτων ἀκριβῶς ἀν ἐκμάθοι καὶ τὴν 20 πρός τὰ φαινόμενα μάχην. δ μέν οὖν Ἐπίπουρος τὰ 52 φαινόμενα φυλάττειν βουλόμενος ἀσχημονεί | φιλοτιμούμενος ἐπιδεικνύειν αὐτὰ ταῖς ἀρχαῖς ὁμολογοῦντα: δ δ' 'Ασκληπιάδης το μεν ακόλουθον ταϊς άρχαϊς φυλάττει, τοῦ φαινομένου δ' οὐδὲν αὐτῷ μέλει. ὅστις 25 ούν βούλεται την ατοπίαν έξελέγχειν των υποθέσεων, εί μεν προς 'Ασκληπιάδην δ λόγος αὐτῶ γίγνοιτο, τῆς πρός τὸ φαινόμενον ὑπομιμνησκέτω μάχης εἰ δὲ πρός

διέρχεσθαι Ο || 7. διὰ μὲν Ο || 8. κατὰ δὲ Ο || 10. ἐξέρχεσθαι L || 11. verba πῶς — ἀποπάλλεται om. L¹ add, L² || 18. γὰρ om, L¹ Ο || 20. μάθοι L Ο || 28. ὑπομιμνησκέτω LM ἐπιμ. Ο

Έπίπουρου, της πρός τάς άρχας διαφωνίας. αί δ' άλλαι σχεδον αίρέσεις αί των δμοίων άρχων έχόμεναι τελεως ἀπέσβησαν, αδται δ' έτι μόναι διαρχούσιν ούχ άγεννῶς. καίτοι τὰ μεν 'Ασκληπιάδου Μηνόδοτος δ 5 έμπειρικός ἀφύκτως έξελέγχει, τήν τε πρός τὰ φαινόμενα μάχην ύπομιμνήσκων αὐτὸν καὶ τὴν ποὸς ἄλληλα. τὰ δ' Ἐπικούρου πάλιν δ 'Ασκληπιάδης ἐχόμενος ἀεί της απολουθίας, ης έπείνος ού πάνυ τι φαίνεται φροντίζων. άλλ' οί νῦν ἄνθρωποι, πρίν και ταύτας έκ-10 μαθείν τὰς αίρέσεις καὶ τὰς ἄλλας τὰς βελτίους κάπειτα χρόνω πολλώ κρίναι τε καλ βασανίσαι τὸ καθ' έκάστην αὐτῶν ἀληθές τε καὶ ψεῦδος, οί μὲν Ιατρούς έαυτούς, οί δε φιλοσόφους ονομάζουσι μηδεν είδότες. Οὐδεν οὖν 53 θαυμαστον έπίσης τοις άληθέσι τὰ ψευδή τετιμήσθαι. 15 ότω γάρ αν έκαστος πρώτω περιτύχη διδασκάλω, τοιοῦτος έγένετο, μη περιμείνας μηδεν έτι παρ' άλλου μαθείν. ένιοι δ' αὐτῶν, εί και πλείοσιν έντύγοιεν, άλλ' οὕτω γ' είσιν ἀσύνετοί τε και βραδεῖς την διάνοιαν, ώστε καί γεγηρακότες ούπω συνιάσιν ακολουθίαν λόγου. 20 πάλαι δε τούς τοιούτους έπλ τὰς βαναύσους ἀπέλυον τέχνας. άλλα ταῦτα μεν ές δ τι τελευτήσει θεός οίδεν. ήμεζε δ' έπειδή, καίτοι φεύγοντες αντιλέγειν τοζε έν αὐταῖς ταῖς ἀρχαῖς εὐθύς ἐσφαλμένοις, ὅμως ἡναγκάσθημεν ὑπ' αὐτῆς τῶν πραγμάτων τῆς ἀκολουθίας 25 είπεϊν τινα καί διαλεχθήναι πρός αὐτούς, ἔτι καί τοῦτο προσθήσομεν τοῖς είρημένοις, ὡς οὐ μόνον τὰ κα-

<sup>3.</sup> ἀπέσβησαν  $L^1O$  ἀπεσβέσθησαν  $L^2M$   $\parallel$  5. ἐλέγχει M  $\parallel$  11. ἐπάστην LM ἕπαστον O  $\parallel$  12. ἀλήθειαν (etsi ante est τὸ) L ψεῦδος LP ψευδές O  $\parallel$  13. μηδὲν εἰδότες om. M post ἐαντοὺς colloc. L  $\parallel$  γοῦν L  $\parallel$  20. δὲ $\parallel$  τε L δέ γε M  $\parallel$  τέχνας ἀπέλνον O  $\parallel$  21. ἐς LM εἰς O  $\parallel$  θεὸς οἶδεν LM θεοὺς εἰδέναι O  $\parallel$  26. μόνα K

θαίροντα φάρμακα πέφυκεν έπισπασθαι τὰς οίκείας ποιότητας άλλά και τὰ τοὺς σκόλοπας ἀνάγοντα και τας των βελων ακίδας είς πολύ βάθος σαρκός έμπεπαρμένας ένίστε. και μέντοι και δοα τούς ίους των θηρίων ή τούς έμπεφαρμαγμένους τοῖς βέλεσιν ἀνέλ- 3 κει, και ταύτα την αύτην ταίς ήρακλείαις λίθοις έπι-54 δείκνυται δύναμιν. έγωγ' οὖν οἶδά ποτε καταπεπαρμένον έν ποδί νεανίσκου σκόλοπα τοῖς μέν δακτύλοις έλκουσιν ήμιν βιαίως ούκ ακολουθήσαντα, φαρμάκου δ' έπιτεθέντος άλύπως τε καί διά ταγέων άνελθόντα. 10 καίτοι καὶ πρὸς τοῦτό τινες ἀντιλέγουσι φάσκοντες, όταν ή φλεγμονή λυθή τοῦ μερους, αὐτόματον έξιέναι τὸν σκόλοπα πρὸς οὐδενὸς ἀνελκόμενον, ἀλλ' οὖτοί γε πρώτον μεν άγνοείν εοίκασιν, ώς άλλα μεν έστι φλεγμονής, άλλα δὲ τῶν οὕτω καταπεπαρμένων έλκτικά 15 φάρμανα καίτοι γ' είπερ άφλεγμάντων γενομένων έξεκρίνετο τὰ παρά φύσιν, δσα φλεγμονῆς έστι λυτικά, ταῦτ' εὐθὺς ἄν ἦν κἀκείνων έλκτικά δεύτερον δ', δ καὶ μᾶλλον ἄν τις θαυμάσειεν, ώς οὐ μόνον ἄλλα μέν τούς σκόλοπας, άλλα δε τούς ίους έξάγει φάρμακα, 20 άλλα και αύτων των τούς ίους έλκοντων τα μέν τον της έγίδνης, τὰ δὲ τὸν της τρυγόνος, τὰ δ' ἄλλου τινός έπισπάται καί σαφώς έστιν ίδειν τοίς φαρμάκοις έπικειμένους αὐτούς, ένταῦθ' οὖν [πάλιν] Ἐπίκουρον

<sup>2.</sup> καὶ τὰ τὰς Ο τὰ οm. LM  $\parallel$  5. ἢ τοὺς περιπεφραγμένους (περιπεφαρμαγμένους eadem manu) τοὶς β. L ἢ τοῖς (τοὺς P) περὶ τοῖς πεφαρμαγμένοις β. Μ  $\parallel$  τοῖς οm. Ο  $\parallel$  11. τινες post καίτοι colloc. Μ  $\parallel$  12. αὐτόματον LM αὐτομάτος Ο  $\parallel$  13. post ἀνελκόμενον add. ἄλλον Μ om. LO  $\parallel$  17. τὰ  $L^2$  τὸ  $L^1$   $\parallel$  18. αὐτίνα ταῦτ εὐθὺς L  $\parallel$  δπερ L  $\parallel$  20. ἐξάγει φάρμανα LM ξίνει Ο  $\parallel$  21. τῶν om. L  $\parallel$  23. ἰδεῖν post ἐπινεκμένους colloc. Ο  $\parallel$  24. πάλιν om. M ante ἐπαινεῖν colloc. Ο

μέν έπαινεῖν χρή τῆς πρὸς | τὸ φαινόμενον αίδοῦς, 55 μέμφεσθαι δε του λόγου της αιτίας. δυ γάρ ημεῖς έλκοντες τοῖς δακτύλοις οὐκ ἀνηγάγομεν σκόλοπα, τοῦτον ύπὸ τῶν σμικοῶν ἐκείνων ἀνέλκεσθαι ψηγμάτων, 5 πῶς οὐ παντάπασιν ἄτοπον εἶναι χρὴ νομίζειν; ἆρ' οὖν ήδη πεπείσμεθα τῶν ὄντων ἐκάστω δύναμίν τιν' ύπάρχειν, ή την οίκείαν έλκει ποιότητα, τὸ μὲν μᾶλλον, τὸ δ' ἦττον; ἢ καὶ τὸ τῶν πυρῶν ἔτι παράδειγμα προχειρισόμεθα τῷ λόγῳ; φανήσονται γὰρ οἶμαι καὶ 10 τῶν γεωργῶν αὐτῶν ἀμαθέστεροι [καὶ ἀνοητότεροι] περί την φύσιν οι μηδέν όλως ύπο μηδενός έλκεσθαι συγχωρούντες ώς έγωγε πρώτον μέν ακούσας τὸ γιγνόμενον έθαύμασα καὶ αὐτὸς ήβουλήθην αὐτόπτης αὐτοῦ καταστῆναι. μετὰ ταῦτα δέ, ὡς καὶ τὰ τῆς πεί-15 ρας ωμολόγει, την αίτίαν σχοπούμενος έν παμπόλλω χρόνω κατὰ πάσας τὰς αίρέσεις οὐδεμίαν ἄλλην εύρεῖν οἶός τ' ἦν οὐδ' ἄγρι τοῦ πιθανοῦ προϊοῦσαν ἀλλὰ καταγελάστους τε καὶ σαφῶς έξελεγχομένας τὰς ἄλλας άπάσας πλην της την δλκην ποεσβευούσης. έστι δέ 20 τὸ γιγνόμενον τοιόνδε. κατακομίζοντες οί παρ' ήμιν γεωργοί τοὺς ∥ έκ τῶν ἀγρῶν πυροὺς είς τὴν πόλιν 56 έν αμάξαις τισίν, όταν ύφελέσθαι βουληθώσιν, ώστε μή φωραθήναι, κεράμι' άττα πληρώσαντες ύδατος μέσοις αὐτοῖς ἐνιστᾶσιν. Ελκοντες οὖν ἐκεῖνοι διὰ τοῦ 25 κεραμίου τὸ ύγρὸν είς αύτοὺς όγκον μὲν καὶ βάρος

προσκτώνται, κατάδηλοι δ' οὐ πάνυ γίγνονται τοις δρώσιν, εἰ μή τις προπεπυσμένος ἤδη περιεργότερον ἐπισκοποῖτο. καίτοι γ' εἰ βουληθείης ἐν ἡλίφ καταθείναι πάνυ θερμῷ ταὐτὸν ἀγγείον, ἐλάχιστον παντελῶς εὐρήσεις τὸ δαπανώμενον ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας. 5 οὕτως ἄρα καὶ τῆς ἡλιακῆς θερμασίας τῆς σφοδρᾶς ἰσχυροτέραν οἱ πυροὶ δύναμιν ἔχουσιν ἔλκειν εἰς ἑαυτοὺς τὴν πλησιάζουσαν ὑγρότητα. λῆρος οὖν ἐνταῦθα μακρὸς ἡ πρὸς τὸ λεπτομερὲς φορὰ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς ἀέρος καὶ μάλισθ' ὅταν ἱκανῶς ἦ θερμός, πολὺ 10 μὲν ὑπάρχοντος ἢ κατὰ τοὺς πυροὺς λεπτομερεστέρου, δεχομένου δ' οὐδὲ τὸ δέκατον μέρος τῆς εἰς ἐκείνους μεταλαμβανομένης ὑγρότητος.

Cap. XV. Έπει δ' ίκανῶς ἡδολεσχήσαμεν οὐχ ἐκόντες, ἀλλ', ὡς ἡ παροιμία φησί, μαινομένοις ἀναγ-15 57 κασθέντες συμμανῆναι, πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν οὔρων ἐπανέλθωμεν διάκρισιν, ἐν ἡ τῶν μὲν ᾿Ασκληπιάδου λήρων ἐπιλαθώμεθα, μετὰ δὲ τῶν πεπεισμένων διηθεϊσθαι τὰ οὖρα διὰ τῶν νεφρῶν, τίς ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας ἐστίν, ἐπισκεψώμεθα: πάντως γὰρ ἢ ἔξ αὐτῶν το ἐπὶ τοὺς νεφροὺς φέρεται τὰ οὖρα τοῦτο βέλτιον εἶναι νομίζοντα, καθάπερ ἡμεῖς, ὁπόταν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀπίωμεν ἡ, εἰ τοῦτ' ἀδύνατον, ἔτερόν τι χρὴ τῆς φορᾶς αὐτῶν ἔξευρεῖν αἴτιον. τί δὴ τοῦτ' ἔστιν; εἰ γὰρ μὴ τοῖς νεφροῖς δώσομέν τινα δύναμιν ἑλκτικὴν 25

<sup>2.</sup> post τις add. σαφεστάτως L  $\parallel$  5. ἡμέρας ἐπάστης LM $\parallel$  7. post ἔλπειν add. συντόμως L  $\parallel$  8. post πλησιάζουσαν add. αὐτοῖς L  $\parallel$  9. πολύς καὶ μακρὸς L  $\parallel$  14. post ἡδολεσχήσαμεν add. μιτ αὐτων διὰ τὰ προειρημένα οὺχ ἐκόντες καὶ αὐτοπρααίρετοι καὶ δεξαι τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν ἰσχύν τε καὶ δύναμιν θελήσαντες, κed omnia expunx. L  $\parallel$  20. ἐστὶ post τρόπος colloc. O  $\parallel$  αυτών O  $\parallel$  21. τοῦτο om. L  $\parallel$  22. νομίζοντες L¹M.

της τοιαύτης ποιότητος, ώς Ίπποκράτης ενόμιζεν, οὐδεν ετερον έξευρήσομεν. δτι μέν γαρ ήτοι τούτους ελκειν αὐτὸ προσήμεν ἢ τὰς φλέβας πέμπειν, εἴπερ γε μὴ έξ έαυτοῦ φέρεται, παντί που δηλον. άλλ' εί μεν αί 5 φλέβες περιστελλόμεναι προφθοΐεν, οὐκ ἐκεῖνο μόνον, άλλὰ σὺν αὐτῷ καὶ τὸ πᾶν αἶμα τὸ περιεχόμενον ἐν έαυταζε είς τούς νεφρούς έκθλίψουσιν. εί δε τοῦτ' άδύνατον, ώς δείξομεν, λείπεται τούς νεφρούς έλκειν. πως οὖν ἀδύνατον τοῦτο; των νεφρών ή θέσις άντι-10 βαίνει. οὐ γὰρ δὴ οῦτω γ' ὑπόκεινται τῆ κοίλη φλεβί καθάπεο τοῖς έξ έγκεφάλου περιττώμασιν έν τε τῆ τι φινί και κατά την ύπερφαν οί τοις ήθμοις δμοιοι πόροι, άλλ' έκατέρωθεν αὐτῆ παράκεινται. καὶ μήν, είπεο δμοίως τοις ήθμοις όσον αν ή λεπτότερον καλ 15 τελέως όρρωδες, τοῦτο μεν ετοίμως διαπέμπουσι, τὸ δε παγύτερον αποστέγουσιν, απαν έπ' αὐτοὺς ἰέναι χρή τὸ αἶμα τὸ περιεγόμενον ἐν τῆ κοίλη φλεβί, καθάπερ είς τούς τρυγητούς δ πᾶς οἶνος έμβάλλεται, καὶ μέν νε και το του γάλακτος του τυρουμένου παράδειγμα 20 σαφῶς ἄν, δ βούλομαι λέγειν, ἐνδείξαιτο. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πᾶν ἐμβληθὲν εἰς τοὺς ταλάρους οὐ πᾶν διηθεῖται, άλλ' δσον μέν αν ή λεπτότερον της ευρύτητος τῶν πλοκάμων, είς τὸ κάταντες φέρεται καὶ τοῦτο μὲν δορός έπονομάζεται τὸ λοιπὸν δὲ τὸ παχὸ τὸ μέλλον 25 έσεσθαι τυρός, ώς ἂν οὐ παραδεγομένων αὐτὸ τῶν έν τοῖς ταλάροις πόρων, οὐ διεκπίπτει κάτω. καὶ τοί-

<sup>4.</sup> ἑαντοῦ LO αὐτῆς M  $\parallel$  6. τὸ ante περιεχόμενον om. O  $\parallel$  9. τοῦτ' ἀδύνατον O  $\parallel$  ἀντιλέγει L  $\parallel$  14. μὲν post ὅσον add, LM  $\parallel$  18. τοὺς τρυγητοὺς M τρυγητοὺς L τὸν τρυγητὸν O  $\parallel$  21. πᾶν post τοῦτο om. L¹ add. L²  $\parallel$  διηθεῖται καὶ ἐκχέεται L  $\parallel$  22. μὲ om. O  $\parallel$  24. post ὀρρὸς add. τοῖς πᾶσιν L  $\parallel$  post ἐπονομάζετι add. τε καὶ λέγεται L  $\parallel$  δὲ παχὸ A

νυν, είπες ούτω μέλλει διηθείσθαι τών νεφοών δ τοῦ αίματος δρούς, άτων ετ' αύτούς ήμειν του το αίμα 50 मारी मार्न के महेर पर्या, को वे वर्ते. | बाबेद वर्तेण हैनूहा को कथाνόμενου έκ της άνατομής; το μέν έτερου μέρος της ποίλης άνω πρός την παρδίαν άναφέρετας, το λοιπόν ς δ' έπιβαίνει τη δάγει καθ' όλης αυτής έκτεινόμενου azor ton onelion, wore to uen Etegon odd' erros άφιανείται των νεφοών, το λοιπου δε πλησιάζει μέν. ού αήν είς αύτούς γε καταφύεται. έχρην δ', είπερ ยนะโโยง ตัว ซีเ ที่อินติง แบ้รดิง หนอินดูอิทุ้ธอธิยน รถ แโนน. 10 παν έμπίπτειν είς αὐτούς πάπειτα πάτω μέν φέρεσθαι τὸ λεπτών, Ισχεσθαι δ' άνω το παχύ. νυνί δ' ούχ οθτως έχει πλάγιοι γὰρ έχατέρωθεν τῆς κοίλης φλεβὸς οί νεφορί κείνται, ούκουν ώς ήθωοί διηθούσι, πεшπούσης μεν έκείνης, αύτοι δ' ούδεμίαν είσφερόμενοι 15 δύναμιν, άλλ' έλχουσι δηλονότι τοῦτο γὰο έτι λείπεται. πῶς οὖν έλχουσιν; εἰ μέν, ὡς Ἐπίχουρος οἶεται τάς δλαάς άπάσας γίγνεσθαι κατά τάς των άτόμων αποπάλσεις τε και περιπλοκάς, άμεινον ήν όντως είπειν αύτους μηδ' έλχειν όλως πολύ γὰο αν ούτω γε των 20 60 έπὶ τῆς ἡρακλείας λίθου μικρῶ πρόσθεν εἰρημένων δ λόγος έξεταζόμενος εύρεθείη γελοιότερος άλλ' ώς Ιπποκράτης ήβούλετο. λεγθήσεται δε σαφέστερον έπλ πορήχουτι τῷ λόγω. νυνὶ γὰρ οὐ τοῦτο πρόκειται διδάσκειν, άλλ' ώς ούτ' άλλο τι δυνατόν είπειν αίτιον 25 είναι της των ούρων διακρίσεως πλήν της όλκης των

<sup>3.</sup> val LM Hestr O || 6. post ênteirómeror add. te rai égandomeror L || 19. hr örtag örtag êstir O || 20. astorg mode dingle diag L astorg post ölag colloc. O || 22. post yeloistegos add. te rai ângadéstegos L || 23. travétegór te rai add. ante camientegor L || 24. rör MO || 25. år elneir LO år om. M || 26. egg ante dângs om. LO

νεφοών οὖθ' οὖτω γίγνεσθαι τὴν ὁλκήν, ὡς οἱ μηδεμίαν οἰκείαν διδόντες τῆ φύσει δύναμιν οἴονται γίγνεσθαι. τούτου γὰρ ὁμολογηθέντος, ὡς ἔστιν ὅλως τις ἐν τοῖς ὑπὸ φύσεως διοικουμένοις δύναμις ἑλκτική, 5 ληρώδης νομίζοιτ' ἄν ὁ περὶ ἀναδόσεως τροφῆς ἄλλο τι λέγειν ἐπιχειρῶν.

Cap. XVI. 'Ερασίστρατος δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐτέραις μέν τισι δόξαις εψήθεσιν άντεῖπε διά μακρών, ὑπερέβη δὲ τελέως την Ίπποκράτους, οὐδ' ἄγρι τοῦ μνημονεῦ-10 σαι μόνον αὐτῆς, ὡς ἐν τοῖς περί καταπόσεως ἐποίησεν, άξιώσας. ἐν ἐκείνοις μὲν γὰο ἄχοι τοσούτου φαίνεται μνημονεύων, ώς τούνομ' είπεῖν τῆς όλκῆς μόνον ὧδέ πως γράφων. 'όλκη μεν ούν της κοιλίας οὐδεμία φαίνεται εἶναι' περί δὲ τῆς | ἀναδόσεως τὸν 61 15 λόγον ποιούμενος οὐδ' ἄχρι συλλαβής μιᾶς έμνημόνευσε της Ίππουρατείου δόξης. καίτοι γ' επήρκεσεν αν ήμιν, εί καὶ τοῦτ' ἔγραψε μόνον, ὡς Ἱπποκράτης είπων 'σάρχες όλχοι και έχ κοιλίης και έξωθεν' ψεύδεται. ούτε γαο έκ της κοιλίας ούτ' έξωθεν έλκειν δύνανται. 20 εί δε καί ότι μήτρας αλτιώμενος άρρωστον αύγένα κακῶς εἶπεν 'οὐ γὰο δύναται αὐτέης δ στόμαχος εἰρύσαι την γονήν' ή εί καί τι τοιούτον άλλο γράφειν δ Έρασίστρατος ήξίωσε, τότ' αν και ήμεζε πρός αὐτὸν ἀπολογούμενοι είπομεν & γενναΐε, μή δητορικώς ήμων

<sup>2.</sup> οἰπείαν om. M || 5. post ληφώδης add. εἶναι MO om. L ||
9. ἱπποκράτ L ονς add. L² ἱπποκράτονς δόξαν M ἱπποκράτειον O ||
verba τοῦ μνημονεῦσαι usque ad μὲν γὰρ om. M || 13. πως L M
πη O || ποιλίης Ô || 14. εἶναι om. L || 15. λόγον ἤδη νυνὶ L || πὰν
γοῦν add. ante μιὰς L || 16. ἱπποκράτονς M || 17. Ἱπποκράτης]
Hipp. Epid. VI 6, 1 (t. V 322 L.) || 18. καὶ ante ἐκ om. C || post
κοιλίης add. εἴσωθεν C || 19. post κοιλίας add. οὕτ᾽ εἴσωθεν MO
om. L || δύναιτ᾽ ἀν ἕλκειν O || 22. καὶ om. M

κατάτρεχε χωρίς ἀποδείξεως, άλλ' είπέ τινα κατηγορίαν τοῦ δόγματος, ίν' ἢ πεισθωμέν σοι ὡς καλῶς ἐξέλενγοντι του παλαιου λόγου ή μεταπείσωμευ ώς άγνοούντα, καίτοι τί λέγω δητορικώς; μη γάρ, ἐπειδή τινες των δητόρων, α μάλιστ' άδυνατούσι διαλύεσθαι, 5 ταύτα διαγελάσαντες οὐδ' ἐπιχειροῦσιν ἀντιλέγειν, ἤδη που τούτο και ήμεις ήγωμεθ' είναι το όητορικώς το 62 γὰρ διὰ λόγου πιθανοῦ ἐστι τὸ | ρητορικώς, τὸ δ' άνευ λόγου βωμολοχικόν, οὐ όητορικόν. οὕκουν οὕτε δητορικώς ούτε διαλεκτικώς αντείπεν δ Έρασίστρατος 10 έν τῷ περὶ τῆς καταπόσεως λόγω. τί γάρ φησιν; 'όλκη μέν ούν της κοιλίας οὐδεμία φαίνεται εἶναι'. πάλιν οὖν αὐτῷ παρ' ἡμῶν ἀντιμαρτυρῶν ὁ αὐτὸς λόγος άντιπαραβαλλέσθω περιστολή μεν ούν του στομάχου ούδεμία φαίνεται είναι. και πῶς οὐ φαίνεται; τάν αν 15 ίσως είποι τις των ἀπ' αὐτοῦ· τὸ γὰο ἀεί των ἄνωθεν αὐτοῦ μερών συστελλομένων διαστέλλεσθαι τὰ κάτω πῶς οὐκ ἔστι τῆς περιστολῆς ἐνδεικτικόν; αὖθις οὖν ήμεῖς, και πῶς οὐ φαίνεται, φήσομεν, ή τῆς κοιλίας δληή; τὸ γὰρ ἀεὶ τῶν κάτωθεν μερῶν τοῦ στο- 20 μάχου διαστελλομένων συστέλλεσθαι τὰ ἄνω πῶς οὐκ έστι τῆς όλκῆς ἐνδεικτικόν; εὶ δὲ σωφρονήσειέ ποτε καί γνοίη το φαινόμενον τοῦτο μηδέν μαλλον τῆς έτέρας των δοξων υπάρχειν ενδεικτικόν άλλ' άμφοτέρων είναι κοινόν, ούτως αν ήδη δείξαιμεν αύτω την 25 δοθήν δδον της του άληθους εύρέσεως. άλλα περί μέν της ποιλίας αύθις. ή δε της τροφής ανάδοσις

<sup>2.</sup>  $\dot{\omega}_S$  om. MO, item v. 3 || 3.  $\pi \alpha l \alpha i \dot{\nu} v$  om. L || 5.  $\delta l \alpha l \dot{\nu} \dot{\nu}$  sastal M || 7.  $\pi o v$  om. M ||  $\dot{\eta} \gamma o \dot{\nu} u \dot{\nu} \dot{\sigma} \dot{\nu}$  MO || 9. post  $l \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$  add.  $\pi l \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$  MO om. L || o  $\dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$  M || 11.  $\dot{\ell} \dot{\nu} \dot{\nu}$  om. L ||  $\delta \eta l \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$  O  $\delta \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$  M || 13.  $\dot{d} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$   $\delta \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$  M || 23.  $\iota \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$  om. L

ούδεν δείται | της πρός το κενούμενον ακολουθίας 63 απαξ γε της έλατικης δυνάμεως έπι των νεφοών ώμολογημένης, ην καίτοι πάνυ σαφως άληθη γιγνώσκων ύπάρχειν δ Έρασίστρατος ούτ' έμνημόνευσεν ούτ' άντ-5 είπεν ούθ' όλως ἀπεφήνατο, τίν' έχει δόξαν ύπερ τῆς τῶν ούρων διακρίσεως. ἢ διὰ τί προειπών εὐθύς κατ' άρχὰς τῶν καθ' ὅλου λόγων, ὡς ὑπὲρ τῶν φυσικῶν ένεογειών έρει, πρώτον τίνες τ' είσι και πώς γίγνονται καί διὰ τίνων τόπων, ἐπὶ τῆς τῶν οὕρων διακρί-10 σεως, ότι μεν διά νεφοών, άπεφήνατο, τὸ δ' όπως γίγνεται παρέλιπε; μάτην οὖν ήμᾶς καὶ περὶ τῆς πέψεως έδίδαξεν, όπως γίγνεται, και περί τῆς τοῦ χολώδους περιττώματος διακρίσεως κατατρίβει. ήρκει γὰο είπεῖν κάνταῦθα τὰ μόρια, δι' ὧν γίγνεται, τὸ 15 δ' όπως παραλιπείν, άλλὰ περί μεν έκείνων είχε λέγειν, ού μόνον δι' ων δργάνων άλλα και καθ' οντινα γίγνεται τρόπον, ώσπερ οίμαι καὶ περὶ τῆς ἀναδόσεως. ού γὰο ἤρκεσεν εἰπεῖν αὐτῶ μόνον, ὅτι διὰ φλεβῶν, άλλὰ καὶ πῶς ἐπεξηλθεν, ὅτι τῆ πρὸς | τὸ κενούμενον 64 20 ἀκολουθία περί δὲ τῶν ούρων τῆς διακρίσεως, ὅτι μέν διά νεφοών γίγνεται, γράφει, τὸ δ' ὅπως οὐκέτι προστίθησιν. οὐδὲ γὰρ οἶμαι τῆ πρὸς τὸ κενούμενον άκολουθία ην είπειν ούτω γάο αν οδδείς ύπ' ίσχουρίας ἀπέθανεν οὐδέποτε μή δυναμένου πλείονος έπιο-25 ουήναι ποτε παρά το κενούμενον άλλης γάο αίτίας μηδεμιάς προστεθείσης, άλλα μόνης της προς το κενού-

10%

δ. τινα ἔχει O τ. ἔχειν LM  $\parallel$  7. τῶν κ. δ. λόγων L τὸν κ. δ. λόγον MO  $\parallel$  8. τίνες  $L^2$  αἔτινες  $L^1MO$   $\parallel$  14. κάνταῦθα C καὶ ταῦτα A  $\parallel$  18. εἰπεῖν αὐτῷ μόνον L αὐ. μ. εἰ. O εἰπεῖν αὐτὸ μόνον M  $\parallel$  20. τῆς διακρίσεως C τε καὶ δ. A  $\parallel$  22. οὐδὲ LM οὕτε O  $\parallel$  τῆ  $\pi$ . τ. κ. ἀκολουθία LM τὴν  $\pi$ . τ. κ. ἀκολουθίαν O 24. οὐδεπώποτε M  $\parallel$  πλείονος M πλέονος M

μενον ακολουθίας ποδηγούσης το συνεχές, οὐκ έγγωρεί πλέον έπιρουηναί ποτε του κενουμένου. Ελλ' οὐδ' άλλην τινά προσθείναι πιθανήν αίτίαν είχεν, ώς έπί της αναδόσεως την εκθλιψιν της γαστρός. άλλ' αυτη ν' έπί του κατά την κοίλην αίματος άπωλώλει τελέως, 5 ού τω μήκει μόνον της αποστάσεως έκλυθείσα, άλλά καί τω την καρδίαν ύπερκειμένην έξαρπάζειν αὐτῆς σφοδρώς καθ' εκάστην διαστολήν ούκ δλίγον αίμα. μόνη δή τις έτι και πάντων έρημος απελείπετο των 65 σοφισμάτων έν τοῖς κάτω τῆς κοίλης ἡ πρὸς | τὸ 10 κενούμενον ακολουθία, διά τε τούς έπὶ ταῖς ἰσχουρίαις άποθυήσκουτας άπολωλεκυῖα τὴν πιθανότητα καὶ διὰ την των νεφοών θέσιν ούδεν ήττον. εί μεν γαρ απαν έπ' αὐτούς ἐφέρετο τὸ αίμα, δεόντως ἄν τις ἄπαν ξφασκεν αὐτὸ καθαίρεσθαι. νυνὶ δέ, οὐ γὰρ δλον 15 άλλα τοσούτον αύτου μέρος, όσον αί μέχοι νεφρών δέγονται φλέβες, ἐπ' αὐτοὺς ἔρχεται, μόνον ἐκεῖνο καθαρθήσεται. και το μεν δροώδες αὐτοῦ και λεπτον οδον δι' ήθμων τινων των νεφρών διαδύσεται το δ' εξαιτώδες τε καὶ παγύ κατά τὰς φλέβας ὑπομένον 20 επιδών στήσεται τῷ κατόπιν ἐπιρρέοντι. παλινόρομών είν αὐτὸ πρότερον ἐπὶ τὴν κοίλην ἀναγκαῖον και κανώς ούτως έργάζεσθαι τὰς ἐπὶ τοὺς νεφρούς φράσιος και δεύτερον οὐκέτι παρακομιούσιν ἐπ' πατειληφότος γάρ αὐτὰς τοῦ 25 πρατέρου πάροδος οὐδεμία λέλειπται. τίς οὖν ήμιν

ή δύναμις ἀπάξει πάλιν ὀπίσω τῶν νεφοῶν τὸ καθαοὸν αξια: τίς δὲ τοῦτο μὲν διαδεξαμένη κελεύσει πάλιν πρός το κάτω μέρος ζέναι της κοίλης, έτέρω δ' άνωθεν έπιφερομένω προστάξει, πρίν | έπί τούς νε- 66 5 Φρούς ἀπελθείν, μη φέρεσθαι κάτω; ταυτ' οὖν ἄπαντα συνιδών δ Έρασίστρατος αποριών μεστά καὶ μίαν μόνην δόξαν εύπορον εύρων έν απασι την της όλκης, ούτ' ἀπορεϊσθαι βουλόμενος ούτε την [προς] Ίπποπράτους έθέλων λέγειν άμεινον υπέλαβε σιωπητέον 10 είναι περί τοῦ τρόπου τῆς διακρίσεως. ἀλλ' εἰ κάκεῖνος έσίγησεν, ήμεζε ού σιωπήσομεν ζόμεν γάρ, ώς ούκ ένδέγεται παρελθόντα την Ίπποκράτειον δόξαν, είθ' έτερόν τι περί νεφρών ένεργείας είπόντα μή οὐ καταγέλαστον είναι παντάπασι. διὰ τοῦτ' Ἐρασίστρα-15 τος μεν έσιώπησεν, 'Ασκληπιάδης δ' έψεύσατο παραπλησίως ολκέταις λάλοις μεν τὰ πρόσθεν τοῦ βίου καλ πολλά πολλάκις έγκλήματα διαλυσαμένοις ύπὸ περιττής πανουργίας, έπ' αὐτοφώρω δέ ποτε κατειλημμένοις, είτ' οὐδεν έξευρίσκουσι σόφισμα κάπειτ' ένταῦθα τοῦ 20 μεν αίδημονεστέρου σιωπώντος, οἶον αποπληξία τινί κατειλημμένου, τοῦ δ' ἀναισχυντοτέρου κρύπτοντος μέν έθ' ύπο μάλης το ζητούμενον, έξομνυμένου δε καλ μηδ' έωρακέναι πώποτε φάσκοντος. ούτω γάρ τοι καί δ 'Ασκληπιάδης | έπιλειπόντων αὐτὸν τῶν τῆς πανουρ- 67 25 γίας σοφισμάτων και μήτε της πρός το λεπτομερές φοράς έχούσης έτι χώραν ένταυθοί ληρείσθαι μήθ' ώς

<sup>1.</sup>  $\dot{\eta}$  δύναμις LM δύν. O  $\parallel$  3. πάλιν om. MO  $\parallel$  5. πάτω om. A  $\parallel$  6. μεστὰ καὶ ἀνάπλεα L  $\parallel$  8. τὴν L τὰ MO  $\parallel$  [πρὸς]\*  $\parallel$  11. ἐσίγησεν L ἐσιώπησεν MO  $\parallel$  σιωπήσομεν L σιωπησόμεθα M σιγήσομεν O  $\parallel$  13. τῆς τῶν νεφρῶν O  $\parallel$  εἰπόντα L¹ εἰπόντας L 22. μάλην M μασχάλης L²  $\parallel$  23. γάρ τοι om. M  $\parallel$  καὶ om 24. ἐπιλιπόντων O  $\parallel$  αὐτὸν L αὐτῷ MO  $\parallel$  26. ἐνταῦξ

ύπὸ τῶν νεφοῶν γεννᾶται τουτὶ τὸ περίττωμα, καθάπερ ὑπὸ τῶν ἐν ἣπατι πόρων ἡ χολή, δυνατὸν ὂν
εἰπόντα μὴ οὐ μέγιστον ὀφλεῖν γέλωτα, ἐξόμνυταί τε
καὶ ψεύδεται φανερῶς, οὐ διήκειν λέγων ἐπὶ τοὺς
νεφροὺς τὸ ὁδρον ἀλλ' ἀτμοειδῶς εὐθὺς ἐκ τῶν κατὰ 5
τὴν κοίλην μερῶν εἰς τὴν κύστιν ἀθροίζεσθαι. οὖτοι
μὲν οὖν τοῖς ἐπ' αὐτοφώρω κατειλημμένοις οἰκέταις
ὁμοίως ἐκπλαγέντες ὁ μὲν ἐσιώπησεν, ὁ δ' ἀναισχύντως ψεύδεται.

Cap. XVII. Τῶν δὲ νεωτέρων ὅσοι τοῖς τούτων 10 δυόμασιν έαυτούς έσέμνυναν Έρασιστρατείους τε καί 'Ασκληπιαδείους ἐπονομάσαντες, ὁμοίως τοῖς ὑπὸ τοῦ βελτίστου Μενάνδρου κατά τὰς κωμωδίας είσαγομένοις οίκεταις, Δάοις τε τισι και Γέταις, οὐδεν ήγουμένοις σφίσι πεποάχθαι γενναΐον, εί μή τοις έξαπατήσειαν 15 τον δεσπότην, ούτω και αύτοι κατά πολλήν σγολήν άναίσχυντα σοφίσματα συνέθεσαν, οί μέν, ΐνα μηδ' 68 όλως έξελεγχθείη ποτ' | 'Ασκληπιάδης ψευδόμενος, οί δ', ΐνα κακῶς εἴπωσιν, ἃ καλῶς ἐσιώπησεν Ἐρασίστρατος. άλλα των μεν 'Ασκληπιαδείων αλις. οί δ' Έρα- 20 σιστράτειοι λέγειν έπιχειρούντες, όπως of νεφορί διηθούσι τὸ ούρον, απαντα δρωσί τε και πάσχουσι και παυτοΐοι γίγνονται πιθανόν έξευρείν τι ζητούντες αίτιον όλκης μη δεόμενον. οί μεν δη πλησίον Έρασιστράτου τοῖς χρόνοις γενόμενοι τὰ μὲν ἄνω τῶν 25

<sup>2.</sup> δυνατόν LM ἀδύνατον Ο || δν οm. L || 3. ἄφλειν L καταγέλωτα Μ || 4. προφανῶς L || διήκειν L Ο ε ὡς οὐ διήρκει Μ 6. κοίλην\* κοιλίαν C || 12. ἀπὸ L || 15. σφίσι Μ Cobet Mnemos. Χ 178 φησί L Ο || 48. ἐξελεγχθείη L ἐξελεγχθῆ ΜΟ || 19. εἴπωσιν\* εὕρωσικ ΜL\* in ras. ἐροῦσιν Ο || -23. τι ζητ. ἐξ. ΜΟ || 25. τῶν οm. L

νεφρών μόρια καθαρόν αξμα λαμβάνειν φασί, τῷ δὲ βάρος έχειν τὸ ύδατῶδες περίττωμα βρίθειν τε καὶ ύπορρείν κάτω. διηθούμενον δ' ένταῦθα κατά τοὺς νεφρούς αὐτούς χρηστόν ούτω γενόμενον απασι τοις 5 κάτω τῶν νεφοῶν ἐπιπέμπεσθαι τὸ αἶμα. καὶ μέχοι γέ τινος εὐδοκίμησεν ήδε ή δόξα καὶ ήκμασε καὶ άληθης ένομίσθη τούς δ' ύστερον καλ αύτοις τοις Έρασιστρατείοις υποπτος έφάνη και τελευτώντες απέστησαν αὐτῆς. αἰτεῖσθαι γὰο ἐδόκουν δύο ταῦτα μήτε συγ-10 χωρούμενα πρός τινος άλλ' οὐδ' ἀποδειγθῆναι δυνάμενα, πρώτον μέν τὸ βάρος τῆς δρρώδους ύγρότητος έν τη κοίλη || [πρώτη | φλεβί γεννώμενον, ώσπερ οὐκ 69 έξ άρχης υπάρχου, οπότ' έκ της κοιλίας είς ήπαρ άνεφέρετο. αί δη οὖν οὐκ εὐθὺς ἐν ἐκείνοις τοῖς χω-15 ρίοις ὑπέρρει κάτω; πῶς δ' ἄν τω δόξειεν εὐλόγως είρησθαι συντελεῖν είς την ανάδοσιν η ύδατώδης ύγρότης, είπερ ούτως έστι βαρεΐα; δεύτερον δ' άτοπου, ότι καν κάτω συγχωρηθή φέρεσθαι πάσα καί μη κατ' άλλο χωρίον η την κοίλην φλέβα, τίνα τρό-20 που είς τοὺς νεφροὺς έμπεσεῖται, χαλεπόν, μᾶλλον δ' άδύνατον είπειν, μήτ' έν τοις κάτω μέρεσι κειμένων αὐτῶν τῆς φλεβὸς ἀλλ' ἐκ τῶν πλαγίων μήτ' ἐμφυ- . ομένης είς αὐτοὺς τῆς κοίλης ἀλλ' ἀπόφυσίν τινα μόνον είς έκατερον πεμπούσης, ώσπερ και είς τάλλα 25 πάντα μόρια. τίς σὖν ή διαδεξαμένη ταύτην δόξα.

καταγνωσθείσαν; έμοι μεν ηλιθιωτέρα μακρώ φαίνεται της προτέρας. ήμμασε δ' οὖν καὶ αΰτη ποτέ. φασὶ γάο, εί κατά της γης έκχυθείη μεμιγμένον έλαιον ύδατι, διάφορον έκάτερον όδον βαδιείσθαι και δυήσεσθαι τὸ μὲν τῆδε, τὸ δὲ τῆδε. θαυμαστὸν οὖν οὐδὲν 5 είναι φασιν, εί τὸ μεν ύδατωδες ύγρον είς τους νε-70 φρούς όεῖ, τὸ δ' αἶμα διὰ τῆς κοίλης φέρεται κάτω. κατέγνωσται οὖν ήδη καὶ ήδε ή δόξα, διὰ τί γὰρ άπὸ τῆς κοίλης μυρίων ἐκπεφυκυιῶν φλεβῶν αἶμα μὲν είς τὰς ἄλλας ἀπάσας, ἡ δ' ὀρρώδης ὑγρότης είς τὰς 10 έπὶ τούς νεφρούς φερομένας έμτρέπεται; τοῦτ' αὐτὸ τὸ ζητούμενον οὐκ εἰρήκασιν, άλλὰ τὸ γιγνόμενον είπόντες μόνον οἴονται τὴν αἰτίαν ἀποδεδωκέναι. πάλιν οὖν, τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι, τὴν χειρίστην ἀπασῶν δόξαν έξευρημένην [δέ] νῦν ὑπὸ Λύκου τοῦ Μακεδό-15 νος, εὐδοκιμοῦσαν δὲ διὰ τὸ καινὸν ἤδη λέγωμεν. άπεφήνατο γάο δη δ Αύχος ούτος, ώσπεο έξ άδύτου τινός χοησμόν ἀποφθεγγόμενος, περίττωμα της των νεφοών θρέψεως είναι τὸ οὖρον. ὅτι μὲν οὖν αὐτὸ τὸ πινόμενον ἄπαν οὖφον γίγνεται, πλην εί τι μετά 20 των διαγωρημάτων ύπηλθεν η είς ίδρωτας άπεγώρησεν ή είς την άδηλον διαπνοήν, έναργως ένδείκνυται το πλήθος των καθ' εκάστην ημέραν οδρουμένων, έν γειμώνι δε μάλιστα μαθείν έστιν έπλ των άργούντων μέν, κωθωνιζομένων δέ, και μάλιστ' εί λεπτὸς ὁ οἶνος 25 71 είη καὶ πόριμος. οὐροῦσι | γὰρ οὖτοι διὰ ταγέων δλί-

<sup>1.</sup> τὴν καταγνωσθείσαν Ο δόξα ταύτης καταγνωσθείσης Μ
δ. ταύτην καὶ καταγνωσθείσαν Ρ || 3. ἐκχυθείη LM ἐκχυθῆ Ο |
7. αίμα LP αίματῶδες ΜΟ || 8, δ' οὐν Μ || 14. οὖν οπ. L |
15. [δὲ]\* || 16. δὲ L τε ΜΟ || λέγομεν C λέγωμεν Κ || 20. ἄπαν οπ. LM || μετὰ ΜΟ διὰ L κατὰ A || 21. ίδοῶτα LM || 22, εἰς LM κατὰ Ο

γου δείν, δσονπερ καὶ πίνουσιν. ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἐρασίστρατος ούτως έγίγνωσκεν, οί τὸ πρώτον άνεγνωκότες αὐτοῦ σύγγραμμα τῶν καθόλου λόγων ἐπίστανται. ώσθ' ὁ Λύπος οὕτ' ἀληθῆ φαίνεται λέγων οὕτ' Ἐρα-5 σιστράτεια, δήλον δ' ώς οὐδ' 'Ασκληπιάδεια, πολύ δέ μάλλον οὐδ' Ίπποκράτεια. λευκώ τοίνυν κατά τὴν παροιμίαν ξοικε κόρακι μήτ' αὐτοῖς τοῖς κόραξιν ἀναμιχθήναι δυναμένω διά την χρόαν μήτε ταις περιστεοαίς διά το μέγεθος, άλλ' ούτι που τούτου γ' ένεκα 10 παροπτέος. Ισως γάρ τι λέγει θαυμαστόν, δ undels τῶν ἔμπροσθεν ἔγνω, τὸ μὲν οὖν ἄπαντα τὰ τρεφόμενα μόρια ποιείν τι περίττωμα συγχωρούμενον, τὸ δὲ τούς νεφρούς μόνους, ούτω σμικρά σώματα, χόας όλους τέτταρας η και πλείους ίσχειν ένίστε περιττώματος 15 ούθ' δμολογούμενον ούτε λόγον έχον το γαο εκάστου τῶν μειζόνων σπλάγγνων περίττωμα πλεῖον ἀναγκαῖον ύπάρχειν. οίον αὐτίχα τὸ τοῦ πνεύμονος, εἴπερ ἀνάλογον τῶ μεγέθει τοῦ σπλάγχνου γίγνοιτο, πολλαπλά σιον έσται δήπου τοῦ κατά τοὺς νεφρούς, ώσθ' 72 20 όλος μεν δ θώραξ έμπλησθήσεται, πνιγήσεται δ' αὐτίκα τὸ ζώον. ἀλλ' εί ἴσον φήσει τις γίγνεσθαι τὸ καθ' έχαστον των άλλων μορίων περίττωμα, διά ποίων πύστεων έππρίνεται; εί γάρ οί νεφροί τοις πωθωνιζομένοις τοείς η τέτταρας ένίστε γόας ποιούσι περιττώ-25 ματος, εκάστου των άλλων σπλάγγνων πολλώ πλείους

<sup>2.</sup> πρότερον  $M \parallel αὐτοῦ ἀνεγνωπότες <math>O \parallel 4$ . λέγων φαίνεται  $LO \parallel 5$ . verba δῆλον — Ίπποιράτεια om.  $O \parallel οὐδ' L οὕτε MO, item v. <math>6 \parallel 7$ . ἔοιπε post τοίνυν colloc.  $L \parallel 9$ . ἀλλ' οὐ τούτου γε ἔνεπεν  $M \parallel 11$ . ἔγνω πώποτε  $L \parallel 12$ . συγχωρούμενον  $L^1$  συγχωροῦμεν  $L^2MO \parallel 14$ . περιττώματα  $LM \parallel 18$ . τοῦ σπλάγχνον τῷ μεγέθει  $M \parallel 21$ . ἀλλ' εἰ ἴσως (ἴσον correxi) φ. τ. γ. O ἢ μέντοι φησὶ γίγνεσθαι τὸ L ἢ εἰ μέντοι M (omissi γίγ. verbis)  $\parallel$  τὸ L om.  $MO \parallel 23$ . ἔκκρίνει LM

έσονται καὶ πίθου τινὸς ούτω μεγίστου δεήσει τοῦ δεξομένου τὰ πάντων περιττώματα. καίτοι πολλάκις. δσον έπιέ τις, δλίγου δείν ούρησεν άπαν, ώς αν έπι τούς νεφρούς φερομένου τοῦ πόματος απαντος. ἔοικεν ούν δ τὸ τρίτον έξαπατών ούτος οὐδεν ἀνύειν ἀλλ' 5 εύθύς γεγονέναι κατάφωρος και μένειν έτι το έξ άργης άπορον Έρασιστράτω τε καί τοῖς άλλοις άπασι πλην Ίπποκράτους. διατρίβω δ' έκων έν τω τόπω σαφώς είδώς, ότι μηδεν είπειν έχει μηδείς άλλος περί της τῶν νεφοῶν ἐνεργείας, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ τῶν μαγείρων 10 άμαθεστέρους φαίνεσθαι μηδ' ότι διηθεϊται δι' αὐτῶν 73 τὸ οὖρον δμολογοῦντας ἢ || τοῦτο συγχωρήσαντας μηδὲν έτ' έγειν είπειν έτερον αίτιον της διακρίσεως πλήν τῆς όλκῆς. ἀλλ' εἰ μὴ τῶν ούρων ἡ φορὰ τῆ πρὸς τὸ κενούμενον ἀκολουθία γίγνεται, δήλον, ὡς οὐδ' ή 15 τοῦ αίματος οὐδ' ή τῆς χολῆς ἢ εἴπερ ἐκείνων καὶ τούτου πάντα γάρ ώσαύτως άναγκαϊον έπιτελείσθαι καί κατ' αὐτὸν τὸν Ἐρασίστρατον. εἰρήσεται δ' ἐπὶ πλέον ύπεο αὐτῶν ἐν τῷ μετὰ ταῦτα γοάμματι.

## BIBAION AETTEPON.

Cap. I. Ότι μεν οὖν ἀναγκαῖόν ἐστιν οὖκ Ἐρα- 20-74 σιστράτω μόνον άλλα και τοις άλλοις απασιν, δσοι μέλλουσι περί διαχρίσεως ούρων έρειν τι χρηστόν,

3. ἄπαν οὔοησεν Ο || 5. οὖτος LM οὕτως Ο || 9. ἔχει post ἄλλος colloc. L || 14. τῆς om. L || 17. πάντα L ἄπαντα Μ πάντως Ο | 18. τὸν οπ. L | 19. περί αὐτῶν ἐπὶ πλ. L | sub-scriptio: τέλος τοῦ περί φυσιπῶν δυνάμεων πρώτου Ο

Înscriptio: Γαληνοῦ περί φυσικῶν δυνάμεων δεύτερον L Γ. π. φ. δ. βιβλίον δεύτερον ΜΟ Γ. π. φ. δ. λόγος δεύτερος P || 21. μόνο M || 22. τι post μέλλουσι colloc. L

όμολογήσαι δύναμίν τιν' ύπάρχειν τοῖς νεφροῖς ελκουσαν είς έαυτοὺς ποιότητα τοιαύτην, οία έν τοῖς οὔροις έστί, διὰ τοῦ πρόσθεν ἐπιδέδεικται γράμματος, ἀναμιμνησκόντων αμ' αὐτῷ καὶ τοῦθ ἡμῶν, ὡς οὐκ ἄλλως s μεν είς την κύστιν φέρεται τα οδοα δια των νεφρων, άλλως δ' είς άπαντα τοῦ ζφου τὰ μόρια τὸ αἶμα, κατ' άλλον δέ τινα τρόπον ή ξαυθή χολή διακρίνεται. δειχθείσης γὰρ ἐναργῶς ἐφ' ένὸς | ούτινοσοῦν ὀργάνου 75 της έλκτικης τε καὶ ἐπισπαστικης ὀνομαζομένης δυνά-10 μεως οὐδὲν ἔτι χαλεπὸν ἐπὶ τὰ λοιπὰ μεταφέρειν αὐτήν οὐ γὰο δὴ τοῖς μὲν νεφοοῖς ἡ φύσις ἔδωκέ τινα. τοιαύτην δύναμιν, ούχι δέ γε και τοῖς τὸ χολῶδες ύγρον Ελκουσιν άγγείοις ούδε τούτοις μέν, οὐκέτι δε και των άλλων μορίων έκάστω. και μην εί τοῦτ' 15 άληθές έστι, θαυμάζειν γρη τοῦ Ἐρασιστράτου ψευδεῖς ούτω λόγους ύπερ άναδόσεως τροφής είπόντος, ώς μηδ' 'Ασκληπιάδην λαθεΐν. καίτοι γ' οἴεται παντός μαλλον άληθες υπάρχειν, ώς, είπερ έκ των φλεβων άποροέοι τι, δυοϊν δάτερον ἢ κενὸς ἔσται τόπος 20 άθρόως ἢ τὸ συνεχές ἐπιρουήσεται τὴν βάσιν ἀναπληρούν του κενουμένου. άλλ' δ γ' 'Ασκληπιάδης οὐ δυοίν θάτερόν φησιν, άλλὰ τριών εν τι χρηναι λέγειν έπλ τοῖς κενουμένοις άγγείοις ἔπεσθαι ἢ κενὸν άθρόως τόπον ἢ τὸ συνεχὲς ἀκολουθήσειν ἢ συσταλήσεσθαι 25 τὸ ἀγγεῖου. ἐπὶ μὲν γὰο τῶν καλάμων καὶ τῶν αὐλίσκων των είς τὸ ύδωρ καθιεμένων άληθες είπειν,

<sup>3.</sup> ἀποδέδειπται  $M \parallel 5$ . μèν om.  $L \parallel \varphi$ έρεται τὰ οὖρα  $L^2M$  (φέρεσθαι  $L^1$ ) τ. οὖ.  $\varphi$ .  $O \parallel 6$ . τοῦ ζώον τὰ μόρια M τὰ τοῦ ζώον μόρια L τὰ μ. τ. ζ.  $O \parallel 8$ . ἐφ' ἑνὸς ἐναργῶς  $LO \parallel 18$ . ἔλξονσιν  $L \parallel 15$ . οὕτω  $\psi$ .  $M \parallel 20$ . ἀθρόος  $M \parallel 23$ . ἔπεσθαι  $L^2O$  ἔσεσθαι  $L^1M \parallel$  ἀθρόως K ἀθρόον C

το δτα κευουμένου τοῦ περιεγομένου κατά τήν | εὐουχωφίων αὐτών ἀέρος η κενός ἀθρόως ἔσται τόπος η ἀκολουθήσει το συνεχές έπὶ δὲ τῶν φλεβῶν οὐκέτ' έγγωοεί, δυναμένου δή του χιτώνος αύτών είς έαυτον συνιζώνειν και διά τούτο καταπίπτειν είς την έντος 5 εθουχωρίαν. οθτω μέν δή ψευδής ή περί της πρός το πευσύμενου απολουθίας ούν απόδειξις μα Δί' είποιμ αν αλλ' υπόθεσις Έρασιστράτειος, καθ' έτερον ο αθ τρόπου, εί και άληθής είη, περιττή, της μέν ποιλίας ενθλίβειν ταϊς φλεψί δυναμένης, ώς αύτος ιο υπέθετο, των φλεβών δ' αξ περιστέλλεσθαι τω ένυπαρχοντι καὶ προωθείν αὐτό. τά τε γὰρ ἄλλα καὶ πλήθος νόπ αν έν τῷ σώματι γένοιτο, τῆ πρὸς τὸ κενούμενον απολουθία μόνη της αναδόσεως έπιτελουμένης εί μέν ούν ή της γαστρός ένθλιψις έκλύεται 15 ποριτώσου και μέγοι παυτός άδυνατός έστιν έξικνείσθαι μιά ψιά τουτ άλλης τινός δεί μηγανής είς την πάντη ονωίν του αίματος, αναγκαία μεν ή πρός το κενούαργος επιδουθέα προσεξεύρηται πλήθος δ' έν ούδενί τον μεθ ήπως έσται μορίων, ή, είπερ άρα, περί την 20 παρδίας το και του πυεύμουα, μόνη γάο αθτη των αεθ' όπως είς την δεξιάν αύτης ποιλίαν έλπει την τροφής, είνα διά της φλεβός της άρτηριώδους έκπέμπει τω πιαύμους των γάρ άλλων οὐδεν οὐδ' αὐτὸς ὁ Έραεπερετος έκ καρδίας βούλεται τρέφεσθαι διά την των εδ πίσυσιν. εί δέ γ', ΐνα πλήθος γένηται, φυ-Μένων έχοι παντός την δώμην της κατά την κοιλίαν

του πιμετομέτου πετουμέτου Ο || 4. δή] γε δήπου Μ || - του Ι. δ. δη είν Μ || 7. Δι' LO τον Δία Μ || 11. προυπτο Δια Δια Επιμετες Μ || 18. ἀναγκαίως Ο ἀναγκαίη L (ut - του L || 22. αὐτῆς\* αὐτῆς C || 24. γὰς ] δὲ Μ ||

ἐνθλίψεως, οὐδὲν ἔτι δεόμεθα τῆς πρὸς τὸ κενούμενον ἀκολουθίας, μάλιστ' εἰ καὶ τὴν τῶν φλεβῶν συνυποθοίμεθα περιστολήν, ὡς αὖ καὶ τοῦτ' αὐτῷ πάλιν ἀρέσκει τῷ Ἐρασιστράτω.

Cap. II. 'Αναμνηστέον οὖν αὖθις αὐτόν, κὰν μὴ βούληται, των νεφοών και λεκτέον, ώς έλεγγος [είσιν] ούτοι φανερώτατος απάντων των αποχωρούντων της όλκης οὐδείς γὰρ οὐδεν οὕτ' εἶπε πιθανόν, ἀλλ' οὐδ' έξευρείν είχε κατ' οὐδένα τρόπον, ως έμπροσθεν 10 έδείκνυμεν, έτερον αίτιον ούρων διακρίσεως, άλλ' άναγκατον ή μαίνεσθαι δοκείν, εί φήσαιμεν άτμοειδώς είς την κύστιν ίέναι το οδρον η άσγημονείν της 78 πρός το κενούμενον ακολουθίας μνημονεύοντας, ληρώδους μέν ούσης κάπι τοῦ αίματος, άδυνάτου δέ και 15 ηλιθίου παντάπασιν έπὶ τῶν ούρων. Εν μεν δή τοῦτο σφάλμα των ἀποστάντων τῆς δλαῆς. Ετερον δὲ τὸ περί της κατά την ξανθήν χολήν διακρίσεως. οὐδε γάρ οὐδ' ἐκεῖ παραρρέοντος τοῦ αΐματος τὰ στόματα τῶν γοληδόχων άγγείων άκοιβως διακοιθήσεται το γολώδες 20 περίττωμα. καὶ μὴ διακρινέσθω, φασίν, άλλὰ συναναφερέσθω τῷ αίματι πάντη τοῦ σώματος. ἀλλ', ὧ σοφώτατοι, προυοητικήν του ζώου και τεχνικήν αύτος δ Έρασίστρατος ύπέθετο την φύσιν. άλλα και το χολώδες ύγρου άγρηστον είναι παντάπασι τοῖς ζώοις έφα-25 σχεν. οὐ συμβαίνει δ' άλλήλοις ἄμφω ταῦτα. πῶς

<sup>2.</sup> συνυπεθέμεθα Μ συνυποθέμεθα P || 3. αδ] αν L || αὐτῷ π. ά. τῷ Ἐρασιστράτω\* τοῦτο πάλιν αὐτῷ ἀρέσιη τῷ Ἐρασιστράτω L τοῦτο πάλιν (αὐτὸ οπ.) ἀρέσιει τὸν Ἐρασίστρατον τοῦτ ἀὐτὸ π. ἀρέσιειν τὸν Ἐ. Ο || 6. λειπέον] ὅητέον Μ || ελ eadem manu super ἐστὶν L ἐστὶν O om. Μ || 7. οὐτοι L τος ΜΟ || 9. εἰχε L ἔχει ΜΟ || 18. κατὰ ante τὰ add. L' 20. ἀναφερέσθω L¹ συν add. s. «l. L² || 24. ὑγρὸν

γαο αν έτι προνοείσθαι του ζώου δόξειεν επιτρέπουσα συναναφέρεσθαι τῷ αίματι μοχθηρον ούτω χυμόν; άλλά ταύτα μέν σμικρά το δε μέγιστον και σαφέστατον πάλιν ένταυθ' άμάρτημα καί δή φράσω. είπερ γάο δι' οὐδεν άλλ' ή δτι παχύτερον μέν έστι τὸ αίμα, 5 79 λεπτοτέρα δ' ή | ξανθή χολή και τὰ μεν τῶν φλεβῶν εὐούτερα στόματα, τὰ δὲ τῶν γοληδόγων ἀγγείων στενότερα, διὰ τοῦθ' ή μέν χολή τοῖς στενοτέροις άγγείοις τε καὶ στόμασιν έναρμόττει, τὸ δ' αίμα τοῖς εύουτέροις, δήλον, ώς και το ύδατώδες τούτο και ιο δορώδες περίττωμα τοσούτω πρότερον είσονήσεται τοίς γοληδόγοις άγγείοις, όσω λεπτότερου έστι της γολής. πώς ούν ούκ είσρει; ότι παγύτερον έστι νη Δία τὸ οδοον της γολης' τούτο γαο ετόλμησε τις είπειν των καθ' ήμας Έρασιστρατείων αποστάς δηλονότι των 15 αίσθήσεων, αίς επίστευσεν έπί τε τῆς χολῆς καὶ τοῦ αίματος, είτε γάο ότι μάλλον ή γολή του αίματος όει, διά τούτο λεπτοτέραν αύτην ήμιν έστι νομιστέον. είθ' ότι δι' όθόνης ή φάκους ή τινος ήθμοῦ όᾶον διεξέργεται καὶ ταύτης τὸ ὀρρώδες περίττωμα, κατά το ταύτα τὰ γνωρίσματα παχυτέρα τῆς ύδατώδους ύγρότητος και αύτη γενήσεται. πάλιν γάο οὐδ' ένταῦθα λόγος οὐδείς ἐστιν, ος ἀποδείξει λεπτοτέραν τὴν χολὴν των όρρωδων περιττωμάτων. άλλ' όταν τις άναισχυντή περιπλέκων τε καὶ μήπω καταπεπτωκέναι συγχωρών, 25 ου όμοιος έσται τοῖς ἰδιώταις τῶν παλαιστῶν, οῖ καταομοτών παλαιστρικών και κατά της γης

<sup>13.</sup> ότι om. L¹ add. s. l. L² ἢ pro

13. ότι om. L¹ add. s. l. L² ἢ pro

14. ωμ. L || 20. κατὰ] καὶ Μ καὶ

ύπτιοι κείμενοι τοσούτου δέουσι τὸ πτῶμα γνωρίζειν, ώστε καὶ κρατούσι τῶν αὐχένων αὐτοὺς τοὺς καταβαλόντας οὐκ ἐῶντες ἀπαλλάττεσθαι, κάν το τῷ νικᾶν ὑπολαμβάνουσι.

Cap. III. Αῆρος οὖν μακρὸς ἄπασα πόρων ὑπόθεσις είς φυσικήν ένέργειαν. εί μή γάρ δύναμίς τις σύμφυτος έκάστω των ὀργάνων ύπὸ τῆς φύσεως εὐθὺς έξ άρχης δοθείη, διαρκείν οὐ δυνήσεται τὰ ζῷα, μή ότι τοσούτου άριθμου έτων άλλ' ούδ' ήμερων όλι-10 γίστων άνεπιτρόπευτα γαρ έάσαντες αὐτα και τέχνης . καλ προνοίας έρημα μόναις ταῖς τῶν ὑλῶν οἰακιζόμενα φοπαίς, ούδαμοῦ δυνάμεως ούδεμιᾶς τῆς μὲν έλκούσης τὸ προσήκον έαυτη, της δ' ἀπωθούσης τὸ ἀλλότριον. τῆς δ' άλλοιούσης τε καὶ προσφυούσης τὸ θρέψου, οὐκ 15 ολδ' δπως ούκ αν είημεν καταγέλαστοι περί τε των φυσικών ένεργειών διαλεγόμενοι καί πολύ μάλλον έτι περί τῶν ψυχικῶν καί || συμπάσης γε τῆς ζωῆς. οὐδὲ 81 γαρ ζην οὐδε διαμένειν οὐδενί τῶν ζφων οὐδ' είς έλάχιστον χρόνον έσται δυνατόν, εί τοσαῦτα κεκτημένον 20 εν εαυτφ μόρια καὶ ουτω διαφέροντα μήθ' ελκτική τῶν οἰκείων χρήσεται δυνάμει μήτ' ἀποκριτικῆ τῶν άλλοτρίων μήτ' άλλοιωτική των θρεψόντων. καλ μήν εί ταύτας έχοιμεν, ούδεν έτι πόρων μικρών ή μεγάλων έξ ύποθέσεως αναποδείκτου λαμβανομένων είς ούρου 25 καλ χολής διάκρισιν δεόμεθα καί τινος ἐπικαίρου θέσεως, εν ῷ μόνῷ σωφρονεῖν ἔοικεν ὁ Ἐρασίστρατος απαυτα καλώς τεθήναί τε καί διαπλασθήναι τὰ μόρια

<sup>1.</sup> τοσούτον L τὸ τούτον M τοσούτον O  $\parallel$  2. καταβάλλοντι  $L^1O$   $\parallel$  5. μακρός έστιν M  $\parallel$  τῶν πόρων O  $\parallel$  9. έτῶν ἀριθμὸν (11. post μόναις add. δὲ O  $\parallel$  15. ἡμεν L  $\parallel$  21. χρτί οἰκείων colloc. LM  $\parallel$  23. ἡ $\mid$  καὶ LM

τοῦ σώματος ὑπὸ τῆς φύσεως οἰόμενος. ἀλλ' εἰ παραπολουθήσειεν έαυτῶ φύσιν ὀνομάζοντι τεχνικήν, εὐθὺς μεν έξ άρχης απαντα καλώς διαπλάσασάν τε καί διαθείσαν του ζώου τὰ μόρια, μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν, ώς οὐδὲν ἔλειπεν, ἔτι προαγαγοῦσαν εἰς φῶς 5 αύτο σύν τισι δυνάμεσιν, ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἡδύνατο, καί μετά ταῦτα κατά βραχύ προσαυξήσασαν ἄχρι τοῦ πρέποντος μεγέθους, ούκ οίδα πῶς ὑπομένει πόρων 82 σμικρότησιν | ή μεγέθεσιν ή τισιν άλλαις ούτω ληρώδεσιν ύποθέσεσι φυσικάς ένεργείας έπιτρέπειν. ή γάρ 10 διαπλάττουσα τὰ μόρια φύσις ἐκείνη καὶ κατὰ βραχύ προσαύξουσα πάντως δήπου δι' όλων αὐτῶν ἐκτέταται καὶ γὰο ὅλα δι' ὅλων οὐκ ἔξωθεν μόνον αὐτὰ διαπλάττει τε καί τρέφει καί προσαύξει. Πραξιτέλης μέν γὰο ἢ Φειδίας ἢ τις ἄλλος ἀγαλματοποιὸς ἔξωθεν 15 μόνον εκόσμουν τὰς ὅλας, καθὰ καὶ ψαύειν αὐτῶν ηδύναντο, το βάθος δ' ακόσμητον και άργον και άτεχνον και απρονόητον απέλιπον, ώς αν μη δυνάμενοι κατελθείν είς αὐτὸ και καταδύναι και θιγείν απάντων τῆς ύλης τῶν μερῶν. ἡ φύσις δ' οὐχ ούτως, ἀλλὰ τὸ 20 μεν όστου μέρος άπαν όστουν άποτελεί, το δε σαρχός σάρκα, τὸ δὲ πιμελής πιμελήν καὶ τῶν ἄλλων ἔκαστον. οὐδὲν γάο ἐστιν ἄψαυστον αὐτῆ μέρος οὐδ' ἀνεξέργαστον οὐδ' ἀκόσμητον. ἀλλὰ τὸν μέν κηρὸν ὁ Φειδίας ούκ ηδύνατο ποιείν έλέφαντα και χουσόν, άλλ' οὐδε 25 τον χουσον κηρόν εκαστον γάρ αὐτῶν μένον, οἶον ην έξ άρχης, έξωθεν μόνον ημφιεσμένον είδός τι καί

<sup>1.</sup>  $\tau o \bar{v}$  τοιούτον σώματος  $L \parallel 3$ . post διαθείσαν add. εὐρήσει  $M \parallel 5$ . έλιπεν  $L \parallel 6$ . αύτὰ  $L \parallel 7$ . μέχρι  $A \parallel 8$ . πρέποντος παντὸς  $L \parallel$  ὁπομενεί  $M \parallel 9$ . μικρότησιν  $L \parallel 12$ . δι'] καὶ δι'  $M \parallel 14$ . τε om.  $LO \parallel 15$ . ἄλλος om.  $LO \parallel 19$ . θιγεῖν  $\ell$  έφάπτεσθαι  $\ell$ 

σγήμα τεγνικόν, ἄγαλμα τέλειον | γέγονεν. ή φύσις δ' 83 ούδεμιας έτι φυλάττει των ύλων την αρχαίαν ίδέαν. αξμα γάρ αν ήν ούτως απαντα του ζώου τα μόρια. τὸ παρά τῆς κυούσης ἐπιρρέον τῶ σπέρματι, δίκην 5 κηρού τινος ύλη μία και μονοειδής ύποβεβλημένη τώ τεγνίτη. γίγνεται δ' έξ αὐτῆς οὐδὲν τῶν τοῦ ζώου μορίων ούτ' έρυθρον ούτως ούθ' ύγρόν. δστούν γάρ και άρτηρία και φλέψ και νεύρον και χόνδρος και πιμελή και άδην και ύμην και μυελός άναιμα μέν, έξ 10 αίματος δὲ γέγονε. τίνος [δ'] άλλοιώσαντος [αὐτὸ] και τίνος πήξαντος και τίνος διαπλάσαντος έδεόμην άν μοι τὸν Ἐρασίστρατον αὐτὸν ἀποκρίνασθαι. πάντως γάρ αν είπεν ήτοι την φύσιν η το σπέρμα, ταύτου μεν λέγων καθ' εκάτερου, διαφόροις δ' επινοίαις 15 έρμηνεύων δ γάρ ην πρότερον σπέρμα, τοῦθ', δταν ἄρξηται φύειν τε καί διαπλάττειν τὸ ζώον, φύσις τις γίγνεται. καθάπερ γάρ δ Φειδίας είχε μέν τὰς δυνάμεις της τέχνης και ποιν ψαύειν της ύλης, ένήργει δ' αὐταῖς περί την ύλην — ἄπασα γὰρ δύναμις ἀργεῖ 20 ἀπορούσα της οίκείας ύλης —, ούτω και τὸ σπέρμα τάς μεν | δυνάμεις οίκοθεν έκέκτητο, τάς δ' ένεργείας 84 ούκ έκ της ύλης έλαβεν, άλλα περί την ύλην έπεδείξατο. και μην εί πολλώ μεν επικλύζοιτο τώ αίματι τὸ σπέρμα, διαφθείροιτ' άν' εί δ' όλως ἀποροίη παντά-25 πασιν άργοῦν, οὐκ ἂν γένοιτο φύσις. ἵν' οὖν μήτε

<sup>3.</sup> οὕτως om. L  $\parallel$  τὰ τοῦ ζώου μόρια L  $\parallel$  5. ὕλη μία καὶ μονοειδης ὑποβεβλημένη L ὕλης μιᾶς π. μονοειδοῦς ὑποβεβλημένης M O  $\parallel$  7. γὰρ $\mid$  γοῦν K  $\parallel$  8. καὶ χόνδρος post γὰρ colloc. O  $\parallel$  10. verba τίνος ἀλλοιώσαντος — τὴν ὕλην ἐπεδείξατο excerps. Orib. XXII 1 § 8—10  $\parallel$  δ' om. LM  $\parallel$  αὐτὸ post πήξαντος colloc om. T  $\parallel$  14. ἐκάτερον OL $^2$  ἔτερον ML $^1$   $\parallel$  16. τις om. Orib 19. δ' αδ ἐν αὐταὶς O  $\parallel$  22. ἐλαβεν $\mid$  ἔμαθεν LO  $\parallel$  24. ἀπορροίη LM 25. γένοιτο L γίγνοιτο MO

φθείρηται καὶ γίγνηται φύσις άντὶ σπέρματος, δλίγον έπιροείν αναγκαίον αὐτῷ τοῦ αίματος, μαλλον δ' οὐκ όλίγον λέγειν χρή, άλλὰ σύμμετρον τῷ πλήθει τοῦ σπέρματος. τίς οὖν ὁ μετρῶν αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῆς έπιρροής; τίς δ κωλύων ιέναι πλέον; τίς δ προτρέπων, 5 ζυ' ένδεέστερου μή ζη; τίνα ζητήσομεν ένταῦθα τρίτου έπιστάτην του ζώου της γενέσεως, δε χορηγήσει τω σπέρματι τὸ σύμμετρον αίμα; τί αν είπεν Έρασίστρατος, εί ζων ταυτ' ήρωτήθη; τὸ σπέρμα αὐτὸ δηλονότι. τούτο γάρ έστιν δ τεγνίτης δ άναλογών τω Φειδία, 10 τὸ δ' αἶμα τῶ κηρῶ προσέοικεν. οὕκουν πρέπει τὸν κηρου αὐτον έαυτω το μέτρον έξευρίσκειν, άλλά τον Φειδίαν. έλξει δή τοσούτον αίματος δ τεγνίτης είς 85 έαυτόν, όπόσου δείται. άλλ' έν ταῦθα χρή προσέχειν ήδη τὸν νοῦν καὶ σκοπείν, μή πως λάθωμεν τῷ σπέρ- 15 ματι λογισμόν τινα καὶ νοῦν γαρισάμενοι ούτω γάρ αν ούτε σπέρμα ποιήσαιμεν ούτε φύσιν αλλ' ήδη ζώον αὐτό. και μην εί φυλάξομεν ἀμφότερα, την θ' δλκην τοῦ συμμέτρου καὶ τὸ χωρίς λογισμοῦ, δύναμίν τινα, καθάπερ ή λίθος έλκτικήν είχε τοῦ σιδήρου, και τῷ 20 σπέρματι φήσομεν υπάργειν αίματος ἐπισπαστικήν. ηναγκάσθημεν οδυ πάλιν κάνταῦθα, καθάπεο ήδη πολλάκις Εμπροσθεν, ελκτικήν τινα δύναμιν δμολογησαι κατά τὸ σπέρμα. τί δ' ην τὸ σπέρμα; η άρχη

<sup>1.</sup> διαφθείρηται Μ || γίνηται L γένηται Ο || 2. δ' οὐδ' Ο || 3. post δλίγον add. αὐτὸ Ο οm. LM || χρὴ λέγειν Ο || 5. τίς οὖν ὁ π. L || τίς οὖν ὁ πρ. L || 6. μὴ add. L² s. l. || τη Μ εῖη L Ο || 7. τὸ σύμμετρον αίμα τῷ σπέρματι Ο || 10. ὁ ante ἀναλογῶν οm. Μ || 11. πρέπει L πρέπειν Μ ἐπιτρέπει Ο || 13. δὴ L δὲ ΜΟ οf. Orib. XXII 1, 10 || τοσούτον αΐματος LM αΐμα τοσούτον Ο || 14. χρὴ οm. Μ post ἤδη colloc, L T || 15. πως || πη Μ || 17. οὔτε || οὐδὲ bis L M || 19. τὸ οm. A || 20. ἔχειν Μ || 21. ἐνυπάρχειν Ο || post ἐπισπαστικὴν add. τε καὶ ἑλκτικήν L

τοῦ ζώου δηλονότι ή δραστική ή γάρ ύλική τὸ καταμήνιόν έστιν. εἶτ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς πρώτη ταύτη τῆ δυνάμει γρωμένης, ϊνα γένηται των ύπ' αὐτῆς τι δεδημιουργημένων, άμοιρον είναι της οίκείας δυνάμεως 5 ούκ ένδέγεται. πῶς οὖν Ἐρασίστρατος αὐτὴν οὐκ οίδεν, εί δη πρώτη μεν αύτη τοῦ σπέρματος ενέργεια τὸ σύμμετρον αίματος ἐπισπᾶσθαι πρὸς ἑαυτό; σύμμετρον δ' αν είη το λεπτον ούτω και άτμωδες, ώστ' εύθυς είς παν μόριον έλκόμενον του σπέρματος δροσο-10 ειδώς μηδαμού την || έαυτού παρεμφαίνειν ίδέαν. ούτω 8 γὰο αὐτοῦ καὶ κοατήσει όαδίως τὸ σπέρμα καὶ ταγέως εξομοιώσει και τροφήν έαυτῷ ποιήσεται κάπειτ' οίμαι δεύτερον έπισπάσεται καὶ τρίτον, ώς όγκον έαυτῷ καὶ πληθος άξιόλογον έργάσασθαι τραφέντι. καλ μην ήδη 15 καλ ή άλλοιωτική δύναμις έξεύρηται μηδ' αὐτή πρός Έρασιστράτου γεγραμμένη, τρίτη δ' αν ή διαπλαστική φανείη, καθ' ἢν πρώτον μὲν οἶον ἐπίπαγόν τινα λεπτον ύμενα περιτίθησιν έαυτφ το σπέρμα, τον ύφ' Ίππουράτους έπὶ τῆς έκταίας γουῆς, ἡυ έκπεσεῖυ έλεγε 20 τῆς μουσουργοῦ, τῷ τῶν ἀῶν εἰκασθέντα χιτῶνι: μετά δὲ τοῦτον ἤδη καὶ τάλλ', ὅσα πρὸς ἐκείνου λέγεται διὰ τοῦ περί φύσιος παιδίου συγγράμματος. ἀλλ' εί τῶν διαπλασθέντων ἕκαστον οὕτω μείνειε σμικρόν, ώς έξ άρχης έγένετο, τί αν είη πλέον; αὐξάνεσθαι

<sup>1.</sup> δηλονότι om. O || γὰς Τ μὲν γὰς LM γὰς δη O || 3. post ἔνα add. φύσις LM φύσει Τ || 4. ἔσται L¹Τ εἶναι L² || οἰπείας ] όμοίας LM ἰδίας Τ || 7. τὸ om. LO || τὸ σύμμετςον δ' ἄν LT || 8. οὕτω om. LT || 11. γὰς ᾶν C ᾶν del. K || πρατήση C || 12. έξομοιώση C || ποιήσηται C || 13. ἔπισπάσηται C || ἄστ' M || 19. Ίπποκράτονς πτλ. || Hipp. de nat. pueri 13 (t. VII 490 L.), cf. Gal. IV 525 sq. || 20. εἶπασθέντι MT || 22. φύσιος\* φύσεως C || συγγράμματος L γράμματος MO || 23. μείνη M

τοίνυν αὐτὰ χρή. πῶς οὖν αὐξηθήσεται; πάντη διατεινόμενα θ' άμα καὶ τρεφόμενα. καί μοι των έμπροσθεν είρημένων έπὶ τῆς κύστεως, ἢν οί παίδες 87 έμφυσωντες έτριβον, αναμνησθείς μαθήση μαλλον κάκ των νῦν δηθησομένων. ἐννόησον γὰρ δή τὴν καρδίαν 5 ούτω μέν μικράν είναι κατ' άρχάς, ώς κέγχρου μηδέν διαφέρειν ή, εί βούλει, κυάμου, καὶ ζήτησον, όπως αν άλλως αύτη γένοιτο μεγάλη χωρίς τοῦ πάντη διατεινομένην τρέφεσθαι δι' όλης έαυτης, ώς όλίγω πρόσθεν έδείκνυτο τὸ σπέρμα τρεφόμενον. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτ' 10 Ερασίστρατος οίδεν δ την τέχνην της φύσεως ύμνων, άλλ' ούτως αὐξάνεσθαι τὰ ζῶα νομίζει καθάπερ τινὰ κοησέραν ή σειράν ή σάκκον ή τάλαρον, ών έκάστω κατά τὸ πέρας ἐπιπλεκομένων δμοίων ἐτέρων τοῖς ἐξ άργης αὐτὰ συντιθείσιν ή πρόσθεσις γίγνεται. άλλὰ 15 τοῦτό γ' οὐκ αὕξησίς ἐστιν ἀλλὰ γένεσις, ὧ σοφώτατε\* γίγνεται γάρ δ θύλακος έτι και δ σάκκος και θοιμάτιον και ή οίκία και τὸ πλοῖον και τῶν ἄλλων ἕκαστον, δταν μηδέπω τὸ προσημον είδος, οὖ χάριν ὑπὸ τοῦ τεχνίτου δημιουργεϊται, συμπεπληρωμένον ή. πότ' οὖν 20 αθξάνεται; όταν ήδη τέλειος ών δ τάλαρος, ώς έχειν πυθμένα τέ τινα καί στόμα καί οίον γαστέρα καί τὰ τούτων μεταξύ, μείζων άπασι τούτοις γένηται. καί 88 πῶς | ἔσται τοῦτο; φήσει τις. πῶς δ' ἄλλως ἢ εί ζῶον έξαίφνης ή φυτόν δ τάλαρος ήμιν γένοιτο; μόνων γάρ 25 τῶν ζώντων ἡ αὔξησις. σὸ δ' ἴσως οἴει τὴν οἰκίαν

<sup>1.</sup> πάντως  $M \parallel 3$ . ἐπὶ] περί  $L^1 \parallel 5$ . νῦν εἰρησομένων  $O \parallel \gamma$ ὰρ δὴ om.  $M \parallel 6$ . μὲν om.  $O \parallel 9$ . ἐαντῆς L αὐτῆς  $MO \parallel$  δλίγω πρόσθεν L δλίγον ἔμπροσθεν O δλίγον πρόσθεν  $M \parallel 10$ . σῶμα  $L^1$  σπέρμα  $L^2$  s. l.  $\parallel 13$ . πρίσσέραν  $L \parallel 17$ . ἔτι om.  $O \parallel$  θοἰμάτιον M τὸ ἱμ.  $LO \parallel 20$  ἢ] ἔχη  $O \parallel 22$ . τέ τινα καὶ L τε καὶ M τινὰ καὶ  $O \parallel 26$ . τὴν οἰκοδ. οἰκ. O

οἰκοδομουμένην αὐξάνεσθαι καὶ τὸν τάλαρον πλεκόμενον καὶ θοἰμάτιον ὑφαινόμενον. ἀλλ' οὐχ ὧδ' ἔχει· τοῦ μὲν γὰρ ἤδη συμπεπληρωμένου κατὰ τὸ εἶδος ἡ αὕξησις, τοῦ δ' ἔτι γιγνομένου ἡ εἰς τὸ εἶδος ὁδὸς οὐκ αὕξησις ἀλλὰ γένεσις ὀνομάζεται· αὐξάνεται μὲν γὰρ τὸ ὄν, γίγνεται δὲ τὸ οὐκ ὄν.

Cap. IV. Καὶ ταῦτ' Ἐρασίστρατος οὐκ οἶδεν, δν οὐδεν λανθάνει, είπεο όλως άληθεύουσιν οί ἀπ' αὐτοῦ φάσκοντες ωμιληκέναι τοῖς ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσό-10 φοις αὐτόν. ἄχοι μὲν οὖν τοῦ τὴν φύσιν ὑμνεῖν ὡς τεχνικήν κάγω γνωρίζω τὰ τοῦ περιπάτου δόγματα, των δ' άλλων ούδεν ούδ' έγγύς. εί γάο τις δμιλήσειε τοῖς 'Αριστοτέλους και Θεοφράστου γράμμασι, τῆς Ίπποκράτους αν αὐτα δόξειε φυσιολογίας ὑπομνήματα 15 συγκείσθαι, τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυγρὸν | καὶ τὸ ξηρὸν 89 καί τὸ ύγρὸν είς άλληλα δρώντα καὶ πάσχοντα καὶ τούτων αὐτῶν δραστικώτατον μέν τὸ θερμόν, δεύτερον δὲ τῆ δυνάμει τὸ ψυχρον Ίπποκράτους ταῦτα σύμπαντα πρώτου, δευτέρου δ' Αριστοτέλους είπόντος. 20 τρέφεσθαι δὲ δι' ὅλων αύτῶν τὰ τρεφόμενα καὶ κεράννυσθαι δι' όλων τὰ περαννύμενα καὶ άλλοιοῦσθαι δι' όλων τὰ ἀλλοιούμενα, καὶ ταῦθ' Ίπποκράτειά θ' ἄμα και 'Αριστοτέλεια. και την πέψιν αλλοίωσίν τιν' ύπάρχειν και μεταβολήν τοῦ τρέφοντος είς την οίκείαν 25 τοῦ τρεφομένου ποιότητα, την δ' έξαιμάτωσιν άλλοί-

<sup>3.</sup>  $\mu \hat{\nu} \nu$  ante yào add. O om. LM  $\parallel$  6. oùn LM  $\mu \hat{\eta}$  O  $\parallel$  13.  $\tau o \hat{\iota}_S$  àoistotelixois  $\hat{\eta}$  nai deopoastinois L  $\parallel$  yoámmasi] dóymasi LM  $\parallel$  14. àv om. C add. K  $\parallel$  15.  $\tau \hat{\sigma}$   $\tau \hat{\sigma}$  deopòv  $\hat{L} \parallel$  17.  $\mu \hat{\nu} \nu$  om. LM  $\parallel$  20. dè om. M del.  $L^2 \parallel$  avtāv\* avtà  $L^1$  avtāv  $L^2$  MO  $\parallel$  neoávrosdai di' ölav avtāv M  $\parallel$  22. àsavtas  $\tau \hat{\alpha}$  àll. L  $\tau \hat{\nu}$  avtāv dll. M  $\parallel$  23. nai  $\tau \hat{\eta} \nu$  )  $\tau \hat{\eta} \nu$  yào L

ωσιν είναι και την θρέψιν ώσαύτως και την αύξησιν έκ τῆς πάντη διατάσεως [τοῦ σώματος] καὶ θρέψεως γίγνεσθαι, την δ' άλλοίωσιν ύπο του θερμού μάλιστα συντελείσθαι καί διά τοῦτο καί την πέψιν καί την θρέψιν και την των γυμων απάντων γένεσιν, ήδη δε 5 καί τοις περιττώμασι τὰς ποιότητας ὑπὸ τῆς ἐμφύτου θερμασίας έγγίγνεσθαι, ταῦτα σύμπαντα καὶ πρὸς τούτοις έτερα πολλά τά τε των προειρημένων δυνάμεων 90 και τὰ | τῶν νοσημάτων τῆς γενέσεως και τὰ τῶν ιαμάτων της εύρέσεως Ίππουράτης μέν πρώτος άπάν- 10 των ων ίσμεν δρθώς είπεν, 'Αριστοτέλης δε δεύτερος όρθως έξηγήσατο, και μήν εί ταῦτα σύμπαντα τοῖς ἐκ τοῦ περιπάτου δοκεῖ, καθάπερ οὖν δοκεῖ, μηδεν δ' αὐτῶν ἀρέσκει τῷ Ἐρασιστράτω, τί ποτε βούλεται τοῖς Έρασιστρατείοις ή πρός τούς φιλοσόφους έκείνους του 15 της αίρέσεως αὐτῶν ηγεμόνος δμιλία; θαυμάζουσι μέν γάρ αὐτὸν ὡς θεὸν καὶ πάντ' ἀληθεύειν νομίζουσιν. εί δ' ούτως έχει ταύτα, πάμπολυ δήπου της άληθείας έσφάλθαι χρή νομίζειν τούς έκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφους, οίς μηδεν ων Έρασίστρατος ύπελάμβανεν 20 άρέσκει. καὶ μὴν ώσπερ τιν' εὐγένειαν αὐτῷ τῆς φυσιολογίας την πρός τούς άνδρας έκείνους συνουσίαν έκπορίζουσι, πάλιν οὖν ἀναστρέψωμεν τὸν λόγον ετέοως η ως δλίγω πρόσθεν επύχομεν είπόντες. είπερ γάρ οί έκ τοῦ περιπάτου καλῶς ἐφυσιολόγησαν, οὐδὲν 25 αν είη ληρωδέστερον Έρασιστράτου και δίδωμι τοῖς

<sup>1.</sup> την θρέψιν τε L || την δὲ αύξ, L || 2, τοῦ σώματος om. LM || 4. την θρέψιν καὶ την πέψιν Ο || 7. γίγνεσθαι M || 12, post μην add, καὶ Ο || 13. οὖν om. L post οὖν add, καὶ Μ || 14. αὖτῶν L αὐτὸν ΜΟ || τῷ Ἐρασιστράτῳ L τὸν Ἑρασιστρατον ΜΟ || 15. post Ἐρασιστρατείοις add. ἐκείνοις L || 18. ἔχει LM ἔχοι Ο || τοῦτο Μ

Έρασιστρατείοις αὐτοῖς τὴν αἵρεσιν. ἢ γὰρ τὸν πρότερου λόγου ή τοῦτου | προσήσουται. λέγει δ' δ μευ 91 πρότερος οὐδεν ὀρθῶς έγνωκέναι περί φύσεως τοὺς περιπατητικούς, δ δε δεύτερος Έρασίστρατον. έμον 5 μεν οὖν ὑπομνῆσαι τῶν δογμάτων τὴν μάγην, ἐκείνων δ' ή αίρεσις. άλλ' ούκ ἂν ἀποσταίεν τοῦ θαυμάζειν Έρασίστρατον οὐκοῦν σιωπάτωσαν περί τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων. παμπόλλων γαρ όντων δογμάτων φυσικών περί τε γένεσιν καλ φθοράν των ζώων 10 καλ υγίειαν καλ νόσους καλ τάς θεραπείας αὐτῶν εν μόνον εύρεθήσεται ταὐτὸν Έρασιστράτω κάκείνοις τοῖς άνδράσι, τό τινος ένεκα πάντα ποιείν την φύσιν καλ μάτην μηδέν. άλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο μέχρι λόγου κοινόν, έργω δε μυριάκις Έρασίστρατος αὐτὸ διαφθείρει. 15 μάτην μεν γαρ δ σπλην έγενετο, μάτην δε το επίπλοον, μάτην δ' αί είς τούς νεφρούς άρτηρίαι καταφυόμεναι, σχεδον άπασων των ἀπο τῆς μεγάλης ἀφτηρίας ἀποβλαστανουσῶν οὖσαι μέγισται, μάτην δ' ἄλλα μυρία κατά γε τὸν Ἐρασιστράτειον λόγον απερ εί μεν οὐδ' 20 δλως γιγνώσκει, βραχεῖ μαγείρου σοφώτερός έστιν έν ταις άνατομαις, εί δ' είδως οὐ λέγει τὴν χοείαν αὐτῶν, οἴεται | δηλονότι παραπλησίως τῷ σπληνὶ μάτην 9: αὐτὰ γεγονέναι. καίτοι τί ταῦτ' ἐπεξέρχομαι τῆς περί γρείας μορίων πραγματείας όντα μελλούσης ημίν ίδία 25 περαίνεσθαι; πάλιν οὖν ἀναλάβωμεν τὸν αὐτὸν λόγον

<sup>2.</sup> προσήσονται L προσοίσονται M προστήσονται O  $\|$  8. πρότερος LM πρώτος O  $\|$  όρθὸν LM  $\|$  6. τοῦ θανμάζειν M τοῦ μὴ  $\theta$ . LO  $\|$  7. τὸν Ἐρασίστρατον O  $\|$  σιωπησάτωσαν O  $\|$  περὶ om. L  $\|$  9. γένεσιν L γενέσεως MO  $\|$  φθοράν L φθορᾶς MO  $\|$  10. ύγείαν L ύγιείας MO  $\|$  νόσονς L νόσον MO  $\|$  τὰς θερ. LM  $\|$  15. μὲν οπ. O  $\|$  16. δ' αί  $\|$  δ M  $\|$  17. βλαστανονοϊών O  $\|$  19. Έρασιστράτον M $\|$  20. βραχεὶ L βραχὸ MO  $\|$  σοφώτατος C  $\|$  24. ὄντα πραγμ. O

είπόντες τέ τι βραχύ πρός τους Ερασιστρατείους ετι των έφεξης έγώμεθα. δοκούσι γάο μοι μηδέν άνεγνωκέναι των 'Αριστοτέλους οὖτοι συγγραμμάτων, άλλ' άλλων ἀπούοντες, ώς δεινός ήν περί φύσιν ὁ ἄνθρωπος καί ως οί από της στοάς κατ' ίγνη της έκείνου 5 φυσιολογίας βαδίζουσιν, είθ' εύρόντες έν τι των περιφερομένων δογμάτων κοινόν αύτῷ πρὸς Ἐρασίστρατον άναπλάσαι τινά συνουσίαν αὐτοῦ πρὸς ἐκείνους τοὺς άνδρας. άλλ' ὅτι μεν τῆς 'Αριστοτέλους φυσιολογίας οὐδὲν Ἐρασιστράτω μέτεστιν, ὁ κατάλογος τῶν προ- 10 ειοημένων ένδείκνυται δογμάτων, à πρώτου μεν Ίπποπράτους ήν, δευτέρου δ' Αριστοτέλους, τρίτων δε των Στωϊκών, ένὸς μόνου μετατιθεμένου τοῦ τὰς ποιότητας είναι σώματα, τάχα δ' αν της λογικής ένεκα θεωρίας ωμιληκέναι φαΐεν τον Έρασίστρατον τοῖς έκ τοῦ περι- 15 93 πάτου φιλοσόφοις οὐκ είδότες, ὡς ἐκεῖνοι μὲν ψευ δεῖς καὶ ἀπεράντους οὐκ ἔγραψαν λόγους, τὰ δ' Ἐρασιστράτεια βιβλία παμπόλλους έχει τούς τοιούτους. τάχ' άν ούν ήδη τις θαυμάζοι και διαποροίη, τί παθών δ Ερασίστρατος είς τοσούτον των Ίπποκράτους δογμά- 20 των απετράπετο και δια τί των εν ήπατι πόρων των γοληδόχων, άλις γὰο ήδη νεφοών, ἀφελόμενος τὴν έλκτικήν δύναμιν έπίκαιρον αλτιάται θέσιν καλ στομάτων στενότητα καλ χώραν τινά κοινήν, είς ην παρτοουσι μεν αί άπο των πυλών το ακάθαρτον αίμα, 25

<sup>1.</sup> τε ναι LM τι οπ. O  $\parallel$  3. ἀριστοτελικών L  $\parallel$  5. τῆς ante στος ται L  $\parallel$  0. post φυσιολογίας add. τε καλ διδασκαλίας L  $\parallel$  0. μετήν L  $\parallel$  8. αὐτοῦ LM αὐτῷ O  $\parallel$  9. post φυσιολογίας L  $\parallel$  10. μετήν L  $\parallel$  13. μετατεθεμένον (sic)  $L^2$  μεταθεμένον O  $\parallel$  13. μετατεθεμένον O  $\parallel$  20. τοῦ Ἰπποκράτονς omisso δογμάτων D  $\parallel$  20. τοῦ Ἰπποκράτονς D  $\parallel$  20. τοῦ Ἰπποκράτονς D

μεταλαμβάνουσι δὲ πρότεροι μὲν οι πόροι τὴν χολήν, δεύτεραι δ' αι ἀπὸ τῆς κοίλης φλεβὸς τὸ καθαρὸν αἶμα. πρὸς γὰρ τῷ μηδὲν ἄν βλαβῆναι τὴν δλκὴν εἰπὰν ἄλλων μυρίων ἔμελλεν ἀμφισβητουμένων ἀπαλτάξεσθαι λόγων.

Cap. V. Ως νῦν γε πόλεμος οὐ σμικρός έστι τοῖς Έρασιστρατείοις οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους μόνον ἀλλὰ καὶ πρός άλλήλους, οὐκ ἔχουσιν, ὅπως ἐξηγήσωνται τὴν ἐκ τοῦ πρώτου τῶν καθόλου λόγων λέξιν, ἐν ἡ φησιν. 10 είς τὸ | αὐτὸ δ' ἀνεστομωμένων ετέρων δύο ἀγγείων 94 τῶν τ' ἐπὶ τὴν γοληδόγον τεινόντων καὶ τῶν ἐπὶ τὴν ποίλην φλέβα συμβαίνει της άναφερομένης έκ της κοιλίας τροφής τὰ έναρμόζοντα έκατέροις τῶν στομάτων είς έκάτερα των άγγείων μεταλαμβάνεσθαι και τὰ μέν 15 έπὶ την χοληδόχον φέρεσθαι, τὰ δ' ἐπὶ την κοίλην φλέβα περαιούσθαι'. το γάρ 'είς το αὐτο άνεστομωμένων', δ κατ' άρχας της λέξεως γέγραπται, τί ποτε χοή νοήσαι, χαλεπόν είπεῖν. ήτοι γὰο ούτως είς ταύτόν, ώστε τῷ τῆς ἐν τοῖς σιμοῖς φλεβὸς πέρατι συν-20 άπτειν δύο έτερα πέρατα, τό τ' έν τοῖς κυρτοῖς καὶ τὸ τοῦ χοληδόχου πόρου, ή, εί μη ούτω, χώραν τινά κοινην έπινοησαι χρη των τριων άγγείων οίον δεξαμενήν τινα, πληρουμένην μεν ύπὸ τῆς κάτω φλεβός, έκκενουμένην δ' είς τε τούς χοληδόχους πόρους και τάς τῆς 25 ποίλης ἀποσχίδας καθ' έκατέραν δὲ τῶν έξηγήσεων άτοπα πολλά, περί ων εί πάντων λέγοιμι, λάθοιμ' αν

<sup>1.</sup> πρότερον Μ  $\parallel$  2. δεύτερον Μ δεύτεροι L  $\parallel$  4. ἀπαλλάξεσθαι\* ἀπαλλάξασθαι C  $\parallel$  7. μόνον LM μόνονς O  $\parallel$  8. πῶς ἐξηγήσονται Μ  $\parallel$  10. ἐτέρων οπ. L  $\parallel$  11. χολήν L¹ χοληδόχον L² $\parallel$  16. ἀνεστομωμένων O -μένον LM  $\parallel$  22. post ἀγγείων add. ἄλλην O  $\parallel$  26. πάμπολλα Μ  $\parallel$  πάντων LM πάντα O

έμαυτον έξηγήσεις Έρασιστράτου γράφων, οὐχ, ὅπερ 
έξ ἀρχῆς προὐθέμην, περαίνων. κοινον δ' ἀμφοτέραις 
95 ταῖς έξηγήσεσιν ἄτοπον το μη ∥ καθαίρεσθαι πᾶν το 
αἶμα. χρὴ γὰρ ὡς εἰς ἡθμόν τινα το χοληδόχον ἀγγεῖον ἐμπίπτειν αὐτό, οὐ παρέρχεσθαι καὶ παραρρεῖν τ 
ἀπέως εἰς το μεῖζον στόμα τῆ ῥύμη τῆς ἀναδόσεως 
φερόμενον. ἄρ' οὖν ἐν τούτοις μόνον ἀπορίαις ἀφύκτοις ὁ Ἐρασιστράτου λόγος ἐνέχεται μὴ βουληθέντος 
χρήσασθαι ταῖς ἑλκτικαῖς δυνάμεσιν εἰς μηδέν, ἢ 
σφοδρότατα μὲν ἐν τούτοις καὶ σαφῶς οὕτως, ὡς ἀν 10 
μηδὲ παῖδα λαθεῖν;

Cap. VI. Εἰ δ' ἐπισκοποῖτό τις ἐπιμελῶς, οὐδ' ὁ περὶ θρέψεως αὐτοῦ λόγος, ὂν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν καθόλου λόγων διεξέρχεται, τὰς αὐτὰς ἀπορίας ἐκφεύγει. τῆ γὰρ πρὸς τὸ κενούμενον ἀκολουθία συγ- 15 χωρηθέντος ένὸς λήμματος, ὡς πρόσθεν ἐδείκνυμεν, ἐπέραινέ τι περὶ φλεβῶν μόνων καὶ τοῦ κατ' αὐτὰς αϊματος. ἐκρέοντος γάρ τινος κατὰ τὰ στόματ' αὐτῶν καὶ διαφορουμένου καὶ μήτ' ἀθρόως τόπου κενοῦ δυναμένου γενέσθαι μήτε τῶν φλεβῶν συμπεσεῖν, τοῦτο 20 γὰρ ἦν τὸ παραλειπόμενον, ἀναγκαῖον ἦν ἔπεσθαι τὸ 96 συνεχὲς ἀναπληροῦν τοῦ κενου μένου τὴν βάσιν. αἱ μὲν δὴ φλέβες ἡμῖν οὕτω θρέψονται τοῦ περιεχομένου κατ' αὐτὰς αϊματος ἀπολαύουσαι τὰ δὲ νεῦρα πῶς; οὐ γὰρ δὴ κὰν τούτοις ἐστὶν αἶμα. πρόχειρον μὲν γὰρ 25 ἦν εἰπεῖν, ἕλκοντα παρὰ τῶν φλεβῶν' ἀλλ' οὐ βούλε-

<sup>1.</sup> ἐμαντὸν] ἑαντὸν L  $\parallel$  3. τὸ πᾶν αἶμα O  $\parallel$  4. χοῆν O² in marg.  $\parallel$  τὸ om. O  $\parallel$  7. μόνον LM μόνοις O  $\parallel$  8. βονλομένον O  $\parallel$  14. ἐξέρχεται L  $\parallel$  17. μόνον A om. O  $\parallel$  19. ἀθρόως\* ἀθρόων L ἀθρόων MO  $\parallel$  μενοῦ τόπον M  $\parallel$  23. ἡμῖν om. L  $\parallel$  περικεχνμένον L¹ coir. L²  $\parallel$  24. δηλαδή add. ante πῶς L  $\parallel$  26. ἦν] ἡμῖν O ἦν ἡμῖν sed ἡμῖν del. L  $\parallel$  βούλονται L

ται. τί ποτ' οὖν κάνταῦθα ἐπιτεχνᾶται; φλέβας ἔγειν έν έαυτφ καλ άρτηρίας τὸ νεῦρον ώσπερ τινὰ σειράν έκ τριών Ιμάντων διαφερόντων τη φύσει πεπλεγμένην. φήθη γὰο έκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἐκφεύξεσθαι τῷ 5 λόγφ την δλαήν. οὐ γὰρ ἂν ἔτι δεήσεσθαι τὸ νεῦρον έν έαυτῷ περιέχον αΐματος άγγεῖον έπιρρύτου τινὸς έξωθεν έκ τῆς παρακειμένης φλεβὸς τῆς άληθινῆς αίματος έτέρου, άλλ' ίκανὸν αὐτῷ πρὸς τὴν θρέψιν έσεσθαι τὸ κατεψευσμένον άγγεῖον έκεῖνο τὸ λόγω θεω-10 ρητόν. άλλὰ κάνταῦθα πάλιν αὐτὸν δμοία τις ἀπορία διεδέξατο. τουτί γὰο τὸ σμικοὸν άγγεῖον έαυτὸ μὲν θοέψει, τὸ παρακείμενον μέντοι νεῦρον ἐκεῖνο τὸ ἀπλοῦν η την αρτηρίαν ούη οίόν τ' έσται τρέφειν άνευ τοῦ σύμφυτόν τιν' υπάρχειν αὐτοῖς δλκήν τῆς τροφῆς. 15 τη μεν γάο πρός τὸ κενούμενον ἀκολουθία πῶς ἂν 97 ξτι δύναιτο την τροφην έπισπασθαι τὸ άπλοῦν νεῦρον, ώσπερ αι φλέβες αι σύνθετοι; ποιλότης μεν γάρ τίς έστιν έν αὐτῷ κατ' αὐτόν, ἀλλ' οὐχ αῖματος αὕτη γ' άλλα πνεύματος ψυχικού μεστή. δεόμεθα δ' ήμεις οὐκ 20 είς την κοιλότητα ταύτην είσάγειν τῷ λόγῷ τὴν τροφην άλλ' είς τὸ περιέχον αὐτην άγγεῖον, εἴτ' οὖν τρέφεσθαι μόνον είτε καὶ αύξεσθαι δέοιτο. πῶς οὖν είσάξομεν; ούτω γάρ έστι σμικρόν έκεινο τὸ άπλοῦν άγγετον και μέντοι και των άλλων έκάτερον, ώστ', εί 25 τη λεπτοτάτη βελόνη νύξειάς τι μέρος, άμα διαιρήσεις τὰ τρία. τόπος οὖν αίσθητὸς άθρόως κενὸς οὐκ ἄν

<sup>3.</sup> πεπλεγμένον C corr.  $K\parallel 5$ . δεηθήσεσθαι  $M\parallel 9$ . έκεῖνο άγγεῖον  $L\parallel$  τὸ LM τῷ  $O\parallel 12$ . μέντοι LM δὲ  $O\parallel$  τὸ ἀπλοῦν έκεῖνο  $M\parallel 14$ . ἔμφυτον  $L\parallel 16$ . ἐπισπᾶσθαι LM ἐπισπάσασθαι  $O\parallel 28$ . σμικρὸν M μικρὸν  $LO\parallel$  τὸ ἀγγεῖον τὸ ἀπλοῦν  $L\parallel 26$ . ἀθρόσς LM ἀθρόος O

ποτ' έν αὐτῶ γένοιτο. λόγω δὲ θεωρητὸς τόπος κενούμενος ούκ ήν άναγκαστικός τής του συνεγούς άκολουθίας. ήβουλόμην δ' αὖ πάλιν μοι κάνταῦθα τὸν Έρασίστρατον αὐτὸν ἀποκρίνασθαι περί τοῦ στοιχειώδους έκείνου νεύρου τοῦ σμικροῦ, πότερον εν τι καὶ συνεγές 5 άποιβῶς ἐστιν ἢ ἐκ πολλῶν καὶ σμικρῶν σωμάτων, ὧν Έπίκουρος και Λεύκιππος και Δημόκριτος ὑπέθευτο, 98 σύν κειται. και γάρ και περί τούτου τους Έρασιστρατείους δρώ διαφερομένους. οί μεν γάρ εν τι καί συνεγές αὐτὸ νομίζουσιν ἢ οὐκ ἂν ἁπλοῦν εἰοῆσθαι 10 πρός αὐτοῦ φασι τινές δὲ καὶ τοῦτο διαλύειν εἰς έτερα στοιγειώδη τολμωσιν. άλλ' εί μεν εν τι καί συνεχές έστι, τὸ κενούμενον έξ αὐτοῦ κατά τὴν ἄδηλου ύπὸ τῶν ἰατρῶν ὀνομαζομένην διαπνοὴν οὐδεμίαν έν έαυτῷ καταλείψει χώραν κενήν. οὕτω γὰρ οὐχ εν 15 άλλά πολλά γενήσεται, διειργόμενα δήπου ταϊς κεναίς γώραις. εί δ' έκ πολλών σύγκειται, τη κηπαία κατά την παροιμίαν πρός 'Ασκληπιάδην απεγωρήσαμεν άναρμά τινα στοιχεΐα τιθέμενοι. πάλιν οὖν ἄτεγνος ἡμῖν ή φύσις λεγέσθω· τοῖς γὰρ τοιούτοις στοιγείοις έξ ἀνάγ- 20 κας τουθ' έπεται. διὸ δή μοι καλ δοκούσιν αμαθώς του την είς τα τοιαύτα στοιχεία των απλων αγγείων ερουτιν διάλυσιν ένιοι των Έρασιστρατείων. έμολ ορος οροδεν διαφέρει. καθ' έκατέρους γάρ άτοπος δ τοξούσεις έσται λόγος, έκείνοις τοῖς ἀπλοῖς ἀγγείοις 25 τος συντιθείσι τὰ μεγάλα | τε καὶ αί-

Α άπουρίνασθαι] ἀποφήνασθαι Μ || 6. ἐστιν Μ μιρών LO || 7. ὑπέθεντο\* ὑπετίθετο Ρ ΜΟ || 8. καὶ post γὰρ οm. L || 11. τοῦτο] οlloc. L || 19. ἡμὶν ἄτεχνος L || 20. λεγέσθω ατόγκης στοιχείοις Ο || 21. μοι οm. L || ωπ. οm. M || 26. μικροῖς LO

σθητά νεύρα κατά μέν τούς συνεχή φυλάττοντας αὐτά μή δυναμένης γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ κενούμενον ἀκολουθίας, δτι μηδέν έν τω συνεχεί γίγνεται κενόν, καν άπορρέη τι συνέργεται γάρ πρός άλληλα τὰ καταλει-5 πόμενα μόρια, καθάπερ έπὶ τοῦ ύδατος δράται, καὶ πάλιν εν γίγνεται πάντα την χώραν τοῦ διαφορηθέντος αὐτὰ καταλαμβάνοντα κατὰ δὲ τοὺς ετέρους, ὅτι τῶν στοιγείων ἐκείνων οὐδὲν δεῖται τῆς πρὸς τὸ κενούμενον ακολουθίας. έπι γαο των αισθητών μόνων, 10 ούκ έπὶ τῶν λόγω θεωρητῶν ἔχει δύναμιν, ὡς αὐτὸς δ Έρασίστρατος δμολογεί διαρρήδην, οὐ περί τοῦ τοιούτου κενοῦ φάσκων έκάστοτε ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ο κατά βραχύ παρέσπαρται τοῖς σώμασιν, άλλά περί τοῦ σαφούς και αίσθητοῦ και άθρόου και μεγάλου και 15 έναργούς και όπως αν άλλως δνομάζειν έθέλης. Έρασίστρατος μεν γάρ αὐτὸς αἰσθητὸν άθρόως οὕ φησι δύνασθαι γενέσθαι κενόν έγω δ' έκ περιουσίας εὐπορήσας δνομάτων ταύτον δηλούν έν γε τω νύν προκειμένω λόγω δυναμένων και τάλλα προσέθηκα.

Κάλλιον οὖν μοι δοκεῖ καὶ ∥ ἡμᾶς τι συνεισενέγ-100 κασθαι τοῖς Ἐρασιστρατείοις, ἐπειδὴ κατὰ τοῦτο γεγόναμεν, καὶ συμβουλεῦσαι τοῖς τὸ πρῶτον ἐκεῖνο καὶ ἀπλοῦν ὑπ' Ἐρασιστράτου καλούμενον ἀγγεῖον εἰς ἔτερ' ἄττα σώματα στοιχειώδη διαλύουσιν ἀποστῆναι τῆς ὑπολήψεως, ὡς πρὸς τῷ μηδὲν ἔχειν πλέον ἔτι καὶ διαφερομένοις Ἐρασιστράτω. ὅτι μὲν οὖν οὐδὲν

<sup>3.</sup> ὅτι τε C || 4. γὰο LM γε O || 6. πάντα LM πάντη O || 7. αὐτὰ LM αὐτῷ O || 8. οὐδὲ ἕν LM || 9. μόνον M || 10. τὴν δύναμιν O || 11. ὁ οπ. O || τοῦ οπ. O || 15. ἐθέλης P ἐθέλοις LO ἐθέλεις M || 16. ἀθρόως P² ἀθρόον cett. || 20. δοκεῖ τι καὶ πρὸς ἡμᾶς συν. O || 25. ἔτι πλέον L || 26. διαφερομένοις O² διαφερομένους cett. || οὖν] γὰρ Μ

έχει πλέον, έπιδέδεικται σαφώς οὐδε γάρ ήδυνήθη διαφυγείν την περί της θρέψεως ἀπορίαν ή ὑπόθεσις. ότι δ' οὐδ' Ἐρασιστράτω σύμφωνός ἐστιν, δ ἐκεῖνος άπλοῦν και πρώτον δνομάζει, σύνθετον ἀποφαίνουσα καί την της φύσεως τέχνην αναιρούσα, πρόδηλον καί 5 τοῦτ' εἶναί μοι δοκεῖ. εἰ μὴ γὰρ κὰν τοῖς ἀπλοῖς τούτοις ενωσίν τινα της οὐσίας ἀπολείψομεν, ἀλλ' είς άναρμα καὶ ἀμέριστα καταβησόμεθα στοιχεία, παντάπασιν άναιρήσομεν της φύσεως την τέχνην, ώσπερ καί πάντες οί έχ ταύτης δομώμενοι τῆς ὑποθέσεως ἰατροί 10 καί φιλόσοφοι. δευτέρα γάρ τῶν τοῦ ζώου μορίων κατά την τοιαύτην υπόθεσιν η φύσις, οὐ πρώτη γί-101 γνεται. διαπλάττειν δὲ | καὶ δημιουργεῖν οὐ τοῦ δευτέρου γεγονότος, άλλα τοῦ προϋπάρχοντός έστιν ωστ' άναγκαϊόν έστιν εύθύς έκ σπερμάτων ύποθέσθαι τάς 15 δυνάμεις της φύσεως, αίς διαπλάττει τε καὶ αὐξάνει καὶ τρέφει τὸ ζῶον ἀλλ' ἐκείνων [ἔκαστον] τῶν σωμάτων των ανάρμων και αμερών οὐδεν εν εαυτώ διαπλαστικήν έχει δύναμιν ή αθξητικήν ή θρεπτικήν ή όλως τεχνικήν άπαθές γάο και άμετάβλητον ύπόκει- 20 ται. των δ' είρημένων οὐδεν άνευ μεταβολής και άλλοιώσεως και της δι' όλων κράσεως γίγνεται, καθάπεο και δια των έμπροσθεν ένεδειξάμεθα. και δια ταύτην την ανάγκην ούκ έχοντες, δπως τα ακόλουθα τοίς στοιχείοις, οίς ύπέθεντο, φυλάττοιεν, οί ἀπό 35 των τοιούτων αίρέσεων απαντες άτεχνον ηναγκάσθησαν αποφήνασθαι την φύσιν, καίτοι ταῦτά γ' οὐ παρ' ήμων έχοην μανθάνειν τούς Έρασιστρατείους, άλλά

<sup>6.</sup> πάν L μάν έν M έν O  $\parallel$  11. τῶν μορίων τοῦ ζώου LM  $\parallel$  15. ἐστιν οπ. O  $\parallel$  σπέρματος O  $\parallel$  16. τε οπ. LM  $\parallel$  17. [ἔναστον]\* τῶν ἀνάρμων σωμάτων M  $\parallel$  18. οδδὲ ἕν ἕαντῷ L

παρ' αὐτῶν τῶν φιλοσόφων, οἶς μάλιστα δοκεῖ πρῶτον έπισκοπεῖσθαι τὰ στοιγεῖα τῶν ὄντων ἀπάντων. ούκουν οὐδ' Έρασίστρατον ἄν τις ὀρθῶς ἄχρι τοσαύτης αμαθίας νομίζοι προήκειν, ως μηδέ ταύτην γνω-5 ρίσαι δυνηθηναι την απολου θίαν, αλλ' αμα μεν ύπο- 10: θέσθαι τεχνικήν την φύσιν, αμα δ' είς απαθή καί άναρμα καλ άμετάβλητα στοιχεῖα καταθραῦσαι τὴν οὐσίαν. καλ μην εί δώσει τιν' έν τοις στοιχείοις άλλοίωσίν τε και μεταβολήν και ενωσιν και συνέχειαν, εν 10 άσύνθετον αὐτῷ τὸ ἁπλοῦν ἀγγεῖον ἐκεῖνο, καθάπερ καλ αυτός δνομάζει, γενήσεται. άλλ' ή μεν άπλη φλεψ έξ αύτης τραφήσεται, τὸ νεῦρον δὲ καὶ ή ἀρτηρία παρά της φλεβός. πως και τίνα τρόπον; έν τούτω γάο δή και ποόσθεν γενόμενοι τῷ λόγῷ τῆς τῶν Ἐρα-15 σιστρατείων διαφωνίας έμνημονεύσαμεν, έπεδείξαμεν δε και καθ' εκατέρους μεν άπορον είναι την των άπλων έκείνων άγγείων θρέψιν, άλλά και κρίναι την μάχην αὐτῶν οὐκ ἀκνήσαμεν καὶ τιμῆσαι τὸν Ἐρασίστρατον είς την βελτίονα μεταστήσαντες αϊρεσιν.

20 Αὐθις οὐν ἐπὶ τὴν εν ἀπλοῦν ἡνωμένον ἑαυτῷ πάντη τὸ στοιχειῶδες ἐκεῖνο νεῦρον ὑποτιθεμένην αῖρεσιν ὁ λόγος μεταβὰς ἐπισκοπείσθω, πῶς τραφήσεται τὸ γὰρ εὑρεθὲν ἐνταῦθα κοινὸν ἂν ἤδη καὶ τῆς Ἱπποκράτους αἰρέσεως γένοιτο. κάλλιον δ' ἄν μοι δοκῶ τὸ ξητούμενον ἐπὶ τῶν νενοσηκότων καὶ σφόδρα κατα-10ε λελεπτυσμένων βασανισθῆναι. πάντα γὰρ τούτοις ἐναγῶς φαίνεται τὰ μόρια τοῦ σώματος ἄτροφα καὶ

<sup>8.</sup> οὐκοῦν L  $\parallel$  9. Εν ἀσύνθετον C εν καὶ ἀσ. A  $\parallel$  10. αὐτὸ MO¹  $\parallel$  τὸ om. O  $\parallel$  14. γινόμενοι L  $\parallel$  16. ετέρους L¹MO corr. L²O² in marg.  $\parallel$  17. ἀγγείων ἐκείνων εἶναι θρ. L  $\parallel$  20. Εν καὶ ἀπλοῦν καὶ ἡν. A  $\parallel$  26. ἐναργῶς τούτοις  $\bigcirc$ 

λεπτά και πολλής προσθήκης τε και άναθρέψεως δεύμενα. και τοίνυν και τὸ νεύρον τοῦτο τὸ αίσθητόν, έφ' οδπερ έξ άρχης έποιησάμην τον λόγον, ίσχνον μέν ίκανῶς γέγονε, δεῖται δὲ θρέψεως. ἔχει δ' ἐν έαυτῷ μέρη πάμπολλα μεν έκεῖνα τὰ πρώτα καὶ ἀόρατα νεῦρα 5 τὰ σμικοὰ καί τινας ἀρτηρίας ἀπλᾶς ὀλίγας καὶ φλέβας δμοίως. απαντ' οὖν αὐτοῦ τὰ νεῦρα τὰ στοιχειώδη καταλελέπτυνται δηλονότι και αὐτὰ ή, εί μηδ' έκείνα, οὐδὲ τὸ όλον. καὶ τοίνυν καὶ θρέψεως οὐ τὸ μεν όλον δείται νεύρον, εκαστον δ' εκείνων οὐ δείται. 10 και μην εί δείται μεν αναθρέψεως, οὐδεν δ' ή πρός τὸ κενούμενον ἀκολουθία βοηθεῖν αὐτοῖς δύναται διά τε τὰς ἔμπροσθεν είρημένας ἀπορίας καὶ διὰ τὴν ὑπόγυιον ίσχνότητα, καθάπερ δείξω, ζητητέον ημίν έστιν έτέραν αλτίαν θρέψεως. πῶς οὖν ἡ πρὸς τὸ κενούμενον 15 άπολουθία τρέφειν άδύνατός έστι τον ούτω διακεί-104 μενον; ότι τοσούτον ἀχολουθεῖν | ἀναγκάζει τῷν συνεχών, όσον απορρεί. τούτο δ' έπι μεν των εύεκτούντων ίκανόν έστιν είς την θρέψιν, ίσα γαρ έπ' αὐτῶν είναι χρή τοῖς ἀπορρέουσι τὰ προστιθέμενα ἐπὶ δὲ 10 των έσχάτως ίσχνων και πολλής άναθρέψεως δεομένων εί μη πολλαπλάσιον είη τὸ προστιθέμενον τοῦ κενουμένου, την έξ άρχης έξιν άναλαβείν ούκ άν ποτε δύναιντο. δήλον οὖν, ὡς Ελκειν αὐτὰ δεήσει τοσούτω πλείου, όσω και δείται πλείουος. Έρασίστρατος δέ 15 κάνταῦθα πρότερον ποιήσας τὸ δεύτερον οὐκ οἶδ' όπως ούα αίσθάνεται. διότι γάρ, φησί, πολλή πρόσ-

<sup>3.</sup>  $\tilde{\phi}\pi\epsilon\varrho$  O  $\parallel$  4.  $\alpha \tilde{b}\tau\tilde{\omega}$  M  $\parallel$  5.  $\kappa\alpha \tilde{t}$  áógata om.  $L^1$  add.  $L^2\parallel$  7.  $\alpha \tilde{b}\tau \tilde{v}\tilde{v}$  om. M  $\alpha \tilde{b}\tau\tilde{\omega}v$   $\tilde{L}^1\parallel$  9. ov tò OA ovt $\alpha$  LM  $\parallel$  11.  $\tilde{a}v\alpha$  deémews LM deémews O  $\parallel$  12.  $\beta$  ondrøal  $L^1$   $\beta$  ondeëv  $L^2\parallel$  15.  $\kappa\alpha \tilde{b}$  ads ov M  $\parallel$  18.  $\tilde{o}\sigma\alpha$  L  $\parallel$  23. dévatto M

θεσις είς ανάθρεψιν γίγνεται τοῖς νενοσηκόσι, διά τούτο και ή ποὸς ταύτην ἀκολουθία πολλή. πῶς δ' αν πολλή πρόσθεσις γένοιτο μή προηγουμένης αναδόσεως δαψιλούς; εί δε την διά των φλεβών φοράν της 5 τροφής ἀνάδοσιν καλεί, την δ' είς έκαστον των άπλων και ἀοράτων ἐκείνων νεύρων και ἀρτηριών μετάληψιν ούκ ἀνάδοσιν άλλὰ διάδοσιν, ώς τινες ὀνομάζειν ήξίωσαν, είτα | την διά των φλεβων μόνη τη πρός τὸ 105 κενούμενον ακολουθία φησί γίγνεσθαι, την είς τα 10 λόγω θεωρητά μετάληψιν ημίν έξηγησάσθω. ότι μέν γάο οὐκέτ' ἐπὶ τούτων ή πρός το κενούμενον ἀκολουθία λέγεσθαι δύναται καὶ μάλιστ' έπὶ τῶν ἐσχάτως ίσχνων, αποδέδεικται. τί δέ φησιν έπ' αὐτων έν τω δευτέρω των καθόλου λόγων δ Έρασίστρατος, άξιον 15 έπακούσαι της λέξεως. 'τοῖς δ' ἐσχάτοις τε καὶ ἁπλοῖς, λεπτοίς τε καί στενοίς οὖσιν, έκ τῶν παρακειμένων άγγείων ή πρόσθεσις συμβαίνει είς τὰ πενώματα τῶν άπενεχθέντων κατά τὰ πλάγια τῶν ἀγγείων έλκομένης της τροφής και καταχωριζομένης'. έκ ταύτης της 20 λέξεως πρώτον μεν τὸ κατά τὰ πλάγια προσίεμαί τε και ἀποδέχομαι κατά μεν γάο αὐτό τὸ στόμα τὸ άπλοῦν νεῦρον οὐκ ἂν δύναιτο δεγόμενον τὴν τροφὴν ούτως είς όλον έαυτὸ διανέμειν ανάκειται γαο έκείνο τῶ ψυγικῶ πνεύματι κατά δὲ τὸ πλάγιον ἐκ τῆς 25 παρακειμένης φλεβός της άπλης έγχωρες λαβείν αὐτό. δεύτερον δ' ἀποδέχομαι τῶν ἐκ τῆς Ἐρασιστράτου λέξεως δυομάτων το γεγοαμμένον έφεξης τῷ κατὰ τὰ

<sup>2.</sup> πρός ταῦτα L  $\parallel$  8. τὴν om, M  $\parallel$  9. φησί L M φασί O  $\parallel$  10. ἐξηγησάσθωσαν M O  $\parallel$  13. δέ $\mid$  δή L  $\parallel$  15. δ' om, O  $\parallel$  19. χωριζομένης L μεταχωριζομένης O² in marg.  $\parallel$  23. αὐτό L  $\parallel$  26. ἑρασιστρατείονς M  $\parallel$  27. τῷ  $\mid$  αὐτῷ L τὸ M

106 πλάγια. ∥ τί γάο φησι; 'κατὰ τὰ πλάγια τῶν ἀγγείων ἔλκομένης τῆς τροφῆς'. ὅτι μὲν οὖν ἔλκεται, καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, ὅτι δ' οὐ τῆ πρὸς τὸ κενούμενον ἀκολουθία, δέδεικται πρόσθεν.

Cap. VII. Έξεύρωμεν οὖν κοινή, πῶς ἔλκεται. πῶς δ δ' άλλως η ως δ σίδηρος ύπο της ηρακλείας λίθου δύναμιν έχούσης έλκτικήν τοιαύτης ποιότητος; άλλ' εί την μεν ἀρχην της ἀναδόσεως ή της κοιλίας ενθλιψις παρέγεται, την δε μετά ταῦτα φοράν απασαν αί τε φλέβες περιστελλόμεναι και προωθούσαι και των τρε- 10 φομένων εκαστον επισπώμενον είς εαυτό, της πρός τὸ κενούμενον ακολουθίας αποστάντες, ως οὐ πρεπούσης άνδοί τεγνικήν ύποθεμένω την φύσιν, ούτως αν ήδη καί την άντιλογίαν είημεν πεφευγότες την Ασκληπιάδου μή δυνάμενοί γε λύειν αὐτήν. τὸ γὰο εἰς τὴν ἀπό- 15 δειξιν παραλαμβανόμενον λήμμα τὸ διεζευγμένον οὐκ έχ δυοίν άλλ' έχ τριών έστι κατά γε την άλήθειαν διεζευγμένον. εί μεν οδυ ώς έκ δυοίν αὐτῷ χρη-107 σαίμεθα, ψεῦδος ἔσται τι τῶν εἰς τὴν ἀπόδειξιν παρειλημμένων εί δ' ώς έκ τριών, ἀπέραντος δ λόγος 20 νενήσεται.

Cap. VIII. Καὶ ταῦτ' οὐκ ἐχοῆν ἀγνοεῖν τὸν Ἐρασίστρατον, εἴπερ κὰν ὅναρ ποτὲ τοῖς ἐκ τοῦ περιπάτου συνέτυχεν, ὥσπερ οὖν οὐδὲ τὰ περὶ τῆς γενέσεως τῶν χυμῶν, ὑπὲρ ὧν οὐδὲν ἔχων εἰπεῖν [ἄλλο] 25

<sup>1.</sup> ἀγγείων ] μορίων L  $\parallel$  6. ὁ LM om. O  $\parallel$  7. της ante τοιαύτης add. L²  $\parallel$  8. ἔνθλιψις LO ἔκθλιψις M  $\parallel$  9. παρέχει L²  $\parallel$  μετὰ ταὐτα LM μετ' αὐτην O  $\parallel$  10. τε καὶ προωθ. M  $\parallel$  11. ὡς ἑκυτό L¹ εἰς ξ. L²  $\parallel$  12. οἱ] μη M  $\parallel$  13. την om. LM  $\parallel$  14. ἀσκληπιάδειον L  $\parallel$  15. ὄυναμένου L  $\parallel$  16. οὐκ LM οὐκτ' O  $\parallel$  18. ὡς om. M  $\parallel$  αὐτη M αῦτη LO  $\parallel$  23. ὄναρ LM κατ' ὄναρ O  $\parallel$  24. τὰ om. M  $\parallel$  25.  $\lceil$  ἄλλο $\rceil$ °

ούδε μέγοι τοῦ μετρίου πιθανὸν οἴεται παρακρούεσθαι σκηπτόμενος, ώς οὐδὲ χρήσιμος δλως ἐστὶν ή τῶν τοιούτων έπίσκεψις. είτ', ὧ πρὸς θεῶν, ὅπως μὲν τὰ σιτία κατά την γαστέρα πέττεται χρήσιμον ἐπίστασθαι, 5 πῶς δ' ἐν ταῖς φλεψὶν ἡ χολὴ γίγνεται, περιττόν; καί της κενώσεως άρα φροντιστέον αὐτης μόνης, άμελητέον δε τῆς γενέσεως; ώσπερ οὐκ ἄμεινον ὑπάρχον μακοώ τὸ κωλύειν εὐθὺς έξ ἀρχῆς γεννᾶσθαι πλείονα τοῦ πράγματ' ἔχειν έκκενοῦντας. θαυμαστὸν δὲ καὶ 10 τὸ διαπορείν, εἴτ' ἐν τῷ σώματι τὴν γένεσιν αὐτῆς ύποθετέον είτ' εὐθὺς έξωθεν ἐν τοῖς σιτίοις περιέχεσθαι φατέον. εί γὰο δή τοῦτο καλῶς ἡπόρηται, τί ούγι και περί τοῦ αίματος ἐπισκεψόμεθα, πότερον έν τῷ σώματι | λαμβάνει τὴν γένεσιν ἢ τοῖς σιτίοις 108 15 παρέσπαρται, καθάπερ οί τὰς δμοιομερείας ύποτιθέμενοί φασι; καὶ μὴν πολλό γ' ἦν χοησιμώτερον ζητείσθαι, ποΐα των σιτίων δμολογεί τη της αίματώσεως ένεργεία και ποΐα διαφέρεται, τοῦ ζητεῖν, τίνα μέν τη της γαστρός ένεργεία νικάται δαδίως, τίνα δ' 20 αντιβαίνει και μάγεται. τούτων μεν γαο ή έκλεξις είς πέψιν μόνην, έκείνων δ' είς αίματος χρηστού διαφέρει γένεσιν. οὐδε γὰο ἴσον έστιν ἢ μὴ καλῶς ἐν τῆ γαστοί χυλωθήναι την τροφήν ή μη χρηστόν αίμα γεννηθήναι. πως δ' ούκ αίδεϊται τὰς μέν τῆς πέψεως 25 αποτυγίας διαιρούμενος, ώς πολλαί τ' είσι και κατά πολλάς γίγνονται προφάσεις, ύπερ δε των της αίματώσεως σφαλμάτων οὐδ' ἄχοι δήματος ένὸς οὐδ' ἄχοι

<sup>3.</sup> Teāv LM Aids O || 4. the om. L || 5. tais om. L || 8.  $\mu$ ardor L || 14.  $\tilde{\eta}$  ér tois O || 17. êşητησθαι O || τον αΐματος L || 22. οὐδὲ] οὐδὲν L² || γὰρ om. LM || ἔστιν ἴσον 23.  $\tilde{\eta}$   $\mu$ η χρηστόν αΐμα γεννηθήναι post ἴσον ἐστιν colle

συλλαβής μιᾶς φθεγξάμενος; και μήν ευρίσκεται γε nal nayo nal dentor by take adeply after nal toke μέν έρυθρότερον, τοῖς δὲ ξανθότερον, τοῖς δὲ μελάντερον, τοίς δε φλεγματωδέστερον, εί δ' ότι και δυσώδες ούν ενα τρόπου άλλ' έν πολλαϊς πάνυ διαφο- s 109 οαίς άρρήτοις μέν λόγω, σαφεστάταις δ' αίσθήσεσι φαίνεται γιγνόμενον, είδείη τις, ούκ αν οίμαι μετρίως έτι καταγνώσεσθαι της Έρασιστράτου ραθυμίας αὐτὸν ούτω γ' άναγχαίαν είς τὰ ἔργα τῆς τέχνης θεωρίαν παραλιπόντος έναργη γάρ δή και τὰ περί τῶν ὑδέρων 10 άμαρτήματα τη βαθυμία ταύτη κατά λόγου ηκολουθηκότα, τό τε γάο τη στενογωρία των όδων κωλύεσθαι νομίζειν πρόσω του ήπατος ιέναι το αίμα και μηδέποτ' αν αλλως ύδερον δύνασθαι συστήναι πως ούκ έσγατην ένδείχνυται βαθυμίαν; τό τε μή διά τον σπλήνα μηδέ 15 δι' άλλο τι μόριον, άλλ' άελ διά τον έν τω ήπατι σχίροον ύδερον οζεσθαι γίγνεσθαι τελέως άργου την διάνοιαν ανθρώπου και μηδενί των όσημέραι γιγνομένων παρακολουθούντος, έπλ μέν γε γρονίαις αίμοροοίσιν έπισγεθείσαις η δια κένωσιν αμετρον είς ψύξιν 10 έσγάτην άγαγούσαις του ἄνθρωπου ούγ απαξ ούδε δίς άλλα πολλάκις ήδη τεθεάμεθα συστάντας ύδέρους. ισπεο γε και γυναιξίν ή τε της έφ' έκάστω μηνί καθάρσεως απώλεια παντελής και αμετρος κένωσις. δταν αίμορραγήσωσί ποθ' αί μῆτραι σφοδρώς, ἐπεκα- 15 110 λέσαντο πολ λάκις ύδερον καί τισιν αὐτῶν καὶ ὁ νυ-

<sup>3.</sup> μελανότερον L || 7. οὖκ ἄν LM οὖκ O || 13. μὴ δὲ που L'
μὴ δὲ πω L² || 14. ἄν οπ. LP || 15. τε μὴ] μήτε M || μηδὲ] μὴ
δὲ L μήτε MO || 16. δι΄ οπ. L || τῷ οπ. MO || 17. τὸν ἔδερον M ||
τελείως L || 18. γιγνομένων ὀσημέρωι LM || 19. γε οπ. M ||
21. ἀγαγούσωις LM ἀγούσωις O || 22. ἀλλὰ καὶ π. M || 23. γε
οπ. LM || 26. καὶ post αὐτῶν οπ. O

ναικείος δνομαζόμενος φούς είς τούτ' έτελεύτησε τδ πάθος, Ίνα τοὺς ἀπὸ τῶν κενεώνων ἀργομένους ἢ άλλου τινός των έπικαίρων μορίων ύδέρους παραλίπω, σαφῶς μὲν καὶ αὐτοὺς έξελέγχοντας τὴν Ἐρασιστρά-5 τειον ύπόληψιν, άλλ' ούχ ούτως έναργως ώς οί διά κατάψυξιν σφοδράν της όλης έξεως αποτελούμενοι. πρώτη γαο αύτη γενέσεως ύδέρων αίτία δια την αποτυχίαν τῆς αίματώσεως γιγνομένη τρόπον δμοιότατον ταζε έπι τη των σιτίων απεψία διαρροίαις. οὐ μην 10 έσκίρρωταί γε κατά τούς τοιούτους ύδέρους οὐδ' άλλο τι σπλάγγνον οὐδὲ τὸ ἦπαρ. ἀλλ' Ἐρασίστρατος ὁ σοφὸς ὑπεριδών καὶ καταφρονήσας, ὧν οὕθ' Ίπποκράτης ούτε Διοκλής ούτε Πραξαγόρας ούτε Φιλιστίων αλλ' οὐδὲ τῶν ἀρίστων φιλοσόφων οὐδεὶς κατεφρόνησεν οὕτε 15 Πλάτων ούτ' 'Αριστοτέλης ούτε Θεόφραστος, όλας ένεργείας ύπερβαίνει καθάπερ τι σμικρον και το τυχον τῆς τέγνης παραλιπών μέρος οὐδ' ἀντειπεῖν ἀξιώσας, είτ' όρθως είτε και μή | σύμπαντες οὖτοι θερμώ και 111 ψυχοῶ καὶ ξηοῶ καὶ ύγοῶ, τοῖς μὲν ὡς δρῶσι, τοῖς 20 δ' ώς πάσχουσι, τὰ κατὰ τὸ σῶμα τῶν ζώων ἀπάντων διοικεϊσθαί φασι καὶ ώς τὸ θερμὸν έν αὐτοῖς είς τε τάς άλλας ένεργείας και μάλιστ' είς την των χυμών γένεσιν τὸ πλείστον δύναται. άλλὰ τὸ μὲν μὴ πείθεσθαι τοσούτοις τε καὶ τηλικούτοις ανδράσι καὶ πλέον 25 αὐτῶν οἴεσθαί τι γιγνώσκειν ἀνεμέσητον, τὸ δὲ μήτ' άντιλογίας άξιωσαι μήτε μνήμης ούτως ένδοξον δόγμα

<sup>3.</sup> ἄλλονς τινας L  $\parallel$  παραλείπω M  $\parallel$  7. γένεσις L  $\parallel$  9. τ $\hat{\eta}$  post έπὶ om. LM  $\parallel$  11. ἡμῖν ὁ σοφὸς LM  $\parallel$  16. μικρόν LM  $\parallel$  18. θερμῷ κ. ξ. κ. ψ. Μ θ. ψ. ξ. καὶ ὑ. Ο  $\parallel$  20. τὰ σώματα Μ τὰ στόματα  $P \parallel$  ἄπαντα Μ  $\parallel$  23. μὴ om. L  $\parallel$  24. τε om. LM  $\parallel$  πλέον LM πλεῖον O  $\parallel$  25. αὐτῶν LM αὐτὸν Ο  $\parallel$  μήτ $^*$ ] μηδ $^*$  M  $\parallel$  26. μήτε $\parallel$  μηδ $^*$  M

θαυμαστήν τινα την ύπεροψίαν ένδείχνυται. και μην σμικρότατός έστι την γνώμην και ταπεινός έσχάτως έν άπάσαις ταις άντιλογίαις έν μέν τοις περί της πέψεως λόγοις τοῖς σήπεσθαι τὰ σιτία νομίζουσι φιλοτίμως άντιλέγων, έν δε τοῖς περί τῆς ἀναδόσεως τοῖς διὰ 5 την παράθεσιν των άρτηριων άναδίδοσθαι τὸ διὰ των φλεβών αίμα νομίζουσιν, έν δε τοῖς περί τῆς ἀναπνοῆς τοῖς περιωθεῖσθαι τὸν ἀέρα φάσκουσιν. οὐκ ώκνησε δ' οὐδὲ τοῖς ἀτμοειδῶς εἰς τὴν χύστιν ἰέναι τὰ οὖρα 112 νομίζουσιν άντειπεῖν οὐδὲ τοῖς εἰς | τὸν πνεύμονα 10 φέρεσθαι τὸ ποτόν. ούτως ἐν ἄπασι τὰς χειρίστας έπιλεγόμενος δόξας αγάλλεται διατρίβων έπι πλέον έν ταίς αντιλογίαις έπὶ δὲ τῆς τοῦ αίματος γενέσεως οὐδὲν ἀτιμοτέρας οὕσης τῆς ἐν τῆ γαστρὶ χυλώσεως τῶν σιτίων οὕτ' ἀντειπεῖν τινι τῶν ποεσβυτέρων 15 ηξίωσεν ούτ' αὐτὸς εἰσηγήσασθαί τιν' ετέραν γνώμην έτόλμησεν, ό περί πασών των φυσικών ένεργειών έν άρχη των καθόλου λόγων ύποσχόμενος έρειν, όπως τε γίγνονται καί δι' ώντινων του ζώου μορίων. ή της μεν πέττειν τὰ σιτία πεφυχυίας δυνάμεως ἀρρωστού- 20 σης απεπτήσει το ζώου, της δ' αίματούσης τα πεφθέντα ούδεν έσται πάθημα το παράπαν, άλλ' άδαμαντίνη τις ήμιν αθτη μόνη και άπαθής έστιν; η άλλο τι της άρρωστίας αὐτῆς ἔκγονον ὑπάρξει καὶ οὐγ ὕδερος; δῆλος οὖν ἐναργῶς ἐστιν ὁ Ἐρασίστρατος ἐξ ὧν ἐν μὲν 25 τοῖς άλλοις οὐδε ταῖς φαυλοτάταις δόξαις ἀντιλέγειν ώχνησεν, ένταυθοϊ δ' ούτ' άντειπείν τοις πρόσθεν ούτ'

<sup>1.</sup> τὴν om, M  $\parallel$  ὁπερηφανίαν M  $\parallel$  καὶ μὴν LP² καὶ MP¹ καίτοι O  $\parallel$  12. ἐν add. P om. cett.  $\parallel$  14. τῆ om. L  $\parallel$  18. ὑποδεχόμενος M  $\parallel$  20. δυνάμεως πεφυννίας O  $\parallel$  22. οὐδαμῶς οὐδέν ἐστι M  $\parallel$  25. ἐστιν post Έρασίστρατος colloc. O  $\parallel$  27. οὕτ' bis LM οὐδ' O

αὐτὸς είπεῖν τι καινὸν ἐτόλμησε, τὸ σφάλμα τῆς έαυτοῦ γνωρίζων αίρέσεως. τί γὰρ ἄν καὶ λέγειν ἔσχεν ύπεο αίματος | άνθρωπος είς μηδεν τῷ συμφύτω θεο- 113 μῶ γρώμενος; τί δὲ περί ξανθής γολής ἢ μελαίνης ἢ 5 φλέγματος; ότι νη Δία δυνατόν έστιν αναμεμιγμένην τοίς σιτίοις εὐθύς έξωθεν παραγίγνεσθαι την χολήν. λέγει γοῦν ὧδέ πως αὐτοῖς ὀνόμασι 'πότερον δ' ἐν τῆ περί την κοιλίαν κατεργασία της τροφής γεννάται τοιαύτη ύγρασία ή μεμιγμένη τοῖς έξωθεν προσφερομένοις 10 παραγίγνεται, ούδεν χρήσιμον πρός ζατρικήν έπεσκέφθαι'. και μήν, ὁ γενναιότατε, και κενούσθαι χρηναι φάσκεις έκ τοῦ ζώου τὸν χυμὸν τοῦτον καὶ μεγάλως λυπείν, εί μή κενωθείη. πῶς οὖν οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ γρηστον υπολαμβάνων γίγνεσθαι τολμάς άχρηστον λέ-15 γειν είς Ιατρικήν είναι την περί της γενέσεως αὐτοῦ σκέψιν; υποκείσθω γάρ εν μεν τοῖς σιτίοις περιέγεσθαι, μή διακρίνεσθαι δ' άκριβώς έν ήπατι ταῦτα γάρ άμφότερα νομίζεις είναι δυνατά. καλ μήν οὐ σμικρον ένταυθα το διαφέρου η έλαχίστην η παμπόλλην χολήν 20 έν έαυτοῖς περιέγοντα προσάρασθαι σιτία. τὰ μὲν γὰρ άκίνδυνα [πάντη], τὰ δὲ παμπόλλην περιέχοντα τῶ μή δύνασθαι πάσαν αὐτην έν | ήπατι καθαρθήναι κα- 114 λώς αίτια καταστήσεται των τ' άλλων παθών, ών αὐτὸς δ Ἐρασίστρατος ἐπὶ πλήθει χολῆς γίγνεσθαί φησι, 25 και των ικτέρων ούχ ήκιστα. πως ούν ούκ άναγκαιό-

<sup>3.</sup> αίματώσεως L  $\parallel$  5. ὅτι μὴ ἀδύνατον L¹ ὅτι νὴ δία δυνατόν L²  $\parallel$  7. οὖν pro γοῦν M  $\parallel$  8. τὴν om. M, P non item  $\parallel$  10. πρὸς τὴν O  $\parallel$  ἰατρείας L  $\parallel$  ἐσκέφθαι O  $\parallel$  12. ἐκ τοῦ ζώον post τοῦτον colloc. O  $\parallel$  μεγάλα L  $\parallel$  15. τὴν om. L'M  $\parallel$  19. διάφορον L'M διαφέρον L²O  $\parallel$  20. τὰ σιτία O  $\parallel$  21. πάντη O πάνν M om. L  $\parallel$  παμπόλλην $\parallel$  τὴν πολλὴν L  $\parallel$  24. ὁ om. LO  $\parallel$  25. ἐκτέρων LM ἐκτερικῶν O

τατον ίατοφ γιγνώσκειν, πρώτον μέν, ώς έν τοις σιτίοις αὐτοῖς έξωθεν ή χολή περιέχεται, δεύτερον δ'. ώς τὸ μὲν τεῦτλον, εί τύχοι, παμπόλλην, ὁ δ' ἄρτος έλαγίστην και το μεν έλαιον πλείστην, δ δ' οίνος δλιγίστην ξααστόν τε των άλλων άνισον τω πλήθει : περιέγει την γολήν; πῶς γὰρ οὐκ ἄν είη γελοιότατος. δς αν έκων αίρηται τὰ πλείονα χολήν ἐν έαυτοῖς περιέγοντα πρό των έναντίων; τί δ' εί μη περιέγεται μέν έν τοις σιτίοις ή χολή, γίγνεται δ' έν τοις των ζώων σώμασιν: η ούγλ και κατά τοῦτο χρήσιμον ἐπίστασθαι, ιο τίνι μεν καταστάσει σώματος έπεται πλείων αὐτῆς ή γένεσις, τίνι δ' ελάττων; άλλοιοῦν γὰο δήπου καί μεταβάλλειν οἰοί τ' έσμεν και τρέπειν έπι το βέλτιον άει τάς μογθηράς καταστάσεις του σώματος. άλλ' εί μή γιγνώσκοιμεν, καθότι μοχθηραί και όπη της δεού-15 σης έξίστανται, πως αν αυτάς έπανάγειν οδοί τ' εξημεν 115 έπὶ τὸ | μρεῖττον; οὔκουν ἄχρηστόν ἐστιν εἰς τὰς ίάσεις, ώς Έρασίστρατός φησιν, ἐπίστασθαι τάληθές αὐτὸ περί γενέσεως χολής. οὐ μὴν οὐδ' ἀδύνατον οὐδ' ἀσαφες έξευρείν, ὅτι μὴ τῷ πλείστην ἐν έαυτῷ 10 περιέχειν το μέλι την ξανθήν χολήν άλλ' έν τω σώματι μεταβαλλόμενον είς αὐτὴν ἀλλοιοῦταί τε καὶ τοέπεται. πικρόν τε γάρ αν ήν γενομένοις, εί γολήν έξωθεν εύθύς έν έαυτῷ περιείχεν άπασί τ' αν ώσαύτως τοῖς ἀνθρώποις ἴσον αὐτῆς ἐγέννα τὸ πλῆθος. 25 άλλ' ούχ ὧδ' έχει τάληθές. έν μεν γάρ τοις άκμά-

<sup>2.</sup> περιείχετο L  $\parallel$  5. όλιγίστην LM έλαχίστην O  $\parallel$  7. αὐτοῖς LM  $\parallel$  10. κατὰ τοῦτο LM κατὰ om. O  $\parallel$  13. μεταλλάττειν M  $\parallel$  15. καθὸ τῆ μοχθηρῷ τροπῆ L¹ καθότι μοχθηρὰ καὶ ὅπη L¹ καθότι μ. ἐστι καὶ πῆ O κ. μοχθηραὶ καὶ ὅπη M  $\parallel$  16. ἐξίστανται M ἐξίσταται LO  $\parallel$  αὐτὰς M αὐτὴν LO  $\parallel$  18. ὁ Ἐρ. M  $\parallel$  23. τε LM om. O  $\parallel$  25. ἐγέννα τὸ  $P^2$  ἐγεννᾶτο cett.

ζουσι και μάλιστ' εί φύσει θερμότεροι και βίον είεν βιούντες ταλαίπωρον, απαν είς ξανθήν χολήν μεταβάλλει τὸ μέλι τοῖς γέρουσι δ' ίκανῶς ἐστιν ἐπιτήδειον, ώς αν ούκ είς χολήν άλλ' είς αξμα την άλλοί-5 ωσιν έν έκείνοις λαμβάνον. Έρασίστρατος δὲ πρὸς τῶ μηδέν τούτων γιγνώσκειν ούδε περί την διαίρεσιν τοῦ λόγου σωφρονεί, πότερον έν τοίς σιτίοις ή χολή περιέχεται εύθυς έξ άρχης η κατά την έν τη κοιλία κατεργασίαν έγένετο, μηδεν είναι χρήσιμον είς Ιατρικήν 10 έπεσκέφθαι λέγων. έχοῆν | γὰο δήπου προσθείναι τι 116 και περί της έν ήπατι και φλεψί γενέσεως αὐτης, έν τοϊσδε τοϊς δργάνοις γεννασθαι την χολήν αμα τώ αίματι των παλαιών ίατρων τε καί φιλοσόφων άποφηναμένων. άλλά τοῖς εὐθὺς έξ άρχης σφαλεῖσι καὶ 15 διαμαρτάνουσι της δρθης δδού τοιαυτά τε ληρείν άναγκαζόν έστι καί προσέτι των γρησιμωτάτων είς την τέγνην παραλιπείν την ζήτησιν. ήδέως δ' αν ένταυθα τοῦ λόγου γεγονώς ἠρόμην τοὺς δμιλήσαι φάσκοντας αὐτὸν ἐπὶ πλεϊστον τοῖς ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφοις, 20 εί γιγνώσκουσιν, δσα περί τοῦ κεκρᾶσθαι τὰ σώμαθ' ημών έκ θερμού και ψυχρού και ξηρού και ύγρου πρός 'Αριστοτέλους εξρηταί τε και αποδέδεικται, καί ώς τὸ θερμὸν έν αὐτοῖς έστι τὸ δραστικώτατον καί ώς των ζώων όσα μέν θερμότερα φύσει, ταύτα πάντως 25 έναιμα, τὰ δ' ἐπὶ πλέον ψυχρότερα πάντως ἄναιμα καί διά τούτο του χειμώνος άργα καί ακίνητα κείται φωλεύοντα δίκην νεκρών, είρηται δε και περί της

<sup>2.</sup> μεταβάλλεται M || 5. ἐν LM om. O || πρὸς om. M || 8 τ om. M || 9. ἐς MO || 11. ἐν τούτοις δὴ τοῖς ὀργ. L² || 15. ὀρθ εὐθείας L || 16. χρησιμωτάτων om. L || 17. δ' ἄν LM οὖν 24. φύσει θερμ. M || 25. πλέον LM πλεῖστον O || 26. τοῦ om

γροιάς του αίματος ούκ Αριστοτέλει μόνον, άλλά και Πλάτωνι, και ήμεζε νύν, όπερ ήδη και πρόσθεν είπον, 117 οὐ τὰ καλῶς ἀποδεδειγμένα τοῖς παλαιοῖς λέγειν προύθέμεθα, μήτε τη γνώμη μήτε τη λέξει τους άνδοας έκείνους ύπερβαλέσθαι δυνάμενοι· τὰ δ' ήτοι χωρίς 5 άποδείξεως ώς έναργη πρός αὐτων είρημένα διὰ τὸ μηδ' ύπονοήσαι μοχθηρούς ούτως έσεσθαί τινας σοφιστάς, οδ καταφρονήσουσι της έν αὐτοῖς άληθείας, ή καί παραλελειμμένα τελέως ύπ' έκείνων άξιουμεν εύοίσκειν τε καὶ ἀποδεικνύναι. περί δὲ τῆς τῶν χυμῶν 10 γενέσεως ούκ οίδ', εί έχει τις έτερον προσθείναι σοφώτερον ὧν Ίπποκράτης εἶπε καὶ Αριστοτέλης καὶ Πραξαγόρας και Φιλότιμος και άλλοι πολλοί των παλαιών. ἀποδέδεικται γὰο ἐκείνοις τοῖς ἀνδοάσιν άλλοιουμένης της τροφης έν ταζε φλεψίν ύπὸ της έμ- 15 φύτου θεομασίας αίμα μεν ύπο της συμμετρίας της κατ' αὐτήν, οί δ' άλλοι χυμοί διὰ τὰς ἀμετρίας γιγνόμενοι και τούτω τω λόγω πάνθ' δμολογεί τὰ φαινόμενα, και γάρ των έδεσμάτων όσα μέν έστι θερμότερα φύσει, χολωδέστερα, τὰ δὲ ψυχρότερα φλεγμα- 20 118 τικώτερα· και των ήλικιων ωσαύτως γολωδέστε ραι μέν αί θερμότεραι φύσει, φλεγματωδέστεραι δ' αί ψυγρότεραι και των έπιτηδευμάτων δε και των χωρών και τῶν ὡρῶν καὶ πολὸ δὴ πρότερον ἔτι τῶν φύσεων αὐτῶν αί μὲν ψυχρότεραι φλεγματωδέστεραι, χολω- 25 δέστεραι δ' αί θερμότεραι καὶ νοσημάτων τὰ μὲν ψυγρὰ

<sup>1.</sup> ἀριστοτέλη  $L \parallel 2$ . ἤδη om.  $L \parallel$  εἴπομεν  $O \parallel 6$ . διὰ τὸ LM τῷ  $O \parallel 9$ . post ἐκείνων add, ἢ διὰ τὸ σύντομον ἢ διὰ τὸ ἀσαφὲς  $M \parallel 11$ . εἴ τις ἔχει πρ. τι σοφώτερον  $O \parallel 14$ . παλαιῶν ἰατρῶν  $LM \parallel 20$ . φλεγματωδέστερα  $O \parallel 23$ . δὲ om.  $M \parallel 24$ . δὴ om.  $LM \parallel$  ἔτι] ἐπὶ  $LM \parallel 26$ . νοσημάτων L νοσήματα M O

τοῦ φλέγματος ἔκγονα, τὰ δὲ θερμὰ τῆς ξανθῆς χολῆς. καλ όλως οὐδὲν ἔστιν εύρεῖν τῶν πάντων, δ μὴ τούτφ τῶ λόγω μαρτυρεῖ. πῶς δ' οὐ μέλλει; διὰ γὰρ τὴν έκ τῶν τεττάρων ποιὰν κρᾶσιν έκάστου τῶν μορίων 5 ωδί πως ένεργούντος ανάγκη πᾶσα καὶ διὰ τὴν βλάβην αὐτῶν ἢ διαφθείρεσθαι τελέως ἢ έμποδίζεσθαί γε τὴν ένέργειαν καὶ ούτω νοσεῖν τὸ ζῷον ἢ ὅλον ἢ κατὰ τὰ μόρια. καλ τὰ πρῶτά γε καλ γενικώτατα νοσήματα τέτταρα τὸν ἀριθμὸν ὑπάρχει θερμότητι καὶ ψυχρότητι 10 καλ ξηρότητι καλ ύγρότητι διαφέροντα, τοῦτο δὲ καλ αὐτὸς ὁ Ἐρασίστρατος δμολογεῖ καίτοι μὴ βουλόμενος. όταν γάο έν τοῖς πυρετοῖς χείρους τῶν σιτίων τὰς πέψεις γίγνεσθαι λέγη, μη διότι της έμφύτου | θεο- 11 μασίας ή συμμετρία διέφθαρται, καθάπερ οί πρόσθεν 16 ύπελάμβανον, άλλ' ότι περιστέλλεσθαι καλ τρίβειν ή γαστήρ ούχ δμοίως δύναται βεβλαμμένη την ένέργειαν, έρεσθαι δίκαιον αὐτόν, ὑπὸ τίνος ή τῆς γαστρὸς ἐνέργεια βέβλαπται. γενομένου γάρ, εί τύχοι, βουβώνος έπὶ προσπταίσματι, πρὶν μὲν πυρέξαι τὸν ἄνθρωπον, 20 ούκ αν χείρον ή γαστήρ πέψειεν ου γαρ ίκανον ήν οὐδέτερον αὐτῶν οὕθ' ὁ βουβὼν οὕτε τὸ είλκος έμποδίσαι τι καὶ βλάψαι τὴν ἐνέργειαν τῆς κοιλίας εἰ δὲ πυρέξειεν, εὐθύς μεν αί πέψεις γίγνονται γείρους, εὐθύς δε και την ενέργειαν της γαστρός βεβλάφθαι 25 φαμέν δρθώς λέγοντες. άλλ' ύπο τίνος έβλάβη, προσθείναι χρη τῷ λόγφ. τὸ μὲν γὰρ έλκος οὐχ οἶόν τ' ήν αὐτὴν βλάπτειν, ώσπερ οὐδ' δ βουβών ή γὰρ ἂν

<sup>1.</sup> Eyyova M  $\parallel$  2. πάντων LM ἀπάντων O  $\parallel$  4. post τεττάρο add. ποιοτήτων Ch  $\parallel$  7. οῦτω LP οῦτως MO  $\parallel$  τὰ ante μός om. O  $\parallel$  8. τὰ πρῶτα L πρῶτα MO  $\parallel$  13. μήδ' ὅτι M  $\parallel$  22. × μας LM γαστρός O

έβλαψε καί πρό τοῦ πυρετοῦ. εί δὲ μὴ ταῦτα, δῆλον. ώς ή της θερμασίας πλεονεξία. δύο γάρ ταῦτα προσεγένετο τῶ βουβῶνι, ἡ τῆς κατὰ τὰς ἀρτηρίας τε καὶ την καρδίαν κινήσεως άλλοίωσις καὶ ή τῆς κατὰ φύσιν θερμασίας πλεονεξία. άλλ' ή μεν της κινήσεως άλλοί- 5 ωσις οὐ μόνον οὐδὲν βλάψει τὴν ἐνέργειαν τῆς γα-120 στρός, άλλά και προσωφελήσει κατ' έκεινα των ζώων, έν οίς είς την πέψιν ύπέθετο πλεϊστον δύνασθαι τὸ διά των άρτηριων είς την κοιλίαν έμπιπτον πνεύμα. διά λοιπήν οὖν ἔτι καὶ μόνην την ἄμετρον θερμασίαν 10 ή βλάβη τῆς ἐνεργείας τῆ γαστρί, τὸ μὲν γὰρ πνεῦμα σφοδρότερου τε καί συνεχέστερον καί πλέον έμπίπτει νῦν ἢ πρότερον. ώστε ταύτη μέν μαλλον πέψει τὰ διά τὸ πνεύμα καλώς πέττοντα ζώα, διά λοιπήν δ' έτι την παρά φύσιν θερμασίαν άπεπτήσει. το γάρ και τώ 15 πνεύματι φάναι τιν' υπάρχειν ιδιότητα, καθ' ην πέττει, κάπειτα ταύτην πυρεττόντων διαφθείρεσθαι καθ' έτερον τρόπον έστιν δμολογήσαι το άτοπον. έρωτηθέντες γὰρ αὖθις, ὑπὸ τίνος ἡλλοιώθη τὸ πνεῦμα, μόνην έξουσιν αποκρίνεσθαι την παρά φύσιν θερμα- 20 σίαν καὶ μάλιστ' έπὶ τοῦ κατά τὴν κοιλίαν οὐδε νὰο πλησιάζει κατ' οὐδεν τοῦτο τῶ βουβῶνι.

Καίτοι τί τῶν ζώων ἐκείνων, ἐν οἶς ἡ τοῦ πνεύματος ἰδιότης μέγα δύναται, μνημονεύω, παρὸν ἐπ' 121 ἀνθρώποις, ἐν οἶς ἢ οὐδὲν ἢ παντάπασιν ἀμυ δρόν τι 25 καὶ μικρὸν ἀφελεῖ, ποιεϊσθαι τὸν λόγον; ἀλλ' ὅτι μὲν

<sup>1.</sup> ἔβλαψε Μ ἔβλαπτεν Ο ἔβλαψε post πυρετοῦ colloc. L  $\parallel$  7. προσωφελήσει  $\parallel$  πρὸς ὡφέλειαν  $\parallel$   $\parallel$  8. ὑπέθετο  $\parallel$  όπετ/θετο  $\parallel$  O 12. πλεῖον  $\parallel$  πλεῖστον  $\parallel$   $\parallel$  13. ταὐτη Ο ταῦτα  $\parallel$   $\parallel$  18. ἐπάτερον  $\parallel$   $\parallel$  ὑμιλῆσαι  $\parallel$   $\parallel$  20. ἀποπρίνασθαι  $\parallel$   $\parallel$  22. τοῦτο  $\parallel$  M τούτων  $\parallel$  0 1  $\parallel$  23. καίτοι τί  $\parallel$  Μ καίτοι  $\parallel$  1 καί τι  $\parallel$  24. μεγάλα  $\parallel$ 

έν τοις πυρετοίς οδτοι κακώς πέττουσιν, δμολογεί και αὐτὸς και τήν γ' αίτίαν προστιθείς βεβλάφθαι φησί τῆς γαστρὸς τὴν ἐνέργειαν. οὐ μὴν ἄλλην γέ τινα πρόφασιν τῆς βλάβης είπεῖν ἔχει πλὴν τῆς παρὰ φύσιν 5 θερμασίας. άλλ' εί βλάπτει την ένέργειαν ή παρά φύσιν θερμασία μη κατά τι συμβεβηκός, άλλα δια την αύτης οὐσίαν τε καὶ δύναμιν, ἐκ τῶν πρώτων ἀν είη νοσημάτων καί μην ούκ ένδέχεται των πρώτων μέν είναι νοσημάτων την άμετρίαν της θερμασίας, την δ' 10 ένέργειαν ύπὸ τῆς εὐκρασίας μὴ γίγνεσθαι. οὐδὲ γὰρ δι' άλλο τι δυνατον γίγνεσθαι την δυσαρασίαν αlτίαν των πρώτων νοσημάτων άλλ' ή διά την εθχρασίαν διαφθειρομένην. τω γάρ ύπὸ ταύτης γίγνεσθαι τάς ένεργείας άνάγκη και τάς πρώτας αὐτῶν βλάβας δια-15 φθειρομένης γίγνεσθαι. ότι μέν οὖν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Ἐρασίστρατον ή εὐκρασία τοῦ θερμοῦ τῶν ένεργειών αίτία, τοῖς θεωρείν τὸ ἀκόλουθον δυναμένοις ίκανῶς ἀποδεδείγθαι νομίζω, τούτου δ' ὑπάργοντος ήμεν οὐδεν έτι χαλεπον | έφ' εκάστης ένεργείας τη μεν 122 20 εὐκρασία τὸ βέλτιον ἕπεσθαι λέγειν, τῆ δὲ δυσκρασία τὰ γείοω. καὶ τοίνυν εἴπεο ταῦθ' οὕτως ἔχει, τὸ μὲν αίμα της συμμέτρου θερμασίας, την δε ξανθήν χολήν της αμέτρου νομιστέον υπάρχειν έγγονον. ούτω γάρ και ήμιν έν τε ταίς θερμαίς ήλικίαις και τοίς θερμοίς 25 χωρίοις και ταϊς ώραις του έτους ταϊς θερμαϊς και ταίς θεομαίς καταστάσεσιν, ώσαύτως δε καί ταίς θεο-

<sup>3.</sup> verba où  $\mu \dot{\eta} \nu = \dot{\epsilon} \nu \dot{\epsilon} \rho \gamma \epsilon \iota \alpha \nu$  om. M add. P² in marg.  $\parallel$  8. post  $\dot{\epsilon} \nu \dot{\delta} \dot{\epsilon} \gamma \epsilon \tau \alpha \iota$  add.  $\tau \iota$  LM  $\parallel$  9.  $\iota \alpha \tau \dot{\alpha} \tau \dot{\eta} \nu$   $\dot{\alpha} \mu$ . LP²  $\parallel$  11.  $\tau \iota$  om. A  $\parallel$  13.  $\dot{\delta} \iota \alpha \phi \vartheta \epsilon \iota \rho \alpha \iota \dot{\epsilon} \nu \eta \nu$  om. L¹M add. L²P²  $\parallel$  15. post  $\gamma \dot{\epsilon} \gamma \nu \epsilon \sigma \vartheta \alpha \iota$  add.  $\tau \dot{\eta} \dot{\gamma} \epsilon \dot{\nu} \iota \nu \rho \alpha \sigma \dot{\epsilon} \alpha \varsigma$  LM  $\parallel$  18.  $\dot{\alpha} \tau \alpha \dot{\delta} \epsilon \iota \gamma \vartheta \dot{\eta} \nu \alpha \iota$  L  $\parallel$  20.  $\beta \iota$   $\iota \iota \iota \tau \sigma \iota \nu$  L  $\parallel$  25.  $\iota \tau \alpha \dot{\varsigma} \dot{\sigma} \rho \alpha \iota \varsigma$  ( $\gamma \epsilon \iota \iota \iota \nu$ ) add. M)  $\iota \iota \iota \nu$   $\dot{\epsilon} \tau \sigma \iota \nu$   $\iota \iota \iota \iota$   $\dot{\epsilon} \iota \iota \nu$   $\dot{\epsilon} \iota \nu$ 

έβλαψε καί πρό τοῦ πυρετοῦ. εί δὲ μή ταῦτα, δήλον, ώς ή της θερμασίας πλεονεξία. δύο γάρ ταῦτα προσεγένετο τῶ βουβῶνι, ἡ τῆς κατὰ τὰς ἀρτηρίας τε καὶ την καρδίαν κινήσεως άλλοίωσις και ή της κατά φύσιν θερμασίας πλεονεξία. άλλ' ή μεν της κινήσεως άλλοί- 5 ωσις οὐ μόνον οὐδεν βλάψει τὴν ἐνέργειαν τῆς γα-120 στρός, άλλα και προσωφελήσει κατ' έκεῖνα των ζώων, έν οίς είς την πέψιν ύπέθετο πλείστον δύνασθαι τὸ διὰ τῶν ἀρτηριῶν εἰς τὴν κοιλίαν ἐμπῖπτον πνεῦμα. διά λοιπην οδυ έτι και μόνην την αμετρον θερμασίαν 10 ή βλάβη τῆς ἐνεργείας τῆ γαστρί. τὸ μὲν γὰρ πνεῦμα σφοδρότερου τε και συνεγέστερου και πλέου έμπίπτει νῦν ἢ πρότερον. ώστε ταύτη μὲν μαλλον πέψει τὰ διὰ τὸ πνεῦμα καλῶς πέττοντα ζῶα, διὰ λοιπὴν δ' ἔτι την παρά φύσιν θερμασίαν άπεπτήσει. το γάρ και το 15 πνεύματι φάναι τιν' ὑπάργειν ἰδιότητα, καθ' ἢν πέττει, κάπειτα ταύτην πυρεττόντων διαφθείρεσθαι καθ' ετερον τρόπον έστιν δμολογήσαι το άτοπον. έρωτηθέντες γὰρ αὖθις, ὑπὸ τίνος ἠλλοιώθη τὸ πνεῦμα, μόνην έξουσιν αποκρίνεσθαι την παρά φύσιν θερμα- 20 σίαν και μάλιστ' έπι τοῦ κατά την κοιλίαν οὐδε γάρ πλησιάζει κατ' οὐδεν τοῦτο τῷ βουβῶνι.

Καίτοι τί τῶν ζώων ἐκείνων, ἐν οἶς ἡ τοῦ πνεύματος ἰδιότης μέγα δύναται, μνημονεύω, παρὸν ἐπ' 121 ἀνθρώποις, ἐν οἶς ἢ οὐδὲν ἢ παντάπασιν ἀμυβρόν τι 25 καὶ μικρὸν ἀφελεῖ, ποιεϊσθαι τὸν λόγον; ἀλλ' ὅτι μὲν

<sup>1.</sup> ἔβλαψε Μ ἔβλαπτεν Ο ἔβλαψε post πυρετοῦ colloc. L  $[7,\pi \rho \sigma \sigma \sigma \sigma \rho \epsilon \lambda \eta \sigma \epsilon]$  πρὸς ἀφέλειαν L [8] 8. ὁπέθετο Μ ὑπετίθετο LO [12], πλείον Μ πλείστον L [6] 13. ταύτη Ο ταῦτα LM [6] 18. ἐκάτερον L [6] ὁμιλῆσαι L [6] 20. ἀποκρίνασθαι M [6] 22. τοῦτο LMΟ τούταν [6] 23. καίτοι τί LM καίτοι [6] καί τι [6] 24. μεγάλα M

év toiz mogentic direc music mercordin. monoré me αύτος και σην 3 ατιαι πρατιάνει δείωσελει ανικ THE PERSONAL TIME ENERGYPHICE ON MAIN PLACE TO THE noopenar with Beating sames were near the man within 5 Degracolog. Cad. El flaconte: von espoyence y Anne De-GLY Deprecation un meete I. Breakerbrown, clieb 1911 THE averig continu as mai drivation. In the America on An vootpaaner mil une une endereta. Em mustam uen elvai veenjuitum unp aisennia une bennasii. un l 10 Evegyeser is only annualize in yeyrastra. and ma di' elle au droccim proposibae um dominatica urius tor agonus proquesas sid i due um sucresien designations of you the render y youther the evegyeinz avayen, mai ruş mannış unrim bautan ba-15 PORIGONIE PROPOSIBOLL DEL MED DEN MIL MET ESPECTO тот Ереківерети ў гішровік трі Іздані 160 2014 yeids while this beaution to exceeding bronusses. inava: explaining suntain reprint to insurgerate iniv order da paisson of morning torqueur of un 19 n europeia to fieries insten inpun. A la pransania tà zeiga. nai tribro alnio naire ritare frai. 🕫 um alua ties organizare begraviere und be sendro grand the anityou requires insigned dymone. when the nal igniv év te taiz bequaiz ijeniare nas tour bequest es zwolois nai rais ägais red krops rais despublis edi. rais dequais narabrábibis, ábabras de nas sais

<sup>3.</sup> verba ob μήν — ἐνίσγειαν οπ. Μ ad: [\* m man').
8. post ἐνδέγεται add. τι LM ] 9. κατά την έμ. 1. [\* ] 19 τι
om. A ] 13. διαφθειφομένην om. L'M add. L' [\* ] 15. μνα. ][
γνεσθαι add. τῆς εὐπρασίας LM ] 18. ἐκοδειγθήραι ]. [\* ]
τιστον L ] 25. ταῖς ἄραις (γε add. M) τοῦ ἔτους ταίς Φιμμιίς.
LM ταῖς θερμαῖς om. O 26. θερμαῖς ante παταστάσουν τημ ].

μαζε πράσεσι των άνθρώπων και τοις έπιτηδεύμασί τε και τοίς διαιτήμασι και τοίς νοσήμασι τοίς θερμοίς εύλόγως ή ξανθή χολή πλείστη φαίνεται γιγνομένη. τὸ δ' ἀπορείν, είτ' ἐν τοῖς σώμασι τῶν ἀνθρώπων δ χυμός οδτος έχει την γένεσιν είτ' έν τοῖς σιτίοις περι- 6 έχεται, μηδ' δτι τοῖς ὑγιαίνουσιν ἀμέμπτως, ὅταν άσιτήσωσι παρά τὸ έθος ὑπό τινος περιστάσεως πραγμάτων ἀναγκασθέντες, [έφ' ὧν] πικρὸν μὲν τὸ στόμα γίγνεται, χολώδη δὲ τὰ οὖρα, δάκνεται δ' ή γαστήρ, έωρακότος έστιν άλλ' ώσπερ έξαίφνης νῦν είς τὸν 10 κόσμον έληλυθότος και μήπω τὰ κατ' αὐτὸν φαινόμενα γιγνώσκοντος. έπεὶ τίς οὐκ οἶδεν, ὡς ἕκαστον τῶν έψομένων έπὶ πλέον άλυκώτερον μεν τὸ πρώτον, ύστε-123 00ν | δε πικρότερον γίγνεται; κάν εί το μέλι βουληθείης αὐτὸ τὸ πάντων γλυκύτατον ἐπὶ πλείστον εψειν, 15 άποδείξεις καὶ τοῦτο πικρότατον δ γάρ τοῖς ἄλλοις. δσα μή φύσει θερμά, παρά τῆς έψήσεως έγγίγνεται, τοῦτ' ἐκ φύσεως ὑπάρχει τῷ μέλιτι. διὰ τοῦτ' οὖν έψόμενον οὐ γίγνεται γλυκύτερον. δσον γάρ έχρην είναι θερμότητος είς γένεσιν γλυκύτητος, ακριβώς 20 αὐτῶ τοῦτο πᾶν οἴκοθεν ὑπάρχει. δ τοίνυν ἔξωθεν τοις έλλιπως θερμοίς ήν ἀφέλιμον, τοῦτ' ἐκείνω βλάβη τε και άμετρία γίγνεται και διά τοῦτο θάττον τῶν άλλων έψόμενον αποδείκνυται πικρόν. δι' αὐτὸ δέ τούτο και τοίς θερμοίς φύσει και τοίς ακμάζουσιν είς 25 χολήν έτοίμως μεταβάλλεται. θερμώ γάρ θερμον πλη-

<sup>6.</sup> post ἀμέμπτως add. συμβαίνει L  $\parallel$  7.  $[έφ^* δν]^* \parallel$  πικοδν μὲν LM μὲν πικοδν Ο  $\parallel$  12. τῶν σιτίων έψόμενον M ad έψομένων add. in marg. ἢ χυλῶν ἢ χυμῶν Ο  $\parallel$  14. post μέλι add. δὲ Ο  $\parallel$  16, καὶ ] γὰρ καὶ L¹ γοῦν καὶ L²  $\parallel$  20. Θερμότερον L Θερμότατον Ο  $\parallel$  25. ἐτοίμως εἰς χολὴν Ο  $\parallel$  26. Θερμόν γ. Θερμῷ Ο

σιάζον είς ἀμετρίαν κράσεως έτοίμως έξίσταται καλ φθάνει χολή γιγνόμενον, ούχ αΐμα. δεῖται τοίνυν ψυχρᾶς μέν κράσεως ανθρώπου, ψυχρᾶς δ' ήλικίας, ϊν' είς αϊματος άγηται φύσιν. οὔκουν άπο τρόπου 5 συνεβούλευσεν Ίπποκράτης τοῖς φύσει πικροχόλοις μή προσφέρειν το μέλι, ώς αν θερμοτέρας | δηλονότι 1 κράσεως υπάρχουσιν. ούτω δε και τοῖς νοσήμασι τοῖς πικροχόλοις πολέμιον είναι τὸ μέλι καὶ τῆ τῶν γεοόντων ηλικία φίλιον οὐχ Ἱπποκράτης μόνον άλλὰ καὶ 10 πάντες ζατροί λέγουσιν, οί μεν έχ τῆς φύσεως αὐτοῦ την δύναμιν ένδειξαμένης εύρόντες, οί δ' έκ της πείρας μόνης, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῖς ἀπὸ τῆς ἐμπειρίας lατροίς έτερόν τι παρά ταῦτα τετήρηται γιγνόμενον, άλλὰ χρηστον μέν γέροντι, νέφ δ' οὐ χρηστόν, καί 15 τῷ μὲν φύσει πικροχόλφ βλαβερόν, ἀφέλιμον δὲ τῷ ωλενματώδει και των νοσημάτων ωσαύτως τοῖς μέν πικροχόλοις έχθρόν, τοῖς δὲ φλεγματώδεσι φίλιον ένλ δε λόγφ τοῖς μεν θερμοῖς σώμασιν ἢ διὰ φύσιν ἢ διὰ νόσον ἢ δι' ἡλικίαν ἢ δι' ὥραν ἢ διὰ χώραν ἢ δι' 20 έπιτήδευμα χολής γεννητικόν, αίματος δε τοίς έναντίolg. και μην ούκ ένδέχεται ταύτον έδεσμα τοῖς μεν χολην γενναν, τοίς δ' αίμα μη ούκ έν τῷ σώματι τῆς γενέσεως αὐτῶν ἐπιτελουμένης. εί γὰο δὴ οἴκοθέν γε καλ παρ' έαυτοῦ τῶν ἐδεσμάτων ἕκαστον ἔχον καλ οὐκ 25 ἐν τοῖς τῶν ζώων σώμασι ∥ μεταβαλλόμενον ἐγέννα 12 την τολήν, έν απασιν αν δμοίως αυτήν τοις σώμασιν

<sup>5.</sup> τοῖς φύσει πικροχόλοις μὴ προσφέρειν τὸ μέλι Μ μὴ συμφέρειν τ. μ. τ. φ. π. LO  $\|$  6. δηλονότι post dv colloc. L $\|$  7. καὶ om. A  $\|$  9. ἡλικία $\|$  φύσει Μ  $\|$  12. μόνον L $\|$  ού γὰρ οὖν οὐδὲ L $\|$  15. μὲν om. L $\|$  17. φίλιον LM φίλον O $\|$  20. γεννητικόν τὸ μέλι Μ  $\|$  21. μὴν om. M add. P $^2$  s. l.  $\|$  28. δὴ om. L $\|$  4. καὶ om. L $\|$  26. αὐτὴν LM O $^3$  αὐτοῖς O $^4$ 

έγέννα καὶ τὸ μὲν πικοὸν ἔξω γευομένοις ἦν ἀν οἶμαι χολῆς ποιητικόν, εἰ δέ τι γλυκὸ καὶ χοηστόν, οὐκ ἀν οὐδὲ τὸ βραχύτατον ἔξ αὐτοῦ χολῆς ἐγεννᾶτο. καὶ μὴν οὐ τὸ μέλι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον τῶν γλυκέων τοῖς προειρημένοις σώμασι τοῖς δι' ὁτι- ὁ οῦν τῶν εἰρημένων θερμοῖς οὖσιν εἰς χολὴν ἐτοίμως ἔξίσταται. καίτοι ταῦτ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξηνέχθην εἰπεῖν οὐ προελόμενος ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς τοῦ λόγου τῆς ἀκολουθίας ἀναγκασθείς. εἰρηται δ' ἐπὶ πλεῖστον ὑπὲρ αὐτῶν 'Αριστοτέλει τε καὶ Πραξαγόρα τὴν 'Ιπποκράτους ω καὶ Πλάτωνος γνώμην ὀρθῶς ἔξηγησαμένοις.

Cap. XI. Μή τοίνυν ώς ἀποδείξεις ὑφ' ήμων είοῆσθαι νομίζειν τὰ τοιαῦτα μαλλον ἢ περί τῆς τῶν άλλως γιγνωσκόντων αναισθησίας ένδείξεις, οι μηδέ τὰ πρὸς ἀπάντων δμολογούμενα καὶ καθ' έκάστην 15 ήμέραν φαινόμενα γιγνώσκουσιν· τὰς δ' ἀποδείξεις αὐτῶν τὰς κατ' ἐπιστήμην έξ ἐκείνων χρη λαμβάνειν 126 των άρχων, ων ήδη και πρόσθεν | είπομεν, ώς τὸ δράν και πάσχειν είς άλληλα τοῖς σώμασιν ὑπάρχει κατά τὸ θερμον και ψυχρον και ξηρον και ύγρον. και w είτε φλέβας είθ' ήπας είτ' άρτηρίας είτε καρδίαν είτε ποιλίαν είτ' άλλο τι μόριον ένεργείν τις φήσειεν ήντινούν ένέργειαν, αφύκτοις ανάγκαις αναγκασθήσεται διά την έκ των τεττάρων ποιάν κράσιν δμολογήσαι την ένέργειαν υπάργειν αύτω. διὰ τί γὰρ ή γαστήρ 25 περιστέλλεται τοῖς σιτίοις, διὰ τί δ' αί φλέβες αίμα γεννώσι, παρά των Έρασιστρατείων έδεόμην άκουσαι.

<sup>7.</sup> εἰπεῖν ἐξηνέχθην L  $\parallel$  9. δ'] γὰο LM  $\parallel$  17. τὰς κατ' LM κατ' O  $\parallel$  χρη LM δεῖ O  $\parallel$  19. πάσχειν LM τὸ πάσχειν O  $\parallel$  22. τι om. O  $\parallel$  φησὶν LM  $\parallel$  24. ante τὴν add. τὸ O  $\parallel$  27. ἐδεόμην  $\parallel$  ἐβουλόμην M

τὸ γὰο ὅτι περιστέλλεται μόνον αὐτὸ καθ' έαυτὸ γιγνώσκειν οὐδέπω γρηστόν, εί μη και την αιτίαν είδείημεν ούτω γάο αν οίμαι και τα σφάλματα θεραπεύσαιμεν. οὐ μέλει, φασίν, ἡμῖν οὐδὲ πολυπραγμο-5 νούμεν έτι τὰς τοιαύτας αίτίας ὑπὲρ Ιατρον γάρ είσι καί τω φυσικώ προσήκουσι. πότερον οὖν οὐδ' ἀντερείτε τῷ φάσχοντι τὴν μὲν εὐκρασίαν τὴν κατὰ φύσιν αίτίαν είναι της ένεργείας έκάστω των δργάνων, την δ' αὖ δυσκρασίαν νόσον τ' ήδη καλεῖσθαι καὶ πάντως 10 ύπ' αὐ τῆς βλάπτεσθαι τὴν ἐνέργειαν; ἢ πεισθήσεσθε 127 ταίς των παλαιών ἀποδείξεσιν; ή τρίτον τι και μέσον έκατέρου τούτων πράξετε μήθ' ώς άληθέσι τοῖς λόγοις έξ ανάγκης πειθόμενοι μήτ' αντιλέγοντες ώς ψευδέσιν. άλλ' ἀπορητικοί τινες έξαίφνης καὶ Πυρρώνειοι γενή-15 σεσθε; και μην εί τοῦτο δράσετε, την έμπειρίαν άναγκαΐον ύμιν προστήσασθαι. τω γάρ αν έτι τρόπω καλ τῶν λαμάτων εὐποροίητε τὴν οὐσίαν έκάστου τῶν νοσημάτων άγνοοῦντες; τί οὖν οὐκ ἐξ ἀρχῆς ἐμπειρικοὺς ύμας αὐτούς ἐκαλέσατε; τί δὲ πράγμαθ' ἡμῖν παρέγετε 20 φυσικάς ένεργείας έπαγγελλόμενοι ζητεΐν λάσεως ένεκεν; εί γὰρ ἀδύνατος ή γαστήρ ἐστί τινι περιστέλλεσθαι καὶ τρίβειν, πῶς αὐτὴν εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐπανάξομεν άγνοοῦντες την αίτίαν της άδυναμίας; έγω μέν φημι την μέν ύπερτεθερμασμένην έμψυκτέον ημίν είναι, την 25 δ' έψυγμένην θερμαντέον ούτω δε και την έξηρασμένην ύνραντέου, την δ' ύγρασμένην ξηραντέον, άλλά

<sup>3.</sup> θεραπεύσωμεν Μ | 5. τοιαύτας om. MP¹ | 14. ἀπορητικοί LP ἀπορηματικοί Ο | 16. ύμιν LO² ήμιν MO¹ | και om. M 19. ύμιν L | 20. Ενεκεν LM Ενεκα Ο | 21. εί LM είπες '22, ὅπως L | 23. μέν LMP¹ μὲν γάς OP² || 24. μὲν om. L || 25. ἐξηρασμένην L ἐξηραμένην M ἐξηραμμί Galen, Script, Min. III.

128 καί | κατά συζυγίαν, εί θεομοτέρα τοῦ κατά φύσιν άμα καί ξηροτέρα τύχοι γεγενημένη, κεφάλαιον είναι τῆς ίάσεως έμψύχειν θ' άμα και ύγραίνειν εί δ' αὖ ψυχροτέρα τε καί δγροτέρα, θερμαίνειν τε καί ξηραίνειν κάπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως οἱ δ' ἀπ' Ἐρασιστράτου 5 τί ποτε καὶ πράξουσιν οὐδ' δλως ζητεῖν τῶν ἐνεργειῶν τὰς αίτίας δμολογούντες: δ νάο τοι καρπός τῆς περί των ένεργειων ζητήσεως οδτός έστι, τὸ τὰς αίτίας των δυσκρασιών είδότα είς τὸ κατά φύσιν ἐπανάγειν αὐτάς, ώς αὐτό γε [τοῦτο] μόνον τὸ γνῶναι τὴν ἐκάστου 10 των δργάνων ένέργειαν ήτις έστιν ούπω χρηστον είς τας λάσεις. Έρασίστρατος δέ μοι δοκεί καλ αὐτό τοῦτ' άγνοείν, ώς, ήτις αν έν τω σώματι διάθεσις βλάπτη την ένέργειαν μη κατά τι συμβεβηκός άλλα πρώτως τε καί καθ' έαυτήν, αύτη τὸ νόσημά έστιν αὐτό. πῶς 15 οδυ έτι διαγνωστικός τε καὶ Ιατικός έσται των νοσημάτων άγνοων όλως αὐτὰ τίνα τ' έστὶ καὶ πόσα καὶ ποΐα; κατά μέν δή την γαστέρα τό γε τοσούτον Έρασίστρατος ήξίωσε ζητεῖσθαι τὸ πῶς πέττεται τὰ σιτία: 129 τὸ δ' ήτις πρώτη τε καὶ ἀργηγὸς αἰτία τούτου, πῶς 20 ούκ έπεσκέψατο; κατά δὲ τὰς φλέβας καὶ τὸ αἶμα καὶ αὐτὸ τὸ πῶς παρέλιπεν. ἀλλ' οὕθ' Ίπποκράτης οὕτ' άλλος τις ὧν δλίγφ πρόσθεν έμνημόνευσα φιλοσόφων η ζατοών άξιον ώετ' είναι παραλιπείν άλλά την κατά φύσιν εν εκάστω ζώω θερμασίαν εύκρατόν τε καί 25

<sup>1.</sup> τὴν συζ. Α || 4. ψυχοστέρα τε LM ψ. τε ᾶμα Ο || 8. verba τὸ - ἐπανάγειν αὐτάς οπ. L || 10. τοῦτο οπ. L M || 11. οὕπω LM οὕτω Ο || 13. ἤτις\* εἴ τις C || ᾶν οπ. Ο || 15. τε LM οπ. Ο || 16. ἰατινὸς LP ἰατρινὸς Ο || τῶν νοσ. ἔσται Ο || 19. ζητῆσαι L ἐζητῆσῶι Ο || 20. τε οπ. LM || τούτον] οπ. L¹ τοῦ L² Ο || 22. τὸ πῶς L² τοῦτο π. L¹Ο τοῦτο τὸ π. Μ || 24. εἶναι ἄετο L || 25. ἐν οπ. Ο

μετρίως ύγραν οδσαν αίματος είναι φασι γεννητικήν και δι' αὐτό νε τοῦτο και τὸ αἶμα θερμὸν και ὑνρὸν είναι φασι τη δυνάμει χυμόν, ώσπες την ξανθήν χολήν θερμήν και ξηράν είναι, εί και ότι μάλισθ' ύγρά 5 φαίνεται. διαφέρειν γάρ αύτοῖς δοχεῖ τὸ κατά φαντασίαν ύγρον τοῦ κατά δύναμιν. ἢ τίς οὐκ οἶδεν, ὡς άλμη μέν και θάλαττα ταριγεύει τὰ κρέα και άσηπτα διαφυλάττει, τὸ δ' ἄλλο πᾶν ὕδωρ τὸ πότιμον έτοίμως διαφθείσει τε καί σήπει; τίς δ' οὐκ οἶδεν, ώς 10 ξανθής χολής έν τη γαστοί περιεχομένης πολλής άπαύστω δίψει συνεγόμεθα καί ώς έμέσαντες αὐτὴν εὐθὺς άδιψοι γιγνόμεθα μάλλον ή εί πάμπολυ ποτον προσηράμεθα; || θερμός οὖν εὐλόγως δ χυμός οὖτος εἴρηται 130 καί ξηρός κατά δύναμιν, ώσπερ γε καί τὸ φλέγμα 15 ψυγρου καὶ ύγρου. ἐναργεῖς γὰρ καὶ περὶ τούτου πίστεις Ίπποκράτει τε καὶ τοῖς ἄλλοις εἴοηνται παλαιοῖς. Πρόδικος δ' ἐν τῶ περὶ φύσεως ἀνθρώπου γράμματι τὸ συγκεκαυμένον καὶ οἶον ὑπερωπτημένον ἐν τοῖς γυμοῖς δυομάζων φλέγμα παρά τὸ πεφλέγθαι τῆ 20 λέξει μεν ετέρως γρηται, φυλάττει μέντοι το πράγμα κατά ταὐτὸ τοῖς ἄλλοις. τὴν δ' ἐν τοῖς ὀνόμασι τάνδρὸς τούτου καινοτομίαν ίκανῶς ἐνδείκνυται καὶ Πλάτων. άλλὰ τοῦτό γε τὸ πρὸς ἀπάντων ἀνθρώπων δυομαζόμενου φλέγμα το λευκου την χρόαν, δ βλένναν 25 ονομάζει Πρόδικος, δ ψυγρός καὶ ύγρὸς χυμός έστιν ούτος και πλείστος τοίς τε γέρουσι και τοίς δπωσδήποτε ψυνείσιν άθροίζεται και ούδεις ούδε μαινόμενος

<sup>4.</sup> εί καὶ] πὰν L || 5. φαίνηται L || 7. τὸ κρέας M || ἄσηπτο M || 12. εί L Ο εἴπερ M || 13. αὐτὸς ὁ χυμὸς L M || 19. ὁνομ ζων L M ὁνομάζει Ο || 21. τὸ αὐτὸ L M || 22. τοῦ ἀνδρὸς <sup>†</sup> τάνδρὸς M || 24. μὴ add. ante φλέγμα M || 26. τε 27. ψυγεῖσιν L ψυχθεῖσιν M O

αν άλλο τι η ψυγρον και ύγρον είποι αν αὐτόν. αρ' οὖν θερμός μέν τίς έστι καὶ ύγρὸς γυμὸς καὶ θερμὸς καί ξηρός έτερος και ύγρος και ψυγρός άλλος, ούδείς δ' έστι ψυχρός και ξηρός την δύναμιν, άλλ' ή τετάρτη 31 συζυγία των πράσεων | έν απασι τοῖς άλλοις ὑπάρ- 5 γουσα μόνοις τοῖς χυμοῖς οὐχ ὑπάρχει; καὶ μὴν ή γε μέλαινα χολή τοιουτός έστι χυμός, δυ οί σωφρουούντες ίατροί και φιλόσοφοι πλεονεκτείν έφασαν των μέν ώρων του έτους έν φθινοπώρω μάλιστα, των δ' ήλικιών έν ταζε μετά την άκμην. ούτω δε καί διαιτήματα 10 καί γωρία και καταστάσεις και νόσους τινάς ψυγράς καί ξηράς είναι φασιν. ού γάο δή χωλήν έν ταύτη μόνη τη συζυγία την φύσιν είναι νομίζουσιν άλλ' ώσπεο τὰς ἄλλας τρεῖς ούτω καὶ τήνδε διὰ πάντων έκτετάσθαι, ηὐξάμην οὖν κάνταῦθ' ἐρωτῆσαι δύνασθαι 15 τον Ερασίστρατον, εί μηδεν δργανον ή τεχνική φύσις έδημιούργησε καθαρτικόν τοῦ τοιούτου χυμοῦ, άλλά τῶν μὲν ούρων ἄρα τῆς διακρίσεώς ἐστιν ὄργανα δύο καὶ τῆς ξανθῆς χολῆς ἔτερον οὐ σμικρόν, δ δὲ τούτων πακοηθέστερος χυμός άλᾶται διὰ παντός έν ταϊς φλεψίν 20 άναμεμιγμένος τῷ αίματι. καίτοι 'δυσεντερίη', φησί που Ίπποκράτης, 'ην από χολης μελαίνης άρξηται, θα-32 νάσιμον', οὐ μὴν ἡ γ' ἀπὸ τῆς ξαν θῆς χολῆς ἀρχομένη πάντως δλέθοιος, άλλ' οί πλείους έξ αὐτῆς διασώζονται. τοσούτω κακοηθεστέρα τε καὶ δριμυτέρα 25 την δύναμιν ή μέλαινα χολή της ξανθής έστιν. ἄρ'

<sup>2.</sup> nal dequòs nal ψυχρὸς ετερος L dequòs δὲ n. ξηρὸς ετερος M ετερος post dequòς colloc. O  $\parallel$  3. ψυχρὸς nal ύγρὸς M  $\parallel$  4. nal ξηρὸς nal ψυχρὸς M  $\parallel$  7. δυ L ην M O  $\parallel$  21. δυσεντερίη Hipp. aph. IV 24 (t. IV 510 L.)  $\parallel$  28. ἀρχομένη LM ἀρξαμένη O  $\parallel$  26. την δύναμιν om. M  $\parallel$  η χολη η μέλαινα M

οὖν οὕτε τῶν ἄλλων ἀνέγνω τι τῶν τοῦ Ἱπποκράτους νραμμάτων δ Έρασίστρατος ούδεν ούτε το περί φύσεως άνθρώπου βιβλίου, ζυ' ούτως άργως παρέλθοι την περί των χυμών επίσκεψιν, ή γιγνώσκει μέν, έκων δέ 5 παραλείπει καλλίστην τῆς τέχνης θεωρίαν; ἐχρῆν οὖν αὐτὸν μηδὲ περί τοῦ σπληνὸς είρημέναι τι μηδ' ἀσχημονείν ύπὸ τῆς τεχνικῆς φύσεως ὄργανον τηλικοῦτον μάτην ήγούμενον κατεσκευάσθαι. και μήν ούχ Ίπποκράτης μόνον ἢ Πλάτων, οὐδέν τι χείρους Ἐρασιστρά-10 του περί φύσιν άνδρες, έν τι των καθαιρόντων τὸ αίμα και τοῦτ' είναι φασι τὸ σπλάγχνον, άλλὰ και μυρίοι σύν αὐτοῖς ἄλλοι τῶν παλαιῶν Ιατρῶν τε καὶ φιλοσόφων, ὧν ἀπάντων προσποιησάμενος ὑπερφρονεῖν δ γενναίος Έρασίστρατος ούτ' άντείπεν ούθ' όλως της 15 δόξης αὐτῶν ἐμνημόνευσε, καὶ μὴν ὅσοις γε τὸ σῶμα θάλλει, τούτοις δ σπλην φθίνει, φησίν Ίπποκράτης, και οί ἀπὸ τῆς | έμπειρίας δρμώμενοι πάντες δμολο-18 γούσιν Ιατροί. και όσοις γ' αὖ μέγας και ύπουλος αθξάνεται, τούτοις καταφθείρει τε καλ κακόχυμα τά 20 σώματα τίθησιν, ώς και τοῦτο πάλιν οὐν Ίπποκράτης μόνον άλλα και Πλάτων άλλοι τε πολλοί και οί από της έμπειρίας δμολογούσιν ίατροί. καὶ οί ἀπὸ σπληνὸς δε κακοπραγούντος Ικτεροι μελάντεροι και των έλκων αί ούλαλ μέλαιναι. καθόλου γάρ, δταν ένδεέστερον ή 25 προσήκεν είς έαυτον έλκη του μελαγγολικόν γυμόν.

<sup>1.</sup> τοῦ add. ante Ἱπποκράτους L || 2. ὁ om. O || 5. οὖν |
γὰο O || 6. αὐτὸν Ο τὸν Ἐρασίστρατον LM || 10. καθαιρόντων LM ἐκκαθ. O || 12. μυρίοι LM μύριοι O || 15. δόξης LM γνώμης O ||
16. Ἱπποκράτης | Hipp. de loc. § 24 (t. VI 314 L.) || 19. καταφθέζει τε καὶ κακόχυμα LM καταφθίνει καὶ κακοχόμους O ||
21. Πλάτων | Plat. Tim. 72 D || 22. post ἐμπειρίας add. ὁρμώνενοι L || οἷ ante ἀπὸ om. O

άκάθαρτον μεν τὸ αίμα, κακόγρουν δε τὸ πᾶν γίγνεται σωμα. πότε δ' ένδεέστερον έλκει; ή δήλον ότι χαχῶς διακείμενος; ώσπερ οὖν τοῖς νεφροῖς ἐνεργείας ούσης έλκειν τὰ οὖρα κακῶς έλκειν ὑπάργει κακοπραγούσιν, ούτω και τῷ σπληνί ποιότητος μελαγχολικής 5 έλκτικήν έν έαυτῶ δύναμιν ἔγοντι σύμφυτον ἀρρωστήσαντί ποτε ταύτην άναγκαῖον έλκειν κακῶς κάν τῶδε παχύτερον ήδη και μελάντερον γίγνεσθαι το αίμα. ταῦτ' οὖν ἄπαντα πρός τε τὰς διαγνώσεις τῶν νοσημάτων και τὰς ἰάσεις μενίστην παρεγόμενα γρείαν 10 134 ύπερεπήδησε τελέως δ Έρασίστρατος και καταφρονείν προσεποιήσατο τηλικούτων ανδρών δ μηδέ των τυγόντων καταφρονών άλλ' άει φιλοτίμως άντιλέγων ταίς ηλιθιωτάταις δόξαις. Ε και δηλον, ως οὐδεν έχων οὕτ' άντειπεῖν τοῖς ποεσβυτέροις ύπερ ὧν ἀπεφήναντο περί 15 σπληνός ένεργείας τε και γρείας ούτ' αύτος έξευρίσκων τι καινόν είς το μηδεν όλως είπειν αφίκετο. άλλ' ήμεις γε πρώτον μέν έκ των αίτίων, οίς απαντα διοικείται τα κατά τάς φύσεις, τοῦ θερμοῦ λέγω καὶ ψυγροῦ καὶ ξηρού καὶ ύγρού, δεύτερον δ' έξ αὐτῶν τῶν 20 έναργως φαινομένων κατά τὸ σωμα ψυχοὸν καὶ ξηρὸν κίναι τηνα χοήναι γυμον απεδείξαμεν. έξης δ', δτι καί μελαγγολικός ούτος ύπάρχει καί το καθαίρου αύτου σπέρουν ὁ σπλήν έστιν, διά βραχέων ώς ένι μάλιστα παλαιοῖς ἀποδεδειγμένων ἀναμνήσαντες ἐπὶ 25 το λόγου ένι τοίς παρούσι λόγοις ἀφιξόμεθα.

Τί δ' αν είη λείπον άλλο γ' η έξηγήσασθαι σαφώς, οἶόν τι βούλονταί τε καὶ ἀποδεικνύουσι περὶ τὴν τῶν 135 γυμών γένεσιν οί παλαιοί συμβαίνειν. έναργέστερον δ' αν γνωσθείη δια παραδείγματος, οίνον δή μοι νόει 5 γλεύκινον οὐ πρὸ πολλοῦ τῶν σταφυλῶν ἐκτεθλιμμένον ζέοντά τε καὶ άλλοιούμενον ύπὸ τῆς ἐν αὐτῶ θερμασίας έπειτα κατά την αύτοῦ μεταβολήν δύο γεννώμενα περιττώματα το μέν κουφότερον τε καλ αερωδέστερον. τὸ δὲ βαρύτερόν τε καὶ γεωδέστερον, ὧν τὸ μὲν ἄν-10 θος, οίμαι, τὸ δὲ τούγα καλοῦσι. τούτων τῷ μὲν έτέρω την ξανθήν χολήν, τω δ' έτέρω την μέλαιναν ελκάζων ούκ αν αμάρτοις, ού την αύτην έγόντων ίδέαν των γυμών τούτων έν τω κατά φύσιν διοικείσθαι τὸ ζώον, οίαν καὶ παρά φύσιν ἔχοντος ἐπιφαίνονται πολ-15 λάκις. ή μεν γάρ ξανθή λεκιθώδης γίγνεται καί γάρ δνομάζουσιν ούτως αὐτήν, ὅτι ταῖς τῶν ἀῶν λεκίθοις δμοιούται κατά τε χρόαν και πάχος. ή δ' αὖ μέλαινα κακοηθεστερα μέν πολύ και αύτη της κατά φύσιν. όνομα δ' οὐδεν ίδιον κεῖται τῷ τοιούτῷ χυμῷ, πλην 20 εί πού τινες η ξυστικόν η όξωδη κεκλήκασιν αὐτόν. ότι και δριμύς όμοίως όξει γίγνεται και | ξύει γε το 136 σωμα του ζώου και την γην, εί κατ' αυτης έκχυθείη, καί τινα μετά πομφολύγων οἶον ζύμωσίν τε καὶ ζέσιν έργάζεται, σηπεδόνος έπικτήτου προσελθούσης έκείνω 25 τῷ κατὰ φύσιν ἔχοντι χυμῷ τῷ μέλανι. καί μοι δοκοῦσιν οί πλεῖστοι τῶν παλαιῶν ἰατρῶν αὐτὸ μὲν τὸ κατά φύσιν έχον τοῦ τοιούτου γυμοῦ καὶ διαγωροῦν

<sup>4.</sup> παραδειγμάτων L  $\parallel$  5. γλεύμινον L' γλεύπος M γλυπύν  $OP \parallel$  έπτεθλιμμένων O om. M  $\parallel$  10. οἶμαι $\mid$  οί πλεϊστοι M  $\parallel$  14. οἷ L  $\mid$  οἶοι L $\mid$   $\mid$  παὶ LM πὰν τῷ O  $\mid$  ἔχοντος  $O^2$  ἔχοντες LM $O^1$  15. ξανθή χολή LP  $\parallel$  16. ταῖς $\mid$  τοῖς L  $\parallel$  18. αὐτή L

κάτω και πολλάκις έπιπολάζου ἄνω μέλανα καλείν γυμόν, οὐ μέλαιναν χολήν, τὸ δ' ἐκ συγκαύσεώς τινος καί σηπεδόνος είς την όξεζαν μεθιστάμενον ποιότητα μέλαιναν δυομάζειν χολήν. άλλὰ περί μεν των δυομάτων οὐ χρή διαφέρεσθαι, τὸ δ' ἀληθες ὧδ' ἔχον είδε- 5 ναι, κατά την του αίματος γένεσιν δσον αν ίκανως παχύ καὶ γεῶδες ἐκ τῆς τῶν σιτίων φύσεως ἐμφερόμενον τη τροφή μη δέξηται καλώς την έκ της έμφύτου θερμασίας άλλοίωσιν, δ σπλήν είς έαυτον έλκει τοῦτο. τὸ δ' ὁπτηθέν, ὡς ἄν τις είποι, καὶ συγκαυθέν τῆς 10 τροφής, είη δ' αν τούτο το θερμότατον έν αυτή και γλυκύτατον, οίον τό τε μέλι και ή πιμελή, ξανθή γενόμενον χολή διά των χοληδόχων δνομαζομένων άγ-137 γείων έκκαθαίρεται. | λεπτον δ' έστι τοῦτο και ύγρον καὶ δυτὸν οὐχ ώσπερ όταν ὀπτηθέν ἐσχάτως ξανθὸν 15 καὶ πυρώδες καὶ παχύ γένηται ταζς των ώων δμοιον λεκίθοις. τούτο μέν γὰο ήδη παρά φύσιν θάτερον δε το πρότερον είρημένον κατά φύσιν έστίν ώσπερ γε καί τοῦ μέλανος χυμοῦ τὸ μέν μήπω την οἶον ζέσιν τε καὶ ζύμωσιν τῆς γῆς ἐργαζόμενον κατὰ φύσιν ἐστί, 20 τὸ δ' είς τοιαύτην μεθιστάμενον ίδέαν τε καὶ δύναμιν ήδη παρά φύσιν, ώς αν την έκ της συγκαύσεως του παρά φύσιν θερμού προσειληφός δριμύτητα καί οίον τέφοα τις ήδη γεγονός. ὧδέ πως καὶ ή κεκαυμένη τούξ τῆς ἀκαύστου διήνεγκε. Θερμόν γάρ τι χρημα 25 αθτη γ' ίκανῶς ἐστιν, ώστε καίειν τε καὶ τήκειν καὶ διαφθείσειν την σάρκα, τη δ' έτέρα τη μήπω κεκαυ-

<sup>4.</sup> τὴν μέλαιναν LP  $\parallel$  7. παχὰ ἢ καὶ L  $\parallel$  11. αὐτῆ Ο ταὐτη LM  $\parallel$  13. γενομένη L  $\parallel$  δνομαζομένων om. M  $\parallel$  15. ὑπεροπτηθὲν O  $\parallel$  18. ἐστίν om. M  $\parallel$  19. οἶον LMO² in marg. οἰκείαν O¹  $\parallel$  25. τι C τοι A  $\parallel$  26. γ' om. O  $\parallel$  τε om. A  $\parallel$  27. τὴν σάρκα om. L

μένη τούς Ιατρούς έστιν εύρεῖν γρωμένους είς δσαπερ καί τη γη τη καλουμένη κεραμίτιδι καί τοῖς άλλοις. όσα ξηραίνειν θ' αμα καὶ ψύγειν πέφυκεν. είς την της ούτω συγκαυθείσης μελαίνης γολης ίδέαν και ή 5 λεκιθώδης έκείνη μεθίσταται πολλάκις, όταν καὶ αὐτή ποθ' οἶον ὀπτηθεῖσα τύχη πυρώδει θερμασία. τὰ δ' άλλα | των γολών είδη σύμπαντα τὰ μεν έκ τῆς των 138 είρημένων πράσεως γίγνεται, τὰ δ' οἶον όδοί τινές είσι τῆς τούτων γενέσεώς τε καί είς άλληλα μεταβολῆς. 10 διαφέρουσι δε τῷ τὰς μεν ἀκράτους εἶναι καὶ μόνας, τά δ' οίον δροοίς τισιν έξυγρασμένας. άλλ' οί μέν δροοί των γυμών απαντες περιττώματα καί καθαρόν αὐτῶν εἶναι δεῖται τοῦ ζώου τὸ σῶμα. τῶν δ' εἰρημένων χυμών έστί τις χρεία τη φύσει καὶ τοῦ παχέος 15 και τοῦ λεπτοῦ και καθαίρεται πρός τε τοῦ σπληνὸς και της έπι τω ήπατι κύστεως το αίμα και αποτίθεται τοσοῦτόν τε καὶ τοιοῦτον έκατέρου μέρος, ὅσον καὶ οίον, είπερ είς δλον ηνέχθη τοῦ ζώου τὸ σῶμα, βλάβην άν τιν' ελογάσατο, τὸ γὰρ ໂκανῶς παγὸ καὶ γεῶδες 20 καὶ τελέως διαπεφευγός την έν τῷ ήπατι μεταβολήν δ σπλήν είς έαυτον έλκει το δ' άλλο το μετρίως παχύ σύν τῶ κατειργάσθαι πάντη φέρεται. δεῖται γὰρ ἐν πολλοίς του ζώου μορίοις παχύτητός τινος τὸ αίμα καθάπερ οίμαι και των | έμφερομένων ίνων. και είρη-189 25 ται μεν και Πλάτωνι περί τῆς χρείας αὐτῶν, εἰρήσεται δε και ήμιν εν εκείνοις τοις γράμμασιν, εν οίς αν τας

<sup>3.</sup> ξηραίνειν θ' ἄμα κ. ψ. Μ ξ. τε καὶ ψ. ᾶμα Ο ᾶμα οπ. L  $\parallel$  7. χολῶν $\mid$  χυμῶν Μ  $\parallel$  14. χυμῶν οπ. Ο  $\parallel$  19. ἄν τιν ΄ ( ἄν τινα L τινὰ οὖν Μ  $\mid$  P $\mid$  οὖν del. P $\mid$   $\mid$  21. ὁ σπλὴν post ἔλκε colloc. L  $\parallel$  22. κατειργάσθαι L $\mid$  O κατεργασθέντι Μ  $\mid$   $\mid$  25. Πλά τωνι $\mid$  Plat. Tim. p. 82 C  $\mid$  τῆς οπ. L  $\mid$  26. συγγράμμε

γρείας των μορίων διερχώμεθα: δείται δ' ούχ ήκιστα καί του ξανθού γυμού του μήπω πυρώδους έσχάτως γεγενημένου τὸ αίμα καὶ τίς αὐτῶ καὶ ή παρὰ τοῦδε γρεία, δι' έπείνων είρησεται. φλέγματος δ' οὐδεν έποίησεν ή φύσις δργανον καθαρτικόν, δτι ψυγρου καί 5 ύγρου έστι και οίον ημίπεπτός τις τροφή. δείται τοίνυν οὐ κενοῦσθαι τὸ τοιοῦτον άλλ' ἐν τῷ σώματι μένον άλλοιοῦσθαι. τὸ δ' έξ έγκεφάλου καταρρέον περίττωμα τάγα μεν αν ούδε φλέγμα τις δοθώς άλλά βλένναν τε καὶ κόρυζαν, ώσπερ οὖν καὶ ὀνομάζεται, 10 καλοίη. εί δὲ μή, ἀλλ' ὅτι γε τῆς τούτου κενώσεως δρθώς ή φύσις προύνοήσατο, και τοῦτ' έν τοῖς περί χρείας μορίων εἰρήσεται. και γάρ οὖν και τὸ κατά τε την γαστέρα και τὰ έντερα συνιστάμενον φλέγμα όπως αν έκκενωθή και αὐτὸ τάγιστά τε και κάλλιστα, τὸ 15 παρεσκευασμένον τη φύσει μηγάνημα δι' έκείνων εί-140 ρήσεται καλ αὐτὸ τῶν ὑπομνη μάτων. ὅσον οὖν ἐμφέρεται ταζε φλεψί φλέγμα χρήσιμον υπάργον τοζε ζώοις, οὐδεμιᾶς δεῖται κενώσεως, προσέγειν δὲ γολ κάνταῦθα τὸν νοῦν καὶ γιγνώσκειν, ὅσπερ τῶν γολῶν 20 έκατέρας το μέν τι χρήσιμον έστι και κατά φύσιν τοις ζώοις, τὸ δ' ἄγρηστόν τε καὶ παρὰ φύσιν, ούτω καὶ τοῦ φλέγματος, ὅσον μεν αν ή γλυκύ, χρηστον είναι τούτο τω ζώω και κατά φύσιν, δσον δ' δξύ και άλμνοὸν ἐγένετο, τὸ μὲν ὀξὸ τελέως ἡπεπτῆσθαι, τὸ δ' 25

<sup>1.</sup> διερχώμεθα LM διεξερχώμεθα O  $\parallel$  5. ή φύσις ξποίησεν M $\parallel$  δργανον ή φ. L $\parallel$  10. οὖν om. M $\parallel$  13. τε $\parallel$  γε LM $\parallel$  κατὰ τὴν γ. τε καὶ τὰ O  $\parallel$  15. ἐκκενοῦ  $\parallel$  L ἐκκενοῖτο M ἐκκενοῖτο Ο  $\parallel$  κάλλιστά τε κι τάχιστα Ο τάχιστά τε καὶ μάλιστα LMP $^1$  τ. τ. κ. πάλλιστα P $^2$   $\parallel$  τὸ om. MO  $\parallel$  21. ἐκατέρων L $^1$  ἐκατέρας L $^2$   $\parallel$  μέν τι L μέντοι MO  $\parallel$  ἐστι om. O  $\parallel$  ἐν add. ante τοῖς MO  $\parallel$  23. μὲν add. ante εἶναι O

άλμυοον διασεσήφθαι. τελείαν δ' ἀπεψίαν φλέγματος ἀπούειν χοή την της δευτέρας πέψεως δηλονότι της ἐν φλεψίν· οὐ γὰο δη της γε πρώτης της κατὰ την ποιλίαν· ἢ οὐδ' ἀν έγεγένητο την ἀρχην χυμός, εἰ καὶ ταύτην διεπεφεύγει.

Ταῦτ' ἀρχεῖν μοι δοχεῖ περί γενέσεώς τε καί διαφθοράς χυμών ύπομνήματ' είναι των Ίπποκράτει τε καὶ Πλάτωνι καὶ 'Αριστοτέλει καὶ Πραξαγόρα καὶ Διοκλεί και πολλοίς άλλοις των παλαιών είρημένων. 10 οὐ γὰο ἐδικαίωσα πάντα μεταφέρειν εἰς τόνδε τὸν λόγον τὰ τελέως έχείνοις γεγραμμένα. τοσούτον δὲ μόνον ύπερ εκάστου είπου, δσου έξορμήσει τε τούς | έντυγ-141 γάνοντας, εί μη παντάπασιν είεν σκαιοί, τοῖς τῶν παλαιών δμιλήσαι γράμμασι καί την είς το δάον αυτοίς 15 συνείναι βοήθειαν παρέξει. γέγραπται δέ που καί δι' έτέρου λόγου περί τῶν κατὰ Πραξαγόραν τὸν Νικάργου χυμών. εί γάρ καί ότι μάλιστα δέκα ποιεί χωρίς τοῦ αίματος, ενδέκατος γὰο ἂν είη χυμός αὐτό τὸ αίμα, της Ίπποκράτους ούκ ἀποχωρεί διδασκαλίας. 20 άλλ' είς είδη τινά και διαφοράς τέμνει τούς ύπ' έκείνου πρώτου πάντων αμα ταις οίκείαις αποδείξεσιν είοημένους χυμούς. ἐπαινεῖν μὲν οὖν χρή τούς τ' ἔξηγησαμένους τὰ καλῶς εἰρημένα καὶ τοὺς εἴ τι παραλέλειπται προστιθέντας οὐ γὰρ οἶόν τε τὸν αὐτὸν ἄρξα-25 σθαί τε και τελειώσαι μέμφεσθαι δε τούς ούτως άταλαιπώρους, ώς μηδεν ύπομένειν μαθείν των δοθώς

<sup>2.</sup> τὴν οπ. Ο  $\parallel$  5. διαπεφεύγει  $O^{1}P \parallel 7$ . φθορᾶς  $P^{1} \parallel 11$ . τὰ] αὐτὰ LO αὐτὸν M corr.  $K \parallel 12$ . ἐξορμῆσαι O ἐξορμῆσαι περί (pro τε)  $L \parallel 13$ . παλαιῶν ἀνδρῶν  $O \parallel 14$ . συγγράμμασι  $M \parallel 15$ . παρέξειν  $O \parallel 21$ . πρώτον πάντων LM πρῶτον πάντας  $O \parallel 25$ . τε οm.  $O \parallel$  τοὺς ὄντως O

είρημένων, καὶ τοὺς είς τοσοῦτον φιλοτίμους, ὥστ' ἐπιθυμία νεωτέρων δογμάτων ἀεὶ πανουργεῖν τι καὶ σοφίζεσθαι, τὰ μὲν ἐκόντας παραλιπόντας, ὥσπερ Ἐρα-142 σίστρατος ἐπὶ τῶν χυμῶν ἐποίησε, τὰ δὲ πα νούργως ἀντιλέγοντας, ὥσπερ αὐτός θ' οὖτος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν νεωτέρων. ἀλλ' οὖτος μὲν ὁ λόγος ἐνταυθοῖ τελευτάτω, τὸ δ' ὑπόλοιπον ἄπαν ἐν τῷ τρίτῷ προσθήσω.

## BIBAION TPITON.

ται διοιουμένου γίγνεται τοῦ τρέφοντος τῷ τρεφομένῷ καὶ ὡς ἐν ἐκάστῷ τῶν τοῦ ζῷου μορίων ἐστί τις δύ- ω ναμις, ἢν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας ἀλλοιωτικὴν μὲν κατὰ γένος, ὁμοιωτικὴν δὲ καὶ θρεπτικὴν κατ' εἰδος ὀνομάζομεν, ἐν τῷ πρόσθεν δεδήλωται λόγῷ. τὴν δ' εὐπορίαν τῆς ὕλης, ἢν τροφὴν ἑαυτῷ ποιεῖται τὸ τρεφόμενον, ἔξ ἐτέρας τινὸς ἔχειν ἐδείκνυτο δυνάμεως ἐπι- ις σπᾶσθαι πεφυκυίας τὸν οἰκεῖον χυμόν, εἶναι δ' οἰκεῖον ἐξομοίωσιν ἢ, καὶ τὴν ἔλκουσαν αὐτὸν δύναμιν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας ἐλκτικήν τέ τινα καὶ ἐπισπαστικὴν ὀνομάζεσθαι. δέδεικται δὲ καί, ὡς πρὸ μὲν τῆς ὁμοιώσεως ω ἡ πρόσφυσίς ἐστιν, ἐκείνης δ' ἔμπροσθεν ἡ πρόσθεσις γίγνεται, τέλος, ὡς ἂν εἴποι τις, οὖσα τῆς κατὰ τὴν

έπισπαστικήν δύναμιν ένεργείας. αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ παράγεσθαι την τροφήν έκ των φλεβών είς έκαστον τῶν μορίων τῆς έλκτικῆς ἐνεργούσης γίγνεται δυνάμεως, τὸ δ' ἤδη παρῆχθαί τε καὶ προστίθεσθαι τῷ 5 μορίω τὸ τέλος ἐστὶν αὐτό, δι' ὁ καὶ τῆς τοιαύτης ένεργείας έδεήθημεν ίνα γάρ προστεθή, διὰ τοῦθ' έλκεται. χρόνου δ' έντεῦθεν ήδη πλείονος είς την θρέψιν τοῦ ζώου δεῖ έληθηναι μεν γάρ καὶ διὰ ταγέων τι δύναται, προσφύναι δε και άλλοιωθήναι και 10 τελέως δμοιωθήναι τω τρεφομένω και μέρος αὐτοῦ γενέσθαι παραγοήμα μεν ούχ οίόν τε, γρόνω δ' αν πλείονι συμβαίνοι καλώς, άλλ' εί μη μένοι κατά τὸ μέρος δ προστεθείς οδτος χυμός, είς έτερον δέ τι μεθίσταιτο καὶ παραρρέοι διὰ παυτός ἀμείβων τε καὶ 15 ύπαλλάττων τὰ χωρία, κατ' οὐδὲν αὐτῶν || οὕτε πρόσ- 145 φυσις ούτ' έξομοίωσις έσται. δεί δε κάνταῦθά τινος τη φύσει δυνάμεως έτέρας είς πολυχρόνιον μονήν τοῦ προστεθέντος τῷ μορίω χυμοῦ καὶ ταύτης οὐκ ἔξωθέν ποθεν έπιροεούσης άλλ' έν αὐτῷ τῷ θρεψομένω κατω-20 πισμένης, ην από της ένεργείας πάλιν οί προ ημών ήναγκάσθησαν δυομάσαι καθεκτικήν. δ μεν δή λόγος ήδη σαφως ένεδείξατο την ανάγκην της γενέσεως της τοιαύτης δυνάμεως και δστις ακολουθίας σύνεσιν έχει, πέπεισται βεβαίως έξ ὧν εἴπομεν, ὡς ὑποκειμένου τε

<sup>1.</sup> ἀπό μὲν τοῦ (τὸ P) παράγεσθαι MP¹ αὐτὸ μὲν τὸ παραγίνεσθαι P² μὲν οm. L || 7. ἤδη om. M || 8. verba ἐλχθηναι usque ad συμβαίνοι καλῶς excerps. Orib. XXII 1, 11 || γὰρ] οὖν Orib. || 9. τι ante καὶ διὰ colloc. MOrib. || προσφυήναι Ο καὶ ἀλλοιωθήναι οm. Orib. || 12. μένοι L μένει Ο P² μένη MP¹ || 13. μεθίσταιτο L² μεθίσταται L¹MO || 16. verba δεῖ δὲ usque ad καθεκτικήν excerps. Orib. || 1. 12 || δὲ τινος κάνταῦθα MOrib. || 21. ὀνομάσαι ἡναγκ. L || καθελιτικήν L || 23. ἀκολουθίας L² Μι ἀκολουθοῦσαν L¹O || 24. βεβαίως LM βιαίως Ο

καὶ προαποδεδειγμένου τοῦ τεχνικὴν εἶναι τὴν φύσιν καὶ τοῦ ζώου κηδεμονικὴν ἀναγκαῖον ὑπάρχειν αὐτῆ καὶ τὴν τοιαύτην δύναμιν.

Cap. II. 'Αλλ' ήμεζε οὐ τούτφ μόνφ τῷ γένει τῆς ἀποδείξεως είδισμένοι χρησθαι, προστιθέντες δ' αὐτῶ ι και τὰς ἐκ τῶν ἐναργῶς φαινομένων ἀναγκαζούσας τε καί βιαζομένας πίστεις έπὶ τὰς τοιαύτας καὶ νῦν ἀφιξόμεθα και δείξομεν έπι μέν τινων μορίων τοῦ σώματος ούτως έναργη την καθεκτικήν δύναμιν, ώς αὐταίς 146 ταϊς αἰσθήσεσι διαγιγνώσκεσθαι τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, 10 έπι δέ τινων ήττον μεν έναργῶς ταῖς αίσθήσεσι, λόνω δε κάνταῦθα φωραθήναι δυναμένην. ἀρξώμεθ' ούν της διδασκαλίας ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τέως πρώτον μεθόδω τινί προγειρίσασθαι μόρι' άττα τοῦ σώματος, ἐφ' ὧν άκοιβώς έστι βασανίσαι τε καὶ ζητήσαι την καθεκτικήν 15 δύναμιν δποία ποτ' έστίν. ἄρ' οὖν ἄμεινον ἄν τις έτέρωθεν ή άπο των μεγίστων τε και κοιλοτάτων δονάνων ὑπάρξαιτο τῆς ζητήσεως; ἐμοὶ μὲν οὖν οὐκ ἂν δοκεί βέλτιον. έναργείς γουν είκος έπὶ τούτων φανήναι τὰς ἐνεργείας διὰ τὸ μέγεθος ώς τά γε σμικοά 10 τάχ' ἄν, εί και σφοδράν έχει την τοιαύτην δύναμιν. άλλ' ούκ αίσθήσει γ' ετοίμην διαγιγνώσκεσθαι την ενέργειαν αὐτῆς. ἀλλ' ἔστιν ἐν τοῖς μάλιστα κοιλότατα και μέγιστα τῶν τοῦ ζώου μορίων ή τε γαστήρ καὶ (αί) μήτραί τε και ύστέραι καλούμεναι. τί οὖν κωλύει 25 ταύτα ποῶτα προχειρισαμένους ἐπισκέψασθαι τὰς έν-

<sup>3.</sup> τοιάνδε L || 13. τέως πρώτον L°M πρώτως Ο πρώτον L¹ || δφ' | άφ' LM || 15. ξστιν ἀπριβώς L || παθελκτικήν L || όποια ποτ ] ήτις Μ || 18. ἀπάρξαιτο Μ || 19. γοῦν οπ. Μ || 12. ἐπὶ τούτων εἰκὸς Μ || 22. ἔτοιμον Ο² || 24. καὶ μῆτραι καὶ L κ. μ. τε καὶ αῖ Μ αῖ μ. τε καὶ αῖ Ο || 26. πρώτα LM

εργείας αὐτῶν, δοαι μεν καὶ πρὸ τῆς ἀνατομῆς δῆλαι, την έξέτασιν έφ' ήμων αὐτων ποιουμένους, όσαι δ' άμυδρότεραι, τὰ παραπλήσια διαιρούντας άνθρώπω ζώα, ούχ ώς ούκ αν ίκανώς τό γε καθόλου περί τῆς 14' 5 ζητουμένης δυνάμεως και των άνομοίων ένδειξομένων, άλλ' ώς ίν' άμα τω κοινώ και τὸ ίδιον έφ' ήμων αὐτων έγνωκότες είς τε τὰς διαγνώσεις των νοσημάτων καὶ τὰς ἰάσεις [αὐτῶν] εὐπορώτεροι γιγνώμεθα. περί μεν οδυ αμφοτέρων των δργάνων αμα λέγειν αδύνα-10 τον, έν μέρει δ' ύπερ εκατέρου ποιησόμεθα τον λόγον άπὸ τοῦ σαφέστερον ένδείξασθαι δυναμένου την καθεατικήν δύναμιν ἀρξάμενοι. κατέχει μέν γάρ καὶ ή γαστήο τὰ σιτία, μέχοι πεο ὰν ἐκπέψη, κατέχουσι δὲ καί αί μήτραι τὸ ἔμβουον, ἔστ' αν τελειώσωσιν άλλα 15 πολλαπλάσιός έστιν δ τῆς τῶν ἐμβούων τελειώσεως χρόνος τῆς τῶν σιτίων πέψεως.

Cap. III. Εἰκὸς οὖν καὶ τὴν δύναμιν ἐναργέστερον ἐν ταῖς μήτραις φωράσειν ἡμᾶς τὴν καθεκτικήν,
ὅσφ καὶ πολυχρονιωτέραν τῆς γαστρὸς τὴν ἐνέργειαν
ν κέκτηται. μησὶ γὰρ ἐννέα που ταῖς πλείσταις τῶν
γυναικῶν ἐν αὐταῖς τελειοῦται τὰ κυήματα, μεμυκυίαις
μὲν ἄπαντι τῷ αὐχένι, περιεχούσαις δὲ πανταχόθεν
αὐτὰ σὺν τῷ χορίφ. | καὶ πέρας γε τῆς τοῦ στόματος 148
μύσεως καὶ τῆς τοῦ κυουμένου κατὰ τὰς μήτρας μονῆς
τἡ χρεία τῆς ἐνεργείας ἐστίν· οὐ γὰρ ὡς ἔτυχεν οὐδ'
ἀλόγως ἱκανὰς περιστέλλεσθαι καὶ κατέχειν τὸ ἔμβρυον

<sup>5.</sup> ἐνδειξομένων LM ἐνδειξαμένων O || 6. ὡς εν' Τ ὡς ενα LM ὅσην Ο¹ ὡς in marg. Ο² || 8. αὐτῶν post νοσημάτων colloc. LO, inclusi || 10. ποιησώμεθα Μ || 11. παθελετικήν Μ || 13. πέψη Μ || 14. τελεώσωσιν Μ τελειώσωσιν Ρ² || ἀλλὰ καὶ Μ || 15. τῆς τελειώσεως τῶν ἐμβρ. L || 17. ἐναργεστέραν οὐσαν (sed οὐσαν ενρυηκ.) L || 22. πανταχόθι L || 23. τῆς τε τοῦ Μ || 26. εκανῶς Σ

ή φύσις απείργασατο τὰς ύστέρας, άλλ' ίν' είς τὸ πρέπου αφίκηται μέγεθος το κυούμενου. δταν οδυ, οδ γάοιν ενήργουν τη καθεκτική δυνάμει, συμπεπληρωμένον ή, ταύτην μεν ανέπαυσάν τε καί είς ήρεμίαν έπανήγαγον, αντ' αὐτῆς δ' έτέρα χρώνται τῆ τέως ι ήσυγαζούση, τη προωστική, ην δ' άρα και της έκείνης ήσυγίας δρος ή χρεία καὶ τῆς γ' ἐνεργείας ὡσαύτως ή τρεία καλούσης μέν γάρ αὐτῆς ένεργεῖ, μὴ καλούσης δ' ήσυγάζει. και γρή πάλιν κάνταῦθα καταμαθείν τῆς φύσεως την τέχνην, ώς οὐ μόνον ένεργειῶν χρησίμων 10 δυνάμεις ένέθηκεν έκάστω των δργάνων, άλλα και του των ήσυγιών τε και κινήσεων καιρού προύνοήσατο. παλώς μέν γάο άπάντων γιγνομένων των κατά την κύησιν ή αποκριτική δύναμις ήσυχάζει τελέως ώσπερ ούκ ούσα, κακοπραγίας δέ τινος γενομένης ή περί το 15 149 τορίου ή περί τινα των άλλων | ύμένων ή περί τὸ χυούμενον αὐτὸ καὶ τῆς τελειώσεως αὐτοῦ παντάπασιν απογνωσθείσης οθκέτ' αναμένουσι τον έννεαμηνον αί μήτραι γρόνου, άλλ' ή μεν καθεκτική δύναμις αὐτίκα δή πέπαυται καὶ παραχωρεί κινείσθαι τῆ πρότερον 20 άογούση, πράττει δ' ήδη τι καὶ πραγματεύεται γρηστου ή αποκριτική τε και προωστική και γαρ ούν και ταύτην ούτως έκάλεσαν από των ένεργειών αὐτῆ τὰ ὀνόματα θέμενοι καθάπερ καὶ ταῖς ἄλλαις. καί πως δ λόγος ξοικεν ύπερ αμφοτέρων αποδείξειν αμα και γάρ 25 τοι καί διαδεγομένας αὐτὰς άλλήλας καί παραγωρούσαν

<sup>2.</sup> οὖ οm. M || 3. ἐνεργοῦσι L¹ ἡνήργουν L² || 5. ἐπανήγαγον L O ἐπήγαγον M || 7. γ' οm. M || 13. νετδα καλῶς μὲν usque ad προωστική excerps. Orib. XXII 3, 14 || 14. κύησιν L M ὑστέραν O || ιῶσπερ] ὡς Orib. || 18. ἀπεγνωσμένης Orib. || οὐκ Orib. || τῶν ἐγνέα μηνῶν αί μ. τὸν χρόνον L¹ corr. L² || 22. καὶ γὰρ] cf. Orib. XXII 1, 18 || 23. ἐνεργειῶν L M ἔργων O Orib. || αὐτῶν L

άεὶ τὴν έτέραν τῆ λοιπῆ, καθότι ἂν ἡ χρεία κελεύη, καί την διδασκαλίαν κοινην ούκ άπεικός έστι δέχεσθαι. της μέν οδυ καθεκτικής δυνάμεως έργου περιστείλαι τάς μήτρας τῶ κυουμένω πανταγόθεν, ὥστ' εὐλόνως 5 άπτομέναις μέν ταϊς μαιευτρίαις τὸ στόμα μεμυκός αὐτῶν φαίνεται, ταῖς αυούσαις δ' αὐταῖς κατά τὰς πρώτας ημέρας καὶ μάλιστα κατ' αὐτὴν ἐκείνην, ἐν ἦπερ αν ή της γονης σύλληψις γένηται, κινουμένων τε καί συντρεχουσών είς έαυτας των ύστερων αίσθη σις γί- 150 10 γνεται καὶ ἢν ἄμφω ταῦτα συμβῆ, μῦσαι μὲν τὸ στόμα χωρίς φλεγμονής ή τινος άλλου παθήματος, αίσθησιν δέ τῆς κατά τὰς μήτρας κινήσεως ἀκολουθήσαι, πρὸς αύτας ήδη το σπέρμα το παρά τανδρός είληφέναι τε καί κατέχειν αί γυναϊκες νομίζουσι. ταῦτα δ' ούγ 15 ήμεζς νύν ἀναπλάττομεν ήμζι αὐτοζς, ἀλλ' ἐκ μακράς πείρας δοκιμασθέντα πάσι γέγραπται σγεδόν τι τοῖς περί τούτων πραγματευσαμένοις. 'Ηρόφιλος μέν γε καί ώς οὐδὲ πυρῆνα μήλης ἂν δέχοιτο των μητρών τὸ στόμα, πρίν άποκυεῖν την γυναϊκα, καὶ ώς οὐδὲ τού-20 λάχιστον έτι διέστηκεν, ην υπάρξηται κύειν, και ώς έπὶ πλέον ἀναστομοῦνται κατὰ τὰς τῶν ἐπιμηνίων φοράς, οὐκ ὥκνησε γράφειν' συνομολογοῦσι δ' αὐτῷ καί οί άλλοι πάντες οί περί τούτων πραγματευσάμενοι καί πρώτός γ' ἀπάντων Ιατρών τε καί φιλοσόφων Ίππο-

<sup>3.</sup> verba περιστείλαι usque ad νομίζουσι excerps. Orib. XXII 3, 7 | 4. τῶν κυουμένων Ο Οrib. || 5. μὲν ἀπτ. L || 6. φαίνεται] φ. καὶ Ο || 8. ἄν οπ. Οrib. || γένηται | γίγνεται Μ γίνηται Ο || 10. ἢν] εἰ Οrib. || συμβαίη C, correxi || 12. τῆς μήτρας Μ τὴν μήτραν Ο || 13. αὐτὰς C || τἀνδοὸς L τοῦ ά. Ο || 14. κατασχείν Μ || 15. ὑμῖν Μ ἡμῖν οπ. Ο || 17. μέν γε καὶ LΜ γε μὴν Ο || 18. οὐν ἀν δέχοιτο Ο δ΄ ἔχοιτ΄ ἄν Μ || 19. κύειν L Ο ἀκούειν Μ ἀποκύειν Ρ || 20. ἢν L Ο ποὶν Μ || 24. πρῶτος] πρὸ L || γε πάντων Ο || Ἱπκοκράτης || Hipp. aph. V 51. 54

πράτης απεφήνατο μύειν το στόμα των ύστερων έν τε ταίς κυήσεσε καὶ ταίς φλεγμοναίς, άλλ' έν μέν ταίς κυήσεσιν ούκ έξιστάμενον της φύσεως, έν δε ταίς φλεγμοναίς σκληρον γιγνόμενον. έπὶ δέ γε τῆς έναντίας της έχχριτικής ανοίγνυται μέν το στόμα, προ- ι 151 έργεται δ' ὁ πυθμην | απας δσον οἶόν τ' έγγυτάτω του στόματος απωθούμενος έξω το έμβουον, αμα δ' αὐτῷ καὶ τὰ συνεχή μέρη τὰ οἶον πλευρά τοῦ παυτός δογάνου συνεπιλαμβανόμενα τοῦ ἔργου θλίβει τε καὶ ποοωθεί παν έξω τὸ έμβουον. καὶ πολλαίς των γυναι-10 κών ώδινες βίαιοι τας μήτρας όλας έκπεσείν ήνάγκασαν αμέτρως γρησαμέναις τη τοιαύτη δυνάμει, παραπλησίου τινός γιγνομένου τῶ πολλάκις ἐν πάλαις τισί καλ φιλονεικίαις συμβαίνοντι, όταν άνατρέψαι τε καλ καταβαλείν ετέρους σπεύδοντες αύτοι συγκαταπέσωμεν, 15 ούτω γαο και αί μήτραι τὸ ξαβουον ώθουσαι συνεξέπεσον ένίστε καὶ μάλισθ', δταν οί πρός την δάγιν αὐτων σύνδεσμοι χαλαφοί φύσει τυγχάνωσιν όντες. έστι δέ και τούτο θαυμαστόν τι τῆς φύσεως σόφισμα, τὸ ζώντος μεν του κυήματος άκριβως πάνυ μεμυκέναι τὸ το στόμα των μητρών, ἀποθανόντος δὲ παραγρημα διανοίνεσθαι τοσούτου, όσου είς την έξοδου αύτου διαφέρει. καὶ μέντοι καὶ αί μαται τὰς τικτούσας οὐκ εὐθύς άνιστασιν οὐδ' ἐπὶ τὸν δίφρον καθίζουσιν, ἀλλ' ἄπτονι ται πρότερου ἀνοιγομένου τοῦ στόματος | κατὰ βραχὸ 25

<sup>8.</sup> είνε τοπ. Ν 214 P² || 4. γε οπ. Μ || 6. οδόν τε δυνατον Μ || 7. Το οπ. Μ || 9. παντός τοῦ ἔργον Ο || 10. περιωθεί
LP στουθεί Μ τε το παλιαίς usque ad τυγχάνωσεν ὅντες
LP στουθεί Μ τε το παλιαίς usque με το στομα με μ. Ο |
Οτίδι 10. είν δε Ο πάντη L || το στομα με μ. Ο |
Οτίδι 10. είν δε Ο πάντη L || το στομα με μ. Ο |
22. δείτοσον Μ 124 τε τε το με παντο Μ Ο || των δίφρων Ο

καὶ πρῶτον μέν, ὥστε τὸν μικρὸν δάκτυλον καθιέναι, διεστηκέναι φασίν, ἔπειτ' ἤδη καὶ μεῖζον καὶ κατὰ βραχὸ δὴ πυνθανομένοις ἡμῖν ἀποκρίνονται τὸ μέγεθος τῆς διαστάσεως ἐπαυξανόμενον. ὅταν δ' ἰκανὸν τῆ πρὸς τὴν τοῦ κυουμένου δίοδον, ἀνιστᾶσιν αὐτὰς καὶ καθίζουσι καὶ προθυμεῖσθαι κελεύουσιν ἀπώσασθαι τὸ παιδίον. ἔστι δ' ἤδη τοῦτο τὸ ἔργον, ὁ παρ' ἐαυτῶν αὶ κύουσαι προστιθέασιν, οὐκέτι τῶν ὑστερῶν, ἀλλὰ τῶν κατ' ἐπιγάστριον μυῶν, οῖ πρὸς τὴν ἀποπατησίν τε καὶ τὴν οὕρησιν ἡμῖν συνεργοῦσιν.

Cap. IV. Ούτω μεν έπὶ των μητρων έναργως αί δύο φαίνονται δυνάμεις, έπλ δὲ τῆς γαστρὸς ὧδε. πρώτον μεν τοίς κλύδωσιν, οδ δή καλ πεπίστευνται τοίς ίατροῖς ἀρρώστου ποιλίας εἶναι συμπτώματα καὶ κατὰ 15 λόγον πεπίστευνται ένίστε μέν γαρ έλάχιστα προσενηνεγμένων οὐ γίγνονται περιστελλομένης ἀκριβῶς αὐτοῖς τῆς γαστρός καὶ σφιγγούσης πανταχόθεν, ἐνίστε δὲ μεστή μεν ή γαστήρ έστιν, οί κλύδωνες δ' ώς έπί 153 κενής έξακούονται. κατά φύσιν μέν γάο έχουσα καί 20 γρωμένη καλώς τη περισταλτική δυνάμει, καν δλίγον ή τὸ περιεχόμενον, ἄπαν αὐτὸ περιλαμβάνουσα χώραν οὐδεμίαν ἀπολείπει κενήν, ἀρρωστοῦσα δέ, καθότι ἀν άδυνατήση περιλαβείν απριβώς, ένταῦθ' εὐρυγωρίαν τιν' έργαζομένη συγγωρεί τοίς περιεγομένοις ύγροίς 25 κατά τὰς τῶν σχημάτων μεταλλαγὰς ἄλλοτ' ἀλλαχόσε μεταρρέουσι κλύδωνας ἀποτελεΐν, εὐλόγως οὖν, ὅτι

<sup>1.</sup> πρώτα L || ώς M || 2. τὸν μείζονα M μείζονα  $L^1$  μείζον  $L^2O$  || 4. ἐπανξόμενον M || 5. ἀνιστάσιν L ἀνιστώσιν MO || 7. δ' ἤδη LM δὲ O || 9. κατὰ τὸ M || 10. συνεργοῦσιν LM συντελοῦσιν O || 12. ἐπὶ δέ γε L || 15. προσενηνεγμένα L || 16. αὐτοῖς ἀκριβῶς O || 22. καθὸ (τι om.) L || 23. ἀδυνατῆ L || 24. τινὰ ροσέξηναζομένη colloc. O || 26. μεταρρέουσι L μεταρρέειν καὶ MO

μηδε πέψουσιν ίκανῶς, οί έν τῷδε τῷ συμπτώματι πενώμενοι προσδοκώσιν οὐ γὰρ ἐνδέχεται πέψαι καλώς Ευρουστον γαστέρα, τοίς τοιούτοις δε και μέχρι πλείοπος δυ αθτή φαίνεται παραμένον το βάρος, ως αν και βραθότερον πέττουσι. και μην θαυμάσειεν άν τις 5 εν αθτών τούτων μάλιστα το πολυγρόνιον της έν τη γαστολ διατριβής οὐ τῶν σιτίων μόνον ἀλλὰ καὶ τοῦ πόματος οὐ γάρ, ὅπερ ἂν οἰηθείη τις, ὡς τὸ τῆς γαστρός στόμα τὸ κάτω στενὸν ίκανῶς ὑπάρχον οὐδὲν παρίησι πρίν απριβώς λειωθήναι, τοῦτ' αίτιον όντως 10 έστε πολλά γοῦν πολλάκις ὀπωρῶν ὀστᾶ μέγιστα κατα-154 πίνουσι | πάμπολλοι καί τις δακτύλιον γρυσούν έν τω στόματι φυλάττων άχων χατέπιε καὶ άλλος τις νόμισμα και άλλος άλλο τι σκληρον και δυσκατέργαστον, άλλ' διιώς απαυτες ούτοι δαδίως απεπάτησαν, α κατέπιου, 15 ούδενος αὐτοῖς ἀκολουθήσαντος συμπτώματος. εἰ δέ γ ή στενότης τοῦ πόρου τῆς γαστρὸς αἰτία τοῦ μένειν έπὶ πλέον ἡν τοῖς ἀτρίπτοις σιτίοις, οὐδὲν ἂν τούτων ποτέ διεχώρησεν. άλλά και το τά πόματ' αὐτοῖς έν τη γαστρί παραμένειν έπὶ πλεϊστον ίκανὸν ἀπάγειν 20 την υπόνοιαν του πόρου της στενότητος δλως γάρ, είπεο ήν εν τω κεγυλώσθαι το θάττον υπιέναι, τά τε δοφήματ' αν ούτω και το γάλα και δ της πτισάνης τυλός αθτίκα διεξήει πάσιν. άλλ' οθη ώδ' έγει τοίς μον γαρ ασθενέσιν έπὶ πλείστον έμπλεί ταῦτα καὶ 15

γινόμενοι L || 7. μόνων Μ || 8. οἰηθείη LM ἀτήθη Ο ||
το οπ. Μ || 9. ἔκανῶς ὁπάρχον LM supra ἔκανῶς add. ἀκριτῶς Ι΄ οπ. ἀκριβῶς Ο || 10. λειωθήναι ΜΟ ἀλλοιωθήναι L

τολιὰ LM πολλοὶ Ο || 12. πάμπολλα Ο || 15. ἄπαντες οπ. L

τολιὰ LM πολλοὶ Ο || 12. πάμπολλα Ο || 15. ἄπαντες οπ. Δ

το π. Μ || 20. ἀπάγειν LΟ ὁπάγειν Μ || 21. post στενότητω Μ αρμυπτυν haec verba: ὅλος ὁ πόρος ὅμως βάσιμος
πελλε ἐκιδαι τοἰς ὑγροῖς κᾶν καὶ τοῖς σιτίοις ἄβατος. ἡν γὰρ

κλύδωνας έργάζεται παραμένοντα καὶ θλίβει καὶ βαούνει την γαστέρα, τοῖς δ' ἰσχυροῖς οὐ μόνον τούτων ούδεν συμβαίνει, άλλά και πολύ πλήθος άρτων και χρεών ὑποχωρεῖ ταχέως. οὐ μόνον δ' ἐκ τοῦ περιτε-5 τάσθαι την γαστέρα και βαρύνεσθαι | και μεταρρείν 155 άλλοτ' είς άλλα μέρη μετά κλύδωνος τὸ παραμένειν έπὶ πλέον έν αὐτῆ πάντως τοῖς οὕτως ἔχουσι τεκμήραιτ' άν τις άλλὰ κάκ τῶν ἐμέτων· ἔνιοι γὰρ οὐ μετά τρείς ώρας η τέτταρας άλλα νυκτών ήδη μέσων παμ-10 πόλλου μεταξύ χρόνου διελθόντος έπὶ ταῖς προσφοραῖς άνήμεσαν άκριβως απαντα τὰ έδηδεσμένα, και μέν δή καί ζώον ότιουν έμπλήσας ύγρας τροφής, ώσπερ ήμεις πολλάκις έπλ συών έπειράθημεν έξ άλεύρων μεθ' ύδατος οίον κυκεωνά τινα δόντες αὐτοῖς, ἔπειτα μετά 15 τρείς που και τέτταρας ώρας άνατεμόντες, εί ούτω καί σύ πράξειας, εύρήσεις έτι κατά την γαστέρα τά έδηδεσμένα πέρας γαρ αύτοις έστι της ένταυθα μονής ούχ ή χύλωσις, ην καί έκτος έτι όντων μηχανήσασθαι δυνατόν έστιν, άλλ' ή πέψις, έτερόν τι της χυλώσεως 20 ούσα, καθάπερ αίμάτωσίς τε καὶ θρέψις. ὡς γὰρ κάκεῖνα δέδεικται ποιοτήτων μεταβολή γιγνόμενα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ή ἐν τῆ γαστοὶ πέψις τῶν σιτίων είς την οίχείαν έστι τῷ τρεφομένο ποιότητα | μετα- 156 βολή και όταν γε πεφθή τελέως, ανοίγνυται μέν τηνι-25 καῦτα τὸ κάτω στόμα, διεκπίπτει δ' αὐτοῦ τὰ σιτία δαδίως, εί και πληθός τι μεθ' έαυτῶν ἔχοντα τύχοι λίθων η όστων η γιγάρτων ή τινος άλλου χυλωθήναι

<sup>3.</sup> συμβαίνει om. LM || 5. τὴν γαστέρα post βαρύνεσθαι colloc. Ο || 7. πλείον LM || πάντως | πᾶσι Μ || 9. verba μέσων — προσφοραίς om. L¹ add. L² in marg. || 11. ἰσχυρῶς L¹ ἀκριβῶς L² || ἄπαντα LM πάντα Ο || 12. ζώων Α || 13. ἀλεύρου Μ || 17. αὐτοῖς om Μ || 21 τὸν] κατὰ τὸν Ο || 28. τι om. L

μή δυναμένου, καί σοι τοῦτ' ένεστιν ἐπὶ ζώου θεάσασθαι στογασαμένω τον καιρον της κάτω διεξόδου. και μέν γε και εί σφαλείης ποτέ του καιρού και μηθέν μήπω κάτω παρέρχοιτο πεττομένων έτι κατά την γαστέρα των σιτίων, οὐδ' ούτως άκαρπος ή άνατομή σοι γενή- 5 σεται θεάση γὰο ἐπ' αὐτῶν, ὅπεο ὀλίγω πρόσθεν έλέγομεν, άπριβώς μεν μεμυκότα του πυλωρόν, απασαν δὲ τὴν γαστέρα περιεσταλμένην τοῖς σιτίοις τρόπον δμοιότατον, οδόνπεο καλ αδ μήτραι τοῖς κυουμένοις. ού γαο έστιν οὐδέποτε κευήν εύρεῖν χώραν οὕτε κατά 10 τάς ύστέρας ούτε κατά την κοιλίαν ούτε κατά τάς κύστεις άμφοτέρας ούτε κατά την χοληδόχον δνομαζομένην οδτε την έτέραν άλλ' είτ' όλίγον είη το περιεγόμενον έν αὐταῖς εἴτε πολύ, μεσταὶ καὶ πλήρεις αὐτων αί κοιλίαι φαίνονται περιστελλομένων αεί των 15 γιτώνων τοίς περιεχομένοις, δταν γε κατά φύσιν έχη 157 το ζώον. Ερασίστρατος δ' ούκ οἶδ' όπως την περιστολήν της γαστρός απάντων αίτίαν αποφαίνει καί της λειώσεως των σιτίων και της των περιττωμάτων ύποχωρήσεως και τῆς τῶν κεχυλωμένων ἀναδόσεως. 20 έγω μέν γαρ μυριάκις έπι ζωντος έτι του ζώου διελών τὸ περιτόναιον εύρον ἀεὶ τὰ μὲν ἔντερα πάντα περιστελλόμενα τοίς ένυπάρχουσι, την κοιλίαν δ' ούχ άπλως, άλλ' έπι μεν ταις έδωδαις άνωθέν τε και κάτωθεν αὐτὰ καὶ πανταχόθεν ἀκριβῶς περιειληφυΐαν 25 άκίνητον, ώς δοκείν ήνωσθαι καλ περιπεφυκέναι τοίς

<sup>2.</sup> nátw] τοιαύτης  $M \parallel 3$ . μέν] μέντοι  $M \parallel 5$ . σοι post ἄναρπος colloc.  $M \parallel 8$ . περιεσταλμένην LM περιστελλομένην  $O \parallel$  9, οδόν περ LM δνπερ  $O \parallel 10$ . οὐδέποτε LM οὐδέπω  $O \parallel 13$ . οὕτε κατά τὴν  $\hat{\imath}$ .  $M \parallel 19$ . τῆς ante λειώσεως om.  $L \parallel$  supra λειώσεως nód ἀλλαιώσεως  $L^2 \parallel$  περιττωμάτων] πεττομένων  $L \parallel 21$ . μέν μάντοι PO μέν M

σιτίοις. ἐν δὲ τούτὰ καὶ τὸν πυλωρὸν εὕρισκον ἀεὶ συμπεπληρωμέναις ἀνέφκτο μὲν ὁ πυλωρός, ἡ γαστὴρ ὑστερῶν στόμα ταῖς ἐγκύμοσιν. ἐπὶ μέντοι ταῖς πέψεσι μεμυκότα καὶ κεκλεισμένον ἀκριβῶς ισῦς ἐντέροις.

Cap. V. "Απαντ' οδυ άλλήλοις δμολογεῖ ταῦτα καί τη γαστοί και ταις ύστέραις και ταις κύστεσιν είναι τινας έμφύτους δυνάμεις καθεκτικάς μέν των οίκείων ποιοτήτων, | ἀποκριτικάς δὲ τῶν ἀλλοτρίων. ὅτι μὲν 158 10 γὰρ Ελκει τὴν γολὴν εἰς έαυτὴν ἡ ἐπὶ τῷ ἡπατι κύστις. έμπροσθεν δέδεικται, ότι δε και αποκρίνει καθ' έκάστην ήμέραν είς την γαστέρα, και τοῦτ' έναργῶς φαίνεται. και μην εί διεδέγετο την έλκτικην δύναμιν ή έκκριτική και μή μέση τις αμφοίν ήν ή καθεκτική, διά 15 παντός έχοην ανατεμνομένων των ζώων ίσον πληθος γολής εύρίσκεσθαι κατά την κύστιν ού μην εύρίσκεταί γε. ποτέ μέν γὰο πληρεστάτη, ποτέ δὲ κενοτάτη, ποτέ δὲ τὰς ἐν τῷ μεταξὸ διαφορὰς ἔχουσα θεωρεῖται, καθάπεο καὶ ή έτέρα κύστις ή τὸ οὖρον ὑποδεχομένη. 20 ταύτης μέν γε καὶ πρὸ τῆς ἀνατομῆς αἰσθανόμεθα, ποίν ανιαθήναι τω πλήθει βαρυνθείσαν ή τη δριμύτητι δηχθεϊσαν, άθροιζούσης έτι τὸ οὖρον, ώς οὔσης τινός κάνταθθα δυνάμεως καθεκτικής, ούτω δε καί ή γαστήρ ύπὸ δριμύτητος πολλάκις δηχθείσα πρωιαίτερον 25 τοῦ δέουτος ἄπεπτου έτι την τροφην ἀποτρίβεται. αὖθις δ' άν ποτε τω πλήθει βαρυνθείσα ή και κατ' άμφω συνελθόντα κακῶς διατεθεῖσα διαρροίαις έάλω, καὶ

<sup>4.</sup> ἀνέωνται  $M \parallel 5$ . ἐκκινείται M, corr.  $P^2 \parallel 6$ . ὁμολογεῖται  $LM \parallel$  καὶ LM ἐν  $O \parallel 10$ . γὰρ om.  $L \parallel 14$ . μή] οὐ  $A \parallel$  ήν ἀμφοῖν  $O \parallel 17$ . κενοτάτη L κενατάτη  $MO \parallel 21$ . βαρυνθείσης  $O \parallel 23$ . κάνταῦθά τινος  $O \parallel 26$ . καὶ om.  $O \parallel 27$ . συνελθόντα LM συνελθόνταν  $O \parallel 28$ .

159 μέν γε καὶ οἱ ἔμετοι, τῷ πλήθει βαρυνθείσης ∥ αὐτῆς ἢ τὴν ποιότητα τῶν ἐν αὐτῆ σιτίων τε καὶ περιτταμάτων μὴ φερούσης, ἀνάλογόν τι ταῖς διαρροίαις πέθημα τῆς ἄνω γαστρός ἐστιν. ὅταν μὲν γὰρ ἐν τοῖς κάτω μέρεσιν αὐτῆς ἡ τοιαύτη γένηται διάθεσις, ἐρρω- ὁ μένων τῶν κατὰ τὸν στόμαχον, εἰς διαρροίας ἐτελεύτησεν, ὅταν δ' ἐν τοῖς κατὰ τὸ στόμα, τῶν ἄλλων εὐρωστούντων, εἰς ἐμέτους.

Cap. VI. "Ενεστι δε καὶ τοῦτο πολλάκις έναρνῶς ίδεῖν ἐπὶ τῶν ἀποσίτων ἀναγκαζόμενοι γὰο ἐσθίειν 10 ούτε καταπίνειν εὐσθενοῦσιν οὕτ', εἰ καὶ βιάσαιντο, κατέχουσιν, άλλ' εὐθὺς ἀνεμοῦσι. καὶ οί άλλως δὲ τῶν ἐδεσμάτων πρὸς ὁτιοῦν δυσχεραίνοντες βιασθέντες ένίστε προσάρασθαι ταχέως έξεμοῦσιν ή, εί κατάσχοιεν βιασάμενοι, ναυτιώδεις τ' είσι και της γαστρός ύπτίας 15 αίσθάνονται καί σπευδούσης αποθέσθαι το λυπούν. ούτως έξ άπάντων των φαινομένων, όπερ έξ άργης έρρέθη, μαρτυρείται τὸ δείν υπάργειν τοίς του ζώρυ μορίοις σχεδον απασιν έφεσιν μέν τινα καὶ οἶον ὄρεξιν 160 τῆς οἰκείας ποιότητος, ἀποστροφήν δέ τινα | και οἶον 20 μισός τι της άλλοτρίας. άλλ' έφιέμενα μεν έλκειν εύλογον, αποστρεφόμενα δ' έχχρίνειν. κάχ τούτων πάλιν ή θ' έλατική δύναμις ἀποδείανυται καθ' άπαν ύπάργουσα και ή προωστική, άλλ' είπεο έφεσίς τέ τίς έστι καὶ ἔλξις, είη ἄν τις καὶ ἀπόλαυσις οὐδεν γὰρ τῶν 16 όντων έλκει τι δι' αὐτὸ τὸ έλκειν, ἀλλ' ῖν' ἀπολαύση

<sup>1.</sup> γε] τοι  $L \parallel 6$ . διαρφοίας LM διάρφοιαν  $O \parallel 9$ . έναργῶς ίδεῖν πολλάκις  $O \parallel 10$ . post ἐσθίειν add. οὐτοι  $L \parallel 11$ . εὐτονοῦσιν  $L \parallel 14$ . ἢ καὶ εἰ  $M \parallel 18$ . ἐρφήθη  $M^2 \parallel δεῖν \rbrack$  δ' ἢν  $M \parallel 23$ . καθάπαν LO κατὰ πάντα P in ras. καθάπες  $M \parallel 24$ . τε om.  $L \parallel 26$ . ἀπολαύμ M

τοῦ διὰ τῆς δλκῆς εὐπορηθέντος. καὶ μὴν ἀπολαύειν οὐ δύναται μὴ κατασχόν. κὰν τούτφ πάλιν ἡ καθεκτικὴ δύναμις ἀποδείκνυται τὴν γένεσιν ἀναγκαίαν ἔχουσα σαφῶς γὰρ ἐφίεται μὲν τῶν οἰκείων ποιοτήτων ἡ γαστήρ, ἀποστρέφεται δὲ τὰς ἀλλοτρίας. ἀλλ' εἴπερ ἐφίεταί τε καὶ ἕλκει καὶ ἀπολαύει κατέχουσα καὶ περιστελλομένη, εἴη ἄν τι καὶ πέρας αὐτῆ τῆς ἀπολαύσεως κὰπὶ τῷδ' ὁ καιρὸς ἤδη τῆς ἐκκριτικῆς δυνάμεως ἐνεργούσης.

Cap. VII. 'Αλλ' εί και κατέχει και ἀπολαύει, κατα-10 χρήται πρός δ πέφυκε. πέφυκε δὲ τοῦ προσήκοντος έαυτή κατά ποιότητα καὶ οίκείου μεταλαμβάνειν. ωσθ' ελ- 16 κει των σιτίων δσον χρηστότατον άτμωδως τε καί κατά βραχύ καὶ τοῦτο τοῖς έαυτῆς χιτῶσιν ἐναποτίθεταί τε 15 καλ προστίθησιν. δταν δ' ίκανῶς ἐμπλησθῆ, καθάπερ άχθος τι την λοιπην αποτίθεται τροφην έσχηκυῖάν τι χρηστον ήδη και αὐτην έκ τῆς πρὸς την γαστέρα κοινωνίας οὐδὲ γὰρ ἐνδέχεται δύο σώματα δρᾶν καὶ πάσχειν έπιτήδεια συνελθόντα μη ούκ ήτοι πάσχειν θ' αμα καί 20 δράν ἢ θάτερον μέν δράν, θάτερον δὲ πάσχειν. έὰν μεν γαρ ισάζη ταις δυνάμεσιν, έξ ίσου δράσει τε καί πείσεται, αν δ' ύπερέχη πολύ και κρατή θάτερον, ένεργήσει περί το πάσχον. ώστε δράσει μέγα μέν τι καί αίσθητόν, αὐτὸ δ' ήτοι σμικρόν τι καὶ οὐκ αίσθητὸν 25 ή παντάπασιν οὐδεν πείσεται. άλλ' έν τούτω δή καλ μάλιστα διήνεγκε φαρμάκου δηλητηρίου τροφή τὸ μέν γάο κοατεί της έν τῷ σώματι δυνάμεως, ή δὲ κοατεί-

<sup>5.</sup> τὰς ἀλλοτρίας\* τῶν ἀλλοτρίων C  $\parallel$  7. αὐτῆς A  $\parallel$  11. πρὸς] εἰς L¹ corr. L²  $\parallel$  16. ἀποτίθεται L² Μ ἀπωθεῖται L¹ Ο  $\parallel$  20. δὲ L δ' αὐτῶν O  $\parallel$  22. θάτερον L² θᾶττον L¹  $\parallel$  28. μέν γε μέγα χ. αἰσθ. L μέγα om. M  $\parallel$  25. καὶ ante διήνεγκε colloc. L

ται. ούκουν ένδέχεται τροφήν μέν είναι τι τῷ ζώφ προσήπουσαν, οὐ μὴν καὶ κρατεῖσθαί γ' ὁμοίως πρὸς 162 των έν τω ζώω ποιοτήτων το κρατεισθαι δ' ήν άλλοιοῦσθαι. άλλ' ἐπεὶ τὰ μὲν ἰσχυρότερα ταῖς δυνάμεσίν έστι μόρια, τὰ δ' ἀσθενέστερα, κρατήσει μεν πάντα τῆς 5 οίκείας τῷ ζώω τροφής, οὐχ δμοίως δὲ πάντα' κρατήσει δ' ἄρα καὶ ή γαστήρ καὶ άλλοιώσει μέν την τροφήν, ού μην δμοίως ήπατι και φλεψί και άρτηρίαις και καρδία. πόσον οὖν έστιν, δ άλλοιοῖ, καὶ δὴ θεασώμεθα πλέον μεν ή κατά το στόμα, μεῖον δ' ή κατά το 10 ηπάρ τε και τὰς φλέβας. αύτη μεν γὰρ ή άλλοίωσις είς αίματος οὐσίαν άγει την τροφήν, ή δ' έν τῷ στόματι μεθίστησι μέν αὐτὴν έναργῶς είς ετερον είδος, ού μην είς τέλος γε μετακοσμεί, μάθοις δ' αν έπί των έγκαταλειφθέντων ταῖς διαστάσεσι τῶν ὀδόντων σιτίων 15 καλ καταμεινάντων δι' όλης νυκτός ούτε γαο άρτος άποιβῶς ὁ ἄρτος οὕτε πρέας ἐστὶ τὸ πρέας, ἀλλ' ὅξει μέν τοιούτον, οδόνπερ και του ζώου το στόμα, διαλέλυται δε και διατέτηκε και τας έν τω ζώω της σαρκός απομέμακται ποιότητας. Ενεστι δέ σοι θεάσασθαι 20 163 τὸ μέγεθος τῆς ἐν τῷ στόματι | τῶν σιτίων ἀλλοιώσεως, εί πυρούς μασησάμενος έπιθείης απέπτοις δοθιήσιν. ὄψει γὰρ αὐτούς τάχιστα μεταβάλλοντάς τε καί συμπέττοντας, ούδεν τοιούτον, δταν ύδατι φυραθώσιν, έργάσασθαι δυναμένους, καὶ μὴ θαυμάσης τὸ 25 γάο τοι φλέγμα τουτί τὸ κατὰ τὸ στόμα καὶ λειχήνων

<sup>1.</sup> οὐνοῦν M || 4 verba ἀλλ' ἐπεὶ — ἀπομέμακται ποιότητας excerps. Orib. XXII 1, 16 || 6. τῷ οm. L τῷ ζώῳ om. M || 7. μὲν Orib. ἄμα L om. cett. || 9. θεασόμεθα Orib. || 10 πλείον LM || τὸ ante στόμα om. O ante ἡπαρ om. A || 15. καταλειφθέντων O || 16. καὶ om. MO || μεινάντων Orib. || 18. τὸ τοιοῦτον L || οἰόνπερ MOrib. οἰον LO || τὸ τ. ζ. στόμα O || 19. διατέτηκται L²M

έστιν άκος και σκορπίους άναιρες παραγρήμα και πολλά των Ιοβόλων θηρίων τὰ μεν εύθέως ἀποκτείνει, τὰ δ' ές ύστερον άπαντα γουν βλάπτει μεγάλως, άλλά τὰ μεμασημένα σιτία πρώτον μεν τούτω τω φλέγματι βέβρεκταί 5 τε και πεφύραται, δεύτερον δε και τω γρωτί του στόματος απαντα πεπλησίακεν, ώστε πλείονα μεταβολήν είληφε των έν ταζς κεναζς γώραις των όδόντων έσφηνωμένων. άλλ' δσον τὰ μεμασημένα τούτων έπλ πλέον ήλλοίωται, τοσούτου έκείνων τὰ καταποθέντα. μή γάρ 10 οὐδὲ παραβλητὸν ή τὸ τῆς ὑπερβολῆς, εί τὸ κατὰ τὴν κοιλίαν έννοήσαιμεν φλέγμα και χολήν και πνεύμα και θεομασίαν καὶ όλην την οὐσίαν τῆς γαστρός. εἰ δὲ καί συνεπινοήσαις αὐτή τὰ παρακείμενα | σπλάγχνα 164 καθάπερ τινί λέβητι μεγάλω πυρός έστίας πολλάς, έκ 15 δεξιών μεν το ήπαρ, έξ αριστερών δε του σπλήνα, την καρδίαν δ' έκ των άνω, σύν αὐτη δὲ καὶ τὰς φρένας αλωρουμένας τε καλ διά παντός κινουμένας, έφ' άπασι δε τούτοις σκέπου το επίπλοου, εξαίσιου τινα πεισθήση την άλλοίωσιν γίγνεσθαι των είς την γαστέρα κατα-20 ποθέντων σιτίων. πῶς δ' ἀν ἡδύνατο ὁαδίως αίματούσθαι μή προπαρασκευασθέντα τη τοιαύτη μεταβολή; δέδεικται γάο οὖν καὶ πρόσθεν, ὡς οὐδὲν εἰς την έναντίαν άθρόως μεθίσταται ποιότητα. πώς οὖν δ άρτος αίμα γίγνεται, πῶς δὲ τὸ τεῦτλον ἢ ὁ κύαμος 25 ή τι των άλλων, εί μη πρότερον τιν' έτέραν άλλοί-

<sup>3.</sup> τὰ μεμασημένα πτλ. excerps. Orib. XXII 1,  $21-24\parallel$  τὰ μὲν  $A\parallel$  6. ἄπαντι M Orib.  $\parallel$  7. ἐν ταῖς LM ἐν αὐταῖς ταῖς  $O\parallel$  ἀπεσφηνωμένων  $M\parallel$  9. ἡλλοίωται LM ἡλλοίωτο  $O\parallel$  μἡ  $L^1O$  Orib. μηδὲ M οὐδὲ  $L^2\parallel$  10. ἦ\* εῖη C; an scribendum οὐδὲ γὰο οὐδὲ παραβλητὸν  $\langle ἄν \rangle$  εἴη?  $\parallel$  17. αἰωρούσας  $L^1M\parallel$  πινούσας  $L^1M\parallel$  21. προπατασμενασθέντα  $L\parallel$  25. τι  $L^2$  τινὰ  $L^1\parallel$  προτέραν L

ωσιν έδέξατο; πῶς δ' ἡ κόπρος [έὐθὺς] ἐν τοῖς λεπτοῖς έντέροις άθρόως γεννηθήσεται; τί γάρ έν τούτοις σφοδρότερον είς αλλοίωσίν έστι των κατά την γαστέρα; πότερα των γιτώνων τὸ πλήθος ή των γειτνιώντων σπλάγγνων ή περίθεσις ή τῆς μονῆς δ χρόνος ή σύμ- 5 φυτός τις έν τοῖς ὀργάνοις θερμασία; καὶ μὴν κατ' ούδεν τούτων πλεονεκτεί τὰ έντερα της γαστρός. τί 165 ποτ' οὖν ἐν μὲν τῆ γαστοί νυκτὸς | ὅλης πολλάκις μείναντα τὸν ἄρτον ἔτι φυλάττεσθαι βούλονται τὰς άργαίας διασάζοντα ποιότητας, έπειδαν δ' απαξ έμ- 10 πέση τοις εντέροις, εὐθύς γίγνεσθαι κόπρον; εί μεν γάο δ τοσούτος χρόνος άδύνατος άλλοιούν, οὐδ' δ βραχύς Ικανός εί δ' ούτος αὐτάρκης, πῶς οὐ πολύ μαλλον δ μακρός; ἔρ' οὖν ἀλλοιοῦται μὲν ή τροφή κατά την κοιλίαν, άλλην δέ τιν' άλλοίωσιν καὶ ούχ 15 οίαν έκ της φύσεως ίσχει τοῦ μεταβάλλοντος δογάνου; η ταύτην μέν, οὐ μην την γ' οἰκείαν τῶ τοῦ ζώου σώματι; μακρῷ τοῦτ' ἀδυνατώτερόν ἐστι. καὶ μὴν οὐκ άλλο γ' ήν ή πέψις ή άλλοίωσις είς την οίκείαν τοῦ τρεφομένου ποιότητα. είπερ οὖν ή πέψις τοῦτ' ἔστι 20 καί ή τροφή κατά την γαστέρα δέδεικται δεγομένη ποιότητα τῷ μέλλοντι πρὸς αὐτῆς θρέψεσθαι ζώφ προσήχουσαν, ίκανῶς ἀποδέδεικται τὸ πέττεσθαι κατά την γαστέρα την τροφήν. και γελοίος μεν 'Ασκληπιάδης ούτ' έν ταϊς έρυγαϊς λέγων έμφαίνεσθαί ποτε την 25 ποιότητα των πεφθέντων σιτίων ούτ' έν τοῖς ἐμέτοις

εὐθὺς om. M | 4. πότερα LM πότερον Ο | 5. παράθεσις L¹M | 9. τὸν ἄρτον, ἄρτον (sic) M || 13. πολὺ LM πολλῷ Ο ||
 14. ἀρ' L³ ἀλλ² L¹ || 15. ούχ οῖαν] οὐ τὴν LM || 19. ἡ add. P² om. cett. || post ἀλλοίωσις add. τοῦ τρέφοντος in marg. P² ||
 22. θρέψεσθαι\* θρέψασθαι Μ τρέφεσθαι L τραφήσεσθαι Ο ||
 28. ἴκανῶς om. C add. L² in marg.

ούτ' έν ταῖς ἀνα τομαῖς· αὐτὸ γὰο δή τὸ τοῦ σώμα- 166 τος έξόζειν αὐτὰ τῆς κοιλίας έστι τὸ πεπέφθαι. ὁ δ' ούτως έστιν εψήθης, ώστ', έπειδή των παλαιών ακούει λεγόντων έπὶ τὸ χρηστὸν έν τῆ γαστρὶ μεταβάλλειν 5 τὰ σιτία, δοκιμάζει ζητεῖν οὐ τὸ κατὰ δύναμιν άλλὰ τὸ κατὰ γεῦσιν χρηστόν, ώσπερ ἢ τοῦ μήλου μηλωδεστέρου - χρή γάρ ούτως αὐτῷ διαλέγεσθαι - γιγνομένου κατά την κοιλίαν ή τοῦ μέλιτος μελιτωδεστέρου. πολύ δ' εὐηθέστερός έστι και γελοιότερος 10 δ Έρασίστρατος ἢ μὴ νοῶν, ὅπως εἴρηται πρὸς τῶν παλαιών ή πέψις έψήσει παραπλήσιος ὑπάρχειν, ἢ έκὼν σοφιζόμενος έαυτόν. έψήσει μέν οὖν, φησίν, οὕτως έλαφοάν έγουσαν θεομασίαν ούκ είκος είναι παραπλησίαν την πέψιν, ώσπες η την Αίτνην δέον ύποθείναι 15 τη γαστοί ή άλλως αὐτης άλλοιῶσαι τὰ σιτία μή δυναμένης ή δυναμένης μεν άλλοιοῦν, οὐ κατά τὴν ἔμφυτον δε θεομασίαν, ύγραν ούσαν δηλονότι και διά τοῦθ' έψειν οὐκ ὀπτᾶν εἰρημένην. ἐχρῆν δ' αὐτόν, είπεο περί πραγμάτων αντιλέγειν έβούλετο, πειραθήναι 20 δείξαι μάλιστα μέν καὶ | πρώτον, ώς οὐδὲ μεταβάλλει 167 την άρχην ούδ' άλλοιοῦται κατά ποιότητα πρός τῆς γαστρός τὰ σιτία, δεύτερον δ', είπερ μη οίός τ' ην τούτο πιστώσασθαι, τὸ τὴν ἀλλοίωσιν αὐτῶν ἄχρηστον είναι τῷ ζώω εἰ δὲ μηδὲ τοῦτ' είχε διαβάλλειν, έξελέγ-25 ξαι την περί τὰς δραστικάς ἀρχὰς ὑπόληψιν καὶ δείξαι τάς ένεργείας έν τοῖς μορίοις οὐ διὰ τὴν έκ θερμοῦ

<sup>1.</sup> αὐτὸ γὰς τὸ  $L^1$  αὐτὸ μὲν γὰς δὴ τὸ  $L^2 \parallel 5$ . δοπιμάζειν  $M \parallel$  10. μὴν οὖν O μὴ νοῶν  $O^2$  in marg.  $\parallel$  11. παςαπλήσιος M παςαπλήσιον O παςαπλησίως L (ut videtur)  $\parallel$  12. οὖτως  $MO^2$  οὖτος  $LO^1 \parallel$  16. μὲν post ἀλλοιοῦν colloc.  $O \parallel$  20. post πρῶτο add. τὴν γαστέςα M om.  $LO \parallel$  22. τ' ἦν om. M ἐστι  $L \parallel$  24. μηδὶ μὴ LM

και ψυχρού και ξηρού και ύγρου ποιάν κράσιν ύπάρχειν άλλα δι' άλλο τι εί δε μηδε τοῦτ' ετόλμα διαβάλλειν, άλλ' δτι γε μή το θερμόν έστιν έν τοις ύπο φύσεως διοιχουμένοις τὸ τῶν ἄλλων δραστικώτατον. η εί μήτε τούτο μήτε των άλλων τι των έμπροσθεν 5 είγεν αποδεικνύναι, μή ληρείν δνόματι προσπαλαίοντα μάτην, ώσπερ οὐ σαφῶς 'Αριστοτέλους ἔν τ' ἄλλοις πολλοίς κάν τῷ τετάρτῷ τῶν μετεωρολογικῶν ὅπως ἡ πέψις έψήσει παραπλήσιος είναι λέγεται, καί ότι μή πρώτως μηδέ χυρίως δνομαζόντων, είρημότος. άλλ', 10 ώς ήδη λέλεκται πολλάκις, άρχη τούτων άπάντων έστι μία τὸ περί θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ ύγροῦ διασκέψασθαι, καθάπεο 'Αριστοτέλης ἐποίησεν ἐν τῶ 168 δευτέρω περί γενέσεως καί φθοράς, απο δείξας απάσας τάς κατά τὰ σώματα μεταβολάς καὶ άλλοιώσεις ύπὸ 15 τούτων γίγνεσθαι. άλλ' Έρασίστρατος ούτε τούτοις οθτ' άλλω τινί των προειρημένων άντειπων έπί τουνομα μόνον έτράπετο της έψήσεως.

Cap. VIII. Έπὶ μὲν οὖν τῆς πέψεως, εἰ καὶ τάλλα
πάντα παρέλιπε, τὸ γοῦν ὅτι διαφέρει τῆς ἐκτὸς έψή- 20
ποως ἡ ἐν τοῖς ζώρις πέψις, ἐπειράθη δεικνύναι, περὶ
δὰ τῆς καταπόσεως οὐδ' ἄχρι τοσούτου. τί γάρ φησιν;
τόλκη μὲν οὖν τῆς κοιλίας οὐδεμία φαίνεται εἶναι'.
καὶ μὴν δύο χιτῶνας ἡ γαστὴρ ἔχει πάντως ἕνεκά του
γεγονότως καὶ διήκουσιν οὖτοι μέχρι τοῦ στόματος, ὁ 25
μὲν ἐνδον, οἰὸς ἐστι κατὰ τὴν γαστέρα, τοιοῦτος δια-

μένων, δ δ' έτερος έπλ τὸ σαρκωδέστερον έν τῶ στομάχω τρεπόμενος. δτι μέν οὖν έναντίας άλλήλαις τὰς έπιβολάς των ίνων έχουσιν οί χιτωνες οδτοι, το φαινόμενον αὐτὸ μαρτυρεῖ. τίνος δ' ενεκα τοιοῦτοι γεγό-5 νασιν, Έρασίστρατος μέν ούδ' έπεγείρησεν είπειν, ήμεις δ' έρουμεν. δ μεν ενδον ευθείας έγει τας Ινας, δλης γάο ένεκα γέ γονεν δ δ' έξωθεν έγκαρσίας ύπερ τοῦ 169 κατά κύκλου περιστέλλεσθαι έκάστω γάρ των κινουμένων δογάνων έν τοῖς σώμασι κατά τὰς τῶν ἰνῶν 10 θέσεις αί κινήσεις είσίν. ἐπ' αὐτῶν δὲ πρῶτον τῶν μυών, εί βούλει, βασάνισον τον λόγον, έφ' ών καὶ αί ίνες έναργέσταται καὶ αί κινήσεις αὐτῶν ὁρῶνται διὰ σφοδρότητα. μετά δὲ τούς μῦς ἐπὶ τὰ φυσικά τῶν δογάνων ίθι και πάντ' όψει κατά τὰς Ινας κινούμενα 15 καὶ διὰ τοῦθ' έκάστω μεν τῶν ἐντέρων στρογγύλαι καθ' έκάτερον των γιτώνων αί ίνές είσι περιστέλλονται γαρ μόνον, έλκουσι δ' οὐδέν. ή γαστήρ δὲ τῶν ίνων τάς μέν εύθείας έχει χάριν όλκης, τάς δ' έγκαρσίας ένεκα περιστολής. ώσπερ γάρ έν τοίς μυσίν 20 έκάστης των ίνων τεινομένης τε καί πρός την άργην έλκομένης αί κινήσεις γίγνονται, κατά τὸν αὐτὸν λόγον κάν τη γαστοί· των μέν οὖν έγκαρσίων ἰνων τεινομένων έλαττον ανάγκη γίγνεσθαι τὸ εύρος τῆς περιεχομένης ὑπ' αὐτῶν κοιλότητος, τῶν δ' εὐθειῶν έλκο-25 μένων τε καί είς έαυτας συναγομένων ούκ ένδέχεται μή οὐ συναιρεῖσθαι τὸ μῆχος. ἀλλὰ μὴν | ἐναργῶς 170

<sup>8.</sup> στέλλεσθαι Ο || verba ξπάστω — εlσίν excerps. Orib. XXIV 18, 11 || ξπάστω Ο Orib. ξπάστον LM || 9. δογάνων] μορίων Orib. || ἐν οm. C add, P² || τῷ σώματι Orib. || 11. αί οm. LM || 14. πάντι LM πάντως Ο || 18. δι οm. L || 22. κάν Μ και L ἐν Ο || verba τῶν μὲν usque ad τὸν λάρυγγα excerps. Orib. XXIV 18, 12 || οὖν del. P² Θ² || ἰνῶν οm. L || 26. συν

και ψυχρού και ξηρού και ος άρχειν άλλά δι' άλλο τι βάλλειν, άλλ' δτι γε μή το φύσεως διοιχουμένοις το η εί μήτε τούτο μήτε του είχεν αποδεικνύναι, μη μημι μάτην, ώσπεο ού συσιού τολε τολε είναι μοριών πολλοίς κάν τῷ τετώριο πέψις έψήσει παραπίζοι οι στα σπασίται πρώτως μηδή πυρίως τ ώς ήδη λέλεκται πολίων μία τὸ περί θερμού - τον και στενούα την διασκέψασθαι, καθιστο 168 δευτέρω περί γενείους ο ο φησι τοίς σιτίοις

τούτων γίννεσθαι. Το του μήκους άφαι-νομα μόνον έτριπε του περιμονου, όπερ γάρ

Cap. VIII Es πάντα παρέλιπε. sews h to rois since δὲ τῆς καταπόσει. 'Shen uen our zal unv dia reco γεγονότας καλ ση μεν ενδον, οίος --

2. εί δε] η Μ μήτε\* μηδέ C | 12 15. τὰ σώματη Ι.Μ 24. nal 800 91 U LO / 26. mbv | nbv

MATTER BERNOR anys and and τὰς κατὰ τὰ σώμου κους ἄπαντα γρόνον. 15 σύτο μένα αύτό συμουν βαστέλλεσθαι τὰ 3 ορού του στόμειγου January obels devost. σωματος δδοιπορίαις σειμαστον γάρ, εί διοιμπταλήσεται, ούχ- 15 ο διαστέλλεσθαι

> P Orib, καταφερόμενος μέρεσιν M Orib ΜΟ λέγει L || αύτφ 22. ky-Муки М

τὰ πάτω ποινόν έστι καὶ τοῖς νεκροῖς σώμασι, δι' ὧν δπωσούν τι διεξέργεται, και τοίς ζώσιν, είτε περιστέλλοιτο τοις διεργομένοις είθ' έλκοιτο τὸ δὲ τῆς του μήκους συναιρέσεως ίδιον των τας εύθείας ίνας s έχουτων δογάνων, ζυ' επισπάσωνταί τι. άλλα μην έδείχθη κατασπώμενος δ στόμαχος, οὐ γὰρ ἂν είλκε τὸν λάουγγα δῆλον οὖν, ὡς ἡ γαστὴο Ελκει τὰ σιτία διὰ τοῦ στομάχου. καὶ ή κατὰ τὸν ἔμετον δὲ τῶν έμουμένων άχοι τοῦ στόματος φορά πάντως μέν που 10 καλ αυτή τὰ μεν υπό τῶν ἀναφερομένων διατεινόμενα μέρη τοῦ στομάχου διεστώτα κέκτηται, τών πρόσω δ' δ τι ὢν έκάστοτ' ἐπιλαμβάνηται, τοῦτ' ἀρχόμενον διαστέλλεται, τὸ δ' | ὅπισθεν καταλείπει δηλονότι συστελ- 17 λόμενον, ωσθ' δμοίαν είναι πάντη την διάθεσιν τοῦ 15 στομάχου κατά γε τοῦτο τῆ τῶν καταπινόντων άλλὰ τῆς δλαῆς μὴ παρούσης τὸ μῆκος ὅλον ἴσον ἐν τοῖς τοιούτοις συμπτώμασι διαφυλάττεται. διὰ τοῦτο δὲ καλ καταπίνειν δᾶόν έστιν ἢ έμεῖν, ὅτι καταπίνεται μέν άμφοϊν τῆς γαστρὸς τῶν χιτώνων ἐνεργούντων, 20 τοῦ μεν έντος ελκοντος, τοῦ δ' έκτος περιστελλομένου τε και συνεπωθούντος, έμειται δε θατέρου μόνου τοῦ έξωθεν ένεργούντος, οὐδενὸς έλκοντος είς τὸ στόμα. οὐ γὰρ δὴ ὥσπερ ἡ τῆς γαστρὸς ὄρεξις προηγείτο τοῦ καταπίνειν τὰ σίτία, τὸν αὐτὸν τρόπον κάν τοῖς ἐμέ-25 τοις έπιθυμεῖ τι τῶν κατὰ τὸ στόμα μορίων τοῦ

GALEN. SCRIPT. MIN. III.

γε φαίνεται καταπινόντων συναιρούμενον κο τον ὁ λάρυγξ ἀνατρέχων, ὅσον ὁ στόμαχος και καλ δταν γε συμπληρωθείσης της έν τῷ κι ένεργείας άφεθη της τάσεως δ στόμαχος, πάλιν φαίνεται καταφερόμενος δ λάρυγξ. δ γ γιτών της γαστρός δ τας εύθείας ίνας έχων ι στόμαχον ύπαλείφων καί τὸ στόμα τοις έντὸς έπεκτείνεται τοῦ λάρυγγος, ῶστ' οὐκ ἐνδέχει σπώμενον αὐτὸν ὑπὸ τῆς κοιλίας μὴ οὐ συνεπ καὶ τὸν λάρυγγα. ὅτι δ' αί περιφερείς ἶνες. στέλλεται τά τ' άλλα μόρια καὶ ή γαστής... οοῦσι τὸ μῆκος, ἀλλὰ συστέλλουσι καὶ σι εὐούτητα, καὶ παρ' αὐτοῦ λαβείν ἔστιν όμο Έρασιστράτου περιστέλλεσθαι γάρ φησι την γαστέρα κατά τον της πέψεως απ... ρείται τῆς κοιλίας, οὐκ ἔστι τῆς περισ... σεως ίδιον τὸ κατασπᾶν κάτω τὸν στόμι., .... αὐτὸς ὁ Ἐρασίστρατος εἶπε, τοῦτο μο....... 171 βήσεται τὸ τῶν ἄνω συστελ λομένων ὸ..... κάτω. τοῦτο δ' ὅτι, κάν είς νεκροι 🔫 ύδατος έγχέης, φαίνεται γιγνόμενου, ταίς γὰο τῶν ὑλῶν διὰ στενοῦ σώμ \_\_\_\_ ακόλουθόν έστι το σύμπτωμα θαστι ερχομένου τινός αὐτὸν ὅγκου μη Το οῦν τὸ μὲν τῶν ἄνω συστελλομο

<sup>1.</sup> γε om. M || 5. κάτω φορώμανος LP<sup>2</sup>O || 7. ύπηλειφώς in rad 8. κατασπωμένων αύτ**ῶν Ch || 9** ται M || 16. τῆς κ. ἀφαιφεδεαι Γ LM || 21. νεκρὸν C νεκροδ K || χέοις O || 23. τοῦ σώματος O ||

είσιν ίκανοί, φέρε κάκ της των ζώων άνατομης έπιδείξωμεν αὐτοῖς, ὡς έκάτερος τῶν γιτώνων ἐνεργεῖ τὴν είοημένην ἐνέργειαν. εί δή τι λαβών ζώον, εἶτα γυμνώσας αὐτοῦ τὰ περικείμενα τῶ στομάχω σώματα χωοίς του διατεμείν τινα των νεύρων ή των αρτηριών 6 η των φλεβών των αὐτόθι τεταγμένων έθέλοις ἀπὸ της γένυος έως του θώρακος εὐθείαις τομαίς διελείν τὸν ἔξω γιτῶνα τὸν τὰς ἐγκαρσίας ἶνας ἔγοντα κἄπειτα τῶ ζώω τροφήν προσενέγκοις, ὄψει καταπίνον αὐτὸ καίτοι της περισταλτικής ένεργείας ἀπολωλυίας. εί δ' 10 αδ πάλιν έφ' έτέρου ζώου διατέμοις αμφοτέρους τους γιτώνας τομαίς έγκαρσίαις, θεάση καὶ τοῦτο καταπίνου οὐκέτ' ἐνεργοῦντος τοῦ ἐντός. ὧ δῆλον, ὅτι καὶ διὰ 176 θατέρου μεν αὐτῶν καταπίνειν οἶόν τ' ἐστίν, | ἀλλά γείρου η δι' άμφοτέρων. πρός γάρ αὖ τοῖς ἄλλοις καὶ ι τοῦτ' ἔστι θεάσασθαι σαφῶς ἐπὶ τῆς εἰρημένης ἀνατομῆς, ὡς ἐν τῷ καταπίνειν ὑποπίμπλαται πνεύματος δ στόμαγος τοῦ συγκαταπινομένου τοῖς σιτίοις, δ περιστελλομένου μέν τοῦ έξωθεν χιτώνος ώθεῖται βαδίως είς την γαστέρα σύν τοις έδέσμασι, μόνου δε του έν-10 δον υπάρχοντος έμποδων Ισταται τη φορά των σιτίων διατεϊνόν τ' αὐτὸν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἐμποδίζον. ἀλλ' ούτε τούτων οὐδεν Έρασίστρατος εἶπεν ούθ' ώς ή σχολιά θέσις του στομάγου διαβάλλει σαφώς το δόγμα των νομιζόντων ύπὸ τῆς ἄνωθεν βολῆς μόνης ποδη- 15

<sup>1.</sup> πάκ] πάκλ L  $\parallel$  τῆς ἐκλ τῶν M  $\parallel$  8. τὸν τὰς ἐγκαςσίας ἴνας ἔχοντα Μ τὸν τὰς ἴνας ἔχοντα τὰς ἔγκ. LO  $\parallel$  9. προσενέγκοις προσενέγκης L προσενεγκών Μ προσενεγκών Ο  $\parallel$  11. ἀμφοτέρονς τ. χ.] τὸν ἔσωθεν χιτῶνα Μ  $\parallel$  12. ἐγκαςσίας τομῆ LM  $\parallel$  13. διὰ οπ. Ο  $\parallel$  14. μὲν οπ. Ο add. L²  $\parallel$  16. σαφῶς θ. Ο θεάσασθαι οπ. Μ  $\parallel$  20. μόνον LM χρόνον Ο¹ χρόν $\varphi$  Ο²  $\parallel$  23. οὕτε Μ οὐθὲ LO  $\parallel$  25. μόνης LP οπ. Ο

γούμενα μέχρι της γαστρός ζέναι τὰ καταπινόμενα. μόνον δ' δτι πολλά των μακροτραγήλων ζώων έπικεκυφότα καταπίνει, καλώς είπεν. ὧ δήλον, ὅτι τὸ φαινόμενον οὐ τὸ πῶς καταπίνομεν ἀποδείκνυσιν, ἀλλὰ 5 τὸ πῶς οὐ καταπίνομεν. ὅτι γὰο μὴ διὰ μόνης τῆς άνωθεν βολής, έκ τούτου δήλον οὐ μὴν είθ' έλκούσης τῆς κοιλίας εἴτε παράγοντος αὐτὰ τοῦ στομάγου, δῆλον ήδη πω. άλλ' ήμεζε γε πάντας τους λογισμούς είπόντες 17 τούς τ' έκ τῆς κατασκευῆς τῶν ὀργάνων ὁρμωμένους 10 και τούς ἀπὸ τῶν ἄλλων συμπτωμάτων τῶν τε πρὸ τοῦ γυμνωθήναι τὸν στόμαγον καὶ γυμνωθέντος, ὡς ὀλίγω πρόσθεν έλέγομεν, ίκανῶς ένεδειξάμεθα τοῦ μὲν έλκειν ένεκα τὸν έντὸς χιτῶνα, τοῦ δ' ἀπωθεῖν τὸν έκτὸς γεγονέναι. προύθέμεθα μεν οδν αποδείξαι την καθ-15 εκτικήν δύναμιν έν έκάστω των δργάνων οὖσαν, ώσπερ έν τῷ πρόσθεν λόγω τὴν έλατικήν τε καὶ προσέτι τὴν άλλοιωτικήν. ύπὸ δὲ τῆς ἀκολουθίας τοῦ λόγου τὰς τέτταρας ἀπεδείξαμεν ὑπαργούσας τῆ γαστρί, τὴν έλατικήν μέν έν τῷ καταπίνειν, τὴν καθεκτικήν δ' έν 20 τῶ πέττειν, τὴν ἀπωστικὴν δ' ἐν τοῖς ἐμέτοις καὶ ταῖς των πεπεμμένων σιτίων είς τὸ λεπτὸν ἔντερον ὑπογωρήσεσιν, αὐτὴν δὲ τὴν πέψιν ἀλλοίωσιν ὑπάργειν. Cap. IX. Ούκουν ετ' απορήσομεν ούδε περί τοῦ σπληνός, εί έλκει μέν τὸ οίκειον, ἀποκρίνει δὲ τὸ 25 άλλότριον, άλλοιοῦν δὲ καὶ κατέχειν, δσον ἀν ἐπισπά-

σηται, πέφυκεν, ούδε περί ήπατος η φλεβός η άρτη-

<sup>3.</sup> τὸ φαινόμενον L τὸ om. MO || 9. τ' om. LM || 17. τὰς om. M || 18. τέσσαρας L || ἐπεδείξαμεν L || 23. ἀπορήσαιμεν sine ὰν O || 25. ἀλλοιοῦν δ. κ. κατέχειν LP ἀλλοιοῖ δ. κ. κατέχει MO || ἐπισπάσηται L ἐπισπάσαθαι MO || 26. πέφυκεν C πεφύκη Κ || οὐδὲ\* οὕτε C

178 ρίας ἢ καρδίας ἢ τῶν ‖ ἄλλων τινός ἀναγκαται γὰρ ἐδείχθησαν αι τέτταρες αὖται δυνάμεις ἄπαντι μορίφ τῷ μέλλοντι θρέψεσθαι καὶ διὰ τοῦτ' αὐτὰς ὑπηρέτι-δας εἶναι θρέψεως ἔφαμεν ὡς γὰρ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀποπάτημα τοῖς κυσὶν ἣδιστον, οὕτω καὶ τὰ τοῦ ἣπα- τος περιττώματα τὸ μὲν τῷ σπληνί, τὸ δὲ τῆ χοληδόχω κύστει, τὸ δὲ τοῖς νεφροῖς οἰκεῖον.

Cap. X. Καὶ λέγειν ετι περί τῆς τούτων γενέσεως ούκ αν έθέλοιμι μεθ' Ίπποκράτην και Πλάτωνα και Αριστοτέλην και Διοκλέα και Πραξαγόραν και Φιλό-10 τιμον οὐδε γάρ οὐδε περί τῶν δυνάμεων είπον ἄν, εί τις των έμπροσθεν απριβώς έξειργάσατο του ύπερ αὐτῶν λόγον. ἐπεὶ δ' οί μὲν παλαιοί καλῶς ὑπὲο αὐτων αποφηνάμενοι παρέλιπον αγωνίσασθαι τω λόγω, μηδ' ὑπονοήσαντες ἔσεσθαί τινας είς τοσούτον άναι- 15 σγύντους σοφιστάς, ώς αντιλέγειν έπιγειοήσαι τοῖς έναργέσιν, οί νεώτεροι δε τὸ μέν τι νικηθέντες ὑπὸ τῶν σοφισμάτων έπείσθησαν αὐτοῖς, τὸ δέ τι καὶ ἀντιλέγειν έπιγειρήσαντες αποδείν μοι πολύ τῆς τῶν πα-179 λαιών έδοξαν δυνάμεως, | διὰ τοῦθ', ὡς ἀν ἐκείνων 20 αὐτῶν, εἴπερ ἔτ' ἦν τις, ἀγωνίσασθαί μοι δοκεῖ πρὸς τούς άνατρέποντας τῆς τέγνης τὰ κάλλιστα, καὶ αὐτὸς ούτως έπειράθην συνθείναι τούς λόγους. ότι δ' ή ούδεν ή παντάπασιν ανύσω τι σμικρόν, ούκ αγνοώ πάμπολλα γὰο εδοίσκω τελέως μεν ἀποδεδειγμένα τοῖς 25

<sup>1.</sup> ἀναγκαῖαι γὰρ ατλ. excerps. Orib. XXII 1, 14  $\parallel$  3. ϑρέψασθαι M  $\parallel$  11. οὐδὲ ante περί om. L  $\parallel$  12. ὑπὲρ LM περί O  $\parallel$  14. πολλά ante παρέλιπον add. O om. LM  $\parallel$  16. τοῖς ἐναργῶς φερομένοις (sic) M  $\parallel$  21. δοκῶν O (in marg. δοκεῖ) δοκῶ P  $\parallel$  23. ἢ ante οὐδὲν om. O del.  $P^2 \parallel$  24. παντάπασιν ἀνύσω τι καὶ τοῦτο μικρὸν O M π. ἀνύσωνσι τι μικρὸν L γρ. δ' οὐδὲν παντάπασιν ἀνύσω ἢ καὶ τοῦτο σμικρὸν L²

παλαιοίς, ούτε δε συνετά τοίς πολλοίς των νύν δι' άμαθίαν, άλλ' οὐδ' ἐπιχειρούμενα γιγνώσκεσθαι διὰ δαθυμίαν, ούτ', εί και γνωσθείη τινί, δικαίως έξεταζόμενα τοὴ γὰο τὸν μέλλοντα γνώσεσθαί τι τῶν πολ-5 λων άμεινον εύθυς μέν και τη φύσει και τη πρώτη διδασκαλία πολύ των άλλων διενεγκείν έπειδαν δέ γένηται μειράκιον, άληθείας τινά σχεῖν έρωτικήν μανίαν, ώσπερ ένθουσιώντα καλ μήθ' ήμέρας μήτε νυκτός διαλείπειν σπεύδοντά τε καὶ συντεταμένον έκμαθεῖν, 10 δσα τοῖς ἐνδοξοτάτοις εἴρηται τῶν παλαιῶν ἐπειδὰν δ' έκμάθη, κρίνειν αὐτὰ καὶ βασανίζειν χρόνω παμπόλλω καὶ σκοπεῖν, πόσα μὲν δμολογεῖ τοῖς ἐναργῶς φαινομένοις, πόσα δε διαφέρεται, | καλ ούτω τὰ μεν 18 αίρεισθαι, τὰ δ' ἀποστρέφεσθαι. τῷ μὲν δὴ τοιούτω 15 πάνυ σφόδοα χοησίμους ήλπικα τοὺς ήμετέρους ἔσεσθαι λόγους εἶεν δ' ἀν ολίγοι παντάπασιν οὖτοι τοῖς δ' άλλοις ούτω γενήσεται το γράμμα περιττόν, ως εί καλ μῦθον ὄνφ τις λέγοι.

Cap. XI. Συμπεραντέον οὖν ἡμῖν τὸν λόγον ἔνεκα τῶν τῆς ἀληθείας ἐφιεμένων ὅσα λείπει κατ' αὐτὸν ἔτι προσθεῖσιν. ὡς γὰρ ἡ γαστὴρ ἔλκει μὲν ἐναργῶς καὶ κατασπᾶ τὰ σιτία τοῖς σφόδρα πεινώδεσι, πρὶν ἀκριβῶς ἐν τῷ στόματι λειωθῆναι, δυσχεραίνει δὲ καὶ ἀπωθεῖται τοῖς ἀποσίτοις τε καὶ πρὸς ἀνάγκην τὸ ἐσθίουσιν, οὕτω καὶ τῶν ἄλλων ὀργάνων ἕκαστον ἀμφοτέρας ἔχει τὰς δυνάμεις, τήν τε τῶν οἰκείων ἑλκτι-

<sup>7.</sup> τινὰ σχεῖν L τινὸς ἔχειν MO τινὸς σχεῖν  $A\parallel 9$ . ἐκμαθὰν  $M\parallel 11$ . ἐπὶ χρόνω  $M\parallel 13$ . δὲ] δὲ καὶ  $LM\parallel 15$ . πάνυ χρησίμους σφόδρα τοὺς ἡ, ἤλπικα  $\lambda$ . ἔσεσθαι  $O\parallel$  ἤλπισα  $M\parallel 17$ . γενήσεται L γενήσεσθαι  $MO\parallel 20$ . τῆς om.  $L\parallel$  post δσα add. δὲ  $O\parallel 21$ . ἔτι προσθείσιν  $LMO^2$  ἐπιπροσθήσειν  $A\parallel$  γὰρ om.  $O\parallel 22$ . κατασπά LM μετασπά LM

κήν και την των αλλοτρίων αποκριτικήν. και διά τοῦτο, κὰν έξ ένὸς ή χιτῶνος ὄργανόν τι συνεστώς. ώσπεο και αι κύστεις αμφότεραι και αι μήτραι και αί φλέβες, αμφότερα των ίνων έχει τα γένη, των εύθειών τε και των έγκαρσίων, και μέν γε και τρίτον 5 181 τι | μένος ενών έστι (των) λοξών, έλαττον πολύ τώ πλήθει των προειρημένων δύο γενών, εύρίσκεται δ' δο μεν τοίς έκ δυοίν γιτώνων συνεστηκόσιν δογάνοις ταις εθθείαις ίσιν άναμεμιγμένον. δο δε τοις έξ ενός αμα τοις άλλοις δύο γένεσι. συν-10 σπιλαμβάνουσι δ' αύται μέγιστον τη της καθεκτικής φρομασθείσης δυνάμεως ένεργεία δεΐται γάρ έν τούτω των γρόνω πανταχόθεν έσφίγηθαι και περιτετάσθαι τοις δεναπογουσι το μόριον, ή μεν γαστήρ έν το της πέψους, αί μήτραι δ' έν τω τής κυήσεως γρόνω παντί. 16 των δρα και δ της φλεβός χιτών είς ων έκ πολυειδών ένων έγένετο και των της άρτηρίας ὁ μεν έξωθεν οι των στρογγύλων, δ δ' έσωθεν έκ μεν των εύθειων πλείστων, ολίγων δέ τινων σύν αὐταϊς καὶ τῶν λοξῶν. δοτε τὰς μέν φλέβας τατς μήτραις και τατς κύστεσιν 20 οικώναι κατά γε την των ίνων σύνθεσιν, εί και τω πόρω λείπονται, τὰς δ' ἀρτηρίας τῆ γαστρί. μόνα δὲ πάνεων δογάνων έχ δυοίν θ' αμα και άμφοτέρων ένκαροίας έχοντων τὰς ἶνας έγένετο τὰ ἔντερα. τὸ δ' μα θε βελτιον ήν | των τ' άλλων έκάστω τοιούτω την 25

φύσιν ύπάργειν, οδόνπερ και νῦν έστι, τοῖς τ' έντέροις έκ δυοίν δμοίων γιτώνων συγκείσθαι της περί γρείας μορίων πραγματείας έστίν. ούκουν νύν χρή ποθείν άκούειν περί των τοιούτων, ώσπερ οὐδε διὰ τί περί 5 τοῦ πλήθους τῶν χιτώνων ξκάστου τῶν ὀργάνων διαπεφώνηται τοῖς ἀνατομικοῖς ἀνδράσιν. ὑπὲρ μὲν γὰρ τούτων αὐτάρχως ἐν τοῖς περί τῆς ἀνατομικῆς διαφωνίας εξοηται περί δε του διότι τοιούτον εκαστον έγένετο των δργάνων, έν τοις περί χρείας μορίων είρήσεται. Cap. XII. Nevl δ' οὐδέτερον τούτων πρόκειται λέγειν, άλλα τας φυσικάς δυνάμεις μόνας αποδεικνύειν έν έκάστω των δογάνων τέτταρας ύπαρχούσας. έπλ τοῦτ' οὖν πάλιν ἐπανελθόντες ἀναμνήσωμέν τε τῶν έμπροσθεν είρημένων έπιθωμέν τε κεφαλήν ήδη τω 15 λόγω παντί τὸ λείπον έτι προσθέντες. ἐπειδή γὰρ ξααστον των έν τῷ ζώω μορίων έλκειν εἰς έαυτὸ τὸν οίκετου [τῆ ποιότητι] χυμον ἀποδέδεικται καὶ πρώτη σχεδον αύτη των φυσικών έστι δυνάμεων, έφεξης

20 έλχθεϊσαν (τροφήν) ήτοι σύμπασαν ή καί τι περίττωμα αὐτής, πρίν ἄν εἰς ἐναντίαν μεταπέση διάθεσιν ή αὐτὸ τὸ ὄργανον ή καὶ τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῷ τὰ πλεϊστα. ἡ μὲν οὖν γαστήρ, ἐπειδὰν μὲν ἱκανῶς ἐμπλησθῆ τῶν σιτίων καὶ τὸ χρηστότατον αὐτῶν εἰς τοὺς ἑαυτῆς 25 χιτῶνας ἐναπόθηται βδάλλουσα, τηνικαῦτ' ἤδη τὸ λοιπὸν ἀποτρίβεται καθάπερ ἄγθος ἀλλότριον αὶ κύστεις

έκείνω γνωστέον, ως οὐ πρότερον ἀποτρίβεται την 183

<sup>1.</sup> καὶ om. L  $\parallel$  τ' om. O  $\parallel$  4. περὶ $\parallel$  ύπὲρ MO  $\parallel$  5. χιτώνων συγκεϊσθαι (add.) ξκάστω M  $\parallel$  6. γὰρ om. L  $\parallel$  7. ἐν τοῖς om. M  $\parallel$  περὶ $\parallel$  ὑπὲρ M  $\parallel$  13. τε om. O  $\parallel$  15. ἔτι om. M add. P²  $\parallel$  17. τ ποιότητι om. O  $\parallel$  19. ἐκεῖνο LO  $\parallel$  20.  $\langle$  τροφήν $\rangle$ \*, cf. Gal. XV 317 21. τὸ $\parallel$  τὸν A  $\parallel$  25. ἐναπόθηται $\parallel$  ἀποτίθεται O  $\parallel$  τὰ λωπά  $\parallel$ 

δ', έπειδαν έκαστον των έλχθέντων ή τω πλήθει διατείνου ή τη ποιότητι δάκνον άνιαρον γένηται τω δ' αύτω τρόπω και αι μήτραι ήτοι γάρ, έπειδαν μηκέτι φέρωσι διατεινόμεναι, τὸ λυποῦν αποθέσθαι σπεύδουσιν ή τη ποιότητι δακνόμεναι των έκχυθέντων είς αὐ- 5 τας ύνοων, έκατερου δε των είσημένων γίγνεται μεν και βιαίως έστιν ότε και άμβλώσκουσι τηνικαύτα, γίγνεται δ' ώς τὰ πολλά καὶ προσηκόντως, ὅπερ οὐκ αμβλώσκειν άλλ' αποκυίσκειν τε και τίκτειν δνομάζεται. τοις μέν οδυ άμβλωθοιδίοις φαρμάχοις ή τισιν 10 184 άλλοις παθήμασι διαφθεί ρουσι τὸ ξαβρυον ή τινας των υμένων αυτού δηγνύουσιν αί αμβλώσεις επονται. οθτω δε κάπειδαν ανιαθωσί ποθ' αι μήτραι κακώς έχουσαι τη διατάσει, ταζε δε των έμβούων αὐτων μινήσεσι ταίς σφοδροτάταις οί τόποι, καθάπερ καί 15 τοδθ' Ίπποκράτει καλώς είρηται, κοινόν δ' άπασών των διαθέσεων ή άνία και ταύτης αίτιον τριττόν ή όγκος περιττός ή τι βάρος ή δήξις. όγκος μέν, έπειδαν μυκέτι φέρωσι διατεινόμεναι, βάρος δ', έπειδαν ύπερ την δώμην αὐτῶν ή τὸ περιεχόμενον, δῆξις δ', ἐπειδὰν 20 θτοι τὰ πρότερον ἐν τοῖς ὑμέσιν ὑγρὰ στεγόμενα ὁαγέντων αὐτῶν είς αὐτὰς ἐκχυθῆ τὰς μήτρας ἢ καὶ σύμπαν αποφθαρέν το κύημα σηπόμενόν τε καί διαλυόμενον είς μοχθηρούς ίχωρας ούτως έρεθίζη τε καί λάκυρ του γιτώνα των ύστερων, ανάλογον οὖν έν 25 λπασι τοξς δογάνοις ξκαστα των τ' ξογων αὐτων των

φυσικών καλ μέντοι των παθημάτων τε καλ νοσημάτων φαίνεται γιγνόμενα, τὰ μὲν ἐναργῶς καὶ σαφῶς οὕτως, ώς αποδείξεως δείσθαι μηδέν, τὰ δ' ήττον μεν έναρνῶς, οὐ μὴν ἄγνωστά γε παντάπασι τοῖς ∥ ἐθέλουσι 185 5 προσέχειν τὸν νοῦν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς γαστρὸς αί-τε δήξεις έναργείς, διότι πλείστης αίσθήσεως μετέχει, τά τ' άλλα παθήματα τά τε ναυτίαν έμποιοῦντα καὶ οί καλούμενοι καρδιωγμοί σαφώς ένδείκνυνται την άποκριτικήν τε καὶ ἀπωστικήν τῶν ἀλλοτρίων δύναμιν, 10 ούτω δε κάπι των ύστερων τε και της κύστεως της τὸ οὖοον ὑποδεχομένης ἐναργῶς γὰρ οὖν καὶ αὕτη φαίνεται μέχοι τοσούτου τὸ ύγοὸν ὑποδεχομένη τε καλ άθροίζουσα, άχρις ἂν ήτοι πρὸς τοῦ πλήθους αὐτοῦ διατεινομένη μηκέτι φέρη την άνίαν η πρός της ποι-15 ότητος δακνομένη. χρονίζον γάρ ξκαστον των περιττωμάτων έν τῷ σώματι σήπεται δηλονότι, τὸ μὲν έλάττονι, τὸ δὲ πλείονι χρόνφ, καὶ οὕτω δακνῶδές τε καὶ δριμύ καὶ ἀνιαρὸν τοῖς περιέχουσι γίγνεται. οὐ μὴν έπί γε της έπι τω ήπατι κύστεως δμοίως έχει ω δηλον, 20 δτι νεύρων ήκιστα μετέχει. χρή δε κάνταῦθα τόν γε φυσικόν ἄνδρα τὸ ἀνάλογον έξευρίσκειν. εί γὰρ ελκειν τε τὸν οἰκεῖον ἀπεδείχθη χυμόν, ὡς φαίνεσθαι πολλάκις μεστήν, αποκρί νειν τε τὸν αὐτὸν τοῦτον οὐκ εἰς 186 μακράν, άναγκαϊόν έστιν αὐτὴν ἢ διὰ τὸ πλῆθος βα-25 ουνομένην ή τῆς ποιότητος μεταβαλλούσης ἐπὶ τὸ δακνωδές τε και δριμύ της αποκρίσεως έφίεσθαι. οὐ γὰο δὴ τὰ μὲν σιτία τὴν ἀρχαίαν ὑπαλλάττει ποιότητα ταγέως ούτως, ώστ', έπειδαν έμπέση τοις λεπτοις έν-

<sup>3.</sup> μὴ δεῖσθαι μηδέν M  $\parallel$  5. ἐπὶ μὲν οὖν om. M  $\parallel$  11. γὰς οὖν L γοῦν P γὰς O  $\parallel$  21. εύς/σκειν M

δ', έπειδαν εκαστον των ελχθέντων ή τω πλήθει τείνου ή τη ποιότητι δάκνου άνιαρου γένηται. αὐτῶ τρόπω καὶ αί μῆτραι· ἤτοι γάρ, ἐπειδὰν μ φέρωσι διατεινόμεναι, τὸ λυποῦν ἀποθέσθαι σπει σιν ή τη ποιότητι δακνόμεναι των έκχυθέντων εί τας ύγρων. έκατερον δε των είρημένων γίγνετα καί βιαίως έστιν ότε καί άμβλώσκουσι τηνικαύτα γνεται δ' ώς τὰ πολλά καὶ προσηκόντως, ὅπες άμβλώσκειν άλλ' ἀποκυΐσκειν τε καὶ τίκτειν όνο ται. τοῖς μὲν οὖν ἀμβλωθοιδίοις φαρμάκοις ή 184 άλλοις παθήμασι διαφθεί οουσι τὸ έμβουον ή των ύμένων αὐτοῦ όηγνύουσιν αί ἀμβλώσεις έπι ούτω δε κάπειδαν ανιαθωσί ποθ' αί μήτραι > έχουσαι τη διατάσει, ταϊς δε των έμβούων ο πινήσεσι ταϊς σφοδροτάταις οί τόποι, καθάπει τοῦθ' Ίπποκοάτει καλώς είοηται. κοινόν δ' άπ των διαθέσεων ή άνία και ταύτης αίτιον τριτι όγκος περιττός ή τι βάρος ή δήξις. όγκος μέν, έπ μημέτι φέρωσι διατεινόμεναι, βάρος δ', έπειδαν την δώμην αὐτῶν ή το περιεχόμενον, δήξις δ', έπ ήτοι τὰ πρότερον έν τοῖς ὑμέσιν ὑγρὰ στεγόμεν γέντων αὐτῶν εἰς αὐτὰς ἐκχυθῆ τὰς μήτρας σύμπαν αποφθαρέν το κύημα σηπόμενον τε κα λυόμενον είς μοχθηρούς ίχωρας ούτως έρεθίζη δάχνη τὸν γιτῶνα τῶν ὑστερῶν, ἀνάλογον οι απασι τοῖς ὀργάνοις ξκαστα τῶν τ' ἔργων αὐτω

<sup>7.</sup> ὅτε οm. Μ || 9. τε οm. Μ || 13. ἀνιαθῶσι C ἀνωθῶσι Κ || 15. σφοδροτέραις Μ || 16. ὑφ' Ἰπποκρότι 17. ὑποθέσεων L || ταύτης αὐτῆς Ο || 19. ἐπειδὰν 20. ἐπειδὰν οm. Μ || 21. τὰ om. Μ add. P² || 22. ἐπρυθί (P non item) || 23. ἀποφθαρῆ Μ || 24. τε om. ΜΟ || 24. τῶν τ' ἔργων Ενεκα τῶν ἐντέρων Μ corr. P² || τ' om. Τ

the design of th

3) 500 TLZ : M2 uez 3 & 2 ν 0. λεβ 🐯 ιακ**φ** « <sup>τδ</sup> γ€ unre dià Te γα**στ**έ 00**09** & 2 rα**δόσ**ε 6 Es · Siapos ĕμπφοσ Joe∞ S 3€€ B & Margal in head :OLALOCA .

Wite as a second of the second

δπότε μεν έν τούτοις ἄφθονος είη περιεχομένη τροφή, 189 διὰ τῶν εἰρημένων εἰς | ἦπαρ ἀναφέρεσθαι φλεβῶν, όπότε δ' είη κενά και δεόμενα τρέφεσθαι, διά των αὐτῶν αὖθις ἐξ ήπατος ἕλκεσθαι; πᾶν γὰο ἐκ παντὸς έλκειν φαίνεται καί παντί μεταδιδόναι καί μία τις 5 είναι σύρροια καί σύμπνοια πάντων, καθάπερ καί τοῦθ' ὁ θειότατος Ίπποκοάτης είπεν. Ελκει μεν οὖν τὸ ζοχυρότερον, έκκενοῦται δὲ τὸ ἀσθενέστερον. ζοχυοότερον δε και ασθενέστερον έτερον ετέρου μόριον ή άπλως και φύσει και κοινή πασίν έστιν ή ίδίως τωδέ 10 τινι γίγνεται. φύσει μεν και κοινη πασιν άνθρώποις θ' άμα καὶ ζώοις ή μεν καρδία τοῦ ήπατος, τὸ δ' ήπαο των έντέρων τε και της γαστρός, αί δ' άρτηρίαι των φλεβων έλκύσαι τε τὸ χρήσιμον έαυταις αποκρίναί τε τὸ μὴ τοιούτον Ισχυρότεραι. καθ' έκαστον δ' ἡμῶν 15 ίδίως έν μεν τώδε τώ καιρώ τὸ ήπαρ ίσχυρότερον έλκειν, ή γαστήο δ' έν τώδε. πολλής μεν γάο έν τή ποιλία περιεγομένης τροφής και σφοδρώς δρεγομένου τε καί γρήζοντος τοῦ ήπατος, πάντως ίσχυρότερον έλκει τὸ σπλάγχνον έμπαλιν δὲ τοῦ μὲν ήπατος ἐμ- 20 190 πεπλησμένου τε καί δια τεταμένου, της γαστρός δ' δρεγομένης και κενής υπαργούσης ή της δλκής Ισγύς είς έκείνην μεθίσταται. ώς γάρ, εί καν ταίς γερσί τινα σιτία κατέχοντες άλλήλων άρπάζοιμεν, εί μεν

<sup>2.</sup> ἀναφέρεται  $M \parallel 4$ . πᾶν γὰρ κτλ. Orib. XXII 1,  $44 \parallel$  5. ἔλκεται  $L^1$  ἔλκειν φαίνεται  $L^2 \parallel$  μίαν πάντων εἶναι σύρροιαν κ. σύμπνοιαν C μία τις εἶναι σύρροια καὶ σύμπνοια πάντων Orib.  $\parallel$  7. ϑανμαστὸς καὶ ϑειότατος L θειότατος M ϑανμασιότατος O  $\parallel$  13. τῶν ante ἐντέρων οπ. O  $\parallel$  τῆς οπ. A  $\parallel$  14. ἕλκονσαι  $L^M$   $\parallel$  ἀποκρίναι  $L^1$  ἀποκρίνονσαι  $L^2$   $\parallel$  15. ὡς ἰσχυρότεραι M καθ'  $\mid$  καθ καθ' O  $P^2$   $\mid$  δ' οπ. M  $\mid$  17. ἐν δὲ τῷδε ἡ γαστήρ O  $\mid$  19. παντοίως M O  $\mid$  20. ἡπατος M οπ. L O  $\mid$  22. τε καὶ O  $\mid$  23. ὡς γὰρ L M ὅσπερ O

όμοίως είημεν δεόμενοι, περιγίγνεσθαι τὸν ίσχυρότερου είκός, εί δ' οδτος μεν έμπεπλησμένος είη και διά τοῦτ' ἀμελῶς κατέχων τὰ περιττὰ ἢ καί τινι μεταδοῦναι ποθών, δ δ' ἀσθενέστερος δρέγοιτο δεινώς, 5 οὐδὲν ἄν είη κώλυμα τοῦ μὴ πάντα λαβεῖν αὐτόν, ούτω και ή γαστήρ έκ του ήπατος έπισπαται ραδίως, δταν αὐτή μὲν ίκανῶς ὀρέγηται τροφῆς, ἐμπεπλησμένον δ'  $\tilde{\eta}$  τὸ σπλάγχνον. καὶ τοῦ γε μὴ πεινῆν ένίστε τὸ ζώον ή περιουσία της έν ήπατι τροφης αίτία κρείτ-10 τονα γαο έχουσα καλ έτοιμοτέραν ή γαστήρ τροφήν οὐδεν δείται τῆς έξωθεν εί δέ γέ ποτε δέοιτο μέν, άποροίη δέ, πληρούται περιττωμάτων. Ιχώρες δέ τινές είσι ταῦτα χολώδεις τε καὶ φλεγματώδεις καὶ δορώδεις, ούς μόνους έλκούση μεθίησιν αὐτῆ τὸ ἦπαο, ὅταν ποτὲ 15 καλ αὐτή δέηται τροφής. ὥσπερ οὖν έξ άλλήλων ελκει τὰ μόρια | τροφήν, ούτω καὶ ἀποτίθεταί ποτ' εἰς ἄλ-191 ληλα τὸ περιττὸν καὶ ώσπερ έλκόντων ἐπλεονέκτει τὸ ίσχυρότερου, ούτω και άποτιθεμένων και των γε καλουμένων φευμάτων ήδε ή πρόφασις. Εκαστον γάρ των 20 μορίων έχει τινά τόνον σύμφυτον, ώ διωθεϊται τὸ περιττόν. όταν οὖν εν έξ αὐτῶν ἀρρωστότερον γένηται κατά δή τινα διάθεσιν, έξ άπάντων είς έκεῖνο συρρείν άνάγκη τὰ περιττώματα. τὸ μέν γὰρ Ισχυρότατον έναποτίθεται τοῖς πλησίου απασιν, ἐκείνων δ' αὖ πάλιν 25 ξκαστον είς ξτερ' άττα των άσθενεστέρων, είτ' αὐθις έχείνων ξχαστον είς άλλα καὶ τοῦτ' ἐπὶ πλεῖστον γί-

<sup>1.</sup>  $\eta\mu\epsilon\nu$  O || 7. αῦτη L || ὁρέγοιτο O || τῆς τροφῆς M || 8.  $\mathring{\eta}^*$  εῖη C || 9. ἐν ῆπατι C ἐν τῷ ῆπ. K || 10. τροφῆν ἡ γαστὴρ Ö || 15. αὐτὴ O αὐτὸ LM || ἔλπει] ἔχει L || 16. ποτ'] που L || 17. verba ἐπλεονέπτει — ἀποτιθεμένων om. L¹ add. L² || 22. δὴ om. O || 23. περιττώματα LM περιττά O || ἰσχυρότερον Μ

όπότε μεν έν τούτοις ἄφθονος είη περιεχομένη τροφή, 189 διὰ τῶν εἰρημένων εἰς | ἦπαρ ἀναφέρεσθαι φλεβῶν, δπότε δ' είη κενά και δεόμενα τρέφεσθαι, διά των αὐτῶν αὖθις ἐξ ήπατος ἔλκεσθαι; πᾶν γὰο ἐκ παντὸς έλκειν φαίνεται καὶ παντί μεταδιδόναι καὶ μία τις 5 είναι σύοροια καὶ σύμπνοια πάντων, καθάπερ καὶ τοῦθ' ὁ θειότατος Ἱπποκράτης εἶπεν. Ελκει μεν οὖν τὸ ζοχυρότερον, έχχενοῦται δὲ τὸ ἀσθενέστερον. ζοχυρότερον δε και ασθενέστερον έτερον ετέρου μόριον η άπλως και φύσει και κοινή πασίν έστιν ή ίδίως τωδέ 10 τινι γίγνεται. φύσει μέν καλ κοινή πάσιν άνθοώποις θ' άμα και ζώσις ή μεν καρδία του ήπατος, τὸ δ' ήπαρ των έντέρων τε και της γαστρός, αι δ' άρτηρίαι των φλεβων έλκύσαι τε το χρήσιμον έαυταις αποκρίναί τε τὸ μὴ τοιοῦτον ἰσχυρότεραι. καθ' έκαστον δ' ἡμῶν 15 ίδίως έν μέν τώδε τῷ καιρῷ τὸ ἦπαρ ἰσχυρότερον έλκειν, ή γαστήο δ' έν τώδε. πολλής μέν γάο έν τη κοιλία περιεγομένης τροφής και σφοδρώς δρεγομένου τε και γρήζοντος τοῦ ήπατος, πάντως ισγυρότερον έλκει τὸ σπλάγχνου έμπαλιν δὲ τοῦ μὲν ήπατος έμ-20 190 πεπλησμένου τε καί δια τεταμένου, τῆς γαστρός δ' δοεγομένης και κενής ύπαρχούσης ή της δλιής ίσχὸς είς έκείνην μεθίσταται. ώς γάρ, εί κάν ταῖς χερσί τινα σιτία κατέγοντες άλλήλων άρπάζοιμεν, εί μεν

<sup>2.</sup> ἀναφέρεται  $M \parallel 4$ . πᾶν γὰρ κτλ. Orib. XXII 1,  $44 \parallel 5$ . Ελκεται  $L^1$  Ελκειν φαίνεται  $L^2 \parallel$  μίαν πάντων εἶναι σύρροιαν κ. σύμπνοιαν C μία τις εἶναι σύρροια καὶ σύμπνοια πάντων Orib.  $\parallel$  7. ϑανμαστὸς καὶ ϑειότατος L θειότατος M θανμασιότατος O  $\parallel$  13. τῶν ante ἐντέρων om. O  $\parallel$  τῆς om. A  $\parallel$  14. Ελκονσαι LM  $\parallel$  ἀποκρίναι  $L^1$  ἀποκρίνονσαι  $L^2$   $\parallel$  15. ὡς ἰσχυρότεραι M  $\parallel$  καθ' O  $P^2$   $\parallel$  O om. M  $\parallel$  17. ἐν δὲ τῷδε ἡ γαστήρ O  $\parallel$  19. παντοίως M O  $\parallel$  20. ἤπατος M om. L O M 22. τε καὶ O M 23. ὡς γὰρ D M M σστερ O

όμοίως είημεν δεόμενοι, περιγίγνεσθαι τὸν ίσγυρότε οον είκός, εί δ' οὖτος μὲν έμπεπλησμένος είη καὶ δει τοῦτ' ἀμελῶς κατέχων τὰ περιττὰ ἢ καί τινι μετα δοῦναι ποθών, δ δ' ἀσθενέστερος δρέγοιτο δεινώ < 5 οὐδὲν ἂν είη κώλυμα τοῦ μὴ πάντα λαβεῖν αὐτό≥ ούτω καὶ ή γαστήρ έκ τοῦ ήπατος έπισπαται φαδίω≤ σταν αὐτή μὲν ίκανῶς ὀρέγηται τροφής, ἐμπεπλησμένο: δ'  $\tilde{\eta}$  τὸ σπλάγχνον. καὶ τοῦ γε μὴ πεινῆν ἐνίοτε τ $\blacktriangleleft$ ζώον ή περιουσία της έν ήπατι τροφης αίτία κρείτ 10 τονα γάρ έχουσα καὶ έτοιμοτέραν ή γαστήρ τροφή οὐδεν δεῖται τῆς έξωθεν εί δέ γέ ποτε δέοιτο μέιάποροίη δέ, πληρούται περιττωμάτων. Ιχώρες δέ τινές είσι ταῦτα χολώδεις τε καί φλεγματώδεις καί δροώδεις οθς μόνους έλκούση μεθίησιν αὐτῆ τὸ ἦπαρ, ὅταν ποτ ] 15 και αύτη δέηται τροφής. Εσπερ οὖν έξ άλλήλων ελκε . τὰ μόρια | τροφήν, ούτω καὶ ἀποτίθεταί ποτ' είς ἄλληλα τὸ περιττὸν καὶ ώσπερ έλκοντων έπλεονέκτει τὸ ίσχυρότερον, ούτω καὶ ἀποτιθεμένων καὶ τῶν γε καλουμένων δευμάτων ήδε ή πρόφασις. Εκαστον γαρ τῶ 🛌 20 μορίων έχει τινά τόνον σύμφυτον, δ διωθείται περιττόν. ὅταν οὖν εν εξ αὐτῶν ἀρρωστότερον γένητα . κατά δή τινα διάθεσιν, έξ άπάντων είς έκεινο συρρείτ άνάγκη τὰ περιττώματα. τὸ μὲν γὰρ ίσχυρότατον ἐναποτίθεται τοῖς πλησίον απασιν, ἐκείνων δ' αὖ πάλιν 25 ξκαστον είς ξτερ' άττα των άσθενεστέρων, εἶτ' αὖθις έκείνων εκαστον είς άλλα και τοῦτ' ἐπι πλεῖστον γί-

<sup>1.</sup> Here O  $\parallel$  7. avth L  $\parallel$  doéyoito O  $\parallel$  the toophe M  $\parallel$  8. Here C  $\parallel$  9. év hauti C év tā ha. K  $\parallel$  10. troophe h quati Q O 15. avth O avth LM  $\parallel$  Elnei  $\parallel$  Exe L  $\parallel$  16. not  $\parallel$  nov L  $\parallel$  17. Verba ênleovêntei — ànotive mévoir om. L¹ add. L²  $\parallel$  22. dh om. O 23. negittómara LM negittá O  $\parallel$  logrofotegor M

γνεται, μέχρι περ αν έξ απάντων έλαυνόμενον το περίττωμα καθ' εν τι μείνη των άσθενεστάτων έντευθεν γαο οὐκέτ' εἰς ἄλλο δύναται μεταροείν, ὡς ἀν μήτε δεχομένου τινός αὐτὸ τῶν ἰσχυροτέρων μήτ' ἀπώσασθαι δυναμένου τοῦ πεπουθότος. άλλὰ περί μὲν τῶν παθῶν της γενέσεως και της ιάσεως αύθις ήμων επιδεικνύντων ίκανα κάξ έκείνων έσται λαβείν μαρτύρια των έν 192 τῶδε τῶ λόγω παντί | δεδειγμένων ὀρθῶς. δ δ' ἐν τῶ παρόντι δεῖξαι προύκειτο, πάλιν ἀναλάβωμεν, ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν έξ ήπατος ήκειν τινά τροφήν έντέροις μ τε καὶ γαστοί διὰ τῶν αὐτῶν φλεβῶν, δι' ὧν ἔμπροσθεν έξ έκείνων είς ήπαρ άνεδίδοτο, και πολλοίς άθρόως τε και τελέως αποστάσιν ισχυρών γυμνασίων ή τι κώλον αποκοπείσιν αίματος [άθρόου] διά των έντέρων γίγνεται κένωσις έκ τινων περιόδων, ώς που μ καί Ίπποκράτης έλεγεν, οὐδεν μεν άλλο λυποῦσα. καθαίρουσα δ' όξέως τὸ πᾶν σῶμα καὶ τὰς πλησμονὰς έκκενούσα, διὰ τῶν αὐτῶν δήπου φλεβῶν τῆς [ἔξω] φοράς των περιττών έπιτελουμένης, δι' ών έμπροσθεν ή ἀνάδοσις ἐγίγνετο. πολλάκις δ' ἐν νόσοις ή φύσις : διά μεν των αύτων δήπου φλεβών το παν έκκαθαίρει ζώον, οὐ μὴν αίματώδης γ' ή κένωσις αὐτοῖς, ἀλλά κατά τὸν λυποῦντα γίγνεται χυμόν, οὕτω δὲ κάν ταῖς γολέραις έχχενοῦται τὸ πᾶν σῶμα διὰ τῶν εἰς ἔντερά

<sup>2.</sup> ἀσθενεστέρων L. Iam repetuntur vocabula εἶτ' αὐθις usque ad τῶν ἀσθενεστάτων (sic), sed del. L²  $\parallel$  6. ἡμῶν ἐπιδεικνύντων\* ἡμῖν ἐπιδεικνύονσιν C  $\parallel$  7. ἔσται in marg. Ο² ἔνεστι M ἐστὶ LO  $\parallel$  μαρτύρια OP² μαρτυρίαν LM  $\parallel$  post μαρτύρια add. τῷ λόγω MO expunx. P², in L haec vocabula charta obducta teguntur  $\parallel$  8. πάντη L  $\parallel$  12. ἀνεδίδοτο LM ἀνεφέρετο O  $\parallel$  14. ἀθρόον om. L  $\parallel$  17. τῆς πλησμονῆς LM  $\parallel$  18. ἔξω in marg. O² ἔσω L O¹ om. M  $\parallel$  21. post δήπον add. τούτων M  $\parallel$  24. τὸ om. A  $\parallel$  είς τὰ M

τε καὶ γαστέρα καθηκουσών φλεβών, τὸ δ' οἴεσθαι μίαν είναι ταῖς ύλαις φοράν τελέως άγνοοῦντός ἐστι τάς φυσικάς | δυνάμεις τάς τ' άλλας καὶ τὴν έκκριτι-193 κήν έναντίαν οδσαν τη έλκτική ταζε γάρ έναντίαις 5 δυνάμεσιν έναντίας κινήσεις τε καί φοράς των ύλων άναγκατον άκολουθείν. Εκαστον γάρ των μορίων, δταν έλκύση τὸν οἰκεῖον χυμόν, ἔπειτα κατάσχη καὶ ἀπολαύση, τὸ περιττὸν άπαν ἀποθέσθαι σπεύδει, καθότι μάλιστα δύναται τάχιστά θ' άμα καὶ κάλλιστα, κατά 10 την τοῦ περιττοῦ φοπήν. όθεν ή γαστήρ τὰ μέν έπιπολάζοντα τῶν περιττωμάτων ἐμέτοις ἐκκαθαίρει, τὰ δ' ύφιστάμενα διαρροίαις. και τό γε ναυτιώδες γίγνεσθαι τὸ ζῷον τοῦτ' ἔστιν δομῆσαι τὴν γαστέρα κενωθήναι δι' έμέτου. ούτω δε δή τι βίαιον καί 15 σφοδρον ή έκκριτική δύναμις έχει, ώστ' έν τοῖς είλεοίς, όταν αποκλεισθή τελέως ή κάτω διέξοδος, έμεϊται κόπρος. καίτοι πρίν διελθεῖν τό τε λεπτον ἔντερον άπαν και την υήστιν και τον πυλωρον και την γαστέρα καὶ τὸν οἰσοφάγον οὐχ οἶόν τε διὰ τοῦ στόματος έκ-20 πεσείν οὐδενὶ τοιούτω περιττώματι. τί δή θαυμαστόν, εί κάκ της έσχάτης έπιφανείας της κατά το δέρμα μέχοι των έντέρων τε καί της γαστρός άφικνοϊτό τι μεταλαμβανόμενον, ώς και τουθ' Ίπποκράτης ήμας 194 έδίδαξεν, οὐ πνεῦμα μόνον ἢ περίττωμα φάσκων άλλὰ 25 καί την τροφήν αὐτην έκ τῆς ἐσχάτης ἐπιφανείας αὖ-

ante ὁλῶν add. ἄλλων L || 12. γε MO τε L² om. L¹ || ναντιώδει L¹ corr. L² || 13. τῷ ζώῳ L¹ corr. L² || 14. οῦτως δ' ἐστι L¹ οῦτω δὲ δή τι L²P 'οῦτω δ' εἶ τι M || 17. ἐλθεῖν L || τε om. M || 18. νῆστιν || κόστιν L || 20. ante οὐδενὶ add. οὐδὲν Ο ιτοιοῦτόν τι περίττωμα Ο || δὴ] δὲ L || 22. ἀφιννεῖται Ο || 23. Ἱπποκράτης || Hipp. de alim. (t. II p. 20 K.). Gal. XV 351 || 25. καὶ om. L

έλάχισται γάρ δοπαί πινήσεων την έππριτικήν ταύτην ολακίζουσι δύναμιν, ως αν δια των έγκαρσίων μέν ίνων γιγνομένην, ωκύτατα δε διαδιδομένην από της πινησάσης άρχης έπὶ τὰ παταντικού πέρατα. ούκουν 5 άπεικὸς οὐδ' ἀδύνατον ἀήθει ποτὲ ψύξει τὸ πρὸς τῶ δέρματι μόριον έξαίφνης πιληθέν άμα μέν άρρωστότερου αὐτὸ γενόμενον, αμα δ' οἶον άγθος τι μαλλου η παρασκευήν θρέψεως έχον την έμπροσθεν άλύπως αὐτῶ παρεσπαρμένην ύγρότητα καὶ διὰ τοῦτ' ἀποθέσθαι 10 σπεύδον, αμα δε της έξω φοράς αποκεκλεισμένης τη πυχυώσει, πρός την λοιπην έπιστραφηναι και ούτω βιασάμενον είς τὸ παρακείμενον αὐτῷ μόριον άθρόως απώσασθαι τὸ περιττόν, ἐκεῖνο δ' αὖ πάλιν εἰς τὸ 195 μετ' αὐτό, | καὶ τοῦτο μὴ παύσασθαι γιγνόμενον, 15 άγοις αν ή μετάληψις έπὶ τὰ έντὸς πέρατα των φλεβων τελευτήση, αί μεν δή τοιαύται κινήσεις θάττον άποπαύονται, αί δ' ἀπὸ τῶν ἔνδοθεν διερεθιζόντων, ὡς έν τε τοίς καθαίρουσι φαρμάκοις και ταίς γολέραις ίσχυρότεραί τε πολύ και μονιμώτεραι γίγνονται και 20 διαμένουσιν, έστ' αν και ή περί τοις στόμασι των άγγείων διάθεσις, ή τὸ πλησίον έλκουσα, παραμένη. αύτη μέν γάρ τὸ συνεχές έκκενοῖ μόριον, έκεῖνο δ' αὖ τὸ μετ' αὐτὸ καὶ τοῦτ' οὐ πάύεται μέγοι τῆς ἐσγάτης έπιφανείας, ώστε διαδιδόντων των έφεξης άει μο- 25 ρίων έτέρων έτέροις τὸ πρώτον πάθος ωκύτατα διικνεϊσθαι μέχρι των έσχάτων, ούτως οὖν ἔγει κάπλ των είλεων, αὐτὸ μέν γὰο τὸ φλεγμαϊνον εντερον

<sup>7,</sup> ἄρρωστον Μ  $\|$  8, γινόμενον Ο  $\|$  16, ἄχρι L  $\|$  20, πολλῷ Μ  $\|$  23, γὰρ εἰς τὸ Ο  $\|$  24, αν εἰς τὸ Ο  $\|$  25, διαδιδόντων LP μεταδ. 0 / 26. ωπύτητι L1 ώπιστα L2 / 28. γὰφ om, L

ούτε του βάρους ούτε της δριμύτητος ανέχεται των περιττωμάτων και διά τοῦτ' έκκρίνειν αὐτά σπεύδει και άπωθεϊσθαι πορρωτάτω, κωλυόμενον δε κάτω ποιείσθαι την δίωσιν, δταν ένταυθοί ποτε το σφοδρότα-5 τον ή της φλεγμονής, είς τὰ πλησιάζοντα των ύπερκειμένων έντέρων απωθείται. και ούτως ήδη κατά τὸ συνεχές την φοπην της έκκριτικης δυνάμεως άνω 196 ποιησαμένης άχρι τοῦ στόματος ἐπανέργεται τὰ περιττώματα, ταῦτα μέν οὖν δή κάν τοῖς τῶν νοσημάτων 10 λογισμοίς έπὶ πλέον εἰρήσεται. τὸ δ' έκ-παντὸς εἰς παν φέρεσθαί τι κάλ μεταλαμβάνεσθαι καλ μίαν άπάντων είναι σύμπνοιάν τε καί σύρροιαν, ώς Ίπποκράτης έλεγεν, ήδη μοι δοκώ δεδείχθαι σαφώς και μηκέτ' άν τινα, μηδ' εί βοαδύς αὐτῷ νοῦς ἐνείη, πεοί τῶν τοι-15 ούτων ἀπορήσαι μηδενός, οἶον ὅπως ή- γαστήρ ή τὰ έντερα τρέφεται καὶ τίνα τρόπον ἐκ τῆς ἐσγάτης ἐπιφανείας είσω τι διιχνείται. πάντων γάο των μορίων έλκειν μέν τὸ προσήκόν τε καὶ φίλιον, αποκρίνειν δὲ τὸ βαρύνον ή δάκνον έχόντων δύναμιν οὐδεν θαν-20 μαστον έναντίας συνεχώς γίγνεσθαι χινήσεις έν αὐτοίς, ώσπερ έπί τε της καρδίας δράται σαφώς και τών άστηριών άπασών και του θώρακος και του πνεύμονος. έπι μέν γε τούτων απάντων μόνον οὐ καθ έκάστην καιρού δοπήν τὰς έναντίας κινήσεις θ' αμα 25 των δογάνων καί φοράς των ύλων | έναργως Εστιν 19 ίδειν γιγνομένας. είτ' έπι μέν τῆς τραχείας άρτηρίας ούκ απορείς έναλλαξ ποτε μεν είσω παραγούσης είς

<sup>3.</sup> ἀπωθείται L  $\parallel$  4. ἐντανθη L  $\parallel$  5. ὁποκειμένων-Ο ὁπερκ. Ο² in marg.  $\parallel$  8. ποιησαμένης L ποιησάμενον MO  $\parallel$  8. οδν οπο. MO  $\parallel$  13. λέγει L  $\parallel$  14. βραδύς  $\parallel$  γρ. βραχύς L²  $\parallel$  17. τι οπ. M. 23. γε  $\parallel$  γὰρ M  $\parallel$  καὶ μόνον M

τὸν πνεύμονα τὸ πνεῦμα, ποτὲ δ' ἔξω, καὶ τῶν κατὰ τας όξυας πόρων και όλου του στόματος ώσαύτως οὐδ' εἶναί σοι δοκεῖ θαυμαστὸν οὐδὲ παράδοξον, εἰ. δι' οὖ μικρώ πρόσθεν είσω παρεκομίζετο τὸ πνεῦμα, διά τούτου νῦν ἐκπέμπεται, περί δὲ τῶν έξ ήπατος ε είς έντερά τε και γαστέρα καθηκουσών φλεβών άποφείς καί σοι θαυμαστόν είναι φαίνεται, διά των αύτων αναδίδοσθαί θ' αμα την τροφήν είς ήπας έλκεσθαί τ' έξ έχείνου πάλιν είς γαστέρα; διόρισαι δή τὸ αμα τοῦτο ποτέρως λέγεις. εί μεν γάρ κατά του αὐτον 10 χρόνον, οὐδ' ήμεῖς τοῦτό γέ φαμεν. ὥσπερ γὰρ είσπνέομεν εν ετέρω χρόνω και αύθις πάλιν εν ετέρω άντεκπνέομεν, ούτω και τροφήν έν έτέρω μεν χρόνω τὸ ήπαρ έκ τῆς γαστρός, ἐν έτέρω δ' ἡ γαστὴρ ἐκ τοῦ ήπατος επισπάται. εί δ' ότι καθ' εν καί ταὐτὸ ζώον 15 εν δργανον έναντίαις φοραζς ύλων ύπηρετεί, τοῦτό σοι βούλεται δηλούν τὸ αμα καὶ τοῦτό σε ταράττει. 198 τήν τ' | είσπνοήν ίδε και την έκπνοήν, πάντως που καὶ αύται διὰ μέν των αύτων δογάνων γίγνονται. τρόπφ δὲ κινήσεώς τε καὶ φορᾶς τῶν ὑλῶν διαφέρου- 20 σιν. δ πνεύμων μεν οδυ και δ θώραξ και άρτηρίαι αί τραγείαι και αί λείαι και καρδία και στόμα και όῖνες ἐν ἐλαχίσταις χρόνου δοπαῖς εἰς ἐναντίας κινήσεις αὐτά τε μεταβάλλει και τὰς ύλας μεθίστησιν. αί δ' έξ ήπατος είς έντερα και γαστέρα καθήκουσαι φλέβες 25

<sup>3.</sup> οὐδ' L οὐδὲν Μ οὐδέ γ' Ο  $\parallel$  εἶναί σοι δ. τι Μ εἶναί σοι δ. Ο σοι οπ. L  $\parallel$  ἐπίδοξον L  $\parallel$  4. παρεπόμιζε L  $\parallel$  6. τε οπ. L M  $\parallel$  9. τε πάλιν ἐξ ἐπείνον L ἐξ ἄλλης πάλιν Ο ἐξ αὐτῶν in marg. Ο  $^2$  τὴν ante γαστέρα add. Μ Ο  $\parallel$  διόρισαι δὴ L διορίσαι δεῖ Μ Ο 12. πάλιν οπ. Μ  $\parallel$  14. ἐπ τοῦ L M ἀπὸ τ. Ο  $\parallel$  16. ὑπηρετεῖ Μ ὑπηρετεῖται L Ο  $\parallel$  17. τὸ ἄμα δηλοῦν Ο  $\parallel$  18. post πον add. γὰρ Ο  $\parallel$  21. μὲν οπ. Ο  $\parallel$  αἷ add, ante ἀρτηρίαι Ο  $\parallel$  22. αἷ ante λεῖαι οπ. L Ο  $\parallel$  τὸ στόμα L  $\parallel$  23. ἐν οπ. L

ούκ έν ούτω βραγέσι γρόνου μορίοις άλλ' έν πολλαίς ήμέραις απαξ ένίστε την έναντίαν κινούνται κίνησιν. έγει γάρ ώδε τὸ σύμπαν. Εκαστον των ὀργάνων είς έαυτο την πλησιάζουσαν έπισπαται τροφήν έκβοσκό-5 μενον αὐτῆς ἄπασαν τὴν χοηστὴν νοτίδα, μέχρις ἂν ίκανως κορεσθή, και ταύτην, ως και πρόσθεν έδείκνυμεν, έναποτίθεται έαυτώ καὶ μετά ταῦτα προσφύει τε καί δμοιοί, τουτέστι τρέφεται. διώρισται γάρ ίκανῶς έμπροσθεν έτερον τι της θρέψεως έξ ανάγκης αὐτης 10 προηγούμενον ή πρόσφυσις ὑπάρχειν, ἐκείνης δ' ἔτι πρότερον ή πρόσθεσις. ώσπερ οὖν | τοῖς ζώοις αὐτοῖς 199 όρος έστι της έδωδης το πληρώσαι την γαστέρα, κατά τὸν αὐτὸν τρόπον έκάστω τῶν μορίων ὅρος ἐστὶ τῆς προσθέσεως ή πλήρωσις της οίκείας ύγρότητος. έπεί 15 τοίνυν άπαν μόριον τη γαστρί δμοίως δρέγεται τρέφεσθαι, και περιπτύσσεται τῆ τροφῆ και ούτω σφίγγει πανταχόθεν αὐτὴν ώς ή γαστήρ. Επεται δ' έξ ἀνάγκης τούτω, καθάπεο και πρόσθεν έρρέθη, το πέττεσθαι τοῖς σιτίοις, τῆς γαστρὸς οὐ διὰ τοῦτο περιστελλο-20 μένης αὐτοῖς, ἵν' ἐπιτήδεια τοῖς ἄλλοις ἐογάσηται μορίοις ούτω γάρ αν οὐκέτι φυσικόν ὄργανον άλλά ζώόν τι γίγνοιτο λογισμόν τε καὶ νοῦν ἔγον, ὡς αίρεῖσθαι τὸ βέλτιον άλλ' αύτη μεν περιστέλλεται τῷ τὸ παν σωμα δύναμιν έλκτικήν τινα και απολαυστικήν 25 κεκτήσθαι των οίκείων ποιοτήτων, ως έμπροσθεν έδείκυυτο συμβαίνει δ' έν τούτω τοῖς σιτίοις άλλοιοῦσθαι.

<sup>3.</sup> verba ἔπαστον usque ad τρέφεται excerps. Orib. XXII
1, 38 || 7. ἐν ἑαντῷ Ο ἐν αὐτῷ Μ || 10. δέ τι L || 11. verba ἄσπερ οὖν — ὑγρότητος excerps. Orib. XXII 1, 39 || 12. ἐκπλη-ρῶσαι Α || 15. ὀμοίως τῷ γ. Μ || ὀρέγεται τρέφεταί τε Ο || 16. τῷ τροφὴν ΜΟ || 20. ἐργάζηται L || 23. αὐτὴ Μ ||
24. τινα L τε ΜΟ

και μέντοι και πληρωθείσα της έξ αὐτῶν ὑγρότητος καί κορεσθείσα βάρος ήγείται το λοιπον αυτά. το περιττόν οὖν εὐθὺς ἀποτρίβεταί τε καὶ ώθεῖ κάτω 200 πρός | έτερον έργον αὐτή τρεπομένη, την πρόσφυσιν. έν δε τούτω τω γρόνω διεργομένη το έντερον άπαν ή 5 τροφή διά των είς αὐτὸ καθηκόντων άγγείων άναρπάζεται, πλείστη μεν είς τὰς φλέβας, δλίγη δέ τις είς τάς άρτηρίας, ώς μικρον υστερον αποδείξομεν. έν τούτω δ' αὖ τῶ γρόνω καὶ τοῖς τῶν ἐντέρων γιτῶτι προστίθεται. καί μοι τεμών ήδη τῷ λογισμῷ τὴν τῆς 10 τροφής οίκονομίαν απασαν είς τρείς μοίρας χρόνων έν μέν τη πρώτη νόει μένουσάν θ' άμα κατά την κοιλίαν αὐτὴν καὶ πεττομένην καὶ προστιθεμένην εἰς κόρον τη γαστοί καί τι και τῶ ήπατι παρ' αὐτης ἀναφερόμενον έν δε τη δευτέρα διεργομένην τά τ' έντερα καί 15 προστιθεμένην είς κόρον αὐτοῖς τε τούτοις καὶ τῶ ήπατι καί τι βραχύ μέρος αὐτῆς πάντη τοῦ σώματος φερόμενον έν δε δή τούτω τω καιρώ το προστεθέν έν τῷ πρώτω γρόνω προσφύεσθαι νόει τῆ γαστρί. κατά δὲ τὴν τρίτην μοῖραν τοῦ χρόνου τρέφεσθαι μὲν 20 ήδη την κοιλίαν δμοιώσασαν έαυτή τελέως τὰ προσφύντα, πρόσφυσιν δε τοῖς έντέροις καὶ τῶ ήπατι 201 γίγνεσθαι των προστεθέντων, ἀνά δοσιν δὲ πάντη τοῦ σώματος καὶ πρόσθεσιν. εί μεν οὖν έπὶ τούτοις εὐθέως τὸ ζώον λαμβάνοι τροφήν, ἐν ὧ πάλιν ή 25

<sup>1.</sup> verba καὶ μέντοι usque ad προστίθεται excerps Orib. XXII 1,  $40 \parallel 2$ . τὸ λοιπὸν M τὸ om. L¹O  $\parallel 3$  ἀθεῖται L²  $\parallel 4$ . αὐτής τρεπομένης L² αὐτής τρεπομένην M  $\parallel$  6. αὐτό MOrib. αὐτά LÔ  $\parallel$  10. λογισμῷ  $\mid \gamma_0$ . λόγο L²  $\parallel$  11. χρόνων μοίρας M  $\parallel$  17. αὐτής τῆς τροφής M  $\parallel$  22. δὲ τῷ ῆπατι καὶ τοῖς ἐντέροις Ο τε (τοῖς ἐντέροις add. L²) κ. τ. ῆ. L  $\parallel$  24. verba εἰ μὲν οὖν usque ad τὴν τροφήν excerps. Orib. XXII 1, 42  $\parallel$  25. λαμβάνει C corr. K

γαστήο γρόνω πέττει τε ταύτην καὶ ἀπολαύει προστιθείσα παν έξ αὐτῆς τὸ χρηστὸν τοῖς έαυτῆς χιτῶσι, τὰ μέν ἔντερα τελέως δμοιώσει τὸν προσφύντα γυμόν, ώσαύτως δε και το ήπαρ. εν δλω δε τω σώματι πρόσ-5 φυσις των προστεθέντων της τροφης έσται μορίων. εί δ' άσιτος άναγκάζοιτο μένειν ή γαστήρ έν τούτω τῷ χρόνω, παρὰ τῶν ἐν μεσεντερίω τε καὶ ήπατι φλεβών έλξει την τροφήν ού γαρ έξ αύτου γε του σώματος τοῦ ήπατος. λέγω δὲ σῶμα τοῦ ήπατος αὐτήν 10 τε την ίδίαν αὐτοῦ σάρκα πρώτην καὶ μάλιστα, μετά δὲ τήνδε καὶ τῶν ἀγγείων ἕκαστον τῶν κατ' αὐτό. τον μεν γαο εν εκάστω των μορίων ήδη περιεχόμενον χυμον ούκετ' εύλογον αντισπάν ετέρω μορίω και μάλισθ' δταν ήδη πρόσφυσις η έξομοίωσις αὐτοῦ γίγνη-15 ται. τὸν δ' ἐν ταῖς εὐουχωρίαις τῶν φλεβῶν τὸ μαλλον ίσχύου θ' άμα και δεόμενον αντισπά μόριον. ούτως οὖν καὶ ή γαστήρ ἐν | ιὧ χρόνω δεῖται μὲν 202 αὐτή τροφής, ἐσθίει δ' οὐδέπω τὸ ζῶον, ἐν τούτω τῶν κατὰ τὸ ἦπαρ έξαρπάζει φλεβῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν 20 σπλήνα διὰ τῶν ἔμπροσθεν ἐδείκνυμεν ὅσον ἐν ἡπατι παχύτερον έλχοντα κατεργάζεσθαί τε καὶ μεταβάλλειν έπὶ τὸ γρηστότερον, οὐδεν οὐδ' ένταῦθα θαυμαστὸν έλκεσθαί τι κάκ τοῦ σπληνός είς έκαστον τῶν κοινωνούντων αὐτῶ κατὰ τὰς φλέβας δογάνων, οἶον εἰς 25 ἐπίπλοον και μεσεντέριον και λεπτον ἔντερον και κῶλον καί αὐτὴν τὴν γαστέρα κατά δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον έξερεύγεσθαι μέν είς την γαστέρα το περίττωμα καθ'

<sup>1.</sup> te om. MO  $\parallel$  4. δὲ τῷ  $\parallel$  τε τῷ  $\parallel$  LM  $\parallel$  8. ἔξει  $\parallel$   $\parallel$  9. verba σῷμα — τήνδε καὶ τῷν om.  $\parallel$  1 add. s. l.  $\parallel$  2  $\parallel$  αὐτήν τε om. M  $\parallel$  10. πρῷτον  $\parallel$  11. τήνδε om.  $\parallel$   $\parallel$  12. γὰρ om.  $\parallel$   $\parallel$  15. τὸν $\parallel$  τὸ  $\parallel$  C corr. K  $\parallel$  16. ἰσχύον γρ. ἰσχυρόν  $\parallel$   $\parallel$  18. αὐτή  $\parallel$  L αΰτη MO  $\parallel$  οὐδέποτε M  $\parallel$  23. ἐκ  $\parallel$  19. κὰκ  $\parallel$  L  $\parallel$  25. καὶ κῶλον om. M  $\parallel$  27. τὰ περιττώματα M

έτερου γρόνου, αὐτὸν δ' αὖθις έχ τῆς γαστρός Ελκειντι της δίκείας τροφής έν έτέρω καιρώ, καθόλου δ' είπειν, δ και πρόσθεν ήδη λέλεκται, παν έκ παντός έλκειν τε καλ πέμπειν έγγωρεί κατά διαφέροντας γρόνους, δμοιοτάτου γιγνομένου τοῦ συμβαίνοντος, ώς 5 εί και ζώπ νοήσαις πολλά τροφήν ἄφθονον έν κοινώ κατακειμένην, είς δσον βούλεται, προσφερόμενα, καθ' όν ναο δόη πέπαυται χρόνον έτερα, κατά τούτον εί-203 κός έσθίειν έτερα, καὶ μέλλειν γε τὰ μὲν | παύεσθαι. τὰ δ' ἄρχεσθαι, καί τινα μέν συνεσθίοντα, τὰ δ' ἀνὰ 10 μέρος εσθίοντα καὶ ναὶ μὰ Δία γε τὸ ετερον άρπάζειν θατέρου πολλάκις, εί το μεν έτερον έπιδέοιτο, τῶ δ' άφθόνως παρακέσιτο, καὶ ούτως ούδεν θαυμαστόν οθτ' έκ της έσματης έπιφανείας είσω τι πάλιν ύποστρέφειν ούτε διά των αύτων άγγείων έξ ήπατός τε 15 und sadgeois els nordian averegoquai re, di au én ταύτης είς έκεινα πρότερου άνηνένθη, κατά μέν γάρ τας άφτηρίας ίκανως έναργές το τοιούτον, ώσπερ καί κατά την καρδίαν τε και του θώρακα και του πνεύμονα τούτων γάρ απάντων διαστελλομένων τε καί κ συστελλομένων εναλλάξ άναγκαϊον, έξ ών είλκύσθη τι πρότερου, είς ταθθ' θστερου έκπέμπεσθαι, και ταύτην άρα την ανάγκην ή φύσις προγιγνώσκουσα τοίς έν τη παρδία στόμασι των άγγείων ύμένας έπέφυσε κωλύσουτας είς τοθπίσω φέρεσθαι τὰς ύλας. ἀλλ' όπως 25 μέν τούτο γίγνεται καὶ καθ' δυτινα τρόπου, έν τοῖς περί χρείας μορίων είρησεται δειχνύντων ήμων τά τ'

κατακειμένην έχοντα Μ | 8. έτερον L, item v. 9 | 9. παύσεσθαι Μ | 10. μὲν συνεσθίοντα τὰ δ' οπ. L | τὰ δ' ἀνὰ μέρος ἐσθ. οπ. Μ | 16. ἐνεχθήναι L | 18. ἐναργῶς pro ἰκανῶς ἐναργὲς Μ | τοιοῦτο Α

ἄλλα καὶ ὡς ἀδύνατον οὕτως ἀκριβῶς κλείεσθαι τὰ στόματα τῶν ἀγγείων, ὡς ∥ μηδὲν παλινδρομεῖν. εἰς 20 μὲν γὰρ τὴν ἀρτηρίαν τὴν φλεβώδη, καὶ γὰρ καὶ τοῦτ' ἐν ἐκείνοις δειχθήσεται, πολὺ πλέον ἢ διὰ τῶν 5 ἄλλων στομάτων εἰς τοὐπίσω πάλιν ἀναγκαῖον ἐπανέρχεσθαι. τὸ δ' εἰς τὰ παρόντα χρήσιμον, ὡς οὐκ ἐνδέχεταί τι τῶν αἰσθητὴν καὶ μεγάλην ἐχόντων εὐρύτητα μὴ οὐκ ἤτοι διαστελλόμενον ἔλκειν ἐξ ἀπάντων τῶν πλησίον ἢ ἐκθλίβειν αὖθις εἰς ταῦτα συστελλόμενον ἔκ τε τῶν ἤδη προειρημένων ἐν τῷδε τῷ λόγῷ σαφὲς ἄν εἴη κάξ ὧν Ἐρασίστρατός τε καὶ ἡμεῖς ἐτέρωθι περὶ τῆς πρὸς τὸ κενούμενον ἀκολουθίας ἐδείξαμεν.

Cap. XIV. 'Αλλὰ μὴν καὶ ὡς ἐν ἐκάστη τῶν ἀρ15 τηριῶν ἐστί τις δύναμις ἐκ τῆς καρδίας ἐπιρρέουσα, 
καθ' ἢν διαστέλλονταί τε καὶ συστέλλονται, δέδεικται 
δι' ἐτέρων. εἴπερ οὖν συνθείης ἄμφω τό τε ταύτην 
εἶναι τὴν κίνησιν αὐταῖς τό τε πᾶν τὸ διαστελλόμενον 
ε՜λκειν ἐκ τῶν πλησίον εἰς ἑαυτό, θαυμαστὸν οὐδέν 
20 σοι φανεῖται τὰς ἀρτηρίας, ὅσαι μὲν εἰς τὸ δέρμα 
περαίνουσιν αὐτῶν, ἐπισπᾶσθαι τὸν ἔξωθεν ἀέρα διαστελλομένας, ὅσαι δὲ κατά τι πρὸς τὰς ‖ φλέβας ἀν- 2: 
εστόμωνται, τὸ λεπτότατον ἐν αὐταῖς καὶ ἀτμωδέστατον ἐπισπᾶσθαι τοῦ αἵματος, ὅσαι δ' ἐγγὺς τῆς καρ25 δίας εἰσίν, ἐξ αὐτῆς ἐκείνης ποιεῖσθαι τὴν ὁλκήν. ἐν 
γὰρ τῆ πρὸς τὸ κενούμενον ἀκολουθία τὸ κουφότατόν 
τε καὶ λεπτότατον ἔπεται πρῶτον τοῦ βαρυτέρου τε

<sup>1.</sup> ἀπριβῶς οῦτως Μ, fortasse recte || 3. γὰο L δὴ Μ γε Ο || 8. ante ἔλπειν add. μὲν, post ἐπθλίβειν (v. 9) add. δὲ Ο || 11. τε οπ. Μ || 18. αὐταῖς LM αὐτῆς Ο Ρ² || 21. αὐτῶν ] αὐτὰν Μ αὐτὸ L || 23. ἀτμωδέστερον L || 27. ποῶτον Ο πρώτερον Κ

και παχυτέρου κουφότατον δ' έστι και λεπτότατον άπάντων των κατά τὸ σωμα πρώτον μέν τὸ πνεύμα, δεύτερον δ' δ άτμός, έπλ τούτω δε τρίτον, όσον αν άχριβώς ή κατειργασμένον τε και λελεπτυσμένον αίμα. ταύτ' οὖν είς ξαυτάς ξλαουσιν αί άρτηρίαι πανταγό- 5 θεν, αί μεν είς τὸ δέρμα καθήκουσαι τὸν έξωθεν ἀέρα πλησίον τε γάρ αὐταῖς οὖτός ἐστι καὶ κουφότατος ἐν τοίς μάλιστα των δ' άλλων ή μεν έπλ τον τράγηλον έκ της καρδίας άνιοῦσα και ή κατά δάχιν, ήδη δε και δσαι τούτων έγγυς έξ αὐτῆς μάλιστα τῆς καρδίας 10 δσαι δε και της καρδίας πορρωτέρω και του δέρματος. έλκειν ταύταις άναγκαΐον έκ των φλεβών το κουφότατον τοῦ αίματος. ώστε καὶ τῶν εἰς τὴν γαστέρα τε καί τὰ έντερα καθηκουσών άρτηριών [άπὸ των έπὶ τῆ βάχει πεφυκυιών άπασων] την όλκην έν τῷ διαστέλ- 15 206 λεσθαι γίγνεσθαι παρά τε της | παρδίας αὐτης καὶ των παρακειμένων αὐτη φλεβων παμπόλλων οὐσων. ού γάρ δή έχ γε των έντέρων και της κοιλίας τροφήν ούτω παχεϊάν τε και βαρεΐαν έν έαυτοῖς έχόντων δύνανταί τι μεταλαμβάνειν, δ τι καὶ ἄξιον λόγου, φθά-20 νουσαι πληρούσθαι τοῖς κουφοτέροις, οὐδὲ γὰρ εί καθείς αὐλίσκου είς άγγεῖου ὕδατός τε καὶ ψάμμου πλήρες ἐπισπάσαιο τῷ στόματι τὸν ἐκ τοῦ αὐλίσκου άξρα, δύναιτ' αν απολουθήσαί σοι προ του ύδατος ή ψάμμος άελ γάρ έν τῆ πρὸς τὸ κενούμενον ἀκολουθία 25 τὸ κουφότερον ἕπεται πρότερον.

<sup>2.</sup> τὸ ante σῶμα om. O  $\parallel$  5. τοῦτ' M  $\parallel$  ἔλξονσιν M  $\parallel$  7. τε om. L  $\parallel$  ἐν τοῖς μάλιστά τε κουφότατος O  $\parallel$  12. τῶν om. M  $\parallel$  13. τε καὶ τὰ ἔντερα om. M  $\parallel$  14. verba inclusa deleta sunt in L, τῆς ἐπὶ τὴν ῥάχιν πεφυκυίας (πεφυκυίων P) M τῆς ἐπὶ ῥάχει π. O  $\parallel$  21. οὐδὲ $\parallel$  οὐ L  $\parallel$ 22. καθεὶς L M καθιεὶς O  $\parallel$ 23. ἐκ τοῦ ἀγγείον L έκ τοῦτον MO ἐκ πισκου (?) P, correxi  $\parallel$  24. ἡ add, L² om. L'MO

Cap. XV. Ούκουν χρή θαυμάζειν, εί παντελώς δλίγου έχ της κοιλίας, δσου αν ακοιβώς ή κατειογασμένον, είς τὰς ἀρτηρίας παραγίγνεται φθανούσας πληρούσθαι των κουφοτέρων, άλλ' έκεΐνο γιγνώσκειν, 5 ώς δύ' έστον όλαῆς είδη, τὸ μέν τῆ πρὸς τὸ κενούμενον απολουθία, τὸ δ' οἰκειότητι ποιότητος γιγνόμενον. έτέρως μέν γάρ είς τάς φύσας δ άήρ, έτέρως δ' δ σίδηρος ύπὸ τῆς ἡρακλείας ἐπισπᾶται λίθου καὶ ὡς ή μεν πρός τὸ κενούμενον ἀκολουθία | τὸ κουφότερον 207 10 έλκει πρότερου, ή δε κατά την της ποιότητος οίκειότητα πολλάκις, εί ούτως έτυχε, το βαρύτερου, αν τη φύσει συγγενέστερον ύπάρχη. καλ τοίνυν καλ ταῖς άρτηρίαις τε καί τῆ καρδία, ώς μέν κοίλοις τε καί διαστέλλεσθαι δυναμένοις δργάνοις, αεί το κουφότερον 15 άχολουθεί πρότερον, ώς δε τρέφεσθαι δεομένοις, είς αύτούς τούς γιτώνας, οί δή τὰ σώματα των δογάνων είσίν, έλκεται τὸ οίκεῖον. ὅσον ἂν οὖν είς τὴν κοιλότητα διαστελλομένων αὐτῶν αίματος μεταληφθή, τούτου τὸ οἰχειότατόν τε καὶ μάλιστα τρέφειν δυνάμενον 20 οί γιτώνες αὐτοί των άγγείων ἐπισπώνται, τοῦ δ' ἐκ των φλεβων είς τὰς ἀρτηρίας μεταλαμβάνεσθαί τι πρὸς τοίς είρημένοις ίκανὸν καὶ τοῦτό γε τεκμήριον. εί πολλάς και μεγάλας άρτηρίας διατεμών άποκτείναι τὸ ζώον [δι' έκείνων] βουληθείης, εύρήσεις αὐτοῦ τὰς 25 φλέβας δμοίως ταϊς άρτηρίαις έκκενουμένας, ούκ αν τούτου ποτέ γενομένου χωρίς των πρός άλλήλας αὐταζς άναστομώσεων. ώσαύτως δε καί κατ' αύτην την καο-

<sup>5.</sup> δό' ἔστον (sic) L || ἐστὸν L ἐστὶν M O || 15. post δὲ add.
καὶ Ο || 17. οὖν ἄν Ο || 18. τοὖτον τὸ LM τοῦδ' ὡς Ο || 22. τοῦτό
γε LM τόδε Ο || 23. τὸ ζῷον post βουληθείης colloc. Ο || 24. δ'
ἔκείνων M, inclusi || 26. γιγνομένου M || 27. οὕτως L || αὐτὴν οιω.
Μ non P

δίαν έκ της δεξιάς κοιλίας είς την αριστεράν έλκεται 208 τὸ λεπτό τατον έγοντός τινα τρήματα τοῦ μέσου διαφράγματος αὐτῶν, ὰ μέχρι μὲν πλείστου δυνατόν ἐστιν ίδετν, οίον βοθύνους τινάς έξ εὐρυτέρου στόματος άελ καί μαλλον είς στενότερον προϊόντας. οὐ μὴν αὐτά γε τὰ 5 έσχατα πέρατα δυνατον έτι θεάσασθαι διά τε σμικρότητα καί ότι τεθνεώτος ήδη του ζώου κατέψυκταί τε καί πεπύκνωται πάντα. άλλ' δ λόγος κάνταῦθα ποωτον μεν έχ του μηδεν ύπο της φύσεως γίγνεσθαι μάτην δομώμενος έξευρίσκει τὰς ἀναστομώσεις ταύτας 10 των ποιλιών της παρδίας ού γάρ δή είπη γε καί ώς έτυχεν οί ές στενόν ούτω τελευτώντες έγένοντο βόθυνοι δεύτερον δε κάκ τοῦ δυοίν όντοιν στομάτοιν έν τη δεξιά της καρδίας κοιλία του μέν είσάγοντος τὸ αίμα, τοῦ δ' ἐξάγοντος πολύ μεζζον είναι τὸ εἰσάγον. 15 ώς γάρ οὐ παντός τοῦ αίματος, όσον ή κοίλη φλέψ δίδωσι τη καοδία, πάλιν έξ έκείνης έκπεμπομένου τω πνεύμονι, μείζων έστιν ή από της ποίλης είς αὐτήν έμφυσις της έμφυομένης είς του πνεύμονα φλεβός. 209 οὐδὲ | γὰο τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν, ὡς ἐδαπανήθη τι τοῦ 20 αίματος είς την αὐτοῦ τοῦ σώματος τῆς χαρδίας θρέψιν. έτέρα γάρ έστι φλέψ ή είς έκεῖνο κατασχιζομένη μήτε την γένεσιν έκ της καρδίας αὐτης μήτε την τοῦ αίματος έχουσα μετάληψιν. εί δε καί δαπανᾶταί τι, άλλ' οὐ τοσοῦτόν γε μείων έστιν ή είς τὸν πνεύμονα φλέψ 25

<sup>3</sup> έστιν om.  $O \parallel 4$ . εὐρυτέρου LM εὐρυτάτου  $O \parallel 5$ . εἰς στενότερον L ἐπ στενωτέρου M corr.  $P^2$  εἰς στενοτέρους  $O \parallel 6$ . τε $\parallel \tau \dot{\eta} \nu$  L per compendium  $\parallel 12$ . ἐς L εἰς cett.  $\parallel 14$ . τὸ αἶμα  $L^2$  τὰ αὐτὰ  $L^1 \parallel 15$ . post αῖμα add. πολλῷ (πολὸ M) μείζονος M O om.  $L \parallel$  post ἐξάγοντος add. ἢττονος O ἐλάττονος M om. L πολὸ LM πολλῷ  $O \parallel τὸ$  εἰσάγον $^*$  τὸ τοῦ εἰσάγοντος LO τὸ om.  $M \parallel 18$ . ἀπὸ ποίλης  $LM \parallel 21$ . εἰς αὐτὴν (τοῦ σώματος om.)  $M \parallel 25$ . γε LP om. M

άγουσα της είς την καρδίαν έμφυομένης, όσον είκος είς την τροφην άνηλωσθαι της χαρδίας, άλλα πλέον πολλώ. δήλον ούν, ώς είς την αριστεράν τι μεταλαμβάνεται κοιλίαν. καὶ γὰο οὖν καὶ τῶν κατ' ἐκείνην 5 άγγείων δυοΐν όντων έλαττόν έστι πολλώ τὸ έκ τοῦ πνεύμονος είς αὐτὴν εἰσάγον τὸ πνεῦμα τῆς ἐκφυομένης άστηρίας της μεγάλης, άφ' ής αί κατά τὸ σωμα σύμπασαι πεφύκασιν, ως αν μή μόνον έκ τοῦ πνεύμονος πνεύμα μεταλαμβανούσης αὐτῆς, άλλὰ κάκ τῆς 10 δεξιάς ποιλίας αίμα διὰ τῶν είρημένων ἀναστομώσεων. ότι δ' ἄμεινον ἦν τοῖς τοῦ σώματος μορίοις τοῖς μέν ύπο καθαρού και λεπτού και άτμώδους αίματος τρέφεσθαι, τοίς δ' ύπὸ παγέος και θολερού και ώς οὐδ' ένταῦθά τι παρεώραται τῆ φύσει, τῆς | περί γρείας 210 15 μορίων πραγματείας έστίν, ώστ' οὐ χρή νῦν ὑπέρ τούτων έτι λέγειν, άλλ' ὑπομνήσαντας, ὡς δύο ἐστὸν όλκης είδη, των μεν εύρείαις όδοις έν τω διαστέλλεσθαι τῆ πρός τὸ κενούμενου ἀκολουθία τὴν Ελξιν ποιουμένων, των δ' οίκειότητι ποιότητος, έφεξης λέγειν, ώς 20 τὰ μὲν πρότερα καὶ πόρρωθεν έλκειν τι δύναται, τὰ δε δεύτερα έχ των έγγυτάτω μόνων. αὐλίσκον μεν γάο ὅτι μήκιστον εἰς ὕδωο ἔνεστι καθέντα ὁαδίως άνασπαν είς τὸ στόμα δι' αὐτοῦ τὸ ὑγρόν οὐ μὴν εί γ' έπι πλέον ἀπαγάγοις τῆς ἡρακλείας λίθου τὸν 25 σίδηρου ή τους πυρούς του κεραμίου - και γάρ και τοιούτον τι πρόσθεν έλέγετο παράδειγμα — δύναιτ' αν

to project to the same of the method MY MAY AT THE BURNE OFFICE E TOTTO THE BELLET the uniquelypart all the fire that the first -land, the he to zagouteus singlester order process AND BUT TOPE OUR DESIGNATION TO THE OFFICE MINDING ! hate the annuality, the later of the there is Andrew The balogues the truth streets I I I I I I ANTICO YE TO " WARE THE THEFT THE TOTAL TOTAL down health whichigiv. The Little "the South the acts of the bounds; backways have to be been suched a wounds kaugundage begolerent, wetat wer bet nie ent, the Char Blownser. There Item Kete Icate in pilky Alemangulous anglyment with the actiare in agrees bogilar riva. ZL, total tal består in princip Arabehrara bandabelle fat the biotest colone of hough hunthauxan noise to but extends yourpatribles this person adjoint fixonsis all factor to alpa pique autualifectual noci abra ninte. negatite ermannens analoms lacoprobors. 6 700 de rocase res Parpring wheme rounded the lett. Too suregoing facto a unhanter, aldered to anlowe dyretor Equalities Canadama, in the immodify uson noone the cultainτης βισίαθει τροφής. Τα δε τούτων αθ μεταλαμβά ει and in appeals fluored to touton eggs. eit eg exei-2 ml. milles trepu aul root' où mavetal 717 roueror. 23 Alber Ar vis Wanne unton diadobi, ta uboia the toe-สาเฟฟุล เปลเกล นุ้ สาเก่าบุล. อัสน อัล ซอง แบอเอา ลัสโ

δ εφείνεται Μετ | 10 εξεπελειβείν Μ | 11. αύτῶν L | 13. μέλη εξετη εξετη εξετη εξετη Ε | 14. μέλη εξετη εξ

πλέον ∥ άλλοιουμένου δείται τοῦ μέλλοντος αὐτὰ θρέ-212 ψειν χυμοῦ, τούτοις ώσπες τι ταμιεῖον ή φύσις παςεσκεύασεν ήτοι κοιλίας η σήραγγας ή τι ταϊς σήραγξιν ανάλογον. αί μεν γαο σάρκες αί τε των σπλάγγνων 5 άπάντων αι τε των μυων έξ αίματος αὐτοῦ τρέφονται βραχεῖαν άλλοίωσιν δεξαμένου. τὰ δ' ὀστά παμπόλλης έν τῷ μεταξύ δεῖται τῆς μεταβολῆς, ῖνα τραφῆ, καλ έστιν οἶόνπεο τὸ αἶμα ταῖς σαρξί, τοιοῦτος ὁ μυελὸς τοις όστοις έν μέν τοις μικροίς τε καλ ακοιλίοις κατά 10 τὰς σήραγγας αὐτῶν διεσπαρμένος, έν δὲ τοῖς μείζοσί τε και κοιλίας έχουσιν έν έκείναις ήθροισμένος. ώς γαο και δια του πρώτου γράμματος έδείκνυτο, τοῖς μεν δμοίαν έγουσι την οὐσίαν είς άλληλα μεταβάλλειν έγχωρει, τοις δε πάμπολυ διεστώσιν άμήχανον άλλή-15 λοις δμοιωθήναι χωρίς των έν μέσω μεταβολών. τοιοῦτόν τι καὶ τοῖς χόνδροις ἐστὶ τὸ περικεχυμένον μυξῶδες και τοῖς συνδέσμοις και τοῖς ὑμέσι και τοῖς νεύροις τὸ παρεσπαρμένον έν αὐτοῖς ὑγρὸν γλίσχρον: έκαστον γὰρ || τούτων έξ ίνῶν σύγκειται πολλῶν, αῖπερ 218 20 δμοιομερείς τ' είσι και όντως αίσθητα στοιγεία. κατά δε τας μεταξύ χώρας αὐτῶν δ οίκειότατος είς θρέψιν παρέσπαρται χυμός, δυ είλκυσαν μεν έκ των φλεβων τοῦ αϊματος, ὅσον οἶόν τ' ἦν ἐκλεξάμεναι τὸν ἐπιτηδειότατον, έξομοιοῦσι δὲ κατὰ βραχύ καὶ μεταβάλλου-25 σιν είς τὴν έαυτῶν οὐσίαν.

"Απαντ' οὖν ταῦτα καὶ ἀλλήλοις δμολογεῖ καὶ

<sup>2.</sup> ταμείον C  $\parallel$  4. γὰρ POrib. οὖν O om. LM  $\parallel$  8. τοιοῦτον O Orib.  $\parallel$  9. ὀστοῖς] ὀτέοις L  $\parallel$  11. ἐπείνοις LM  $\parallel$  12. συγγράμματος L  $\parallel$  15. post χωρίς add. καὶ L  $\parallel$  17. καὶ τοὶς νεύροις κ. τ. ὑμέσι M  $\parallel$  20. στοιχεία om. O  $\parallel$  22. ἐκ τοῦ (add. L) τῶν φλ. αἴματος L  $\parallel$  23. ἐκλεξάμεναι LP ἐκλεξάμενα MO  $\parallel$  τὸν ἐπιτηθεύτατον LM τὸ ὁμοιότατον O

έτι γενέσθαι τις όλκή, σαφέστατα δ' αν αὐτὸ μάθοις έπὶ τῶν ἐν τοῖς κήποις ὀχετῶν. ἐκ τούτων γὰρ εἰς μὲν τὰ παρακείμενα καὶ πλησίον ἄπαντα διαδίδοταί τις ίκμάς, είς δε τὰ πορρωτέρω προσελθεῖν οὐκέτι δύναται και διά τοῦτ' ἀναγκάζονται πολλοῖς ὀχετοῖς μικροῖς 5 άπὸ τοῦ μεγάλου τετμημένοις είς έκαστον μέρος τοῦ κήπου την επίρουσιν τοῦ ύδατος επιτεχνάσθαι καί 211 τηλικαῦτά γε τὰ | μεταξύ διαστήματα τούτων τῶν μικρών όγετων ποιούσιν, ήλίκα μάλιστα νομίζουσιν άρκείν είς τὸ ίκανῶς ἀπολαύειν έλκοντα τῆς έκατέρωθεν 10 αὐτοῖς ἐπιροεούσης ὑγρότητος. οὕτως οὖν ἔχει κὰν τοίς των ζώων σώμασιν. όχετοί πολλοί κατά πάντα τὰ μέλη διεσπαρμένοι παράγουσιν αὐτοῖς αἶμα καθάπερ έν κήποις ύδρείαν τινά. και τούτων των δχετών τὰ μεταξύ διαστήματα θαυμαστώς ύπὸ τῆς φύσεως 15 εύθύς έξ άρχης διατέτανται πρός το μήτ' ένδεως χορηγείσθαι τοις μεταξύ μορίοις έλκουσιν είς έαυτά το αίμα μήτε κατακλύζεσθαί ποτ'- αὐτὰ πλήθει περιττής υνρότητος ακαίρως επιροεούσης. δ γαρ δή τρόπος της θρέψεως αὐτῶν τοιόσδε τίς έστι. τοῦ συνεγοῦς έαυτῶ 20 σώματος, οἰόνπεο τὸ ἀπλοῦν ἀγγεῖον Ἐρασίστρατος ύποτίθεται, τὰ μὲν ἐπιπολῆς μέρη πρῶτα τῆς δμιλούσης απολαύει τροφής έκ δε τούτων αδ μεταλαμβάνει κατά τὸ συνεγές έλκοντα τὰ τούτων έξης, εἶτ' έξ ἐκείνων αύθις έτερα καὶ τοῦτ' οὐ παύεται γιγνόμενον, 25 άγρις αν είς απαντ' αὐτοῦ διαδοθή τὰ μόρια τής τρεφούσης οὐσίας ή ποιότης. όσα δὲ τῶν μορίων ἐπὶ

<sup>8</sup> τηνικαθτα ΜΟ || 10. ἀπολαβεῖν Μ || 11. αὐτῶν L || 13. μέλη LP μέρη Ο || 14. κήποις Μ κήπω L κηπίω Ο || 15. τῆς οπ. Ο || 16. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς L || 20. τις οπ. LO || 23. ἐκ τούτων δ' Ο || αὖ) αἷμα L || 27. verba δσα δὲ usque ad ἡθροισμένος excerps. Orib. ΧΧΠ 1, 45 || τῶν οπ. Orib.

πλέον | άλλοιουμένου δείται τοῦ μέλλοντος αὐτὰ θρέ-212 ψειν χυμού, τούτοις ώσπερ τι ταμιείον ή φύσις παρεσκεύασεν ήτοι κοιλίας ή σήραγγας ή τι ταζς σήρανξιν άνάλογον, αί μεν γάο σάρκες αί τε των σπλάγγνων 5 ἀπάντων αι τε των μυων έξ αίματος αὐτοῦ τρέφονται βραχεῖαν άλλοίωσιν δεξαμένου. τὰ δ' ὀστά παμπόλλης έν τω μεταξύ δείται της μεταβολής, ίνα τραφή, καί έστιν οδόνπεο τὸ αίμα ταῖς σαρξί, τοιοῦτος ὁ μυελὸς τοῖς ὀστοῖς ἐν μὲν τοῖς μικροῖς τε καὶ ἀκοιλίοις κατὰ 10 τὰς σήραγγας αὐτῶν διεσπαρμένος, ἐν δὲ τοῖς μείζοσί τε καί κοιλίας έχουσιν έν έκείναις ήθροισμένος. ώς γάο και διά του πρώτου γράμματος έδείκνυτο, τοίς μεν δμοίαν έγουσι την οὐσίαν εἰς ἄλληλα μεταβάλλειν έγχωρεῖ, τοῖς δὲ πάμπολυ διεστῶσιν ἀμήχανον ἀλλή-15 λοις δμοιωθήναι χωρίς των έν μέσω μεταβολών, τοιοῦτόν τι καί τοῖς χόνδροις ἐστί τὸ περικεχυμένον μυξώδες και τοῖς συνδέσμοις και τοῖς ὑμέσι και τοῖς νεύροις τὸ παρεσπαρμένον ἐν αὐτοῖς ὑγρὸν γλίσγρον. έκαστον γὰο | τούτων έξ ίνων σύγκειται πολλών, αΐπεο 213 20 δμοιομερείς τ' είσι και όντως αισθητά στοιγεία. κατά δε τάς μεταξύ χώρας αύτων δ οίπειότατος είς θρέψιν παρέσπαρται χυμός, δυ είλκυσαν μεν έκ των φλεβών τοῦ αϊματος, δσον οἶόν τ' ἡν ἐκλεξάμεναι τὸν ἐπιτηδειότατον, έξομοιούσι δὲ κατά βραχύ καὶ μεταβάλλου-25 σιν είς την έαυτῶν οὐσίαν.

"Απαντ' ούν ταύτα και άλλήλοις όμολογεί και

<sup>2.</sup> ταμεῖον C  $\parallel$  4. γὰρ POrib. οὖν O om. LM  $\parallel$  8. τοιοὕτον O Orib.  $\parallel$  9. ὀστοῖς $\mid$  δτέοις L  $\parallel$  11. ἐκείνοις LM  $\parallel$  12. συγγράμματος L  $\parallel$  15. post χωρίς add. καὶ L  $\parallel$  17. καὶ τοῖς νεύροις κ. τ. ὑμέσι M  $\parallel$  20. στοιχεῖα om. O  $\parallel$  22. ἐκ τοῦ (add. L) τῶν φλ. αἴματος L  $\parallel$  23. ἐκλεξάμεναι LP ἐκλεξάμενα MO  $\parallel$  τὸν ἐπιτηδεύτατον LM τὸ ὑμοιότατον O

i despetat tör metê tîp moliter mî tê êrteşa şamar yeşör î odd ölde î nartênastr ênm feayê.

nio 2. 7 2. 2. 7. ê. atquejeneror prais LM tor...

peror praes 0 [ 2. êxisairea: L'M êxiserems ribrea

[ 3. feagr LM feager 0 [ subscriptiones: ribe; ribrea

traines dreates traine fulfilm M tile; ribrea

Talepor atal greates dreates P tile; ribrea

Talepor post fragmentum libelli qui est atal orisie;

suine dreates L

τοις έμπροσθεν αποδεδειγμένοις ίκανως μαρτυρεί και ού χρη μηκύνειν έτι τον λόγον έκ γαρ των είρημένων ένεστιν έκάστω τὰ κατὰ μέρος απαντα καθ' δυτινα γίγνεται τρόπον έξευρίσκειν έτοίμως, ώσπερ και διά τί πολλοῖς κωθωνιζομένοις πάμπολυ τάχιστα μεν ἀναδί- 5 δοται τὸ ποθέν, οὐρεῖται δ' δλίγου δεῖν απαν έντὸς οὐ πολλού χρόνου. και γάρ κάνταῦθα τη τε τῆς ποιότητος οίκειότητι καί τη της ύγρότητος λεπτότητι καί τη τῶν ἀγγείων τε καὶ τῶν κατ' αὐτὰ στομάτων εὐρύτητι καί τη της έλκτικης δυνάμεως εὐρωστία τὸ τάχος συν- 10 τελείται της αναδόσεως, των μεν πλησίον της κοιλίας 214 τεταγμένων μορίων οἰκειότητι ποιότητος || ξαυτών ξνεκα έλκόντων τὸ πόμα, των δ' έξης τούτοις έξαρπαζόντων καὶ αὐτῶν εἰς έαυτὰ κάπειτα τῶν ἐφεξῆς πάλιν ἐκ τούτων μεταλαμβανόντων, άχοις αν είς την κοίλην 15 ἀφίκηται φλέβα, τούντεῦθεν δ' ήδη τῶν νεφρῶν τὸ οίκετον έπισπωμένων. ώστ' οὐδεν θαυμαστόν οίνον μεν ύδατος αναλαμβάνεσθαι θάττον οίκειότητι ποιότητος, αὐτὸν δὲ τὸν οἶνον τὸν μὲν λευκὸν καὶ καθαρὸν έτοίμως αναδίδοσθαι δια λεπτότητα, τον δ' αξι μέλανα 20 καὶ θολερον ἴσχεσθαί τε κατά την δδον καὶ βραδύνειν ύπὸ πάχους. είη δ' αν ταῦτα καὶ τῶν ὑπὲο τῶν ἀοτήριων έμπροσθεν είρημένων οὐ σμικρά μαρτύρια. πανταχού γάο όσον οίκειόν τε και λεπτόν αίμα του μή τοιούτου δάον έπεται τοῖς έλκουσιν. ἀτμὸν οὖν 25 έλχουσαι και πνεύμα και λεπτόν αίμα κατά τὰς διαστά-

<sup>4.</sup> διὰ τί  $L^1M$  νη Δία  $OL^2\parallel$  9. αὐτὸ  $L\parallel$  12. Ενεκεν αὐτὸν  $O\parallel$  13. ἐφεξῆς  $L\parallel$  18. τῆς π. LM τῆς οm.  $O\parallel$  19. αὐτὸν δὲ τὸν οἶνον LM αὐτὸν δὲ τὸν οἶνον  $O\parallel$  22. ὑπὲς ἀςτηρίας  $L\parallel$  24. τε om.  $LM\parallel$  25. Επεται] Ελκεται  $L\parallel$  οὖν LM μὲν οὖν  $O\parallel$  26. Ελκουσαι  $L^2$  ἔχονσαι  $L^1MO\parallel$  post διαστάσεις add. Ελκειν  $L^1MO$  expanx.  $L^2$ 

σεις αί ἀρτηρίαι τῶν κατὰ τὴν κοιλίαν καὶ τὰ ἔντερα κεριεχομένων χυμῶν ἢ οὐδ' ὅλως ἢ παντάπασιν ἐπισπῶνται βραχύ.

1. τῶν κ. τ. κ. κ. ξ. περιεχομένων χυμῶν LM τὸν . . . περιεχόμενον χυμὸν Ο  $\parallel$  2. ἐπισπῶνται L¹M ἐπισυνεπισπῶνται (sic) Ο  $\parallel$  3. βραχύ LM βραχύν Ο  $\parallel$  subscriptiones: τέλος τῶν περὶ φυσικῶν δυνάμεων τριῶν βιβλίων M τέλος τοῦ τρίτου βιβλίου Γαληνοῦ περὶ τοῦν συνάμεων  $\mathbb{P}^2$  τέλος τοῦ περὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων postκῶν δυνάμεων μοτιῶν δυνάμεων μοτιῶν δυνάμεων L

R 126 516 113 V13 V13 V13 V13 V13 V13



126 GEH3 VI 9 1093 LANE

257



